

درد فتر کتب کتابخانه ملی
بشماره ..... ۴۱۸۴۳ .....
ثبت گردید .....

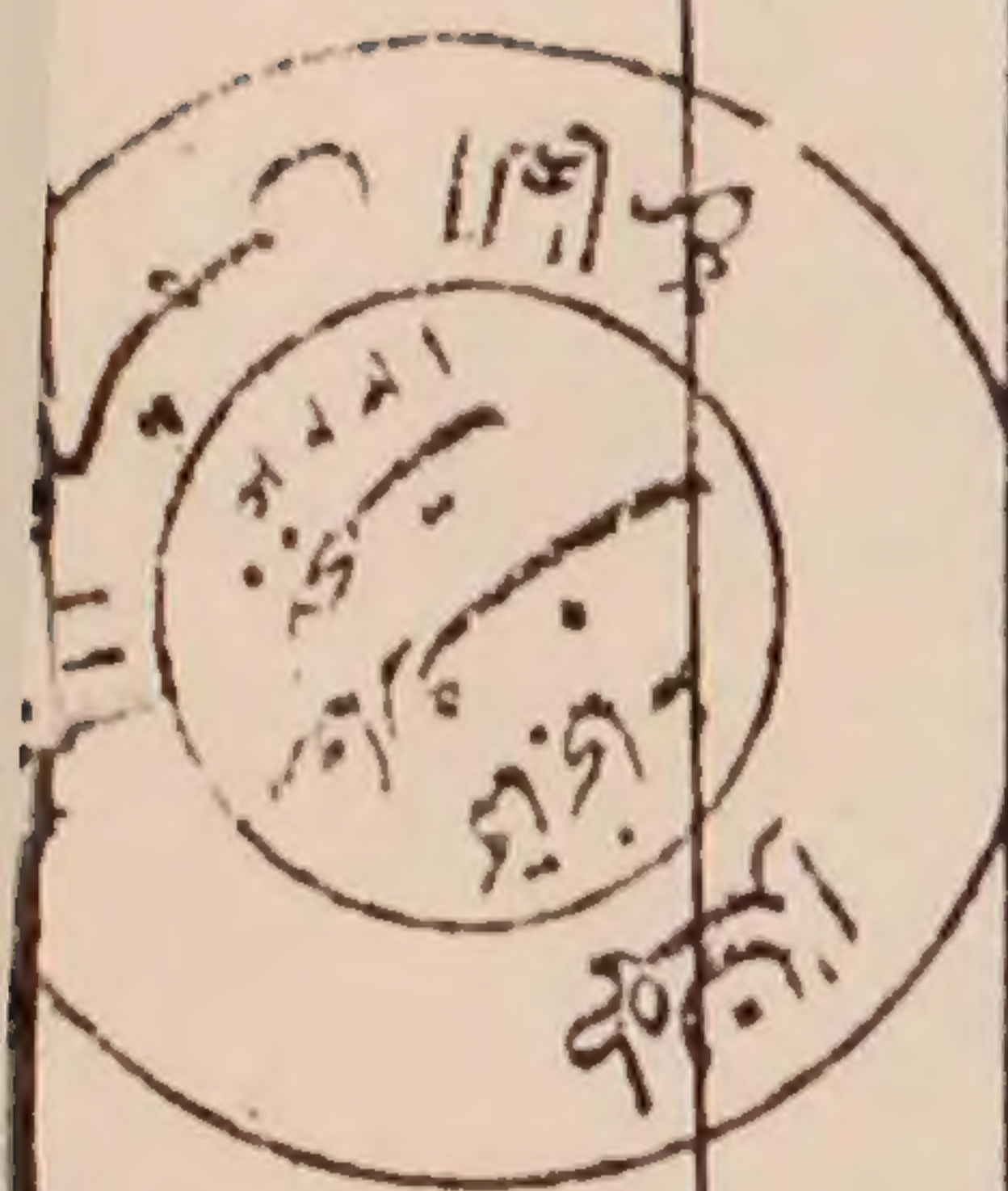

بی
بنایزدی حدی
کتاب استطاعت التران
سوی بموائد الرحمن فی ما یزید
فی ترجمه القرائین اهتم
بند حصرین الامریاب
میرا حمر ملک الکتاب
نور طبع در افند

بسم الله الرحمن الرحيم

حمدي که عند لیان قدسی زبان سدره المنتهای فصاحت و طوطیان مخر الحان فردوس اعلامی بلاغت
و سبق خوانان دروس ستوح قدوس مدرس نه فلك و صدر نشینان طاق علیین رواق یوان استیفاق
نحن نسبح بحمدك ونقدس لك و مغنیان هزار داستان مقامات ملل وادیان و نغمه سرایان بلنداشیان قیسین
و رهبان و مستحان بدیع الشان معانی بیان و غواصان لالی و مرجان عمان بی پایان عرفان زبور و توریه و انجیل و قولن
و حفاظ لفاظ رموز و الحاظ و قراء غراء عبارات و الفاظ چندانکه همدم و همدستان شوند دم از مد ثناء لفظ ثنائی
ان بحر لا علم لنا الا ما علمتنا انوار شایسته درگاه ابداع و سزاوار بارگاه اختراع حضرت خلاق علم نیست یگانه
که بکلید دودندانه کاف و فون دروازه بی اندازه کوناگون وجود بر عالم شهود کشود و ذوات کاینات و ماهیات
ممکنات را از پی نیستی و ظلماء نابود عدم بعرصه هستی و جلوه گاه حدوث و قدم بیکدم رسانید و از حقایق
حسینای خلایق خصوص حقیقت شریفه بشریه را بتاج و تاج کرامت و اصطفای و قبا ی دیباج رشاق و استوا
سرافراز و ممتاز گردانید بیکر بدیع منظر لطیفش را بجلال و فخره اعزاز و تکریم لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم
ارایش و ترین و بر سریر خلافت مصیر ائی جاعل فی الارض خلیفه جلوسش را زانی نمود و برده ملتکه مقربین
و سگان طبقات اسمانها و زمین را برای جلال و تعظیم و تهنیت و تکریم تاج جهان ارائی و نمود و قبا ی دارائی
بود بسجودان **نار** افاق وجود امر فرمود متبارک الله احسن الخالقین ثم الحمد لله رب العالمین و
صلوات و درود پیوسته بود بر معدود ملائک شهود ابدی حد و دبر یگانه کوهر انهر درج اصلا بپاک
و افتاب انور برج لولا که لما خلقت الافلاك یعنی در یتیم صدف ایجاد و رسول کریم لکل قوم هاد و برال اظهار
و اولاد ایجاد و ابد الابد باد اما بعد چون افتاب فرمان قضا جریان و حکم عالم تاب قدر توانان ارافق اعلا

شاهنشاهی و مشرق اعتلای عالم پناهی یعنی مطلع بیضای سلطنت و ظل الهی و مظهر آیات نصر و تائید
 الهی بارگاه خواقین پناه و درگاه خلایق امیدگاه بندگان ثواب کامیاب سپهر مرکاب اعلی قدر کیوان رخشن جهانگیر
 جهان بخش که اولین پایه از درجات ارتفاع شعاع سایه اش در قوس النهار و روزگار صد تیر پر تاب بلند تر از رخاانه
 افتاب سلطان بی نظیر عالم کبر و خاقان بی عدیل جهان تنخیر که طغرای غزای مصحف و لیش چهره کشای مزایا و
 اصطفاء و الله یؤتی مملکة من یشاء و از هلال سطر کسند جهانگیری بر ویشایه ملک قبله نما خیر و خیر طین کیتی
 ستان که از سعه لایحه نور جنبه اش فاتحه فتح هفت اقلیم روشن و خوانا و از جوش خروش خراب طفر احتساب اقرون
 انحد و حسابش صدای رعدا سالی طنطنه صولت و جبروت تار و پود هجوم روم را بمشابه خانه عنکبوت از هم کینجه
 و در هم پیچید بمسامع خاص و عام و بکوش هوش کافرانام رسانید تبارک الله ازین بدر منیر ستیاد و افتاب انور
 روزگار که سایه خورشیدهای نصرت نمای عالم پیمای جهانگیری شیر لیسیت واقع بر مواقع طوابع بلدان و طایر
 در اوج مکشان ایوان جهان کشور کشای بسیط زمین سکند دشتان و سلیمان نکیں شهر منشاء شاهان
 صاحبقران چه قیصر چه کسری چه خاقان چین یعنی تاجدار زینبند عرصه امکان و فرمان فرمای سلاطین زمین
 و زمان و لیامت عالم و عالمیان و قبله جهان و جهانیان **طلج جاف نادر و زمان لا زالت کواکب**
مواکبه دائره علی مدارات الایام و نجوم مراکبه لامعه علی الشهور و الاعوام و سیارات عرائر سلطنت مستقیمه
علی تدایر المرام و نیرات اعلام مملک طالع علی رؤس الانام بر اربع جهان طالع و درخشان و بر مفارق جهان
لامع و تابان گردید پر نور سطور خطوط شعاعش ضیاء سرافرازی و افتخار و نمود و بهاء سر بلندی بر رخ کبود
باین ذره خاک را بی وجود شفقت و مرحمت فرمود که این احقر بندگان استان آسمان بزیان وارد دار السلطنه
اصنهان و علماء یهود و نصاری را با کتایهای معتبره ایشان جمع و کتب اربعه سماویه را که عبارت از توره
و زبور و انجیل و قرآن مجید باشد بلغت فارسی بالفاظ ظاهر و عبارات واضحه بجهان ترتیب اصل بی زیاده
و نقصان محترز از اطناب و تطویل و شرح و تفصیل نقل نماید هر چند که این ذره بی وجود قابلیت خدمت در
بانان آن درگاه خواقین پناه نمیباشد نهایت از طور سیناء بارگاه ظل الهی و جانب ایمن شجره مبارکه شاهنشاهی
تجلی گوشه نظر ذره پرور مبارک اقدس نورش این ذره خال را و قربانگاه منای فدایش را مشعر الحرام شرافت
و احتشام تقدیم و انجام این خدمت سعادت اختتام فرمود امثال الامرا لا شرف الا قدس الارفع الاعلی
بعون الله و حسن توفیقه سبحانه و تعالی بامداد اقبال مال منال بی زوال عیدیم المثال بداتصال ظل جلیل ذو
الجلال و سایه نبیل بعیدیل حضرت اقدس و اهب متعال بعد از ورود بدار السلطنه مزبوره و بتقدیم
رسانیدن خدمت مرجوعه در ترجمه توره و انجیل و زبور بخومقرر و مامور بدستکاری فریضه دعا

و ایستاد میسالت بقاء دولت ابد مدت درگاه عالیشان و خلود بارگاه شاهنشاهی که آداء فرض حق
زندگانیست برگاه ایرانیان و سرمایه اکتساب سعادات و جهانیت برای قاطبه جهانیان قرآن
حکیم و تنزیل عزیر رحیم را که خانمه کتب مقدسه منزله سماویه است چنانکه حسب الامر الاعلی مقرر شده
بقدر وسیع و امکان بی زیاده و نقصان بلکه لفظ بالفظ مطابق و سیان و کله باکله موافق و یکسان
از لغت عربی بزبان فارسی ترجمه و نقل نمود و مقطعات حروف نورانیته را که در اوایل بعضی از سور مبارکه
بعنوان رمز و اشاره نازل شده و از اسرار الهیه است بهمان نحو نقل نموده متعرض ذکر تاویلات آنها

بسبب اختلاف روایات نگردید امید که این خدمت خطیر که بفرمان

فرمان فرمای سلطان به نظیر عالم تسخیر از این بند ضعیف

حقیر فدای تحسیر بتقدیم رسیده مقبول گوشه نظر

انور مرحمت اثر بندگان آن درگاه خلاص میاید

گاه گردد بدین مرده کرجان نشانم رواست

ثم الاعتراف بالله الغریر

العلیم و ما توفیقی الا

بالله العلی العظیم

هذا
فرمان يزدان

كتاب موائد الرحمن في ترجمه القرآن

حمد لمن خلق الإنسان وعلمه البيان
والصلوة على سيد الأكرام محمد المبعوث
على الأنس والجان واله الذينهم أمراء الرحمن
وتراجمه وحج السجبان والعالمين بشاويل
القران وبعد من من الله الملك المقتان أنه
سبحانه وفقني لطبع كتاب موائد الرحمن في ترجمه
القران لأنقاع الأخوان من أهل الإيمان

سُورَةُ فَاتِحَةُ هَفْتَايَهُ وَان مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هُوَ الَّذِي مَرَّ خَدَايَا كَهْ بِرُودِ كَارِ عَالَمِيَا كَسَتْ
 بِخَشَايَنَهُ مَهْرِيَانِ ۳ صَاحِبِ رُوزِ جَزَاءِ
 نُورِ امِيرِ سَتِيمِ وَازِ تَوِيَارِي مَيُجُوبِيمِ ۵ بِنَمَائِي
 مَا رَا رَاهِ رَاسِيَّتِ ۷ رَاهِ كِيَا فِي
 كِهْ اَنْعَامِ كَرْدَهُ بَرَايْشَانِ نِهْ رَاهِ خَشْمِ كَرْدِ
 شَدِ بَرَايْشَانِ وَنِهْ رَاهِ كَمْرَاهَانِ ۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۴
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۵
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۷
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۱۲

سورة روم و سوره شمس و ان نیت

بسم خداي بخشاينده مهربان ۱
القرآن اين كتاب نیت شکی در آن
راهنمایست از برای پرهیزکاران ۲
کسانی که ایمان می آورند
به پنهان و برپا میدارند نماز
را و از آنچه روزی داده ایم
ایشان را اتفاق میکنند ۳

بسم الله الرحمن الرحيم
القرآن ذلك الكتاب لا ريب
فيه هدى للمتقين ۲
الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون
الصلاة و مما رزقناهم ينفقون ۳
والذين يؤمنون بما أنزل إليك
وما أنزل من قبلك وبالآخرة هم
يوقنون ۴

عم المقر

عم المقر

عم المقر

عَلَيْكُمْ فَأَمَّا الَّذِينَ لَمْ يَرْفَعُوا يَدِيَهُمْ وَابْتِغَاءَ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۲۱ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۲۲ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۳ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۲۴ وَكَثِيرٌ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

النَّارِ

الجزء الاول

الصلوات ان لم تجتنب تجزي من
تحتها الاخر كما رزقوا منها من
ثمره رزقا قالوا هذا الذي رزقنا
من قبل واوتوا به متشابهات
لم فيها ازواج مطهرة وهم فيها
خلدون ۲۵ ان الله لا يتخلى
يقرب مثلا ما بعوضه فاذا
فاما الذين امنوا فاعلمون انه الحق
تؤمن واما الذين كفروا فيقولون ماذا
اراد الله بهذا مثلا فيضل به كثيرا
ويهدي به كثيرا وما يضل به الا
الفسقين ۲۶ الذين ينقضون
عهدا لله من بعد ميثاقه ويقطعون
ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
في الارض وللكم هم الخرون ۲۷
كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا
فاحياكم ثم نميتكم ثم يحييكم ثم اليه
ترجعون ۲۸ هو الذي خلق لكم
ما في الارض جميعا فاعلموا ان
الى السماء فتولهن سبع
سموات وهو بكل شئ عليم ۲۹ ولما
قال ربك للكه اني جاعل في الارض
خليفة قالوا انجل فيها من نبينا
رفها وبيفك الدماء وعن نبينا
ونفك ملك قال اني اعلم ما لا تعلمون
وعلم ادم الائمة كلها ثم عرضهم على الملا
قال النبوة هو الان كنتم صلويا

ايستادند و اگر میخوايست خدا را بینه میبرد گوششان را و چشمهاشان را بدستی که خدا بر
هر چیزی تواناست ۲ ای مردمان پرستید پروردگار خود را انکه افرید شما را و گسایان را
که پیش از شما بوده اند شاید شما پرهیزگار شوید ۳۱ انکه گردانید برای شما زمین را بتر
و اسمان را بنائی و فرو فرستاد از اسمان آبی را پس بیرون آورد بان از میوه ها روزی برای
شما پس مگردانید برای خدا همتا و شما میدانید ۳۲ و اگر بوده اید در شک از آنچه ما
فرو فرستاده ایم بر بند خود پس بیاورید سوره مانند آن و بخوانید حاضران خود را غیر
خدا اگر هستیست راست گویان ۳۳ پس اگر نکرديد و هرگز نخواهید کرد پس پرهیزدان
آتشی که افروزند آن مردمند و سينك که آماده شده برای کافران ۳۴ و بتاریت ده کتای
را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته اینکه برای ایشانست بهشتی که
روانست از زیر اینها هرگاه روزی داده شوند از آنها از میوه روزی گویند که اینانست
که روزی ما شده بود پیش از این و آورده شوند بان مانند هم و از برای ایشانست در اینها جفای
پاکیزه و ایشان در اینها همیشه مانند بدستی که خدا شرم نمیکند از اینکه مثل زند چیزی را
که مانند پشه باشد پس آنچه بالا تر از آن باشد پس اما انانکه ایمان آورده اند پس میدانند
اینکه ان حقیقت از جانب پروردگار ایشان و اما انانکه کافر شده اند پس میگویند چه
چیز اراده کرده است خدا باین مثل زدن کمر میکند بان بسیار بر او هدایت میکند بان
بسیار بر او کمر راه نمیکند بان مگر فاسقانرا ۳۵ انکسانی که میشکند پیمان خدا را بعد از
محکم کردن آن و قطع میکنند چیزی را که امر کرده است خدا بان اینکه پیوند کرده شود و فساد
میکند در روی زمین انانکه ایشان زیان گاران چگونگی فرمیشود بخدا و بودید مردگان
پس زنده کرد شما را پس میمیرانند شما را پس زنده میکند شما را پس سوی و باز گردانید میشود
اوست انکه افرید برای شما آنچه در روی زمین است همه را پس برداخت بیوی اسمان پس در آن
کرد آنها را هفت اسمان و او هر چیزی تواناست ۳۶ و هنگامی که گفت پروردگار تو مژگان
که بتحقق که من گردانند ام در زمین خلیفه گفتند یا میگردانی در آن کسی را که فساد کند
در آن و بریزد خون را و ما تسبیح میکنیم بتائش تو و بیای یاد میکنیم مژگان بدستی که من میدانم
آنچه را که نمیدانید ۳۷ و اموخت بادم نامها را همه آنها را پس عرض گردان ایشان را بر فرشتگان پس گفت
بخبر دهند مرا بنامهای اینها اگر هستیست راست گویان ۳۸

وَأَوْصِيكَ بِالْعِلْمِ الْأَمَامَ لَكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۳۲ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْ عَلِمَ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْعِلْمِ مَا تَبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكَفُّونَ ۳۳ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ابَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
 الْكَافِرِينَ ۳۴ وَفُلْنَا بِآدَمَ إِنْ كُنْتَ تَزْعُمُ أَنَّكَ مِنْ عِبَادِيَ الْحَقَّةِ وَكَلَامُنَا هَارِغْدًا حَيْثُ نَشَاءُ وَلَا تَهْتَأُ بِهَذِهِ الشَّجَرَةِ فَتَكُونًا مِنَ الظَّالِمِينَ ۳۵ فَآزَلَهُمَا
 الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۳۶ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ

الحرف الأول

۶

انفرد

۶

فَمَاتَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ

گفتند منزهی توبیت دانستی ما را مکرانچه اموختی ما را بد رستی که تویی توبی بسیار دانای دست
 کردار ۳۲ گفت ای آدم خبر ده ایشان را بنامهای ایشان پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان
 گفت ایانکه من مر شما را بد رستی که من میدانم پنهان اسمانها و زمین را و میدانم آنچه را
 که ظاهر میکنید و آنچه را که هستید که پنهان میکنید ۳۳ و نگاه که گفتیم بفرشتگان که سجده
 کنید مرا در این سجده کردند مکر ابلیس که ابا کرد و بزرگی کرد و بود از کافران ۳۴ و گفتم
 ای آدم ساکن شو تو و جفت تو در بهشت و بخورید از آن فراوان از هر جا که خواهید و نریزید
 مشوید این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران ۳۵ پس لعنید ایشان را شیطان
 از آن پس بیرون کرد ایشان را از آنچه بودند در آن و گفتم که فرور وید بر زمین بعضی از شما
 باشد مربعی را دهن و برای شماست در زمین قرارگاه و بهر مندی تا وقتی ۳۶
 پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود کلماتی چند پس توبه کرد بر او بد رستی که اوست بسیار
 بازگشت کننده بسیار مهربان ۳۷ گفتم فرور وید از آن همی پس اگر آید شما را از من هت
 پس هر که پیروی کند هدایت مرا پس نباشد توبی بر ایشان و نه ایشان اند و نه انکه شود
 و انانکه کافر شدند و تکذیب کردند انیمای ما را ایشانند اهل آتش ایشان در آن همیشه
 باشند گانند ۳۸ ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و وفا کنید
 بعهده من و فاکم بعهده شما و از من پس بترسید ۳۹ و ایمان بیاورید با آنچه فرو فرستاد
 تصدیق کنند مرا چیزی را که با شماست و مباشید و ل کافری و مفر و شیدا یتما
 مرا بهای اندک و از من پس بپرهیزید ۴۰ و میوشانید حق را باطل و پنهان میکنید
 حق را و شما میدانید ۴۱ و بر پا دارید نماز را و بد هید زکوة را و زکوة کنید باز کوع
 کنندگان ۴۲ ای ایا امر میکنید مردم را بخوبی و فراموش میکنید خود هاتان را و شما
 میخواهید کتاب را یا تعقل نمیکند و طلب یاری کنید بصر و نماز بد رستی
 که آن هر آینه بزرگیت مکر بر فروتنی نمایندگان ۴۳ انانکه گمان میکنند اینکه
 ایشان ملاقات کنند گانند پروردگارشان را اینکه ایشان بتوا بازگشت کنند گانند
 ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بد رستی که من زیادتی دادم شما را بر عالم
 و بهر هیزید از روزی را که کفایت نمیکند هیچ شخصی از شخصی چیزی را و نه قبول
 میشود از او در خواستی و نه گرفته میشود از او فدائی و نه ایشان یاری کرده میشوند ۴۴

فُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِنَّا بَيْنَكُمْ
 وَمُوسَىٰ بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُوَ عَلِيمٌ
 بِمَا يَكُونُ ۳۸ وَلَقَدْ كَرَّمُوا كَلْبُورَ
 بَابِنَا آلَ لُؤْلُؤًا مِمَّا نَبْنِي لَهُ
 ۳۹ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ الَّتِي
 أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي مَعَكُمْ
 وَأَبِئَايَ فَارْهَبُون ۴۰ وَلَمَّا بَايَعُوا
 مَعَهُ قَالُوا لَمَعْنُ وَلَا نُكُونُ أَكْوَافِيَهُمْ
 وَلَا تَشْرَوْا بَابَانِي شَاعِلًا وَأَبِئَايَ فَارْهَبُون
 ۴۱ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا
 بِهِ أَنْتُمْ تَكُونُونَ ۴۲ أَتَقِيمُونَ
 الزَّكَاةَ وَآتُونَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 أَنْفُسَهُمْ وَالنَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنَسَوْنَ عَهْدَ
 وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 وَكَيْسَعُونَ الْبِرَّ إِنَّمَا الْكِبَرَةُ الْأَعْلَى
 الْحُسَيْنِ ۴۴ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَ
 مَذَاهِبِهِمْ وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا جَائِعُونَ ۴۵
 بَنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
 عَلَيْكُمْ وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۴۶
 وَأَتَقُوا أَيَّامَ الْأَحْزَانِ نَفْسًا عَنْ نَفْسٍ
 شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ
 مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تُمْ يَنْصَرُونَ ۴۷

وَالْيَسْكَنَ وَأَبَا يُغْضِبُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ٥
 إِنَّ الدِّينَ أَمْنًا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 قَلَامٌ يَخْزَنُونَ ٦ وَأَذِلَّةٌ عَلَى يَدَيْهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٧ وَأَذِلَّةٌ عَلَى يَدَيْهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨ وَأَذِلَّةٌ عَلَى يَدَيْهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩
 مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٠ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
 خَاسِئِينَ ١١ فَجَعَلْنَاهُمْ نَكَالًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
 لِلتَّقِيينَ ١٢ وَأَذِلَّةٌ عَلَى يَدَيْهِمْ
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْجِبُوا أَيْدِيَكُمْ
 أَنْتُمْ نَاهِيَةٌ وَأَقَالِ أَعْوَدُ بِاللَّهِ أَنْ كُونَ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٣ قَالُوا أَدْعُ لَنَا نَارًا
 يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
 بَقَرَةٌ لَهَا فَارِصٌ وَلَهَا بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
 فَاصْلَوْهَا تَوْمَئِذٍ ١٤ قَالُوا أَدْعُ
 لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْ تَوَلَّاهَا قَالَتْ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
 فَتَرِ الْآخِرِينَ ١٥ قَالُوا أَدْعُ لَنَا
 رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَةَ نَسِيتُ
 عَلَيْهَا وَإِنَّا أَنْشَاءُ اللَّهُ لَنُهْتَدُونَ ١٦
 قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَهَا زَنْجَرٌ
 الْأَرْضُ وَلَا تَخِ الْوَيْثَ مَسَلَةٌ لَا
 شَيْءَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ
 فَذَجِّبُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ١٧
 وَلَوْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّاءُكُمْ فِيهَا وَاللَّهُ
 مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ١٨ فَضَلْنَا
 اضْرِبُوا بَعْضُهُمْ أَعْيُنَهُمُ بِالْحَقِّ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ١٩ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢٠
 ثُمَّ قَسَتْ

التقرة

خاسئين ٢١ فجعَلْنَاهُمْ نَكَالًا لِمَا

وپیاری و باز گشتند بخشی از خدا این بسبب آن بودند که کفر میورزیدند بایتم
 خدا و میکشیدند پیغمبر را نرا بغیر حق آن بسبب این بود که عاصی شدند و بودند که از حد تجاوز
 میکردند ٥ بد رستی که آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهود شدند و ترسیان و خارجیان
 کیش نصاری هر که ایمان آورد بخدا و بروز باز پسین و کرد کرد ارشایسته پس برای ایشان
 مردشان نزد پروردگارشان و نیست تری برایشان و نه ایشان اند و هناك میشود
 و هنگامی را که گرفتیم پیمان از شما و برافراشتیم بالای شما طوز را فرابگیرید آنچه را داد
 شما بقوت و یاد کنید آنچه را در انست شاید شما پرهیزکاری کنید ٢٢ پس روگردانید
 از بعد آن پس اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او هر آینه بودید از زیانکاران ٢٣ و هر
 بتحقیق دانسته اید که و هوی را که از حد بدر رفته اند از شما در شبیه پس گفتیم مرا ایشان را
 باشید بوزینه های دور شدگان ٢٤ پس گردانیدیم انرا عقوبتی برای آنچه در پیش روی
 انست و آنچه در عقب انست و پندی برای پرهیزگاران ٢٥ و هنگامی که گفت موسی
 مرقوم خود را بد رستی که خدا امر میفرماید شما را که بکشید گا و پراگفتند یا میکیری
 ما را امیخر گفت پناه میجویم بخدا از اینکه باشم از نادانان ٢٦ گفتند بخوان برای ما پروردگار
 خود را تا بیان کند برای ما که چیست ان گفت بد رستی که او میگوید که ان گا و نیست نه
 پیر و نه جوان میانه سال میان ان پس بکنید آنچه را که امر کرده میشود ٢٧ گفتند
 بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چه باشد رنگ ان گفت بد رستی
 که او میگوید که ان گا و نیست زرد سیر رنگ که رنگ ان شاد گرداند پسند کاران ٢٨
 گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چیست ان بد رستی
 که ان گا و مشتبه شد است بر ما و بد رستی که ما اگر خواسته باشد خدا هر آینه
 راه یافتگانیم ٢٩ گفت بد رستی که او میگوید که ان گا و نیست نه رام که شخم کند زمین
 را و نه اب دهد زراعت را معاف باشد از هر نباشد خط و خالی در ان گفتند انگو
 آوردی حق را پس گشتند انرا و نزدیک بود که نکنند ٣٠ و انگاه که کشید شخصی را بر
 خلاف کردید در او و خدا بیرون آوردند است آنچه را بودید که میپوشانیدید ٣١
 پس گفتیم بزنید انرا بپاره از ان همچنین زنند میکند خدا مردگان را و میباید شما
 آیات خود را شاید که شما در یابید بعقل ٣٢ پس رفت

بین يديها وما خلفها وموعظة
 للتقين ١٢ واذا قال موسى لفرعون
 ان الله يامركم ان تذبجوا ايديكم
 انتم ناهية وقال اعوذ بالله ان اكون
 من الخاسرين ١٣ قالوا ادع لنا نارا
 يبين لنا ما هي قال انه يقول انها
 بقرة لا فارص ولا بكر عوان بين ذلك
 فاصلوها تومئذ قالوا ادع
 لنا ربك يبين لنا ما لو توالها قال
 يقول انها بقرة صفراء فاقع لونها
 فترا الاخرين ١٥ قالوا ادع لنا
 ربك يبين لنا ما هي ان البقرة نسيت
 علينا وانا انشاء الله لنهتدون ١٦
 قال انه يقول انها بقرة لها زنجر
 الارض ولا تخي الويث مسلة لا
 شية فيها قالوا الان جئت بالحق
 فذبجوها وما كادوا يفعلون ١٧
 ولو قتلتم نفسا فاداءكم فيها والله
 مخرج ما كنتم تكتمون ١٨ فضلنا
 اضربوا بعضهم اعيُنهم بالحق لعلهم
 يرجعون ١٩ لعلكم تعقلون ٢٠
 ثم قست

قُلُوبِهِمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحَارَةِ لَوُفُّ مِمَّنْ لَا يَتَّقُونَ اللَّهَ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَغْلَبُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٣ أَفَقَطَّعُوا أَنْ يُؤْمِنُوا الْكُفْرَ وَقَدْ كَانَ قَرِيبًا مِنْهُمْ كَلَامُ اللَّهِ ثُمَّ يَحْزَنُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٤ وَإِذْ الْقَوَالِ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذَ ثَوْنُهُمْ بِمَا فَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِحَاظُكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٥ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ١٦ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَلْفَاظًا وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ١٧

البقرة

٩

الحزب الاول

قَوْلِ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ يَأْتِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرُوا بِهِ ثُمَّ أَقْلِيلًا قَوْلِ لَهُمْ يَمَا كَتَبْتَ أَيْدِيَهُمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ يَمَا يَكْتُمُونَ ١٨ وَقَالُوا لَنْ نَمْسِسَ النَّارَ إِلَّا آثَامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذَ اللَّهُ عَهْدَ مَا تَقُولُونَ فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ ١٩ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ اسْتَوُوا عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَهُمْ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٠ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ قَالُوا نَحْنُ بَنُو اللَّهِ فَقَرَّبْنَا إِلَهُ الْبَنَاتِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَقَبِلُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ قَوَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ٢١ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَحْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ شَاهِدُونَ ٢٢ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَجْعَلُونَ فَرِيضَتَكُمْ مِنَ دِيَارِكُمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْكُمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ

سند دلهای شما از بعد از این مانند سنگیست یا سخت تر و بد رستی که بعضی از سنگها هرینه چیزیت که روان میشود از آن مهرها و بد رستی که بعضی از آنها هرینه چیزیت که میشود کافری بیرون می آید از آن آب و بد رستی که بعضی از آنها هرینه چیزیت که می افتد از سر خدا و نیست خلعتا فلان را چه میکنید ١٣ پس ای اطمنع در ایندینکه ایمان آورند مر شما را و تحقیق بودند که روی ایشان که می شنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند از بعد از اینی که در یافته بودند از احوال آنکه ایشان میدادند ١٤ و هرگاه بر می خوردند بکروهی که ایمان آورده اند می گفتند ایمان آوردم و هرگاه خلوت کنند بعضی از ایشان با بعضی می گفتند که ای احکایت میکنید شما ایشان را آنچه کشاده است خدا بر شما تا حجت گیرند بر شما بان نزدیک و در کار شما ایسایان می باید ١٥ و ایانمی دانید که البته خدا میداند آنچه را پنهان دارند و آنچه را آشکار کنند ١٦ و پاره از ایشان بی سواد اند که نمی دانند کتاب را مکرار از وها و نیستند ایشان مکرر می کنند ١٧ پس وای از برای آنانکه می نویسند آن کتاب را بدستهای خود پس میگویند که این از نزد خداست تا آنکه بفروشند از اینهای اندک پس وای برایشان بسبب آنچه نوشته است دستهای ایشان و وای برایشان بسبب آنچه کسب میکنند ١٨ و گفتند که نخواهد رسید به اهر که اتش مکرر چند و ز شمرده شده بگو که آیا گرفته اید تر خدا عهدی پس هرگز خلاف نکند خدا پیمان خود را آیا میگویند بر خدا چیزی را که نمیدانید ١٩ آری کسی که کسب کند بد را و فرو گیرد او را کناه او پس انکروه اصحاب اتش اند ایشان اند در آن همیشه باشند ٢٠ و آنانکه پناه آورده اند و کرده اند کارهای شایسته انکروه اصحاب بهشت اند ایشان اند در آن همیشه باشند ٢١ و هکامی را که گرفتیم پیمان از پسران یعقوب پرستید مکر خدا را و باید و ما در نیکویی کنید و با خویشان و یتیمان و بیچارگان و بگوید با مردمان نیکو و بر پا دارید نماز را و بد هید زکوة را پس مکرر کرد ان شدید مکرر اندکی از شما و حال آنکه شما اعراض کنید گانید ٢٢ و وقتی را که گرفتیم پیمان از شما که مرنید خوهای خود را و اواره نکنید خود را از خانه های خود پس افرار گردید و حال آنکه شما گواهی میدادید ٢٣ پس شما انانید که میکشید خود را و بیرون میکنید کروهی از خود را از خانه ایشان هم پشت میشود برایشان بیکدگاری و ستم و اگر بیایند بسوی شما در حالتی که

ساری نهاد و هم و هو محتر و عظیم خراج آن آفرینشون بعبود کتاب و کفر من بعض ما جزاء من بفعل ذلك منكم الا جزى في الحياة الدنيا و يوم
 انقامه يردون الى شد عذاب و ما الله بخافل عما تعملون ۸۴ او لئلا الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة فلا يحقق عنهم العذاب ولا هم
 يعرفون ۸۵ و انما ابنا موسى الكتاب و هبنا من بعد بالرسول و انما عيسى بن مريم البينات و ايدناه بروح القدس فكل احبكم رسول
 بما لا ينون انفسكم انكم تفرقوا كما كنتم و مريم استلوت ۸۶ و قالوا اقلوبنا غلف بل انعم الله بكم فقلنا ما يؤمنون ۸۷ و ما جاءهم
 النور

کتابشون عند الله صدق بانهما
 و كانوا من قبل يستفنون على الدين
 كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به
 فلعن الله على الكافرين ۸۸ ينشأ
 اشتروا به انفسهم ان يكفروا بما
 انزل الله بغيا ان يتزل الله فضلهم
 على من يشاء من عباده فما وانص
 على غضبه للكافرين عذاب مهين ۸۹
 واذ اقبل لهم امنوا بما انزل الله
 قالوا انؤمن بما انزل علينا و به فزون
 بما اذا نه و هو الحق مصدقا لما هم
 قل فلم يقتلون انبياء الله من قبل ان
 كنتم مؤمنين ۹۰ و لقد جاءكم موسى
 بالبينات ثم اتخذتم اهلهم من بعد
 و انتم ظالمون ۹۱ و اذا اخذنا منكم
 و دفعنا الحقكم الى رخصه و اما انيناكم
 بقوة و اسمعوا قالوا سمعنا و عصينا
 في قلوبهم اهل يافهم قل يلهيهم
 به ايمانكم ان كنتم مؤمنين ۹۲ قل
 ان كانت لكم الدار الآخرة عند الله
 خالصة من دون الناس فتمنوا الموت
 ان كنتم صادقين ۹۳ و لن يتمونه
 ابدا بما قدمت ايديهم و الله عليم
 بالظالمين ۹۴ و لقد نهم احقر

سیر شده اند باز میگردانند ایشان را و ان حرامست بر شما بیرون کردن ایشان ایایمان
 می آورید بپاره کتاب و کافر می شوید ببعضی پس نیست خجای کسی که میکند این کار را
 شما مکرر سوای دمر زدن کی دنیا و روز قیامت بر گردانید می شوند بسوی سخت ترین
 عذابی و نیست خدا پیغمبر از آنچه شما می کنید ۸۴ ایشان از آنند که خریدند اند زدن گالی
 دنیا را با خرت پس سبک نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده خواهند شده ۸۵
 و تحقیق که دادیم موسی ان کتاب را و عقب آوردیم از بعد و پیغمبران را و دادیم بعضی پس
 معجزات روشن و قوی گردانیدیم او را بر روح القدس ایایمان هرگاه اید شما را پیغمبری با آنچه
 میخواهد نفسهای شما کردن کشتی گردید پس گروهی را تکذیب گردید و گروهی را کشتید
 و گفتند که دمای مادر غلافست بلکه لعنت کرده ایشان را خدا بسبب کفرشان پس
 اندکی اند که میگردند ۸۶ و چون آمد ایشان را کتابی از نزد خدا که تصدیق کنند است مکرر
 آنچه را که با ایشانست و بودند از پیش که مطلب فتح میکردند بر آنها که کافر شدند پس چون
 آمد ایشان را آنچه می شناختند کافر شدند بان پس لعنت خدا بر کافران ۸۸ بد است
 چیزی که فروختند بان نفسهای خود را که کافر شدند با آنچه فرو فرستاده خدا از راه
 آنکه میفرستد خدا از فضل خود بر هر که میخواهد از بندگان خود پس جا گرفتند خشم بر
 روی خشم و برای کافرانست عذابی خوار کنند ۸۹ و هرگاه گفته شود بایشان که ایمان
 آورید با آنچه فرو فرستاده است خدا گویند ایمان می آوریم با آنچه نازل شده بر ما و کفر میورند
 با آنچه غیر است و حال آنکه ان حق است تصدیق کنند مرا آنچه را که با ایشانست بگو پس چرا
 می کشید پیغمبران خدا را از پیش اگر هستی شما گردان ۹۰ و تحقیق که آمد شما را
 موسی با معجزات پس فرا گرفتید کوساله را از بعد او و حال آنکه شما ستمکارانید ۹۱
 و وقتی را که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالایی شما طور را فرا گیرید آنچه را داده ایم
 شما بقوت و بشنود گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و اینچه شد در دل های ایشان
 کوساله بسبب کفر ایشان بگوید است آنچه می کند شما را بان ایمان شما اگر هستی
 گردان ۹۲ بگو اگر بوده باشد برای شما ساری اخرت نزد خدا خالص از غیر مردم
 پس از رو کنید مکررا اگر هستی در است کویان ۹۳ و نمیکند از زوار هرگز بسبب
 آنچه پیش کرده دستهای ایشان و خدا بسیار داناست بستمکاران ۹۴ و هرینه می بانی

الثَّانِي عَلَى حَيَوَةٍ مِنَ الدِّينِ أَشْرَكَوا بِوَدِّ أَحَدِهِمْ لَوْ يَمُرُّ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِزَجْرِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَمُرَّ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ٩٥ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٩٦ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ٩٧ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ الْكِتَابَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ٩٨ أَوْ كَلِمَاتٍ عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَ فَرِيقٌ مِنْهُمُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٩٩ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَاهُمْ ظُهُورُهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٠٠ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

البقرة

١١

الجزء الاول

لَا يَعْلَمُونَ ١٠٠ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

الشياطين على ملك سليمان وما

كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا

يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرُ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكِ

بِإِذْنِ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمُونَ

بِحَقِّ قَوْلِهِمْ إِلَّا تَمَخُّصٌ فِيهِ فَلَا تَكْفُرْ

فَيَعْلَمُونَ مِنْهَا مَا يَفْتَرُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ

وَزَوْجِهِ وَمَا مِنْهُمْ نُسَارِينَ بَيْنَ الْمَرْءِ

وَاللَّهُ يَتْلُو مَا يَفْتَرُونَ وَلَا يَفْقَهُمْ

وَقَدْ عَلِمُوا مِنَ آيَاتِهِ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ

مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا تَدْرِيهِمْ أَنْفُسُهُمْ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٠١ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَقَالُوا

بِعَذَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٠٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ

قُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ١٠٣ مَا يَتُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

الْكِتَابِ وَالشُّرَكَاةِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ

مِنْ غَيْبٍ مِنْ رَبِّكَ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ

يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ١٠٤

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ

مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٠٥

ایشان را حریص ترین مردم بر زندگی و از آنانکه شرک آورده اند دوست میدارد یکی از ایشان
که عمر داده شود هزار سال و نیست آن دور گردانده او از عذاب اینکه عمر داده شود و نه
بیانست با آنچه میکنند ٩٥ بگوهر که باشد دشمن جبرئیل پس بدستی که او فرود
آورده آنرا بردار و بفرمان خدا در حالتی که قصد تیغ کند است مرا آنچه را که پیش از اینست
بورا نماسی و مژده دهی است مژده آنرا ٩٦ هر که بوده باشد دشمن خدا و فرستاده
او و پیغمبران او و جبرئیل و میکائیل پس بدستی که خدا دشمن است مرکب آنرا ٩٧ و
تحقیق که فرو فرستادیم بسوی تو اینها را روشن و کافر نمیشوند بان اتهام مکر بیرون
رفتگان از فرمان آیا و هرگاه عهد بپسند عهدي را انداختند از افرقه از ایشان بلکه اکثر
ایشان نمیکروند ٩٨ و چون آمد ایشان را فرستاده از نزد خدا قصد تیغ کند مرا آنچه را که
با ایشانست انداختند فرقه از آنان که داده شدن آن کتاب کتاب خدا را بکسر و شتمهای خود که
که ایشان نمی دانند ١٠٠ و پیروی کردند آنچه میخوانند دیوان بر پادشاهی سلیمان
و کافر نشد سلیمان و لیکن دیوان کافر شدند تسلیم نمیکند مرد مرا احاد و آنچه فرو فرستاد
شد برد و فرشته در بابل که هاروت و ماروت اند و نمی موختند هیچ کس تا اینکه میگفت
بر این نیست که ما از ما شیم پس کافر مشوک می موختند از آن دو فرشته آنچه را که جدایی
افکندند میان مرد و زن و نبودند ایشان زیان رسانندگان بان هیچ کس را مگر فرمان خدا
و می موختند آنچه ضرر میرسانید ایشان را و نفع نمیداد ایشان را و تحقیق که دانسته اند که
کسی که خریداری کرد آنرا نیست برای او و در آخرت هیچ نصیبي و هر آینه بد است آنچه
فروختند بان نفسهای خود را اگر بوده باشند که بدانند ١٠١ و اگر اندک ایشان ایمان
آورده بودند و پرهیزکاری کرده بودند هر آینه ثوابی از نزد خدا بهتر است اگر بودند که
میدانستند ١٠٢ ای انکروهي که گروید اند مگوئید راعنا و بگوئید انظرونا و بگوئید
و برای کافر است عذاب دردناک ١٠٣ دوست نمیدارند آنانکه
کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان اینکه فرو فرستاده شود بر شما
خیری از نزد پروردگار شما و خدا خاص میگرداند بر حمت خود هر که را میخواهد و خدا
صاحب فضل بزرگست ١٠٤ آنچه را منسوخ میسازیم از آیه یا فراموش میگردانیم آنرا
می آوریم بهتر از آن یا مانند آنرا یا آنمیدانی که خدا بر هر چیزی توانا است ١٠٥

أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٦ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٠٧ وَكَذَلِكَ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْبُوا وَأَصْغُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٠٨ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٠٩ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ

البقرة

١٢

الجزء الاول

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١١٠ بَلْ مِنْ أَسْمٍ وَجْهَ اللَّهِ وَهُوَ غَنِيٌّ فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ١١١ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُوا الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِنْ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَعْلَمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١١٢ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ سَائِدَ اللَّهِ أَنْ يَذْكُرَ فِيهَا اسْمَهُ وَرَبَّهُ فِي خُرَابِهِمَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ١١٣ لَمْ يَكُنِ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَمْ يَكُنِ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١٤ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ وَمَا تَوَلَّوْا أَفْئِدَةً وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَالِمٌ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْءٌ لَمْ يَكُنْ قَانِتُونَ ١١٥ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ يَكُنْ وَكَانَ ١١٦ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ يَنْزِلُ عَلَيْنَا آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْلِهِمْ تَشَاجَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ قَدَّيْنَا الْإِلَهَ

یا نمیدانی که خدام را و راست پادشاهی سمانها و نیست مرشما را بغیر از خدا هیچ دوستی و نه مددکاری ١٠٦ آیا میخواهید این که سوال کنید پیغمبر خود را چنانچه سوال کرده شد موسی از پیش و هر که بدل کند بکفر ایمان را پس بتحقیق که کمراه کشته از راه راست ١٠٧ دوست میدادند بسیاری از اهل کتاب این که برگردان شما را بعد از ایمان شما کافران از روی حسد از نزد نفسهای ایشان بعد از آنکه روشن گشته برای ایشان خویش در گذرید و دوبگردانید تا اینکه بیاورید خدا فرمان خود را بدوستی که خدا بر هر چیزی تواناست ١٠٨ و بیاد دارید نماز را و بدهید زکوة را و آنچه پیش میفرستید برای خود از خیر می یابید از نزد خدا بدوستی که خدا با آنچه می کنید بیناست ١٠٩ و گفتند هر که داخل شود بهشت را مگر کسی که بوده باشد جهود یا ترسا اینها نیست از روهایی ایشان بگو بیاوید حجت خود را اگر هستید راست گویان ١١٠ آری هر که خالص گرداند خود را از برای خدا سیکو کار باشد پس برای و ست مرد او نزد پروردگار او و نیست ترسی برای ایشان و نه ایشان اند و هکین میشوند ١١١ و گفتند جهودان نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان که نیستند جهودان بر چیزی و حال آنکه ایشان میخواهند کتاب را بچنین گفتند آنانکه نمیدانند مانند گفتار ایشان پس خدا حکم میکند میانه ایشان و روز قیامت در آنچه هستند که در آن اختلاف میکنند ١١٢ و کیست ستمکار تر از آنکه بازداشت مسجد های خدا را که یاد کرده شود در آنها نام او و سعی گردد در خرابی آنها این گروه نیست ایشان را که در آیند در آنها مگر ترسندگان ١١٣ برای ایشان نیست درد دنیا و سوایی و برای ایشان نیست در آخرت عذاب بزرگ ١١٤ و از برای خداست مشرق و مغرب پس هر کجا که رو کنید پس انجا وجه خداست بدوستی که خدا گشاده دلاناست ١١٥ و گفتند که فر گرفته خدا فرزندی پاکست او ببلکه مرا و راست آنچه در اسمانها و زمین است همگی مرا و فرمان بردارانند ١١٦ اختراع کنند اسمانها و زمین و چون حکم کنند امر بر این چنین نیست که میگویند مرا آنرا که بشو پس میشود ١١٧ و گفتند آنانکه نمیدانند چو سخن نمیگویند با ما خدا یا نمی آید بما ایقی همچین گفتند آنانکه بودند پیش از ایشان مانند گفتار ایشان بهم میماند دلهای ایشان بتحقیق که روشن کردیم

مجرها

لَقَدْ يَرْجُونَ ۱۱۸ اِنْ ارسلناك باخرى بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسَلِّعْ عَنْ اصحابِ الْاَحْزَامِ ۱۱۹ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مَذْهَبَهُمْ
قُلْ اِنْ هَدَىٰ اللهُ فَوْقَ لُحْدَىٰ وَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمْ اَهْلُ اَهْلِهِمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لِلْكَافِرِينَ مِنَ الْعِلْمِ مِنْ شَيْءٍ وَلِلَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ يَتَكَلَّمُونَ ۱۲۰ اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ اَوْلِيَاءَ يَتْلُوْنَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ اُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۱۲۱ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ۱۲۲ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِىْ نَفْسٍ شَيْءٌ وَلَا تُعْصَمُ اَعْدَالٌ وَلَا تُنْفَعُ اَشْفَاعُهُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۱۲۳ وَارْتَقِبْ اِبْرَاهِيْمَ رَبَّهُ بِكُلِّ بَاطِنٍ

البقرة

۱۳

الحزب الاول

فَاَتَمَّهْنَّ قَالَ لِيْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِلَٰهًا
قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي
الظَّالِمِينَ ۱۲۴ وَاجْعَلْنَا الْبَيْتَ
مَسْبُحًا لِلنَّاسِ وَامْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ
مَقَامِ اِبْرَاهِيْمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا اِلَى
اِبْرَاهِيْمَ وَاِسْمَاعِيْلَ اَنْ تَقْرَآ بَيْنَ الْمَقَامَيْنِ
وَالْعَلَكَيْنِ وَالرُّكُوعَ التَّجُوْدَ ۱۲۵
وَإِذْ قَالَ اِبْرَاهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ اِنَّنِيْ
مِنْ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ۱۲۶ وَارْزُقْ
اِبْرَاهِيْمَ الْوَعْدَ مِنَ الْبَيْتِ فَاَسْمِعِلْ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيْمُ ۱۲۷ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُّسْلِمَةً
وَارْزُقْنَا سَكَنًا وَتُبَّ عَلَيْنَا اِنَّكَ
اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۱۲۸ رَبَّنَا وَارْزُقْ
رُسُلَنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ اَوْ مِنْ خَلْفِهِمْ
وَلَا تُخْزِنَا وَلَا تَجْعَلْ لِّرُسُلِنَا عِثْمًا
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۱۲۹ وَمَنْ
يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ اِبْرَاهِيْمَ الْاِمْنِ
سَبِيْهَةً

مجرها را براي گروهی که یقین میکنند ۱۱۸ بد رستی که ما فرستادیم ترا بحق
مژده دهند و بپذیرند و بپرسند خواهی شد از اصحاب دوزخ ۱۱۹ و هرگز
راضی نشوند از توبه و دان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی ملت ایشان را بگوید رستی
راه حق خدا هانست راه حق و هر آینه اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را بعد
آنچه آمده بود بتوازدان نباشد ترا از جانب خدا هیچ دوستی و نه مددگاری ۱۲۰
تا آنکه داده ایم بایشان آن کتاب را میخوانند ترا حق خواندن آن انکروه ایمان می آورند
بان و هر که کافر شود بان کفر انکروه ایشانند زیانکاران ۱۲۱ ای فرزندان یعقوب
یاد کنید نعمتهای مرا که انعام کردم بر شما و بد رستی که من ریائی دادم شما را بر
عالمیان ۱۲۲ و بپرهیزید روزی که کفایت نکند کسی از کسی چیزی را از عذاب قبول
کرده نشود از او فدائی و نفع نکند او را در خواستی و نه ایشان یاری کرده شوند ۱۲۳
و وقتی را که از مود ابراهیم را پروردگار او بپسندانی چند کس تمام کرد اینها را گفت
بتحقیق که من گرداننده ام ترا برای ادمیان پیشوا گفتم و از ذریه من نخواهد رسید عهد
من بشما کار را ۱۲۴ و وقتی مرا که گردانیدیم کعبه را جای بازگشت برای مردم و امنی
که فرا بگیرد از مقام ابراهیم نمازگاهی و عهدی گردید بسوی ابراهیم و اسمعیل که پاک
کنید خانه مرا برای طواف کنندگان و محاوران و رکوع کنندگان سجد کنندگان ۱۲۵
و چون گفت ابراهیم پروردگار من بگردان اینرا شهری امن و روزی ده اهل انرا میوه ها
هر که را که ایمان آورده از ایشان بخدا و روز باز پسین گفت و هر که کافر شود پس بهره
مندم او را اندکی پس از آن میکشانم او را بسوی عذاب آتش و بد بازگشت گاهیه ۱۲۶
لانگاه که بلند میکرد ابراهیم پایها را از خانه و اسمعیل ای پروردگار ما قبول کن از
ما بد رستی که تو تویی شنوای دانا ۱۲۷ ای پروردگار ما و بگردان ما را فرمان
برنده مگر ترا و از فرزندان ما طایفه فرمان برنده مگر ترا و بنما بجای عبادت ما را
و بازگشت کن بر ما بد رستی که تو تویی بسیار بازگشت کننده مهربان ۱۲۸ ای
پروردگار ما و برانگیز در میان ایشان پیغمبری از ایشان که بخواند برایشان اینهای تو را
و بیاموزاند بایشان کتاب و حکمت را و پاک گردان ایشان را بد رستی که تو تویی
از چند محکم کار ۱۲۹ و کیست که باز گردد از ملت ابراهیم مگر کسی که زادان

ساحه

	امعار	کامیون درست		
شرق ترکیه	کامیون اسرائیلی			
	کامیون خارجی			
	کامیون بحالدار			
وسط ترکیه				
غرب ترکیه				
بلغارستان				
یوگسلاوی				
رومانی				
مجارستان				
چکواکی				
اتریش				
یونان				
اسپانیا				
سوئد - نروژ				
دانمارک				
ایالات متحده				
آلمان				

نَفْسَهُ وَلَقَدْ نَصَحَ حَنِينَاهُ فِي الدُّنْيَا وَآيَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الصَّالِحِينَ ١٣ ذُكِّرَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلَمَ قَالَ أَسَلْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ١٣١ وَوَدَّعَى بِهَا إِبْرَاهِيمَ
 بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِي إِسْرَافِيلَ اسْمِعْنِي لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُوا لَهَا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٣٢ أَمَرْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
 تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهاً وَاحِداً وَنَحْنُ كَهَاسْمِعُونَ ١٣٣ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ
 لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكِنْ مَّا كَسَبَتْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣٤ وَقَالُوا أَكُنَّا نَسْأَلُكَ آيَاتِنَا فَتَرَكْنَا وَتَرَكْنَا بَنِي إِسْرَافِيلَ
 وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ١٣٥ قَالُوا

ساخت خویش را و تحقیق که بر کردید ایمان را در دنیا و تحقیق که او در آخرت هوائیه
 زشایسته کرد از نیست ١٣ چون گفت با و پروردکار او که فرمان بردار شو گفت
 فرمان بردار شد پروردکار عالمیان ١٣١ و وصیت کرد بان ابرهیم فرزندان خود را
 و یعقوب ای فرزندان من بدینستی که خدا بر کردید برای شما این دین را پس باید که
 نمیرید مگر و حال آنکه شما مسلمان باشید ١٣٢ آیا بودید حاضران آنوقت که حاضر
 شد یعقوب را امرای چون گفت با فرزندان خود چه می پرستید بعد از من گفتند می
 پرستیم خدای ترا و خدای پدران تو را ابرهیم و اسمعیل و اسحق خدای یگانه را و ما
 برای او فرمان برداریم ١٣٣ آنها گروهی اند که تحقیق که گذشتند برای ایشانست آنچه
 کسب کردند و برای شماست آنچه کسب کرده اید و سؤال کرده نخواهید شد
 از آنچه بودند که میکردند ١٣٤ و گفتند که باشید یهود یا ترسانان راه راست یا باید
 بگوید که ملت ابراهیم را در حالتی که مایل بود و بود از مشرکین ١٣٥ بگوئید که ایمان
 آوردیم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوی ما و آنچه فرو فرستاده شد بسوی ابرهیم
 و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندان زادگان یعقوب و با آنچه داده شدند موسی و عیسی
 و با آنچه داده شده اند پیغمبران از جانب پروردکارشان جدائی نمی افکنیم میان هیچ
 از ایشان و ما برای او فرمان برداریم ١٣٦ پس اگر ایمان آوردند بمانند آنچه ایمان
 آوردید بان پس تحقیق که راه راست یافته اند و اگر روگردان شوند پس جز این
 نیست که ایشان در مخالفت اند پس زود باشد که کفایت کند ترا از ایشان خدا
 و اوست شنوای داناتان ١٣٧ رنک کردن خدا و کیست نیکوتر از خدا در دینک
 کردن و ما مرا و را پرستارانیم بگو که آیا مجادله میکنید با ما در خدا و اوست
 پروردکار ما و پروردکار شما و از برای ماست کردارهای ما و برای شماست کرده
 شما و ما مرا و را مخلصانیم ١٣٨ آیا میگویند که ابرهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
 و فرزندان زادگان بودند یهودان یا ترسانان بگو یا شما داناترید یا خدا و کیست کار
 از آنکه پنهان کند گواهی را که نزد او باشد از خدا و نیست خدا پیغمبران را آنچه میکند
 ایشان گروهی بودند که گذشتند از برای ایشانست آنچه کسب کرده اند و برای
 شماست آنچه کسب کرده اید و سؤال کرده نشوید از آنچه بودند که میکردند ١٣٩

أَمْثَلُ اللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَهُكَ مِنَ الْكِتَابِ إِلَّا تَنْزِيلًا
 إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْإِسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَسُلَيْمَى
 وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ
 بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ١٣٦
 فَإِنْ أَمْنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ
 اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي
 شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ١٣٧ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ
 مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ قُلْ
 إِنَّمَا حُوتِيَ فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّكَ وَتَكْمُلُ
 لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَكَ
 مَخْلُصُونَ ١٣٨ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ
 كَانُوا يَهُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمَا كُنْتُ
 نَذِيرٌ مِمَّنْ أَنْذَرْتُكُمْ شَهَادَةٌ
 عِنْدَ اللَّهِ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ١٣٩ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ
 لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكِنْ مَّا كَسَبَتْ وَلَا
 تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٤٠

كَمَا رَسَدْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ١٥٠ فَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنتُمْ وَآلَا تَشْكُرُونَ ١٥١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ١٥٢ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُعْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ١٥٣ وَلَنُبَلِّغَنَّكُمْ رِزْقَ بَيْنِي مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّرَاتِ وَنَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ١٥٤ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ١٥٥ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ١٥٦

البقرة

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوَاعْتَرَفَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٧ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا بِرَأْسِ الْكِتَابِ وَالْمُتَكِنِينَ بَعْدَ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ١٥٨ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ لَكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٥٩ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٦٠ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَهُمْ يُنظَرُونَ ١٦١ وَلِلَّهِ إِلَهُ الْوَحْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ١٦٢ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

چنانچه فرستادیم در شما فرستاده ارشما میخواند بر شما اینها را ما را و پاک میکردند شما را و می آموزد شما را کتاب و حکمت و می آموزد شما را آنچه را که نبودید که نمیدانید پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی نکنید مرا ۱۵۱ ای آنانکه ایمان آورده اند یاری جوید بشکیبائی و نماز بد رستی که خدا با صبر کند گانیت ۱۵۲ و مگوئید برای آنکه گشته میشود در راه خدا مردگانند بلکه زنده گانند ولیکن شما نمی یابید ۱۵۳ و هر آینه از مایش خواهیم کرد شما را چیزی از ترس و کرسنی و نقصانی از ملها و از جانها و میوها و بشارت ده صبر کنندگان را آنانکه هرگاه برسد ایشان از مصیبتی گویند بد رستی که ما از خدائیم و تحقیق که ما بسوی او بازگشت کنند گانیم ۱۵۴ آنکروه برایشان نیست صلاهات از پروردگار ایشان و رحمت و انکسان ایشانند راه یافتگان ۱۵۵ بد رستی که صفا و مروده از نشانهای خداست پس هر که حج کند خانه را یا عمره گذارد پس نیست حرجی براو اینکه طواف کند باین دو تا و کسی که بر غبت بکند نیکی را پس تحقیق که خدا ثواب دهند بسیار داناست ۱۵۶ بد رستی که آنان که پنهان می نمایند آنچه را فرو فرستاده ایم از مجرات و راه رست از بعد آنکه بیان کردیم انرا برای مردمان در کتاب آنکروه لعنت میکند ایشان را خدا و لعنت میکند ایشان را لعنت کند گانیم ۱۵۷ مگر آنانکه توبه کرده اند و بصلاح آوردند و بیان کردند پس آنکروه را بازگشت میکنم برایشان و منم بسیار بازگشت کننده مهربان ۱۵۸ بد رستی که آنانکه کافر شدند و مردند و حال آنکه ایشان کافران بودند آنکروه برایشان نیست لعنت خدا و فرشتگان و آدمیان همگی ۱۵۹ همیشه کیانند در آن تحقیر داده نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده میشوند ۱۶۰ و خدای شما خدائست یگانه نیست خدای مکر او که بخشایند مهربان است ۱۶۱ بد رستی که در خلقت آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز و کشتی که روان میشود در دریا با آنچه نفع رساند مردم را و آنچه فرو فرستاده خدا از آسمان از آب پس زنده گردانید با زمین را بعد از مردن آن و پھر گردانید از هر جنبه و گردانید بادها و باری که دام گردانید شده میان آسمان و زمین ایشانهاست برای گروهی که خردمندی میکنند ۱۶۲

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخْذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَاذَرًا لِّمَن يَخْشَاهُ كَخَبْلِ الشَّيْءِ وَالَّذِينَ آمَنُوا اشْتَدُّ حُبُّهُمُ لِلَّهِ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا اذْهَبُوا الْعَذَابَ إِنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَإِنَّ شَدِيدَ الْعَذَابِ ١٤٤ اذْهَبُوا الَّذِينَ اتَّبَعُوا أَزْوَاجَ الْعَذَابِ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ١٤٥ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا لَنَا كَوْكَبٌ فُتِّرَ مِنَّمُهَا تِبْرٌ وَآمَنَّا كَذَلِكَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنِ يَكْفُرَ عَنَّا أَلْمَاسَاتِ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ١٤٦ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ أَكْبَرُ عُذُوْبِيْنَ ١٤٧ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالْطَّوْعِ وَالنَّهْيِ وَإِن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ١٤٨

البقرة

المحمد و قمر

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ قَالُوا لَوْلَا نُفِخَ بِنُفْخِ الْمَوتِ عَلَيْنَا أَوْتَوْكَانَ أَتَاذَهُمْ لَا يَتَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ ١٤٩ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَثَلُ الَّذِي يَتَّبِعُ عَمَّا لَا يَمْلِكُ إِلَّا دُعَاءٌ وَنِدَاءٌ مُّؤْمِنٌ يَمْشِي عَلَىٰ سَبِيلِهِ يَتْلُو كِتَابَ اللَّهِ ١٥٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطَّعُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ١٥١ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٥٢ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ وَيَسْتَرْوْنَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٥٣ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ وَالْعَذَابُ بِالْغَفرةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ١٥٤ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَنَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ١٥٥

و از مردمان کی است که میگردانند غیر از خدا شریکان دوست میدارند ایشان و مانند دوست داشتند خدا و آنانکه ایمان آورده اند قوی ترند از جهت دوستی برای خدا و اولی و اگر به بیند ایشان که ستم کرده اند هنگامی را که می بینند عذاب را اینکه قوت از برای خدا هر و بدرستی که خدا سخت عذاب است ١٤٤ وقتی که بیزاری جویند ایشان که متابعت کرده شده اند از آنانکه متابعت کرده اند و به بینند عذاب را و برید شود از ایشان سببها ١٤٥ و بگویند آنانکه پیروی کردند از این که ما را بازگشتی بود پس بیزاری میجویم از ایشان چه بیزاری چیستند از ما چنین مینماید بایشان خدا کرده های ایشان از احسرها بایشان و نیستند ایشان بیرون آیندگان از انفس ١٤٦ ای گروه آدمیان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و پیروی مکنید گامهای شیطان را بدرستی که او برای شما دشمنی است اشکار ١٤٧ جز این نیست که فرمیکند شما را ببدی و زشتیها و اینکه بگوئید بخدا آنچه نمیدانید ١٤٨ و چون گفته شود بایشان که پیروی کنید آنچه را فرستاده خدا بگویند بلکه پیروی میکنیم چیزی را که یافته ایم بران پدران خود را یا و اگر چه بودند پدران ایشان که نمیفهمیدند چیزی را و نه راهی یافتند ١٤٩ و مثل آنانکه کافر شده اند مانند مثل کیدیت که صد زنند بجزیب که نمیشود مگر خواندن و بانک زدن کرانند گنگانند که برانند پس ایشان نمیفهمند ١٥٠ ای آنانکه ایمان آورده اید بخورید از پاکیزه های آنچه از زمین دادیم شما را و شکر کنید خدا اگر هستید که او را سپرستید ١٥١ جز این نیست که حرام کرده است بر شما سرده و خون و گوشت خوک را و آنچه او ز داده شده بان برای غیر خدا پس آنکه ناچار شود در حالتی که نه سرکش باشد و نه تجاوز کند از حدی نیست کتابی را و بدرستی که خدا امر زنده مضر را نیست ١٥٢ بدرستی که آنان که میپوشانند آنچه را که فرستاده خدا از کتاب و میفروشند از اقیمیه اندک آن سرده نمیشوند در درشکی ای خود مگر آتش را و سخن نمیکوید ایشان را خدا در روز قیامت و نه پاک می کرد اند ایشان را و برای ایشان است عذاب دردناک ١٥٣ انکرو هندیان که خریدند کسراهی را به هدایت و عذاب را با مؤمنان پس چه چیز صبر در هدایت ایشان را برانست ١٥٤ این سبب نیست که خدا فرستاد کتاب را بحق و بدرستی که آنانکه اختلاف کردند در کتاب هرینه خائفی اند بسیار در ١٥٥

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ وَفِي الزَّيْتُونِ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَاتَّخَذُوا لِقَاءِ رَبِّهِمْ حِجَابًا مِّنْ دُخَانٍ فَتَجَوَّاهُ مُخِضِينَ ۚ

وَرَحْمَةً مِّنْ أَعْدَدَ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ كَتَبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ أَنْ تَرَكَ خَيْرَ الْوَصِيَّةِ لِلْوَلِيِّ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقَّ عَلَى الْمُتَّقِينَ ۚ ۱۸ مَن بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ مِمَّا آتَاهُ عَلَى الَّذِينَ يَبْدُلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ ۱۹ مَن خَافَ مِنْ مُّوْسَى حَقًّا وَآتَاهَا فَاصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا أُنْجِمُ عَلَيْهِمُ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ ۲۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْوَصِيَّةُ مَا كَتَبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ ۲۱ آيَاتُ مَا عَدَدُوا لَكُم مِّنْ كَانُ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ مَّن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ ۲۲ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنِ مَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ يُدْخِلُ اللَّهُ يَوْمَ الْفِتْرِ فِيكُمْ الْفِسْرَ وَالتَّيْسُوتَ وَالتَّنَجُّوتَ ۚ ۲۳ لِيُكَلِّمُوا الْبَشَرَةَ وَلِيُكَلِّمُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ

نیست خوبی اینکه بکرد ایند روهای خود را بجانب شرق و مغرب ولیکن خوب کسی است که ایمان آورده باشد بخدا و روز آخر و فرشتگان و کتاب و پیغمبران و داده باشد مال را بر دوستی آن بخویشان و یتیمان و درویشان و درمانده را و کدایان و دربندگان و نمازگزاران و داد زکوة را و وفا کنندگان بعهدهشان هرگاه عهد کنند و صبر کنند در تنگدستی و در محنت و هنگام کارزاران کروهند آنان که راست گفتند و این گروه ایشانند بر هر کاران ۱۷۶ ای آنانکه ایمان آورده اند نوشته شد بر شما فصل در کشتگان ازاد بازاد و بنده به بنده وزن بر زن پسر هر که عفو کرده شود برای او از برادرش چیزی پس متابعتی بنیکویی و ادا کردنی بسوی او بخوبی این سبب کار دین از پروردگار شما و رحمتی پسر هر که در کردار خود بعد از آن پس برای او ست عذاب در دوزخ ۱۷۷ و برای شماست در قصاص زندگانی خداوندان عقلها شاید شما بپرهیزید ۱۷۸ نوشته شد بر شما هرگاه حاضر شود یکی از شما را مرگ اگر واکذاشته باشد خیری وصیت کردن برای پدر و مادر و نزدیکان بنیکویی حق است بر پرهیزکاران ۱۷۹ پسر هر که تغییر دهد از بعد از شنیدن آن پس جز این نیست که گناه آن برانگیز نیست که تغییر میدهند از ابد رستی که خدا شنوای دانیست ۱۸۰ پس کشیکه ترسد از وصیت کند میلی را یا کسناهی پس اصلاح نماید میان ایشان پس نیست کسناهی بر او و بد رستی که خدا امر زنده مهربانیت ۱۸۱ ای گروهی که گروید اید نوشته شد بر شما روزی چنانچه نوشته شد بر آنانکه پیش از شما بودند شاید شما بپرهیزید ۱۸۲ روزهای شمرده شد پس هر که باشد از شما بیمار یا در سفر پس شماره از روزهای دیگر و بر آنانکه طاقت نمی آورند از افادادن طعام درویشی پس هر که بر غبت کند خوبی را پس آن بهتر است برای او و روزی داشتن شما بهتر است برای شما اگر هستی بکنید ۱۸۳ ماه رمضان که فرو فرستاده شد در آن قرآن که راهناست برای مردم و راهناست برای شما و خدا کند پس هر که در یابد از شما انعام را پس باید روزی دارد آنرا و هر که باشد بیمار یا بر سفر پس شماره از روزهای دیگر بخواد خدا برای شما اسانی و او نمخواهد که شما دشواری را و از برای آنکه تمام کنید آن شماره را و تا نکیر کوئید خدا بر آنچه راه نموده شما را و شاید که شما شکر کنید ۱۸۵

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّهِمْ يَرْشُدُونَ ١٨٤
الرَّفْعُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَى عَنْكُمْ قَالُوا لَا بَأْسٌ وَهْنٌ وَنَخَصٌ
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ شَقَا تَمُوتُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ
فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٨٥ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ
الْبَقَرَةُ

لِتَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ يَوْمَ قِيلَ لَهُمْ أَتَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ قَالُوا لَا بَأْسٌ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٨٦ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ فَضْلِي الْبَرِّ مِنَ اللَّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٨٧ قَالُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاسِقِينَ ١٨٨
وَأَقْلَوْهُمُ حَيْثُ تَقَعَتْهُمُ وَأَخْرَجَهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى
يُقَاتِلُواكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُواكُمْ فَاغْلُظْهُمْ
كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ١٨٩ فَإِن
أَنَّهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٠
فَاتَّقُوا اللَّهَ حَتَّى لَا تَكُونُ فِتْنَةً وَبُكُورًا لِلَّذِينَ
يَلْعَنُونَ فَإِن أَنَّهُوَ أَفْلَاكُهُ وَانِ الْإِنْفَالِ
الطَّائِفِينَ ١٩١ التَّحَرُّمُ الْحَرَامِ بِاللَّهِ
الْحَرَامِ وَالْحُرْمَاتُ قِصَاصٌ فَمَن تَعَدَّى
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ١٩٢ وَاتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَاعْلَمُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٣
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْزِنْتُمْ فَسَاءَ
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

وهرگاه پرسند تو را بندگان من از من پس بد رستی که من نزدیک شما اجابت میکنم
دعای خواننده را هرگاه بخواند مرا پس باید قبول کند برای من و ایمان او رند من شاید راه
راست یا بندگان ١٨٤ احلال شد برای شما در شعبه جماع با زنان خود ایشان لباس اند برای
شما و شما لباسید برای ایشان دانسته است خدا اینکه شما هستید که خیانتی
کنید با نفسهای خود پس بازگشت کرد بر شما و در گذشت از شما پس اکنون مباح است کنید
با ایشان و طلب کنید آنچه را که نوشته است خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا آنکه روشن
شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و جماع
مکنید ایشان را و حال آنکه شما بندگان باشید در مسجد ها اینست حد های خدا پس نزدیک
انها مروید همچنین روشن میکند خدا نشانهای خود را برای مردم شاید ایشان پرهیزند ١٨٥
و بخورید مالهای خود را در میان خود بهرزه و میندازید آنها را بسوی حکام تا بخورید یا از
از مالهای مردم آنرا بکنایه و حال آنکه شما میدانسته باشید ١٨٦ میپرسند تو را از
ماههای نوبکوان و قیماست برای مردم و حج گذاردن و نیست خوبی آنکه در آید خانها
را از پشتهای آنها و لیکن خوب کسی است که پرهیزگاری کرده باشد و در آید خانها را از
از پشتهای آنها و پرهیز از خدا شاید که شما درستکاری یا باید ١٨٧ و کارزار کنید
راه خدا تا آنرا که کارزار می کنید با شما و از حد در مگذرید بد رستی که خدا دوست نمی
دارد از حد در گذرند کارزار ١٨٨ و بکشید ایشان را هر جا که بیابید ایشان را و بیرونشان
کنید از آنجائی که بیرون کردند شما را و فتنه سخت تر است از کشتن و کارزار مکنید ایشان را
نزد مسجد الحرام تا وقتی که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند پس بکشید ایشان را
همچنین است سزای کافران ١٩١ پس اگر باز ایستند پس بد رستی که خدا امر زنده مهربان
است ١٩٢ کارزار کنید ایشان را تا نباشد فتنه و باشد دین از برای خدا پس اگر باز ایستند پس
نیست ستم مکرر بر ستمکاران ١٩٣ ماه حرام به ماه حرام نیست و حرمها قصاص است پس
هر که تعدی کرده بر شما پس تعدی کنید بر او بمثل آنچه تعدی کرده بر شما و پرهیزید
از خدا و بدانید که خدا با پرهیزگاران است ١٩٤ و اتفاق کنید در راه خدا و میندازید با
دستهای خود به لاکت و احسان کنید بد رستی که خدا دوست میدارد احسان کنند کارزار
١٩٥ و تمام کنید حج و عمره را برای خدا اگر باز داشته شوید پس آنچه میسر شود از قربانی

وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفَدِّ يَهُ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَقْبَلْتُمْ
 مِنَ تَمَتُّعٍ أَوْ عَمَلٍ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فَإِنْ جَاءَ وَسَبْعَةٌ إِذَا رَجَعْتُمْ يَلَيْكَ عَشْرٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ
 أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ شَدِيدَ الْعِقَابِ ١٩٥ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
 وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَجْعَلْهُ اللَّهُ تَرَوْدًا وَقَارًا خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ١٩٦ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
 الْبَقَرَةُ

فَإِذَا أَقْبَلْتُمْ مِنْ عَرَافَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ
 عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَادْكُرُوا كَمَا هَدَيْكُمْ
 وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ١٩٦
 ثُمَّ أَقْبِضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَامَ النَّاسُ وَ
 اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٩٧
 فَإِذَا أَقْبَلْتُمْ مِنْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ
 كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمَنْ لَمْ
 يَكُنْ مِنْكُمْ رَجُلًا فَادْكُرُوا اللَّهَ
 فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ٢٠٠ وَفَمَنْ
 مِنْكُمْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ
 فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ٢٠١
 وَمَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 ٢٠٢
 وَلِلَّهِ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٠٣ وَادْكُرُوا اللَّهَ
 فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَجَلَّى فِي يَوْمٍ
 فَلَا آتِمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا آتِمَ عَلَيْهِ
 لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ٢٠٤ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ
 قَوْلُهُ فِي الْحَقِّ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَيْهِ
 فِي قَلْبِهِ وَهُوَ كَذَّابٌ لَظْهَامٌ ٢٠٥ وَإِذَا تَوَلَّى
 سَمَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَهُوَ يَحْكُمُ
 الْحَرَشَ وَالشَّلَّ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسِدِينَ ٢٠٦
 وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
 فَحَسْبُ جُزَاءٍ وَلِيْسَ لِلْهَادِ ٢٠٧ وَمِنْ
 النَّاسِ مَنْ يَتْرِكُ نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ٢٠٨

نصف

و متراشعید سرهای خود را تا آنکه برسد قربانی بجای خود پس هر که باشد از شما بیمار یا با و
 باشد از آری در سرش پس فدائی از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس کسی
 که تمتع گذارده باشد بعمده حج پس آنچه میسر شود از قربانی پس هر که نیابد پس روزه سه
 روز در حج و هفت انگاه که برگردید این دهیست تمام از برای کیست که نبوده باشد اهل
 او حاضران مسجد الحرام و پرهیزد خدا را و بداند که خدا سخت عذابست ١٩٥ حج ما همگیا
 معلومست پس هر که فرض گردانید درین ماه حج را پس نیست مباشرتی و نه نافرمانی و نه
 جنگی در ایام حج و آنچه میکنید از خوبی میدانند از خدا و نوشته بردارید پس بد رستی که بهترین
 نوشتها پرهیزکاریست و پرهیزید از من ای صاحبان عقلها ١٩٦ نیست بر شما باکی اینکه
 طلب کنید از منی از پروردگار خود پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را و نوشته
 الحرام را و یاد کنید او را چنانچه راه نمود شما را و اگر چه بودید پیش از آن از کسراهان ١٩٨
 پس باز گردید از آنجا که باز گشتند مردم و طلب مرزش کنید از خدا بد رستی که خدا امرزند
 است مهربان ١٩٩ پس چون گذاردید عنایت خود را پس یاد کنید خدا را چون یاد کردن
 شما پدران خود را یا سخت تر یاد کردنی پس از مردم کسی است که میگوید پروردگار ما بد
 دنیا و نیست از اخوت هیچ بهره ٢٠٠ و از ایشان کسی است که میگوید پروردگار ما بدم
 ما را درد دنیا نیکوئی و در اخوت نیکوئی و نگاه دار ما را از عذاب آتش ٢٠١ این گروه برای
 ایشانست بهره از آنچه کسب کرده اند و خدا زود حیا است ٢٠٢ و یاد کنید خدا را در
 روزهای شمرده شده پس هر که شتاب کند در روز پس نیست کناهی برا و هر که
 تاخیر کند پس نیست کناهی برا و برای کسی که پرهیزکاری کرده باشد و پرهیزید
 خدا را و بداند که شما بسوی او محشور خواهید شد ٢٠٣ و از مردم کسی است که عجب
 آورد ترا گفتار او در زندگای دنیا و گواه میکند خدا را بر آنچه در دل و ست و حال آنکه
 او سخت تر است در دشمنی ٢٠٤ و چون برگردد شتابد در زمین تا فساد کند در آن
 و نابود گرداند گشت و فسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را ٢٠٥ و چون
 گفته میشود با و که پرهیز خدا را می گرفت و راحتیت بکناهی پس کافیت
 او را دوزخ و هراینه بد فراشی است ٢٠٦ و از مردم کسی
 است که میفروشد جان خود را برای خوشنودی خدا و خدا مهرانست بر بندگان ٢٠٧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٠٨ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمْ مِنَ الْبَيِّنَاتِ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٠٩ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُوَ السَّامِعُ الْعَلِيمُ ٢١٠ سَلِّ بِتِجَارَتِهِمْ أَنْ يَنْتَهِمَ مِنْ آيَةِ بَيْتِهِ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢١١ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْجُوهُ الدُّنْيَا وَخُذُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ اتَّقَوْا قَوْمَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٢١٢ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ

النبيين مبشرين ومنذرين وَاذْكُرُوا
مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بِهِ اثْنَانِ
فِيمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ وَخِلافُهُ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ
الْبَيِّنَاتُ بَعْيَانَهُمْ فَقَدْ قَالَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِذُنُوبِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٢١٣ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْلَى
الْحِكْمَةُ وَلَمْ يَأْتِكُمْ مَثَلٌ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَ
زُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ
قَرِيبٌ ٢١٤ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُنْفِقُوا
قُلْ إِنَّمَا أُنْفِقُهُ مِنْ خَيْرِ مِمَّا رَزَقْتُ وَالَّذِينَ
يَنْتَهِمُونَ السَّبِيلَ
وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ٢١٥
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَيْكُمْ
أَنْ تُكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَلَيْكُمْ
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢١٦ يَسْأَلُونَكَ عَنِ
الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ فِيهِ
فِيهِ رُفْعَةٌ مِنَ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ
لِلْمُجْرِمِينَ وَاتُّخِذَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٢١٧

ای نانکه گرویده اید در دین اسلام همگی و پیروی مکنید گامهای شیطان را بدین
که او برای شما دشمنی است هویدا ٢٠٨ پس اگر بلغزید از بعد آنکه آمد شمار بیدئات روشن
پس بدانید که خدا غالب است و محکم کار ٢٠٩ آیا انتظار میکشند مگر اینکه بیاید ایشان را خدا
در سایبانها از ابن بافر شنگان و کذا ده شوکار و بسوی خدا بر گردانید میشود کارها ٢١٠
پس از فرزندان یعقوب که چه قدر دادیم ایشان را ایت روشن و کسی که بدل کند نعمت خدا را
از بعد آنکه آمد باشد و رایش بد رستی که خدا سخت عقوبت ٢١١ زینت داده شده
برای نانکه کافر شده اند زندگانی دنیا و تمسک میکنند با کسانی که گرویده اند و نانکه پرهیزگاری
کرده اند بالایی ایشانند در روز قیامت و خدا روزی میدهد هر که را میخواهد بحساب
٢١٢ بودند مردم یک نیره پس برانگیز خدا پیغمبر را مرده دهندگان و ترسانند گان
و فرو فرستاد با ایشان کتاب را بحق تا حکم کنند میان مردم در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف
نکردند در آن مگر آنانکه داده شدند از ایشان بعد آنکه آمد بود ایشان را بیدئات از جهت حسد میان
ایشان پس راه راست نمود خدا انانرا که گرویده اند برای آنچه اختلاف کردند در آن از حق
بفرمان خود و خدا هدایت مینماید هر که را خواهد بدین راه راست ٢١٣ آیا پس استید
که داخل میشود بهشت را و هنوز نیامده باشد شمار را مثل نانکه گذشته اند پیش از شما در
ایشان را سختی و ناخوشی و هراسان شدند تا آنکه میگفت پیغمبر و نانکه ایمان آورده بودند
یا آنکه کسی خواهد بود یاری خدا گاه کد یاری کردن خدا نزدیک است ٢١٤ میپرستند از نو که چه
چیز اتفاق کند بگو آنچه اتفاق کنید از خیر پس از برای پدر و مادر است و نزدیکان و یتیمان و یتیمان
در زمانه در راه و آنچه کنید از خیر پس بد رستی که خدا بان داناست ٢١٥ نوشته شده است
و شما کارزار و حال آنکه آن ناخوش است مر شما را و بسا باشد که ناخوش دارید چیز را و آن خوش
باشد برای شما و بسا باشد که دوست دارید چیز را و آن بد باشد برای شما و خدا میداند شما
نمیدانید ٢١٦ میپرستند ترا از ماه حرام کارزار کردن در آن بگو کارزار کردن در آن گناهی بزرگست
است از راه خدا و کفری است با او از مسجد الحرام و بیرون کردن اهل آن از آن بزرگتر است نزد
خدا و قه بزرگتر است از کشتن همیشه ایشان کارزار میکنند با شما تا بگردانند شما را از دین شما
اگر توانند و هر که برگردد از شما از دین خود پس میرد و او کافر باشد پس انکروه باطل شده
اعمال ایشان در دنیا و آخرت و انکروه یا ران آتش اند ایشانند در آن همیشه کیان ٢١٧

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا رَضْتُمْ مِنْ حِلَّةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتُمْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَدَّ كُرُوهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْخُذُوا بِهِنَّ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا أَقُولَا
 مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا عَقْدَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَفِيعٌ عِنْدَ اللَّهِ ۚ لَا
 جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ مِنْ رِيضَةٍ وَمَتَّوْهُنَّ عَلَى الْوَبَرِ قَدْرَهُ وَتَلَى لِلْفَقِيرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
 الْحَسَنِ ۚ ۲۳۶ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَوَضَعُوهَا عَنْهُنَّ وَلَا تَحْسَبُوا الْعُقْدَةَ الَّتِي بَيْنَ يَدَيْكُمْ عَقْدَ النِّكَاحِ
 الْحَقِيقَةَ ۚ ۲۳۷

و نیست کنایه بر شما در آنچه تعرض کرده باشید بان از خواستگاری زنان یا پنهان کرده
 باشید در نفسهای خود دانسته است خدا اینکه برودی یا دخواهید کرد ایشان اولی کن
 و نه نمیدهمید ایشان اینها میکرانکه می گفته باشد بخوبی و قصد میکنید بستن
 نکاح را تا برسدان نوشته مدتش را و بدایید که خدا میداند آنچه را در نفسهای شماست
 پس حذر کنید از او بدانید که خدا بسیار از مردن برد بار است ۲۳۵ نیست کنایه بر شما
 اگر طلاق دهید زنان را مادام که مباشرت ننموده باشید با ایشان یا مقرر نکرده باشید برای
 ایشان مهری و بگمراه مندن کنید ایشان از مردن توانگر است بانداش و بر تنک دست است
 بانداش هر که کند کردنی بخوبی حق بودنی بر نیکوکاران ۲۳۶ و اگر طلاق دهید زنان پیش از
 آنکه مباشرت کرده باشید با ایشان و حال آنکه تعیین کرده باشید برای ایشان مهری پس نصف
 آنچه تعیین کرده اید مگر آنکه بپخشند یا بپخشد کسی که بدست اوست بستن نکاح و بپخشند
 شما نزدیکتر است بر هیزگاری و فراموش میکنید احسان میان خود بد رستی که خدا با آنچه
 میکنید بیناست ۲۳۷ محافظت کنید بر نمازها و نماز میانین و بایستید برای خدا
 قنوت کنان ۲۳۸ اگر بر رسید یک پیاده روان یا سواران پس خون این شدید یک پیاده کنید
 خدا را چنانکه تعلیم کرده شما را چیزی را نبودید که بدانید ۲۳۹ و کسانی که فوت میشوند از
 شما و امید دارند زانی را باید وصیت کردن برای زنانشان مناعیر تا یک سال بد و ن
 بیرون کردن زن پس اگر بیرون روند پس نیست کنایه بر شما در آنچه کردند در نفسهای خود
 از خوبی و خدا غالی است درست کردار ۲۴۰ و برای طلاق داده شدگان بصره ایست
 بخوبی حق بر هر کاران ۲۴۱ همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات خود را شاید که شما از یاد
 ایانظر نکرده بگویانانکه بیرون رفتند از دیار خود و ایشان هزاران بودند از ترس مرکب
 گفت با ایشان خدا که بمیرید بعد از آن زن کردانید ایشان را بد رستی که خدا هر اینه صاحب
 فضل است بر مردم ولیکن بیشتر مردم شکر نمیکنند ۲۴۲ و کارزار کنید در راه خدا و بدانید
 که خدا شنوای دانا است ۲۴۳ کیست آنکسی که قرض دهد خدا را قرضی نیکو پس مضاعف
 کرد اندان را برای او اضعاف بسیاری و خدای بنده و میکشاید و بوی او باز کرد اندی
 شوید ۲۴۴ ایانگاه نکرده بگوی که و هی از بنی اسرائیل از بنده موسی چون گفتند به پیغمبری
 که مرا ایشان را بود برانگیز برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم در راه خدا گفت ایانودید و شاید

وَأَنْ تَعْفُوا الْقُرْبَ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْتَوُوا
 الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنْ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ جِدَّ
 ۲۳۷ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّاتِ
 الرُّسُلَى وَفَرِّغُوا لِلَّهِ قَائِمِينَ ۲۳۸ وَإِنْ
 خِفْتُمْ خَرَجًا أَوْ كَرِهًا فَأَوْدِئْتُمْ فَادِّ
 كَرُوا اللَّهَ كَمَا عِلْمُكُمْ مَا تَكُونُوا تَعْمَلُونَ
 وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَدْفَعُونَ جَا
 وَصِيَّةً لَا تَدْرِيهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْوَارِثِ
 أَخْرَاجَ فَإِنْ خَرَجَ مِنْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ مِنْ عَرَفٍ ۲۳۹
 عَزَّ وَجَلَّ ۲۴۰ وَاللَّطَائِفَاتِ مَتَّحٍ
 بِالْعَرَفِ عَلَى الْمُتَّقِينَ ۲۴۱ كَذَلِكَ
 بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
 الْمَرْفَعُ إِلَى الذِّبْرِ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
 الْوَعْدَ وَالْوَيْتَ قَالَ لَهُمُ اللَّهُ مَوْتُوا
 ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۲۴۲
 وَقَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 بَصِيرٌ عَالِمٌ ۲۴۳ مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرُغُ
 قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَبْطِطُ وَالْيَدِ
 تُجْزَوْنَ ۲۴۴ الْمَرْفَعُ إِلَى الْمَلَاءِ
 مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ جَدِّ مُوسَى إِذِ
 قَالُوا لِلنَّبِيِّ لِمَ ابْعَثْنَا مَلِكًا كُنَّا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ

مرد

اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ الْاِتِّمُوا وَمَا لَنَا اِلَّا الْقِتَالُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ خَرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَانَا فَلَا كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ الْاِتِّمُوا مِنْهُمْ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِالْقَائِلِينَ ۝ وَقَالَ كَلِمَتُهُمْ اِنْ اَللَّهُ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا اِنَّا يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ
 مِنْهُ وَلَمْ يَكُنْ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اَللَّهَ اَبْطَحُفِيهِ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝
 وَقَالَ لَمَّا نَبَّيْتُمْ اِنَّ اِيَّاهُ مَلِكُهُ اَنْ يَاتِيَكُمْ الثَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَيَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ الْكُفْرُ وَالْمُنَافِقُ وَالْهُرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ اِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ
 الْبَيِّنَةُ
 ٢٥
 الْحَجُّ وَسَبْعُ

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا
 صَلَّيْطَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اَللَّهَ
 مُبْتَلِيكُمْ فَبِمَنْ تَقَرَّبْتُمْ مِنْهُ
 مِنْي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّي اِلَّا
 اَعْرَفَ عُرْفَةً يَّسِيرًا فَوَاسَمِنَهُ اِلَّا
 تَقَلَّدَ اَمْنَهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
 اَسْوَأُ مِنْهُمْ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
 بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَبْتَغُونَ
 اَمْنَهُمْ مَّلَأُوا اَللَّهُ كَمَنْ فِيهِ قَلِيلَةٌ
 غَلَبَتْ فِيهِ كَثْرَةُ بَاذِنِ اَللَّهِ وَاللَّهُ
 مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ فَلَمَّا بَرَزُوا
 لِحَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا اَفْرِغْ
 عَلَيْنَا مَاءً وَثَبَّتْ اَقْدَامُنَا وَانْصَرَفَ
 الْقَوْمُ الْكَافِرِينَ ۝ فَهَرَمُوهُم بِاَذْنِ
 وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَاَمِيَهُ اَللَّهُ الْمَلِكُ
 وَالْحِكْمَةُ وَعَلَيْهِ مَا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ
 النَّاسِ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ
 وَلَكِنَّ اَللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝
 تِلْكَ اَيَاتُ اَللَّهِ تَلَوَّهَا عَلَيْكَ يَا حَقُّ
 وَاَيَّتُكَ لِمَنِ الْمَرْسَلِينَ ۝ تِلْكَ اَلْاَسْرَارُ
 فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ
 اَللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاتَيْنَا عِيسَى
 بَنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَآيَدْنَاهُ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اَللَّهُ مَا اقْتُلَ الَّذِينَ
 مِنْ جَدِّهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
 وَلَكِنْ اُخْتَلَفُوا فِيهِمْ مَنْ اَمَنَ وَمَنْ كَفَرَ
 وَكَوْشَاءُ اَللَّهُ مَا اسْتَلَوْا وَلَكِنْ

که اگر نوشته شود بر شما کارزار این که کارزار کنید گفتند و چیت ما را که کارزار کنیم
 در راه خدا و حال آنکه بیرون کرده شد ایما از دیا خود و فرزندان خود پس چون که نوشته
 شد بر ایشان کارزار و کردان شدند مکراند کی از ایشان و خدا دانست بستم کار
 ۲۴ و گفت بایشان پیغمبرشان بد رستی که خدا بحقیقت برانیکت برای شما طالوت را پیا
 د شاهی گفت چگونه باشد برای او پادشاهی و حال آنکه ما احقیم بیاد شاهی از او داده
 نشده است و سعتی ارمال گفت بد رستی که خدا بر کزیده او را بر شما و افزوده او را کساد
 در علم و جسم و خدا میدهد پادشاهی خود را بهر که میخواهد و خدا کشته شده و داناست ۲۴
 و گفت بایشان پیغمبرایشان بد رستی که نشانه پادشاهی و اینست که بیاید شما را صند و قی که
 در انست او بجز از پروردگار شما و باقی ماند از آنچه گذاشته اندال موسی و الهرون بر میدارند انرا
 ملکه بدست که دران هرینه علامتی است برای شما اگر هستی و عثمان ۲۴ پس چون جدا شد
 طالوت بالشکریان گفت بد رستی که خدا از ما اینده شماست بنهری پس هر که بیا شامد از ان پس
 از من و هر که نخورد انرا پس تحقیق که او از منست مکرانکه بردارد کفی بدست خود پس شامیدند
 از ان مکراند کی از ایشان پس چون گذشت از ان او و انانکه ایمان آورده بودند با او گفتند نیست
 توانائی برای ما امروز بحالوت و لشکریان او گفتند انانکه گمان میکردند که ایشان ملاقات
 کنند گان خدا بند بساز کرده اند کی که زیادتی کرده بر کرده بفرمان خدا و خدا با صبر کنند گانست
 ۲۴ و چون مبارز شدند بحالوت و سپاهش را گفتدای پروردگار ما فرودین بر ما صبر را
 و ثابت دار قدمهای ما را و غالب کردن ما را بر کرده گافران ۲۴ پس گریز انیدند ایشان را
 بفرمان الهی و کشتند او و دجالوت را و داد با و خدا پادشاهی و حکمت را و اموخت او را از آنچه میخوا
 و اگر نبود بر طرف کردن خدا مردمان را بعضی از ایشان را بعضی هرینه تپاه شدی زمین و لیکن
 خدا صاحب فضل است بر عالمیان ۲۵ اینها ایتهای خداست که میخواهیم انهارا بر تو بر رستی
 و بد رستی که توان جملہ پیغمبرانی ۲۵ اینها ان پیغمبرانند که زیادتی داده ایم بعضی ایشان را بعضی
 از ایشان کسی است که تکلم کرد خدا و بلند کرد بعضی ایشان را مرتبها و داد بر عیسی پس مریم را معجزها
 انکار و تائید کرد و بر روح القدس و اگر میخواست خدا کارزار نمی کردند انانکه از بعد
 ایشان بود نه بعد از انکه امدا ایشان را معجزهای هویدا و لیکن اختلاف کردند پس را ایشان
 کسی بود که ایمان آورد و از ایشان کسی بود که کفر ورزید و اگر میخواست خدا کارزار نمی کردند و لیکن

اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝۳۰ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 ۝۳۱ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝۳۲ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ
 تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ مَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۳۳ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ

البقرة

۳۶

الحجرو سیم

آمَنُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ
 يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 ۝۳۴ الْمَرْءُ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجٍ إِبْرَاهِيمَ فِي
 رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 رَبِّي أَبْتَئِيكَ بِحَبِيٍّ وَيَسْتِ قَالَ أَنَا خَيْرٌ
 وَأَمْسَتْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِيكِ بِشِئْرٍ
 مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ مِنْ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَتْ
 الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ۝۳۵ أَوَكَلَّيْتُكَ عَلَى
 قَرِينَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرْسِكُمْ فَاتَّكَلَّ
 عَلَى يَمِينِكُمْ فَذَرَكْنَاهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَّا
 تَبَّ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ
 لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
 قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى
 طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَنُظِرْ
 إِلَى حِمَارِكَ وَلْيَصَلَ إِلَيْكَ لِلنَّاسِ
 وَأَنْظُرْ إِلَى الظِّلِّ كَيْفَ تَنْشُرُهَا كُنَّ
 نَكَسًا كَمَا تَأْتِي السَّحَابُ مِنْ سُحُبٍ قَالَ أَعْلَمُ
 أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳۶ وَإِذْ
 قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ انْزِلْنِي بِطَرَفٍ مُبَارَكٍ
 قَالَ أَوَلَمْ تَتُوبْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ
 لِيُطَمِّنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ رِجْلَكَ

مِنَ الطَّيْرِ

خدا می کند آنچه می خواهد ۳۰ ای کسانی که ایمان آوردند اتفاق کنید از آنچه روز قیوم شما را
 پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد هیچ دران و نه دوستی و نه در خواستی و کافران ایشانند
 ستمکاران ۳۱ خدا نیست پرستید شد بر حق مکر او که زنده پابند است فرانگیزد
 او را پندگی و نه خوابی مرا و راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است کیست آنکه در خواست
 کند نزد او مگر باذن او میداند آنچه را پیش روی ایشانست و آنچه در پس سر ایشانست
 و احاطه نمیکند بچیزی از علم او مگر با آنچه خواسته باشد فرا گرفته کرسی و آسمانها و زمین
 را و کمران نیایدش محافظت آن دو و اوست بلند عظیم ۳۲ نیست هیچ اگر اهی
 در دین تحقیق که آشکار شد راست روی از کمر اهی پس هر که کافر شود شیطان و ایمان
 آورد بخدا پس تحقیق که چنگ در زده بدست او بر محکم که نیست هیچ پاره شد فی مراحا
 و خدای شنوای داناست ۳۳ خدا دوستار کسانیست که ایمان آورده اند بیرون می
 آورد ایشانرا از تاریکیها بروشنائی و آنانکه کافر شده اند دوستان ایشان شیاطین اند
 بیرون می آورد ایشانرا از روشنی بتاریکیها این گروه ملازمان دو و خندان ایشان در آن همیشه
 ماندگانند ۳۴ ایانظر نمودی بسوی آنکه حجت گرفت با ابرهیم درباره پروردگارش
 باینکه داده بود او را خدا پادشاهی هنگامی که گفت ابرهیم که پروردگار من آن کیست که زنده
 مینماید و میمیراند گفت من زنده میکنم و میمیرانم گفت پس بدستی که خدای او در دانت
 را از مشرق پس بیا و را از مغرب پس مبهوت گردید کسی که کفر ورزیده بود و خدا براه
 نمی آورد گروه ظالمانرا ۳۵ یا چون کسی که گذشت بر قریه و آن قریه افتاده بود بر ستمش
 گفت چگونه زنده میگرداند اینرا خدا بعد از مردنش پس میرانید او را خدا صد سال پس بر
 انکشتن گفت چه قدر در درخت کردی گفت درخت کردم یکروز یا پاره از روز گفت بلکه
 درخت کردی صد سال پس نظر کن بسوی طعام خود و شراب خود که متغیر نشده و نظر
 کن بسوی دراز گوش خود و از برای آنکه بگردانیم تو را نشانه برای مردمان و نظر
 کن بسوی استخوانها که چگونه بر بالای هم میگذاریم آنها را بعد از آن میپوشانیم
 آنها را گوشتی پس چون آشکار شد او را گفت میدانم که خدا بر همه چیز تواناست ۳۶ و
 هنگامی که گفت ابرهیم ای پروردگار من بنما مرا که چگونه زنده میگردانی مردگان را گفت
 ایایمان سنیاورده گفت اری و لیکن از برای آنکه بیا و آمد دلم گفت پس بکیر چهار تا از پرندگان

فَصَرُّهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَيْلٍ مِنْهُمْ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُنَّ لَازِقَاتٌ لِمُثَلَّصَاتٍ بِالنَّارِ
 كَمَثَلِ جَذْءٍ أَنْبَتَ سِتْمَعٌ سَنَابِلٌ فِي كُلِّ سَنْبَلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 أَذًى وَاللَّهُ عَزِيزٌ عَلِيمٌ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَنُفِثَهُ
 كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ
 وَابِلٌ مَرَّةً فَصَلَدَ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى
 شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْكَافِرِينَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَلْبِثُوا
 مِنْ أَنْفُسِكُمْ كَمَثَلِ جَذْءٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
 وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْثَمًا ضِعْفَيْنِ فَإِنَّهَا
 يُصْبِحُ لَهَا وَابِلٌ فَطُلَّ وَاللَّهُ يُمِيتُ لَوْثَ
 بَصِيرَةٍ
 أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
 لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٌ يُجْرَى مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا نَأَى
 صَابِئًا أَعْصَارُ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَفَكَّرُونَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
 أَخْرَجْنَا مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَمَوَّعُوا بِهِ
 مِنْهُ تَتَفَكَّرُونَ
 وَلَكُمْ بِأَخْذِهَا
 إِلَّا أَنْ تَمِضُوا فِيهَا وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ
 الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
 وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ
 مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ
 الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا
 يَذَّكَّرُ

الجزء وستم

البقرة

پس منضم کن ایها را بسوی خود بعد از آن بگردان بر هر کوهی از آنها پاره را پس بخوان ایها را که
 می آیند ترا بشتاب و بدان که خدا غالبی است محکم کار بر ۲۷ مثل کسانی که نفقه میکنند
 مالهای خود را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه
 صد دانه باشد و خدا زیاده می نماید برای کسی که میخواهد و خدا گشاده بسیار داناست
 ۲۸ انا که اتفاق میکند مالهای خود را در راه خدا پس از دنیاال غمی اندازند آنچه را انصاف
 کرده اند منتی و نه ازاری مرا ایشان تراست مردیشان نزد پروردگارشان و نیست هیچ ترسی
 برایشان و نه ایشان اند و هکین میشوند ۲۹ گفتار خوبی و در گذشتی هراست از صدقه
 که از پی در آید از ادیتی و خدای نیاز بسیار بود بار است ۳۰ ای کسانی که گوید اند باطل
 میکنید صدقه های خود را بخت هادان و اید نمودن مانند کسی نفقه میکند مال خود را از
 جهت خود نمائی بمر دمان و ایمان نمی آورد بخدا و روز اخرت پس مثل او چون مثل سنگ
 هموار است که بران خاکی باشد پس برسد بان بارانی درشت قطره پس و اگر دارد آنرا سارده
 قادر نیستند بر چیزی از آنچه کس کرده اند و خدا راه نمائی نمیکند گروه کافران را ۳۱
 و مثل انا که نفقه میکند مالهای خود را جهت طلب خوشنود خدا و ثابت گردانید از خود
 هاشان چون مثل بوستان است که بر بلندی باشد که رسیده باشد از بارانی بزرگ قطره
 پس بسیار در میو ماش زاد و برابر پس اگر نرسد بان باران درشت قطره پس باران خورد قطره و
 خدا با آنچه میکند بدینا است ۳۲ آیا دوست میدارد یکی از شما اینکه بوده باشد برای او
 بوستانی از درختان خرما و انگورها که میرفته باشد از زیر باران هر هار او را باشد در آن از هر
 میوه ها و رسیده باشد با و پیری و مر او را باشد فرزندان نا توان پس برسد آنرا گردبادی که
 در آن آتشی باشد پس سوزد همچین بیان میکند خدا برای شما نشانها شاید شما تا آمد
 نمایند ۳۳ ای کسانی که ایمان آورده اند نفقه دهید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید و از آنچه
 بیرون آورده اید برای شما از زمین و قصد میکنید ناپاک را که از آن نفقه کنید و حال آنکه
 نیستید شما گیرنده آن مگر آنکه چشم پوشانید در آن و بدانید که خدای نیاز نیست ستود
 ۳۴ شیطان وعده میدهد شما را درویشی و امر میکند شما را ببدی و خدا وعده میدهد
 شما را از مرز شی از خود و افزونی و خدا گشاده بسیار داناست ۳۵ میدهد حکمت را بر هر که
 میخواهد و کسی که دلاه شود حکمت را پس تحقیق که عطا کرده شده نیگونی بسیار را و آگاه

نمیگردند

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝۲۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا بُدِئَ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكُنْ بِكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيَمْلِكْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَضِلَّ أَحَدُهُمَا فَمَا تَكُنْ أَحَدُهُمَا الْآخَرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةُ إِذَا أُمِدَّ عَوَا وَلَا تَسْمَعُوا

البقرة

۲۹

البقرة

آن نکتبه و صغیراً و کبیراً الی اجله
ذکر اقسط عند الله و اقوم لشهادته
و ادنی الاثر ثابوا الا ان تكون
تجارة خایرة تدبرونها بینکم
فلیس علیکم جناح الا تکتبوا
و اشهدوا اذا اتی بعتکم و لا یضاد
کاتب و لا یفید و ان تفعلوا فانه
مفوی بکم و اتقوا الله و یعلمکم الله
والله بکل شیء علیم ۲۸ و ان
کنتم علی سفر و کم تجددوا کاتباً
فرهان مقبوضه فان امن بضمکم
بعضاً فلیؤد الی او من امانته
و لیتق الله ربّه و لا تکتبوا الشهادة
و من یکتبها فانه اخر قلبه و الله بما
تعملون علیم ۲۹ الله ما فی السموات
و ما فی الارض و ان تبدوا ما فی
انفسکم او تخفوه یحاسبکم به
الله فی غیر لیساء و یعذب من
یشاء و الله علی کل شیء قدیر ۳۰
امن الرسول بما انزل الیه من دینه و
المؤمنون کل امن بالله و ملائکته
و کتبه و رسله لا یفرق بین احد
من رسله و قالوا سمعنا و اطعنا
عقرانک نبأ و لیک المصیر ۳۱

و پرهیزید از روزی که برگردانیده می شوید در آن بسوی خدا بعد از آن تمام داده شود هر
نفسی آنچه را کسب کرده است و ایشان ستم کرده نخواهند شد ۲۸ ای انکسانی
که ایمان آورده اند هرگاه قرض دهید بیکدیگر تا وقتی تمام برده شده پس بنویسید از آن
و باید بنویسید میان شما نویسندگی برآستی و ابا نکند نویسندگی این را که بنویسد چنانچه
اموخته او را خدا پس باید بنویسد و باید که املا کند کسی که برآوست حق و باید که پرهیزد
از خدا که پروردگار اوست و کم نکند از آن چیز را پس اگر بوده باشد انکس که برآوست حق
بی عقل یا عاجز یا نتواند که املا کند و پس باید که املا کند ولی او برآستی و گواه گیرید
دو گواه از مردان خویش اگر نباشند و مرد پس بگرد و وزن از انکسانی که به پسندید
از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو وزن پس بیاد آورد یکی از آن دو دیگر و باید
که مضایقه نمایند گواهان هرگاه خوانده شوند و ملول شوید که بنویسند از آن کوچک
یا بزرگ تا مدت تش این درست تر است نزد خدا و ثابت تر برای گواهی و نزدیک تر است این را
که شک نکنید مگر آنکه باشد سودای حاضری که گردانید از امانت نه خود پس نیست بر
شما هیچ گناهی که بنویسید از او گواه بگیرید هرگاه بایکدیگر خرید و فروش مائید باید
ضرر رسانیده نشود هیچ نویسند و نه هیچ گواهی و اگر کنید پس بد رستی که آن نافرمانیست
از شما و پرهیزید از خدا و می آموزد شما را خدا و خدا هر چیزی را ناست ۲۹ و اگر باشید بر
سفری و نیابید نویسند پس کروگانی گرفته شده پس اگر امین داند بعضی شما بعضی را پس
باید که آد امانت را که امین دانسته خود را و باید که پرهیز نماید از خدا که پرورد
گار اوست و پوشانید گواهی را و هر که پوشاند از آن پس بد رستی که او گناه کار است
دلش و خدا با آنچه می کنید داناست ۳۰ هر خدا برآست آنچه در اسمانها و آنچه
در زمین است و اگر اشکار کنید آنچه را که در دلهای شماست یا پنهان دارید از آنجا
می کند شما را بان خدا پس می امرزد برای هر که خواهد و عقوبت میکند هر که خواهد
و خدا بر هر چیز تواناست ۳۱ ایمان آورد رسول با آنچه فرستاده شده بسوی او و از نزد
پروردگارش و مؤمنان همگی ایمان آوردند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران
او و جدایی نمی گذاریم میان آن احدی از پیغمبران او و گفتند شنیدیم و اطاعت
کردیم امرزش تو را پروردگار ما و بسوی تست باز گشت ۳۱

لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَنَا كَمَا حَمَلْتُمْ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا أَعْتَدْنَا لَكَ شَيْئًا فَاذْكُرْنَاهُ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ۝

عملن

الحجرتی سیم

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يَصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ نَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ مُبْتَغِ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ه رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ يَوْمَ يُؤْمَلُ لَكُمُ الْيَوْمَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِعَادَ ه إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ه

تکلیف نمیکند خدا هیچ نفسی را مگر باندازه طاقتش برانجام و ست آنچه کسب کرده و بر او ست آنچه اکتساب کرده پروردگار ما مواخذة مکن ما را اگر فراموش کرده باشیم یا خطا نموده باشیم پروردگار ما بخار مکن بر ما یا اگرانی را چنانچه بار گردی ترا بر کسانی که پیش از ما بوده اند پروردگار ما و بار مکن ما را چیزی که نیست توانائی ما را بان و در گذار ما و بیامرز ما را و رحم کن ما را توئی آقای ما پس یاری ده ما را بر کرده کافران ۴۸۶

سُورَةُ الْعَمْرَانِ وَلَيْسَتْ آيَةً وَلَا نَسِيَتْ

بسم خداي بخشايندۀ مهربان
 الف خدا نيست معبودی مگر او که زندۀ پايندۀ است ۲ فرو فرستاد بر تو کتاب را براستي در حالي که تصديق کننده است مرا چۀ را که پيش از لست و فرو فرستاد توريۀ و انجيل را از پيش رجهت را هفائي مراد ميافرا و فرستاد قرآن را بدستي که انا نکه کافر شدند باينهاي خدا مراد ميافراست عقوبتي سخت ۳ و خدا عزيز صاحب انتقام است ۴ بد رستي که خدا پوشيده نيست براو چيزي در زمين و نه در آسمان ۵ اوست آنکه مينگار در صورتهاي شمار در رحمتها بهر گونه که ميخواهد نيست پرستيدۀ شده مگر او که از پيش رجهت کفار ۶ اوست آنکه فرو فرستاد بر تو کتاب را از انجيل ايتيمائيست محکم که انها اصل کتابست و ديگرها متشابهاتست پس انا کتابي که در دهائي ايشان کحي است پس بروي مينمايند انچه را که متشابه شده ازان بجهت طلب فتنه و طلب تاويلش و نميدانند تاويلش را مگر خدا و ثابان در دافتش ميگويند ايمان او وريم بان هم از نزد پروردگار ماست و متذکر ميشوند مگر صاحب عقلان ۷ پروردگار ما مايل بکي مگردان دهائي ما را بعد از آنکه راه نمائي گردی ما را و بخش ما را از نزد خود رحمتي بد رستي که توئی تو بسيار بخشايندۀ ۸ پروردگار ما بد رستي که تو جمع کننده ادميائي براي روزي که نيست شي که در آن بد رستي که خدا خلف نمیکند وعده را ۹ بد رستي که انا نکه کافر گرديدند هرگز دفع نکند ايشان مالهاي ايشان و نه فرزندان ايشان از خدا چيزي را و اين کرده ايشانند برافروزانۀ اتش ۱۰

وَلَمَّا كُنْتُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۚ ۲۲ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ يَقْبَلُوا بَعْضَهُمْ وَهُمْ مَصْرُفُونَ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّبَهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ۚ ۲۳
 فَكَيْفَ إِذَا جُمِعُوا لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۚ ۲۴ قُلْ أَلَمْ يَأْتِكُمْ مَالُ الْمَلِكِ تَوَفَّى الْمَلِكُ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْتَعِ
 الْمَلِكُ مِنْ تَشَاءُ وَتَعْرِضُ مِنْ تَشَاءُ وَتَذَلُّ مِنْ تَشَاءُ بِسَدِّكَ الْغَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ ۲۵ تَوَجَّحَ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَتَوَجَّحَ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
 عَمْرَأَن
 ۳۲
 الْخُرُوسِيم

وَيُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
 مِنَ الْحَيِّ وَيَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ وَيُضِلُّ
 ۲۴ لَا يَخْتِجُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْ
 لِيَأْتِيَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ
 تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْيَةً وَيَجْعَلْكُمْ اللَّهُ
 نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۚ ۲۵ قُلْ إِنْ
 تَحْضُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُسَبِّحُوا
 بِحَمْدِ اللَّهِ وَتَعْلَمُونَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 مَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ۲۶ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ
 مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ
 تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
 بَعِيدًا وَيُخَذُّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ
 زَلِيلٌ بِالْهَادِينَ ۚ ۲۷ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ
 اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
 ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ ۲۸ قُلْ
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ
 اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۚ ۲۹ إِنَّ اللَّهَ
 اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
 عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ ۳۰ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا
 مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ ۳۱

انها کسانى اند که تباه شده کردارهاي ايشان در دنيا و آخرت و نيست مرا ايشان را
 هيچ ياري دهند ۲۲ ايا نظر نکردي بسوي آنانکه داده شده اند بهره از کتاب که خواند
 ميشوند بسوي کتاب خدا تا حکم کند ميان ايشان پس رويگردانند و گروهي از ايشان در
 حال آنکه ايشان اعراض کنند گانند ۲۳ اين بسبب است که ايشان گفتند
 که نخواهد رسيد بنا آتش مکر در روزهاي شمرده شده و فريفته ايشان را در دين
 ايشان آنچه بودند که افتراي بستند ۲۴ پس چگونه باشد هرگاه جمع کنيم ايشان را براي
 روزي که نيست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی آنچه را کسب کرده و ايشان ستم
 رسيد نخواهند شد ۲۵ بگو يا راه صاحب ملک اميدي پادشاهي هر که را میخواهد
 و ميکيري پادشاهي را از هر که ميخواهي و عزيز ميکني هر که را ميخواهي و خواه ميگردد
 هر که را ميخواهي در دست تست نيکي بدرستي که تو بر هر چيزي تواناي ۲۶ در
 مي آوري شب را در روز و در مي آوري روز را در شب و بيرون مي آوري زنده را از مرده و
 بيرون مي آوري مرده را از زنده و روزي ميدهي بهره را ميخواهي بيشمار ۲۷ بايد فرا
 نگیرند مؤمنان کافران را و ستمان از غير مؤمنان و کسي که بکند اين را پس نيست از
 خدا در چيزي مگر آنکه پرهيز کنيد از راه تقية و ميترساند شما را خدا از خودش و
 بسوي خداست بازگشت ۲۸ بگو اگر پنهان داريد آنچه را در سينه هاي شماست يا
 اشکار کنيد از اين ميدان را خدا و ميدان آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمين است و
 خدا بر هر چيزي تواناست ۲۹ روزي که مي يابد هر نفسی آنچه کرده است از نيکي
 در حالي که حاضر کرده و آنچه کرده است از بدی دوست ميذارد که اثر اينکه
 باشد ميان آن و ميان او مسافتي دور و ميترساند شما را خدا از خودش
 و خدا مهربانست به بندگان ۳۰ بگو اگر هستيد که دوست داريد خدا را
 پس پيروي کنيد مرا تا دوست داريد شما را خدا و بيا مرز براي شما گناهان شما
 را و خدا امر زنده ايست مهربان ۳۱ بگو مرز بانداری کنيد خدا و رسول را
 پس اگر روي بگردانند پس بدرستي که خدا دوست نميذارد کافران را ۳۲
 بدرستي که خدا برگزيده آدم و نوح و آل ابراهيم و آل عمران و آل عمران و آل عمران
 را که بعضي از ايشان از بعضي اند و خدا شنواي دانست ۳۳

مهر محمد

اِذْ قَالَتْ اٰمَرْتُ عِمْرَانَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥ فَلَمَّا وَضَعَهَا قَالَتْ رَبِّ لِي بِهِنَّ وَصَعْتُهُنَّ اَنْتَ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وُضِعَتْ وَلَكِنْ اَلَّذِي كُنَّا لَا نَشِيْ وَابْنِي سَمِعْتُهُمَا مَرْيَمَ وَابْنِي اَعْيَدْهُمَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهُمَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٣٦ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَلَّمَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْغُرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِذًا قَالَتْ يَا مَرْيَمُ اِنِّي لَكَ هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٧ هٰذَا لَكَ دَعَاؤُكَ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٨ فَادْنَاهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ٣٩ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بَجَبِيْ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُوْرًا وَنَبِيًّا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ٤٠ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَاَمْرًا يُعَذِّبُ النَّاسَ اَلَيْسَ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا يَشَاءُ ٤١ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ اٰيَةً قَالَ اِنَّكَ اَلَيْسَ اَلَنْتَ النَّاسَ لَوْلَا اَنَّا مِرَالِدُمْ اَوَاذُكَ رَبِّكَ كَثِيْرًا وَسَمِعَ بِالْغَيْبِ وَالْاَنْجَارِ ٤٢ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلٰى نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ ٤٣ يَا مَرْيَمُ اِنِّيْ اَرْسَلْتُكَ وَارَكِعِيْ مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ٤٤ ذٰلِكَ مِنْ اٰنۡبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْنَا اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْنَا اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ٤٥ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَخْتَارُ بِكُلِّ نَبِيٍّ مِنْهُ اَسْمَءُ الْمُسْتَعِيْسِ نَرْسَلُ مِنْ رَّبِّهِمْ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُضَرِّيْنَ ٤٦ وَبِكَلِمَةٍ اَلۡهَدِ وَكَلَّمَا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ٤٧ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ اِذَا اَقۡضٰ

۳۳

ال عمران

ال عمران

چون گفت زن عمران پروردگار من بد رستی که من نذر کردم برای تو طفلی واکه در شکم من است درحالی که ازاد شده پس قبول کن از من بد رستی که تو تویی شنوای دانا ۳۵ کچون گذاشت حمل خود را گفت پروردگار من بد رستی که من گذاشتم حمل خود را درحالی که دختر است و خدایا انا تراست بآنچه گذاشته و نیست پسر مثل دختر و بد رستی که من نام گذاشتم او را مریم و بد رستی که من در پناه تو در می آورم او را و فرزندان او را از شیطان رانده شدن ۳۶ پس قبول نمود او را پروردگار او قبول نمودن نیکو و دوانیدش دوانیدن نیکو و کفیل گردانیدش زکریا را هرگاه در آمدی بر او زکریا در محراب عبادت یافتی نزد او و زنی گفت ای مریم از کجا برای تست این گفت این از نزد خداست بد رستی که خدای و زنی میدهد هر که را میخواهد بشمار ۳۷ در اینجا خواند زکریا پروردگار خود را گفت ای پروردگار من بخش بمن از نزد خود فرزندان پاکین بد رستی که تو شنوای دعائی ۳۸ پس ندا کرد ندا و فرشتگان درحالی که او ایستاده بود که نماز میکرد در محراب این که خدا مرده میدهد تو را بچنی تصدیق کند بکله که از نزد خداست و مهتری و باز دارند نفس خود را از میانیت زنان و پیغمبری از شایستگان ۳۹ گفت پروردگار من از کجا خواهد شد مرا پسری و تحقیق که رسیده مرا پسری و زن من نازائیده است گفت همچنین میکند آنچه میخواهد ۴۰ گفت پروردگار من بگردان برای من نشانه گفت نشانه تو اینست که سخن نگوئی با مردمان سه روز مگر با اشاره و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح کو در آخر روز و در بامداد ۴۱ و چون گفتند فرشتگان ای مریم بد رستی که خدا بر گرد تو را و پاکین گردانید تو را و بر گرد تو را بر زنان عالمیان ۴۲ ای مریم عبادت کن پروردگار خود را و سجود کن و رکوع کن بار کعب کنندگان ۴۳ این از خبرهای پنهان است که وحی میفرستیم از ابوی تو و نبودی تو نزد ایشان ان هنگام که می انداختند قلمهای خود را که کدام یک از ایشان متکفل مریم شوند و نبودی تو نزد ایشان انگاه که نزاع میکردند ۴۴ چون گفتند فرشتگان ای مریم بد رستی که خدا بشارت میدهد تو را بکله از نزد خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم است درحالی که بر زکوا است در دنیا و اخوت و از فقر با است ۴۵ و سخن میکند با مرغان و دیو و در سن هولت و از شایستگان ۴۶ گفت پروردگار من از کجا خواهد بود مرا فرزندان و نرسیده است بمن مردی گفت چنین خدای فرزند هر که را خواهد هرگاه قرار داد امری را

طیبة اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۸ فَاَدْنَاهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي

فِي الْمِحْرَابِ ۳۹ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بَجَبِيْ

مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا

وَحَصُوْرًا وَنَبِيًّا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۴۰

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَقَدْ

بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَاَمْرًا يُعَذِّبُ النَّاسَ

اَلَيْسَ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا يَشَاءُ ۴۱

رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ اٰيَةً قَالَ اِنَّكَ اَلَيْسَ

اَلَنْتَ النَّاسَ لَوْلَا اَنَّا مِرَالِدُمْ

اَوَاذُكَ رَبِّكَ كَثِيْرًا وَسَمِعَ بِالْغَيْبِ

وَالْاَنْجَارِ ۴۲ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ

وَاصْطَفٰكِ عَلٰى نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ ۴۳

يَا مَرْيَمُ اِنِّيْ اَرْسَلْتُكَ وَارَكِعِيْ

مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ۴۴ ذٰلِكَ مِنْ اٰنۡبَاءِ

الْغَيْبِ نُوحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ

لَدَيْنَا اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ

يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْنَا

اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۴۵ اِذْ قَالَتِ

الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَخْتَارُ

بِكُلِّ نَبِيٍّ مِنْهُ اَسْمَءُ الْمُسْتَعِيْسِ

نَرْسَلُ مِنْ رَّبِّهِمْ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُضَرِّيْنَ ۴۶

وَبِكَلِمَةٍ اَلۡهَدِ وَكَلَّمَا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ

۴۷ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ

يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ اِذَا اَقۡضٰ

فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٤٨ وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالْإِنجِيلَ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَابْرَأُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَالْبُصَىٰ الْعَمَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَابْنَتُكُمْ بِمَاءِنَا كُلُّونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٤٩ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْبَةِ وَلَاحِلَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي جُزِمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٥١ فَلَمَّا احْتَرَفَ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ

الْعَمْرَان

٣٤

الْحَجْرُ وَسِتِير

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْغَوَارِيُّونَ

حَب

نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَنُحْمَدُ

بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ٥٢ رَبَّنَا أَعْتَابْنَا

أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا

مَعَ الشَّاهِدِينَ ٥٣ وَمَكْرُؤًا وَّ

مَكْرًا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِكُرْبِنَا ٥٤

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ

رَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَجَاعِلَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فِرْقًا

الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ

إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٥٥ فَاَمَّا الَّذِينَ

كَفَرُوا فَاعْلَمْ أَنَّهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ

نَاصِرِينَ ٥٦ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٥٧ ذَلِكَ

نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ

الْمُبِينِ ٥٨ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ

كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٥٩ أَنحَىٰ مِنْ

رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِنَ الْمُمْتَرِينَ ٦٠

پس جز این نیست که میگوید مرا و را با بش پس میباشد ٤٨ و حال آنکه میموزاند و را کتاب و حکمت و توبه و انجیل و در حالتی که فرستاده شده بسوی فرزندان یعقوب اینکه من بحقیقت امد ام شمارا با معجزه از نزد پروردگارتان بدرستی که من خلق میکنم برای شما از کل مانند هیئت مرغ پس میدم در آن نفسی پس میباشد مرغی بفرمان خدا و شفا میدهم کورما در زاده را و پیش را و زنده میگردانم مردگان را بفرمان الهی و خبر میدهم شمارا با آنچه میخورید و آنچه ذخیره میکنید در خانههای خود بدرستی که در آنها هر آینه نشانه ایت برای شما اگر هستیید مؤمنان ٤٩ و تصدیق کنند ام مرا آنچه را پیش از من است از توبه و تاحلال کردن آن برای شما بعضی از آن چیزهایی که حرام شده بود بر شما و امدم شمارا با معجزه از نزد پروردگار شما پس بپرهیزید از خدا و فرمان ببرد مرا ٥٠ بدرستی که خدا پروردگار منست و پروردگار شما پس پرستش نمائید و را این را هست راست ٥١ پس چون دریافت عیسوی ایشان کفر را گفت کیانند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریون که ما ایم یاری دهندگان خدا ایمان آوردیم بخدا و گواه باش باینکه ما مسلمانانیم ٥٢ پروردگار ما ایمان آوردیم با آنچه فرو فرستادی و پیروی نمودیم پیغمبر را پس بنویس ما را با شاهدان ٥٣ و مکر کردند و مکر کردند خدا و خدا بهترین مکر کنندگان است ٥٤ چون گفت خدا ای عیسی بدرستی که من فرا گیرنده توام و بلند کننده توام بسوی خود و پال کننده توام از کالی که کافر شدند و گردانند ام انا انرا که پیروی کردند تو را بالای آنان که کافر شدند بنو قار و زقیامت بعد از آن بسوی منست بازگشت شما پس حکم خواهیم کرد در میان شما در آنچه بودید که اختلاف میکردید ٥٥ پس اما انا انکه کافر شده اند پس عذاب میکنم ایشانرا عذاب سختی در دنیا و آخرت و نیست از برای ایشان هیچ یاور ٥٦ و اما انا انکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام میدهم بایشان مردهای ایشانرا و خدا دوست نمیدارد ستمکاران را ٥٧ انکه میخواهیم انرا بر تو از اینهاست و یاد اوری محکم ٥٨ بدرستی که مثل عیسی نزد خدا مانند مثل آدم است که آفرید او را از خاک بعد از آن گفت مرا و را که بنویس شد ٥٩ این حقست از پروردگار تو پس مباش از شک آوردند ٦٠

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارِ يُودِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ يُودِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّاتِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٥٧
فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٥٨ إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَأَيْمَانَهُمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أَوْ لُكْثًا لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥٩ وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقٌ يَلْعَنُونَ أَلَسْتُمْ بِالَّذِينَ لَعَنَ الْكِتَابُ مِنْ الْأَنْجَارِ وَمَا

٣٦

الْعنبران

هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
٥٨ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَوْتِيَ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنَّبِيُّ قَدْ يَقُولُ لِلنَّاسِ
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ٥٩ وَلَا يَأْمُرُكُمْ
أَنْ تَتَّخِذُوا لِللَّهِ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَا مَعْزِرَ الْكَافِرِينَ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ تُسَلِّمُونَ
٥٨ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَئِنْ
أَنْتُمْ كُنْتُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِيدَةٍ تَجَاءَلُونَ
رَسُولَ مُصَدِّقٍ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَآخَذْتُمْ
عَلَىٰ ذَلِكُمْ أَصْرِي قَالُوا أَفَرَأَيْنَا ظَالِمًا
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
٥٩ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
كُفُّوا عَنِ النَّاسِ ٦٠ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ
يَنْتَوُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَالْبَرِّ
يَرْجِعُونَ ٦١ قُلْ مَا بَالُ اللَّهِ وَمَا
يُنَزِّلُ لَنَا وَمَا نُنَزِّلُ عَلَىٰ آبَائِنَا
إِنْ كُنَّا نَسْمِعُكَ وَاسْتَعْتَقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
وَمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ
مِنْ دِينِهِمْ لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٦٢

و از اهل کتاب کی است که اگر امین سازی و را بقبطاری داد امیکند از ابوی تو و از
ایشان کسی است که اگر امین سازی و را بدیناری نمیرساند از ابوی تو مگر ما ذی
که باشی برا و ایستاده ان بسبب اینست که ایشان گفتند که نیست بر ما در اینها
راهی و میگویند برخدا دروغ و حال آنکه ایشان میدانند ٥٧ اری کسی که وفا
کرد بعهدهش و بر غیر کاری کرد پس بد رستی که خدا دوست میدارد بر غیر کار از اعر
بد رستی که آنان که میفرستند عهد خدا و سوگندهای خود را بهای اندک این کرد
نیست بهره مرایشان از در آخرت و سخن نگوید با ایشان خدا و نظر نکند بوی ایشان
در روز قیامت و پاک نکرد اندایشان را و از برای ایشان است عذاب دردناک ٥٨
بد رستی که از ایشان هر اینه فرقه اند که درمی بچند زبانهای خود را بکتاب نابیند
انرا از کتاب و حال آنکه نیست ان از کتاب و میگویند ان از نزد خداست و نیست ان
از نزد خدا و میگویند برخدا دروغ و حال آنکه ایشان میدانند ٥٨ نباشد خبر
و از برای انسانی که بدهد او را خدا کتاب و حکمت و پیغمبری پس بگوید بمردمان
که باشید بندگان برای من از غیر خدا ولیکن باشید ربانیتان بسبب بودند
انکه تعلیم دهید کتاب را و بسبب بودند انانکه بخوانید ٥٩ و میفرماید شما را
که بگیری در پیشنگان و پیغمبران را و ردگار ان ایا امر میفرماید شما را بکفر بعد از انکه
شما مسلمانانید ٥٩ و وقتی را که گرفت خدا پیمان از پیغمبران که آنچه دادم شما را از
کتاب و حکمت پس بیاید شما را پیغمبری تصدیق کنند مرا آنچه را با شماست هر اینه
ایمان خواهید آورد البته با و و هر اینه یاری خواهید نمود البته او را گفت ایا اقرار
کردید و فرا گرفتید برین پیمان مرا گفتند اقرار نمودیم گفت پس گواه باشید و من باشم
از گواهانم ٥٩ پس هر که بر کشت بعد از ان پس این گروه ایشانند تا فرمانبرد از ان ٥٩
ایا پس غیر دین خدا را میطلبند و حال آنکه مرا و را کردن نهاده است هر که در اسمانها
و زمین است خواه و ناخواه و بسوی او برگردانید میشوند ٥٩ بگو که ایمان آوردیم بخدا
و آنچه فرو فرستاده شد بر ما و آنچه فرستاده شد بر ابراهیم و اسمعیل و یعقوب
و فرزندان یعقوب و آنچه داده شد موسی و عیسی و پیغمبران را از پروردگار
ایشان جدائی نمی افکنیم میان هیچک از ایشان و ما را و را کردن نهاند ٥٩

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝۱۲ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۳ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝۱۴ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۵ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صَاعٌ مُضَيَّعٌ حَرْثٌ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلِكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۱۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

الاعتراف

۳۹

الجزء چهارم

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْمُرُكُمْ بِغَيْرِ اللَّهِ وَأَدُّوا مَا عٰتَمْتُمْ قَدْ بَدَدْتَ الْبَغْضَاءَ مِنْ أَقْوَامِهِمْ وَمَا تَخْفَى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝۱۷ هَاءَنَّمُ أَوْلَئِكَ تُحْبَوْنَ وَمَا يُحْبَوْنَكُمْ وَتُقْسِمُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِنَّا لَنُفَوِّدُ قَالُوا أَمَّا إِذَا أَخْلَوُا غَصَوْا عَلَيْكُمْ إِنْ نَامَلْنَا مِنَ الْغَيْظِ قُلُوبًا لَنَنْفِظَنَّكُمْ إِنْ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۱۸ إِنْ تَتَّبِعْكُمْ حَسَنَةً تَتَّبِعْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُقْصِرُوا تَقْصِرُوا لَا تَبْصُرُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنْ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۹ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكُمُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۲۰ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۲۱ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدُرِّيَّةٍ وَأَنْتُمْ إِذْ لَمْ تَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ۝۲۲ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ إِنْ يَكُونَكُمْ مِنْكُمْ يَمْدُكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ۝۲۳ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يَمْدِدْكُمْ وَرَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِّنَ

نیکسان
نیستند از اهل کتاب گروهی اند ثابت قدم که میخواهند ایستادگی خود را و حال آنکه ایشان سجد
میکند ۱۱۲ ایمان می آورند بخدا و روز آخر و عزم می نمایند به نیکی و نمی نمایند از بدی
و میشتابند در نیکیها و این گروه از صالحانند ۱۱۳ و آنچه می کنند از نیکی و پرهیزکاری
ناسپاسی کرده نمیشوند از او خدا داناست پرهیزکاران ۱۱۴ بد رُستی که آنانکه کافر شدند
کفایت نمیکند از ایشان ملایم ای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا چیزی را و این گروه
اصحاب التشراند ایشانند در آن همشگیا ۱۱۵ مثل آنچه نفقه میکند در این زندگانی دنیا
مانند مثل باد نیست که در آن سرمای سخت که رسیده باشد بکشت زار گروهی که
ستم کرده اند بر نفسهای خود پیر تباد کنند از او ستم نکرده ایشان را خدا ولیکن خود هاشا
ستم میکند ۱۱۶ ای گروهی که ایمان آورده اند فرامگیرید همرازان غیرتان که تقصیر
نمیکند با شما در فساد دوست داشتند رنج یافتن شما را بتحقیق که اشکار شده
دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه پنهان میداد سینههای ایشان بزرگتر است بتحقیق که
روشن گردانیدیم برای شما اینها را اگر هستی که بفهمید ۱۱۷ آگاه باشید که
شما اینها باشید که دوست میدارید ایشان را و دوست نمیدارند شما را و حال
آنکه ایمان می ورید بکتاب هرگاه بر خورند بشما گفتند ایمان آوردیم و چون
خلوت کردند گردیدند بر شما انگشتان از خشم بگو که بمیرید بخشم خود بد رُستی که خدا
داناست با آنچه در سینههاست اگر برسد شما را خوبی بد می یابد ایشان را و اگر برسد شما
را بدی شاد میشوند بان و اگر صبر کنید و پرهیزید ضرر نمیرساند بشما مگر ایشان
چیزی بد رُستی که خدا با آنچه میکند فرایند است ۱۱۸ و هنگامی را که بیرون رفتی
با مدد از اهل خود جامیدادی مؤمنان را در جاهای برای کارزار و خدا شنوای داناست
۱۱۹ آنگاه که قصد کردند و گرو از شما اینکه بدی کند و خداست یا و رشتا
و بر خدا پس باید که توکل کنند مؤمنان ۱۲۰ و بتحقیق که یاری کرد شما را خدا در بد حال
آنکه شما بودید ذلیلان پس پرهیزید از خدا شاید شما شکر کنید ۱۲۱ هنگامی که می
گفتی مؤمنان را که آیا هرگز کفایت نمیکند شما را اینکه امداد کند شما را پروردگار
شما به هزار فرشتگان فرو فرستاده شده ۱۲۲ ای اگر صبر کنید و پرهیزید و بیایید
شما را از همین ساعت این مدد کند شما را پروردگار شما به پنج هزار فرشتگان نشان کند ۱۲۳

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلَسْتَ بِمُؤْمِنٍ فُلُوكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١٢٥ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتُنَّهُمْ
 فَيَقْبِلُوا حُكْمَ اللَّهِ الْكَاسِي لِكُلِّ شَيْءٍ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ١٢٦ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٢٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الرِّبَا أضعافًا مضاعفةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٢٨
 وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ١٢٩ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٣٠ وَسَارِعُوا إِلَى الْغَفْرِ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ١٣١ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاثِرِ
 الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْحَسَنِينَ ١٣٢ وَالَّذِينَ إِذَا أَفْعَلُوا
 فَأَلْحَنَهُ أُظْلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
 فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
 اللَّهُ ذُنُوبَهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى
 مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٣٣ أُولَٰئِكَ
 جَزَاءُكُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتُ
 جَنَّةٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَوْ نَمُوتُ أَعْرَاجًا مُّسْتَطَوِّينَ ١٣٤
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُكَذِّبِينَ ١٣٥ هَٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ
 وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٦
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ
 إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ١٣٧ إِنْ يَسْكُمُ
 قَرْحٌ مِّمَّا تَشْتَرُونَ الْقَوْمَ قَرْحٌ وَبَلَكَ
 الْأَيَّامُ نُدُوبًا لِلَّذِينَ النَّاسُ لِيَعْلَمَ
 اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَبَيَّحَ لَكُمْ شَهَادَةَ
 وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ١٣٨ الْحَقُّ
 اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَبَيَّحَ لَكُمْ كَافِرِينَ
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَكِنْ
 يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهِدُوا مِنْكُمْ
 وَتَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ١٣٩

و نکرد انید از اجدام که بجهت بشارت برای شما و از برای آنکه آرام گیرد دل‌های شما
 بان و نیست نصرت مکر از نزد خدای عزیز حکیم ۱۲۵ تا قطع کند پان و را
 از آنانکه کافر شد اند یا نگویند اگر داند ایشان را پس برگردند تا امیدات ۱۲۶
 نیست مروت و از این امر چیزی یا رجوع میکند برایشان یا مرزش یا عذاب میکند
 ایشان را پس بد رستی که ایشان ستمکار اند ۱۲۷ و مر خدا راست هر چه در آسمانها
 و هر چه در زمین است می‌آموزد هر که را خواهد و عذاب میکند هر که را خواهد و خدا
 آموزنده است مهربان ۱۲۸ ای سرور و هی که ایمان آورده اند بخورید سود را از زیاد
 بر هم افزوده و بپزید از خدا شاید که شمار ستمکار شوید ۱۲۹ و بپزید از آن
 که آماده شد برای کافران ۱۳۰ و فرمان برید خدا را و پیغمبر را شاید شما هم کرده
 شوید ۱۳۱ و بشناسید بسوی مرز شی از پروردگار خود و بهشتی که پنهانی از آسمانها
 و زمین است که آماده شد برای پرهیزگاران ۱۳۲ انکسانی که صدقه میکنند در خوشی
 و ناخوشی و فروخورندگان خشم و در گذرندگان از مردم و خدا دوست میدارند و نیکو
 کاران را ۱۳۳ و آنانکه هرگاه کردند ناشایستی یا ستم کردند خود ها شان را یاد کردند
 خدا را پس استغفار کردند برای گناهان خود و کیست که بیا مرزد گناهان از خدا
 و اصرار نورزیدند بر آنچه کردند و حال آنکه ایشان میدانند ۱۳۴ این گروه مردشان
 امرزشی است از پروردگار ایشان و بهشتی که میرود از زیر آسمانها و جاد ویدانند
 در آنها و نیکوست مرزد این عمل کنندگان ۱۳۵ بختی که گذشته پیش از شما شرعها
 پس سیر کنید در زمین پس ببینید چگونه بوده آخر کار و تکذیب کنندگان ۱۳۶ این
 بیانیست از برای مردم و هدایت و پند است برای پرهیزگاران ۱۳۷ و نیست مشوید
 و خمکین مکر وید و حال آنکه شما بلید و ترانید اگر باشید مؤمنان ۱۳۸ اگر برسد شما
 جراح حق بختی که رسیده انقوم راجحی مثل ان و این روزها می‌گردد انیشان میان مردم
 و از برای آنکه معلوم نماید خدا انکسانی را که ایمان آورده اند و بکیرد از شما کواها را خدا
 دوست نماید و ستمکاران را ۱۳۹ و از برای آنکه خالص گرداند خدا انانی را که ایمان
 آورده اند و نابود گرداند کافران را ۱۴۰ ایایانداشتید که داخل میشود در بهشت حال آنکه
 ندانسته باشد خدا انانی را که جهاد کرده اند از شما و بدانند صبر کنند کافران را ۱۴۱

البحر و جهار

ال عمران

ع

وَلَقَدْ كُنْتُمْ مَعَهُ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ ۱۴۲ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝ ۱۴۳ وَمَا كَانَ مِنْ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كُنَّا بِمَا مَوْجَدًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝ ۱۴۴ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرًا وَهَوَالِ أَصَابَعُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا

ال عمران

۱۴۱

الجزء چهارم

اَسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۝ ۱۴۵ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قُلْنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَنَبِّئْنَا قُتَابَنَا وَافْعَلْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ ۱۴۶ فَأَنَّا قُمْنَا لِلَّهِ تَوَابًا دُنْيَا وَآخِرَةً ۝ ۱۴۷ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ ۝ ۱۴۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَنُنْزِلَنَّ عَلَيْكُمُ الثَّوَابَ كَثِيرًا ۝ ۱۴۹

خَاسِرِينَ ۝ ۱۵۰ بَلَى اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۝ ۱۵۱ سَيُطْلَقُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبُ عَاشِرًا بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ الْغَالِبِينَ ۝ ۱۵۲ وَلَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ أَخَذَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِثْرًا وَقَدْ خَلَفَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ فَكَفَرُوا لِيُثْبِتَ إِلَهُكُمُ الَّذِي هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ۱۵۳ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي مَعَكُمْ فَقَالُوا لَوْ أَنَّا نَأْتِيكَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُطَاعٍ فَقُلْ إِنَّ الْأَوْثَانَ لِلَّهِ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرِي وَلَا تَلُونَّ عَلَى الْوَعْدِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عَنَّا فَعَمَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ مِنْهُمْ نَبِيًّا فَفَوِّضُوا إِلَى اللَّهِ فَمَا كَانَ مِنَ مُنَافِقٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاذْلُمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِهِ وَفَعَلَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ ۱۵۴

و بتحقیق که بودید شما که از زمین کردید و مرگ را پیش از آنکه بر خودید بان پس بتحقیق که دیدید از احوال آنکه شما نظر میکردید ۱۴۲ و نیست محمد مگر پیغمبر بتحقیق که گذشت اند پیش از وی پیغمبر آن ایای پس اگر مرده بود یا کشته شده بود بر میکشتید بر پاشنیهای خود و کسی که بر کرد و برد و پاشنه خود پس خردن رسالت بخدا چیزی را و بر و دی مرد میدهد خدا شکر گذاران ۱۴۳ و نبود هیچ نفسی را اینکه بمیرد مگر بفرمان خدا نوشتن مدت معین و کسی که میخواهد ثواب دنیا را میدهدیم او را از آن و کسی که خواهد ثواب آخرت را میدهدیم او را از آن و زود باشد که مزد دهیم شکر گذاران ۱۴۴ و بسا از پیغمبر که جنک کردند با او خدا شناسان پس نیست نشدند برای آنچه که رسید ایشان را در راه خدا و ناتوان نشدند و فروتنی نکردند و خدا دوست میداد و صبر کنندگان را و نبود گفتار ایشان مگر آنکه گفتند پروردگار ما بیا مرز برای ما کنایان ما را و از حد در گذشتن ما را و در کار خود و ثابت کرد آن قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران ۱۴۵ پس داد ایشان خدا ثواب دنیا و نیکی ثواب آخرت و خدا دوست میداد و نیکی گذاران ۱۴۶ ای آن گروهی که ایمان آورده اند اگر فرمان بریدانان که کافر شده اند بر میکردانند شما را بر پاشنه هاتان پس بر میکردید زیان گذاران ۱۴۷ بلکه خدا یاور شماست و بهترین یاری کننده گان است ۱۴۸ بر و دی می اندازیم در دلهای آنان که کافر شدند ترس را بسبب آنچه شریک گردانیدند بخدا آنچه را که نفرستاده بان محبتی را و جایگاه ایشان دوزخ است و بد است قرارگاه ستمکاران ۱۴۹ و تحقیق که راست کرد بان شما خدا و عهد خود را و قبی که با شماست می کشید مشرکان را با ذرا تا انگاه که بد دل کشید و سنا زعه کردید در امر و عصیان کردید از بعد آنچه نمود بشما آنچه را دوست میداشتید از شما کیست که میخواهد دنیا را و از شما کیست که میخواهد آخرت را پس بر کردانید شما را از ایشان تا بیا از ما یار و هراینه بتحقیق که عفو کرد از شما و خدا صاحب فضل است بر مؤمنان ۱۵۰ چون دور میرفتند و نمی ایستادند بر احدی و رسول میخواهد شما را در آخر شما پس سزا داد شما را غنی بقی تا اینکه اندوه و کین نشوید بر آنچه فوت شده از شما و نه آنچه رشید شما و خدا اکاهست با آنچه میکشید ۱۵۱

ثُمَّ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ طَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا أَوْلَيْنَاهُمُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخَيِّضَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٥٢

ال عمران ٤٢

الجزء چهارم

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَفْوَرٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ ١٥٣
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَآوَلُوا بِآلِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ وَكَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا
عِنْدَ نَاثِمٍ مَّا تَوَّأَمُوا فَنُتِلُوا بِالْجِدْرِ
ذَلِكَ حَسْرَةٌ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخْبِي
وَيُخَيِّتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
١٥٤ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مِتُّمُ الْغَفْرَةَ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ
مِّمَّا يَجْمَعُونَ ١٥٥ وَلَئِنْ مِتُّمُ أَوْ
قُتِلْتُمْ لَأَيُّ اللَّهِ تَحْشُرُونَ ١٥٦ إِنَّمَا
رَحْمَةُ مِنَ اللَّهِ لَيْتَ لَكُمْ وَلَوْ كُنْتُمْ
فَطَّاعِلِيظَ الْقُلُوبِ لَا تَقْضُوا مِنْ جُودِ اللَّهِ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ١٥٧ إِنْ
يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَدَاغِلِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يُخَذِّلْكُمْ لَمْ يَنْصُرْكُمْ وَالَّذِي يَنْصُرْكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ١٥٨ وَمَا كَانَ
لِنَبِيِّ أَنْ يَقْتُلَ وَمَنْ خَلَلَ بَاتٍ
بِأَعْيُنِنَا فَوَاسِطَةٌ بَيْنَهُمْ وَنُفُوسِهِمْ
سُئِلَ

پس فرو فرستاد بر شما بعد از غم ایمنی پدینگی را که فرو میگرفت طایفه از شما را و
طایفه بتحقیق که بغم افکند بود ایشان از انفسهای ایشان کان میردند بخدا غیر حق را
کان جاهلیت میگفتند یا باشد شما را از امر هیچ چیزی بگوید رستی که امر هر اش
مر خدا نراست پنهان میکنند در نفسهای خود چیزی را که اشکار نمیکند برای
تو میگویند اگر بودی برای ما از امر چیزی کشته نمیشدیم اینجا بگو اگر میبودید در
خانهای خود هر اینه بیرون می آمدند آنانکه نوشته شده بود برای ایشان کشته شد
بسوی خوابگاههای خود و تا آنکه از ما ایشان کند خدا آنچه را که در سینههای شماست
و تا خالص کند آنچه را در دلهای شماست و خدا داناست با آنچه در سینههاست
١٥٢ بد رستی که آنانکه پشت کردند از شما در روزی که بهم رسیدند آن دو
گروه جز این نیست که لغزاید ایشان را شیطان بسبب آنچه کسب کرده اند
و هر اینه بتحقیق در گذشت از ایشان بد رستی که خدا امر زکار پست بود بار
١٥٣ ای آنانکه ایمان آورده اند میباشید مانند آنانکه کافر شده اند و
گفتند مریب ادران خود را هرگاه رفتند در زمین یا بودند جهاد کنندگان
اگر بودند نزد ما نمی مردند و نه کشته میشدند تا آنکه بگرداند خدا آنچه را
در دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا با آنچه میکند بینااست
١٥٤ و البته اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر اینه امر زشی از نزد خدا
رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنید ١٥٥ و البته اگر مردید یا کشته شدید
هر اینه بسوی خدا محشور میشود ١٥٦ پس بسبب رحمتی از خدا نر می گردی بجا
ایشان و اگر بودی بد خوئی سخت دل هر اینه پراکنده میکشند از دور تو پس
در گذر از ایشان و استغفار کن برای ایشان و مشورت نما ایشان را در کار پس
چون عزم گردی پس توکل نما بر خدا بد رستی که خدا دوست میدارد تو توکل
کنندگان ١٥٧ اگر یاری دهد شما را خدا پس نباشد غلبه کند مر شما را
و اگر خوا کند شما را پس کیست که مدد کند شما را از بعد او و بر خدا باید توکل
کنند و مؤمنان ١٥٨ و نباشد هیچ پیغمبری را آنکه خیانت کند و کسی که خیانت
کند بیاید با آنچه خیانت کرده در روز قیامت پس تمام داده میشود هر نفسی

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَئِنْ كَانُوا لَهُمْ حَقٌّ فَقَدْ هَبْتُمْ كَيْفَ يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ شَيْئًا ۚ فَلَا تَخَافُونَهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَلَا تَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنُفَقِرْنَ وَاللَّهُ شَيْئًا بَرِيدٌ ۚ وَاللَّهُ لَا يَجْعَلُ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ ۱۷۴ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنُيْضِرَّ وَاللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ تَأْمَلِي لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نَمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۚ ۱۷۵

الاعمران ۱۷۴
البحر چهارم

ما كان الله ليذّر المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنتُمْ وَتَقْوُوا فَلكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ ۱۷۴ وَالَّذِينَ يَخْلُونُ بِمَا أَنْتُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ سَبْطُ قَوْمٍ مَا يَجْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبِشْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ ۱۷۵ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُ الْأَنْبِيَاءِ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۚ ۱۷۶ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ لِنَفْسِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَن يَظْلِمَ لَاحِدًا ۚ ۱۸۰ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ الْبَيْنَا الْأَنْثَمِينَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بَقَرَانِ تَاكُلُهُ النَّارُ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْذِّكْرِ قُلْتُمْ قُلْ قُلْتُمْ مَوْحِينَ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ ۱۸۱

پس باز گردیدند با نعمت عظیم از جانب خدا و فضل و نسیب ایشان را هیچ بدی و پیرود کردن خوشنودی خدا را و خدا صاحب فضل عظیم است ۷۲ جز این نیست که این شیطان است که میترساند از شرکین دوستان خود را این ترسید از ایشان و برترسید از من اگر هستیید مؤمنان ۱۷۳ و باید که اندوهگین نساوند تورا آنانکه میشتابند در کفر بد رستی که ایشان هرگز ضرر نمیبرند بخدا هیچ ضرری میخواهد خدا اینکه قرار ندهد برای ایشان بهره در آخرت و برای ایشان است عذاب عظیم ۱۷۴ بد رستی که آنانکه خریدند کفر را با ایمان ضرر نمیبرند خدا را هیچ ضرری و برای ایشان است عذاب در دناک ۱۷۵ و باید که گم نبرید آنانکه گم فرشته اند اینک مهلت دادن ما ایشان را بهتر است برای نجات ایشان بد رستی که جز این نیست که ما مهلت میدیم ایشان را برای آنکه زیاده کنند گناهان را و برای ایشان است عذاب خوار کننده ۱۷۶ نزد خدا را که واکذا در مؤمنان را آنچه شما برانید تا جد سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که آگاه گرداند شما را بر غیب و لیکن خدا بر میگزیند از پیغمبران خود هر که را خواهد پس ایمان آورید بخدا و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و پرهیز گاری کنید پس برای شماست مژدی عظیم ۱۷۷ و باید که گمان نبرند آنانکه بخیلی می نمایند با آنچه داده است ایشان خدا از فضل خود انرا نیکویی برای خود بداند آن بد است برای ایشان زود باشد که طوف کرده شوند آنچه را بخل ورزیده اند بان در روز قیامت و مر خدا بر است میراث آسمانها و زمین و خدا با آنچه میکند آگاه است ۱۷۸ هر آینه بتحقیق که شنید خدا گفتار آنانرا که گفتند بد رستی که خدا فقیر است و ما بی نیازانیم زود باشد که بنویسیم آنچه را گفته اند و کشتن ایشان پیغمبران را بناحق و خواهیم گفت بچشید عذاب سوزانرا ۱۷۹ این بسبب چیز است که پیش فرستاد دیستهای شما و اینک خدا نیست ستمکار و مرتدگانرا ۱۸۰ آنانکه گفتند بد رستی که خدا عهد کرده با ما اینک ایمان نیاوریم به پیغمبری تا آنکه بیاورد ما را بقرآنی که بخورد انرا آتش بگو بتحقیق که آمدند شما را پیغمبران پیش از من با معجزهای روشن و با آنچه گفتید پس چرا گشتید ایشانرا اگر هستیید راست گویان ۱۸۱

پس از این

فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكُمْ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ١٨٢ أَكُلْ نَفْسٌ ذَنْبَهُ الْمَوْتُ وَاتُّمِرَتْ فَرْجُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ النَّارِ وَادْخُلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَاعٌ الْغُرُورِ ١٨٣ لَتَبْلُوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ١٨٤ وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْفُرُوهَ قُبِذُوهُ وَرَأَى ظُهُورَهُمْ وَاشْتَرَوْا

ال عمران ٤٥

الجزء چهارم

به منقاد لا فیس ما یشترون
 ١٨٥ لا تحسبن الذين یفحون
 بما اتوا ویحجون ان یجدوا یما لم
 یفعلوا فلا تحسبنهم بمفارقة من
 العذاب و انهم عذاب الیم ١٨٦
 و لله ملک السموات و الارض و
 الله علی کل شیء قدير ١٨٧ ان فی
 خلق السموات و الارض و الخلق و
 اللیل و النهار لآیات لایحصى لایحصى
 ١٨٨ الذین یدکرون الله قیاما
 و هوذا و علی جنوبهم و یفکرون
 فی خلق السموات و الارض ربنا ما
 خلقت هذا باطلا سبحانک
 فقنا عذاب النار ١٨٩ ربنا انک
 من قد دخل النار فقد خربته
 و ما للظالمین من انصار ١٩٠ اننا
 انما سمعنا صنادیا ینادی للایمان
 ان امنوا بربکم فلما ترینا فاعفر
 لنا ذنوبنا و کفر عنا سمعنا ابتوا
 توقنا مع الکذابر ١٩١ ربنا و اننا
 ما وعدتنا علی رسالتک الا بخیرنا
 یوم القيمة انک لا تخلف الیعد
 ١٩٢ فاستجاب لهم ربهم انی
 لا اضع عمل عا ملة منکم من ذکر
 اوانتی بعضکم من بعض الذین
 ما جئوا و اخرجوا

پس اگر دروغ گویند تو را پس تحقیق که دروغ گویند پیغمبرانی پیش از تو که آمدند
 با معجزه های روشن و نوشته ها و کتاب روشن کنند هر نفسی چشیده مرکب است و جز
 این نیست که تمام داده می شود مرده های خود را در روز قیامت پس هر که دور گردانیده
 شود از آتش و در آورده شود بی هشت پس تحقیق رستگار شده و نیست زندگانی دنیا
 مگر اسباب فریب ١٨٣ البته امتحان کرده خواهید شد در مالهای خود و در نفسهای
 خود و البته خواهید شنید از آنانکه داده شده اند کتاب را پیش از شما و از آنانی که مشرک
 شده اند ناخوش بسیار را و اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمائید پس بدرستی که آن از
 محکم کارها است ١٨٤ و یاد کن هنگامی که گرفت خدایمان آنرا که داده شده اند
 کتاب را اینکه البته بیان کنند از برای مردم و بنویسند از این انداختند از این پیشتر
 خود و فروختند از اینها یاندکی پس بد چیز نیست آنچه را میخرند ١٨٥ امپندار البته
 انکرو می داکه شاد میشوند با آنچه کرده اند و دوست دارند که مستوده شوند با آنچه
 نکرده اند پس امپندار البته ایشان را در مقام رستگاری از عذاب و برای ایشانست
 عذاب در ناک ١٨٦ و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی
 تواناست ١٨٧ بدرستی که در افروختن آسمانها و زمین و آمدن شب و روز
 هر آینه نشانه است برای خداوندان عقلمها ١٨٨ آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده
 و نشسته و بر پهلوهای خود و فکر میکنند در افروختن آسمانها و زمین پروردگار ما
 نیافریدی این را باطل پایی توانست پس نگاه دار ما را از عذاب و زخ ١٨٩ پروردگار ما
 بدرستی که تو هر که را در آوری در روز پس تحقیق که رسوا کرده او را و نیست برای
 ستمکاران هیچ مددکاری ١٩٠ پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم ندا کنند
 را که ندا میکرد برای ایمان باینکه ایمان بیاورید پروردگار خود پس ایمان آوردیم
 پروردگار ما پس پیامرزی برای ما کناهان ما را و محو کن از ما بدیهای ما را و
 بمران ما را باینکه کاران ١٩١ پروردگار ما و بد ما را با آنچه وعده داده ما را بر
 پیغمبران خود و رسوایان ما را در روز قیامت بدرستی که تو حلف نمیکنی و عدا
 ١٩٢ پس اجابت کرد برای ایشان پروردگار ایشان که من ضایع نمیکم کار کنند
 از شما را مردم یا زن بعضی از شما از بعضی اند پس آنانکه مهاجرت کردند و پیران

مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْدُو فِي سَبِيلِي وَتَاتَلُوا وَقِيلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عِنْدَ حُسْنِ الثَّوَابِ ۱۹۳ لَا يَغْرِبُ نَارُكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۱۹۴ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
 ۱۹۵ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا تِلْكَ الْأَمْثَلُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآثِقِينَ
 ۱۹۶ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۱۹۷
 لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا
 لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا
 سَبِيلُ الْحِسَابِ ۱۹۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا صَبِرُوا وَاصْبِرُوا وَادْبِطُوا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۱۹۹
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
 مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
 كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
 تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْجَامُ إِنْ اللَّهَ
 كَانَ عَلَيْكُمْ مِنْكُمْ رَقِيبًا ۱
 وَأَتُوا الْيَقِينَ
 أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ
 بِالْقَبِيلِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى
 أَنْ يَكُونَ إِلَيْكُمْ إِنَّهُ كَانَ حَرًّا كَبِيرًا ۲
 وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَادْخُلُوا
 أَنْفُسَكُمْ أَطَابَ لَكُمْ مِنَ النَّسَاءِ مَنْ
 وَذَلِكَ وَرِبَاعَ فَا رِخْفَتِ الْأَ
 تَقَدُّ لَوْ أَفْوَاحِدًا أَوْ مَا مَلَكَتْ

ج

سوره نساء يك سجده و هفتاد و شش آيه و ان قس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَي كروه ادميان بپرهيديدا ز پروردگار خود آنكه افريد شمارا از نفس واحد
 و افريد از آن جفت از او پراكنده كرد از آن دو مردان بسيار روزنان را و پرهيز
 از خدايي كه حاجت ميطلبيد از يكديگر با و از رنجها بد رستي كه خدا
 بر شما آنكه بان ۱ و بدهيد بيديمان مالهائي ايشان را و بدل مكيد
 ناپا كرايپا كين و مخوريد مالهائي ايشان را با مالهائي خود بد رستي كه اين
 هست كناهي بزرگ ۲ و اگر بترسيد كه عدالت نوزيد در دختران بديم
 بكننگا ح كنيد از آنكه خوشايد شمارا از زنان دو دو سه سه و چهار چهار و پسر
 اگر بترسيد كه بطريق عدالت سلوك نتوانيد نمود پس يكي يا آنچه را كه مالك

شده

السُّدُسُ مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ بَابُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّكُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ تُقَعَّرُ بِضَعْفٍ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٠ وَكَمْ يَصِفُ مَا نَزَّلَتْ آيَاتُكُمْ أَنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرَّبْعُ مِمَّا تَرَكَمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيانَ بِهَا أَوْ دِينَ وَبِغَيْرِ تَرْبِعٍ مِمَّا تَرَكَمْ أَنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَكُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تَوْصَرْنَ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِمَّنِ السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

٤٨

نساء

انحر و چهار

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي ثُلُثٍ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرِ مَصْطَادٍ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١١ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٣ وَالَّذِينَ يَأْتُوا الْفِتْنَةَ مِنْ بَنَاتِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى تَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتَ لَوْ جَعَلَ الْمُطَهَّرِينَ سَبِيلًا ١٤ وَالَّذِينَ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَاذْكُرَا أَنْ تَأْبَاوَا أَصْلَاهَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ١٥ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْلَمُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٦

١٦

شش یکست بعد از وصیتی که وصیت نموده باشد بان یا قرضی پدران شما و پسران شما نمایند که کدام یک از ایشان نزدیک ترند بشما از راه نفع واجب کردانید نیست از خدای بد رستی که خدا هست دانای دُرست کردار ١٠ و برای شماست نصف آنچه گذاشته اند زنان شما اگر نباشد مرایشان از فرزندی پس اگر باشد مرایشان از فرزندی پس برای شماست چهار یک از آنچه گذاشته اند بعد از وصیتی که وصیت نموده باشند بان یا قرضی و برای ایشانست چهار یک از آنچه گذاشته اید اگر نبوده باشد شما را از فرزندی پس اگر باشد شما را از فرزندی پس مرایشان هشت یکست از آنچه گذاشتید بعد از وصیتی که وصیت کرده باشید بان یا قرضی و اگر بوده باشد مردی که میراث برده میشود از جهت کلاله یا زنی و مرا و را برادر یا خواهر باشد پس برای هر یک از آن دو شش یکست پس اگر باشند بیشتر از این پس ایشان شریکند در سه یک بعد از وصیتی که وصیت کرده میشود بان یا قرضی در حالی که زیان رسانند نباشد وصیتی از خدای دانای بُردبار است ١١ این حد های خداست و هر که فرمان برد خدا و رسول او را در آورده و راه هشتتانی که میرود از زیر آنها نه راه در حالی که همیشه مانند کاند دران و اینست رستگاری عظیم ١٢ و کسی که نافرمانی کند خدا و رسول او در گذرد از حکم های او در آورده او را بدوزخ که همیشه است دران و برای اوست عذاب خوار کننده ١٣ و آن زنانی که بیایند بکار زشت از زنان شما پس بطلبید بکواه برایشان چهار تا از شما پس اگر کواهی دهند پس نگاه دارید آن زنان را در خانه تا آنگاه که بمیرند ایشان را امر که یا بکردارند خدا از برای ایشان داهی ١٤ و آن دو کس که بیایند بان از شما پس از آن رسالند ایشان را پس اگر توبه کنند و بصلاح آیند کار خود را پس دست بدارید از ایشان بد رستی که خداست توبه پذیرم هیزان ١٥ جز این نیست که توبه پذیر فتن بر خدا از برای کسانی است که میکنند بد را بنادانی بعد از آن توبه کنند از نزدیک پس این گروه قبول توبه کند خدا از ایشان و هست خدا دانای درست کردار ١٦

وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْلَمُونَ السَّيِّئَاتِ حَقًّا إِذَا حَضَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِيمَانَ وَلَا الَّذِينَ يَمْوَتُونَ وَمِنْ كَفَارٍ أُولَٰئِكَ أَهْلِ الْعَذَابِ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْفُقُوا بِالنِّسَاءِ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَذَّبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ مِنَ الْإِيمَانِ
بِأَنَّهُنَّ بَوَاحِشٌ مُبِينَةٌ وَعَاشِرُهُنَّ بِالْعُرُوقِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسِيءٌ أَنْ نَكْرَهُوا شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ١٦ وَإِنْ
أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَإِنَّكُمْ إِحْدَ بَعْضِ قِطَارٍ فَلَا تَأْخُذُوا بِهِ إِنَّهُ شَيْءٌ أَنْتُمْ بِهْتَانًا وَإِنَّمَا مَبِيدُنَا ١٧ كَيْفَ

نساء

٤٩

انحر و چهارم

تَأْخُذُوا بِهِ وَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضُكُمْ

إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا

غَلِيظًا ١٥ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ

آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْنًا وَسَاءَ

سَبِيلًا ١٦ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ

وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَ

خَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ

الْأَخْتِ أُمَّهَاتُكُمْ وَاللَّاتِي الْأَرْحَامِ

وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ

بَنَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَاللَّاتِي فِي حَلَاةٍ

مِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتِي فِي حَلَاةٍ

هِيَ أَنْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَالٌ

أَبْنَاءُكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ

وَأَنْ تَحْمُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ إِلَّا

مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

غَفُورًا رَحِيمًا ٢٢ وَالْمَحْصَنَاتُ مِنَ

النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ مَا

وَرَأَيْتُمْ أَنْ تَتَنَاجَوْا بِأَمْوَالِكُمْ

مُحْصِنِينَ غَيْرَ سَافِحِينَ فَمَا

بِهِ مِنْكُمْ فَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ

و نیست توبه برای آنانکه میکنند بدیهارا تا انگاه که حاضر شود یکی از
ایشان امرت گوید بد رستی که من توبه کردم این زمان و نه آنانکه میپزند و
حال آنکه ایشان کافران باشند این گروه اماده کرده ایم برای ایشان عذابی
دردناک ۱۶ ای آن گروهی که ایمان آورده اند نیست حلال از برای شما
که میراث گیرید زنا را از روی کراهت و نه تنگ گیرید ایشان را برای آنکه
ببرید پاره از آنچه داده اید بایشان مگر آنکه بیایند بکار دشتی نمایان
و صحبت دارید بایشان بوجه نیکو پس اگر کراهت دارید از ایشان پس
بنا باشد که کراهت دارید شما چیز را و بگرداند خدا در آن نیکویی
بیاری ۱۷ و اگر خواسته باشید که بدل گیرید زنی را بجای زنی
و داده باشید یکی از ایشان مال بیاری پس مگیرید از او چیزی را یا
مگیرید از ابهتان و گناهی اشکار ۱۹ و چگونه میگیرید از او و تحقیق
که رسیده است بعضی از شما بعضی گرفته اند زنان از شما عهده
محکم ۲۰ و نکاح مکنید آنچه را که نکاح کرده اند پدران شما از زنان
مگر آنچه که تحقیق گذشته بد رستی که آن هست رشت و غضب کرده
و بد راهیست ۲۱ حرام شد بر شما مادران شما و دختران شما و
خواهران شما و عمهای شما و خاله های شما و دختران برادر و دختران خواهر
و مادران شما که شیر داده اند بشما و خواهران شما از جهت شیر خوردن
و مادران زنان شما و دختران زنان شما که پرورش یافته اند در کنار هاتان
از زنان شما که دخول کرده اید بایشان پس اگر نبوده باشید که دخول کرده باشید
بایشان پس نیست گناهی بر شما و زنان پس آن شما که از پشتهای شما اند
و اینکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه تحقیق گذشته بد رستی که خدا
هیست امر زنده مهربان ۲۲ و شوهر داران از زنان مگر آنچه مالک
شد دستهای شما نوشتن خداست بر شما و حلال کرده شد برای شما
ما و راء این تا آنکه طلب نمایید بمالهای خود در حالتی که با عفت باشید
نه زنا کنندگان پس آنچه متعه کرده اید و راء از آنها پس بدهید بایشان مردهای

بريسته ولا جناح عليكم فيما تراضيتن به من بعد الفريضة ان الله كان عليما حكيما ٢٣ ومن لم يستطع منكم طولا
 ان ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن
 باذن اهلهم واتوهن اجورهن بالمعروف محصنات غيرة ساقيات ولا تمتدات اخذان فاذا احصن فان اتين بفاحشة
 فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خفي العنت منكم وان تصبروا خير لكم والله غفور رحيم ٢٤ يريد الله
 ليعبين لكم ويهديكم سنن الدين
 من قبلكم ويثوب عليكم والله
 اعلم حكيم ٢٥ والله يريد ان يثوب
 عليكم ويهدي الدين بمتعون
 الشهوات ان تميلوا لميل اعظيما
 ٢٦ يريد الله ان يخفف عنكم
 وخلق الانسان ضعيفا ٢٧
 يا ايها الذين امنوا لا تأكلوا
 اموالكم بينكم بالباطل الا ان
 تكون تجارة من تراض منكم و
 لا تقتلوا انفسكم ان الله كان
 بكم رحيم ٢٨ ومن يفعل ذلك
 عدوانا وظلما فوق نصليه
 نارا وكان ذلك على الله يسيرا
 ٢٩ ان تجتنبوا كبائر ما تنهون
 عنه نكفر عنكم سيئاتكم و
 ندخلكم مدخلا كريما ٣٠ ولا
 تقموا فضلا الله به بعضكم
 على بعض للرجال نصيب مما
 اكتسبوا وللنساء نصيب مما
 اكتسبن واسئلو الله من فضله
 ان الله كان بكل شيء عليما ٣١

نساء ٥

ايشانرا درحالي كه فريضة است ونيست حرجي بر شما در آنچه راضي
 شديد بان از بعد صداق واجب پس بدرستي كه خدا هست داناي
 درست كردار ٢٣ و هر كه قدرت ندارد از شما از راه توانگري اينكه نكاح كند
 زنان از آدمونه را پس از آنها كه مالك شده دستهاي شما از كيزان
 شما ايمان دارا نند و خدا دانانراست بايمان شما پاره شما از بعضي
 پس بخواهيد ان كيزان را بر خست صاحبشان و بدهيد بايشان مهرها
 ايشانرا بخوي درحالي كه خداوندان عفت باشند نه زنا كنندگان و نه
 فرا كيرندگان دوستان هائي پس هر گاه بزني گرفته شدن پسر اگر
 بيايند بزنا پس برايشانست نصف اخدي كه بر زنان ازاد است از عذاب
 ان براي كسي است كه بترسد از رنج از شما و صبر كردن بهتر است براي شما
 و خدا امر زنده مهر بانست ٢٤ ميخواهد خدا تا بيان كند براي شما
 و بنمايد بشمارا كه كساني را كه پيش از شما بوده اند و توبه فرمايد شمارا و خدا
 داناي درست كردار است ٢٥ و خدا ميخواهد كه توبه دهد بر شما
 و ميخواهد انانكه پيروي ميكنند خواهشهاي نفس خود را اينكه ميل
 كنيد شما ميل كردني بزرگ ٢٦ ميخواهد خدا اينكه سبك گردانند
 از شما و افريند شده است ادبي تا توان ٢٧ اي انكروهي كه ايمان آورده اند
 بخوريد مالهاي خود را ميانه خود بباطل مكرانكه بوده باشيد باز در گاني از
 روي خوشنودي هريك از شما و مكشيد خود را بدرستي كه خدا هست
 بشما مهربان ٢٨ و كي كه كند انرا بوجه تعدي و ستم پس زود باشد
 كه بديند از ايم او را در آتش و هيست اين برخدا اسان ٢٩ اگر اجتناب نمايد
 از گناهان بزرگي كه نهي كرده ميشود بدان عفو خواهيم كرد از شما بديهاي شما
 را و در خواهيم آورد شمارا بچاي شرفي ٣٠ و از و مكشيد آنچه را افزوني
 داده خدا بان بعضي شمارا بر بعضي براي مردان بهره ايت از آنچه كسب
 كرده اند و براي زنان بهره ايت از آنچه كسب كرده اند و بخواهيد
 خدا را از فضل او بدرستي كه خدا هست هر چيزي دانا ٣١

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَجْدِيَهُمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
 ۳۱ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِما أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفَظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْبِرْنَ لَهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا لَهُنَّ سَبِيلًا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلَيَّ كَبِيرًا ۳۲ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا صِلَا خًا
 نساء ۵۱

يُوقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ
 عَلِيمًا خَبِيرًا ۳۳ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ
 وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالسَّالِكِينَ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّالِحِينَ وَالْغَنِيِّ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
 فَخْرًا ۳۵ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَ
 يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْجُلُوعِ وَيَكُونُونَ
 مَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَعَتَدْنَا
 لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۳۶
 الَّذِينَ يَنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
 وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
 لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۳۷
 مَا ذَا عَلَيْكُمْ تَوَّابًا لِلَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَانْفِقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
 كَمَا كَانَ اللَّهُ بِكُمْ عَلِيمًا ۳۸ إِنْ اللَّهُ
 مُنْقَالٌ ذَرَّةً وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً
 يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا
 عَظِيمًا ۳۹ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا
 مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا
 بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۴۰

و برای هر يك گردانیدیم میراث خواران از آنچه گذاشته اند پدر مادران
 و نزدیکان و آنانکه بایشان پیمان بست دستهای شما پس بدهید
 بایشان بهره ایشانرا بدرستی که خدا هست بر هر چیزی گواه ۳۲ مردان
 کارگذارانند بر زنان بسبب زیادتی که داد خدا بعضی را ایشانرا بر بعضی
 و بسبب اتفاقی که مینمایند از مالهای خود پس زنان صالحه فرمانبردارانند
 و نگاه دارندگان مرغیب را بسبب نگاهبانی خدا و آن زنان که غیرسید
 از نا فرمانی ایشان پس نصیحت کنید ایشانرا و کناره گیرید از ایشان در
 خوابگاهها و بزنید ایشانرا پس اگر فرمان برند شما را پس مجوسید برایشان
 راهی را بدرستی که خدا هست بلند رتبه بزرگ مرتبه ۳۳ و اگر
 ترسید از ناسازگاری میان مرد و زن پس بفرستید حکم کنند از خویشان
 مرد و حکم کنند از خویشان زن اگر بخواهید اصلاح آوردن راسازگاری
 می افکند خدا میان ایشان بدرستی که خدا هست دانای اکس ۳۴
 و بپرستید خدا را و شریک مازید با و چیز را و بایدر و مادر نیگویی کردن
 و بصاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و همسایه صاحب قرابت و همسایه بیگانه
 و رفیق در پهلوی و مسافر در ماند و آنچه را مالک شد دستهای شما بدرستی
 که خدا دوست نمیدارد کسی را که باشد متکبر فخرگسته ۳۵ انانی که بخد
 می ورزند و امر میکند مردم را بخل و میپوشانند آنچه را که داده ایشانرا
 خدا از فضل خود و ماده کرده ایم برای کافران عذابی خواهر کنند ۳۶
 و آنانکه نفقه میکنند مالهای خود را بجهت روی مردم و ایمان نمی ورند
 بخدا و نه بروز آخر و هر که بوده باشد شیطان را و راهشین پس بدهنشینی
 است ۳۷ و چه چیز بود برایشان اگر ایمان آوردندی بخدا و روز آخر
 و صدقه کردند از آنچه روزی کرده ایشانرا خدا و هست خدا بایشان
 داننا ۳۸ بدرستی که خداستم نمیکند مقدار ذره و اگر بوده باشد نیکی
 افزایش آنرا و میدهد از نزد خود مزد بزرگی ۳۹ پس چگونه باشد وقتی
 که بیاوریم از هر گروهی گواهی و بیاوریم ترا بر آنها گواه ۴۰

الْمَرْثَةِ إِلَى الدِّينِ أَوْ تَوَاضِعًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَالطَّاعُوتِ وَيَقَرُّونَ لِلدِّينِ كَفَرُوا وَهَؤُلَاءِ أَهْلُ الدِّينِ أَسْوَأَ أَهْلًا
 ٥٠ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنَ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ٥١ أَمْ لَمْ يَنْصِبْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فَإِذَا الْيُتُومُونَ النَّاسَ يَقْبِزُوا ٥٢
 أَمْ تَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ٥٣ فَمِنْهُمْ مَنْ
 بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَحَّتُمْ سَعِيرًا ٥٤ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا أَكْثَرًا نُصِبَتْ جُلُودُهُمْ بِدَنَائِهِمْ جُلُودًا
 نِسَاءً ٥٣
 عَمْرٍاءَ لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ

ایا نمی نگری بوی انانکه داده شده اند بهره را از کتاب ایمان می آورند
 بحیث و طاعت و میگویند در حق انانکه کافر شده اند اینها راه یافته ترند
 از انانکه ایمان آورده اند راه را ان کروهند انانکه لعنت کرده ایشانرا
 خدا و کسی که لعنت کند خدا پس هرگز نیایی برای او یاری کننده ٥١
 ایامرا ایشانرا بهره ایست از پادشاهی پس ان هنگام میخواهند داد بمردمان
 بقدر کوی که بر پشت دانه خرماست ٥٢ ایاحسد میبرند مردم را
 بر آنچه داده ایشانرا خدا از فضل خود پس بتحقیق که دادیم آل ابرهیم را کتاب
 و حکمت و دادیم ایشانرا پادشاهی عظیم ٥٣ پس بعضی از ایشان کسی بود
 که ایمان آورد بار و بعضی از ایشان کسی بود که باز میداشت مردم را از او و کافیت
 دوزخ اشراف و خنه ٥٤ بد رستی که انان که کافر شدند بایتمای مازود
 باشد که ببیند ایم ایشانرا در اشراف هرگاه بخته شود پوستهای ایشان بدل کنیم
 ایشانرا پوستهای غیر اینها را تا انکه بچشند عذاب را بد رستی که خدا هست
 از عذاب درست کردار ٥٥ و انانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای
 شایسته بزودی در می آوریم ایشانرا بهشتی که میروند از دیر اینها بهره را
 در حالیکه جاویدند در ان بهشتها همیشه از برای ایشانست در انهاران
 پاکیزه و در می آوریم ایشانرا در سایه کسرتده دایمی ٥٦ بد رستی که خدا امر
 میفرماید شمارا انکه بر سائید ما انتهارا بصاحبان و هرگاه حکم
 کنید مردمان اینکه حکم کنید بعد از انکه بد رستی که خدا خوبست آنچه بیند مید
 شمارا بد رستی که خدا هست شنوای بینا راه ای کروهی که ایمان آورده اند
 فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را و خداوندان امر را از خود پس اگر
 منازعه کنید در چیزی پس باز گردانید انرا بسوی خدا و رسول اگر هست
 که ایمان دارید خدا و روز باز پسین این بهتر است شمارا و نیکوتر است
 از راه عاقبت ٥٨ ایانی نگری بوی انانکه کان میبرند که ایشان ایمان
 آورده اند با آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو و آنچه فرو فرستاده شده پیش
 از تو میخواهند که مرا فخر بزند بسوی طاعت و حال انکه بتحقیق ما مورشده اند

عَمْرٍاءَ لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ٥٥ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَمْ يَمَيَّا زِلْفًا
 مُطَهَّرَةً وَنُحَلِّمُهُمْ ظِلًّا ظِلِيلًا ٥٦
 إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِمْ لَ تَوَدُّ وَالْأَمَانَا
 إِلَى أَهْلِهَا وَإِذْ لَحَكُم بَيْنَ النَّاسِ
 أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا
 يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ٥٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ
 فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
 إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا
 ٥٨ الْمَرْثَةِ إِلَى الدِّينِ بَرَعُونَ
 أَنْتُمْ آمَنُوا إِنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْكَ وَمَا
 نَزَّلْنَا مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
 يَتَحَمَّكُوا إِلَى الطَّاعُوتِ وَقَدْ
 أُمِرُوا أَنْ

وَأَنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيَقْبَلَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَتَى اللَّهَ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَانْقَلِبُوا عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَلَكِنْ أَصَابَكُمْ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ لَقَدْ قُلْتُمْ كُنَّا بِنُفْسٍ غَائِبَةٍ لَّنَا فِي الْأَرْضِ ۖ فَنُرْسِلُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُوتْ أَوْ يُغْلِبْ فَتُوفَّرْ نُفُوسُهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَمُوتْ فَسَيُؤْتَىٰ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ وَلَا تَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَاجْعَلْ لَنَا

الجزء ونحو

۵۵

نساء

مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۚ ۱۴ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۚ ۱۵ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نَفْسَهُمْ كَفْوَ أَيْدِيكُمْ فَاتَّبَعُوا أَصْوَابَهُمْ وَأَتَوُا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۚ ۱۶ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۚ ۱۷ إِنَّمَا تَكُونُوا يَدُورَكُمْ أَلَمُ الْمَوْتِ وَلَكُمْ فِي بَرْزَخٍ مُقْبِلٍ وَإِنْ تَصْبِرُوهُمْ حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تَصْبِرُوهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ الظَّالِمِينَ لَا يَكَادُونَ بِفَقَهُونَ حَدِيثًا ۚ ۱۸ مَا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَرِحْتُمْ بِهَا وَمَا

و بد رستي که بعضی از شما هر آنکه کسی است که دیر حرکت میکند پس اگر
برسد شما را بدائی گوید بتحقیق که انعام کرد خدا بر من چون نبودم با ایشان
حاضر ۱۴ و البته اگر برسد بشما افزونی از خدا هر آنکه گویند گویا
هرگز نبوده میان شما و میان او دوستی ای گاش من می بودم با ایشان
پس فیروزی یافتی فیروزی بزرگ ۱۵ پس باید که کارزار کنند
در راه خدا آنانکه خریدند از زندگانی دنیا را با آخرت و کسی که کارزار کند
در راه خدا پسر کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدیم او را فردی
بزرگ ۱۶ و چیست مر شما را که کارزار نمیکند در راه خدا و ضعیفان
از مردان و زنان و پسران آنانکه میگویند پروردگار ما بیرون آور ما را
از این قریه که ستمکارند اهل آن و مقرر کن برای ما از نزد خود یاری
و قرار ده برای ما از نزد خود مدد گاری ۱۷ آنانکه ایمان آورده اند
کارزار میکنند در راه خدا و آنانکه کافر شده اند کارزار میکنند در راه
طاغوت پس کارزار کنید با دوستان شیطان بد رستی که مکر
شیطان هست سست ۱۸ ای آنگاه نکردی بوی آنانکه گفته
شد مرا ایشان را که باز دارید دستانهای خود را و برپا دارید نماز را و
بد هید زکوة را پس چون نوشته شد برای ایشان کارزار آنگاه گروهی
از ایشان میسر شدند از مردمان مثل ترس از خدا یا سخت نوحسب
ترسیدن و گفتند پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار را چرا تاخیر نمودی
ما را تا مدتی نزدیک ۱۹ بگو بر خود دار عیب دنیا اند کیست و آخرت
بهر است مر کسی را که پرهیزکاری نماید و ستم رسیده نخواهد شد
بمقدار رشته بسیار ضعیفی ۲۰ هر جا بوده باشید دریابد شما را
مرگ و هر چند بوده باشید در برجهای محکم و اگر برسد ایشان را خوبی
گویند این از نزد خداست و اگر برسد ایشان را بدی گویند این از نزد گیت
بگو هر از نزد خداست پس چیست مر این صریح را که نزدیک نیستند
که بفهمند حدیثی را ۲۱ آنچه رسید بتو از خوبی پس از خداست و آنچه

مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ٨٥ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ طَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا ٨٦ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي يَقُولُ وَاللَّهُ
 يَكْتُبُ مَا يَكُونُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ٨٧ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَكَوْنَهُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ٨٨ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَالْإِلَى أُولِي الْأَمْرِ
 لَعُودُوا فِيهِ لَعَلَّهُمْ يَنْتَذِرُونَ ٨٩

٥٤

نساء

الحج وعباده

مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَ
 مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ عَلَّمَكَ
 وَرَحْمَتُهُ لَا اتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
 الْآفِيلَةَ ٨٣ فَتَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 لَا تُكَلِّفُ الْإِنْفُسَ وَحَرَضَ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَكْفَى بَأْسَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
 وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ٨٤ مَنْ يَنْفَعِ شَفَاعَتُهُ
 حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ وَمَنْ
 يَنْفَعِ شَفَاعَتُهُ سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ
 كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 مُقْتِنًا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ
 فَجِبُوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ دُونَهَا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
 ٨٦ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْعَلُكُمْ إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ
 أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ٨٧
 فَمَّا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
 أَرَكُمُ مَا كُنتُمْ لَا تَرِيدُونَ
 أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهُ وَ
 مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
 سَبِيلًا ٨٨

بسم الله الرحمن الرحيم

برسد بتواند پس از نفس تست و فرستادیم تو را از برای مردمان
 به پیغمبری و بر است خدا برای کوهی ٨٥ هر که فرمان برد رسول را پس
 بتحقیق که فرمان برده خدا را و هر که روگردان شود پس فرستادیم تو را
 برایشان نگاه دارند ٨٦ و میگویند که فرمان بردار بست پس هرگاه
 بیرون روند از نزد توده بپرسند در شب طایفه از ایشان غیر آنچه
 را میگوئی و خدا می نویسد آنچه را ندید بپرسند در شب پس اعراض
 کن از ایشان و توکل کن بر خدا و بر است خدا برای وکالت ٨٧ پس
 ایاتنا مل نمیکنند منافقان قرآنرا و اگر بود از نزد غیر خدا هرینه می یافتند
 در آن اختلاف بسیاری ٨٨ و هرگاه بیاید ایشانرا امری از ایمنی یا
 ترس فاش میکنند آنرا و اگر باز گردانند از ابوی پیغمبر و ابوی صاحبان
 امر از ایشان هرینه خواهند دانست آنانکه استنباط میکنند آنرا
 از ایشان و اگر نه بود فضل خدا بر شما و رحمت او هرینه پیروی مینمودید
 شیطانرا مکر کی ٨٩ پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده
 نمیشوی مگر نفس خود را و ترغیب نما مؤمنانرا باشد که خدا باز دارد
 ضرر آنانی که کافر شدند و خدا سخت تر است در اسباب و شدید
 تر است در عذاب نمودن ٩٠ هر که درخواست کند درخواستی نیکو
 میباشد مرا و را بهره از آن و هر که درخواست نماید درخواست بد
 میباشد مرا و را نصیبی از آن و هست خدا بر هر چیزی نکهبان ٩١
 و چون تحیت داده شوند بتحیتی پس تحیت دهید بنیکوتران یا برکردند
 همانرا بد رستی که خدا هست بر هر چیزی حساب نمایند ٩٢ خدا
 نیست معبودی سزاوار پرستش جز او هرینه جمع خواهد کرد شما را
 در روز قیامت نیست هیچ شکی در آن و کیست راست کوتر از خدا در گفتار
 ٩٣ پس چیست مر شما را که درباره منافقان دو کرده شده اید و حال آنکه خدا بر
 گردانید ایشانرا بسبب آنچه کسب کرده اند آیا میخواهید که براه او برید کسیرا که
 کراه کرده خدا و هر که کراه کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او راهی ٩٤

در دست

الْحَبْوَةُ الدِّينِ فَغَدَا لَهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٩٠ لَا تَسْأَلُوا
 النَّصَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرًا أُولَئِكَ الْقَرَرُ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَالْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْمُحَارِبِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ٩١ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٩٢ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ طَائِفًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَالْوَاثِقِينَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَعْظِفِينَ وَإِلَّا لَأَرْضَ قَالُوا لَمْ نَكُنْ نَكُنْ

اللَّهُ وَاسِعَةٌ فَتَهَا جَرُوا فِيهَا نَارًا
 وَلَيْكَ مَا وَهَبْتُمْ وَنَسَأْتُمْ
 مَصْهَرًا ٩٣ إِلَّا الضَّعِيفِينَ مِنَ
 الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
 يَسْتَطِيعُونَ حِلَّةً وَلَا يَتَدَوَّنَ
 سَبِيلًا فَأُولَئِكَ عَمَى اللَّهُ أَنْ
 يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 ٩٤ وَمَنْ يَخْرُجْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مَغْنَمًا كَثِيرًا وَ
 سَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُجَاهِدًا
 إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
 فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا ٩٥ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
 فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
 الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ وَأَمِينًا
 ٩٦ وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقِمْ
 لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْيَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
 مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا
 سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ
 وَلِلَّهِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا
 فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
 حِذْرَهُمْ

متاع زندگانی دنیا را پس نزد خداست غنیمتهای بسیار همچنان بودید
 از پیش پس منت نهاد خدا بر شما پس تفحص کنید بدین معنی که خدا
 هست با آنچه میکند گاه ٩٠ نیستند یکسان نشیستگان از
 مؤمنانی که نبوده باشند صاحبان تنگی و جهاد کنندگان در راه خدا
 بمالهای خود و نفسهای خود فضیلت داده خدا جهاد کنندگان را بمالهایشان
 و خوشاییشان بر نشیستگان بحسب مرتبه و هم را وعده داده خدا نیکویی
 و زیادتیی داده خدا جهاد کنندگان را بر نشیستگان مردی بزرگ ٩١
 مرتبهائی و ارزش و رحمت و هست خدا امر زنده مهربان ٩٢ بدرستی
 که آنانکه بمیرانند ایشانرا فرشتگان در حالیکه ستمکارانند نفسهای
 خود را گفتند در چه بودید گفتند بودیم ضعیفان در زمین گفتند یا نبود
 زمین خدا فراخ پس مهاجرت میکردید در آن پس اینکروه آرامگاه ایشان
 دوزخ است و پهن است بحسب بازگشت ٩٣ مگر ضعیفان از مردان
 و زنان و پسران که توانائی ندارند و نیایند راهی را پس این گروه گاه
 باشد که خدا در گذرد از ایشان و هست خدا عفو کننده امر زنده ٩٤
 و کسی که مهاجرت کند در راه خدا میباید در زمین رنج گاه بسیار و
 فراخی و کسی که بیرون رود از خانه خود در حالیکه مهاجرت کند
 باشد بوی خدا و رسول او پس در میابد او را امر پس تحقیق که واجب
 شد مرز او بر خدا و هست خدا امر زنده مهربان ٩٥ و هرگاه مسافرت
 کنید در روی زمین پس نیت بر شما کنایه اینکه قصر کنید از نماز
 اگر ترسید که در بیابان اندازند شما را آنانکه کافر شده اند بدرستی
 که کافران هستند مر شما را دشمنان هویدا ٩٦ و هرگاه بوده باشی
 در ایشان پس بر پا داری برای ایشان نماز را پس باید بایستند گروهی
 از ایشان بانو و باید فرا گیرند اسلحه خود را پس چون سجده کنند
 پس باید که بوده باشند از پشت سر شما و باید که بیایند گروه دیگر
 که نماز نکرده اند پس نماز گذارند بانو و باید فرا گیرند حذر خود

وَأَسْلَحْتُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى
مِنْ مَتَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْمِيَةً أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ١٠١
اللَّهُ تَبَّارًا وَقَوُّدًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَنذِرُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ١٠٢ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي بَعْثِهِ
الْقَوْمَ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَلَا تَكُونُوا تَأْلُمُونَ ١٠٣ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٠٤ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ لَكُمْ كِتَابًا

الجزء والخبر

٥٩

نساء

بِالْحَقِّ لَتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ مِنَّا
أَرْكَتَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ
خَصِيمًا ١٠٥ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ١٠٦ وَلَا
تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَالُونَ أَنفُسَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا
أَتِيمًا ١٠٧ يَتَخَفُونَ مِنَ النَّاسِ
وَلَا يَتَخَفُونَ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ دَعْوَتُهُمْ
إِذْ يُدْعَوْنَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ١٠٨
هَٰؤُلَاءِ نَتَمَّ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَنِجَادِلْهُمْ اللَّهُ
عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ ذِكْرًا ١٠٩ وَمَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَطْلَمْ نَفْسَهُ لَمْ يَسْغَرْ
اللَّهُ بِجَدَلِهِ أَمْ غَفُورًا رَحِيمًا ١١٠
وَمَنْ يَكْتِبْ أَمًّا نَانِمًا يَكْتِبْهُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ١١١ وَمَنْ يَكْتِبْ غَطِيَّةً
أَوْ أَمًّا ثُمَّ يَمُرْ بِهِ بِرِمَاءٍ فَقَدْ
أَحْمَلُ جُنَاحًا وَأَمًّا مُبِينًا ١١٢

و اسلحه خود را دوست داشتند تا آنکه کافر شده اند که کاش غافل میشدید
از سلاحه ای خود و متاع های خود پس حمله کنند بر شما یک حمله و نیست
کناهی بر شما اگر باشد بشما سختی از باران یا بوده باشید بیمار آن اینکه
بگذارید سلاحه های خود را و فرا گیرید آلات محافظت خود را بد رستی
که خدا آماده کرده برای کافران عذاب خوار کننده ١٠١ پس چون بگذارید
نماز را پس یاد کنید خدا را در حالت ایستادن و نشستن و برپا شدن و خواب
پس چون آرمیدید پس بر یاد دارید نماز را بد رستی که نماز هست بر
مؤمنان نوشته شده وقت تعیین کرده شده ١٠٢ و سبب مشوبه
در طلب نکرده اگر هستید که از آرمیدید پس بد رستی که ایشان
از آرمیدید ١٠٣ چنانچه از آرمیدید و امید میدارید از خدا آنچه را که
امید ندارند و هست خدا دانی درست کردار ١٠٤ بد رستی که
ما فرستادیم بوی تو کتا براستی تا آنکه حکم کنی میان مردم با آنچه نمود
ترا خدا و مباش برای خیانت کنندگان دشمن ١٠٥ و طلب مرزش کن
از خدا بد رستی که خدا هست امر زنده مهران ١٠٦ و مجادله ممکن
تا آنکه خیانت میکند نفس های خود را بد رستی که خدا دوست نمیدارد
کسی را که هست خیانت کار کناه کار ١٠٧ پنهان مینمایند از مردم
و پنهان نمیدارند از خدا و حال آنکه او با ایشانست چون در شب تدبیر
میکند آنچه را نمی پسندد از گفتار و هست خدا با آنچه میکنند احاطه
کنده ١٠٨ آگاه باشید آنها که مجادله کردید از ایشان در دنگائی دنیا
پس کیست که مجادله کند با خدا از ایشان در روز قیامت یا کیست که
باستد بر ایشان نکهبان ١٠٩ و کسی که کند بد را یاستم کند بر نفس خود
پس طلب مرزش کند از خدا می باید خدا را امر زنده مهران ١١٠ و کسی
که کتب کند کناهی را پس جز این نیست که کتب میکند از بر نفس خود و هست
خدا دانی درست کردار ١١١ و کسی که کتب کند خطائی یا کناهی را پس همت
کند بان بیکناهی را پس تحقیق که مشتمل است بر لغت کردنی و کناه مویذاتی را ١١٢

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَصْرِفُونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝۱۳ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنَ امْرَأَتٌ
أَوْ مَعْرُوفٌ أَوْ ضِلَاحٌ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۱۴ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَفُضِّلَ جَهَنَّمَ وَمَا أَنتَ بِمُصِرٍّ ۝۱۵ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ
نِشَاءَ

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا لَّعِيدًا ۝۱۶ إِنَّ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِن
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ۝۱۷
لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخَدُّنَ مِنِ
عِبَادِي تَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝۱۸
وَلَا تُصَلِّتُمْ وَلَا تُمَيِّتُهُمْ وَلَا تُرْمِ
فَلْيَبْتِكُنَّ أَذَانُ الْأَنْعَامِ وَلَا
مُرْتَمِّمٌ فَلْيَغْيِرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن
يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ۝۱۹
يَعِدُّهُمْ وَيُمَيِّتُهُمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝۲۰ أُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ فِيهَا
عِصًّا ۝۲۱ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَن
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۝۲۲

و اگر نبود فضل خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده بودند که تو را از ایشان
که کمر آه نمایند ترا و نمی کنند کمر آه مگر نفسهای خود را و ضرر نمی رسانند ترا
از چیزی و فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت را و موخت ترا چیزی
که نبودی که بدانی و هیست فضل خدا بر تو بزرگ ۱۳ نیست هیچ
خوبی در بسیاری از سرکوشیهای ایشان مگر کسی که امر کند
بصدقه یا معروف یا اصلاح میان مردم و کسی که کند ترا بجهت
طلب خوشنودی خدا پس ذود باشد که بدھیم او را و مرزبوری ۱۴
و کسی که مخالفت کند با رسول از بعد آنکه ظاهر شده باشد مرا و راه
راست و پیروی کند غیر راه مؤمنان را بگردانیم او را بر آنچه دوست
میدارد و بیندازیم او را بد و زخ و بد است دوزخ جای بازگشت ۱۵
بد رستی که خدا نمی آرد این را که شرک آورده شود با و و می آرد ما دون
انرا برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد بخدا پس تحقیق که کمر آه
شده کمر آهی دور ۱۶ نمی خوانند از غیر او مگر اناث را و نمی خوانند مگر
شیطان سرکش را ۱۷ که لعنت کرد او را خدا و گفت هر آینه فرا
خواهم گرفت البته از بندگان تو بهره مقرری ۱۸ و هر آینه کمر آه
خواهم ساخت البته ایشان را دوزخ و باطل افکنم البته ایشان را و هر آینه
خواهم فرمود البته ایشان را پس خواهند شکافت البته گوشه های چهار
پایان را و هر آینه خواهم فرمود البته ایشان را پس تغییر خواهند داد البته
افریده خدا را و کسی که فرا گیرد شیطان را ولی از غیر خدا پس تحقیق
که زبان کرده زبانی هویدا ۱۹ و عده میدهند ایشان را و در آرزوهای
افکندشان و وعده نمیدهند ایشان را شیطان مگر بجهت فریب ۲۰
این گروه از امکاه ایشان دوزخ است و نمی یابند از آن گریزگاهی ۲۱
و آنانکه سر ویده اند و کرده اند کادوهای شایسته ذود باشند
که در آردیم ایشان را بهشتی که می رود از زیر آنها جوهای در حالتی که جا ویدند
در آنها همین عده دادن خدا بر راستی و کیست راست کو ترا خدا در گفتار ۲۲

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ ۱۲۳ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ ۱۲۴ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝ ۱۲۵ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ ۱۲۶ وَيَتَفَتَّحُونَ فِي النَّبَاِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِكُمْ فِيهِمْ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ الْفَاتِحَةَ وَالَّذِينَ لَا يَتْلُوْنَهَا مِنْكُمْ فَيَتْلُوْنَهَا مِنْكُمْ فَيَتْلُوْنَهَا مِنْكُمْ فَيَتْلُوْنَهَا مِنْكُمْ

۶۱

الجزء الخامس

وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُمْ وَ
الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّبَاِ
أَنْ تَقُوتُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ
مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ۝ ۱۲۷ وَإِنَّ أُمَّةً خَفَاَتْ
مِنْ بَعْلِهَا فَتُوزَّاعًا وَاعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَأَحْضَرْتَ الْأَنْفُسَ الشُّعْمَ وَإِنْ
تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ ۱۲۸ وَكُنْ
تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ
النِّسَاءِ وَكُوْهَرَضْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا
كُلَّ الْمِيلِ فَيُكْرَهُوا كَالْمُحَلَّقَةِ
وَإِنْ تَصْلَحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ ۱۲۹ وَإِنْ
يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ ۱۳۰
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ ۱۳۱

نیت وعده خدا بارزوهایی شما و نه از زوهای اهل کتاب کسی که کند
بدی جز داده شود بان و نیاید برای خود غیر از خدا دوستی و نه مددگاری
۱۲۳ و کسی که کند از کارهای شایسته از مرد یا زن و حال آنکه او مؤمن
باشد پس آن گروه در آیند بهشت و ستم رسیده نشوند اندک ستمی
۱۲۴ و کسی که بهتر مجرب دین از کسی که خالص گرداند نفس خود را برای
خدا و حال آنکه او نیکوکار باشد و پیروی کند ملت ابرهیم را مایل
بحق و فرا گرفته خدا ابرهیم را دوست ۱۲۵ و مر خدا راست آنچه در
اسماها و آنچه در زمین است و هست خدا بهر چیزی فرارسند ۱۲۶
و فتوی میخواهند از تو در زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را در ایشان و
آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب در یتیمان زنانی که نمیدهند ایشان را
آنچه نوشته شده برای ایشان و رغبت میکنید این که نکاح کنید
ایشان را و نا توانان از پسران و آنکه بایستید از برای یتیمان بعدالت
و آنچه کنید از نیکی بدرستی که خدا هست بان دانا ۱۲۷ و اگر زنی ترسد
از شوهرش سرباز زدن یا روگردانیدن پس نیست گناهی بران
دو اینکه صلح نمایند میان خود صلی و صلح بهتر است و حاضر گردانید
شده نفسها بجلد را و اگر نیکی کنید و پرهیزگاری نمائید پس بدرستی
که خدا هست با آنچه میکنید گاه ۱۲۸ و هرگز نتوانید این که عدالت
کنید میان زنان و هر چند که حریص باشید پس میل میکند تمام میل
که و اگذارید و را ما مانند معلقه و اگر بصلاح آورید و پرهیزید
پس بدرستی که خدا هست از زنده مهر بان ۱۲۹ و اگر مفارقت کند
از یکدیگر غنی گرداند خدا هر یک را از توانگریش و هست خدا فراخ
بخشش درست کرد از ۱۳۰ و مر خدا راست آنچه در اسماها و آنچه
در زمین است و هر آینه بتحقیق که وصیت کرده ایم آنان را که داده شده اند
کتاب را از پیش شما و شما را اینکه پرهیزید خدا را و اگر کافر شوید پس
بدرستی که مر خدا راست آنچه در اسماها و آنچه در زمین است و هست خدا بی نیاز ۱۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۳۲ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ۝۳۳ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَقْبَلَ نِوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝۳۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ سَعَاءَ اللَّهُ وَكَوْضًا عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَالْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَسُوا فَاِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۳۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي

نَسَاء

۶۲

الجزء ونحو

نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا ۝۳۶ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ أَدَّوْا كُفْرًا ثُمَّ يَكُونُ اللَّهُ
لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا
۝۳۷ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝۳۸ الَّذِينَ يَخُذُونَ
الْكُفْرَ مِنْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ أَيْتَقُونَ عِنْدَ اللَّهِ
الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝۳۹ وَقَدْ نَزَّلَ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ
آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ
بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مِنْهَا حَتَّى
يَخْرُجُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ
إِذَا مِثَلْتُمْ إِتَّ اللَّهُ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ۝۴۰ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَخْرٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ
لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ۝۴۱ قَالُوا
أَلَمْ نَحْنُ عَلَيْكُمْ وَمَنْعَكُمْ

و مر خدا راست آنچه در اسمانها و آنچه در زمین است و بر است خدا
و کسل ۳۳ اگر خواهد ببرد شما را ای آدمیان و بیاورد دیگران را و هست
خدا بر این توانا ۳۴ کسی که باشد که خواهد ثواب دنیا را بکس نزد
خداست ثواب دنیا و آخرت و هست خدا شنوای بندگان ۳۵ ای
انانکه ایمان آورده اند باشید ایستادگان بعد از گواهان از برای
خدا و هر چند که باشد بر نفسهای شما یا پدر و مادر و حویشان
نزدیک است اگر بوده باشد توانگر یا تسکدست پس خدا نزدیک و از
تراست هر دو یکس پیروی مکنید خواهش نفس را اینکه میل
کنید و اگر به یحیی یا اعراض کنید پس بدیسی که خدا هست با آنچه
میکنید گاه ۳۶ ای نانکه ایمان آورده اند ایمان آورید بخدا و
بر رسول او و کتابی که فرو فرستاده بر رسول خود و کتابی که فرو فرستاده
از پیش و کسی که کافر شود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران
او و روز قیامت پس تحقیق که همراه شد کسراهی دود ۳۷ بدیستی
که انانکه ایمان آوردند پس کافر شدند پس ایمان آوردند پس کافر
شدند پس کافر شدند کفر را باشد خدا که میامرد ایشانرا و نه
آنکه راه نمائی کند ایشانرا راهی ۳۸ مژده ده منافقان را اینکه برای
ایشان است عذابی دردناک ۳۹ انانکه میگردند کافر از دوستان
از غیر مؤمنان آیا میطلبند نزد ایشان از چند پیرا پس بدیستی که
از چند پیر خدا بر است هر ۴۰ و تحقیق که فرو فرستاده بر شما در
کتاب اینکه هر گاه بشوید ایتهای خدا را که کفر ورزیده شود بان
و استهزا کرده شود بان پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در
حکایتی غیر از بدیستی که شما در این وقت مثل ایشانید بدیستی که
خدا جمع آوردند منافقان و کافرانست در دوزخ هر را ۴۱ انانکه انتظار
میرند بشما پس اگر باشد برای شما فتنی از خدا گویند یا نبودیم با شما
و اگر بودی مرا کافر از ابهره ۴۲ گفتندی ای غالب شدیم بر شما و منع

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنَّ اللَّهَ يُحْكِمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ ١٤٢ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَآؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ ١٤٣ مَذْذَبَيْنَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ ١٤٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْبُودُونَ أَنْ تُجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ ١٤٥ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّلَّةِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ ١٤٦ إِلَّا الَّذِينَ

نَسَاء
س ٤
الجزء ششم

ثَابِتُوا وَآمَنُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ ١٤٧ مَا يَعْمَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝ ١٤٨ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْخَبَرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝ ١٤٩ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ نَفَرُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا قَدِيرًا ۝ ١٥٠ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُبِينًا ۝ ١٥١ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ ١٥٢ يَسْأَلُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

نکردیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم میکند میان شما در روز قیامت و هرگز نکرد اند خدا برای کافران بر مؤمنان راهی ۱۴۲ بد رستی که منافقان فریب میدهند خدا را و فریب دهند ایشانست و چون برخیزند بسوی نماز می ایستند سنگینی کنند گان مینمایند مردم را و یاد نمیکند خدا را مگر کسی ۱۴۳ مترددند در میان آن نه بسوی این گروه دهند و نه بسوی آن گروه و کسی را که گمراه کند خدا پس هرگز نخواهی یافت برای هدایت او راهی ۱۴۴ ای نگر و هی که ایمان آورده اند مگیرید کافران را دوستان از غیر مؤمنان آیا میخواهید که بگردانید برای خدا بر خود حجتی هویدا ۱۴۵ بد رستی که منافقان در طبقه زیر ترین از ایشانند و هرگز نمی یابی برای ایشان یا وری ۱۴۶ مکرانانکه توبه کرده اند و اصلاح نموده اند و چنگ در زده اند بخدا و خالص گردانیده اند دین خود را برای خدا پس نگر و با مؤمنانند و زود باشد که بد خدا مؤمنان را مزد بزرگی ۱۴۷ چه میکند خدا بعد از شما اگر شکر کرده باشید و ایمان آورده باشید و هست خدا شاگردان ۱۴۸ دوست نمیدارد خدا بلند کردن صد را بیدی از گفتار مگر کسی که ستم رسیل باشد و هست خدا شنوای دانا ۱۴۹ اگر ظاهرا کنید نیکی را یا پنهان دارید انرا یا در گذرید از بیدی پس بد رستی که خدا هست عفو کننده توانا ۱۵۰ بد رستی که انانکه کافر میشوند بخدا و پیغمبران او و میخواهند که جدائی اندازند میان خدا و پیغمبران او و میگویند که ایمان می ورسیم ببعضی و کافر می شویم بعضی و میخواهند که فرایند میان آن راهی را نگر و ایشانند کافران حقیقه و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوار کنند ۱۵۱ و انانکه ایمان آورده اند بخدا و پیغمبران او و جدائی نینداختند میان احدی از ایشان این گروه زود باشد که بد هیم با ایشان ترده های ایشان را ر هست خدا امر زنده مهربان ۱۵۲ سوال میکند نورا اهل کتاب اینکه فرود آوری بر ایشان کتابی از آسمان پس تحقیق که سوال کردند

مُوسَى الْكَبِيرِ ذَلِكَ فَقَالُوا ارْزُقْنَا اللَّهُ جَهَنَّمَ فَأَخَذَهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ أَخَذَ وَالْجَمْعَ مِنْ بَعْدِ مَا حَاسَتْهُمْ السَّيِّئَاتُ فَقَوَّنَا عَنْ ذَلِكَ
وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ١٥ وَرَبَّنَا ارْزُقْنَا نَسْرًا لِنُورِ بَيْتَ قَرِيمٍ وَقُلْنَا ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ
أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ١٦ إِنَّمَا مَنَعْنَاهُمْ مِيثَاقَهُمْ لِنَفْضِهِمْ لِأَنَّ بَيِّنَاتٍ آتَتْهُمْ مِنَ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيَرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعَنَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٧ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ هَبْطَا عَظِيمًا ١٨ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
الْجَوْشَمِ

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ١٥ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ
وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا ١٦ أَوْ
إِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْأَلْيَوْمِينَ
بِهِ قَدْ مَوْتَهُ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١٧ أَفَظَلِمَ
مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمُ
طِبَّاتٍ أَجَلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدْرِهِمْ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ١٨ وَأَخَذُوا
الرِّبَا وَقَدْ هَمُّوا عَنْهُ وَأَكَلِهِمْ
أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ
اعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ١٩ لَكِنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ
الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
أَجْرًا عَظِيمًا ٢٠

از موسی بزرگتر از انرا پرس گفتند بنما بما خدا را اشکارا پس گرفت ایشانرا
صاعقه بسبب ستم ایشان پس فرا گرفتند کوساله را بعد از آنکه
آمد ایشانرا معجزه های روشن پس در گذشتیم از آن و دادیم موسی را
سلطنت هویدا ١٥ و بلند کردیم بر بالا ای ایشان طور را بسبب پیمان
ایشان و گفتیم مرا ایشانرا که در آید آن در را سجده کنندگان و گفتیم مر
ایشانرا که تعدی مکیند در شنبه و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت ١٦
پس بسبب شکستن ایشان پیمان خود را و کفر ایشان بایتهای خدا
و کشتن ایشان پیغمبرانرا بغیر حق و گفتن ایشان که دلهای ما پوشیده است
بلکه مهر نهاد خدا بر آنها بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی آورند
مکرانند کی ١٧ و بسبب کفر ایشان و گفتار ایشان بر مریم هبتانی بزرگ
١٨ و گفتار ایشان که بدرستی که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم رسول
خدا را و نکشتند او را و نه بردار کشیدند او را ولیکن مشبه گردانیده
شد بر ایشان و بدرستی که آنانکه اختلاف کردند در آن هرینه دوشک
اند از آن نبود مرا ایشانرا بان هیچ دانی مکر پیروی کردن گمان و نکشتند
او را یقینا ١٩ بلکه برداشت او را خدا بوی خود و هست خدا غالب درست
گرداد ٢٠ و نیست از اهل کتاب مکرانکه البته ایمان آورد با و پیش از
مرگ خود و در روز قیامت باشد برایشان گواه ٢١ پس بستی از آنان که
یهود شدند حرام گردانیدیم برایشان پاکیزهائی که حلال کرده شده بود
مرا ایشانرا و بسبب منع کردن ایشان از راه خدا بسیاری را ٢٢ و گرفتار
ایشان را بار و تحقیق نمی کرده شده بودند از آن و خوردن ایشان مالهای
مردم را بناحق و آماده کرده ایم برای کافران از ایشان عذابی دردناک ٢٣
لیکن راستخان در علم از ایشان و مؤمنان ایمان می آورند با آنچه فرو
فرستاده شده بوی تو و آنچه فرو فرستاده شده پیش از تو و برپا
دارندگان نماز و دهندگان زکوة و ایمان آورندگان بخدا و روز آخرت
این گروه زود باشد که بدیم ایشانرا مزدی بزرگ ٢٤

50

ن

إِلَيْهِ جَمِيعًا ١٧١

الحمد لله

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ ١٧ وَلَا يَجْرُونَ لَهْمٌ مِنْ دُونِ اللَّهِ زِينًا وَلَا نَصِيرًا ۝ ١٨ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَتْرَكْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝ ١٩ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ ٢٠ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ بَرٌ إِذَا تَرَكَ زَوْجًا لَا يَصِلُ إِلَيْكُمْ مَا تَرَكَ إِنْ كُنْتُمْ بَنِي إِكْرَامٍ ۝ ٢١ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ نِصْفُ مَا تَرَكَ إِنْ كُنْتُمْ بَنِي إِكْرَامٍ ۝ ٢٢

ما تَرَكَ وَهُوَ بَرٌّ إِذَا تَرَكَ زَوْجًا لَا يَصِلُ إِلَيْكُمْ مَا تَرَكَ إِنْ كُنْتُمْ بَنِي إِكْرَامٍ ۝ ٢١ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ نِصْفُ مَا تَرَكَ إِنْ كُنْتُمْ بَنِي إِكْرَامٍ ۝ ٢٢

سورة المائدة مائده و عشرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الْعَظِيمَ
الَّذِي أَحَلَّ لَكُمْ هَيْمَةَ الْبَنَاتِ
وَعَلَىٰ عِلْمِكُمْ غَيْرِ مَحَلِّ الْقَيْدِ
وَأَنْتُمْ حَرَمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّعَائِرَ الْحَرَامِ وَلَا
الْبَهْدِيَّ وَلَا الْقِلَافَةَ وَلَا آمِنِينَ
الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا
مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ
فَأَصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا
نُ قَوْمٍ أَنْ صَدَّكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ

پس امانانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بپایان
دهد بایشان مزد هایشانرا و بپزاید ایشانرا از فضل خود و اما امانانکه
ننگ دارند و سرکشی کنند پس عذاب کند ایشانرا عذابی دردناک ۱۷
و نیابند برای خودشان از غیر خدا دوستی و نه یاور و ۱۸ ای گروه
مردمان تحقیق که آمد شما را دلیلی از پروردگار شما و فرو فرستادیم بسوی
شما نوری هویدا ۱۹ پس امانانکه ایمان آوردند بخدا و چنگ در زدند
با و پس بزودی در آورد ایشانرا در رحمتی از خود و افزونی و راه نماید ایشانرا
بسوی خود راهی راست ۲۰ فتوی میجویند از تو بگو خدا فتوی میدهد
شما را در کلاله اگر مردی بمیرد که نباشد مرا و را فرزند و مرا و را خواهر
باشد پس برای او ست نصف آنچه گذاشته و او میراث میبرد او را اگر
نباشد از برای او فرزند و پس اگر باشد دو خواهر پس مرا ایشانرا است
دو نعلت از آنچه گذاشته و اگر بوده باشند اخوه مرد آن و زنان پس از برای
مرد مثل نصیب دوزن است بیان میکند خدا از برای شما مبادا گمراه
شوید و خدا هر چیزی را ناست ۲۱

سورة المائدة يكصد و بیست و یکم

بنام خدای بخشنده و مهربان
ای امانانکه ایمان آورده اند و فاکسید بعقد ها جلالت کرده شده
از برای شما هیمه چهار پایان مکر آنچه خوانده میشود بر شما در حالتی که
جلالت دانسته شکاری نباشید و حال آنکه شما محرمانید بدوستی
که خدا حکم میکند آنچه میخواهد ۲۰ ای امانانکه ایمان آورده اند
جلالت مدارید مناسک خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را و نه قلاوها
را و نه قاصدان بیت الحرام را که میطلبند افزونی را از پروردگار خودشان
و خوشنودیرا و چون محل شویید پس شکار کنید و بمعصیت ننند
شما را دشمنی کرویی که باز گردانیدند شما را از مسجد الحرام

أَنْ تَعْتَدُوا وَاتَّقُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ سَمِ حُرِّمَتْ
عَلَيْكُمْ اللَّيْتَةُ وَالذَّمْرُ وَحُمُّ الْخَيْزُرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّبَةُ وَالنَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا
مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقِيمُوا يَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذَلِكُمْ فِتْنٌ الْيَوْمَ بِبَنِي الدِّينِ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضَيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا مِمَّنْ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مَخْصَصٍ
مَائِدَة ٤٧

الجزء الثامن

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ
أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ
مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ يَعْلَمُونَ
مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمَرَ
عَلَيْكُمْ وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ه الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا أَمَرَ الدِّينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَكُمْ وَالْحَصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْحَصَنَاتُ مِنَ
الدِّينِ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
إِذَا أَنْتُمْ مَوْرُونَ جُورَهُنَّ مُحْضِينَ
غَيْرِ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي خُدْنٍ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
و يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ
إِلَى الصَّلَاةِ فَغَسِّلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ

اینکه از حد در کدزید و معاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری
و معاونت یکدیگر مکنید بر معصیت و تعدی کردن و پرهیزید از خدا
بد رستی که خدا سخت عقوبت است س حرام کرده شده است بر شما
مردار و خون و گوشت خوک و آنچه از او برداشته شده از برای غیر خدا
بان و خفه شده و بزدن مرده و بافتادن از بلندی مرده و بضرب شاخ
مرده و آنچه را خورده باشد درنده مگر آنچه را تذکیر کرده باشید و آنچه
ذبح کرده شده بر سنگها و اینکه طلب قیمت کنید به تیرها این فواسق
امروز نا امید شدند از آنکه کافر شدند از دین شما پس مترسید از ایشان
و برترسید از من امروز کامل ساختم از برای شما دین شما را و تمام کردم بر
شما نعمت خود را و راضی شدم از برای شما اسلام را دین پس کسی که
مضطرب شود در کرسی که میل کند نباشد مرگناهی را پس
بد رستی که خدا امر زنده مهر بآلست م می پرسند ترا که چه چیز
حلال کرده شد مرا ایشان را بگو حلال کرده شد مر شما را پاکیزه ها و ر
آنچه اموخته کرده اید از شکار گیرندگان درحالی که بک شکار
کنانید می آموزید آنها را از آنچه اموخته شما را خدا پس بخورید از آنچه
نگاه داشتند برای شما و یاد کنید نام خدا را بران و پرهیزید از خدا
بد رستی که خدا زود حساب است ه امروز حلال شده برای شما
پاکیزه ها و خوردنی آنها که داده شده اند کتاب را حلال است برای شما
و خوردنی شما حلال است برای ایشان و زنان با عفت از زنان مؤمنه
و عفت دارندگان از زنانی که داده شده اند کتاب را پیش از شما هرگاه
داده باشید بایشان مهرهای ایشان را درحالی که با عفت باشند
نه زنا کاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کافر شود
با ایمان پس تحقیق که باطل شد کردار او و در اخوت از زبان گاراست
ع ای انکالی که ایمان آورده اند چون بخرید بنماز پس بشوید
روهای خود را و دستهای خود را تا مرقوها و مسح کنید پاها از سرهای

وَأَجْلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْفُروا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ أَعْيُنِنَا

قَوْمٍ عَلَىٰ أَنْ لَا تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۝ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَتَتَّقُوا اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِوُسْعِي وَعَزَرْتُمْ يُؤْتِيَكُمْ الْقُرْآنَ حَتَّىٰ تَبْلُغُوا الْوُقُوعَ ۝ عَنكُمْ سِتْرَانِ ۝ وَلَا دُخْلَ لَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

خود را و پاهای خود را تا کعبین و اگر بوده باشید جنب پس طاهر شوید و اگر بوده باشید بیمار آن یا بر سفری یا آمدن باشد یکی از شما از غایط یا مباشرت کنید باز آن پس نیاید بی پس تیمم کنید بخاک پاکیزه پس مسح کنید بر و پاهای خود و دستهای خود از آن منجواهد خدا اینکه بگرداند بر شما از تنگی و لیکن منجواهد که پاک سازد شما را و تمام نماید نعمت خود را بر شما شاید که شما شکر کنید ۷ و یاد نمائید نعمت خدا را بر شما و پیمان او را که پیمان بسته است با شما بان چون گفت که شنیدیم و فرمانبرداری نمودیم و بپرهیزید از خدا بد رستی که خدا داناست بآنچه در سینههاست ۸ ای گروهی که ایمان آورده اند باشید قیام کنند گان از برای خدا کواهان بعدل و باید نذر شما را دشمنی گروهی بر اینکه عدالت نمائید که او نزدیک تر است مر بر هر کس را و بپرهیزید از خدا بد رستی که خدا آگاهست بآنچه می کنید ۹ و عدل داده خدا انانی را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای پست را برای ایشانست امر زنی و مردی بزرگ ۱۰ و آنانکه کافر شدند و نسبت دروغ دادند بایتهای ما ایر کرده اصحاب دوزخند ۱۱ ای گروهی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنوقت که قصد کردند گروهی که بکشایند بسوی شما دستهای خود را پس نادر داشت خدا دستهای ایشان را از شما و بپرهیزید از خدا و بخدا باید توکل نمائید مؤمنان ۱۲ و هر آینه بتحقیق که گرفت خدا پیمان از بنی اسرائیل و برانیکتیم از ایشان دو از ده سر کرده و گفت خدا بد رستی که من با شما ام البته اگر بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را و ایمان بیاورید به پیغمبران من و یاری نمائید ایشان را و قرض دهید خدا را قرضی نیکو هر آینه پوشانم از شما کناهان شما را و البته داخل سازم شما را بهشتهایی که میرود از زیر آنها جویهای پس کی که کافر شود بعد از این از شما پس بتحقیق که کم کرده راست را ۱۳

در تفسیر

فَمَا نَقَضْنَاهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٤
 فَتَنُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١٥
 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ١٦ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ١٧

نور و کتاب مبین ۱۷ به
 به الله من انعم رضوانه سبل
 السلام و حججهم من الظلمات
 الى النور باذنه و يهدى بهم
 الى صراط مستقيم ۱۸ ان قد كفر
 الذين قالوا ان الله هو المسيح
 ابن مريم قل من يملك من الله
 شيئا ان اراد ان يهلك
 المسيح ابن مريم و امته و من في
 الارض جميعا و لله ملك
 السموات و الارض و ما بينهما
 بخلق ما يشاء و الله على كل شيء
 قدير ۱۹ و قالت اليهود و النصارى
 نحن ابناء الله و احباؤه قل فلم
 يعذبكم بذنوبكم بل انتم
 بشر من خلق يغفر لمن يشاء
 و يعذب من يشاء و لله ملك
 السموات و الارض و ما بينهما
 و اليه المصير ۲۰ يا اهل الكتاب
 قد جاءكم رسولنا يبين لكم
 على فترة

پس بسبب شکستن ایشان پیمان خود را لعن کردیم ایشانرا و گردانیدیم
 دلهای ایشانرا سخت تغییر میدهند کلامهارا از مکانهایشان و فراموش
 کردند بجز را از آنچه آگاه گردانیده شدند بان و همیشه هستی تو که
 مطلع میشوی بر خیانتی از ایشان مکراند کی از ایشان پس عفو کن از ایشان
 و در گذران بد رستی که خدا دوست میدارد حوپی کند گانرا ۱۴
 و از انکافی که گفتند بد رستی که ما بضارائیم گرفتیم پیمان ایشانرا
 پس فراموش کردند بجز را از آنچه آگاه گردانیده شده بودند بان پس
 لازم گردانیدیم میانۀ ایشان دشمنی و بغض را تا روز قیامت و
 زود باشد که آگاه نماید ایشانرا خدا با آنچه بودند که میکردند ۱۵
 ای اهل کتاب بتحقیق که آمد شما را پیغمبر ما بیان میکند برای شما
 بسیاری را از آنچه بودید که پنهان مینمودید از کتاب و در میکند از بسیاری
 ۱۶ بتحقیق که آمد شما را از خدا نوری و کتابی روشن ۱۷ راه مینماید
 بان خدا کسی را که پیروی کند خوشنودی و راد راههای سلامتی و
 بیرون می آورد ایشانرا از تاریکی و ابوی روشنی باذن خود و راه مینماید
 ایشانرا بر اهی راست ۱۸ هر آینه بتحقیق که کافر گردیدند انانکه گفتند
 بد رستی که خدا اوست میسر میریم بکویس کیست که منع کند از خدا
 چیزی را اگر خواسته باشد که هلاک کند میسر میریم و ما در شر و
 کانی را که در زمینند همه و مر خدا پر است پادشاهی اسمانها و زمین
 و آنچه در میانۀ آنهاست می آفریند آنچه را خواهد و خدا بر همه چیز توانا
 ۱۹ و گفتند یهود و نصاری که ما پسران خدا و دوستان اوئیم بگو
 پس چرا عذاب میکند شما را بسبب کناهایان شما بلکه شما ادعیاید
 از جمله کانی که آفریده می آفرزد از برای هر که خواهد و عذاب میکند
 هر که را خواهد و مر خدا پر است پادشاهی اسمانها و زمین و آنچه در
 میانۀ آن دو است و بوی اوست بازگشت ۲۰ ای اهل کتاب
 بتحقیق که آمد شما را پیغمبر ما روشن میگرداند برای شما بر فاصله

يَخَافُونَ أَنْتُمْ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا
عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاسْكُنُوا
غَالِيُونَ ٢٧ وَعَلَى اللَّهِ فِتْوَاكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٢٨ قَالُوا يَا مَوْسَى
إِنَّا لَنَرُّكَ نَدْخِلُهُمَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبِّكَ فَقَاتِلَا
إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ٢٩ قَالَ رَبِّ
إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِيَ
فَاخْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
٣٠ قَالَ فَإِنَّهَا عَصَرَةٌ عَلَى يَدَيْهِمْ
سَنَاءً يَنْظُرُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا
نَاسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ٣١
وَأَتَتْهُمْ بِهَا آيَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ
إِذْ قَرَّبْنَا قُرْبَانَ فَتَقَبَّلَ مِنْ حَذَاهَا
وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ
٣٢ لئن بسطت إلي يدك
لَيَقْبَلَنَّ مَا أَنَا بِأَسِيرِي
إِلَيْكَ

بخش پنجم

لَا قَتْلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝۳۳ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْعَالَمِينَ ۝۳۴
فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۳۵ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَ
أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعِزَّتْ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ۝۳۶ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا
عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ

مَائِدَه

۱۷۱

الْجَنَّةِ وَشَرَّهَا

النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كُنَّا
مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمَسْرُفُونَ ۝۳۷ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ
يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعُونَ
فِي الْأَرْضِ ضَرًّا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يَصَلَّبُوا أَوْ يَقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
أَوْ أَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَرُوا
مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لِمَا هُمْ يَفْعَلُونَ
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝۳۸ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۳۹ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا
فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۴۰
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْوَانٌ لَمْ يَمُوتْ
مَالِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۱

بگشتم ترا بد رستی که من میترسم از خدا که پروردگار عالمیانت ۳۳
بد رستی که من میخواهم باز کردی تو بکنایه من و کنایه خود پسر بوده باشی
تو از یاران ائتش و این سزای ستم کنندگانست ۳۴ پسر انسان نمود
از برای او نفس کشتن برادرش را پسر کشت او را پسر کشت از
زبان کاران ۳۵ پسر برانگشت خدا کلاغی را که جست و جوی نمود
در زمین تا آنکه بنماید با و که چگونه پنهان کند جثه برادرش مرا گفت
ای وای بر من ایّا عاجز شدم از اینکه بوده باشم مانند این کلاغ پسر
پوشانم جثه برادر خود را پسر کشت از پیمانان ۳۶ از جهت
آن نوشتیم بر اولاد یعقوب اینکه هر کس بکشد نفسی را بغیر نفسی
یا فادی در زمین پسر گویا کشته آدمیا ترا هر و کسی که
احیا نمود از پسر گویا احیا نموده آدمیا ترا هر و تحقیق که آمدند ایشان
را پیغمبران با معجزه های آشکار پسر بد رستی که بسیاری از ایشان بعد
از آن در زمین هر آینه اسراف کنندگان بودند ۳۷ سوای این
نیست که سزای آنانکه محاربه میکنند با خدا و رسول او و شتاب می
کنند در زمین برای فساد نمودن اینست که کشته شوند یا بر دار
کشیده شوند یا قطع شود دسپهای ایشان و پاهای ایشان برعکس
یکدیگر یا زانده شوند از زمین این از برای ایشان خواریت در دنیا
و از برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ ۳۸ مگر آنانکه توبه
کنند پیش از آنکه دست یابید برایشان پسر بدانید که خدا
امر زنده است مهربان ۳۹ ای آنانکه ایمان آورده اند بپرهیزید
از خدا و طلب کنید بوی رحمت او و وسیله را و جدال ننمائید در راه
او شاید که شما درستکار شوید ۴۰ بد رستی که آنانکه
کافر شدند اگر آنکه باشند مرا ایشانرا آنچه در زمین است
همه و مثل آن با آن تا فدا دهند آن را از عذاب هر روز قیامت قبول
نخواهد شد از ایشان و مرا ایشانراست عذابی دردناک ۴۱

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ رُوحَهُمْ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٤٢ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا
 كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٣ مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٤٤ أَلَمْ تَعْلَمْ
 أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤٥ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ لَا
 يَخْرُجُكَ اللَّهُ مِنَ الدِّينِ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ
 سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
 مَائِدَهُ ٧٢

سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
 يُخْرِجُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَا ضَعِيقَهُ
 يَقُولُونَ إِنْ أَوَدَيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ
 وَإِنْ لَمْ تَتَوَكَّلْهُ فَأَخْذُوا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 فَتَنَّتْهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
 يَكْفُرْ قُلُوبَهُمْ لَمْ يَكُنْ فِي الدُّنْيَا خَيْرٌ
 وَلَمْ يَكُنْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٤٤
 سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ بَاكِلُونَ لِلْحَيْثُ
 قَانَ جَاؤُكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ عَزَمُوا
 عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
 شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ
 بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَاسِطِينَ
 ٤٥ وَكَيْفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
 التَّوْرَةُ فِيهَا مَعَكُمْ آيَاتُ يَتَوَكَّلُونَ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٦ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ
 فِيهَا هُدًى وَنُورٌ حَكِيمٌ فِيهَا
 لَنُيَبِّتَنَّ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

میخواهند که بیرون آیند از اثر نیستند ایشان بیرون آیند کان از
 آن و مرا ایشانراست عذاب برقرار ٤٢ و مرد دزد و زن دزد پس ببرید
 دستهای ایشانرا از جهت سزا دادن بسبب آنچه کرده اند عقوبتی از خدا
 و خدا ارجمند است درست کردار ٤٣ پس هر که توبه کند از نیکو
 ستم کردنش و اصلاح کرد پس بد رستی که خدا توبه میکند بر او بد رستی
 که خدا امر زنده است مهربان ٤٤ ایانمیدانی که خدا مرا و راست
 پادشاهی سمانها و زمین عذاب میکند هر که را میخواهد و میامرد
 هر که را میخواهد و خدا بر هر چیزی توانا است ٤٥ ای پیغمبر اندویشان
 نکرد اند ترا آنانکه شتاب مینمایند در کفر از آنانکه کشتند بد نهایی
 خود که ایمان آوردیم و ایمان نیاورد دلهای ایشان و از آنانکه هودیت را
 اختیار کردند شنونده گانند مرد دروغ را شنونده گانند مرگروه دیگر
 را نیامد اند ترا تغییر میدهند گفتارها را از بعد جاهای
 خود میگویند اگر داده شو بد این را پس بگیردش و اگر داده نشود اذرا
 پس حذر نمایند و کسی که میخواهد خدا محنت او را پس هرگز منع نمینمائی
 از برای او از خدا چیزی را آنکه دهند آنانکه نخواسته خدا که پاک گرداند
 دلهای ایشانرا برای ایشانست درد دنیا رسوائی و برای ایشانست
 در آخرت عقوبتی بزرگ ٤٥ بسیار کوش دهند گانند مرد دروغ را
 پر خورند گانند مر حرام را پس اگر بیایند ترا پس حکم کن میان ایشان
 یا روی گردان از ایشان و اگر روی گردانی از ایشان پس هرگز زبان
 نرسانند ترا چیزی و اگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان بعد از بدستی
 که خدا دوست میدارد عدالت کنندگان ٤٦ و چگونه حکم میسازند
 ترا و حال آنکه نزد ایشان توره است که در آن حکم خداست
 پس ایشان و و میگردانند بعد از آن و نیستند بر سر و
 ایمان داران ٤٦ بد رستی که ما فرو فرستادیم توره را که در آنست
 راه نمائی و روشنائی حکم میکنند بان پیغمبرانی که انقیاد نمودند برای

هَادُوا الرِّبَايُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَحْتَسِبُوا النَّاسَ وَآخُسُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِهِ
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ٤٩ وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَ
 الْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ مَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٥٠ وَقَفَّيْنَا عَلَى نَارِهِمْ بِغَيْبَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِنَّا لَهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى
 مَائِدَة ٧٣

البحر وشمس

وَنُورٍ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً
 لِلْمُتَّقِينَ ٥١ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
 ٥٢ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ كِتَابٍ
 وَحَمِيمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا
 مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ الْوَسْءُ
 اللَّهُ لِيَجْزِيَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ
 لِيُتْلَوْكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا
 الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 وَإِنْ أَحْكَمُ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ
 أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَمَّا

اذا انکه یهود شده اند و خدا پرستان و دانیان با نچه ما مور بحفظ ان
 بودند از کتاب خدا بودند بران کواهان پس مترسید از آدمیان
 و برترسید از من و بدل مکند بایتهای من قیمت کی را و کسی که حکم
 نکند با نچه فرو فرستاده خدا پس ان گروه ایشانند کافران ٤٩
 و نوشتیم ما بر ایشان در ان اینرا که جان بجان و چشم بچشم و بینی ببنی
 و گوش بگوش و دندان بدندان و جراحتها را قصاص است پس کسی که
 صدقه کند بان پس ان کفار ه است مرا و را و کسی که حکم نکند
 با نچه فرو فرستاده خدا پس ان گروه ایشانند ستم کنندگان ٥٠
 و از عقب در آوردیم بر پیکهای ایشان عیسی پسر مریم را در حلقی که تصدیق
 نمایند بود مرا نچه را که پیش از او بود از توره و دادیم او را انجیل که در ان
 هدایت و روشنائی است و تصدیق کنند بود مرا نچه را پیش از ان
 بود از توره و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران ٥١
 و باید که حکم نمایند اهل انجیل با نچه فرو فرستاده خدا در ان
 و کسی که حکم نکند با نچه فرو فرستاده خدا پس ان گروه ایشانند
 فاسقان ٥٢ و فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را بر آستی تصدیق کنند
 مرا نچه را که پیش از او بود از کتاب و نگهبان بران پس حکم کن میان
 ایشان با نچه فرو فرستاده خدا و پیروی منما خواهشهای ایشانرا
 از انچه آمده ترا از حق برای هر یک از شما گردانیدیم شریعتی و راهی روشن
 و اگر میخواست خدا هر اینه میکرد انید شما را یک امت ولیکن تا
 از ما بشکند شما را در انچه داده شما را پس پیشی گیرید نیکمها
 را بسوی خداست باز گشت شما هر کس گاه خواهد گردانید
 شما را با نچه هستید که در ان اختلاف مینماید ٥٣ و انکه حکم
 نمائی میان ان ایشان با نچه فرو فرستاده خدا و پیروی منما خواهشهای
 ایشانرا و عدد نما از ایشان اینکه بگردانند تورا از بعض انچه فرو
 فرستاد خدا بسوی تو پس اگر و بگردانند پس بدان بد رستی که

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَأَنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ٥٤ الْحَاكِمُ الْجَاهِلِيَّةُ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ
 حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٥٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّ
 مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥٦ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى
 أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَفَعَلَ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْقِتْعِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصِيبُوا عَلَى مَا اسْتَرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ٥٧ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ
 جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَعَنَكُمْ حَبْطًا
 أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَائِبِينَ ٥٨
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ
 بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٩
 يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ
 فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٦٠ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ أَوْ سَاجِدُونَ
 لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا فَإِنْ حَزَبَ اللَّهُ فُتُورًا
 ٦١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
 هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

که اراده دارد خدا که مصیبت رساند ایشان را بسبب بعضی زکناها ن
 ایشان و بددستی که بسیاری از آدمیان هرآینه ناسقانند ٥٤
 پس یا حکم جاهلیت را طلب مینمایند و کسیت نیکوتر از خدا در
 حکم برای طایفه که یقین دارند ٥٥ ای گروهی که ایمان آورده اند
 مگیرید یهودان و نرسان را از دوستان بعضی از ایشان دوستان
 بعضی اند و کسی که دوست دارد ایشان را از شما پس بددستی که او
 از ایشانست بددستی که خدا را همائی نمیکند گروه ستمکاران را
 ٥٦ پس می بینی ایشان را که در دلهاشان مرضی است که شتاب مینمایند
 در ایشان میگویند که میترسیم که برسد بنا کردنی پس شاید که خدا
 بیاورد قحطی یا فرمائی را از نزد خود پس خواهند گشت بر آنچه پنهان
 میداشتند در نفسهای خود پشیمانان ٥٧ و گویند آنان که ایمان
 آوردند یا این گروه آنانند که سوگند خوردند بخدا غلیظ ترین
 سوگند هاشان که ایشان هرآینه باشما اند ناچیز گردید کرده های
 ایشان پس گردیدند زیان کاران ٥٨ ای جماعتی که ایمان آورده اند
 کسی که بر کرد از شما از دین خود پس نرود باشد که بیاورد خدا جماعتی
 را که دوست دارد ایشان را و دوست دارند او را فروتنی کنندگان
 بر مؤمنان سختی نمایند گان بر کافران ٥٩ جدال می نمایند در راه خدا
 و نمیترسند از ملامت هیچ ملامت کننده این فضل خداست عطا
 میفرماید بهر کس خواهد و خدا کشاده گارداناست جز این
 نیست که ولی شما خداست و پیغمبر او و آنانکه ایمان آورده اند
 اینچنان ایمان آورند گانی که بر پامیدارند نماز را و میدهند زکوة
 را و حال آنکه ایشان در رکوع اند ٦٠ و کسی که ولی گیرد خدا و
 رسولش و آنان را که ایمان آورده اند پس بددستی که لشکر خدا ایشان
 غلبه کنندگان ٦١ ای انانی ایمان آورده اند مگیرید آنان را که
 گرفته اند دین شما را استهزا و بازیچه از انکسانی که داده شده اند

الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِكُمْ الْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلِئِنْ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِبُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۝ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِذَا جَاءُوكُمْ

ماده

۷۵

انجوز و ششم

قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَى
كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسَارِعُونَ فِي الْأَثَمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّخْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرِّبَايُونُ وَالْأَجْدَدُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثَمَ وَأَكْلِهِمُ السَّخْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ
غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا إِمَّا قَالُوا
بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفْضِلُ
بِمَا يَشَاءُ وَلَئِنْ بَدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِيَابَتِمْ
الْمَدَاوِرَ وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَقْدُوا نَارَ الْخِزْيِ
أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَكَبَعُونَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْمُفْسِدِينَ
۝ وَكَوَانِ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا
وَاتَّقُوا لَكُمْ فَمَا عَنْهُمْ سَبِيلًا ۝
وَلَا دَخِيلًا فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ ۝

کتاب را پیش از شما و کافران را در وستان و پرهیزید از خدا اگر هستید مؤمنان
۶۳ و چون ندانید بسوی نماز میگیرند آنرا استهزا و بازیچه این بجهت
آنست که ایشان گروهیند که تعقل نمیکند ۶۴ بگوای اهل کتاب
ایا انتقام میکشید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده
شد بسوی ما و آنچه فرو فرستاده شد پیش از این و اینکه بدشترین
شما فاسقاند ۶۵ بگوای یا خبر دهم شمار را بدتر از این از جهت پاداش
ترد خدا کی که دور کرده از رحمت خود او را خدا و خشم گرفته برو
و کرد انیده بعضی از ایشان را بورینگان و حوکان و پرستید طاغوت را
این گروه بدترند از جهت مگان و کراه ترند از راه راست ۶۶ و
چون بیایند شمارا گویند ایمان آوردیم و تحقیق که داخل شده اند
بکفر و ایشان تحقیق که بیرون رفته اند بان و خدا داننا تراست
با آنچه هستند ایشان که پنهان میکند ۶۷ و می بینی بسیاری
از ایشانرا که شتاب می نمایند در گناه و دشمنی و خوردن ایشان
حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که میکند ۶۸ چرا نمی
می نمایند ایشانرا خدا شناسان و دانشمندان از گفتن ایشان گناه
را و خوردن ایشان حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که میکند
۶۹ و گفتند یهودان که دست خدا بسته است بسته باد دست
ایشان و لعنت کرده شدند بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای او
کشاده است اتفاق میکند چنان که خواهد و هر آینه زیاد میگرداند
بسیاری از ایشانرا آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو
سرکشی و کفر و انداختن میان ایشان دشمنی و کینه را تا روز قیامت هرگاه
افروختند آتشی را از برای کارزار فرو نشانید آنرا خدا و می شتابند
در زمین برای فساد نمودن و خدا دوست نمیدارد فساد نمایند کار را
و اگر اینکه اهل کتاب ایمان آورده بودند و پرهیزکاری نموده بودند هر آینه
می پوشانیدیم از ایشان گناهان ایشانرا و در می آوردیم ایشانرا در بهشت با ناز و نعمت ۷۰

إِلَهُ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَدْنِهِمْ غَمٌّ مَا يَقُولُونَ كَلِمَتَيْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابُ اللَّهِ ۝ ۷۹ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ ۸۰ مَا أَلَيْحَ ابْنِ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقَةٌ كَانَا يَکْلَانِ الطَّعَامَ
انْظُرْ كَيْفَ نَبِّیْنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى یُؤْفَكُونَ ۝ ۸۱ قُلْ أَعْبُدُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَكُمْ بِاللَّهِ مِنْ شَرْعٍ وَلَا تَقْعَادَ
اللَّهُ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ ۝ ۸۲ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِینِکُمْ غَیْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَ
مائه ۷۷ الحزن و ششم

اضلوا کثیرا و ضلوا عن سواء
السبیل ۸۳ لعن الذین کفروا
من بنی اسرائیل علی لسان داود
وعیسی ابن مریم ذلک بما
عصوا و کانوا یعتدون ۸۴
کانوا الایتناهون عن منکر
فعلوه لبئس ما کانوا یفعلون
۸۵ ترى کثیرا منهم یتولون
الذین کفروا بالبئس ما قدمت
لهم انفسهم ان یخط الله
علیهم و فی العذاب هم خالدون
۸۶ و لو کانوا یؤمنون بالله
و النبی و ما انزل الیه ما انزلنا
اولیاء و لکن کثیرا منهم فاسقون
۸۷ لتجدن اشد الناس عداوة
للذین امنوا الیهود و الذین
اشرکوا و لتجدن اقربهم مودة
للذین امنوا الذین قالوا اما
نضاری ذلک بان منهم قسین
ورهبانا و انهم لا یتکبرون

خدای مکر خدائی یگانه و اگر باز نه ایستند از آنچه میگویند هر آینه
برسد بانانکه کفر ورزیده اند از ایشان عذابی دردناک ۷۹ پس
ایا باز گشت نمی نمایند بسوی خدا و امرزش نمی طلبند از او و خدا امرزنده
مهربا نیست ۸۰ نیست مسیح پسر مریم مکر فرستاده شده که بتحقیق
گذشته اند پیش از او فرستاده شده کان و مادرش بسیار راست
گو بود بودند که میخوردند خوردنی بنکر که چگونه بیان میکنیم از برای
شما ایتها را پس بنکر که چگونه برگردانیده میشوند ۸۱ بگو که ایا
میرستید بغیر از خدا چیزی را که مالک نیست برای شما ضرری و نه
نفعی را و خدا دوست شنوای دانا ۸۲ بگو ای اهل کتاب غلو
نمائید در دین خود بناحق و پیروی نکنید خواهشهای کروهی
را که بتحقیق کمره شدند از پیش و کمره نمودند بسیار را و کمره شدند
از مره راست ۸۳ لعنت کرده شدند بانانکه کفر و مرزیدند از بنی
اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم ان بسبب نا فرمانیت و
بودنشان که از حد در میگذشتند ۸۴ بودند که باز نمی ایستادند
از منکری که کردند از هر آینه بد است آنچه بودند که می کردند
۸۵ می بینی بسیاری از ایشانرا که دوستی میکنند انا نیز که کافر
شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاد برای ایشان نفسهای
ایشان اینکه خشم نمود خدا بر ایشان و در عذاب ایشان جاوید خواهند
بود ۸۶ و اگر بودند که ایمان می آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده
شد بسوی او و نکر رفتند ایشانرا و دستان و لیکن بسیاری از ایشان
نافرمانی کنند گانند ۸۷ هر آینه می یابی البته سخت ترین مردم را
از روی دشمنی مرانانی را که ایمان آورده اند یهودانرا و انانیرا
که شرک آورده اند و هر آینه می یابی البته نزدیکترین ایشانرا از روی
دوستی برای انانکه ایمان آورده اند انانیرا که گفتند بد دوستی که ما تو ساریانیم
این بجهت است که از ایشان کثیشان ورهبانانند و اینکه ایشان کردن گشتی نمایند

منها
حب

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنْ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا مَا لَكُنَا مَعَهُ الشَّاهِدِينَ ٨٩
وَمَا كُنَّا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ٩٠ فَأَتَانَا اللَّهُ بِمَا قَالَ لَوَاجِبَاتٍ تُخْرِي
مِنْ مَخْتَلَا الْأَنْفُسِ الَّذِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ٩١ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِئِكَ أَصْحَابُ الْحُجْمِ ٩٢ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٩٣ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ مَعْلَا

مائد

انجز و هفتم

لَهِيبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ٩٤ لَا يُؤْخِذُكُمْ اللَّهُ
بِالْغُفْوِ فِي إِيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ
إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ
مَا يُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُمْ
أَوْخَرَ بَرْدَقَةٍ مِنْ لَمْ يَجِدْ فِصِيًّا
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ إِيْمَانِكُمْ
إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
٩٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَدْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوا
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ٩٦ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَا
فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ٩٧ وَاطِيعُوا اللَّهَ
وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنِ
تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلُوا إِنَّمَا عَلَى رُسُلِنَا
الْبَلَاغُ لِلْبَيِّنِ ٩٨

و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بسوی رسول می بینی چشمهای
ایشان را که می ریزند از اشک از آنچه شناختند از حق می گویند پروردگار
ما ایمان آوردیم پس نویس ما را با کواهان ٨٩ و چیست ما را که
ایمان نیاوردیم بخدا و با آنچه آمده ما را از حق و حال آنکه طمع داریم
اینرا که در آورد ما را پروردگار ما با گروه صالحان ٩٠ پس جزا داد
ایشانرا خدا بسبب آنچه گفتند بشتیهای که می رود از زیر اینها نهرها
همیشه کیانند در آنها و این جزای نیکی کنندگان است ٩١ و آنانکه
کفر ورزیدند و تکذیب کردند نیتهای ما را ان گروه یاران دو خند
٩٢ ای آنانکه ایمان آوردند حرام مکردانید پاکیزهای آنچه حلال
کردانید خدا برای شما و تعدی مکند بد رستی که خدا
دوست نمیدارد تعدی کند گانرا ٩٣ و بخورید از آنچه روزی
کرده شما را خدا حلال پاکیزه و بپرهیزید از خدائی که شما بان ایمان
آوردند گانید ٩٤ نمیکرد شما را خدا به پیوده درسو کند هائات
ولیکن نمیکرد شما را بسبب بیستنتان سو کند هارائس کفاره ان طعام
دادن ده مسکین است از وسط آنچه اطعام میکنید اهل خود را یا پوشاک
ایشان یا ازاد کردن کردنی بر کسی که نیابد پس روزه داشتن سه
روز است این کفاره سو کند های شماست چون سو کند خورید
ونگاه دارید سو کند های خود را همچنین بیان مینماید خدا برای
شما آیاتش را شاید که شما شکر کنید ٩٥ ای گروهی که ایمان
آورده اند جز این نیست که شراب و قمار و بتان و ازلام پلیدیست
از کردار شیطان پس باز ایستید ازان شاید که شما دستکار
شوید ٩٦ جز این نیست که میخواهد شیطان اینکه بیندازد میان
شما دشمنی و کینه در شراب و قمار و باز دارد شما را از یاد خدا و از نماز
پس ایاهستید شما باز ایستادگان ٩٧ و فرمان برید خدا را و فرمانبرید
رسول را و حذر نمائید پس اگر اعراض نمائید پس بدانید که نیست بر پیغمبر مکر رسانید اشکار ٩٨

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا
وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ٩٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ مِنَ الصِّدْقِ تَنَازُلًا بِبَيِّنَاتٍ وَمَا حُكِّمَ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَعَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصِّدْقَ
أَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدًّا فَرْجَاءً مِّثْلُ مَا قُتِلَ مِنَ النِّعَمِ بِحُكْمٍ بِهِ ذَوُّا عَدْلٍ مِنْكُمْ هُدًىٰ بِالْبَيْتِ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ
مَائِدَةِ ٧٩

مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ١٠١ الْحَرَامُ
لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا
لَكُمْ وَلِلْسَيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ١٠٢ جَعَلَ
اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقِلَابَ ذَلِكُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠٣
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٠٤ مَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ١٠٥
قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَحْبَبْتَ كَثْرَةَ الْخَبِيثَاتِ اتَّقُوا
اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ١٠٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْ

نیت برانانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته گناهی در آنچه
خوردند هرگاه که پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند و کردند کارهای
شایسته پس پرهیزکاری نمودند و ایمان آوردند پس پرهیزکار شدند
و نیکوئی کردند و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ٩٩ ای گروهی
که ایمان آورده اند هرآینه از مایش خواهد نمود شما را خدا بچیزی از
شکار که میرسد بان دستهای شما و نیزه های شما تا آنکه بدانند خدا
کسی را که میرسد از او در همان پس کیسه که از حد در گذرد بعد از این
پس مرا و راست عقوبت دردناک ١٠٠ ای انسان که ایمان آورده اند
مکشید شکار ویرا و حال آنکه شما محرمان باشید و کسی که بکشد از آنرا
از شما بعد پس جزا نیست مثل آنچه کشته از چهار پایان که حکم کند بان دو
عادل از شما قربانیت رسیده بکعبه یا کفاره طعام مساکین است
یا بر ابران مروزه داشتن تا بچشد و بال امرش را عفو کرد خدا از آنچه گذشته
و کسی که باز این کار بکند دانسته پس انتقام میکشد خدا از او و خدا عزیز
صاحب انتقام است ١٠١ حلال کرده برای شما شکار دریا و طعام
ان متاعی برای شماست و برای قافله و حرام گردانیده شده بر
شما شکار در صحرا مادام که شما محرم باشید و پرهیزید خدائی را که
بوی او محشور میشود ١٠٢ گردانیده خدا کعبه را بیت الحرام
جهت قوام از برای مردمان و ماه حرام و قربانی و قلاهدار این برای آنست
که بدانید که خدا میداند آنچه در اسمانها و آنچه در زمین است و اینکه
خدا هر چیزی را داناست ١٠٣ بدانید اینکه خدا سخت عقوبت
و اینکه خدا امر زنده مهربانست ١٠٤ نیست بر رسول مکرر مآیندن
و خدا میداند آنچه را ظاهر میسازید و آنچه را میپوشانید ١٠٥
بگو که یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگر چه بشکفت ارد ترابنیاری
پلید پس پرهیزید خدا را ای صاحبان عقل شاید که شما
دستکار شوید ١٠٦ ای گروهی که ایمان آورده اند میرسد از

أَشْيَاءَ إِنْ شِئْتُمْ لَكُمْ تَسْكُونُ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدِلْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٠٧ أَقْدَسَ لَهَا
 قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ١٠٨ أَمْ جَعَلَ اللَّهُ مِنْ تَحْتِهَا سَاجِدَةً وَلَا وَصِيلَةَ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَذَلِكَ لَا يَعْقِلُونَ ١٠٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
 آبَاءَنَا وَإِلَهُنَا أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْمَلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ١١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا
 جَاءَكُمْ هُفْوَةٌ

اهتدیتم إلى الله مرجعكم جميعاً
 فينبئكم بما كنتم تعملون ۱۱۱ یا
 ایها الذین آمنوا شهادة بینکم
 إذا حضر أحدکم الموت حین
 الوصیه اثان ذوا عدل منکم
 أو اخران من غیرکم ان انتم
 ضررتم فی الارض فاصابتکم
 مصیبه الموت تحبب نفما
 من بعدا تملو فیقسمان بالله
 ان ارتبتم لانت تری به مثباً
 ولو کان ذاقری ولا نکتم شها
 الله ان اذ المین الایمین ۱۱۲ فان
 عثر علی انما استحقا اثماً فانا
 خران یقومان مقامهما من
 الذین استحق علیهم الاولیان
 فیقسمان بالله لشهادتنا
 احق من شهادتهما وما اعتدنا
 ان اذ المین الظالمین ۱۱۳ ذلک
 ادنی ان یاتوا بالشهادة علی
 وجهها أو یخافوا ان یرد ایمان
 بعد ایمانهم واتقوا الله و

چیزهایی که اگر ظاهر کرده شود برای شما بداید شمارا و اگر برسید
 از آنها هنگامی که فرو فرستاده شود قرآن ظاهر کرد در شمارا عفو کرد
 خدا از آنها و خدا امر زند بردبار است ۱۰۷ تحقیق که سوال کردند
 انها کروهي پیش از شما پس کشتند بسبب انها کافران ۱۰۸
 نکرد انید خدا از جبر و نه سائبه و نه وصیله و نه حام ولیکن
 آنان که کافر شده اند افترا می بندند بر خدا دروغ را و بیشتر ایشان
 نمی یابند بعقل ۱۰۹ و چون گفته شود بایشان بیایید بوی آنچه فرو
 فرستاده خدا و بوی رسول گویند بسبب ما را آنچه یافته ایم که
 بران بودند پدران ما آیا و اگر چه بودند پدران ایشان که نمی دانستند
 چیزی را و نه هدایت یافته بودند ۱۱۰ ای انسانی که ایمان آورده اند بر
 شماست نفسهای شما ضرر رساند شمارا کسی که کراه شد هرگاه
 هدایت یافته باشید بوی خداست بازگشت شما هم پس خبر میدهد
 شمارا با آنچه بودید که میکردید ۱۱۱ ای انسانی که ایمان آورده اند گواهی
 میان شما هرگاه حاضر شود یکی از شما را مرگ وقت وصیت دو صاحب
 عدالت از شما یا دوئی دیگر از غیر شما اگر شما مافر شوید در زمین
 پس برسد شما را مصیبت مرگ نگاه دارید ان دو را از بعد نماز پس
 سو کنند حوزند بخدا اگر شک دارید که ما نکرده ایم بان بهائی
 و اگر چه خویش باشد و نمی پوشیم شهادت خدا را بد رستی که مادرین
 وقت از کناه کاران باشیم ۱۱۲ پس اگر اطلاع یافته شود بر این که ان دو
 مستحق شده اند کناه را پس دو نفر دیگر می ایستند بجای ان دو
 از انسانی که استحقاق بهر سانی اند برایشان دو سزاوارتر بر قسم
 میخورند بخدا که هر اینه شهادت ما راست تر است از شهادت ان
 دو و تعدی نکرده ایم بد رستی که مادران هنگام از ستم کاران
 باشیم ۱۱۳ این نزدیک تر است که بیایند گواهان بوجه ان یا بترسند
 که برگردانیده شود قسمهای بعد از قسمهای ایشان و بپرهیزید از خدا و

وَأَسْمَعُوا لِلَّهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ١٤ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ فَأَلْوَا لَا أَعْلَمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١٥
 إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
 بِإِذْنِي وَإِذْ تَخْرِجُ الْوُفَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ أَذِجْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُومِينَ ١٦ وَلِئَلَّا
 يَخْتَفِرَ

أَوْحَيْتُ إِلَى الْهَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا
 بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ١٧ إِذْ قَالَ الْهَوَارِيُّونَ
 يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ نَسْطَعُ
 رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
 السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ١٨ قَالُوا نَرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
 مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنَّ قَدْ
 صَدَقْتَ وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ
 الشَّاهِدِينَ ١٩ قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا
 مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
 عَيْدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
 وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٢٠
 قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرْسِلُهَا عَلَيْكُمْ فَرًّا
 يَكْفُرُ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّي أَعَذِّبُهُ
 عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 ٢١ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 آتَتْ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوا مِنِّي
 وَآلِيَّ الْهَيْئَةَ مِنَ دُونِ اللَّهِ قَالَ
 سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
 مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ أَنْ كُنْتُ قُلْتُهُ
 فَقَدْ

و بشنويد و خدا هدایت نمینماید کرده فاسقانرا ١٤ روزی که جمع می
 کند خدا پیغمبرانرا پس میگوید چه چیز جواب گفته شدید گویند پیغمبر
 نیست ما را دانی بد رستی که تویی تو بسیار دانی پنهانها ١٥
 چون گفت خدا ای عیسی پر مریم یاد کن نعمت مرا بر خود و بر والد
 خود و قتی که قوت دادم ترا بروح القدس سخن میکردی با مردمان
 در کوهان و در کھولت و هینکامی که تعلیم کردم ترا کتاب و حکمت و تو
 و انجیل و وقتی که می ساختی از گل مانند شکل مرغ بفرمان من پس میدی
 در آن پس میشد مرغی بفرمان من و شفا میدادی کور مادر زاد و پیر را
 بفرمان من و هینکامی که بیرون می آوردی مردگان را بفرمان من و
 هینکامی که باز داشتیم بنی اسرائیل را از تو وقتی که آمدی ایشان را باینها
 پس گفتند آن که کافر شدند از ایشان نیست این مگر سحر هویدا ١٦ و هینکامی
 که وحی فرستادیم بوی حواریون اینکه ایمان بیاورید بمن و برسول من
 گفتند ایمان آوردیم و گواه باش باینکه ما منقاد ایم ١٧ و هینکامی که
 گفتند حواریون ای عیسی پر مریم آیا میتوانی پروردگار تو اینکه فرو
 فرستد برای ما مائده از آسمان گفت بپر هیزید از خدا اگر هستید
 مؤمنان ١٨ گفتند میخواهیم آنکه بخوریم از آن و آرام کیرد دلها ی ما و بدانیم
 که بتحقیق راست گفته ما را و باشیم بران از گواهان ١٩ گفت عیسی
 پر مریم خداوند پروردگار ما فرو فرستد بر ما مائده از آسمان که بوده
 باشد از برای ما عیدی برای اول ما و آخر ما و نشانی از تو در روزی کن
 ما را و تو بهترین روزی دهندگانی ٢٠ گفت بد رستی که من فرو
 فرستنده ام انرا بر شما پس کسی که کافر شود بعد از این از شما پس بد رستی
 که من عذاب کنم او را عذاب که عذاب نکرده باشم بان عذاب احدی از
 عالمیانرا ٢١ و چون گفت خدا ای عیسی پر مریم آیا تو وقتی مردم را از یک پرید مرا و مادر
 مرا د و الله بغیر از خدا گفت عیسی پالت میدانم ترا نمیشد مرا اینکه بگویم
 چیزی که نیست مرا سزاوارا که بودم که گفته باشم انرا پس بتحقیق

عَلِمْتَهُ نَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۱۲۲ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۲۳ إِنَّ تَعْدِلَ بِهِمْ فَإِنَّمَا أَتَى بِهَدْيِهِمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۲۴ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲۵ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا فِيهِمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۲۶ سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ مَائَةٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَرَاءَهُمْ يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَلَكُمْ مِنْ مَتْنٍ عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۵

انعام

۸۲

الحزب و هفتم

که دانسته انرا میدانی آنچه در نفس منیت و نمیدانم آنچه در ذات تو است بد رستی که تویی ندانند غیبهها ۱۲۲ ن گفته ام بایشان مگر آنچه فرموده مرا بان اینکه پرستید خدا را که پروردگار من و پروردگار شماست و بودم برایشان گواه مادامی که بودم در میان ایشان پس چون وفات دادمی مرا بودی تونکعبان برایشان و تو بر هر چیزی گواهی ۱۲۳ اگر عذاب کنی ایشان را بد رستی که ایشان بندگان نوانند و اگر بیا مرزی مرا ایشان را پس بد رستی که تویی تو از چند دریت کردار ۱۲۴ گفت خدا روزیست که نفع می بخشد راست گویان را است کوئی ایشان برای ایشانیت هشتتانی که روانیت ازیرانها بفرها جا ویدند در آن همیشه خوشنودشد خدا از ایشان و خوشنودشد ندایشان از او اینست رستکاری بزرگ ۱۲۵ مر خدا راست پادشاهی اسمانها وزمین و آنچه در آنهاست و او بر هر چیزی تواناست ۱۲۶

سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ مَائَةٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَنَائِشِ مَرَّحُورًا كَمَا أَفْرِدَ اسْمَانَهَا وَزَمِينَ رَا وَفَرَارَ دَاوَتَارِكِيهَا وَرُوشَنَائِي رَايَرَانَا نَكَا كَا فَرَشَدْنَد بِرُورْدَا دَشَانِ عَدِيلِ مِي وَرِينْدَا اَوْسْتَانَا كَا أَفْرِدَ شَمَارَا اَزْ كُلِّ لَيْسٍ مَقَرَّرْ كُودَانِيْدَا جَلِي رَا وَ اَجَلْ نَام بَرْدَه شَد نَزْدَا اَوْسِيْت لَيْسَ شَمَاشَك مِي كْنِيْد ۲ وَ اَوْسْت خُدا در اسمانها و در زمین میداند پنهان شمارا و اشکار شما را و می داند آنچه کیب میکنید ۳ و نمی بدایشانرا هیچ آیه از اینتهای پروردگارشان مگر آنکه باشند از این اعراض کنندگان ۴ پس بتحقیق که تکذیب کردند بحق چون آمدایشانرا پس زود باشد که بیایدایشانرا خبرهای آنچه بودند که بان استغفر می کردند ۵

الْمِيرَ وَآكُمُ أَهْلَكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَنَّا فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نَمُكِّنْ لَكُمْ ۖ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا آلِهَتَهُمْ قُرُوبًا مِنْ
تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْتَأْنِئْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۚ وَكُنُوزُنَا عَلَيْكَ كُنَّا فِي قُرْطَابٍ فَلَمَّوْهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَكُنُوزُنَا عَلَيْكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۚ وَكُنُوزُنَا عَلَيْكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۚ
رَجُلًا وَلَلْبَأْسَ عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ۙ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَ بِالَّذِينَ يَخْرُؤُا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَتَرَوْا كُنُوزَ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ

ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُكَذِّبِينَ ۝ اَقُلْ لِمَنْ مَالِي السَّمَوَاتِ
 وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِي
 الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيََكُمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا
 رَيْبَ فِيهِ الَّذِيْنَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ۱۲ وَلَهُ مَا سَكَنَ
 فِي اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ۝ ۱۳ قُلْ اَغْيَرَ اللّٰهُ اَمْرًا
 فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
 وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّيْ اَمْرٌ اَنْ اَكُوْنَ
 اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ۝ ۱۴ قُلْ اِنِّيْ اَخَافُ
 اِنْ عَصَيْتَ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ
 عَظِيمٍ ۝ ۱۵ مَنْ يُضْرَبْ عَنْهُ
 يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ
 الْفَوْزُ الْبَیْنُ ۝ ۱۶

الحزن و الحقد

第 100 頁

منازل و مکین

زُودٌ وَلَا تُكْذِبْ بَيِّنَاتٍ رَبِّنَا وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲۶ بَلْ بَدَّلْنَاهُمْ مَا آتَيْنَاهُم مِّن قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۲۷ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۲۸ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ
هَذَا بِأَحَقَّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۲۹ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيدُونَ فِي سِوَا الْحَقِّ
الْعَذَابُ ۱۵

الدُّنْيَا الْأَلْعَبَ وَهُوَ وَلَدُّ الدُّنْيَا
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۳۰
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۳۱ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَعْزُبُكَ الَّذِي يَبْذُرُونَ
فَأَنَّهُمْ لَا يُكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۳۲
وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبِرْ عَلَىٰ مَا
كَذَّبُوا وَادُّرْ وَأَحَقُّ أَنَا نَعْلَمُ وَلَا مَبْدِرُ لَكَ إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَاِ الرَّسُولِ ۳۳
وَأَن كَانَ كِبَرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْغِي
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ وَرِسْلًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْغَافِلِينَ ۳۴
إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ

ما باز گردانیده میشدیم و تکذیب نمی کردیم ایتهای پروردگار
خود را و میبودیم از مؤمنان ۲۶ بلکه ظاهر شد مرایشانرا آنچه بودند
که میپوشانیدند از پیش و اگر باز گردیده شوند هر آینه باز کردند
با آنچه نمی کرده شده اند از آن و بد رستی که ایشان هر آینه دروغ
گویا شد ۲۷ و گفتند نیست این مکر زندگانیا مادر دنیا و نخواهیم
بود ما بر آن گنجه شده کان ۲۸ و اگر به بدنی وقتی که باز داشته شده
باشند کافران بر پروردگارشان گوید یا نیست این بحق گویند
آری به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید
که کفر می ورزیدید ۲۹ بتحقیق که زیار کردند آنانکه تکذیب
کردند بلیقاء خدا تا چون بیاید ایشانرا قیامت ناگهان گفتند
ای حسرت ما بر آنچه تقصیر کردیم در آن و ایشان بر میدارند
وزرها شانرا بر پشتهای خود آگاه باشید که بد است آنچه ورز
بر میدارند ۳۰ و نیست زندگانیا دنیا مکر بازی و بازیچه و
هر آینه خانه آخرت بهتر است برای انانی که پرهیزگاری میکنند ۳۱
ایا پس در نمی یابید بعقل ۳۲ بتحقیق که میدانیم هر آینه اند و شکن
میسازد نور را آنچه میگویند پس بد رستی که ایشان تکذیب میکنند
ترا ولیکن ستمکاران بایتهای خدا انگار مینمایند ۳۳ و هر آینه
بتحقیق که تکذیب کرده شدند پیغمبران پیش از تو پس صبر نمودند
بر آنچه تکذیب کرده شدند و از آن رسائیه شدند تا آنگاه
که آمد ایشانرا یاری ما و نیست تبدیل کنند مرکبات خدا را
و بتحقیق که آمد ترا از خبر پیغمبران ۳۴ و اگر باشد کران بر توری
گردانیدن ایشان پس اگر میتوانی که بجوئی سوراخی در زمین
یا نزد بانی در آسمان پس بیا و ری ایشانرا نشانی و اگر خواست
خدا باشد هر آینه جمع کرده بود ایشانرا بر هدایت پس مباش نبته
از جا هلان ۳۵ جز این نیست که قبول حاجت میکند آنانکه

لَسَمْعُونَ وَالْمَوْتُ يَعْزِمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۳۶ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَ
لَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۷ وَمَنْ ذَابَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَلَا تَظْهَرُ يُطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُنْمِمْ أَمْثَلَكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى
رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۳۸ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا عَنْهُمْ وَبُكُّوا فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُهْدِهِ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۳۹ قُلْ
أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمْ السَّاعَةُ أَغْبَرُ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۰ بَلْ لَا يَأْتِيهِ تَدْعُونَ فَيَكْثِفَ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ
الْجَزْءُ وَهَفْتُهُ ۸۶ الْفَاعِلُ

اِنْ شَاءَ وَتَدْعُونَ مَا تَشْرِكُونَ ۴۱
وَلَقَدْ ارْسَلْنَا إِلَى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَاخَذْنَا هُمْ بِالْبَسَاءِ وَالْقَضَاءِ لَعَلَّهُمْ
يَنْفَرَعُونَ ۴۲ فَلَوْلَا اِزْجَانُهُمْ
بِاسْنَانٍ تَقَرَّعُوا وَلَكِنْ قَتَّ
فَلَوْهُمْ وَزَيَّنْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۴۳ فَلَمَّا نَسُوا مَا
ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ ابْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
اَخَذْنَا هُمْ بِفِتْنَةٍ فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ
۴۴ فَقَطَّعْ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَلَتَلَذَّ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۵
قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَابْصَارَكُمْ وَخَمَّرَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ
إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ
۴۶ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ أَتَاكُمْ

میشنوند و مردگان را برانگیزد ایشان را خدا پسر بویی او باز کردیده
شوند ۳۶ و گفتند چرا فرستاده نشد بر او نشانی از پروردگار
او بگوید رستی که خدا توانا است بر اینکه بفرستد نشانی ولیکن
بیشترین ایشان نمیدانند ۳۷ و نیست از جنبند در زمین
ونه پرند که بپرد بدو وبال خود مگر آنکه اصنافی چندند امثال شما
تقصیر نکردیم مادر این کتاب از چیزی پس بویی پروردگارشان
محسوس میشوند ۳۸ و آنانکه تکذیب کرده اند ایتهای ما را
کرانند و کنگانند در تاریکیها کسی را که خواهد خدا کُراه
میکندش و کسی را که خواهد میگرداندش بر راه راست ۳۹
بگو خبر دهید شما که اگر اید شما را عذاب خدا یا اید شما را قیامت
ایا غیر خدا را میخواهید اگر بایستد راست گویان ۴۰ بلکه او را
خواهید خوانند پس کشف میکند آنچه را میخواهید بویی و اگر خواهد
و فراموش کنید آنچه را شریک می ورید ۴۱ و هر آینه بتحقیق که
فرستادیم بویی ایشان پیش از تو پس گرفتیم ایشان را بنحیه و بیماری
تا شاید که ایشان زاری کنند ۴۲ پس چرا وقتی که آمد ایشان را
سختی ما زاری نکردند ولیکن سخت شده دلهای ایشان و زینت
داد برای ایشان شیطان آنچه بودند که میکردند ۴۳ پس چون
فراموش کردند آنچه بپند داده شدند بان کشودیم برای ایشان
درهای هر چیز را تا آنگاه که شاد شدند با آنچه داده شدند
گرفتیم ایشان را تا آنکه پس از هنگام ایشان نا امید شدند ۴۴ پس
بریده شد دنبال که و هی که ستم کردند و سپاس مر خدا پیرا
که پروردگار عالمیان است ۴۵ بگو چه می بینید اگر گرفت خدا گوش
شما را و دیدهای شما را و مهر نهاد بر دلهای شما کیت اهی
غیر خدا که بدهد شما را آن بنکر چه گونه میگردد نیم ایتها را پس
ایشان اعراض میکنند ۴۶ بگو چه می بینید شما اگر بیاید شما را

عَذَابُ اللَّهِ بَعَثَهُ أَوْ جَهَنَّمَ هَلْ هِيَ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ مَنِ آمَنَ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا آيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّمَا يَتَّبِعُ الْأَمَّا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝ وَانذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رُبُّمِهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَصِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

انعام

۸۷

الجزء هفتم

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝
وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا
أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا
لَئِيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِإِثَارِكِينَ ۝
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِنَا قُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ
مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ
بَعْدِهِ وَاصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
سَبِيلُ الْخَيْرِ مَنِ ۝ قُلْ إِنِّي هُتِ
أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ
إِذَا أَوْمَأْنَا مِنَ الْمُتَدَبِّرِينَ ۝ قُلْ
إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ
مَا عِنْدِي

عَذَابُ خُذَانَا كَاهِ يَا اشْكَارَا اِيَا هَلَاكَ كَرْدَه مِي شُونَد مَكْر كَرْدَه سَتْمَكَارَان ۝
وَنَمِيفَر سَتِيم بِيغِيرَانِزَا مَكْر مُرْدَه دَهَنَد كَان وَتَرْسَانَنده كَان پَس
هَر كِه اِيْمَان آورد وَصَالِح شد پَس نِيست خَوْفِي بَرَايشَان وَنَه
ايشَان اندُو هَكِيْن مِي شُونَد ۝ وَاَنَا نَكِه تَكْذِيْب كَرْدَنْدَايْتِهَائِي
مَا رَا بَرَسْدَا ايشَانِزَا عَذَاب بَسَبَبِ اِيْجَه بُودَنْد كِه فَتَوَسِي كَرْدَنْد ۝
بَكُوْنِي كُوِيْم مَرْشَمَارَا كِه نَزْد مَنِيست خَزَانَهَائِي خُذَا وَنَمِيْدَانَم غَيْب
رَا وَنَمِي كُوِيْم مَرْشَمَارَا اِيْنَكِه مِنْ فَر شَتِه اَم پِيروي نَمِي كُنَم مَكْر اِيْجَه
وَحِي كَرْدَه شُوْد بُوِي مِنْ بَكُوَايَا يَكْسَانَنْد كُوْر وِيْدِنَا پَس
اِيَا چَرَا تَفَكَّر نَمِي كُنِيْد ۝ وَبِتَرْسَان بَا نَا نَا فِي رَا كِه مِي تَرْسَنْدَا اِيْنَكِه
مُخْشُوْر شُوْنَد بُوِي پَرُوْرْد كَار شَان نِيست مَرَايشَانِزَا غَيْرَا زَاوْد وُستِي
وَنَه شَفَاعَت خَوَاهِي شَايِد كَمَا ايشَان پَر هِيْر كَار شُوْنَد اِه وَمرَان
اَنَا فِي رَا كِه مِي خَوَانَنْد پَرُوْرْد كَار خُوْد رَا بَصِيْح وَشَام مِي خَوَاهِيْد وَجِه اُوْبَرَا
نِيست بَر تَوَا ز حَسَاب ايشَان هِيْچ چِيْز وَنِيست اَز حَسَاب تَوْبَرَا ايشَان
هِيْچ چِيْز پَس بَرَا فِي ايشَانِزَا پَس خَوَاهِي بُود اَز سَتْمَكَارَان ۝ وَهَمْچِيْن
اَز مَوْدِيْم بَعْض ايشَانِزَا بَعْضِي تَا بَكُوِيْنْدَايَا اِيْن كَرُوْهَنْد كِه مَنّت نَهَادَه
خُذَا بَرَا ايشَان اَز مِيَان مَا اِيَا نِيست خُذَا دَا نَا تَرْبِي شَكْر كَرْدَارَان ۝
وَهَر كَاه بِيَايِنْد تَرَا اَنَا نَكِه اِيْمَان آورْدَه اَنْد بَايْتِهَائِي مَا پَس بَكُو سَلَام
بَر شَمَا بَاد نُو شَتِه اِسْت پَرُوْرْد كَار شَمَا بَر ذَات خُوْد مَرْحَمَت رَا اِيْنَكِه
اِنْكِي كِه كَرْد اَز شَمَا بَدِيْر اِيْنَا دَا فِي پَس تَوْبَه كَرْد بَعْد اَزَان وَصَالِح شد
پَس بَد رُستِي كِه اُوَا مَرْزَنْدَه مَهْر بَا نِيست ۝ وَهَمْچِيْن تَفْصِيْل
مِي دِهِيْم اِيْتِهَارَا وَتَا مَرْوَشَن شُوْد رَا اِيْنَكِه كَارَان ه بَكُوِيْد رُستِي كِه مِنْ
هِي كَرْدَه شَد اَم اَز اِيْنَكِه بِيَرْ سَتْم اِنَهَائِي رَا كِه شَمَا مِي خَوَانِيْد اَز غَيْر خُذَا
بَكُو پِيروي نَمِي كُنَم خَوَاهِي شَمَا رَا تَحْقِيْق كِه كَرَاه خَوَاهِيْم بُود وِر
اَن هَنَكَا م وَخَوَاهِيْم بُود اَز رَاه يَا فَتَكَا ن ۝ بَكُوِيْد رُستِي كِه مِنْ بَر
حَقِي رُو شَم اَز نَزْد پَرُوْرْد كَار خُوْد وَنَكْذِيْب كَرْدِيْد اَنَا نِيست نَزْد مِنْ

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ١٤ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٥ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا هَوًىٰ وَغَرَّتُهُمْ الْخَيَاطَةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ١٦ قُلْ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا اللَّهُ يَرْزُقُنَا عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ ذَلِكَ اللَّهُ

ما پس رو بگردان از ایشان تا گفتگو کنند در حکایت غیر آن و اگر فراموش کردند
تورا شیطان پس منتهین بعد از یاد آمدن با گروه ستمکاران ۱۴ و نیست
بر آنانکه پرهیزگاری میکنند از حسابشان هیچ چیز و لیکن پسند داد نیست
شاید که ایشان پرهیزند ۱۵ و واگذار آنانی را که گرفته اند دین خود را
بازی و بازیچه و مغرور ساخت ایشان را دنگانی دنیا و پسند ده ایشان را
بان مبادا هلاکت داده شود نفسی بسبب آنچه کسب کرده نیست مرا و را
غیر از خدا دوستی و نه شفاعت خواهی و اگر خدا دهد هر فردائی گرفته شود
از آن انکروهند آنان که هلاکت داده شده اند بسبب آنچه کسب کرده اند
برای ایشان شرابی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنچه
بودند که کفر می ورزیدند ۱۶ بگو یا بنحوانیم از غیر خدا آنچه را که نه نفع
میدهد ما را و نه ضرر میرساند ما را و باز گردانیده شویم بر پاشنه ما
بعد از اینکه هدایت کرده ما را خدا مانند کسی که از راه بیرون برده باشند
او را شیاطین در زمین حیران برای او یارانی باشند که میخواهند او را
بسوی هدایت که بیا بجانب ما بگو بد رستی که هدایت خدا نیست
هدایت و فرموده شده ایم باینکه منقاد شویم مر پروردگار عالمیان را
۱۷ و اینکه بپا دارید نماز را و پرهیزید او را و اوست آنکه بسوی
او محشور میشوید ۱۸ و اوست آنکه افزاید اسمانها و زمین را بجو و
روزی که میکوید بشوئیس میشود ۱۹ گفتار او حقیقت و مرا و راست
پادشاهی روزی که دمیده میشود در صور داناتی پنهان و آشکار است
و اوست حکیم آگاه ۲۰ و چون گفت ابراهیم مرید شد از را یا
میکبری بتانرا خدا یان بد رستی که من می بدم تورا و قومت را در
کمراهی آشکار ۲۱ و همچنین مینمودیم ابراهیم را ملکوت
اسمانها و زمین و تا آنکه باشد از یقین کنندگان ۲۲ پس چون
درآمد بر انشب دید ستاره را گفت این پروردگار منست پس چون
غروب کرد گفت دوست نمیدارم غایب شوندگان را ۲۳

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَعْبُدُونَ ١٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ١٨ وَاللَّهُ الَّذِي أَنْشَأَ قُلُوبَهُ هُدًىٰ لِّلْهُدَىٰ ١٩ هُوَ الَّذِي أَمَرْنَا النَّبِيَّ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٢٠ وَأَنَّ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ الشُّجْرَ ٢١ وَاللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَبِوَمَعْدٍ يُقُولُونَ ٢٢ قُلْ إِنَّهُ لَكُم مِّنْ نَّفْسِهِ فَأَمَّا الْفُلُوكُ فَسَفِينٌ مِّنْ لَّدُنَّا وَبِوَعْدٍ يُقُولُونَ ٢٣ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ٢٤ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ اتَّخَذَ صَنَامًا إِلَٰهَةً إِيَّاكَ ٢٥ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٦ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ٢٧ فَلَمَّا جَنَّ عَنْهُ الْبَلِيلُ رَأَى الْكُوكِبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْإِلَٰهِينَ ٢٨

فَلَمَّا رَأَى الْقَسِرَاءُ زَيْغًا قَالُوا هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأُنَبِّئَنَّكُمْ بِرَبِّكُمْ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ رَبِّي لَسَ الْكَافِرُونَ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ٧٧ فَلَمَّا رَأَى الْقَسِرَاءُ زَيْغًا قَالُوا هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالُوا يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ٧٨ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٧٩ وَحَاجَّتْهُ قَوْمُهُ قَالُوا احْكُم بَيْنَنَا وَبَيْنَ فُلَانٍ لَّا تَكُونِ الْكِبْرِيَاءُ إِلَيْنَا إِنْ كُنَّا بِكَ بِرَءً أَوْ كُنَّا فِي شَكٍّ ٨٠ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ الْبَحْرُ وَهُنَّ حَصَرُ

مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَإِنِّي الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْإِيمَانِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨١ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ
لَهُمُ الْإِيمَانُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ٨٢
وَتِلْكَ جَبَّتْ أَيْدَاهَا إِبْرَاهِيمُ عَلَى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ ٨٣
وَبِكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٨٤ وَوَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
مَدَدْنَا مِنْ قَبْلُ وَمَنْ دَرَأْتَ
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْحَسَنِينَ ٨٥ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ
وُلُوطًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْعَالَمِينَ ٨٦
وَمِنْ آيَاتِنَا وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ
وَجَبَّتْ أَيْدَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٨٧ ذَلِكَ هَدَى اللَّهُ
يَهْدِي بِرَبِّهِ مَنْ يَشَاءُ لَمْ يَرِ عِبَادَهُ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ٨٨

پس چون دید ما هرا برآمده گفت این پروردگار منیت پس چون غایب
شد گفت بتحقیق که اگر هدایت نکند مرا پروردگار من هر آینه خواهم
بود البته گروه کمرها را ٧٧ پس چون دید افتاب را برآمده گفت این
پروردگار منیت این بزرگتر است پس چون غایب شد گفت ای قوم
من بدوستی که من بیزارم از آنچه شریک میسازید ٧٨ بدوستی که من
متوجه گردانیدم روی خود را برای کسی که بدید او را در آسمانها و زمین
را میل کند بدین حق و نیستیم من از مشرکان ٧٩ و جدال کردند او را
قوم او گفت ای اجدال می کنید با من در خدا و بتحقیق که هدایت کرد مرا
و نمی رسم از آنچه شریک میگردانید با و مگر آنکه خواهد پروردگار من
چیز را کجا ایش داد پروردگار من هر چیز را از روی دانشرا یا پس پند
نمیگیرد ٨٠ و چگونه بت رسم از آنچه شریک گرفتید و حال آنکه
نمی رسید این که شما شریک آوردید بخدا چیز را که فرو فرستاده نشد
بان بر شما حتی پس کدام یک از این دو فرقه سزاوارترند با منی اگر
هستید که بدانید ٨١ انا که ایمان آوردند و بنوشیدند ایمان
خود را این گروه مرا ایشا تراست ایمنی و ایشا نند هدایت یافتگان ٨٢
و این بود حجت ما که دادیم انرا با برهیم بر قوم خود بلند میگردانیم مراتب
کسی را که میخواهیم بدوستی که پروردگار تو درست کردار داناست ٨٣
و بخشیدیم مرا و را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم و نوح را
هدایت کردیم از پیش و از ذریت او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و
موسی و هارون و همچنین جزا میدهم نیکوکاران را ٨٤ و زکریا و یحیی
و عیسی و الیاس همه از شایستگانند ٨٥ و اسمعیل را و یح و لوط
را و همه را زیادتی دادیم بر عالمیان ٨٦ و از پدران ایشان و فرزندان ایشان
و برادران ایشان و برکزی دیدیم ایشان را و هدایت کردیم ایشان را راه راست
٨٧ اینست هدایت خدا هدایت میکند بان کسی را که خواهد از
بندگان خود و اگر شریک آوردند هر آینه باطل شدی از ایشان آنچه بودند که میکردند

أُولَئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكُنَّا بِمَا قَوْمًا لَيْسُوا بِكَافِرِينَ ٨٩
 أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْمُهُمْ أَتَدْرِي قَلَّ مَا اسْتَسْلِمُ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّ هُوَ الْآذِكْرُ لِلْعَالَمِينَ ٩٠ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلْمُهُمْ مَا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ قُلُوبٌ لِيَعْلَمُوا أَنْتُمْ لَا أَبَاوَكُمُ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ٩١ وَهَذَا كِتَابُ

٩١

انعام

الجزء هفتم

أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكًا مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩٢ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَخَذَ مِنْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُعْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ٩٣ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادًى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَمَا نُرِيْكُمْ شَفَعَاءَكُمْ الَّذِينَ زَعَمُوا أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ

این گروهند آنانکه داده ایم ایشانرا کتاب وحکم و پیغمبری پس اگر کافر شوند باینها اینها پس تحقیق گماشته ایم بر آنها گروهی را که نیستند باینها کافران ٨٩ این گروهند آنها که هدایت کرده ایشانرا خدا پس هدایت ایشان اقتدا کن بگوئی ظلم از شما بران مردی نیست این مکر پندی از برای عالمیان ٩٠ و نشناخته اند خدا را حق شناختن او وقتی که گفتند که فرو فرستاده خدا بر آدمی هیچ چیزی را بگو که فرو فرستاده کتابی را که آمد بران موسی نورست و هدایت از برای آدمیان که میکردانید انرا کاعدها که اشکارا میکنید انرا و پنهان میکنید بسیار را و اموخته شد بدانچه را نمیدانستید شما و نه پدران شما بگو خدا پس بگذار ایشانرا در فرو رفتنشان که باری کنند ٩١ و این کتابست که فرو فرستادیم انرا مبارک تصدیق کننده آنچه پیش از آن بود و از برای آنکه برسانی اهل مکه را و انانرا که در درد و آسند و انانکه ایمان آورده اند باختر ایمان میاورند بان و ایشان بر نمازشان محافظت مینمایند ٩٢ و کیست ستمکار ترازانکه افترا بسته برخدا دروغی را یا گفت که وحی فرستاده شد لبوی من و حال آنکه وحی فرستاده شد لبوی او هیچ چیزی و کسی که گفت بزودی فرو میفرستم من مانند آنچه فرو فرستاده خدا و اگر به بینی وقتی را که ستمکاران در سخیتهای مرگند و فرشتگان کشایند دستهای خود را و گویند بایشان که بیرون او برید جانهای خود را این روز جزا داده میشود عذاب خوار بر اسباب آنچه بودید که میکنید برخدا بناحق و بودید که از آیتهای او کردن کثی میکردید ٩٣ و تحقیق که آمدید لبوی ما تنها چنانچه آفریدیم شما را اول بار و اگداشتید آنچه را عطا کرده بودیم شما پریشتهای خود و نمی بینیم با شما شفاعت خواهان شما را انهارا که کان داشتید که انهارا در شما شریکانند هر آینه بتحقیق که بریده شد میان شما

كُلُّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
 نَخْرُجُ مِنْهُ حَبًّا مَتْرَاقِيًا وَمِنْ
 النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
 وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
 وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
 انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 ٩٩ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ
 وَخَلَقُوا وَخَرَقُوا اللَّهَ بَنِِينَ وَ
 بَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُصِفُونَ ١٠٠ يَدْعُ الْنُفُوسَ
 وَالْأَرْضَ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ
 لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ
 شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٠١
 ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٠٢ لَا تَدْعُوا
 الْأَبْصَارَ وَهُوَ يَدْعُ الْأَبْصَارَ
 وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٠٣ قَدْ
 جَاءَكُمْ بُصَايْرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ
 أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ١٠٤ وَ
 كَذَلِكَ نَضْرُفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
 دَرَسْتُ وَلِيُنَبِّئَهُ

انعام

الجن وهنهم

وگردد از شما آنچه بودید که کمان میبردید ٩٤ بدرستی که خدا
 شکافنده دانه و تخم است بیرون می آورد رنده را از مرده و بیرون آوردند
 مرده است از رنده اینست خدا پس بگزارو گردانید می شوید ٩٥ شکافنده
 صبح است و گرداننده شب را از امگاه و افتاب و ماه را بشماره روندگان
 اینست تقدیر عزیز دانا ٩٦ واوست آنکه گردانید برای شما ستاره
 ها را تا آنکه راه برید با آنها در تاریک های صحرا و دریا تحقیق که تفصیل
 دادیم اینها را برای گروهی که میدانند ٩٧ واوست آنکه آفرید شمارا
 از نفس و احد پس جای قرار نیست و جای امانتی تحقیق که تفصیل دادیم
 اینها را برای گروهی که میفهمند ٩٨ واوست که فرو فرستاد از
 آسمان آبی پس بیرون آوردیم بان رویدن هر چیز بر آبی بیرون
 آوردیم از آن سبزیرا که بیرون می آوریم از آن دانه برهم سوار و از درخت
 خرما از شکوفه آن خوشه ها نزدیک یکدیگر و بوستانها از انکورها
 و زیتون و انار شبیه بهم و غیر شبیه بهم بنکرید بمیوه آن چون بمیوه
 آید و برسیدن آن بدرستی که درین هر آینه اینهاست برای گروهی
 که ایمان می آورند ٩٩ و گردانیدند برای خدا شریکان جن و آفرید
 ایشانرا و بر بافته اند برای او پسران و دختران بغیر خانش پاکست او
 و برتر از آنچه وصف میکند ١٠٠ بدیدند آسمانها و زمین است
 کجا باشد مرا و فرزند من و نبوده باشد مرا و زنی و آفرید هر چیزی را
 و او هر چیزی دانا است ١٠١ اینست خدا پروردگار شما نیست معبودی
 بحق مگر او آفریدند هر چیزی پس پرستش نمائید او را و او بر هر چیزی
 وکیل است ١٠٢ در نمی یابد او را دیدها و او در نمی یابد دیده ها
 را واوست لطف نماینده اکا ١٠٣ بتحقیق که آمد شمارا نشانیهای
 روشن از پروردگار شما پس هر که بینا شد پس برای نفس خود شایسته
 و کسی که گور شد پس بر خود شراست و نیستیم من بر شما نگهبان ١٠٤
 و همچنین میگردانیم اینها را و تا نگویند که درس گرفته و تا آنکه بیان کنیم انرا برای

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۱۰۵ اتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۱۰۶ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا
وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلِيمًا بِمَا أَنْتَ غَافِلٌ عَنْهُ ۱۰۷ وَلَا تَسْأَلُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْأَلُوكَ اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ تَتَّبِعُنَا وَمَنْ يَتَّبِعُنَا يَنْجُ ۱۰۸ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰۹ وَتَقَلِّبْ

انعام

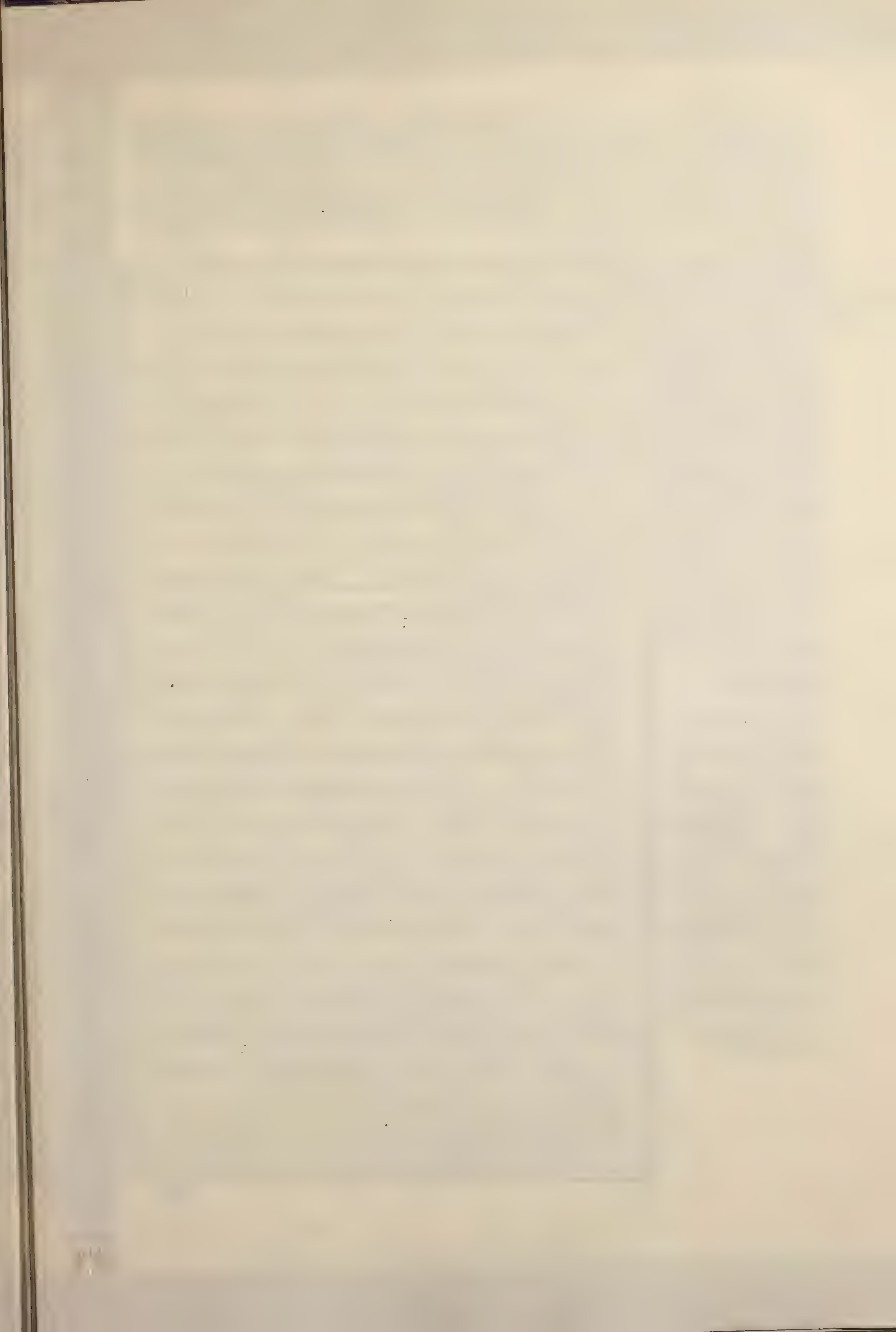
۹۳

الحزب و هفتم

أَفِئْتُمْ لَهُمْ وَأَنْصَارُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانٍ ۱۱۰
يَعْتَمِدُونَ ۱۱۱ وَلَئِنْ تَرَأَوْهُمُ اتَّخَذُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ دَلِيلًا ۱۱۲ وَكَلَّمَ اللَّهُ
مُوسَىٰ وَخَضَعَ لَكَ سَخِرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا
مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۱۱۳ وَ
كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيْطَانًا مِنَ الْأَنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
وَعُرُودًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا
ضَلَّوهُ نَذَرَهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ
۱۱۴ وَلِتَصْغِيَ إِلَيْهِ الْأُنْثَىٰ ۱۱۵
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۱۱۶
أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَتَّعَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي
أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكِتَابُ الْعَلِيمُ
اللَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تُكُونُوا مِنَ الْمُنْتَهَبِينَ ۱۱۷
وَمَتَّ كَلِمَةً رَبُّكَ صِدْقًا
وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۱۱۸

کروهي که میدانند ۱۰۵ پیروی کن آنچه را که وحی شده بسوی تو
از پروردگار تو نیست الهی مکر او و اعراض کن از شرک آوردندگان ۱۰۶ و اگر
خواستی خدا شرک نیاوردندی و نگردانیدی ایم ترا برایشان نهمیان و
نیستی تو برایشان وکیل ۱۰۷ و دشنام مدهید آنان را که میخوانند
از غیر خدا پس دشنام دهند خدا را از روی تعدي بغیر ذاتش همچنین نیست
دادیم برای هر کوهی کردار ایشان را پس بسوی پروردگار ایشانست
بازگشت ایشان پس آگاه گردانید ایشان را آنچه بودند که میکردند ۱۰۸
و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگند های ایشان که اگر بیاید
ایشان را ایقی هر آینه ایمان آوردند البته بان بگو جز این نیست که اینها نزد
خداست وجهه چیز گردانیده شما را که ان هر گاه بیاید ایمان نمی
آوردند ۱۰۹ و بر میگردانیم دل های ایشان را و چشم های ایشان را چنانچه
ایمان نیاوردند با و اول بار و او میگذاردیم ایشان را در سرکشی ایشان
که حیران باشند ۱۱۰ و اگر آنکه ما فرو فرستیم بسوی ایشان فرشتگان
را و سخن گوید با ایشان مردگان و جمع کنیم برایشان همه چیز را گروه گروه
نبودند که ایمان آوردند مگر آنکه خواست خدا ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند
۱۱۱ و همچنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی شیاطین ادا می و جن
و سوسه میکنند بعضی شان بسوی بعضی راسته گفتار باطل را امر
برای فریب و اگر خواستی پروردگار تو نگردندی این را پس و گذار
ایشان را با آنچه افترا میکند ۱۱۲ و تا میل کند بسوی ان دل های آنانکه
ایمان نمی آورند با خورت و تا پسند کنند آنرا و تا کسب کنند آنچه را
ایشان کسب کنند اند ۱۱۳ آیا پس غیر خدا را بچویم حکم کنند
و اوست آنکه فرو فرستاد بسوی شما کتاب را تفصیل داده شده و انانکه داده ایم
ایشان را کتاب میدانند که ان فرو فرستاده شده است از پروردگار تو
براستی پس مباش البته از شرک آوردندگان ۱۱۴ و تمام شد کلمه پروردگار
تو از روی راستی و عدالت نیست بدل کنند مکلمات او را و اوست شنوای دانا ۱۱۵

يُخْرِجُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَمَا نَمَّا يَتَّعَدُّ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْوَجْهَ
عَلَى الدِّينِ لَا يُؤْمِنُونَ ١٢٥ وَهَذَا مَرَاتُكَ مُسْتَقِيمًا ١٢٤ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ١٢٦ لَكُمْ دُائِرَةُ السَّلَامِ
عِنْدَ رَبِّكُمْ وَهُوَ دِينُكُمْ بَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢١ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مُثْوَلَةٌ خَلِيدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

انعام

٩٥

الجزء وثمان

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٢٩ وَ
كَذَلِكَ نُفِي بَعْضُ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٢٣
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَا يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُزِيدُونَكُمْ يُقَاءَ
يَوْمَكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ نَحْمُوهُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ
أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ١٣١ ذَلِكَ
أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ
الْفَرِيِّ بَطْلِهِمْ وَأَهْلِيهَا غَانِقُونَ
١٣٢ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مَبَاعِلُهَا
وَمَارَبَتْكَ بَغَائِلٌ يَمَّا يَعْمَلُونَ ١٣٣
وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ
يَشَاءُ يُهْلِكْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ
بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَتَاكُمُ مِنْ
ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخِرِينَ ١٣٤ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَآئٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
١٣٥ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَامَاتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٣٦
مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ١٣٧

کند او را میکشاید سینه او را برای سلام و کسی را که خواهد کمراه کند
او را میگرداند سینه اش را تنگ گرفته که گویا بالا میرود با سمان همچنین
میگرداند خدا پلید بر آنانکه ایمان نمی آورند ١٢٥ و اینست راه
پروردگار تو که راستیست ١٢٤ بتحقیق که تفصیل داده ایم ایتهار را برای گروهی
که پند می پذیرند ١٢٣ برای ایشانست سرائی سلامت نزد پرورد
گارشان و اولی ایشانست بسبب آنچه بودند که میگردند ١٢١
و روزی که حشر کنیم ایشان را همه ای گروه جن بتحقیق که بسیار گردانیدند
از آدمیان و گویند دوستان ایشان از آدمیان پروردگار ما بهره مند
گردید بغضی از ما بعضی و رسیدیم با جلایان که تعیین کرده بودی
برای ما گوید انشأ الله امکاه شماست جا و دانیان در آن مکر آنچه خواست
خدا بدرستی که پروردگار تو درست گرداناناست ١٢٩ و همچنین
صاحب اختیار میگردانیم بعضی شما کاران را بر بعضی بسبب آنچه بودند
که کسب میکردند ١٢٨ ای گروه جن و انس آیا نیامد شمارا رسولانی
از شما که میخواندند بر شما آیات مرا و میترسانیدند شمارا از ملاقات
این روز شما گفتند گواهی دادیم بر نفسهای خود و فریب داد ایشان را
زندگانی دنیا و گواهی دادند بر نفسهای خود اینکه ایشان بودند
کافران ١٣١ آن از اینست که نبوده است پروردگار تو هلاک کند
قریب هابستم و حال آنکه اهلش بخبراند ١٣٢ و برای هر یک مرتبه
از آنچه کرده اند و نیست پروردگار تو بخبر از آنچه میکنند ١٣٣ و پروردگار
تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر خواهد ببرد شمارا و جانهای سازد
از بعد شما آنچه را خواهد چنانچه بدید و در شمارا از سئل گروهی دیگر
١٣٤ بدرستی که آنچه وعده کرده شدید هر آینه اینست و نیستید
شما عاجز کنید کان ١٣٥ بگوای گروهی بکنید بر وفق توانائی بدرستی
که من کننده ام پس نرو د باشد که بدانید ١٣٦ کسی را که میباشند
برای و سرانجام آن سرائی بدرستی که دستکار نمیشوند شما را ١٣٧

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ هُمْ يَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فُتِلُوا فَنَدَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ ۱۳۹ وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهَُا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَجَيرَةٌ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ ۱۴۰ الْحَجَرُ وَهُمْ قَوْمٌ

وَقَالُوا لَمَّا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِمَذْكُورِهَا وَحَرِّمُوا عَلَى الْأَنْعَامِ وَأَنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَمِمَّا يَبْلُغُ شُرَكَائِهِمْ سَجَيرَتُهُمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ ۱۴۱ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ ۱۴۲ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّهْمَانَ مُتَنَابِهًا وَغَيْرَ مُتَنَابِهٍ كُلٌّ مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَاطِهِ وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ ۱۴۳ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَلَا تَذَكَّرُوا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ ۱۴۴

وگردانید برای خدا از آنچه آفرید از زراعت و چهار پایان بهر که بپس گفتند این از برای خداست بگمانشان و این از برای شرکاء ما است پس آنچه هست برای شرکای ایشان پس میرسد بخدا و آنچه هست برای خدا پس از آن میرسد بشریکان ایشان بدست آنچه حکم میکنند و هم چنین زینت داده برای بسیاری از شرکاء ۱۳۸ کشتن فرزندان ایشان را شریکان ایشان تا آنکه هلاک سازند ایشانرا و تا مشنبه گردانند بر ایشان دین ایشانرا و اگر خواستی خدا نکرده اندی انرا پس و اگر ایشانرا با آنچه افترا میکنند ۱۳۹ و گفتند این چهار پایان و زراعتی است حرام خورد انرا بجز کسی که میخواهیم بگمان خود و چهار پایان نیست که حرام کرده شده است پشتهای آنها و چهار پایان نیست که یاد نمیکند نام خدا را بر آنها بجهت افترا بر او و زود باشد که اجزا دهد ایشانرا بسبب آنچه بودند که افترا میکردند ۱۴۰ و گفتند آنچه در شکمهای این چهار پایانست خالص از برای مردان ما است و حرام کرده شده است بر جفتمهای ما و اگر باشد مرده پس ایشان در آن شریکانند زود باشد که جزا دهد ایشانرا بوصفشان بد رستی که او محکم کار دانا است ۱۴۱ بتحقیق که زیان گردندانان که کشتند فرزندان خود را از روی کمر عقی بد و نداشتی و حرام گردانیدند آنچه را روزی ایشان کرده خدا از راه افترا برخدا بتحقیق که کمره شدند و نبودند راه یافتگان ۱۴۲ و اوست که بدیدار و در بوستانهای بودار بکست انداخته و غیر بر دار بکست انداخته را و درختان حرما و کشت زراعتی که مختلف است خوردنی آن و زیتون را و انار را مانند بهم و غیر مانند بهم بخورده از میوه آن چون میوه آورد و بدید حق انرا و زرد و ید نش و اسراف مکنید بد رستی که او دوست نمیدارد اسراف کندگانرا ۱۴۳ و از چهار پایان بار بردار و فروش را بخورید از آنچه روزی کرده شما را خدا و پیروی مکنید کامهای شیطانرا بد رستی که او مر شما را دشمنی است هویدا ۱۴۴

ثُمَّ إِنِّي أَرْوَاهُ مِنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمُعْرِثَيْنِ قُلْ الذِّكْرُ حَرَامٌ الْإِنْتَبِينَ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنْتَبِينِ نَبُوْنِي بَعْلِي إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٤٥ وَمِنَ الْإِبْدِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقْرِ اثْنَيْنِ قُلْ الذِّكْرُ حَرَامٌ الْإِنْتَبِينَ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنْتَبِينِ إِنْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٤٦ قُلْ لَا إِجْدُهَا أُوجِي إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ وَفِيقَا أَهْلَ لَيْلٍ لَعَنَ اللَّهُ بِهِ فَمَنْ ضَلَّ سَبِيلَ

هشت جفت است از میسر و واز برد و بگوایا ان دون را حرام کرده یا ان دون را یا آنچه را که مشتمل است بران رجهای دو ماده خبر دهید مرا از روی دانش اگر هستید راست گویان ١٤٥ و از شر و واز گا و و بگوایا ان دون را حرام کرده خدا یا ان دو ماده را یا آنچه مشتمل است بران رجهای دو ماده یا بودید شما حاضران هنگامی که وصیت کرد شما را خدا باین پس گیت ستمکار تر از آنکه افترا کند بر خدا دروغی را تا گمراه کند مردم را بدون دانشی بدستی که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را ١٤٦ بگوئی یا بم در آنچه وحی کرده شد بسوی من حرام کرده شد بر خوردن که خوردن از امکرانکه بوده باشد مرده یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بد رستی که ان پلید است یا بیرون از فرمان که بانک زده شده برای غیر خدا باین پس کسی که مضطر شد غیر باغی و نه از حد در گذرند پس بد رستی که پروردگار تو امر رنده است مهربان ١٤٧ و برانانی که هود شدند حرام گردانیدیم هر صاحب ناخنی را و از گا و و کوسفند حرام گردیم برایشان پیه های نهار امکر آنچه را که برداشته بتهایشان یا رود هایا آنچه امیخته باشد با ستمخوان این را جزا دادیم ایشان را بسبب ستم ایشان و بد رستی که ماهرینه راست گویانیم ١٤٨ پس اگر تکذیب کند تو را پس بگو پروردگار شما صاحب رحمت گشاده است و بر گردانید نمیشود عذابا و از گروه گناه کاران ١٤٩ بزودی میگویند انانکه شرک آورده اند اگر خواستی خدا شرک نمی آوردیم و نه پدران ما و نه حرام میگردانیدیم هیچ چیز را همچنین تکذیب کردند انانکه پیش از ایشان میبودند تا انکه چشیدند عذاب ما را بگوایا نزد شماست هیچ دانشی پس بیرون آرید از برای ما پیروی نمیکند شما مکرگان را و نیستید شما مکرانکه دروغ میگویند ١٥٠ بگو پروردگار من حجت بالغه پس اگر خواستی خدا هراینه هدایت گردی شما را همه ١٥١ بگویند کواهان خود را که کواهی میدهند که خدا حرام کرده این را پس اگر کواهی دهند پس کواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای نا نیز که تکذیب نموده اند آنها را و انانکه ایمان نیاورده اند با حق و ایشان پروردگار خود را بر میگویند ١٥٢

غَرَبًا وَ لَا عَادٍ فَإِنْ رَّبَّتْ فَغَوَّ رَجْمُ سَاءَ وَ عَلَى الَّذِينَ هَادُوا وَ حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ مِنَ الْبَقَرِ وَ الْغَنَمِ مَا عَلِمْتُمْ خَوْنَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ انْحَوَيْتَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِغَنَمٍ إِلَيْكَ جَزَاءُهُمْ بِغَنَمِهِمْ وَ بِالْصَّادِقُونَ ١٤٨ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَ لَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْغَافِلِينَ ١٤٩ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ لَا آبَاؤُنَا وَ لَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَتَى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَخُورُوا لَنَا أَنْ نَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا عَخْرَصُونَ ١٥٠ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَبُونَ ١٥١ قُلْ هَلْ مِنْكُمْ شَهِدَةٌ كَمَا كَرَّمَ اللَّهُ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَزَمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَادْعُوا شَهِدَهُمْ ثُمَّ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ هُمْ بِحَزْمِهِمْ يَعْدِلُونَ ١٥٢

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْهِ الْإِنْتِهَاءُ بِشَيْءٍ أَوْ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمْلَاقٍ مَحْنٍ تَرْزُقُكُمْ وَأَيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا السَّعْيَ مِنْ أَمْوَالِكُمْ مِنْهَا وَمَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵۳ وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَكُمْ الَّتِي آتَاكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدُّكُمْ وَأَوْفُوا بِالْعَيْلِ وَالْيَتَامَىٰ وَالْأَسْفَلِ لَا تُكَلِّفُوا نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَكُونُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِيعُوا آلَ اللَّهِ وَأَوْفُوا لَهُمْ بعهدهم ۱۵۴ وَأَنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۱۵۵ فَاتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵۶

بگو یا ای کسانی که ایمان آورده اید حرام کرده پروردگار شما اینست که شریک مگردانید با او چیزی را و باید بر و مادر نیکی کردن و مکشید فرزندان خود را از ترس چیزی یا از روی میوه یا از ایشان را و نزدیک می کنید کارهای زشت را آنچه خدا باشد از آنها و آنچه پنهان باشد و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق اینست که وصیت کرده خدا شما را بان شاید شما تعقل نمائید ۱۵۳ و نزدیک می کنید مال یتیم را مگر یا آنچه آن بهتر است تا برسد به هنگام قوت خود و تمام دهید کیل و ترازو را بعد از تکلیف نمیکنیم هیچ نفس را مگر بقدر گنجایش او و چون بگویند پس عدل نیست نماید و آنچه بوده باشد صاحب قرابت و عهد خدا و فاکند اینست که وصیت کرده شما را بان شاید شما پند بپذیرید ۱۵۴ و اینکه این راه منیت راست پس پیروی کنید از او پیروی می کنید راهها را پس پراکند سازد شما را از راه او اینست که وصیت کرده شما را بان شاید که شما پر هیزکاری نمائید ۱۵۵ پس دادیم موسی را کتاب بنامی بر کسی که نیکی کرد و برای تفصیل مرهم چیز را و برای هدایت و رحمت شاید که ایشان بقاء پروردگار خودشان ایمان بیاورند ۱۵۶ و این کتابیت که فرو فرستاده ایم انرا که مبارکست پس پیروی کنید از او پر هیزکاری نمائید باشد که شما رحم کرده شوید ۱۵۸ که مبادا بگویند که جز این نیست که فرستاده شده است کتاب برد و سر و پیش از ما و بد رستی که بودیم ما از خواندن ایشان هر آینه پیچیدگان ۱۵۹ یا بگویند که اگر آنکه ما فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب هر آینه بودیم راء یافته تر از ایشان پس تحقیق که آمد شما را اجتهاد و پروردگار شما و هدایت و رحمتی پس کسیت ستمکار تر از آنکه تکذیب کرد ایتهای خدا را و و کرد انید از آنها برودی جزا خواهیم داد انانیرا که رومی کردند انید از ایتهای ما عذاب بد را بسبب آنچه بودند که رومی کردند انید ۱۶۰ ایا انتظار میکشید مگر آنکه بیایند ایت از فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا ایتا بعضی از نشانههای پروردگار تو روزی که بیاید بعضی نشانههای پروردگار تو نفع نمی بخشد نفسی را ایمان او که نبوده که ایمان آورده باشد از پیش یا کس

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵۶ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَاهَا لَمْ يَلِدْ أَحْسَنَ وَتَقْسِدَ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّمَنْ يَلْقَاهَا فَنَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتَتَّبِعُوا ۱۵۷ وَاتَّبَعُوا أَعْلَمُ تَوْحِيدُونَ ۱۵۸ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۱۵۹ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ مِمَّنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ آيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَاحِرِي الدِّينِ يَصُدُّونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدُقُونَ ۱۶۰ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّيْلُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ مِنْ آمَنِينَ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

فِي أَيِّهَا خَيْرًا قُلْ نَسْطَرُوهَا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ١٤١ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
يَنْتَهُمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ١٤٢ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَذَا بَعْضُهَا وَمَنْ لَا يَطْلُبُونَ ١٤٣
قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٤٤ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٤٥ قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٤٦ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ١٤٧ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

کُلُّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
١٤٨ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَاقًا
الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَأَنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٤٩

سُورَةُ الْأَعْرَافِ طَبَقَاتُ الْعِلْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْقُرْآنُ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ
فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتَذْكُرَ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ
إِسْتِغْوَاءِ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ مِنَ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
قَلِيلًا مِمَّا تَدَّكُرُونَ ١ وَكَوْنُ
قَرِيكِهِ أَهْلَكْنَاهَا فَاثْنَاهَا
بِاسْنَاءَيْنَا وَأَهْمُ قَائِلُونَ ٢
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ
بِاسْنَاءِ الْآثَانِ قَالُوا إِنَّا

کرده باشد در ایمان خود نیکی را بگو منتظر باشید بد رستی که ما منتظریم ١٤١
بد رستی که انا که پراکنده کرده اند دین خود را و بودند کروه کروه نیستی از ایشان
در چیزی خراب نیست که کار ایشان بسوی خداست پس آگاه گردانید ایشان را آنچه
بودند که میکردند ١٤٢ کسی که بیاورد نیکی را پس برای او سیت ده مثل آن و
کسی که بیاورد بد را پس جزا داده نمیشود مگر بماسندان و ایشان ستم کرده
نمی شوند ١٤٣ بگو بد رستی که هدایت کرد مرا پروردگار من بتوراه راست ١٤٤
دین بد رستی ملت ابرهیم مایل حق و نبود از شرک آوردند کان ١٤٥ بگو بد رستی
که نماز من و مناسک حج من و زندقانی من و مردن من مر خدا پرست که پروردگار
همالیا نیست ١٤٦ نیست هیچ شریکی و را و باین نامور شده ام و من اول مسلمانان
١٤٧ بگو ای غیر خدا را طلب کنم پروردگاری و او پروردگار هر چیزیست و کتب
نمیکند هر نفسی مگر بر او ست و بر ندارد هیچ بردارنده بار کناه دیگر را
پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه گردانید شما را آنچه
بودید که در آن اختلاف میکردید ١٤٨ و او سیت که گردانید شما را خلیفه
روی زمین و بلند گردانید بعضی شما را بالای بعضی مرتبه ها تا بیاورم اید شما را
در آنچه داد شما را بد رستی که پروردگار تو زود عقوبت و بد رستی
که او همراهی امر زنده مهر بالیت ١٤٩

سُورَةُ الْأَعْرَافِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْقُرْآنُ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ
فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتَذْكُرَ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ
إِسْتِغْوَاءِ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ مِنَ رَبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
قَلِيلًا مِمَّا تَدَّكُرُونَ ١ وَكَوْنُ
قَرِيكِهِ أَهْلَكْنَاهَا فَاثْنَاهَا
بِاسْنَاءَيْنَا وَأَهْمُ قَائِلُونَ ٢
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ
بِاسْنَاءِ الْآثَانِ قَالُوا إِنَّا

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۖ فَلَنَقْصُصَنَّ عَلَيْهُمْ بَعْلَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۖ مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۖ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۖ وَلَقَدْ مَكَانَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۖ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّدْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلَّذِينَ اسْتَجَادُوا لِأَدَمَ فَسُجَّدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَرِهَ مَنِ ابْنِ السَّاجِدِينَ ۖ قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَارْتَدَّ

اعراف

۱۰۰

الجزء الثامن

خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۖ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۖ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۖ أَقَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْدِرَ لَهُمْ مِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ أَنَّمْ لَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۖ فَخَرَجْنَا مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَنْ نَجْعَلَ لِمَنْ هَاجَرَ عَنْهُمْ لَكُمُ الْمَكَّةَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ وَبِأَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۖ فَفَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَابِهِمَا وَقَالَ مَا خَلِقَا رَبِّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۖ

پس هراينه پرسيم انا نيرو كه فرستاده شده بسوي ايشان والبتة ميرسيم سرش
شد كائرا ۱۰۰ پس هراينه بخوانيم برايشان بدانش ونبوديم ما پنهانان ۱۰۱
ووزن كردن درانروز حقيقت پس هر كه كرا نيت سجد هاي و پس
اين كروه ايشان در ستكاران ۱۰۲ و هر كه سبكيت سجد هاي
اوپس اين كروه انكساني اند كه زبان كرده اند نفس هاي خود را بسبب آنچه
بودند كه باينهاي ماستم مي كردند ۱۰۳ و هراينه بتحقيق كه جاداديم شما
را در زمين و كردانيديم براي شما دران اسباب معيشت كست آنچه شكر
كداري مي كنيد ۱۰۴ و هراينه بتحقيق كه افرديد شما را پس صورت داديم شما
را پس گفتيم با فرشتگان كه سجد كنيد مرا دم را پس سجد كردند مگر شيطان
كه نبود از سجد كنندگان ۱۰۵ گفت چه مانع شد تو را كه سجد نكي چون
فرمودم ترا گفت من بهترم از او افريدي مرا از آتش و افريدي او را از گل ۱۰۶
گفت پس پايين روازان پس نباشد مرا اينكه كردن كني دران پس بيرون
رو بد رستي كه تو از خوار شدگاني ۱۰۷ گفت مهلت ده مرا تا روزي كه بر
انگيخته ميشوند گفت بد رستي كه تو از مهلت داده شدگاني ۱۰۸ گفت
پس بسبب كمر اه كردن تو مرا هراينه مي نشينم البتة براي ايشان براه تو كه
داسيت ۱۰۹ پس هراينه مي اسم البتة ايشان را از پيش روي ايشان و از
عقب سر ايشان و از جانب هاي راست ايشان و از جانب هاي چپ ايشان
و نخواهي يافت بيشتر ايشان را شكر گذاران ۱۱۰ گفت بيرون رو از ان سر
زدش كرده شده و بخواري رانده شده هراينه انكه پيروي كند تو را از
ايشان هراينه البتة پر كنم دوزخ را از شما هي ۱۱۱ واي آدم ساكن شو تو
و جفت تو در بهشت پس بخوريد از هر گنجاي كه خواهيد و نرد يك مشويد
اين درخت را پس خواهيد بود از ستمكاران ۱۱۲ پس وسوسه كرد
مرا ايشان را شيطان تا ظاهر كند براي ايشان آنچه پوشيده شده بود
از ايشان از عودتهاشان و گفت هي زكرد شما را پروردگار شما را
اين درخت مگر انكه بشويد و فرشته يا بشويد هميشه ماندگار ۱۱۳

سورة النور

وَقَالُوا إِنَّا نَحْمِلُهُمْ بِالْأَصْفَادِ ۚ فَلَمَّا دَاخِلُوا الثَّجَرِ بَدَتْ لَهُمْ سَوَابِقُهَا وَأَنفُسُهَا أَتَتْهُم مِّن دُونِهَا ۚ وَكُلٌّ فِيهَا خَصَافَاتٌ ۚ
 وَنَادَاهُمَا ابْنُ مَرْيَمَ أَخَذَكُمَا أَخَذُوكُمَا هَهُنَا وَلَهُنَّ أَمْشَاتُ الْكَلْبِ ۚ وَآخِذَتُهُمَا بِسُلْبَيْهِمَا فَاتَخَذَتُمَا وَجْهَيْنِ ۚ وَذُكِّرَتَا وَلَهُمَا فِيهَا نَبَسٌ ۚ وَفُتِحَتَا ۚ وَهَهُنَّ بَابُ مِّن دُونِهَا ۚ فَخَرَجَا مِنْهَا خَائِبِينَ ۚ
 وَنَادَاهُمَا ابْنُ مَرْيَمَ أَخَذَكُمَا أَخَذُوكُمَا هَهُنَا وَلَهُنَّ أَمْشَاتُ الْكَلْبِ ۚ وَآخِذَتُهُمَا بِسُلْبَيْهِمَا فَاتَخَذَتُمَا وَجْهَيْنِ ۚ وَذُكِّرَتَا وَلَهُمَا فِيهَا نَبَسٌ ۚ وَفُتِحَتَا ۚ وَهَهُنَّ بَابُ مِّن دُونِهَا ۚ فَخَرَجَا مِنْهَا خَائِبِينَ ۚ

اعراف

۱۰۱

الحجر هشتاد و نه

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۚ
 يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۚ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَتَزَوَّجُ مِنْهُمَا اللَّيْسَاسُ هُمَا لَيْرٌ بِهِمَا سَوَابِقُهَا ۚ إِنَّهُ بَرِيءٌ مِّنْهُمَا وَوَقِيلُهُ مَرَجَتْ لِيَؤْمِنُوا ۚ لَئِنْ لَّمْ يَفْعَلُوا لَإِنَّ اللَّهَ لَهُ عِلْمٌ ۚ
 وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا نَادَاهُمَا ابْنُ مَرْيَمَ أَخَذَكُمَا أَخَذُوكُمَا هَهُنَا وَلَهُنَّ أَمْشَاتُ الْكَلْبِ ۚ وَآخِذَتُهُمَا بِسُلْبَيْهِمَا فَاتَخَذَتُمَا وَجْهَيْنِ ۚ وَذُكِّرَتَا وَلَهُمَا فِيهَا نَبَسٌ ۚ وَفُتِحَتَا ۚ وَهَهُنَّ بَابُ مِّن دُونِهَا ۚ فَخَرَجَا مِنْهَا خَائِبِينَ ۚ
 وَنَادَاهُمَا ابْنُ مَرْيَمَ أَخَذَكُمَا أَخَذُوكُمَا هَهُنَا وَلَهُنَّ أَمْشَاتُ الْكَلْبِ ۚ وَآخِذَتُهُمَا بِسُلْبَيْهِمَا فَاتَخَذَتُمَا وَجْهَيْنِ ۚ وَذُكِّرَتَا وَلَهُمَا فِيهَا نَبَسٌ ۚ وَفُتِحَتَا ۚ وَهَهُنَّ بَابُ مِّن دُونِهَا ۚ فَخَرَجَا مِنْهَا خَائِبِينَ ۚ

و سوگند خورد برای ایشان که بد رستی که من مرثما را هر اینه از پند دهند گام
 ۲۲ پس فرود آورد ایشان را بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر
 شد مرثما از عورت های ایشان و شروع کردند که می چسبایند و بر عورت های
 خود از برك بهشت و او از داد ایشان را پروردگار ایشان که ایامنع نکرده بودم
 شما را از این درخت و نکتم مرثما را که بد رستی که شیطان مرثما را
 دشمنیت اشکار ۲۳ گفتدای پروردگار ماستم کردیم خودمان را و اگر نیافر
 ما را و بختی ما را هر اینه خواهیم بود از زیان کاران ۲۴ گفت فرورود
 بعضی از شما مرثما را دشمنید و مرثما راست در زمین جای قرار و اسباب
 بهر میندست تا وقتی ۲۵ گفت در آن زندگانی میکنید و در آن میمیرید
 و از آن بیرون آورده میشوید ۲۶ ای فرزندان آدم بتحقیق که فرو فرستید
 بر شما لباسی که پوشانند عورت های شما را و اثاث تجلی و لباس برهنگاری
 آن بهتر است این از این های خدایت شاید که ایشان پند پذیرند ۲۷
 ای فرزندان آدم باید در بلادیند از البته شما را شیطان چنانکه بیرون
 کرد پدر و مادر شما را از بهشت که می کند از ایشان جام های ایشان
 را تا بنماید بایشان عورت های ایشان را بد رستی که می بیند شما را او و
 قبله او از جای که نمی بیند شما ایشان را بد رستی که ما کردانیدیم شما
 را دوستان برای نا آنکه ایمان نمی آوردند ۲۸ و هرگاه کنند کار زشت را
 گویند که یافته ایم بر آن پدر آن خود را و خدا امر فرموده ما را بان بگوید رجب
 که خدا امر نمیفرماید بکار زشت ایامی گویند بر خدا چیز را که نمیدانید ۲۹
 بگو امر کرد پروردگار من بعد و راست سازید رو های خود را نزد هر سجده
 و بخوانید و در حالتی که خالص نمایند گانید برای او دین را چنانچه بدید
 او در شما را اول بار بازگشت خواهید کرد و گروهی را هدایت کرد و گروهی
 را سزاوار شد بر ایشان کمر اهی بد رستی که ایشان فر گرفته اند شیاطین
 را دوستان بغیر از خدا و گمان میبرند که ایشان راه یافتگانند ۳۰
 ای فرزندان آدم فرا گیرید زینت خود را نزد هر سجده و بخورید و بیایید

وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ٣١ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣٢ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ ظُهُرُهَا وَمَا بَطَنُهَا وَالْأَنَامُ وَالْبَغْيُ غَيْرُ الْحَقِّ وَأَنْ تَسْرِفُوا إِنَّهُ مَا كَرِهَ اللَّهُ مُسْرِفِيهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٣٣ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ٣٤ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَاكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمُ آيَاتِي فَأَنْتُمْ أَنْتُمْ

اعراف

١٠٢

الجزء الثامن

وَأَصْلَحْ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٣٥ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٣٦ قُلْ أَلَمْ يَأْتِ الْفِتْرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنْتَهِمُ نَصِيحَتُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتُوفُونَهُمْ قَالُوا إِنَّنِ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنْ مَا وَصَّيْنَا عَلَى أَنْفُسِهِمْ فَأَنزَلْنَا مَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْكَافِرِينَ ٣٧ قَالُوا دَخَلُوا فِي آيَةٍ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْآيَةُ النَّارُ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ لَكُمُ الْكُفْرَ إِذَا أَدْرَكُوا أَنَّهُمْ جَمِيعًا قَالَتْ لَوْ لَمْ نَكُنْ لَكُمْ رُسُلًا فَهَلْ أَضِلُّونَا فَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ مُضَاعِفٌ مِنَ النَّارِ قَالُوا لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ٣٨ وَقَالَتْ أُولَهُمْ لَأَخْرُجُنَّكُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلٍ فَدُوهُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٣٩ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحْ لَهُمْ

واسراف مكنيد بد رستي كه اود و نيت نميدارد اسراف كنند كانرا ٣١ بگو كه حرام كرده زينت خدا را كه بپروان آورد از براي بنندگان خود و پا كينه ها از در و زير ابكو اين براي نانيت كه ايمان آورده اند در زندگاني دنيا خالص در روز قيامت همچنين بيان مي كنيم ايتها را براي گروه هاي كه ميدانند ٣٢ بگو جز اين نيست كه حرام كرده پروردگار من كارهاي زشت را آنچه ظاهر است اذن و آنچه پنهان است و كناه را وستم را با حق و اينكه شريك دانيد خدا چيز بزرگه فرو فرستاده بان محنتي و اينكه بگويد چيز بزرگه نميدانيد ٣٣ و براي هرامتي و قتي است مقرر پس چون ايد اجلشان تاخير ننمايند ساعت و نه پيشي گيرند ٣٤ اي فرزندان آدم اگر بپايد شمارا رسولاني ز شما كه بخوانند بر شما ايتهاي مرا پس كسي كه پرهيزگاري نمايد و بصلاح ايد پس نيست ترسي براي شما و نه ايشان اند و هكس شوند ٣٥ و آنها كه نكذب كردند ايتهاي مارا و سرشي نمودند از آنها آنان ياران اشرارند ايشان دران جاويدانند ٣٦ پس كه است ستمكار تر از آنكه بربانند بر خدا در دوعي را يا در دوع انكار در نشانه هاي او را اين گروه ميرسد ايشان را بهر ايشان از كتاب تا وقتي كه بپايند ايشان را فرستادگان ما كه بگيرند جان ايشان را كو بپند كه كجا آنچه بوديد كه ميخو انديدا ز غير خدا كو بپند كه كمر شدند از ما و كواهي دهند بر نفس هاي خود اينكه ايشان بودند كافران ٣٧ كويد در ايد در امتهاي كه بتحقيق گذشته اند پيش از شما از جن و انس در ايش هر گاه در ايد گروه لعنت كند خواهرش را تا انگاه كه در يابند دران همي كو بد اخرشان ترا اولشان اي پروردگار ما اينها كمره نمودند مارا پس بده ايشان را عذاب و چندان از ايش كويد براي هر يك دو چندانيت و ليكن نميدانيد ٣٨ و كويد و لشان مرا اخرشان را پس نيست شمارا بر ما هيچ مرتبي بچشيدان عذاب را بسبب آنچه بوديد كه كيب مي كرديد ٣٩ بد رستي كه آنانكه در دوع انكاشند ايتهاي مارا و سرشي كردند از آنها كشوده نميشود از بر

خودها را

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ طُغْرًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا الْفَاءَ يَوْمَئِذٍ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٥١
 وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٢ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
 الَّذِينَ كُنُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ يَشْفَعُونَ أَلَمْ تَرَ كُنَّا نَعْلَمُ الْقَدِيرَ ٥٣
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٥٤ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
 اعْلَمُوا أَنَّهُ هُوَ ٥٥ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَكْلٌ أَتَىٰ رَبَّكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ كَانُوا تُكَذَّبُونَ ٥٦
 اعْلَمُوا أَنَّهُ هُوَ ٥٧ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَيْسَ لَهُ شَكْلٌ أَتَىٰ رَبَّكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ كَانُوا تُكَذَّبُونَ ٥٨

اعراف ١٠٤ الحزن و همت

يُعْطِي الْمَلَكُ السَّمَاءَ وَيُطْلِقُ حَبْدًا
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجُودُ مَحْرَب
 بِأَمْرِ الْإِلَهِ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ
 اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤ ادْعُوا
 رَبَّكُمْ تَقَرُّعًا وَخَفِيَّةً إِنَّهُ لَا يُعِيبُ
 الْمُعْتَدِينَ ٥٥ وَلَا تَقْسِدُ وَا فِي
 الْأَرْضِ بَعْدَ زُلْزَلِهَا وَادْعُوا خُوفًا
 وَطَعَانًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ
 الْمُحْسِنِينَ ٥٦ وَمَا الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
 حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَحَ سَحَابًا نَّبَأَ الْآلَ
 سُبْحَانَ إِلَهِكَ مِيسِرَ فَأَرْزَلْنَا بِهِ
 الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ
 تَذَكَّرُونَ ٥٧ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ
 يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ
 الَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرِجُ إِلَّا كَلْبًا
 كَذَلِكَ نَصْرِفُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ٥٨ لَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
 يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِن إِلَهِ غَيْرِهِ اخْتِ

انان که فرا گرفته اند دین خود را بی فایده و بازیچه و فریب داده ایشانرا از دین
 دنیا پس امروز فراموش سازیم ایشانرا چنانچه فراموش ساختند بر خوردن
 دوزیشان این و بودندشان که بایتهای ما انکار میکردند ٥٤ و هر آینه تحقیق
 که آوردیم ایشانرا کتابی که تفصیل دادیم انرا برداشتن هدایت و رحمت
 برای کسرویی که ایمان آوردند ٥٥ آیا انتظار میکردند مکر تا و بپوشد
 دوزی که میاید تا و بپوشد تا آنکه فراموش کرده اند انرا از پیش
 بتحقیق که آمده اند فرستادگان پروردگار ما بحق پس آیا برای ما ستان
 شفاعت خواهان پس شفاعت کنند برای ما یا بر سر گردانیده شویم
 پس بکنیم غیر آنچه را بودیم که میکردیم بتحقیق که زیان کردند نفسهای خود
 را و گشتند از ایشان آنچه بودند که بر میبافتند ٥٥ بدرستی که
 پروردگار شما خدا نیست که افریده است اسمانها و زمین را در شش روز
 پس مستولی شد بر عرش میپوشاند شب را بر روز میطلبد انرا بر سرعت و
 اقتاب و ماه و ستارها تسخیر کرده شده ها کرده شده اند بفرمان او
 اگاه باشید که مرا و راست خلق و امر بزرگست خدا پروردگار عالمیا
 ٥٦ بخوانید پروردگار خود را با تضرع و پنهان بدرستی که اودوست
 ندارد از حد گذرندگان ٥٧ و افساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش
 و بخوانید و را از روی ترس و طمع بدرستی که رحمت خدا نزدیکست
 به نیکوکاران ٥٨ و اوست که میفرستد باده ها را مرده دهندگان
 پیش روی رحمتش تا انگاه که بردارند ابرهای کران بار را برانیم انرا بر
 زمینی مرده پس فرو فرستیم بان ابر پس بیرون آوردیم از هم میوها همچن
 بیرون میاوریم مردگان را شاید شما پسند پذیرید ٥٩ و زمین پاکیزه
 بیرون میاید روئیدنی ان بفرمان پروردگار و آنچه بپیدا است بیرون
 نمیاید مگر اندک بی دفعه چنین میگردانیم نشانیهای خود را برای گریه
 که شکر میکند ٥٨ هر آینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت
 ای گروه من پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی غیر او بدرستی که من

کم و بیشتر ١٣

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَأْتِكُمْ رِسَالَاتُ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ أَوَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيٌّ مِثْلِي فَأَنصَحُكُمْ وَلِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ قَالَ

اعراف

۱۰۵

الجزء الثامن

يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَأْتِكُمْ رِسَالَاتُ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيٌّ مِثْلِي فَأَنصَحُكُمْ وَلِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ قَالَ

که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را ۱۰۵ گفتند جمعی از قوم او بدرستی که ما هراینه می بینیم
ترا در کسراهی اشکارا به گفت ای قوم من نیست مرا کسراهی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالیشان ۱۰۶ می رسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و نصیحت میکنم شما
را و می دانم از خدا آنچه شما نمیدانید ۱۰۷ آیا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندای از
نزد پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا برهیزد و شاید که شما رحم
کرده شوید ۱۰۸ پس تکذیب کردند و را پس نجات دادیم او را و انبهارا که با او بودند در
کشتی و غرق کردیم انبهارا که تکذیب کردند آیات ما را بدرستی که آنها بودند کسرویی
کوران ۱۰۹ و بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ خدائی جز او یا پس نمی برهیزد ۱۱۰ و گفتند جمعی که کافر بودند از قوم او
بدرستی که ما هراینه می بینیم تو را در کم خردی و بدرستی که ما هراینه می بینیم تو را
از دروغ گویان ۱۱۱ و گفت ای قوم من نیست با من کم خردی ولیکن من فرستاده شده ام
از نزد پروردگار عالیشان ۱۱۲ می رسانم بشما پیامهای پروردگار خود را و من شما را نصیحت
کنند امین ۱۱۳ و آیا تعجب نمودید از اینکه بیاید شما را پندای از نزد پروردگار شما بر مردی
از شما تا بترساند شما را و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان از بعد قوم نوح
و زیاد کرد شما را در خلق قوتی پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شاید شما را سستگار
شوید ۱۱۴ و گفتند ای امد ما را تا پرستش نمایم خدا را بتنهائی و او گذاریم آنچه بودند
که پرستیدند پدران ما پس بیا ما را آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست
گویان ۱۱۵ گفت بتحقیق که واقع شد بر شما از نزد پروردگار شما عذاب و خشمی آیا
جدال مینمایید با من در اسمیهای که نامیده اید انبهارا شما و پدران شما فرو فرستاد
خدا با آنها هیچ چتی پس انتظار بکشید بدرستی که من باشم از انتظار کشندگانیم ۱۱۶
پس نجات دادیم او را و انانیرا که با او بودند بر حقی از نزد خود و بریدیم دنباله انانیرا
که تکذیب کردند آیات ما را و نبودند مؤمنان ۱۱۷ و بسو نمود

برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستش نمائید

خدا را نیست مر شما را هیچ خدا غیر او بتحقیق که آمد

شما را معجزه روشی از نزد پروردگار شما

هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَنْ ذَرَاهَا فَاْكُلْ فِي اَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَتَّبِعْهَا بِنُورٍ فَيَاخُذَكُمْ عَذَابُ النَّارِ ۝۳۷ وَادْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سَهْلِهَا قُصُورًا وَتَجْعَلُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْاِلَهَ الَّذِي لَا تَعْتَوْنَ فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۳۸ وَاللَّهُ الَّذِي لَا يَزَالُ يَنْزِلُ فِيكُمْ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَفْهَمُوا مِنْهُمْ فَمَا يَكُونُ اَنْ يَصْلَحُوا مِنْهُمْ اِنْ يَشَاءُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝۳۹ قَالُوا اِنَّا بِمَا ارْسَلَتْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝۴۰ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاْفِرُونَ ۝۴۱ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَمَا تَالُوا يٰصِرْلِحُ الْاِنْتِ بَايَعْتُمْ نَارًا اِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۴۲ فَاخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝۴۳ قَوْلِي عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَهَيْتُكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ۝۴۴ وَلَوْ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اِنَّا نَوْنُ الْعَاجِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝۴۵ اِنَّكُمْ لَكَاثِرُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝۴۶ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ اِنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ يَتَطَهَّرُونَ ۝۴۷ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝۴۸ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝۴۹ وَلِي مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاقُوْا الْكَيْلَ وَالْيَمْنَ وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ فِي شَيْئَاتِهِمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ صِلَائِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۵۰ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ ۝۵۱ وَتَقْعُدُونَ عَنْ

این ناقة خداست مرشدا را اینی پس بگذارید انرا که بخورد در زمین خدا و من میکندش بیدی پس فرا گیرد شمارا عذاب دردناک ۳۷ و یاد کنید چون گردانید خدا شمارا جانشینان بعد از عاد و جاداد شمارا در زمین که فرامیگیرید از زمینهای نرم و گشایا و میتراشید در کوهها خاها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباه کاری میکنید در زمین فسادکنندگان ۳۸ و گفتند جماعتی که کونکشی کردند از قوم او مرانرا که ضعیف شده شده بودند مرانکسی را که ایمان آورده بود از ایشان ایامیدانید که صالح فرستاده شده ایست از پروردگار خود گفتند بد رستی که ما با آنچه فرستاده شده بان مؤمنانیم ۳۹ گفتند انانکه سرکشی کردند بد رستی که ما با آنچه ایمان آورده اید بان کافرانیم ۴۰ پس پی کردند ان ناقة را و سر باز زدند از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیا و مارا آنچه وعده داده مارا اگر هستی از فرستاده شده کان ۴۱ پس فرا گرفت ایشانرا از لزل و سخت پس گشتند در خانه شان بندگان افتادگان ۴۲ پس روی گردانید از ایشان و گفت ای گروه من بتحقیق که رسانیدم شمارا پیام پروردگار خود و نصیحت دادم مرشمارا ولیکن دوست نمیدارید نصیحت دهندگانرا ۴۳ و لوط را چون گفت مرقوم خود را ایامی و ریدگار زشت را پیشی نکرده شمارا باین هیچیک از عالمیان ۴۴ ایاشما هرینه می آید مردانرا بشهوت بغیر از زنان بلکه شما گروهی داسراف کاران ۴۵ و نبود جواب قوم او مکرانکه گفتند بیرون کنید ایشانرا از قریه خود بد رستی که ایشان ادمیانی اند که پاک میخواهند باشند ۴۶ پس رهانیدیم او را و اهلش را مگر زنش را که بود از باقی ماندگان ۴۷ و بازانیدیم برایشان بارانی پس بنکر که چگونه بود عاقبت گناه کاران ۴۸ و بسوی مدین برادر مرایشان شعیب را گفت ای گروه من پرستید خدا را نیست مرشمارا هیچ خدائی غیر او بتحقیق که آمد شمارا امجزه از پروردگار شما پس تمام کنید پیمان و ترازو را و کم میکنید از مردم چیزها شانرا و افسا میکنید

در زمین بعد از اصلاحش این بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان ۴۹ و نشینید به راهی که برسانید و بازدارید از راه

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝۴۳ قَوْلِي عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَهَيْتُكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ۝۴۴ وَلَوْ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اِنَّا نَوْنُ الْعَاجِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝۴۵ اِنَّكُمْ لَكَاثِرُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝۴۶ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ اِنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ يَتَطَهَّرُونَ ۝۴۷ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝۴۸ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝۴۹ وَلِي مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاقُوْا الْكَيْلَ وَالْيَمْنَ وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ فِي شَيْئَاتِهِمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ صِلَائِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۵۰ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ ۝۵۱ وَتَقْعُدُونَ عَنْ

وَأَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ إِنَّ يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا نَحْيِي وَهُمْ يَلْعَبُونَ ٩٨ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ٩٩ أَوَلَمْ يَعِدْ يَدِينُ يَرْتُونَ
الْآخِرِينَ مِنْ بَعْدِ هَٰؤُلَاءِ أَنْ يُولَٰئِكَ أَصْنَانًا بِذُنُوبِهِمْ وَلَطَبَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ١٠٠ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ١٠١ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ١٠٢ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ١٠٣ وَقَالَ مُوسَىٰ
اعْرِافُ ١٠٨
الْبَحْرُ وَنَهْمُ

يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٩٤
حَقِّقْ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ٩٥ قَالَ
إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩٦ فَالْقِيَصَاصُ
فَإِذَا هِيَ تَعْبَانُ مُبِينٌ ٩٧ وَنَزَعَ
يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ ٩٨
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ٩٩ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَإِذَا تَمَرُّونَ ١٠٠
قَالُوا ارْجِعْ وَآخَاهُ وَارْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَا تَوَكُّبِكُمْ
سَاحِرٌ عَلِيمٌ ١٠١ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْزُقُ
الْعَالِيِينَ ١٠٢ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ١٠٣ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا
أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
ع ١٠٤ قَالَ الْقَوَا فَلَمَّا الْقَوَا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِحِجْرِ عَظِيمٍ ١١٥

ایا وایمنند اهل قریہ ہا اینکه بیاید ایشانرا عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند ٩٨
ایا پس ایمنند از مکر خدا پس ایمن نیستند از مکر خدا مکر گروه زیانکاران ٩٩ وایا راه نمود
انانیرا که بمیراث میبرد زمین را بعد از اهلان اینکه اگر خواهیم رسانیم ایشانرا
لکنا هان ایشان و مهر زمین بردہای ایشان پس ایشان نشوند ١٠٠ این قریہ ہارا
حکایت میکنیم بر تو از خبر ہای آنها و ہر اینہ بتحقیق کہ آمدند ایشانرا پیغمبران
ایشان نامجر ہای روشن پس نبودند کہ بکروند با پنچہ تکذیب کردہ بودند پیش از این
ہچنین مہر میزدند خدا بردہای کافران ١٠١ و نیافتیم ما برای بیشترین ایشان ہچ پیا
و اگر چہ یافتیم بیشترین ایشانرا ہرینہ فاسقان ١٠٢ پس برانیکچہ بعد از ایشان موسی
را با مجر ہای خود بسوی فرعون و جماعتش پس ستم کردند با آنها پس بنکر چگونہ بود
آخر کار فساد کنندگان ١٠٣ و گفت موسی ای فرعون بد رستی کہ من فرستادہ شدہ ام
از پروردگار عالمیان ١٠٤ سزاواردم بر اینکه نکویم بر خدا مکر حقرا بتحقیق کہ آمدہ ام شما را
با مجرہ روشن از نزد پروردگار شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را ١٠٥ گفت اگر
ہستی کہ آمدہ با مجرہ روشن پس بیا و زانرا اگر ہستی از راست گویان ١٠٦ پس افکند
موسی عصای خود را ناگالان زردہائی شد ہویدا ١٠٧ و بیرون آورد دست خود را پس
ناگاہ ان سفید بود برای بینندگان ١٠٨ گفتند بزرگان از گروه فرعون بد رستی کہ
این ہرینہ ساحریت بسیار دانا ١٠٩ میخواہد کہ بیرون کند شما را از زمین شما
پس چہ میفرماید ١١٠ گفتند باز دار او و برادرش را و بفرست در شہر ہا جمع کنند
کہ بیاورند تو را ہر ساحر دانا ئی را ١١١ و آمدند ساحران فرعون را گفتند بد رستی
کہ برای ما ہرینہ مزدیست اگر بودہ باشیم ما غالبان ١١٢ گفت اری و بد رستی کہ
شما ہرینہ از نزد یگانید ١١٣ گفتند ای موسی یا اینست کہ می اندازی و یا آنکہ باشیم

ما اندازندگان ١١٤ گفت ببیند از دید پس چون

انداختند سحر کردند دیدہ ہای مردم

را و ترسانیدند ایشانرا و

آوردند سحر

بزرگی را ١١٥

وَأَوْفِيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ١١٤ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١٥ فَغَلَبُوا هَٰذَاكَ وَانْقَلَبُوا صَٰغِرِينَ ١١٦ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ١١٧ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ١١٨ أَدَّبَ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ١١٩ قَالَ فِرْعَوْنُ اأَمْنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنٰ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَكُم مَكْرَمُودٌ فِيمَا لَمْ يَنْتَهِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٢٠ لَا تَقْطَعْنَ أَيِّدِيكُمْ وَارْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَا تَصْلُبْكُمْ أَجْعَبِينَ ١٢١ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ١٢٢ وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تَنَارُ رَبِّنَا أَفَرِحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ١٢٣ وَقَالَ الْمَلَأُ

البحر في نهم

١٠٩

اعراف

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُسِي قَوْمَهُ
لِنُقْصِدُ وَفِي الْأَرْضِ يَذَرُكَ وَلِهَٰذَا
قَالَ سَنُقْلِلُ بَنَاتَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
وَأَيُّ قَوْمٍ قَاهِرُونَ ١٢٤ قَالَ مُوسَىٰ
لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ١٢٥
قَالُوا أَوَدِينًا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَمَّا رَبِّكُمْ
إِنَّ يَهْلِكَ عِدُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ١٢٦
وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقْصِ مِرَالِئِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
١٢٧ فَإِذَا جِئْتُمُ الْحَسَنَةَ قَالُوا
لَنَا هَٰذِهِ وَإِنْ تُصِيبُكُمْ سَيِّئَةٌ يَطْرُقُ
بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا أَلَمَّا طَأْتَرَهُمْ
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
١٢٨ قَالُوا إِنَّمَا تَأْتِيَنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لِيُخْرِجَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
١٢٩ فَادْعُنَا عِلْمِيَّ الطُّوفَانَ
وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالْقَصَادِعَ وَالْجَم

آيات

وَحِي کریم بسوی موسی که بیند از عصای خود را پس ناگاه آن فرو میرد آنچه را بدروغ
مینمودند ١١٤ پس ثابت شد حق و نابود شد آنچه بودند که میکردند ١١٥ پس مغلوب
شدند انجا و برگردیدند خوار شدگان ١١٦ و افتادند ساحران سجده کنندگان ١١٧
گفتند ایمان آوردیم پروردگار عالیشان ١١٨ پروردگار موسی و هارون ١١٩ گفت فرعون
ایمان آوردید با و پیش از آنکه رخصت دهم مر شما را بدرستی که این کار هر آینه خبیله است
که مکر کردید آن را در این شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید
١٢٠ هر آینه می برم البته دستهای شما و پاهای شما را از خلاف پس هر آینه بردار
میکنم البته شما را هر ١٢١ گفتند بدرستی که ما بسوی پروردگار خود باز گشت
کنندگانیم ١٢٢ و انتقام نمیکشی از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بمجرات پروردگار خود چون
آمد ما را ای پروردگار ما بریز بر ما صبری و بمیزان ما را مسلمانان ١٢٣ و گفتند بزرگان
از قوم فرعون ایایا و امیکذاری موسی و قومش را تا فساد کنند در زمین و واگذارند ترا و
خدایان ترا گفت فرعون بزودی میکشیم پس آن ایشانرا و زنده میکذاریم زنان ایشانرا
و بدرستی که ما بر بالای ایشان قهر کنندگانیم ١٢٤ گفت موسی مرقوم خود را یاری
خواهید از خدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا بزرگست میراث میدهد شهر که
را میخواهد از بندگان خود و عاقبت از برای پرهیزگارانست ١٢٥ گفتند رنجانید
شدیم پیش از آنکه بیای ما را و از بعد آنکه آمدی ما را گفت که شاید پروردگار شما
هلاک کند دشمن شما را و جان نشین کند شما را در زمین پس به بیند که چگونه
میکند ١٢٦ و تحقیق که گرفتیم آل فرعون را بقط ساطع و کی از میوهها تا شاید ایشان
پند پذیرند ١٢٧ پس چون آمد ایشانرا نیکی گفتند از برای ماست این و اگر میرسید
ایشانرا بدی قال بد میزدند بسوی و کسی که بود با او آگاه باشید که نیست خیر
و شر ایشان مگر نزد خدا ولیکن بدترین ایشان میدانند ١٢٨ و گفتند هر چه بیاورد

ما را بان از نشانه تا سحر کنی ما را بان پس نیستیم مرتزایان

آورندگان ١٢٩ پس فرستادیم بر ایشان طوفان

و ملخ و کنه و وزغها و حوا

و نشانهای

حج

مَفْضَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا جَحِيمِينَ ۱۳۲ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْعَوَةِ إِذْ هُمْ يَنْكُثُونَ ۱۳۳ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِآيَتِنَا كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۱۳۴ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ذَمَّتْ كُلُّهُ رَّبِّكَ الْحَسَنَ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۱۳۵ وَجَاوَزْنَا

اعراف ۱۱۰ البحر ونامر

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۱۳۶ إِنَّ هَؤُلَاءِ صَبَرُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۳۷ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۱۳۸ وَإِذْ أَخَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۱۳۹ وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا هَا بَعِشْرَ فَمَمِّ مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۱۴۰ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَا فِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَصُوفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ

جدا پس کردن کشتی کردند و بودند کرده گناه کاران ۱۳۲ و چون واقع شدی برای ایشان عذاب گفتندای موسی بخوان از برای ما پروردگار خود را با آنچه عهد کردی و تو که اگر برداری از ما این عذاب را هر چند ایمان آوریم البته مر تر و البته بفرستیم یا تو بنی اسرائیل پس چون برداشتیم از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان بودند رسیده کافران گناه ایشان پیمان میشکند ۱۳۳ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشان را در دریا بسبب آنکه ایشان تکذیب کردند آیاتهای ما را و بودند از اینها بیخبران ۱۳۴ و میراث داریم گروهی را که بودند که ضعیف شمرده میشدند مشرقهای زمین و مغربهای آنرا که برکت داده بودیم در آنرا و تمام شد سخن پروردگار تو که نیکو بود بر بنی اسرائیل بسبب صبر کردنشان و ویران کردیم آنچه را بود که میساخت فرعون و قومش و آنچه بودند که بلند میکردند ۱۳۵ و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بر گروهی که پاس میداشتند بر بتانی که مرایشان را بود گفتندای موسی بگردان برای ما خدائی چنانچه ایشان را خدایانست گفت موسی بد رستی که شما قومید نادانان ۱۳۶ بد رستی که این گروه هلاک گردانیده شده است آنچه ایشان درانند و نا بود است آنچه هستند که میکنند ۱۳۷ گفت موسی یا غیر خدا را بجویم برای شما خدائی و حال آنکه او فرونی داده شما را بر عالمیان ۱۳۸ و چون نجات دادیم شما را از آل فرعون که میجویند برای شما بدی عذاب را میکشند پس آن شما را وزند میکند زنا کنندگان را و در این امتحانی بود از پروردگار شما عظیم ۱۳۹ و وعده دادیم موسی را سی شب و تمام گردانیدیم آنرا بد پس تمام شد وعده پروردگار او چهل شب و گفت موسی بر برادر خود هرون را جانشین باش مرا در قوم من و بصلاح او و پیروی مکن راه فساد کنندگان را ۱۴۰ و چون آمد موسی مروج گاه ما را و سخن کرد او را پروردگار او و گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنکرم بسوی تو گفت خدا

هرگز نه بینی مرا ولیکن بنکر بسوی این کوه پس اگر آرام گرفت

بجای خود پس زود باشد که ببینی مرا پس چون

تجلی کرد پروردگار او بران

کوه گردانید آن

کوه را

دَكَ وَخَرَّ مُوسَى صَبْحًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۴۱ قَالَ مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝۱۴۲ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ
قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِحُسْنِهَا سَأُبَيِّنُ لَكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ۝۱۴۳ سَأُصْرِفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْيُخْدُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
أَعْرَافَ ۝۱۴۴ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

غَافِلِينَ ۝۱۴۴ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۴۵
وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلُمِهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلْمِ يَرَوْنَ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝۱۴۶
وَلَمَّا سَقَطَ فِي يَدَيْهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ
قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْجِعْنَا إِلَى
وَيْعِ رَبِّنَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۴۷
وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبًا
اسْتَفًّا قَالَ يَشُمَّا خَلْفَقُوتِي مِنْ
بَعْدِي عَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ قَالَتِي
الْأَلْوَابِ وَخُذْ بِرَأْسِ أَخْبِهِ يَجْمَعُونَ
إِلَيْهِ قَالِ إِنَّ أُمَّتِي أَرَأَتْهُمُ اتَّخَذُوا
وَكَادُوا وَيَقُولُونَ بَلَى فَلَاشْمِمْ
الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۝۱۴۸ قَالِ رَبِّ اغْفِرْ لِي
وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝۱۴۹ إِنَّ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

خورد و بر و افتاد موسی به یوش پس چون بهوش آمد گفت پاکی تو تو بر نمودم بسوی تو و من اول
گردیدم گفتم ای موسی بدستی که من برگزیدم ترا بر آدمیان به پیامهای خود و بکلام
خود پس بگیر آنچه داده ام ترا و باش از شکر گذاران ۱۴۲ و نوشتیم برای او در لوحها از هر چیزی
پندی و بیانی برای هر چیزی پس بگیر این را بقوت و بهر ما قوم خود را که بگیرند به نیکوترانی و
باشد که بنمایم شمارا سرای فاسقان ۱۴۳ بزودی میگردانم از آیات خود انا نیز که تکبر
میکنند در زمین بغیر حق و اگر بر بینند هر ایتی را ایمان نمی و رند بان و اگر بر بینند راه را
را انگیرند از راه و اگر به بینند راه که راهی میگیرند از راه این بسبب اینست که ایشان
تکذیب کردند آیههای ما را و بودند از آنها بیخبران ۱۴۴ و انا که تکذیب کردند بایتهای
ما و ملاقات آخرت نابود شد کردارهای ایشان ایا جزا داده میشوند مگر آنچه بودند
که میگردند ۱۴۵ و گرفتند قوم موسی از بعد از از زبور هاشان کوساله را جسد
که مرا ترا و از کا و بود ایا ندیدند که آن سخن نمیکرد با ایشان و نمی نماید ایشان را
راهی گرفتند از او بود و دستمکاران ۱۴۶ و چون خطابی شد در دستهای
ایشان و دیدند که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند هر این را اگر رحم نکند ما را
پروردگار ما و نیا مرزد ما را هر این را خواهیم بود البته از زیانکاران ۱۴۷ و چون برگشت
موسی بسوی قوم خود خشمگین اند و هناك گفت بد جانشینی گردید مرا از بعد من یا
پیشی گرفتید فرمان پروردگار را ترا و انداخت لوحها را و گرفت سر برادرش را میکشید
او را بسوی خود گفت ای پسر ما در من بدستی که قوم ضعیف کردند مرا و نزدیک بود
که بکشند مرا پس شاد مکن بمن دشمنان را و مگردان مرا با گروه ستمکاران ۱۴۸ گفت
پروردگار من بیا مرز برای من و برای برادر من و در او را در هر رحمت خود و تو رحمت
کننده ترین رحمت کننده کافی ۱۴۹ بدستی که انا که گرفتند کوساله را زو

برسد ایشان را

خشی از پر

وردگار ایشان

و خاری در

زندگی دنیا

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝۱۰ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا أَنْ رَبَّنَا مِنْ بَعْدِهَا الْخَفُورَ رَحِمَ ۝۱۱ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضِبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُفُسِهَا هَمٌّ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝۱۲ وَأَخَذَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلِيفًا قَلِيلًا أَخَذَهُمْ الْرَحْفَةُ قَالِ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَآيَاتِي أَهْلَكْتَهُمْ بِمَا فَعَلُوا السُّفْهَاءَ فَمِثْلُ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝۱۳ وَكَتَبْنَا فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ حُسْنَهُ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أَلَيْنَاكَ الْحُجُومَ وَنَهْمُ

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكِنُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۴ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُ وَنَهُ مَكْنُونًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجُعِلَ لَهُمُ الْكَتَابَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيرَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۵ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُكَ بِالنُّورِ لَكَ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْتِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝۱۶ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و همچنین خرامیدیم افترا بنده را ۱۰ و آنانکه کردند بدیها را پس توبه کردند از بعد از ایمان آوردند بدستی که پروردگار تو از بعد از آن هر این امر زنده مهری است ۱۱ و چون فرونشست از موسی خشم گرفت لوحها را و در نوشته آنها هدیاتی و رحمتی بود برای آنانکه ایشان از پروردگارشان میترسیدند ۱۲ و برگزید موسی از قوم خود هفتاد مرد را برای وعده گاه ما پس چون گرفت ایشان را صاعقه گفت ای پروردگار من اگر خواسته بودی هلاک کرده بودی ایشان را از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را با آنچه کرده اند که خردان از ما نیست این مکر از ما لیس تو کمره میکنی بان کس را که میخواهی و هدایت میکنی کسی را که میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیا مرد ما را و رحمت کن ما را و توبهترین امر زنده گانی ۱۳ و بنویس برای مادرین دنیا نیکی و در اخوت بدستی که ما را یافته ایم بسوی تو گفت عذاب من میرسانم بانکس که خواهم و رحمت من کنجاایش دارد هر چیز را پس زود بنویسیم از برای انانی که پرهیزکاری میکنند و میدهند زکوة را و انانی که ایشان بایتهای ما ایمان می آورند ۱۴ انکسانی که پیرو میکنند رسولی را که پیغمبر احمی است که می یابند و نوشته شده نزد ایشان در توفیق و انجیل امر میکند ایشان را بمعرف و نهای مینماید ایشان را از منکر و حلال میکند برای ایشان پاکیزه ها را و حرام میگرداند بر ایشان پلیدها را و بر میدارد از ایشان بارگران ایشان را و غلهائی که بود برایشان پس انانی که ایمان آورده اند با و و تعظیم کرده اند او را و یاری نموده اند او را و پیروی کردند از نور پر که فرو فرستاده شده با او این گروه ایشانند سرکاران ۱۵ بگوای مردمان بدستی که من فرستاده خدایم بسوی شما آنکه مرا و راست پادشاه اسمانها و زمین نیست معبودی بحق مکر و زنده میکند و میمیراند پس ایمان آورید بخدا و رسول و پیغمبر احمی آنکه ایمان دارد بخدا و سخنانشان او و پیروی کنید او را شاید که شما هدایت یابید ۱۶ و از قوم

او را شاید که شما هدایت یابید ۱۶ و از قوم

موسی گروهی اند که راه

مینمایند بحق و بان

عدالت

میکند ۱۵۶

وَقَطَعْنَا لَهُمْ آسَافًا أَمَّا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذَا اسْتَقَامَ قَوْمُهُ أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْجَبَّ فَابْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَ عِمًا
 قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مِثْرَهُمْ فَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلَّوَامٍ مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ
 كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٥٨ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
 سَجْدًا تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ١٥٩ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ
 السَّمَاءِ مَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ١٥٩

اعتراف

۱۱۳

الجزء ونهر

وَجَدَّا جَدًّا كَرْدَانِيْدِيْمَ اِيْشَانْزَادَ وَارَدَه سِيْطَ امْتَهَا وَحِي كَرْدِيْمَ بَسُوِيْ مَوْسَى هَنَكَا مِي
 كِه طَلَبْ اَب كَرْدَنْدَا وَرَا قَوْمِش اِيْنكه بَرَن بَعْصَايْت اَن سَكْنَك رَا پَس رَوَانْ شَد
 اَز اَن دَوَارْدَه چَشْمَه بِتَحْقِيْق كِه دَانَسْتَنْد هَر مَرْدِيْ اَب خُوْر خُوْر دُرَا وَسَايَا سَاخْتِيْم
 بَرَايْشَانْ اَبْرَا وَفَرُو فرسْتَا دِيْم بَرَايْشَانْ مَن وَسَلْوَى رَا بَخُوْرِيْدَا زِيَا كِيْر هَا اَنجِه
 رُوْزِي كَرْدَه اِيْم شَمَارَا وَسْتَم نَكْرَدَنْد بَر مَا وَلِيْكَن بُوْدَنْد كِه نَفْسَهَايْ خُوْر دُرَا
 سْتَم مِي كَرْدَنْد ١٥٨ وَهَنَكَا مِي كِه كَفْتَه شَد مَرَايْشَانْزَا كِه سَا كَن شُوِيْدَا بِن قَرِيْه
 رَا وَبَخُوْرِيْدَا زَان هَرْ چِه خَوَاسْتِيْد وَبَكُوْنِيْد حِطَّة وَدَاخِل دَر شُوِيْد سَجْدَه
 كَذَا رَا نَا بِيَا مَرِيْم بَرَايْ شَمَا كِنَا هَا نْ شَمَارَا زُوْد بَا شَد كِه بِيْفَرَايِيْم نِي كُوْكَارَا نَزَا
 ١٥٩ اَبْرَا بَدَل كَرْدَنْدَا اَنَا نَكِه سِيْم كَرْدَنْدَا اِيْشَانْ سَخْن رَا غِيْر اَنجِه كَفْتَه شَد بُوْد
 مَرَايْشَانْزَا اَبْرَا فرسْتَا دِيْم بَرَايْشَانْ عَذَابِيْ رَا سَمَانْ بَسَبَبْ اَنجِه بُوْدَنْد كِه سْتَم
 مِي كَرْدَنْد ١٥٩ وَبِيْرِس اِيْشَانْزَا اَز قَرِيْه كِه بُوْد نَزْدِيْك دَرِيَا وَفِي كِه رَحْمَتِيْ
 مِي كَرْدَنْد دَر شَبْنَه چُوْن مِي مَدَنْدَا اِيْشَانْزَا مَا هِيْمَايْ اِيْشَانْ دَر دُوْر شَبْنَه
 اِيْشَانْ پِيْدَا وَرُوْزِي كِه شَبْنَه نِيْمِي كَرْدِيْدَن مِي مَدَنْدَا اِيْشَانْ رَا هِيْمِيْر اِيْمَا
 مِي كِنِيْم اِيْشَانْزَا بَسَبَبْ اَنجِه بُوْدَنْد كِه نَا فَرْمَايِيْ مِي كَرْدَنْد ١٦٠ وَچُوْن كَفْتَنْد كَرُوْهيْ
 اَز اِيْشَانْ چَرَا پِيْدَا مِيْدَهِيْد كَرُوْهيْ كِه خُذَا هَلَاك كُنْدَه اِيْشَانْزَا عَذَاب
 كُنْدَه اِيْشَانْزَا عَذَابِيْ سَخْت كَفْتَنْد عَذْر خَوَاسْتَن بَسُوِيْ پَرُوْر دَكَا رَشْمَا وَ
 شَايْد كِه اِيْشَانْ پَر هِيْز كَار شُوْنْد ١٦١ اَبْرَا چُوْن فَرَا مَوْش كَرْدَنْدَا اَنجِه پَسَنْد
 دَا دَه شَد بُوْدَنْد بَا ن نَجَات دَا دِيْم اَنَا نِيْرَا كِه هِيْ مِي كَرْدَنْدَا زَنْبِيْ وَكِرْفَتِيْم
 اَنَا نِيْرَا كِه سْتَم كَرْدَنْد بَعَذَابْ سَخْتِيْ بَسَبَبْ اَنجِه بُوْدَنْد كِه نَا فَرْمَايِيْ مِي كَرْدَنْد
 ١٦٢ اَبْرَا چُوْن سَر كَشِيْ كَرْدَنْدَا اَنجِه مَنَع كَرْدَه شَد بُوْدَنْدَا زَان كَفْتِيْم مَرِيْشَانْزَا
 بَا شِيْد بُوْزِيْن كَا نْ دُوْر شَد كَا نْ ١٦٣ وَچُوْن اَعْلَام كَرْدِيْ كَرُوْر دَكَا وَتُو كِه هَر اِيْنَه
 بَرَا نَكِيْر دَا لَتَه بَرَايْشَانْ تَا رُوْز قِيْلَمَت كَسِيْرَا كِه عَذَابْ كُنْدَا اِيْشَانْزَا بَدْعَذَابِيْ بَدْرَجِيْ
 كِه پَرُوْر دَكَا رَتُوْهَر اِيْنَه زُوْد عَقَابَسْت وَبَدْرَجِيْ كِه اَو هَر اِيْنَه اَمْر زَنْدَه اِيْسْتَهَر بَا ن ١٦٤
 وَجَدَّا جَدًّا كَرْدَانِيْدِيْمَ اِيْشَانْزَادَ رَزْمِيْن اَمْتَهَا بَعْضِيْشَانْ شَايْسْتَكَا نْ وَبَعْضِيْشَانْ غِيْر
 ن وَاز مَوْ دِيْم اِيْشَانْزَا اَبْجُوْبِيْهَا وَبَدِيْهَا شَايْد كِه اِيْشَانْ بَا ز كَشْت نَمَايَنْد ١٦٥

١٦٥

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذِينَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٤٦
وَالَّذِينَ يَمَسُكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصَلِّينَ ١٤٧ وَإِذْ نَقَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَانَهُ ظِلٌّ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَارِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٤٨ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَيَّ أَدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى

اعراف

۱۱۴

الجزء والخمس

أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ١٤٩ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ١٥٠ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَبَاتِ وَالْعَمَلِ يُرْجَعُونَ ١٥١ وَآتَىٰ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْلَحْ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَادِينَ ١٥٢ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَا هَهُنَا وَلِكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ١٥٣ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلُمٍ ١٥٤ مِنْ هَذَا اللَّهُ هُوَ الْهَادِي وَهُوَ الْبَاطِلُ يُضِلُّ فَاوْلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٥٥ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٥٦ هَؤُلَاءِ هُمُ الْعَيْنُ لَا يَبْصُرُونَ هَؤُلَاءِ إِذَا لَبِثَهُمُ مَوْتٌ بِهَا أُولَئِكَ كَانُوا لَنَا نِعَامًا بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ١٥٧

۱۱۵

پس درآمدند و بعد ایشان ناخلفان که همی رات برند کتاب را می گرفتند منع این انداز او می گفتند که زود از سر زید خواهد شد برای ما و اگر بیاید ایشان را امتناعی مانندان می گرفتند از آیا گرفته نشد برای ایشان پیمان کتاب این که نکویند بر خدا مکر حق را و خوانده اند آنچه در آنست و سرای خرت بهتر است برای نا آنکه می بریزند یا پس تعقل نمی کنند ۱۴۶ و نا آنکه چنگ در زده اند بکتاب و پنا داشتند نماز را بد رستی که ما ضایع نمی کنیم مزد اصلاح کنندگان را ۱۴۷ و هنگامی که بلند کردیم کوه را بالا ای ایشان که گویا آن سایه بانی بود و گمان بردند که آن فرود آینه است برای ایشان بگیری در آنچه را دادیم شما را بقوت و یاد کنید آنچه را در آنست شاید که شما پرهیزگار شوید ۱۴۸ و هنگامی که گرفت پروردگار تو از فرزندان ادم از پستی های ایشان فرزندان ایشان را و کوه گرفت ایشان را بر نفس های خودشان که آیا نیستی من پروردگار شما گفتند آری کوه شدیم مباد ابگویند روز قیامت بد رستی که ما بودیم از این بخیبران ۱۴۹ یا ابگویند جز این نیست که شرک آوردند پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میکنی ما را بسبب آنچه کردند بتاه گاران ۱۵۰ و همچنین تفصیل میدهم آیتها را و شاید که ایشان باز گشت نمایند ۱۵۱ و بخوان برای ایشان خبر آن کسی که دادیم او را آیت های خود را پس بیرون آمد از آنها پس بعقب او افتاد شیطان پس بود از کمر آهان ۱۵۲ و اگر خواستیم هر آینه بلند کرده بودیم او را بانها و لیکن او میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد خواهش خود را پس مثل آن چون مثل سگ است اگر حمله میکنی بر او زبان از دهان بیرون می ورد یا و اگر در ی و در زبان از دهان بیرون می ورد این مثل قوم است که تکذیب کردند آیتها را پس بخوان قصه ایشان که ایشان فکر کنند ۱۵۳ بد است مثل آن گروهی که تکذیب کردند آیتها را و نفسها را خود را بودند که ستم می کردند ۱۵۴ کسی را که هدا کند خدا پس او هدایت یافته و کسی را که گمراه کند پس آن گروه ایشان زیانکاران ۱۵۵ و هر آینه تحقیق فریدیم برای دوزخ بسیاری از جن و آدمیان را و ایشان را دوزخ که نمی دهند بانها و مرا ایشان را است دید هائی که نمی بینند بانها و مرا ایشان را است که گمیشوند بانها اما مانند چهار پایا نیستند بلکه ایشان گمراه ترند از گمراه ایشانند بخیبران ۱۵۶

در مذهب

وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الدِّينَ يُحْدِثُونَ فِي سَمَائِهِ سِجْرُونَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٧٦ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
 وَبِهِ يَعْدِلُونَ ١٧٧ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ١٧٨ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ١٧٩ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا
 بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنَّهُ هُوَ الْبَاقِرُ الْمُبِينُ ١٨١ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ
 يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ١٨٢ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ١٨٣ أَلَيْسَ لَكَ
 أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ ١٨٤

عَنِ السَّاعَةِ آيَاتٍ مُّرْسِيهَا قَدْ
 إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّسُهَا
 لَوْ قَرَّبَهَا إِلَّا هُوَ تَقَلَّتْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسُورُ
 كَأَنَّكَ خَفِيفَةٌ عَلَيْهَا فَلَمَّا عَلَّمَهَا
 عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ١٨٤ أَفَلَا أَمْلِكُ لِلْفَيْسِ
 نَقْعًا وَلَا خَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَ
 لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ كَسْتَكْتَرُ
 مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّقِيَ الْوَيْهَ إِنَّ أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٥
 هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
 وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
 فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا
 فَأَمْرَتْ بِهِ لَمَّا انْقَلَبَتْ دَعَا اللَّهَ
 رَبَّهُمَا لَئِنْ أَتَيْتَا صَالِحًا لَّنُكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ١٨٦ فَلَمَّا
 أَتَيْتُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
 فِيهَا أَيْتُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَسَا
 يُشْرِكُونَ ١٨٧ أَيْتُرْكُونَ
 مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ
 ١٨٨ وَلَا يَسْطِيعُونَ لَهُمْ نَفْعٌ وَلَا
 أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ١٨٩
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى
 لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ ١٩٠

و مر خدا ایر است نامهای نیکو پس بخوانید و را با آنها و بگذارید کسی این را که میل میکند
 در نامهای و بزودی جزا داده میشوند آنچه را که بودند که میکردند ١٧٦ و از آنها که
 افریدیم گروهی که راه نمایند بحق و بان عدالت میکنند ١٧٧ و آنان که تکذیب
 کردند بایتهای ما بزودی در نور دیم مرتبه مرتبه ایشان را از هر جا که ندانند
 ١٧٨ و مهلت دهم برای ایشان از بد رستی که گرفتن پنهان من سخت است ١٧٩ آیا و
 فکر نمیکند که نیست بصاحب ایشان هیچ دیوانگی نیست او مگر ترسانند هویدا ١٨١
 آیا و نظر نکردند در ملکوت اسمانها و زمین و آنچه را افرید خدا از چیزی و در این که شایسته
 که باشد تحقیق نزدیک رسیده اجل ایشان پس بگذارم سخن بعد از آن ایمان خواهند آورد
 ١٨٢ کسی که گمراه گرداند خدا پس نیست راه نمائی برای او و او میکند و ایشان را در طغیان
 خودشان که حیران میبوده باشند ١٨٣ امیر پسند ترا از قیامت که کی باشد
 وقوع آن بگو خزان نیست که دائر آن نزد پروردگار منست پیدا نمیکند از ادواتش
 مگر او کران آمد در اسمانها و زمین نمی آید شما را مگر ناگاه میپرسند ترا که کویا تو دانی
 از آن بگو که جز این نیست که علمش نزد خداست ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند ١٨٤
 بگو مالک نیستی برای نفس خود نفی و نه ضرری را مگر آنچه را خواسته باشد خدا
 و اگر بودم که میدانستم غیب را از این که تحصیل بسیار کرده بودم از خیر و نرسیده
 بود مرا بدی نیستی من مگر ترسانند و مژده دهند مگر و هی را که ایمان می آورند ١٨٥
 اوست آنکه افرید شما را از شخص واحد و گردانید از آن زشتی را تا آرام گیرد بسوی
 او پس خون در بر گرفت و این داشت باری سبک پس گذشت بان پس چون گردانید
 شد خوانند خدا پروردگارشان را که اگر بدی می ما را شایسته هر آینه باشیم
 البته از شکر کنندگان ١٨٦ پس چون داد ایشان را شایسته گردانیدند برای او شریکان
 و آنچه داد ایشان را پس بر تراست خدا از آنچه شرک می آورند ١٨٧ آیا شرک است
 می سازند آنچه را که نمی آفریند چیزی را و آنها افریده میشوند ١٨٨ و نمیتوانند
 برای ایشان آری کردنی و نه نفسهای خود را توانند یاری کنند ١٨٩
 و اگر بخوانید ایشان را سوی هدایت یروین نکنند شما را یکسانست
 بوشما خواه بخوانید ایشان را یا شما خواه اموش باشید ١٩٠

اِنَّ الدِّينَ نَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادًا اَمَّا لَكُمْ فَاَدْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۱۹۱ اَللّٰهُمَّ اَجَلُ بَشَرٍ هَآءِهِمْ اَيْدِيْهِمْ هَآءِهِمْ اَللّٰهُمَّ اَعْيُنٌ بَصُرُوْنَ هَآءَهُمْ اِذَا كُنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۱۹۲ اِنْ وَلِيَّيَ اللّٰهُ الَّذِيْ فِيْهِ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَكَّلُ الصّٰلِحِيْنَ ۱۹۳ وَالَّذِيْنَ نَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ لَا يَسْتَجِيبُوْنَ نَدْعُكُمْ وَلَا اَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۱۹۴ وَاِنْ نَدْعُوْهُمْ اَلْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا وَتَرْبٰهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يَبْصُرُوْنَ ۱۹۵ خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيْنَ ۱۹۶ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ وَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّ الدِّينَ اَقْوٰمًا اِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَكَرَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ ۱۹۸ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوْنَ ۱۹۹ وَاِذَا الْمَتٰنِتُمْ بِاَيْتٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلْ اِنَّمَا اَتَّبِعُ مَا يَدْعُوْنِيْ اِلٰى مِنْ رَّبِّيْ هٰذَا بَصٰ اْتُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدٰى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ۲۰۰ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْمِعُوْا لَهُ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۲۰۱ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخَفِيَّةً وَّوَدُوْنَ الْخَفِيِّ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآخِصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِيْنَ ۲۰۲ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ رَبِّكَ الْاِسْلَامُ ۚ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ يَسْجُدُوْنَ لَهُ وَلَهُ يُسْجَدُ وَرُوْحُكُمْ ۚ سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ تَرْبٰهُمْ يَنْصُرُوْنَ اِلَيْكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يَسْأَلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ فَالرَّسُوْلُ فَاَنْقُضُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۱

الشیطان نزع و استعذ بالله انه سمیع علیهم ۱۹۸ ان الدین اقوا اذا مسهم طائف من الشیطان تکرروا فاذا هم مبصرون ۱۹۸ و اخوانهم یمدوهم فی الغی ثم لا ینصرون ۱۹۹ و اذا المتانتم بایه قالوا لولا اجتبیتهما قل انما اتبع ما یوحی الی من ربی هذا بصائر من ربکم و هدی و رحمة لقوم یمنون ۲۰۰ و اذا قرئ القرآن فاسمعوا له و انصتوا لعلکم ترحمون ۲۰۱ و اذکر ربک فی نفسک تضرعا و خفیة و ودون الخفی من القول بالغدو و الاخصال و لا تکن من الغافلین ۲۰۲ ان الدین عند ربک الاسلام ۚ یستکبرون عن عبادته و یسجدون له وله یسجد و روحکم ۚ سورة الانفال تربهم ینصرون الیک بسم الله الرحمن الرحیم یسألونک عن الانفال قل الانفال لله فالرسول فانقضوا لله و اصلحوا ذات بینکم و اطیعوا الله و رسوله ان کنتم مؤمنین ۱

منج
توبه
مکرمه
عزیز

بد رستی که انا نکه میخوانید از غیر خدا بند گانید مانند شما پس بخوانید ایشان را پس باید جابت کند مر شما را اگر هستید راست کو یا ن ۱۹۱ ایام ایشان را یا هائیت که راه روند بانها یا مرانها را دسیتهائیت که بکیرند یا یا مرایشان را دید هائیت که به بیند بانها یا مرایشان را گوشهائیت که بشوند بانها بگو بخوانید شریکهای خود را پس مکر کنید بامن پس مهلت میدهد مرا ۱۹۲ بد رستی که یاور من خدائیت که فرو فرستاده کتاب را و دوست میدارد شایستگان را ۱۹۳ و انا نکه میخوانید از غیر او توانی نذرند یا ری کردن شمار او نه نفسها خود را یا ری میکنند ۱۹۴ و اگر بخوانید ایشان را بوی هدایت نشوند و می بینی ایشان را که مینگرد بوی تو و حال نکه ایشان نمی بینند ۱۹۵ بکیر عفو را و امر کن بدنی کوئی و اعراض کن از نادانان ۱۹۶ و اگر از جابت دارد تو را از شیطان و سوسه پس پناه بگو خدا بد رستی که او شنوای داناست ۱۹۷ بد رستی که انا نکه پرهیزگار شد ند چون رسید ایشان را خیانتی از شیطان متذکر میشوند پس ان هنگام ایشانند بینندگان ۱۹۸ و برادران ایشان میکشاند ایشان را در کمرای پس کوتاهی نمیکند ۱۹۹ و هرگاه نیاز باشد ایشان را اید گویند چرا اختیار نکردی از ابکو جز این نیست که پیروی میکنم آنچه را و می گز می شود بسوی من از پروردگار من این بینشهاست از پروردگار شما و راهنا و رحمتی است مکرره مؤمنان را ۲۰۰ و هرگاه خوانده شود قرآن پس گوش کنید مرا را و خواهم پس شاید که شما رحمت کرده شوید ۲۰۱ و یاد کن پروردگار خود را در نفس خود از روی زاری و پنهانی و غیر بلند از گفتار بصبح و شبانگاه و مباش از غافلان ۲۰۲ بد رستی که انا نکه نزد پروردگار تواند کردن گشتی نمیکند از بندگی کردن او و تسبیح میکند او را و مرا و را سجده میکنند ۲۰۳

سورة انفال هفتاد و شش ایه و ان مدنی است

بسم الله الرحمن الرحیم ام خدای بخشاینده مهربان میسر کنند تو را و او غنیمتها را بگو غنیمتها را بخدا و رسول است پس پرهیزند خدا را و اصله کنید حال میانها خود تا از او فرمائید خدا و رسولش را اگر هستید مؤمنان ۱

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُمِيزُونَ زَكَاةً وَيَسْقُونَ ٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ٥ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ٦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَيِّطَ الْحَقَّ يَكَلِّمَ بِهِ وَيَقْطَعُ

الجزء منه

١١٢

انفال

ذَابِرَ الْكَافِرِينَ ٧ لِيُخَيِّطَ الْحَقَّ وَيَنْزِلَ

الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْغَافِلُونَ ٨

إِذْ تَتَغَيَّبُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ

لَكُمْ أَنِّي مُبْدٍكُمْ بِالْقَبْلِ مِنْ

الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ٩ وَمَا جَعَلَهُ

اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ

قُلُوبُكُمْ وَمَا الْقَصْرِ الْأَمِينِ عِنْدَ

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٠

إِذْ يُغَشِّبُكُمُ النَّعَاسُ مِنْهُ مِنْهُ

وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

لِيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ

رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ

وَيُنَبِّئَ بِهِ الْآفَاقَ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ

إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا

الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتُ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ

الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ

بَنَانٍ ١١ ذَٰلِكَ بِأَمْرٍ مِنْ شَاقِرِ اللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٢

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوا وَآلَ الْكَافِرِينَ عَذَابُ

النَّارِ ١٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِيَمُ

الَّذِينَ كَفَرُوا رَحْفَافًا فَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

وَمَنْ يُؤْمَرْ بِشَيْءٍ دُبْرَهُ الْأَمْرُ قَرِيبًا

لِقِتَالٍ أَوْ مُحَارَبَةٍ إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَنَفَدَ بَاءً

بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمُ وَبُئْسَ

الْمُصِيرُ ١٤

جزاین نیست که مؤمنان انانند که هرگاه یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود برایشان ایتهای و زیاده نماید ایشان را ایمان و بر پروردگارشان توکل میکرده باشند ۲ انانکه پیامدارند نماز را و از آنچه روزی کرده ایم ایشان انفا میکند ۳ انکروه ایشانند مؤمنان حق امرایشان است مرتبهها نزد پروردگارشان و امرزش و روزی نیکو ۴ همچنانکه بیرون آورد تو را پروردگار تو از خانه توحی و بدستی که گروهی از مؤمنان هر اینه ناخوش داشتند ۵ مجادله مینمایند با تو در حق بعد از آنکه روشن شد گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان نگاه میکنند و هنگامی را که وعده میداد شما را اخذ یکی از دو طایفه را اینکه ان مر شما راست و دوست میداشتید اینکه غیر حجت شوکت بوده باشد مر شما را و میخواست خدا اینکه ثابت کند حق را بکلماتش و قطع کند دینا لله کافر انرا تا انکه ثابت کرد اند حق را و نابود کرد اند باطل را و اگر چه ناخوش دارند گناه کاران ۶ هنگامی که استغاثه میکردید پروردگار خود را پس اجابت کرد برای شما اینکه من مددکننده ام شما را از فرشتگان از پی هم آیند گان ۷ و نگردانید انرا اخذ مکر مرده و تا آرام گیر دبان دلهای شما و نیست یاری مکر از نزد خدا بدستی که خدا عزیز حکیم است ۸ وقتی که فرو گرفت شما را خواهی سبک بجفت یعنی از او فرو میفرستاد بر شما از آسمان ای ناپاک گردانند شما را بان و ببرد از شما کید شیطان را و تا به بندد بر دلهای شما و تثابت گردانند بان قدمها را وقتی که حجت مینمود پروردگار تو بسوی فرشتگان که من با شما یم پس ثابت قدم گردانید انرا که ایمان آوردند زود باشد که بنیند از مردها یا انانکه کافر شدند ترس را پس بنیند بالای گردنها و بنیند از ایشان هم انکشانرا ۱۱ این بسبب است که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول و هر که مخالفت نماید خدا و رسول و را پس تحقیق که خدا سخت عقوبتست ۱۲ اینست پس چشید انرا و اینکه برای کافر است عذاب آتش ۱۳ ای گروهی که ایمان آورده اند هرگاه ملاقات کنید انانرا که کافر شدند در جنگ مغلوبه پس مگردانید بایشان پشتهها را و کسی که بگرداند یا ایشان در ان روز پشت خود را مکر کردند برای جنگ یا رونده بسوی گروهی پس تحقیق که باز گردید بخشی از خدا و جایگاه او در رخصت و بد جای بازگشتی است ۱۴

پس نکشید

لَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ أَذْيَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ دَمَى وَلِيْلِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلََاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٥ اذْهَبْ لَكَ اللَّهُ مَوْهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ فَلْيَقْضُوا الْفَلَاحَ اِنْ تَنْتَهُوا فَمَوْحٍ لَكُمْ اِنْ تَعُدُّوا عِدَّةَ اُولٰٓئِكَ تَعْنِي عَنْكُمْ يَشْكُرُ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۚ وَانَّ اللَّهَ بِعَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عِزَّهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ اِنْ تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۱۸ اِنْ شَرَّالِدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۱۹ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَآتَيْنَهُم مِّنْهُم مَّا يَتَذَكَّرُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ وَانَّهُ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۲۱ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۲۲ وَادْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تُخَافُونَ اَنْ يُخَاطَبَكُمْ النَّاسُ نَاقِيَكُمْ وَيَاۤئِدْكُمْ يَنْصُرُوْكُمْ وَدَرْكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۲۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْوُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحْوُوا اٰمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۲۴ وَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللَّهَ عِنْدَ اَجْرِ عَظِيمٍ ۲۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِنْ تَقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۲۶ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَلَيْسَتْ اَوَّلُكُمْ اَوْ يَخْرُجُوكَ وَيَمْكُرُوْنَ ۲۷ زَيْدُكَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمُنَاصِرِينَ ۲۸

پس نکستید ایشان را ولیکن خدا کشت ایشان را و نه انداختی تو هنگامی که انداختی ولیکن خدا انداخت و تانعت دهد مؤمنان را از این نعمتی نیکو بد رستی که خدا شنود داناست ۱۵ اینست و بد رستی که خدا سیت کند مکر کافرانست اگر طلب فتح می کردید پس تحقیق که آمد شما را فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما و اگر باز گردید باز کردیم و کفایت نماید هرگز از شما جمعیت شما چیز را و اگر چه بسیار باشد و بد رستی که خدا با مؤمنانیت ۱۶ ای آنانکه ایمان آورده اند اطاعت نمایید خدا و رسول و را و در مکر دانید از او و شما میشنوید ۱۷ و شما مانند آنانکه گفتند شنیدیم و ایشان نمیشوند ۱۸ بد رستی که بدترین جنبه ها نزد خدا کران و کنگا نند آنان که تعقل نمیکنند ۱۹ و اگر دانستی خدا در ایشان نیکوئی هر آینه میشوند ایشان را و اگر میشوند ایشان را هر آینه بر میکشند و ایشان بودند اعراض کنندگان ۲۰ ای آنانی که ایمان آورده اند اجابت نمایید برای خدا و برای رسول هرگاه بخواند شما را برای چیزی که رنده نماید شما را و بدانید که خدا حلیل میشود میان آدمی و دلی او اینکه اوست که بتوا محشور خواهید ۲۱ و پرهیز باز داشته که نرسد البته با آنانکه ستم نمودند از شما بدنهائی و بدانید که خدا سخت عفو نیست ۲۲ و یاد کنید وقتی را که شما بودید اندک رفاقوان شمرده شد در زمین میترسید که بر بایند شما را مردمان پس جای داد شما را و تقویت کرد شما را بپاری خود و روزی کرد شما را از پاکیزه ها شاید که شما شکر کنید ۲۳ ای آنانی که ایمان آورده اند خیا مکید خدا و رسول را و خیانت مکنید امانتهار و شما میدانید ۲۴ و بدانید که جز این نیست که مله های شما و فرزندانهای شما بلاست و اینکه خدا نردا و مردی بزرگ ۲۵ ای کروهی که ایمان آورده اند اگر پرهیزد از خدا فرار میدهد برای شما تمیزی و عفو کند از شما بدیهائی شما را و بپا مرزد برای شما و خدا صاحب فضل عظیم است ۲۶ و وقتی که مکر می کردند با تو آنان که کافر شدند و اینکه حکم کنند ترا یا بکشند تو را یا بیرون کنند تو را و مکر می کردند و مکر می کرد خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست ۲۷

وَإِذْ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ فَتُتْلَىٰ عَلَىٰ نَجْوَىٰكَ فَتَذَكِّرُ بِهِ مَنِ اتَّبَعَ فَأَتِيَ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَعِدُونَ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمَّكَاءَ وَتَصَدَّقَتْ فِدْوَةُ الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣١ إِنَّ الدِّينَ كُنْزٌ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ بِهِ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمَّكَاءَ وَتَصَدَّقَتْ فِدْوَةُ الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣١ إِنَّ الدِّينَ كُنْزٌ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ بِهِ

انعام

۱۱۹

الجزء ۱۱

يُفَقُّونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَفْقَهُونَهَا ثُمَّ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلِبُونَ ٣٢ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ٣٣ لِيَمْلَأَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَحِيمًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٣٤ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَدْخُلُوا يُعْطَرُ لَهُمْ مَا أَقْدَسَ لَكُمْ وَأَنْ يَعُودُوا أَفَقَدْ مَضَّتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ٣٥ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ آتَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣٦ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّمَ اللَّهُ الْخَبِيثَ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْفُتُوحِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٧ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدَّةِ وَالنَّصْرِ وَالرَّكْبِ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَكُنْتُمْ أَعْدَاءُ لِمَنْ كَفَرْتُمْ فِي الْمَعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ٣٨

وهرگاه خوانده شود برایشان اینتهای ما گویند بتحقیق که شنیدیم اگر میخواهید هر آینه میگوئیم مانند این نیست این مکر افشای پیشینان ۳۱ و وقتی که گفتند خداوند اگر باشد این ان حقی که از نزدت پس باران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذاب در دناک ۳۲ و نباشد خدا که عذاب کند ایشان را و قوایش در میان ایشان و نباشد خدا عذاب کند ایشان و ایشان استغفار میکرده باشند و حیث ایشان را که عذاب نکند ایشان را خدا و ایشان باز میدانند از مسجد الحرام و نیستند درستان او نیستند درستان او مگر پر هیز گاران و لیکن بیشتر بر ایشان نمیدانند و نبود نماز ایشان نزد خانه مکر صغیر و دست زد و پس میسید عفویت را بسبب آنچه هستید که کفر میورزید ۳۳ بد رستی که آنانکه کافر شدند نفقه میکنند مالهای خود را تا باز دارند از راه خدا پس زود باشد که نفقه بیند آنها را پس خواهد بود برایشان حیرت پس مخلوب میشوند ۳۴ و آنانکه کافر شدند بوی دوزخ حشر کرده میشوند ۳۵ تا جد سازد خدا پلید را از پاکین و بگرداند پلید را بعضی از ابر بعضی پس بر سر هم گذارد آنرا همگی پس بگرداند از دوزخ این گروه ایشانند زیانکاران ۳۶ بگو برای آنانکه کفر ورزیدند اگر باز ایستند امر زید شود برای ایشان آنچه بتحقیق گذشته و اگر باز گردند پس بتحقیق که گذشت عادت پیشینان ۳۷ و بکشید ایشان را تا نباشد شسته و بوده باشد دین هراس برای خدا پس اگر باز ایستند پس بد رستی که خدا با آنچه میکند بیند ۳۸ و اگر رو بگردانند پس بدانید این که خدا مولای شماست نیگو مولا نیست و نیکو باوری ۳۹ بدانید که آنچه غنیمت گرفته اید از چیزی پس بد رستی که برای خداست پنجیک آن و برای رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و در مانده راه اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا و با آنچه فرو فرستادیم بر بند خود روز تمیز روزی که بهم رسیدند و جماعت و خدا بر هر چیزی توانا است ۳۱ و قی که بودید شما در کنار وادی نزدیک تر و ایشان در کنار وادی دورتر و سواران پایین تر بودند از شما و اگر وعده کرده بودید هر آینه اختلاف میکردید در وعده ولیکن تا بجا آمد خدا کاریرا که بود کرده شده ۳۹

بِهَذِهِكَ مِنْ هَلَكٍ عَنْ بَيْتِهِ وَيَحْيَى مِنْ حَيٍّ عَنْ بَيْتِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ اذِ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَبَكُمْ كَثِيرًا
 تَفْسَدْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ اذِ يُرِيكُمُ اللَّهُ إِذَا الْغُيُوبُ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
 فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِيَمَةُ فُتِنَتْ فَأَتْبَتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا
 تَتَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
 انعام ۱۲ الجزر ودهمه

تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
 بَطَرًا وَرَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
 ۴۴ وَادْرِزْ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَهْلًا
 وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
 وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ الْفِتْنَانَ
 نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
 مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي
 أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ۴۵ اذِ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ عَرَّهْهُمْ وَفِيهِمْ
 وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ۴۶ وَلَوْ تَرَى إِذِ يَخُذُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَالْمَلَكُ يُضْرِبُونَ وَجُوهُهُمْ
 وَأَذْبَارُهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۴۷
 ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
 لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۴۸
 ۴۹ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ كَفَرُوا
 بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
 إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۵۰
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نَبِيًّا
 أَنْفَعًا عَلَى قَوْمٍ مَتَى يَعِزَّهُمْ أَمَّا
 وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۵۱ كَذَابِ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
 فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ مِنَ الْيَمِينِ ۵۲

تا هلاک شود هر که هلاک شد از حجتی روشن و زنده شود کسی که زنده شد از
 حجتی روشن و بدرستی که خدا هر اینه شنوای داناست ۴۴ هنگامی که نمود
 ایشان را خدا در خواب تواند که و اگر می نمود بتو ایشان را بسیار هر اینه بدر دل می شد
 و هر اینه مازعه می کرد دید در آن امر ولیکن خدا بسلامت داشت بدرستی که او
 داناست با آنچه در سینهاست ۴۵ و چون نمود بنما ایشان را وقتی که بهم بخورد
 در چشمهای شما اندک و کم نمود شما را در چشمها ایشان تا آنکه حکم نماید خدا
 کار را که بود کرده شد و بسوی خدا باز گردید می شود امرها ۴۶ ای گروهی که
 ایمان آورده اند هرگاه ملاقات کنید فوجی را که ثابت باشید و یاد کنید
 خدا را بسیار شاید که شمار سستکار شوید ۴۷ و فرمانبردار خدا و رسول
 او را و نزاع نکنید پس سستی میکنید و می رود باد شما و شکبائی کنید بدستی
 که خدا با شکبائی نیست ۴۸ و میباشید مانند نانی که بیرون آمدند از دیار خود از
 روی عجب و خود نمائی بمردمان و باز میگردانند از راه خدا و آنچه میکنند حاطه دارند
 است ۴۹ و چون بیاراست برای ایشان شیطان کرد از آنها ایشان را و گفت که نیست علیه
 کتد شما را از مردمان و بدرستی که من پناه می برم شما را پس چون دیدند یکدیگر را آن
 دو گروه بر کشت برد و پاشنه اش و گفت تحقیق که من بیزارم از شما بدستی که من می بینم آنچه را که نمی
 بینید بدستی که من می بینم از خدا و خدا تحت عقوبت نیست ۵۰ هنگامی که میگفتند منافعها و نانی
 در دلهای ایشان بود مرض فریفته است ایشان را اینها و هر که نوکل کند بر خدا پس بدستی که خدا
 عزیز حکیم است ۵۱ و اگر میدید و قی را که می گرفتند جان آنان را که کافر بودند فرشتگان
 میزدند رویشان ایشان را و چشید عذاب سوزان را ۵۲ این بسبب آنچیز است که پیش
 فرستاد ستمها شما و اینکه خدا ستم نمائید مریدان را ۵۳ و چون عادت آل فرعون و آنان که پیش از
 ایشان بودند کافر شدند با آیات خدا پس گرفت ایشان را بکناها ایشان بدستی که خدا توانا تحت عقوبت نیست ۵۴
 این بسبب است که خدا نباشد تغییر دهند نعتی را که انعام کرده آنرا بر گروهی تا انگاه که تغییر دهند
 ایشان را آنچه را که در نعتها ایشان نیست بدستی که خدا شنوای داناست ۵۵ مانند عادت آل
 فرعون است و آنان که پیش از ایشان بودند اندک کذب کردند بآینها پروردگار را پس هلاک
 کردیم ایشان را بسبب کناها ایشان را و فرمودیم آل فرعون را و همه بودند ستمکاران ۵۶

سجده

إِنْ شَرَّكَ وَابْتَغَىٰ الْإِثْمَ الَّذِي كَفَرُوا بِهِمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَقْضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۚ فَمَا تَقُولُ فِي الْحَرْبِ فَنَزَعُوا مِنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ ۚ وَامَّا الْخَائِفُونَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَانْزِلْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ۚ وَلَا يُحِبُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاسْبَقُوا أَنْتُمْ لَا تَجْزُونَ ۚ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۚ

انعام

۱۲۱

الجزء ۱۰

يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۚ
وَأِنْ جَنَحُوا بِالنَّفْسِ فَاغْلَبْهُمْ وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۚ وَأَنْ يَرِيدُوا أَنْ
يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
بِهِ وَالْفَافِ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ كَمَا أَنْفَقْتَ
مَالِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا الْكَفَتْ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ الْفَافِ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۚ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۚ وَالْآنَ
خَفَقَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ
فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۚ مَا كَانَ
لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يَجُوزَ
فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۚ

بد رستی که بدترین جنبندگان نزد خدا انانی اند که کفر و زیدند پس ایشان ایمان
آورند ۳۵ انانکه پیمان کرفتی از ایشان پس میشکند پیمان خود را در هر مرتبه و
ایشان نمی پرهیزند ۳۶ پس اگر در یابی ایشان در جنگ پس پراکنده گردان بایشان
کی واکه باشد در عقب ایشان شاید که ایشان متذکر شوند ۳۷ و اگر برسی
البته از قومی خیانتی را پس بیدار بوی ایشان بر یکسان بد رستی که خدا
ندارد خیانت کنندگان را ۳۸ و پسندارند البته کسانی که کافر شدند پیشی
گرفته اند بد رستی که ایشان عاجز نمیکند ۳۹ و مهتیا نماید برای
ایشان آنچه توانسته باشید از توانائی و از بکتن اسبان که برسانید بان
دشمن خدا و دشمن خود را و دیگران از غیر ایشان امید اند شما ایشان را خدا
میدانند ایشان را و آنچه تفقه نماید از چیزی در راه خدا تمام داده می شود شما
و شستم کرده نخواهید شد ۴۰ و اگر میل گردند هر صلح را پس میل کن برای آن و
توکل نما بر خدا بد رستی که اوست شنوای دانا ۴۱ و اگر خواهند که فریب دهند
ترا پس بد رستی که بر است ترا خدا اوست آنکه قوت داده ترا بنصرت بمؤمنان
و الفت افکند میان دلهای ایشان اگر صرف میفود بی آنچه در زمین است
همه را نمیتوانی الفت انداخت میان دلهای ایشان ولیکن خدا تالیف کرد میان
ایشان بد رستی که او عزیز حکیم است ۴۲ ای پیغمبر بر است تو را خدا
و کسی که پیروی کرده ترا از مؤمنان ۴۳ ای پیغمبر تحریر کن مؤمنان را بر کار
زار اگر باشند از شما بیست صبر کننده غالب میشوند و دست را و اگر باشند
از شما صد غالب میشوند هزار را از انانکه کافر شده اند بسبب اینکه ایشان
گروهي اند که نمی فهمند ۴۴ اکنون تخفیف داد خدا از شما و دانست اینکه دشما
نا توانی هست پس اگر بوده باشد از شما صد صبر کننده غالب می آیند و دست
را و اگر باشند از شما هزار غالب میشوند و هزار را باذن خدا و خدا با صبر
کنندگان است ۴۵ نباشد مر پیغمبر را اینکه بوده باشد مرا و را اسیران
تا آنکه کشتن بسیار بکنند در زمین میخواهند متاع دنیا
را و خدا میخواهد آخرت را و خدا عزیز حکیم است ۴۶

لَوْلَا كِتَابُ اللَّهِ سَبَقَ لَكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِنْ غَنِمَتِكُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَنَفُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا
 نَبِيُّ قُلْ لِّمَنِ فِي يَدَيْكُم مِّنَ الْأَشْرَىٰ إِنَّ يَٰلَهُمُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَمْوَالِكُمْ مِمَّا أَخَذْتُم مِّنْهُم وَلْيُغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
 وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهِجِرُوا أُولَٰئِكَ بُعِثُوا فِي قُلُوبِهِمْ لُغْزٌ وَأُولَٰئِكَ يَبْغِضُونَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 يَبْغِضُونَ الَّذِينَ لَمْ يَهِجِرُوا ۚ فَمَا تَعْلَمُونَ ۚ وَمَا تَعْلَمُونَ بِصَيْرِهِمْ ۚ أَأَوَلَدِّينَ
 الْخَيْرُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

شئى حتى يهاجروا وَاِذَا سَنَعُوا
 فِي تَدْبِيرِنَا عَلَيْنَا التَّصَرُّفَ
 قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّثَاقٌ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ أَلَا
 تَعْلَمُونَ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
 وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهِجِرُوا أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
 رِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 مِن بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
 مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولُوا
 الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
 كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ۚ

سُورَةُ التَّوْبَةِ مائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ
 بَرَآءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
 فَخُذُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَ
 اعْلَمُوا أَنَّكُمْ كُفِرْتُمْ مِنِّي وَاللَّهُ
 مُخَيِّرُ الْكَافِرِينَ ۚ وَأَذَانٌ
 مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
 النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
 إِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ۚ

اگر بود نوشته از خدا که پیشی گرفته هر آینه مس کرده بود شما را در آنچه گرفته
 عذاب عظیم ۝ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفته اید حلال پاکیزه و پر هیبت
 از خدا بد رستی که خدا امر زند مهر بانیست ۝ ای پیغمبر بگو بآنانکه در دست
 شما اند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما نیکی را میدهد شما را بهتر
 از آنچه گرفته شده از شما و میامرد مر شما را و خدا امر زند مهر بانیست ۝
 و اگر خواهند که خیانت نمایند با تو پس تحقیق که خیانت نموده اند خدا را
 پیش از این پس توانایی دار بر ایشان و خدا دانای حکیم است ۝ بد رستی
 که آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت نمودند و جهاد کردند بمالهای خود و نفسها
 خود در راه خدا و آنانکه جای دادند و یاری کردند آنها بعضشان دوستان
 بعضی ند و آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت نموده اند نیست مر شما را از دو
 ایشان هیچ چیز تا آنکه مهاجرت نمایند و اگر یاری جویند از شما در دین
 پس بر شما است یاری کردن مگر بر گروهی که میان شما و میان ایشان
 پیمان نیست و خدا با آنچه میکنید بیناست ۝ و آنانکه کفر ورزیدند بعضی
 دوستان بعضی ند اگر نیکند از آنها خواهد شد فتنه در زمین و فساد بزرگ
 و آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت نمودند و جهاد کردند در راه خدا و آنانکه
 جاداده اند و یاری کردند ان گروه ایشانند مؤمنان حقا مر ایشانرا است امر
 و روزی خوب ۝ و آنانکه ایمان آورده اند و مهاجرت کردند و جهاد کردند با شما
 پس این گروه از شمایند و صاحبان رحمتها بعضیشان سزاوارترند ببعضی
 در کتاب خدا بد رستی که خدا همه چیز داناست ۝

سُورَةُ التَّوْبَةِ مِائَةٌ وَتِسْعٌ اَيُّهَا الْمَسْكُو

بیزاریست از خدا و رسول و بوی آنانکه عهد بسته اید از مشرکان ۝ پس
 سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید اینرا که شما غیر عاجز کننده خدا نیستید و
 خدا خوار کننده کافرانست ۝ و اعلام نمود نیست از خدا و رسول و بوی
 مردمان روز حج بزرگتر اینکه خدا بیزاریست از مشرک او رند کان ۝

وَرَسُولُهُ فَإِنْ بُدِّعْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُجْرِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آلِهِمْ عَمَّا آتَاكَ مِنَ الشَّرِكَائِمْ ثُمَّ لَم يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَاهُمُ الْبُرْهَانُ مِنْ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ بِحَيْثُ الْمُنَافِقِينَ هَادٍ إِذْ أَنْفَلَخَ الْأَشْهُارَ الْحَرَمَ فَأَقْتَلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدَتْهُمُ وَخَذُواهُمْ وَأَصْرَوْهُمْ وَأَقْدُوا أَلْهَمَهُمْ كُلَّ مَرَصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلَوْا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ

توبه

۱۲۳

الجزء دهم

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۲

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ

عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا

الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ

فَأَسْتَقِمْوَالَهُمْ آيَةُ اللَّهِ يُحِبُّ

الْمُتَّقِينَ ۳ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا

عَلَيْكُمْ لَا يَرْجُوا فِتْنَكُمْ إِلَّا أُولَ

ذِمَّةٍ يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى

فُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۴

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا فُكِّدًا

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ انْهَمُّ

سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۵

لَا يَرْجُونَ فِي مَوْتٍ إِلَّا أُولَ

ذِمَّةٍ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۶

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا

الزَّكَاةَ فَخَلَوْا فِي الدِّينِ وَفُضِّلَ

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۷ وَإِنْ نَكَثُوا

إِيمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا

فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَلَمَةَ الْكَفْرِ إِنَّهُمْ

لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۸

الْأَنْفَالُ لِقَوْمٍ كَفَرُوا أَفِي أَيْمَانِهِمْ

هَوًى بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ يَدْعُوكُمْ

أَوَّلَ مَرَّةٍ أَنْتَحُونَهُمْ فَاللَّهُ

أَعْلَمُ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۹

و رسول او پس اگر توبه نمودید پس آن بهتر است برای شما و اگر روگردان شدید پس بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و مژده ده آنان را که کفر ورزیده اند بعد از این در دنیا که مکر آنان که عهد بستید از مشرکان پس که نکردند شما را چیزی و هم نیت نشدند بر شما احدی را پس تمام کنید بوی ایشان پیمان ایشان را تا مدت شان بدستی که خدادوست میدارد پرهیزکاران را که پس چون بگذرد ماه های حرام پس بکشید مشرکان را هر جایا باید ایشان را و بکیرید ایشان را و محاصره کنید ایشان را و بنشینید بر ایشان در هر گذرگاهی پس اگر توبه نمودند و پیاداشتند نماز را و دادند زکوة را پس خالی گردانید راه ایشان را بد رستی که خدایا مرزنده مهر بانیست و اگر یکی از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا بشود کلام خدایا پس برسان او را بمامنش این بسبب اینست که ایشان کرویه اند که نمیدانند چگونه باشد برای مشرکان پیمانی نزد خدا و نزد رسول و مکر آنان که عهد بسته اید نزد مسجد الحرام پس مادام که استقامت نمایند برای شما پس استقامت نمایید برای ایشان بد رستی که خدادوست میدارد پرهیزکاران را چگونه و اگر غالب آیند بر شما رعایت نمیکند در شما قرابتی و نه عهدي راضی میدارند شما را بد هنهاشان و سر باز میزنند لای ایشان و بیشتر بن ایشان فاسق اند و فروختند یا بتهای خدایانند کراپس باز داشتند از راه او بد رستی که ایشان بد است آنچه راهیستند که میکند رعایت نمیکند در مؤمنی قرابتی را و نه پیمانی را و این کرویه ایشانند تعدي کنندگان پس اگر توبه کند و پیادازند نماز را و بدهند زکوة را پس برادران شما آیند در دین و بتفصیل بیان میکنیم آنها را برای کرویه که میدارند و اگر بکشند مشرکان سوکندهای خود را از پس پیمان خود و طعن کنند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفر را بد رستی که ایشان نیست قتمها مرا ایشان را شاید که ایشان باز ایستند یا کاردار نمیکند با کرویه که شکستند سوکندها شان را قصد کردند به بیرون کردن رسول و ایشان ابتدا کردند بر شما اول بار یا میرسید از ایشان پس خدایا و اتراست که بترسید از او اگر هیتید مؤمنان

لا رکنید

فَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكُمْ وَأَخْرَجَهُمْ مِنْكُمْ عَلَيْهِمْ وَبَشَّرَ صِدْقًا وَرَقَوْمٌ مُؤْمِنِينَ ۝ ١٥ وَيَذْهَبُ غَيْطُ قُلُوبِهِمْ وَتُوبُ اللَّهُ عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ ١٦ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا أَنْ تَقُولُوا وَلَمْ يَعْلَمْ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 رَسُولًا وَلَا مُؤْمِنِينَ وَلِئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِ الْفَصْلُ لَخَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ١٧ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِ
 الْكُفْرِ وَلَئِنَّكَ حَاطٌّ أَعْمَالَهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ ١٨ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
 الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَمَسَى
 أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَمَسَى
 أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
 ١٩ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 لَا يَتَوَنَّنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٢٠ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً
 عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢١
 يَبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
 وَجَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُبِينٌ ٢٢
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
 أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا الْآبَاءَ كُفْرًا وَلِئِنْ كُنْتُمْ
 أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
 الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّكُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٤ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ
 وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْرَبَتْكُمْ هَاجِرًا
 تَخْتُونُ كَسَادَهَا وَمَا كُنْ
 تَرْضَوْنَهَا احْبَبَ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
 فَتَرْتَضَوْنَهَا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِمَا
 مِنْهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْفَاسِقِينَ ٢٥

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشان را خدا بدستهای شما و خوار میکند
 ایشان را و یاری میدهد شما را بر ایشان و شفا میدهد سینهای کروی مومنان را
 ۱۵ و پیروز دهنده ای ایشان را و توبه دهد خدا بر کسی که خواهد و خدا دانا و حکیم است
 ۱۶ آیا پنداشتید که واکداشته خواهید شد و هنوز ندانسته خدا دانا و حکیم است
 جهاد کردند شما و فراتر گرفته اند از غیر خدا و غیر رسول و غیر مومنان دوست
 نهانی و خدا اکاهست با آنچه میکنید ۱۷ نیست که باشد مشرکان را آنکه عمار
 کند مسجد های خدا را گواهی دهندگان بر نفسهای خود بکفر این گروه تباہ گردید
 کردارهای ایشان و در اثر انداختن جاودانیان ۱۸ جز این نیست که عمارت میکند
 مسجد های خدا را کسی که ایمان آورده بخدا و روز باز پسین و پیاداشته نماز را
 و داده زکوة را و نترسیده مکر از خدا پس شاید این گروه که باشند از راه یافتگان
 ۱۹ آیا گردانیدید بدادن حاجیان و عمارت مسجد الحرام مثل کسی که ایمان آورده
 بخدا و روز آخر و جهاد کرده در راه خدا نیستند یکسان نزد خدا و خدا را نهانی
 نمیکند گروه ستمکاران را ۲۰ کسانی که ایمان آورده اند و هجرت نموده اند و جهاد
 کرده اند در راه خدا بمالهای خود و نفسهای خود بزرگ مرتبه ترند نزد خدا و این گروه
 ایشانند ظفر یافتگان ۲۱ مژده میدهد ایشان را پروردگار ایشان بر خجسته از خود
 و خوشنودی و بهشتهایی که مرایشانراست در آنها نعمت دایمی ۲۲ جاویدانند
 در آنها همیشه بدرستی که خدا نرداوست مردی عظیم ۲۳ ای انگروهی که ایمان
 آورده اند مگر بدیدان خود را و برادران خود را و دوستان اگر برگزینند کفر را بر
 ایمان و کسی که دوست دارد ایشان را از شما پسران گروه ایشانند
 ستم کنندگان ۲۴ بگو اگر بوده باشند پدران شما و فرزندان شما و
 برادران شما و زنان شما و خویشان شما و مالهای
 که کسب کرده اند اینها را و سوداگری
 که میرسید از کسادی آن و مسکنهایی
 که خوشنود بودید اینها را دوست تر است بوی شما از خدا و رسول و جهاد در راه
 او پس مترجم باشید تا بیاورد خدا امر خود را و خدا راه نمائی نمیکند جماعت فاسقان را ۲۵

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَجَعَلَكُمْ لِقَاءَ الْعُكْبَرَاءِ فَتًى وَلَمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ لَكُمُ الْوَحْيَ وَالْأَنبِيَاءَ فَكَرِهْتُمُوهُمْ وَكَرِهَتْكُمْ أَنْ يُنَادُوا بِتَحِيَّاتِهِمْ لَكُمْ وَمَا كَانَ بِأَتَائِكُمْ مِنْهُمْ نَجَسًا ۚ وَكَرِهَتْكُمْ أَنْ تُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَتَتَزَكَّوْا لَكُمْ وَلَكُمْ فِي الْأَنْبِيَاءِ نَسِيءٌ وَمِمَّا تَرْتَابُونَ لَهُمْ أَنْ تُدْعَوْا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَكَرِهْتُمْ هَٰذَا ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۚ قَالُوا الَّذِينَ لَا

الجزء دهم

۱۲۵

توبه

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ

مِنَ الدِّينِ أَوْ تَوَالُوا الْكِتَابَ حَتَّى

يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

۳۱ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ

وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ

ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ

قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَهُمْ

اللَّهُ أَتَى يُؤْتِكُون ۚ ۳۲ اخْتَلَفُوا

أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ

دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا

أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۳۳ يَرْبُدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ

بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَبَغْيُوا اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُدَمَّرَ

نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۳۴ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ

لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۳۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْكُفَّارِ الْأَرْهَابِ

لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ

الْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

نَبِّئْهُمْ بِعَذَابِ أَلِيمٍ ۳۶

هر آینه بتحقیق باری نمود شمارا خدای باریار و روز حنین چون بتجرباورد
شمارا بسیاری شما پسر کفایت نمود از شما چیزی را و تنک شد بر شما زمین با
ان فراخی پسر برکشید پشت کرد اندکان ۳۶ پسر فرو فرستاد خدا ارام خود را
بر رسول خود و بر مؤمنان ۳۷ و فرو فرستاد لشکرهایی که نمیدیدید آنها را و عدا
کرد انانی را که کفر ورزیده بودند و این سزای کافرانست ۳۸ پسر توبه میدهد
خدا از بعد آن بر کسی که خواهد و خدا آمرزنده است مهربان ۳۹ ای گروهی که
ایمان آورده اند جز این نیست که مشرکان پلیدند پسر نباید که نزدیک شوند مسجد
الحرام را بعد از سالشان این و اگر بر رسید تنگدستی را پس زود باشد که بی نیاز
کند شمارا خدا از فضل خود اگر خواهد بد رستی که خدا دانی حکیم است به کشر
نماید انانی را که ایمان نمی آورند بخدا و نه بروز آخر و حرام نمی کنند
آنچه را حرام کرده خدا و رسول او و نپذیرند دین حق را از انکسانی که داده شده اند
کتاب را تا که بدهند جزیه را از دست و ایشان باشند خوار شده کان ۴۰ گفتند
یهود که عزیر پسر خداست و گفتند نصاری که مسیح پسر خداست این گفتار ایشانست
بدهنهاشان مثابه میسازند گفتار انانرا که کفر ورزیدند پیش ازین بکشدا ایشانرا خدا
چگونه برگردانیده میشوند ۴۱ گرفتند دانشمندان خود را و رهبانان خود را خدا را
از غیر خدا و مسیح پسر مریم را و ما مورثه بودند مکر اینکه بنده کی نمایند خدای یگانه
را نیست معبودی بحق جز او ۴۲ بال اسمت او از آنچه شرک می آورند ۴۳ میخواهند
که فرو نشاند نور خدا را بدهنهای خود و ابادا در خدا مکرانند که
با تمام رسانند نور خود را و اگر چه صکرا هست داشته باشند کافران ۴۴
اوست انکه فرستاد رسول خود را بهدایت و دین حق تا غالب سازد
انرا بر دینهای همه و اگر چه ناخوش دارند مشرکان ۴۵
ای گروهی که ایمان آورده اند بد رستی که بسیاری
از دانشمندان و رهبانان هر آینه میخورند مالهای مردم را
بباطل و باز میدارند از راه خدا و انانکه کج می دهند طلا و نقره را و انفاق
نمی کنند آنها را در راه خدا پس مژده ده ایشانرا بهدایت دودنالت ۴۶

يَوْمَ حُجِّي عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَمَكُورِي بِهَا جِبِلُّهُمْ وَجَنُومُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُتِبَ لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا فِيهِمْ أَنْ عَذَّةَ
التَّهْوِيرِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خُلِقَ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ دِينُ الْقِيمِ فَلَا تَقْلُبُوا فِيهِمْ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُفَارِقُونَ كَمَا كَانَتْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ٣٨ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا بَحَلُولِهِ عَامًا وَبِحَجْرِهِ عَامًا لِيُؤْخَذَ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٣٩ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَكُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

توبه

١٢٩

الجزء

٣٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَعَزَّوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّا قَدَّمْنَا إِلَى الْأَرْضِ رِضًى ثُمَّ يَاجُحُّوهُ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
إِلَّا تَتَوَفَّوْا وَيُعَذِّبُكُمُ اللَّهُ بِالْآيَاتِ
الَّتِي تَكُونُ لَكُمْ أَعْتَابًا وَلَا تَتَوَفَّوْا
تَعَزَّوْا شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ٣٩ إِلَّا تَتَوَفَّوْهُ فَقَدْ
نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا خَرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِي تَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخَفْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَانْزِلْ إِلَّكَ كَيْتَهُ عَلَيْهِ وَ
أَيُّهُ يَخُودُ لَمْ تَرَ هُا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ
اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠
افْعَلُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٤١
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
الْعُتُقُةُ وَسَخَّافُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
خُرُوجًا مَعَكُمْ هَلْ كُنَّا أَنْفُسَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَمَّا
اللَّهُ عَنْكَ لَمَّا أَدْنَيْتَهُمْ حَتَّى يَسْمُرَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَقَعَالُ الْكَافِرِينَ ٤٢

روزي که کرم کرده شود بر اینها در اثر دوزخ پس داغ کرده شود بانه ایستاینها اینها و هلوها
ایشان و پشتهای ایشان اینست آنچه که هاده بودید برای خود هاتان پس بچشید
آنچه را بودید که کج مینهادید ^{بدرستی} که شمارة ماهها نزد خدا دوازده است
در کتاب خدا روزی که افرید اسمانها و زمین را از آنها چهار است که حرام است نیست
دین در دست پرستم میکند در آنها نفقه خود را و حاکم کنید با مشرکان تمام آنچه حاکم
میکند با شما تماماً و بدانید که خدا با پرستگار است ٣٨ نیست تأخیر ماهها حرام از
وقت مکرر و در کفر گناه کرده میشوند بان انا که کفر ورزیده اند حلال میداند از اسالی
و حرام میداند از اسالی تا موافق نمایند شماره آنچه را حرام کرد خدا پس حلال میکردند
آنچه را حرام کرده خدا زینت داده شده برای ایشان بدی کردارها را و خدا هدایت نمیکند
کروه کافران ٣٩ ای گروهی که ایمان آورده اند چیست مر شما را که هرگاه گفته شود شما
که بیرون روید در راه خدا سکن میشود بر زمین یا اراضی شده اید بر زندگانی دنیا از
آخرت پس نیست بسیار زندگانی دنیا در آخرت مگر اندکی اگر بیرون روید عقوبت خود
نمود شما را عقوبتی در دناک ٤٠ و بدل بمایکد بگروهی غیر شما و زیان نمیرسانید
او را چیزی و خدا بر هر چیز تواناست ٤١ اگر باری نمائید و این تحقیق که یاری
نموده او را خدا انوقت که بیرون کردند و انا که کافر بودند در حالتی که دویمین دور
انوقت که ان دور در غار بودند چون میگفت رسول مر یا خود را که اند و مخور بدستی که
خدا با ما است پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر او و قوت داد او را بلسکرهایی که نمیدانند
انها را و کرد ایند کلمه انا نیرا که کفر ورزیدند نیست و کلمه خدا نیست بالا و خدا غالب است
محکم کار ٤٢ بیرون روید در حالتی که سبک و گران باشید و جهاد کنید بمالها و خود
و نفسهای خود در راه خدا این بهتر است مر شما را اگر هستید که بدانید ٣٣ اگر بود
مالی نزدیک و سفری میانه هر آینه پیروی میکردند ترا ولیکن دور
نمود بر ایشان مشقت سفر و زود باشد که سو کنید خورند بخدا که اگر توانای
میداشیم هر آینه بیرون می آمدیم با شما هلاک میکردند نفسها را و خدا میداند
که ایشان هر آینه دروغ گویانند ٤٣ در گذرانند خدا از تو چرا دوستی دادی مر ایشان را
تا ظاهر شود مر تو را انا که راست گفتند و بشناسی دروغ گویان را ٤٤

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَهُ عِلْمٌ بِمَا يُكْتُمُونَ ۚ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَنَاتٌ بِأَقْوَامٍ فِي رِجَالِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا أَخْرَجُوا لِقَاءَ الْكُفْرَانِ لَعَدُّوا أَنَّهُ عَدُوٌّ وَلَكِنْ
كُرَّ اللَّهُ أَنْبَاءَهُمْ فَبَطَلُوا قِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَائِدِينَ ۚ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمُ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وَضَعُوا خِلَالَكُمْ
يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۚ ۴۹ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ

الجزء من

۱۲۷

توبه

الحق وظهر أمر الله وهم كارهون
وممنهم من يقول أئذن لي
لَا تَفْتِقِ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
وَأَنَّ جَهَنَّمَ كَاسُ الْخَمْرِ يَبَسُ
أَنَّ تَصْبِيحَكَ حَسَنَةٌ لَّهُمْ
وَأَنَّ تَصْبِيحَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا
قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا
وَهُمْ فَرِحُونَ ۚ قُلْ لَنْ يُصْلِحُنَا
إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۚ ۵۰
قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا أَجْدَ
الْحُسَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ
يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ
أَوْ يَأْتِيَنَّكُمْ فِتْنَةٌ تَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ۚ ۵۱ قُلْ أَنْفِقُوا مِمَّا
أَوْكَرْتُمْ أَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّا كُنَّا
كُنَّا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۚ ۵۲ وَمَنْهُمْ
أَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنْهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ
الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ
إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ۚ ۵۳ فَلَا تُعْجِبَكَ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَآئِلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۚ ۵۴ وَخَلِفُوا
بِاللَّهِ إِنَّمَا لَكُمْ فِي مَنَاسِكُمُ
وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۚ ۵۵

دستوري نمیخواهند از توانا که ایمان آورده اند بخدا و روز آخرت اینکه جهاد کنند
بمالهای خود و نفسهای خود و خدا داناست پرهیزکاران ۴۹ جز این نیست که
دستوری میخواهند از توانا که ایمان نمی آورند بخدا و روز آخرت و شک کردنها
ایشان پس ایشان در شک خود سرگردان میکردند ۵۰ و اگر اراده می نمودند بیرون رفتن
و راهزنی می نمودند برای آن است با سفر را ولیکن ناخوش در خدا برانگیخته شدن ایشان
پس باز داشت ایشان را و گفته شد که بنشینند با نشیستگان ۵۱ اگر بیرون می
آمدند شما زیاد نمی کردید شمارا مکر تبااهی و هراینه میشتافتند میان شما طلب
میکردند برای شما فتنه را و در شما جاسوسانند مرا ایشان را و خدا داناست که
کنندگان ۵۲ هراینه بتحقیق که جیت و جو نمودند فتنه را از پیش و بگردانیدند برای تو
کارها را تا آنکه که آمد حق و ظاهر شد کار خدا و ایشان بودند ناخوش در اراده کان و از ایشان
کمی است که میگوید رخصت ده مرا و بیایم از مرا آگاه باش که در بدلا افتادند و بدست
که در دوزخ هراینه فرا گیرنده است کافران ۵۳ اگر برسد تو را خوبی بدی یا بدی ایشان را و اگر
برسد تو را مصیبتی گویند بتحقیق که گرفتیم کار خود را از پیش و روگردانند و حال آنکه ایشان
شادمانانند ۵۴ بگوئید بمکران چه نوشته است خدا برای ما اوست حساب
اختیار ما و برخدا پس باید توکل کنند مؤمنان ۵۵ بگوئید یا انتظار میرسد برای ما مکر یکی از دو
نیکی و از ما انتظار میرسد بشما آنکه برسانید شما خدا را از نزد خود یا بدست شما
ما پس انتظار کشید بدست منی که ما با شما انتظار کشیدگانیم ۵۶ بگوئید نفقه کنید
از روی خواهش یا از روی ناخواهی که قبول نخواهد شد از شما بدست منی که شما
هستید کروهی فاسقان ۵۷ و منع نکرد ایشان را اینکه قبول شود از ایشان صدقه
ایشان مکران که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و نمی آیند بنماز
مکران که ایشان کاهلانند و نفقه نمی کنند مکر و حال آنکه ایشان نا
خوش دارند که ۵۸ پس تعجب نیاورد ترا مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان
نمیخواهد خدا مکران که عذاب کند ایشان را با آنها در زندگانی دنیا و هلاک شود نفسهاشان
و حال آنکه ایشان کافران باشند ۵۹ و سوگند می خوردند بخدا بدست منی که ایشان هراینه
از شما آیند و نیستند ایشان از شما ولیکن ایشان کروهی اند که میزنند ۶۰

لَوْ جَدُّوْنَ مَلَأُوا مَغَارَاتِ أَوْ مَدَخَلُوا لَوُا إِلَيْهِ وَهُمْ يَحْمِلُونَ ۝ وَفِيهِمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَكْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنُوبُنَا ذَنْبًا بَعِيدًا

توبه ۱۲۸ انجیل و دهر

قُلْ أَذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَمَنْ يَخْلِفُونَ بَاطِلًا لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ تَبَايَعُوا أَنَّهُمْ غَادِرَةٌ عَلَى رُسُلِهِمْ فَأَنَّا لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝ وَمَنْ يَخْذَرْ الْمُنَافِقِينَ إِنْ تَزَلَّ عَلَيْهِمْ سُورَةُ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَخْرِزُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ مُحِيزٌ مَّا تُخْذَرُونَ ۝ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَلَا تَقْنَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ مَا الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَمُرُّونَ بِالْمُكْرَمَاتِ وَيَكْفُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

اگر بیابند پناهی یا غارها یا سوراخی که در آن داخل شوند هر آینه رو کنند بگویند ان و حال آنکه ایشان بشتاب روند ۵۸ و بعضی از ایشان کسی است که عیب کند ترا در صدقه ها پس اگر عطا کرده شدند از آنها خوشنود شدند و اگر عطا کرده نشدند از آنها در آن هنگام ایشان خشمناک میشوند ۵۹ و آنکه ایشان راضی شده بودند آنچه را داده بود بایشان خدا و رسول او گفته بودند بر است ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود و رسول او بد رستی که ما بسوی خدا رغبت دارانیم ۶۰ نیست صدقه ها مگر از برای فقیران و بیچارگان و کارکنان بر آنها و الفت داده شده بطای ایشان و در بیندگان و قرض داران و در راه خدا و راه گذران محتاج فرعی است از خدا و خدا ذاتی درست گردا راست او و از ایشان کس آیند که اذیت میرسانند پیغمبر را و میگویند که او کوشش است بگو که او کوشش میکند برای شما صدیق میکند بخدا و تصدیق میکند مر مؤمنان را و رحمت است برای آنها که ایمان آورده اند از شما و کسانی که میزارند رسول خدا را برای اینست عذاب در دوزخ ۶۱ قسم میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را و خدا و پیغمبر او سزاوارترند که خوشنود گردانند او را اگر هستند مؤمنان ۶۲ ایانمیدند که هر که خلاف کند با خدا و رسول او پس برای اوست آتش دوزخ در حالی که جاوید باشند در آن اینست رسوایی عظیم ۶۳ میترسند منافقان که فرو فرستاده شود برایشان سوره که خبر دهد ایشان را آنچه در دلهای ایشانست بگو متخیر کنید بدینست که خدا بیرون آورده است آنچه را میترسید ۶۴ و هر آینه اگر پرسی از ایشان بگو البته جز این نیست که بودیم که خوش میگردیم و بازی میکردیم بگو ایان بخدا و اینهاست او و رسول او بودید که استهزا میکردید ۶۵ عذر میخواهید بتحقیق که کافر شد بعد از ایمان خود اگر در کذیم از طایفه از شما عذاب کنیم گروهی را بسبب آنکه ایشان بودند کنا هکاران ۶۶ مردان منافق و زنان منافق بعضی از آنها میگویند بکار زشت و نمی بینند از نیکی و میگیرند دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس فراموش کردند ایشان را بد رستی که منافقان ایشان اند بیرون رفتگان از فرمان ۶۷

در تفسیر

وَعَذَابُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ١٢٠ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثُرَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ فَاسْتَمْتَعُوا بِخُلُقَانِهِمْ فَنَسَمْتَعْتُمْ بِخُلُقَانِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخُلُقَانِهِمْ وَخَضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٢١ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ١٢٢ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَمَّتْ رُسُلُهُمْ

توبه

١٢٩

الجزء ١٢

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ ١٢٣ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٢٤ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ يُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٢٥ وَعَذَابُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَا كُنْ طَبَقَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢٦ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا بِهِمْ مِنْ فَهْمٍ وَيَسْ أَلَيْسَ الْأَمْرُ هَؤُلَاءِ بِمُخْلَفُونَ ١٢٧ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ بِمَا لَمْ يُبَالُوا وَمَا نَقُوءَ إِلَّا أَنْ آغْنِيَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرَةٍ ١٢٨

وَعَذَابُ كَرْدِ خُدَّامِ دَانِ مَنَافِقُ وَزَنَانِ مَنَافِقُ وَكَافِرَانِ آتَشِ دُوزَخِ كِه جَاوِيدِ بَاشِنْدِ دَرِ آن اَن لَسِ اسْتِ ايشانرا اولعت کرد ايشانرا اخذ ابراي ايشانست عذابِ دايمي ١٢٠ مَانْدَانَانِ كِه پيش از شما بودند سخت تر از شما در قوت و بيشتر در مالها و فرزندان پس بهره مند شدند بنصيب خود پس بهره مند شدند بنصيب خود چنانكه بهره مند شدند نالائي كه بودند پيش از شما بنصيب خود و رفتيد مانند آنانكه فرو رفتند اين گروه نابود شد كرده هاي ايشان در دنيا و آخرت و اين گروه ايشانند زيانكاران ١٢١ اَيَا نِيَامِدِ ايشانرا خبَرِ آنانكه بودند پيش از ايشان قوم نوح و عاد و ثمود ١٢٢ و قوم ابراهيم و اهل مدين و وزير و وزير كرده شده گان آمده اند ايشان را بغيران بامحزن هاي روشن پس نبود كه خداستم كرده باشد ايشانرا وليكن بودند كه بر نفسهاي خودستم ميگردند ١٢٣ و مردانِ مؤمن و زنانِ مؤمنه بختشان دوستان بعضي اندام ميفرمايند به نيكي و نهي سنيانند از كار زشت و بپا مي دارند نماز را و مي دهند زكوة را و فرمان مي برند خدا و رسول و را اين گروه بزودي رحمت كنند ايشانرا خدا بدستستي كه خدا ارجمند در ست كردار است ١٢٤ و عده داده خُدَّامِ مردانِ مؤمن و زنانِ مؤمنه را بهشتهايي كه روايت از رب اينها جوها در حالي كه جاويدند در آنها و مكنتهاي پاكن در بهشتهاي جاي اقامت و خوشنودي از خدا بزرگتر است اينان دستكاري عظيم است ١٢٥ اي پيغمبر جهاد كن با كفار و منافقان و سخت بگير بر ايشان و از امكان ايشان دوزخ است و بدجاي بازگشتي است ١٢٦ سو كنند ميخورند بخدا كه نكفته اند هر اينه بتحقيق كه گفتند كلمه كفر را و كافر شدند بعد از مسلمان شدنشان و قصد كردند با نچه نرسيدند كينه نوزيدند مگر اينكه بي نياز كرد ايشانرا خدا و رسول و از فضل و رحمت خود پس اگر توبه كنند ميباشد بهتر براي ايشان و اگر رويگردانند عذاب كنند ايشانرا خدا عذابِ دوزخ در دنيا و آخرت و نباشد مر ايشانرا در زمين هيچ ياري و نه مددگار ١٢٧

بعضي اين

وَسَيُجَنَّبُ عَنْهُ مِنَ النَّاسِ مَنْ فَضَّلَهُ نَفْسَهُ قَرْنًا وَنَكُوتَ مِنْ أَصْحَابِهَا ۚ فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ جَلَّوْا بِهِ وَقَتُّوْا بِهِ
مَعْرُضُونَ ۚ وَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقٌ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَنْفُوتُ بِهِ أَصْحَابُ اللَّهِ مَا وَعَدُوا وَهُمْ كَانُوا يَكْذِبُونَ ۚ وَأَلْقَى اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۚ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْأَصْدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۚ فَرَحَ الْمُكَذِّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا
فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۚ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
حَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ فَإِنْ
جَعَلَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ
قُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
تَقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ
رَضِيتُمْ بِالْفَقْرِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۚ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ
عَبْدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَّأ
وَهُمْ فَاسِقُونَ ۚ وَلَا تَجْعَلْ
أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ أَيْمَانًا
يُزَيِّدُ اللَّهَ أَنْ يَبْعِدَهُمْ
بِهِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ۚ

وبعضی ایشان کی است که عهد کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضل خود هر
صدقه کنیم البته و هر آنکه باشیم البته از شایستگیان ۱۲ پس چون داد ایشان
از فضل خود بخل و ورزیدند بان و برگشتند و حال آنکه ایشان را عراض کنند کان
بودند ۱۳ پس از پی در آورد ایشان از نفاقی در دهای ایشان تار و زری که بینند
اورا بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه را که وعده کرده بودند از او بسبب آنچه
بودند که دروغ میگفتند ۱۴ ایاندا نیستند که خدامیدانند پنهان ایشان و اشکا
ایشان را و اینکه خدا دانسته غیبه است ۱۵ انا که عیب میکنند
زیاده دهند کان از مؤمنان از صدقهها و انانی را که نمیابند مگر طاعت خود را
پس استعزاز میکنند بایشان استعزاز کند بایشان و برای ایشان عذاب
در دناک ۱۶ طلب مرزش بکن برای ایشان یا مکن طلب مرزش برای ایشان اگر
طلب مرزش کنی برای ایشان هفتاد نوبت پس هرگز نخواهد مرزید خدا
ایشان را این جهت است که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه نمینماید
گروه فاسقان را ۱۷ شاد شدند آنها که باز گذاشته شدند بنشینند ایشان
بعد از رسول خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بامالهای خود و نفسهای
خود در راه خدا و گفتند بیرون مروید در کربما بکواتش
دو رخ سخت تر است در حرارت اگر باشند که بفهمند ۱۸
پس باید که بچند ناندکی و باید که بکوبند بسیار بجای آنچه بودند که
کسب میکردند ۱۹ پس اگر برگردانند ترا خدا بسوی گروهی از ایشان
پس ستوری خواهند از تو برای بیرون رفتن پس بکوب بیرون خواهید
آمد بامن هرگز و کارزار نخواهید کرد بامن دشمنی را بدستی
که شما را ضعیف دید بنشینستن اول بار پس بنشینید باز منده کان
۲۰ و مکن نماز بر احدی از ایشان که ببرد هرگز و مائیت بر قبر او بدرستی که ایشان
کافر شدند بخدا و رسول او و مردند و حال آنکه ایشان فاسقانند ۲۱ و بنحیب آورد
ترا مالهای ایشان و فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان
بانهاد در دنیا و خلائی شود در رما ایشان و حال آنکه ایشان کافران باشند ۲۲

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّوَلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ادْرَأْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ٨٤
 رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ٨٥ لَكِنِ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨٦ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٨٧ وَبَاءَ لِلْعَذْرَوَاتِ مِنَ الْأَعْرَافِ يُؤْذَنُ لَهُمْ وَقَدْ آذَنَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 الْحَرُّ يَازِهر

وهرگاه فرو فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید
 با رسول و رخصت خواهند از تو صاحبان مال را ایشان و گویند بگذار
 ما را که باشیم با شریکان ۸۸ خوشنود شدند باینکه باشند با باز
 منده گان و مهر زده بردلها ای ایشان پس ایشان نمیفهمند ۸۹ لیکن
 پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند بمالهای خود و نفقات
 خود را نیز برای ایشان است همه نیکیها و آنها ایشانند رستگاران ۹۰
 مهیا گرد خدای برای ایشان جشتهایی که میرود از زیر آنها جوها جاودانیان
 در آنها اینست رستگاری بزرگ ۹۱ و آمدند عذرخواهان از بادیه شینا
 تا رخصت داده شود مراد ایشانرا و نشینند آنانکه دروغ گفتند خدا و رسول
 او را بزودی میرسد تا نیرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک ۹۲
 نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنان که نمی یابند آنچه را نفقه کنند
 هیچ تنگی هرگاه خالص شدند برای خدا و پیغمبر و نیست بر بنیکوکاران
 هیچ راهی و خدا امر زنده مهری است ۹۳ و نه بر آنانکه چون آمدند ثرا تا سوار گشتی
 ایشانرا گفتمی یا هم آنچه سوار کنم شما را بران بر گشتند و حال آنکه چشمهای ایشان
 مبر خفت اشک را از روی ندو و اینکه نمی یابند آنچه را که نفقه کنند ۹۴
 نیست راه مگر بر آنانکه رخصت میجویند از تو و حال آنکه ایشان توانگرانند
 شدند باینکه بوده باشند با باز منده گان و مهر زده بردلها ای ایشان
 پس ایشان نمیدانند ۹۵ عذری آوردند بوی شما چون باز گشتید
 بوی ایشان بگو عذر مگوئید که تصدیق نخواهیم نمود مر شما را بتحقیق که اکاه ساخته
 ما را خدا از خبرهای شما و بزودی می بیند خدا کردار شما را و رسول
 او پس برگردانیده خواهید شد بوی دانیان همان و اشکار پس آگاه می گردند
 شما را با آنچه بودید که میکردید ۹۶ زود باشد که قسم خورند بخدا برای شما
 چون باز گردید بوی ایشان تا رو بگردانید از ایشان پس زود
 بگردانید از ایشان بدستی که ایشان پلیدند و جایگاه
 ایشان دوزخ است پیاد اش آنچه بودند که کسب میکردند ۹۷

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۹۲ لَيْسَ عَلَى
 الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
 حَرَجٌ إِذَا انْفَعُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا
 عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۳ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ عَلَيْهِمْ قُلْتَ لَا جِدُ
 مَا جِئْتُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاعْتَمَلْتُمْ
 تَقِفُونَ مِنَ الْأَمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا
 مَا يَنْفِقُونَ ۹۴ إِنَّمَا السَّبِيلُ
 عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ
 أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ اللَّهُ عَلَى
 قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۹۵
 يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
 إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ وَالَّذِينَ تُوْمِنُ
 لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
 وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
 ثُمَّ يَتَرَدَّدُونَ إِلَى عَالِمِ
 الْغَيْبِ وَالتَّشْهَادَةُ فَيُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۹۶ سَيَحْلِفُونَ
 بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ
 لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
 إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَهُمْ
 جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ۹۷

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّمَا هِيَ إِتْرَافٌ بِاللَّهِ لَا بَرُحْمَىٰ عَنْ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ٩٨ وَالْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
 أَنْ يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٩٩ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَخُذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ كَمَثَلِ الَّذِي يَأْتِي بِطَلَبٍ
 دَائِرَةُ السَّوَاءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٠ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَخُذُ مَا يُنْفِقُ قَرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ
 أَلَا أَنْتُمْ قَرِبَةٌ إِلَيْهِمْ سَيِّدُكُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٠١ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فِي السَّابِقِ ۚ
 توبه
 ١٣٢
 الجحر يا ادرهس

با احسان رضى الله عنهم ورضوا
 عنه واعدا لهم جنات تجري
 تحتها الانهار خالدين فيها
 ابد ذلك الفوز العظيم ١٠٢
 هو لكم من الاعراب منافقون
 ومن اهل المدينة مردوا على
 النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم
 سنعذبهم مرتين ثم يردون
 الى عذاب عظيم ١٠٣
 اعترفوا بذنوبهم خلطوا عدا
 صالحا واخر سبياعا الله ان
 يتوب عليهم ان الله غفور رحيم
 ١٠٤ خذ من اموالهم صدقة
 تطهرهم وتزكهم بها وصل عليهم
 ان صلواتك سكون لهم والله سميع
 عليم ١٠٥ الم يعلموا ان الله هو
 يقبل التوبة عن عباده وياخذ
 الصدقات وان الله هو التواب
 الرحيم ١٠٦ وكل عملوا فيرى الله
 عملكم ورسوله والمؤمنون و
 ستر دون الى عالم الغيب والشهادة
 فيبئكم بما كنتم تعملون ١٠٧
 واخرون مرجون
 لامر الله اما بعد بهم
 واما يتوب عليهم والله
 عليم حكيم ١٠٨

قسم بخورند براي شما تا خوشنود شويد از ايشان پس اگر خوشنود شويد از ايشان
 پس بد رستي كه خدا خوشنود نشود از گروه فاسقان ٩٨ عريان باديه سخت ترند
 در كفر و نفاق و سزاوارترند اينكه ندانند خداهاي آنچه را فرو فرستاد خدا بر
 پيغمبر خود و خدا دانائيت درست كردار ٩٩ و بعضي از عريان باديه كمي است
 كه ميگيرد آنچه را نفقه ميكنند محل تاوان و انتظار ميرد بشما كردشهاي زنانه
 را براي ايشانست كردش بد و خدا شنواي دانائيت ١٠٠ و بعضي از عريان باديه
 كيت كه ايمان مي آورد بخدا و روز آخر و ميگيرد آنچه خرج كند نزد يكها نزد
 خدا و دعاهاي پيغمبر نگاه باشيد كه آنها نزد يكيت براي ايشان بزودي در
 مي آورد ايشان را خدا در رحمت خود بد رستي كه خدا امر زنده ايت مهربان ١٠١
 و سبقت داران پيشينيان از مهاجران و انصار و آنانكه پيروي كرده اند ايشان را
 به نيكوني و خوشنود شد خدا از ايشان و خوشنودند ايشان از او و آماده كرده از
 براي ايشان هشتهائي كه ميرود زير آنها هر ها جاويدانند در آنها هيشه ايت
 رستگاري عظيم ١٠٢ و از آنانكه در حالي شما اند از اعراب باديه منافقانند و
 از اهل مدينه عادت كرده اند بر نفاق نميداني تو ايشان را اما مي دانيم ايشان را بزود
 عذاب خواهيم كرد ايشان را و نوبت پس باز كرده خواهند شد بسوي عذابي
 بزرگ ١٠٣ و ديكران اعتراف كردند بكناهان خود اميختند با هم عسلي
 شايسته را و ديكرى بد را شايد خدا كه باز كشت نمايد با مرزش براي ايشان بد رستي كه خدا
 امر زنده ايت مهربان ١٠٤ بكي از صالحاهاي ايشان صدقه را كه پاك كرداني ايشان را و
 پاكيه كرداني ايشان را و دعا كن براي ايشان بد رستي كه دعاي تو ارام است مرا ايشان را
 و خدا شنواي دانائيت ١٠٥ ايا نميدانند كه خدا اوست كه قبول مي كند توبه را از
 بندگان خود و ميگيرد صدقها را و اينكه خدا اوست باز كشت نمايند مهربان
 ١٠٦ و بگو عمل كنيد پس زود باشد كه به بيند خدا عمل شما را و پيغمبر او و مؤمنان
 و زود باشد كه باز كرده شويد بسوي داني پنهان و اشكار پس اگاه مينمايد
 شما را با آنچه بوديد كه ميگريد ١٠٧ و ديكران باز نميدانند براي فرمان الهي با عدا
 خواهد كرد ايشان را و ايا باز كشت مينمايد براي ايشان با مرزش و خدا داني حكيم است ١٠٨

و ان كان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَدَّتْهُمْ إِلَى الْيُسْخَرِ وَأَقْرَبَتْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَكَرَّاهَتْ بَيْنَهُمُ الْفِتْنَةَ وَفَجَّرَ لَهَا مِنَ الْغَيْمِ نَارًا كَالْجَوْشَنِ الْقَبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَدَّتْهُمْ إِلَى الْيُسْخَرِ وَأَقْرَبَتْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَكَرَّاهَتْ بَيْنَهُمُ الْفِتْنَةَ وَفَجَّرَ لَهَا مِنَ الْغَيْمِ نَارًا كَالْجَوْشَنِ الْقَبِيِّ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَدَّتْهُمْ إِلَى الْيُسْخَرِ وَأَقْرَبَتْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَكَرَّاهَتْ بَيْنَهُمُ الْفِتْنَةَ وَفَجَّرَ لَهَا مِنَ الْغَيْمِ نَارًا كَالْجَوْشَنِ الْقَبِيِّ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَدَّتْهُمْ إِلَى الْيُسْخَرِ وَأَقْرَبَتْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَكَرَّاهَتْ بَيْنَهُمُ الْفِتْنَةَ وَفَجَّرَ لَهَا مِنَ الْغَيْمِ نَارًا كَالْجَوْشَنِ الْقَبِيِّ

الجزء يازدهم

۱۳۳

توبه

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۲ اِنَّ اللَّهَ
 اشترى من المؤمنين انفسهم
 وَاَمْوَالَهُمْ بِاتِّمَامٍ ۱۱۳ اِنَّ اللَّهَ
 يَقْتُلُوْنَ فِيْ سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُوْهُ
 وَيَقْتُلُوْنَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ
 وَمَنْ اَتَى بِعَهْدٍ مِنَ اللَّهِ
 فَاسْتَبْرَأْ بِمَا بَيْعَكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ
 بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْرُ الْعَظِيمُ ۱۱۴
 التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْعَامِدُونَ
 السَّائِحُونَ الرَّكَعُونَ السَّاجِدُونَ
 الْمُرُونَ بِالْعُرُوفِ وَالنَّاهُونَ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۵ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَتَغَفَرُوا لِمَنْ كَفَرَ
 وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَدْنِهِ ۱۱۶
 لَأَمَّا أَنْتُمْ أَصْحَابُ الْحِجْمِ ۱۱۷ وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
 إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ
 فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّءَ
 مِنْهُ ۱۱۸ اِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
 حَلِيمٌ ۱۱۹ وَمَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ
 إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ
 اِنَّ اللَّهَ بِخَلْقِهِ عَلِيمٌ ۱۲۰ اِنَّ اللَّهَ لَهُ
 مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جُحْيُومٌ ۱۲۱
 وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
 نَصِيرٍ ۱۲۲

وَأَنَا نَكه فرا گرفتند مسجد را بجهت ضرر رسانیدن و کفر و جدائی افکندن میان
 مؤمنان و انتظار کشیدن مرکبی را که جَنک کرد با خدا و پیغمبر و از پیش و هر آنکه
 سوگند میخوردند البته که خواسته ایم ما مکر خوبی را و خدا گواهی میدهد بدین
 که ایشان هر آنکه دروغ گویانند ۱۰۹ مائیت در آن هرگز هر آنکه مکر خوبی که بنا گذاشته
 شده بر پر هر کاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن در آن مردانند که دوست
 دارند این که پاک شوند و خدا دوست میدارد پاکان را ۱۱۰ ابایس کسی که بنا گذاشته
 اساس خود را بر پر هر کاری از خدا و خوشنودی بهتر است یا کسی که بنا بفاده اساس خود
 را بر کنار و دخانه ریزند پس فروریزد با او در آتش و زخ و خدا راه نمی نماید کروه
 ستمکاران را ۱۱۱ همیشه خواهد بود بنای ایشان که بنا کرده اند نجات شک در دهان
 ایشان مکر آنکه پاره پاره شود دلهای ایشان و خدا انا نیست درست کردار ۱۱۲ ابد
 که خدا خیزد است از مؤمنان بقیهای ایشان و مالهای ایشان را باینکه برای ایشان
 هشت جَنک میکند در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند و عده دادنی بر آن خود در
 توره و انجیل و قرآن و کیست و فاکتند و ترع مد خود از خدا پس شادمان باشند بخیر
 و فروخت خود که مبايعت کرده اید بان و این نیست رستگاری عظیم ۱۱۳ توبه کار ۱
 عبادت کنندگان خدا کنندگان سیاحت کنندگان رکوع کنندگان سجود کنندگان
 فرمایند کان بکار نیک و باز دارندگان از کار زشت و نگاه دارندگان مرحد های خدا
 را و بشارت مؤمنان را ۱۱۴ نباشد مر پیغمبر و انا نیز که ایمان آورده اند این که طلب عزیزش
 نمایند برای شرک آورنده کان و اگر چه بوده باشند صاحبان خوشی از بعد ظاهر
 شدن بر ایشان این که آنان اهل دوزخند ۱۱۵ و نبود استغفار ابرهیم برای
 پدرش مکر از وعده که وعده کرده بود آنرا با او پس چون ظاهر شد مراور که او
 دشمن خداست بیزاری جُست از او بد رستی که ابرهیم هر آنکه بسیار
 دعا کنند بر دبار بود ۱۱۶ و نباشد خدا را که کمره کند قوی را بعد از آنکه خدا
 کرده باشد ایشان را تا آنگاه که روشن کند برای ایشان آنچه را بر هر نمایند بد رستی
 که خدا بهر چیز دانا است ۱۱۷ بد رستی که خدا مراور است پادشاهی سماوات و
 زمین زنده میکند و میمیراند و نیست مر شمارا بغیر از خدا هیچ باری و نه هیچ مددکاری ۱۱۸

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى الَّذِينَ جَاءُوا مِنْكُمْ فِي الْغَنَاءِ وَالْأَتَمَّارِ الَّذِينَ سَبَقُوا فِي سَاعَةِ السُّرَّةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُمْ يَخِفُّونَ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ ١١٩ وَعَلَى الَّذِينَ جَاءُوا مِنْكُمْ فِي الْغَنَاءِ وَالْأَتَمَّارِ الَّذِينَ سَبَقُوا فِي سَاعَةِ السُّرَّةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُمْ يَخِفُّونَ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ ١٢٠ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ١٢١ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نِعْمَةِ اللَّهِ هَٰذَا ذِكْرُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٢٢

نور

۱۳۴

الجزء الثاني

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنَ عَدُوِّ اللَّهِ إِلَّا كَيْبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ عَمَلَ الْمُحْسِنِينَ ١٢٣ وَلَا يَتَخَفُونَ نِقْمَةً صَنِيعَهُ وَلَا يُكْذِرُونَ وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كَيْبَ لَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَخْلَعَ اللَّهُ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢٤ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْ تَفَرَّقُوا مِنْ كُلِّ فَرَقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ١٢٥ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ١٢٦ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَلَيْكُمُ زَادَتْ هَذِهِ آيَاتُنَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَوْهُمْ يُهَيَّأُ لَهُمْ فِي قُلُوبِهِمْ رَفْرَفٌ مُرَّادٌ مِنْهُمْ وَجِئًا إِلَى رَجْسِهِمْ وَمَا تَوَدُّهُمْ كَافِرٌ وَف ١٢٧

حسب

هر اینه تحقیق که بازگشت نمود خدا با مرزش بر نبی و مهاجران و انصاری که پیر کردند و رادر وقت تنگی بعد از آنکه نزدیک بود که برگردد دلهای فرقه از ایشان پس بازگشت نمود برای ایشان بد رستی که او بایشان بسیار مهربان بخشايند ١١٩ و بران سه که بازمانده بودند تا انگاه که تنگ شد برایشان زمین بان فراخی و تنگ شد برایشان نفسهای ایشان و دانستند که پناهی نیست از خدا مگر بوی او پس بازگشت نمود ایشان بر تا توبه کنند بد رستی که خدا اوست بسیار بازگشت نمایند با مرزش مهربان ١٢٠ ای آنانکه ایمان آورده اند بهر چیز باز خدا و باشید با راست گویان ١٢١ نیست مراهل مدینه و انانیر که کرد اگر ایشانند از بادیه نشینان اینکه مختلف کنند از رسول خدا و میل کنند بنفسمای خود از نفس او این بجهت است که ایشان نرسد شای تنگی و نه تعب و نه گرسنگی در راه خدا و قدم بر ندارند قدم برداشتن که بخشم آورد کافران و نه رسند از دشمنی مگر آنکه نوشته شود بر ایشان بدب انگار شایسته بد رستی که خدا ضایع نمیکند مزد نیکو کاران ١٢٢ و اتفاق نمیکند نفع اندک و نه بسیار قطع نمیکند و اذیرا مگر نوشته شود برای ایشان تا جزا دهد ایشان را خدا نیکوتر از آنچه هستند که میکند ١٢٣ و نباشد مؤمنان را که بروند همگی پس چرا نروند از هر گروهی از ایشان جمعی تا تحصیل دانش کنند در دین و تا برتر ساند قوم خود را چون بازگشت کند بوی ایشان تا شاید ایشان برسند ١٢٤ ای آنانکه ایمان آورده اند جنگ کنید با آنانکه نزدیک شمايند از کافران و باید که بیابند در شما دشمنی و بدانید که خدا با پرهیزگار است ١٢٥ و هرگاه که فرو فرستاده شود سوره پس از ایشان کی است که گوید که کدام يك از شما زياد کرد ايند و را این ایمانی پس اما آنانکه ایمان آورده اند پس زياد نمود ایشان را ایمان و ایشان شادمان میشوند ١٢٦ و اما آنانکه در دلهای ایشان مرضیت پس زیاد نمود ایشان را پلیدی به پلیدی ایشان و مردند و حال آنکه ایشان بودند کافران ١٢٧

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ۝ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا قَرَفَ اللَّهُ فَعَلَمَ مَا تَحْمِلُ قُلُوبُكُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ ١٣٩ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ۝ ١٤٠ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ ١٤١ سُوْرَةُ يُونُسَ مَآثِرُ وَتَجِ اَيَاتُ مَكِيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّاءُ ثَلَاثُ آيَاتُ الْكِتَابِ

یونس ۱۳۵ رمی الجحیم یا ذرهم

الحکیم ۲ اكان للناس عجباً
ان اوحينا الى رجل منهم ان انذر
الناس وبشر الذين امنوا انك
لهم قدم صدق عند ربهم
قال الكافرون ان هذا الساجر
مبين ۳ ان ربكم الله الذي
خلق السموات والارض في ستة
ايام ثم استوى على العرش
يدبر الامر ما من شفيع الا من
بعد اذنه ذلکم الله ربکم

فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذْكُرُوْنَ ۴ اِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا اَنَّهُ
يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ لِيُجْزِيَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ عَذَابِ اَلَيْمٍ ۵ اَنَّا كُنَّا
يَكْفُرُوْنَ ۶ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ
النَّهْرَ ضِيَاً وَاللَّيْلَ نَوْرًا وَقَدَرَهُ
مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا اَعَدَدَ السِّنِّيْنَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ اِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ
عَمَّ اَنَّ فِيْ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهْرِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِيْ سَمٰوٰتٍ وَّالْاَرْضِ لَا يٰتُ
بِقَوْمٍ يَتَّقُوْنَ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
لِقٰتِلٰا وَرُصُوْا بِالْجَنَّةِ الدُّنْيَا وَاُطْمَنُوْا
بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ آيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۷

وایا منی بدینداینکه ایشان مبتلا میشوند در هر سالی یکبار زیاد و بارش توبه نمیکند
ونه ایشان بند میگیرند ۱۳۸ و هرگاه که فرو فرستاده شود سوره نظر کنند بعض
ایشان بوی بعضی ایامی بند شمار هیچ احدی پس برگردند برگردانیده است خدا آنها
ایشان را بسبب آنکه ایشان کروهی اند که نمی فهمند ۱۳۹ هر اینکه بتحقیق که آمد
شمار رسولی از نفسهای شما که کرانت بر او رنج کشیدن شما شوق مند بر شما
بمؤمنان مهربان بخشاینده است ۱۴۰ پس اگر روگردان شوند پس بگو پس است مر خدا
معبودی سزا و معبودی مکر او بر او توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگست ۱۴۱

سورة یونس علیہ السلام یکصد اید اور کی است

بسم خداي بخشاینده مهربان
الراء ۱ این ایتهای کتابیت که مشتمل بر حکمت ۲ ایا هست برای مردمان عجب
اینکه وحی فرستادیم بوی مردی از ایشان که بترسان مردمان را و بشارت ده انا انرا که ایمان
آورده اند این که مرا ایشان را است سابقه راستی نزد پروردگار ایشان گفتند کافران بدستی که این
رسول هر اینکه جاد و کسیت ظاهر ۳ بدستی که پروردگار شما خدا نیست که افرید اسمانها
وزمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش تدبیر میکند کار زانیت هیچ شفاعت خواهی
مگر بعد از رخصت و ایدست خدا که پروردگار شماست پس بپرستید او را ایا پس بند
نمیکیر بد ۴ بوی و ست بازگشت شما هم وعده کردنی از خدا حق بدستی که او می فرسند
خلق را پس بر میگرداند او را تا جزا دهد انا انرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای سست
بعدالت و انا انرا که کافر شده اند مرا ایشان را است شرابی از آب جوشان و عذابی دردنا
بسبب آنچه بودند که کافر میشدند ۵ اوست آنکه گردانید افتاب را و شنائی و ماه را
نزد و تقدیر کرد انرا از منظرها تا بدانید شمار سالها و حیا برانیا فریده خدا انهارا مگر بحق
تفصیل میدهد انهارا برای کروهی که میدانند بدستی که در اختلاف شب و روز
و آنچه فرید خدا در اسمانها و زمین هر اینکه اینهاست برای کروهی که پرهیزگاری مینمایند
۶ بدستی که انا آنکه امید نذرند ملاقات ما را و راضی شده اند بزندگانی
دنیا و مطمئن شده اند بان و انا آنکه ایشان را ایتهای ما بیخبر اند ۷

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ هَمَّكَ
 الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِكَ لَمَا أَظْلَمُوا
 جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا
 كَانُوا يُولُون ۝ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
 الْمُجْرِمِينَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَا كَمْثَلًا
 فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
 تَعْمَلُونَ ۝ وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ
 آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا أَتَنْتَبِهُونَ ۝ هَذَا
 بَدَلُهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدَّ
 مِنْ بَلَاءٍ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا
 بُوْخَرِي إِنْ أَحَافُ أَنْ عَصَيْتُ
 رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ
 وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
 فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
 قُلْ أَظْلَمُ مِنِّْي أَفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
 كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْقِحُ الْقُرْآنَ
 وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
 وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَنُوتُ اللَّهَ
 بِالْأَيْمَانِ فِي
 السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ۝

این است و در حای ایشان اثر است و بسم الله الرحمن الرحیم
 ۹ بد رستی که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته هدایت
 میکنند ایشان را بر و در کار ایشان بسبب ایمان ایشان می رود از زیر ایشان
 نهرها در جبهه های با دین است ۱۰ خواندن ایشان در آنها سبحانه و تعالی
 است و در و ایشان در آنها سلام است و آخر خواندن ایشان اینست که
 الحمد لله رب العالمین ۱۱ و اگر زود برسند خدا بمرگم بد را مانند زود رفتن
 بایشان نیک را هر آینه حکم کرده شود بوی ایشان اجل ایشان پس و
 میگردیم انا یراک امید دارند لقای ما را در زیاده رویشان سرگردانان ۱۲
 و هرگاه برسد آدمی را از آری بخوانند ما را بپهلوش یا نشسته یا ایستاده
 پس چون برداریم از آن ازارش را میگذرد گویا که خوانده ما را برای رنجی که رسیده بود
 او را همچنین زینت داده شده برای شرافت کنندگان آنچه هستند که میکنند
 ۱۳ و هر آینه بتحقیق که هلاک کردیم ما قریب بایشان از شما چون ستم کردند و آمدند
 ایشان را پیغمبران ایشان با معجزه های روشن و نبودند که ایمان آورند همچنین
 سر آمدیم گروه کناه کاران را ۱۴ پس گردانیدیم شما را جان شینان در زمین
 از بعد ایشان تا به بدین که چگونه میکنند ۱۵ و هرگاه خوانده شود برایشان اینهای
 ما معجزه های روشن گویند آنان که امید دارند ملاقات ما را بیا و قرانی غیر این
 یا بدل کن انرا بگو نباشد مرا این که بدل کنم انرا از پیش خود پیروی نمیکند مگر آنچه
 را که میخواهند کرده شد بوی من بد رستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم بر و در کار خود را
 از عقاب روز بزرگ ۱۶ بگو اگر میخواست خدا بمن بخواند انرا بر شما و ندا اعلام
 می کردم شما را بان پس بتحقیق که در نیک کردم در شما امری پیش از آن
 پس آیا تعقل نمی نمائید ۱۷ پس کسیت ستم کار تر از آنکه افترا کند بر
 خدا دروغی را یا دروغ انکار دایمهای و زاید رستی که رستگار میشوند کناه کاران
 ۱۸ و میپرستند از غیر خدا چیزی را که ضرر نمیرساند ایشان را و توقع نمی بخشد ایشان را و
 میگویند اینها شفاعت خواهان ما نیستند نزد خدا بگو یا اگاه میازید خدا را با آنچه
 نمیدانند در اعمال ما و نه در زمین پاکست و بپندار آنچه شریک میکردانید ۱۹

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِحَ بَيْنَهُمْ فِيهَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَيَقُولُونَ
لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۝ الْإِنِّ مَعَكُمْ مِنَ النَّظِيرِينَ ۝ وَأَذَلْنَا الْقُلُوبَ مِنَ النَّاسِ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ
ضُرِّ آءِ مَسَّتْهُمْ إِذَا الْهَمُّ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ رُسُلُنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُبْرِكُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرْتُمْ بِمِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحْتُمْ بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
يُؤْتُونَ ۝

۱۳۷

الجزء الثاني

أَحْبَطَ بِمِمْ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَنْ أَنْجِدَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْثَاكِرِينَ ۝
فَلَمَّا أَنْجَبَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَنْفُسِ
بَغْيًا هَاجِرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا
بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَيُنْفِكُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنْ تَمَثَّلُوا
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ
حَقٌّ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَارْتَيْتَتْ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
قَادِرُونَ ۝ عَلَيْهَا آيَاتُهَا
أَمْرٌ نَالِدٌ أَوْ نُفَارٌ فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَانَتْ تَعْنِي بِالْأَمْرِ
كَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
الَّذِينَ آمَنُوا وَالْجَنَّةُ
وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
وُجُوهَهُمْ قَسَرٌ وَلَا
زَلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ۝

و نبودند میان مکر یک گروه پس اختلاف کردند و اگر نه بود کلمه که پیشی
گرفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان در آنچه در آن اختلاف
میکنند ۱ و میگویند که چرا فرو فرستاده نشد بر او ای ای از پروردگار او
پس بگو جز این نیست که غیب مر خدا بر است پس انتظار برید بدستی
که من باشم از انتظار برنده گانم ۲ و هر گاه بچنانیم بر دمان حتی
را بعد از آنکه رسیده ایشان را آن هنگام برای ایشانست مکر در آیتها
ما بگو خدا زود تر است در مکر بد رستی که فرستادگان ما مینویسند
آنچه را مکر می کنید ۳ و است که راه میبرد شمارا در بیابان و دریا
تا آنکه چون باشید در کشتیها و روان شوند با ایشان بسبب بادی
یا کیزه و شادمان شوند بان ایدایشان را باد تنیدی و ایدایشان را موج از هر جا
و چنین یابند که ایشان فرو گرفته شده بایشان بخوانند خدا را در حالتی که
خالص گردانیده باشند برای او دین را که اگر نجات دهی ما را از این هر آینه
میباشیم البته از شکر گزاران ۴ پس چون نجات داد ایشان را این هنگام
ایشان جو می کنند در زمین بنا حوای آدمیان نیست ستم شما مکر بر
نفسهای شما در معاش گذارندگان دنیا پس بسوی ما است بازگشت شما
پس اگر گاه میگردانیم شما را با آنچه هستید که می کنید ۵ نیست مثل زندگان
دنیا مکرمانند ای که فرو فرستادیم آنرا از آسمان پس آنچه شده بان رستی
زمین از آنچه میخورند آدمیان و چهار پایان تا آنگاه که گرفت زمین زینت خود
را و آراسته گردید و گمان بردند هلاک که ایشان توانا یا نند بر آن آمد آنرا
امر ما در شب یا روز پس گردانیدیم آنرا در دیده که گویا نروید
دیروز همچنان تفصیل میدهم آیتها را برای گروهی که فکر میکنند ۶ و
خدا میخواند بسوی دارالسلام و راه می نماید هر که را خواهد بر راه
راست ۷ برای آنان که نیکی کردند نیکو بیست و زیاده
بر آن و بنوشند روهای ایشان را گردی و نه خواری آنان
اصحاب بهشتند ایشان اند در آن جا و دانیان ۸

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعٌ مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٩ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَارُ تَعْبُدُونَ يَٰ فَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ٣٠ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٣١

بسم الله الرحمن الرحيم

یونس

۱۳۸

الجزء یازدهم

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارُ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ٣٢ فَذَرِكُمُ اللَّهُ رَبَّكُمْ
الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالَةُ
فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ٣٣ كَذَلِكَ
حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
فَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٤ قُلْ
هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوُ
الْمَخْلُوقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُ
الْمَخْلُوقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ٣٥
قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ
أَمَّنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي
فَأَنكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٦ وَمَا
يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا يَفْعَلُونَ ٣٧ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
نَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
نَقْصِلُ الْكِتَابَ لِأَدْبٍ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٣٨

وَأَنَا نَكَب كَرْدَه اند بدیها از جزای بدیست بماسندان و فرو کرد ایشانرا
خواری نیست مرا ایشانرا از خدای هیچ نگاهدارند کویا پوشانیده شده و در میان
ایشان پیارها از شب در حالتی که تاریک باشد این گروه یاران ایشانند
در آن جا و دانیان ٢٩ و روزی که حشر کنیم ایشانرا همه پس گوئیم مرا نانی که شرک
آوردند باشید بر جای خود شما و شریکان شما پس جدا می افکنیم میان ایشان و
گویند شریکان ایشان که نبودید شما که ما را پرستیده باشید پس بگوئید
خدا کواه میان ما و میان شما بد رستی که بودیم ما از پرستش شما هرگز نمانیم
٣٠ اینجا بیا از ما بد هر نفس آنچه را پیش فرستاده و برگردید شوند بسوی خدا
صاحب اختیار ایشان که حقیقت و کم شود از ایشان آنچه بودند که افترا می نمودند
٣١ بگوئید که روزی دهد شما را از آسمان و زمین یا کیست که مالک باشد
کوش و دید ها را و کیست که بیرون آورد زند را از مرده و بیرون آورد مرده را از زند
و کیست که تدبیر کند کار را پس بزودی میگویند خداست پس بگوئید یا اینها
کاری نمیکنید ٣٢ پس اینست خدا پروردگار شما که حقیقت پس چه چیز است
بعد از حق مگر کسراهی پس بجا برگردانید میشود ٣٣ همچنین حق شد کلمه پروردگار
تو بر آنانکه بیرون رفتند از فرمان اینکه ایشان ایمان نمی آوردند ٣٤ بگوئید یا
از شریکان شما کیست که بدید و در نخست خلق را پس باز گرداند از او بخدا
بدید و در خلق را نخست پس باز خواهد گردانید از او پس بجا برگردانید میشود ٣٥
بگوئید یا از شریکان شما کیست که راه نماید بسوی حق بخدا راه مینماید مرحق را یا
پس کسی که راه نماید بسوی حق سر او را تراست که پیروی کرده شود یا آنکه راه نماید
مگر آنکه راه نموده شود پس چیست مر شما را چگونه حکم میکنید ٣٦ و متابعت
نمیکنند بیش تر ایشان مگر کسانرا بد رستی که کسان بی نیاز نمیگردانند
از حق چیزی را بد رستی که خدا داناست با آنچه میکنید ٣٧ و
نیست این قرآن که بر بافته شود از غیر خدا و
لیکن تصدیق آن چیز است که پیش از آن بوده و بیان
کتابیست که نیست شکی در آن که از پروردگار عالمیانست ٣٨

الجزء يا زهر

129

یونس

ایا میگویند که افترا کرده انرا بگوئس بیاورید سوژه مثل آن و بخوانید
کسی را که تواند از غیر خدا اگر هستید راست گویان ۴۸ بلکه
تکذیب کردند با آنچه احاطه نکرده اند بدانتر آن و نیامده ایشان تاویل ^{بغیر هر چه میسر آن نکرده اند}
تکذیب کردند آنکه بودند پیش از ایشان پس بین چگونه بوده آخر کار
ستمکاران ۴۹ و از ایشان کسی است که ایمان می آورد بان و از ایشان کسی است
که ایمان نمی آورد بان و پروردگار تو دانا تر است بفساد کنندگان ۵۰ و اگر تکذیب
کردند تو را پس بگو مراست کردار من و مر شما را است کردار شما بیزارید از
آنچه میکنم و من بیزارم از آنچه میکنید ۵۱ و از ایشان کسانیند که کوش می اندازند
بسوی تو پس ایا تو میشنوی کرانرا و اگر چه باشند که بعقل نیابند ۵۲ و از
ایشان کیست که بنکرد بسوی تو ایا پس تو راه مینمائی کورانرا و اگر چه باشند
که نه بینند ۵۳ بدرستی که خداستم نمیکند بمردم چیزی را ولیکن مردم نفسهای خود را
ستم میکنند ۵۴ و روزی که حشر کند ایشانرا گویا در نك نکرده اند مکر ساعی
را از دوزخ شناسند هم دیگر را میان خودشان بتحقیق که زیان کردند آنانکه
تکذیب کردند بپلای خدا و نبودند را دیافتگان ۵۵ و اگر بنمایم ترا پاره از آنچه
وعد داده ایم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس خدا
کواهیست بر آنچه میکنند ۵۶ و برای هر امتی رسولست پس چون بیاید رسول
ایشان حکم کرده میشود میان ایشان بعدل و ایشان ستم کرده شوند ۵۷
و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راست گویان ۵۸ بگو
من مالک نیستم برای نفس خود زیانی اونه نفی را مگر آنچه خواهد خدا از برای
هر امتی اجلست چون آید اجل ایشان پس واپس نمائند ساعی و پشی نگیرند آه بگو
ایا دیدید که اگر بیاید شما را عذاب او در شب هنگام خواب یا در روز
چه چیز را شتاب میکنند از آن گناهکاران ۵۹ ایا پس هرگاه
چون واقف شد ایمان می آوردید بان ایا این وقت و بتحقیق بودید که بان
شتاب مینمودید ۶۰ پس گفته شود مرا نیز آه ستم کردند بخشید عذاب
همیشه کیرا ایا جز داده میشود مکر یا آنچه بودید که گسب میکردید ۶۱

حضرت عیسیٰ

وَيَسْتَنْبِذُكَ أَجْرَهُ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَنَحْوُ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ هـ ٥ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِيهَا غَيْرَ لَأَخَذَتْ بِهِ وَاسْتَوَى
 السَّامَةُ لِنَارٍ أَوِ الْعَذَابَ وَقَفِي بِهِمْ بِالنَّاسِ وَالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ هـ ٥ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا وَكَدَّ اللَّهُ حَقَّ
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هـ ٥ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ هـ ٥ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مُوعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
 لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ هـ ٥ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ هـ ٥ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا
 يُؤْتُونَ

الْأَجْرُ يُزَادُهُمْ

انزل الله لكم من رزق فجعلتم
 منه حراما وحلالا قل الله
 اذن لكم امر على الله تفترون
 وما ظن الذين يفترون على الله
 الكذب يوم القيمة ان الله
 لذو فضل على الناس ولكن
 اكثرهم لا يشكرون هـ ٥ وما
 تكون في شان وما تتلو امينه
 من قران ولا تسلمون من عمل
 الا كذا عليكم شهود اذ تفيضون
 فيه وما يغرب عن ربك من
 مثقال ذرة في الارض ولا في
 السماء ولا اصغر من ذلك و
 لا اكبر الا في كتاب مبين هـ ٥
 الا ان اولياء الله لا خوف عليهم
 ولا هم يحزنون هـ ٥ الذين آمنوا
 وكانوا يتقون هـ ٥ لهم اجرهم
 في الحياه الدنيا وفي الآخرة لا
 تبدل ليجلات الله ذلك هو
 الفوز العظيم هـ ٥ ولا يخرجك
 قولهم ان العرة لله جميعا هو
 السميع العليم هـ ٥ الا ان الله من
 في السموات ومن في الارض وما
 يتبع الذين يدعون من دون الله
 شركاء ان يتبعون الا الظن
 وان هم الا يخبرون هـ ٥

مكة

و خبر می پرسند از تو که آیا خواست است بگواری بی پروردگارم بد رستی
 که آن هراینه حقیقت و نبیتید شما عاجز کنندگان هـ ٥ و اگر آنکه میبود
 مر هر نفسی را که ستم کرده هر چه در زمین است هراینه فدیه دادی بان
 و پنهان داشتند پشیمانرا چون دیدند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان
 بعدل و ایشان ستم کرده نشوند هـ ٥ آگاه باشید بد رستی که مر خدا راست آنچه
 در اسمانها و زمین است آگاه باشید بد رستی که وعده خدا خواست و لیکن
 بیشتر ایشان نمیدانند هـ ٥ او زنده میکند و میمیراند و بسوی او برگردانیده
 میشود هـ ٥ ای آدمیان بتحقیق که آمد شمارا پندی از پروردگار شما و شفای
 برای آنچه در سینهاست و راهنمایی و رحمتی برای مؤمنان هـ ٥ بگو بفضل خدا
 و برحمت او پس باین باید شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند هـ ٥
 بگو ایادید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس گردانید از آن حرام و
 حلالی بگو ای خدا رخصت داده مر شمارا یا بر خدا افترا می بندید هـ ٥ و چیت
 گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را روز قیامت بد رستی که خدا هراینه
 صاحب فضلست بر آدمیان و لیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند هـ ٥ و نباشی
 تود را مری و بخوانی از آن هیچ خواندنی و نکند هیچ کاری مگر هستیم ما بر شما گواها
 وقتی که شروع مینمائید در آن و پوشیده نمیشود از پروردگار تو از مقدار ذره در
 زمین و نه در اسمان و نه کوچکتر ازین و نه بزرگتر مگر آنکه در کتاب روشن است هـ ٥
 آگاه باشید بد رستی که دوستان خدا نیست هیچ بی برای ایشان و نه ایشان
 اند و هناك میشوند هـ ٥ آنانکه ایمان آورده اند و بودند که پر هیز گاری میکردند
 هـ ٥ مر ایشانرا است مرده در زندگانی دنیا و در آخرت نیست بدل کنند
 مر کلمات خدا را اینست ان رستگاری عظیم هـ ٥ و باید اند و هیز ناز
 ترا گفته ایشان بد رستی که عزت از برای خداست همه اوست شنوای
 داننا هـ ٥ آگاه باش بد رستی که مر خدا راست هر که در اسمانها و هر که
 در زمین است و پیروی نمیکند آنانکه میخواهند بغیر از خدا شریکانرا
 پیروی نمیکند مگر کافران و نبیتند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند هـ ٥

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٦٩ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ هُوَ الْعَلِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَ كَرَمٍ سُلْطَانٍ هَذَا تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٠ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ٧١ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٧٢ وَأَتَدْعُهُمْ إِنَّمَا نُبَيِّنُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

يونس

١٤١

الجزء الثاني

فَاجْعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ٧٣ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَآمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٧٤ فَكَذَّبُوهُ فَجَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ ٧٥ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ٧٦ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ٧٧ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ مُبِينٌ ٧٨ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ اسْحَرُوا هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ٧٩ قَالُوا أَتَأْتِيَنَا بِعَذَابٍ وَنُحْيِي النَّاسَ عَلَى اللَّهِ كُفْرًا وَمَا نَحْنُ لَكُم بِمُؤْمِنِينَ ٨٠

اوست آنکه بدید آورد برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بپوشانند بد رستی که در این هراینه نشانه است برای گروهی که بشنوند ٦٩ گفتند گرفته خدا فرزندی مترهیت او اوست بی نیاز مرا و راست آنچه در اسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حتی بان ایامی گوید بر خدا آنچه را نمیدانید یا بگوید رستی که انا که افترا می کنند برخدا دروغ را درستگار نمیشوند ٧١ اسباب معیشتی است در دنیا پس بوی ما است بازگشت ایشان پس بخشایم ایشان عذاب سخت را بسبب بودنشان که کفر میورزیدند ٧٣ و بخوان برای ایشان خبر نوح را چون گفت مر قوم خود را ای قوم من اگر هیت بزرگ آمد بر شما اقامت من و آگاه نمودن من بایتهای خدا پس برخدا توکل نمود پس جمع گردانید کار خود را با شریکان خود پس باید که نباشد کار شما بر شما آندوه پس برسانید بوی من و مهلت دهید مرا تا پس اگر دوبگردانید پس خواستم از شما مژدی نیست مزد من مگر برخدا و ما مور شده ام که بوده باشم از کردن هندیگان ٧٤ پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و هر که را که بود با او در کشتی و گردانیدیم ایشان را احیاء ایشان و غرق گردیم انا نیز که تکذیب کردند بایتهای ما پس بنکر چگونه بود عاقبت بیم کرده شدگان ٧٥ پس برانیکتیم از بعد و رسولان بسوی قوم ایشان پس آمدند ایشان را با معجزهای روشن پس نبودند که ایمان آوردند با آنچه تکذیب کردند بان از پیش هچنین مهر مینیم برد لهای از حد بدر و رندگان ٧٦ پس برانیکتیم از پس ایشان موسی و هرون را بوی فرعون و جماعت او بایتهای ما پس گردن گشی کردند و بودند گروهی کناه گاران ٧٧ پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بد رستی که این هراینه جاد و هیبت اشکارا ٧٨ گفت موسی ایامی گوید حق را چون آمد شما را ١ یا جاد و هیبت این و درستگار نمیشوند جاد و کرات ٩ گفتند ایا آمد ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم بران پدران خود را و باشد مر شما را بزرگی در زمین و نیستیم ما مر شما را کور و رندگان ٨٠

یعنی مژدون

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوْفِي بِكُلِّ صَاحِبِ عِلْمٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَ السِّمْرُ قَالَ لَهُمْ مَوْسَى الْقَوَامُ مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۚ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّمْرَاتِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۚ وَيُخَوِّدُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۚ فَلَمَّا آمَنَ مَوْسَى إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ مِنْ قُوَّةٍ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْأَسْرَفِينَ ۚ وَقَالَ مَوْسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ۚ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا يُونُسَ ۚ

الحق ویا زنده

دَنَّا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ
النَّاطِلِينَ ۚ وَنَحْنُ بِرَحْمَتِكَ
مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۚ وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَقَالَ مُوسَى
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَائِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ
رَبَّنَا أَخْرِجْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُّ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۚ قَالَ قَدْ
أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ۚ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ
الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
الْفُتُوحُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۚ ۚ الْآنَ وَتَدَّ
عَصِيَّتَ قَبْلُ وَكُنْتُ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
ۚ ۚ ۚ فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ
لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا
لَغَافِلُونَ ۚ

وگفت فرعون بیا ورید مرا احیاء و کرد انانی ۱۱ پس چون آمدند جادوگران
گفت مرا ایشان را موسی بدید ازید آنچه را شما اندازند اید ۱۲
پس چون انداختند گفت موسی آنچه او ریید شما انرا جادوست بدستی
که خدا برودی باطل کند انرا بد رستی که خدا بصلاح نیاورد کار فساد
کار انرا ۱۳ و ثابت سازد خدا حق را بکلمات خود و اگر چه ناخوش دارند
کنایه کاران ۱۴ پس ایمان نیاورد موسی مگر فرزندان از قوم او بر
ترسی از فرعون و جماعت ایشان که سیاست کنند ایشان را و بد رستی که
فرعون هر آینه بلندی نمایند بود در زمین و بد رستی که او هر آینه بود
از اشراف کنندگان ۱۵ و گفت موسی ای قوم من اگر هستیید شما که
ایمان آورده اید بخدا پس براو توکل کنید اگر هستیید مسلمانان ۱۶
پس گفتند برخدا توکل کردیم پروردگار ما مگردان ما را فتنه برای
کروه ستمکاران ۱۷ و نجات ده ما را بر حمت خود از گروه کافران ۱۸
و وحی کردیم لبوی موسی و برادرش که جای بازگشت بگیری برای قوم ما
بمصر خاهاش و بگردانید خاهاش خود را قبله و بیاد آرید نماز را و مژده ده
مؤمنان را ۱۹ و گفت موسی پروردگار ما بد رستی که تو دای
بفرعون و جماعت او زینت و مالها در زندگانی دنیا پروردگار ما
ناکمره کند از راه تو پروردگار ما محور و وال فرست بر مالهای ایشان
و سخت گیر بر دلهای ایشان پس ایمان نیاورند تا بهر بدست عذاب دردناک را
۹ گفت بتحقیق که اجابت شد دعای شما پس ثابت باشید و پیروی
مکنید راه انانیرا که نمیدانند ۱۰ و کذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی
درآمد ایشان از فرعون و لشکر یاشر از روی ستم و تعدی تا انگاه که دریا
اورا غرق گفت ایمان او ردم که نیست خدای بخراکه ایمان آورده اند با و بنی
اسرائیل و من از مسلمانانم ۱۱ ایا حالا بتحقیق نا فرمائی کردی از پیش و بودی ز فساد
۱۲ پس امر و زمیر هانیم نور ابر بدنت تا باشی برای نانی که از پس تو
می آیند ای و بد رستی که بسیاری از ادیان از اینها هر آینه بخبر اند ۱۳

و یونیس

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوعَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقِظٌ يَنْبَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانَُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٩٥ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَيَسْئَلُكَ الَّذِينَ يَهْرُؤُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ٩٦ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ٩٧ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ٩٨ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٩٩ فَلَوْلَا كَانَتْ

يونس

۱۴۳

الحزب و یا زهر

قرینه امتت ففهمها ایمانها
 الا قوم یونس لما امنوا کفنا
 عنهم عذاب الخزی فی الحیوة
 الدنیا و متعناهم الی حین ٣٠
 ولو شاء ربک لامن من فی
 الارض کلمهم جمیعا افانت تکره
 الناس حتی یکونوا مؤمنین ٣١
 وما کان لئنس ان تؤمن
 الا یاذن الله و یجعل الرجز
 علی الذین لا یعقلون ٣٢ قل
 انظروا ماذا فی السموات والارض
 وما نفعی الایات والندد عن قوم
 لا یؤمنون ٣٣ فهل ینظرون
 الا امثلا لایام الذین خلوا من
 قبلهم قل فانتظروا انی معکم
 المنتظرین ٣٤ ثم انجی رسلنا
 والذین امنوا کذلک حقا
 علینا انجی المؤمنین ٣٥ قل یا
 ایها الناس ان کنتم فی شک من
 دینی فلا اعبد الذین تعبدون
 من دون الله ولکن اعبد الله
 الذی یتوفیکم و امرت ان
 اکون من المؤمنین ٣٦
 وان اقم وجهک للذین
 حقیقا ولا تکونن من
 المشرکین ٣٧

و بتحقیق جای دادیم بنی اسرائیل را جایگاهی شایسته و روزی گردانید
 ایشان را از پاکیزه ها پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد ایشان را دانش
 بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میان ایشان روز قیامت در ٣٠
 بودند که در آن اختلاف میکردند ٩٥ پس اگر هستی در شک از آنچه
 فرو فرستادیم بسوی تو پس پرس از انانی که میخوانند کتاب را پیش از تو هر آینه
 بتحقیق که آمد ترا حق از پروردگار تو پس مباش البته از شک آوردندگان ٩٦
 و مباش البته از انانی که تکذیب کردند نشانه های خدا را پس خواهی بود
 از دنیا نگاران ٩٧ بدانند که ثابت شد بر ایشان کلمه پروردگار تو
 ایمان نمی آورند ٩٨ و اگر چه بیاید ایشان را هر آینه تا که ببینند عذاب
 دردناک را ٩٩ پس چرا نبود قریبه که ایمان آورده باشد پس نفع کند از ایمان
 آن مکر قوم یونس که چون ایمان آوردند دفع کردیم از ایشان عذاب خوار بر آذرند
 دنیا و بهره و گردانیدیم ایشان را تا وقتی ٣٠ و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه ایمان
 آوردی هر که در زمین است همه ایشان تمامی ایان پس توجهر میکنی مردمان را
 تا باشند ایمان آورندگان ٣١ و نباشد مرئسی را که ایمان آورد مگر باذن
 خدا و میگرداند پلید را بر انانی که بعقل نمی یابند ٣٢ بگویند که چیست
 در اسمانها و زمین و کفایت نمیکند داینها و بیمها از گروهی که ایمان نمی ورند
 ٣٣ پس ایانتظار میرند مکرمانند روزهای انانی که گذشته اند
 پیش از ایشان بگو پس انتظار برید بدرستی که من باشم ام از انتظار کشندگان
 ٣٤ پس نجات میدهم پیغمبران خود را و انانی که ایمان آوردند
 همچنین حقیقت بر ما که نجات دهیم مؤمنان را ٣٥ بگو ای مردمان اگر
 هستید در شک از دین من پس نمیپرستم انانیرا
 که میپرستید از غیر خدا ولیکن میپرستم خدای
 را که میپراند شما را و ما مورد که باشیم از
 مؤمنان ٣٦ و اینکه راست دار روی خود را برای
 دین مایل از باطل بحق و مباش البته از شر آوردندگان ٣٧

لَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۱۰۸ وَإِنْ يَسْسَكَ اللَّهُ بُيُوتَهُ
كَاشِفَ لَهُ أَهْوَاءَهُ وَإِنْ يُرِدْكَ خَيْرٌ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۱۰۹ قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ قَدْ اهْتَدَى فَأَمَّا أَهْتَدَى لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ۝۱۱۰ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝۱۱۱ سُوْرَةُ هُوْدٍ مَائَةٌ وَثَلَاثُ عَشْرَةَ آيَاتٍ

هوږ ۱۴۴ الحز و دوا دهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّآ اَصْحَابُ احْكَمْتِ يَا اَهْلَ
ثُمَّ فَصَّلْتَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
۴ اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللَّهَ اِنِّیْ
لَكُمْ مِنْهُ نَذِیْرٌ وَبَشِیْرٌ ۵
وَ اِنْ اَسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوْا
اِلَیْهِ یُمِیْعْكُمْ مَتَاعًا حَسًّا اِلَیْ
اَجَلٍ مُّسَمًّی و یُوْتِی كُلَّ ذِی
فَضْلٍ فَضْلَهُ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّیْ
اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ كَبِیْرٍ
عَمَّ اِلَی اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَی
كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۶ اَلَا اِنَّهُمْ
یَتَّبِعُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لَیْسَ یَخْفَوْا
مِنْهُ الْاٰحِبِّیْنَ لَیَسْتَغْثُوْنَ نِیَّاهُمْ
یَعْلَمُ مَا یُسِرُّوْنَ وَ مَا یُعْلِنُوْنَ
اِنَّهٗ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۷
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلَی
اَللّٰهِ رِزْقُهَا وَ یَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مَسْوَدَّهَا
كُلٌّ فِی كِتَابٍ مُّبِیْنٍ ۸ وَهُوَ الَّذِیْ
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِی سِتَّةِ
اَیَّامٍ وَ كَانَ عَرْشُهُ عَلَی الْمَآوِیْلِ لَیْلُكُمْ
اَیُّكُمْ اَحْسَنُ عَسَلًا و لَکِنْ
قُلْتُ اِنَّكُمْ مَبْعُوْثُوْنَ
مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَیَقُوْلُنَّ الَّذِیْنَ
كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا
سِحْرٌ مُّبِیْنٌ ۹

همین
شبهه

وخوان بغیر از خدا چیز را که نفع نمیدهد ترا و زیان نمیرساند ترا پس اگر کردی
پس بد رستی که تو اهننگام ارستمگازانی ۱۰۸ و اگر برساند تو را خدا بضرری پس نیست
دفع کننده مرا ترا بجز او و اگر اراده کند تو را بخیر پس نیست بر گرداننده مرفض او را
میرساند ترا بکسی که خواهد از بندگان خود و اوست امر رنده مهربان ۱۰۹ بگو ای مردم
بمحقق که آمد شمارا حق از پروردگار شما پس کسی که هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت
ترا نفس خود و کسی که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر خودش و نیستی من بر شما و کید
۱۱۰ و پیروی کن آنچه را که وحی کرده میشود بسوی تو و صبر کن تا احکم کند خدا و او بهترین

حکم سوره هود یکصد و سیه ایدان سگ کنگانست ۱۱۱

بسم خداي بخشايند مهربان
ال ۱ کتابيست که محکم گردانیده شده است اینهای و بر تفصیل داده شده است
از نزد حکیم آگاه ۲ اینکه نپرستید مگر خدا بد رستی که من مر شمارا از او نیم
کنده و مرده دهنده ام ۳ و اینکه امرزش خواهد از پروردگار خود پس توبه کنید
بسوی او و تاهره و رکند شمارا بهر مندی نیکو تا وقتی نام برده شده و بد دهد
صاحب فضیلتی را فضیلت او را و اگر روگردان شوید پس بد رستی که من میرسیم
بر شما عذاب روز بزرگی را عم بسوی خداست بازگشت شما او و بر هر چیز توانا
۴ آگاه باشید بد رستی که ایشان شکن میدهند سینهای خود را تا آنها
دارند از او آگاه باشید اهننگام که بر سر خود میپوشانند جامهاشان را میداند
خدا آنچه را پنهان میکند و آنچه را آشکار میکند بد رستی که او داناست
با آنچه در سینهاست ۵ و نیست هیچ جنبند در زمین مگر بر خداست روزی
انها و میداند قرارگاه آنها و امانت گاه آنها را همه در کتابيست روشن
۶ و اوست آنکه خلق کرد اسماءها و زمین را در شش روز و بود عرش او
بر آب تا بسیار نماید شمارا که کدام یک شما نیکو کار ترید و هر انبه
اگر بگوئی بایشان که شما بر آن کیخته شده گایند از پرمرک هر انبه
خواهند گفت آنانکه کافر شدند نیست این مگر جادوی روشن ۷

همین

وَلَنْ أَخْرَجَنَّهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لِيَقُولُوا مَا نَجَّيْنَاهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوعًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَكِنْ ادْعُوا الْإِنْسَانَ بِمَا رَحِمَهُ ثُمَّ تَرْعَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَكَيْفٌ كَفُورٌ ۝ وَلَكِنْ ادْعَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ لَيْقُولُوا ذُكِّبَ إِلَيْنَا عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ حَاجَاءُ مَعَهُ مَلَكٌ ۝ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ ۝ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ هَآءِ مِنْ كَآفٍ يَرْيَدُ الْخَيْوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْشَوْنَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأُمَمِ فَاَلْنَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

المحرر دوازدهم

۱۴۵

هود

وهراینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هراینه گویند چه چیز باز میگرداند آنرا آگاه باشید روزی که بیاید ایشانرا نیست بر کردارند شده از ایشان و فرو کرد ایشان را آنچه بودند که بان استهزا میگردند و هراینه اگر بچشانیم ادعی را از خود رحمتی بعد از آن برداریم آنرا از او بد رستی که او نا امید ناسپاس است و اگر بچشانیم او را نعمتی بعد از زنجی که رسید او را هراینه میگوید البته رفت بدیها از من بد رستی که اوست هراینه شادمان و نازان و مکرانانکه صبر نمودند و کردند شایسته را آنها را ایشانرا است امر زشی و مریدی بزرگ پس باشد که تو ترک کنده باشی پاره آنچه را وحی کرده میشود بوی تو و تنک باشد بان سینه تو اینکه میگویند چرا فرو فرستاده شد بر او کجی یا نیامد با او فرشته خراب نیست که تویم نماینده و خدا بر هر چیز وکیل است یا میگویند که افترا کرد آنرا بگو پس بیا و ریده سوره مائیدان بر یافته شدن و بخوانید آنرا که میتواند از غیر خدا اگر هستید راست گویان پس اگر اجابت نکردند مر شمارا پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شد بدانتر خداست و اینکه نیست معبودی مگر او پس یا شما هستید مسلمانان ها کسی که باشد که میخواهد زندگانی دنیا را و زینت آنرا تمام میدهم بایشان کرده های ایشانرا در این و ایشان در این چه کرده نشوند و آنها آیند آنان که نیست مر ایشانرا در آخرت مکرانتر و نا بود شد آنچه کردند در آن و باطل شد آنچه بودند که می کردند تا یا پس کسی که بود بر جنتی از پروردگار او و از پی آید او را کواهی از او و از پیش او کتاب موسی که پیشوا و رحمت ایشانرا ایمان می آورند با و و کسی که کافر شود با و از دشمنان پس اثر و عذ کاه اوست پس مباحش در شلک از آن بد رستی که ان حقیقت از پروردگار تو ولیکن بیشتر بن مردمان ایمان نمی آورند تا

کثر او حباء معه ملک
انما انت نذیر و الله علی
کلی شیء وکیل ۱۳
بقولون افتریه قل فأتوا
بعشر سور مثله مفتریات
وادعوا من استطعتم من دون
الله ان کنتم صادقین ۱۴
فان لم یستجیبوا لکم فاعلموا
انما انزل بعلم الله وان لا
اله الا هو فهل انتم مسلمون
ها من کان یرید الحیوة الدنیا
وزینتها نو فی الهم اعمالهم
فیها وهم فیها لا یخشون
اولئک الذین لیس لهم
فی الآخرة الا النار وحبط
ما صنعوا فیها وباطل
ما کانوا یعملون ۱۵
افمن کان علی بیتی من
ربه یتلو شاهد منه
ومن قبله کتاب موسی
اماماً ورحمة اولئک المؤمنون
به ومن یکفر به من الامم
فالنار موعده فلا تکر
فی مرية منه انه الحق
من ربک ولكن اکثر الناس
لا یؤمنون ۱۶

وَمَنْ أَلْهَمَ مِنْ أَفْرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَعُونَ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى الظَّالِمِينَ قَدِيرٌ ۝۱۰ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝۱۱ أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مَمْلُوكًا لَمْ يَمُوتُوا مَجْزِيَةً فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ مَا كَانُوا يَسْتَظْهِمُونَ السَّمْعُ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝۱۲ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۱۳ لَاحِرًا رَأَتْهُمْ فِي الْأَخِرَةِ هُمْ الْخَسِرُونَ

هود
۱۴۶
الحزب وادهم

۳۳ إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبُوا إِلَى رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۳۴ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَخْضَرِ وَالْأَصْفَرِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۳۵ وَلَقَدْ آتَيْنَا نُوحًا إِيَّا قَوْمِهِ إِيَّا نَكُم مَذْهَبٌ مَبِينٌ ۳۶ إِنْ لَا تَعَسُوا إِلَّا اللَّهُ إِيَّا أَخَافَ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلَيْسَ ۳۷ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيدُ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرِيدُكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَحْنُكُمْ كَافِرِينَ ۳۸ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ خَبْرٍ وَأَنَا مِنْ عِنْدِ قَبِيلَتِ تَلِكُمُ الْفِرْعَوْنُ هُمْ هَؤُلَاءِ كَانُوا ۳۹ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَزَ لِإِلَهِكُمْ اللَّهُ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِيتُكُمْ قَوْمًا يَكُونُ لَهُمْ

وکیست ستمکار تر از آنکه افترا بیدد برخدا دروغی را این گروه فر کرده خواهند شد بر پروردگارشان و میگویند کواهان که اینها بد انانی که دروغ بسته اند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خدا بر ستمکارانست ۱۰ آنان که باز داشته اند از راه خدا و میخواهند از آنکی و ایشانند با خرت ایشان کافران ۱۱ این گروه نیستند عاجز کنند در زمین و نیست مرا ایشانرا از غیر خدا هیچ دوستان دو چندان میشود مرا ایشانرا عذاب نبودند که توانند کوش داشت و نبودند که به بینند ۱۲ این گروه دهند تا آنکه زیار کردند نفسهاشان را و گشتند از ایشان آنچه بودند که افترا می بستند ۱۳ ناچارید رستی که ایشان در اخرت ایشانند زیان کاران ۱۴ بد رستی که آنان که ایمان آوردند و کردند گارهای شایسته و فروتنی کردند پروردگار خودشان این گروه اصحاب بهشتند ایشان در آن جاودانیانند ۱۵ مثل این دو گروه مانند کوز و کر ویدنا و شنوایت ایایکسانند از روی مثل یا پس چرا متذکر میشوید ۱۶ و هرینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش بد رستی که من مرشما را بیم نماینده اشکارم ۱۷ که میرستید مکر خدا را بد رستی که من میرسم بر شما عذاب روز در دناک را ۱۸ بگر گفتند گروهی که کافر شدند از قوم او نمی بینیم ترا مکرادی مانند ما و نمی بینیم ترا که پیروی تو کرده باشند مکر آنان که ایشان را اذل نمایند ابتدای اندیشه را و نمی بینیم مرشما را بر خود هیچ زیادتی بلکه همان میرسیم شما را دروغ گویان ۱۹ گفت ای قوم من ایادیدید که اگر بوده باشم بر حقی از پروردگارم و داده باشد مرا حتی از نزد خود پس پوشیده مانند بر شما ای جبر کنم شما را بآن و شما مرا از ناخوش داشته باشید ۲۰ و ای قوم من میخواهم از شما بران مالی نیست مزد من مکر برخدا و نیست من را آنکه ایمان آورده اند بد رستی که ایشان بر جورند اند پروردگار خود را و بیکر من می بینم شما را گروهی که جعل میکنند ۲۱

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُمُنِي أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٣٥ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ
إِلَىٰ مَلِكٍ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنْ إِيَّاكُمْ الظَّالِمِينَ ٣٦
قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَاءَدَلْنَاكَ فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٣٧ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ
إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُخْجِرِينَ ٣٨ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَعْمِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْفَعَكُمْ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
الجزء الثاني عشر ١٤٦ هود

وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ٣٩ أَمْ يَقُولُونَ
افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ لَعَلِّي
أَكْزِرُكُمْ وَأَنَا بَرُّكُمْ وَمَا آمُرُونَ
٤٠ وَأَوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ
يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ
آمَنَ قَدْ بَقِيَ مِنْ بَنَاتِنَا
يَفْعَلُونَ ٤١ وَأَصْنَعُ الْفُلَكَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخَافُ
فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ
٤٢ وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكَلَّمَا
مَرْءَ عَلَيْهِ مَلَأًا مِنْ قَوْمِهِ
سَجْرًا وَآمَنَهُ أَنْ تَسْجُرَ وَآمَنَّا
فَأَنَّا نَسْجُرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْجُرُونَ
٤٣ فَتَوَقَّ عَلْمُونَ مِنْ يَأْتِيهِ
عَذَابٌ مَجْزِيَةٌ وَجَعَلَ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُقِيمٌ ٤٤ حَقًّا إِجَاءَ
أَمْرًا وَأَمَّا الشَّوْرَاءُ فَلَمَّا
أَحْمَلُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَازِيٍّ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ
٤٥ وَقَالَ لَكُمْ أَنْتُمْ نَارُ اللَّهِ جَهَنَّمَ
وَمَرْسِيَّتُهَا إِنْ رُبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
٤٦ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ
كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ
وَكَانَ فِي مَقَرٍّ يَابِسٍ ٤٧ رَكْبًا مَعَنَا
وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ٤٨

وای قوم من کیست که یاری دهد مرا از خدا اگر راندم ایشانرا ایای پس چرا
منتظر نمی شوید ٣٥ و نمیکویم مرثما را که نزد من است خزانه های خدا و نمیدانم
غیب را و نمیکویم بد رستی که من فرشته ام و نمیکویم برای آنانکه بخوای من کرد
چشم های شما هرگز نخواهد داد ایشانرا خدا خیری خدا داننا تراست بآنچه در
نفس های ایشانست بد رستی که من اهنکام باشم هر اینده از ستم کاران ٣٦
گفتند ای نوح بتحقیق که جدال کردی با ما لکن بسیار کردی جدال با ما پس
بیا و دمارا آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست گویان ٣٧ گفت جز این
نیست که می آورد شما انرا خدا اگر خواسته باشد و نیستید شما عاجز
کردانندگان ٣٨ و نفع نمیکند شما را نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم مرثما
را اگر باشد خدا که خواهد اینکه اغوا کند شما را اوست پروردگار شما بگوی او
برگردانیده میشود ٣٩ ایامیکویند که او ترا کرد انرا بگو اگر افترا بسته ام انرا
لکن بر من نیست جرم کردن من و من بیزارم از آنچه جرم میکنید ٤٠ و وحی کرده شد
بگوی نوح اینکه هر که ایمان نخواهند و رد از قوم تو مکرانکه بتحقیق ایمان آورده پس
اند و محو ریب بد آنچه بودند که میکردند ٤١ و باز گشتی را بدیدهای ما
و وحی ما و خطاب مکن با من در آنانکه ستم کردند بد رستی که ایشان غرق کرده شد
گانشد ٤٢ و می ساخت گشتی را و هر گاه میکششتند بر او جمعی از قوم او استغرابی
کردند با و گفت اگر استغراب میکنید با ما پس بد رستی که ما استغراب میکنیم با شما
چنانچه استغراب میکنید ٤٣ پس زود باشد که بدانید کیست که می آید او را عذاب
که خوار کند او را و فرود می آید بر او عذابی پابنده ٤٤ تا آنگاه که آمد فرمان ما و جوشید
تنور آغ که نیم برداردان از هر دو جفتی دو تا و اهل خود را مگر کسی که پیشی گرفته بود
گفتار و کسی که ایمان آورده و ایمان نیاورده بود با او مکرانندی ٤٥ و گفت سوار شوید
دران بنام خدا گاه رفتن ان گاه ایستادن ان بد رستی که پروردگار من هر اینده
امروزند مهربانست ٤٦ و ان روان میشد با ایشان در موجی مانند
کوهها و او را داد نوح بر خود را و بود در کنار
ای بر من سوار شو با ما و مباش با کافران ٤٧

قَالَ سَاوِيهَا إِلَى جَبَلٍ يَعْصِفُ مِنْ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاجِزَ لِيَوْمٍ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ الْإِيمَانُ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ
 هـ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَفْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُصِّ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْحُجُوجِ وَقِيلَ بَعْدَ الْقُورِ هَبْ
 هـ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ هـ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ
 أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطَيْتُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ هـ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخُو
 هود
 ١٤٨
 الخضر وداود وه

بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
 بِهِ عِلْمٌ وَلَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمِ
 لَكَ مِنَ الْخَاسِرِينَ هـ قِيلَ يَا
 نُوحُ أَخِيطْ بِسَلَامٍ مِثْلَ وَبَرَكَاتٍ
 لَدَيْكَ وَعَلَى أُمِّمٍ مِّنْ مَّعَكَ وَ
 سَمِعْتُمْ تَقَرَّبْتُمْ مِثْلًا
 رَبُّ الْيَمِّ هـ بَلَّكَ مِنْ أَنْبَاءِ
 لَعِيبِ نَوْجِهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
 تَهْتَمُّ بِهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
 هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ
 هـ رَأَى إِلَى عَادٍ آخِطٌ هُودًا قَالَ
 يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
 هـ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
 فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ هـ
 وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ
 تَوَبُّوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
 مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
 وَلَا تَتَوَلَّوْا آخِرِينَ هـ قَالُوا يَا
 هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَ
 مَا نَحْنُ بِلَكَ بِمُؤْمِنِينَ هـ إِنْ أَقُولُ
 إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ
 إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَكُشُودُوا أَنِّي
 بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ هـ

گفت زود باشد که جای کیرم بکوهی که نگاه می دارد مرا از آب گفت
 نیست نگاه دارند امروز از فرمان خدا مکرکی را که رحم کرد و حایل شد
 میان ایشان موج پس شد از غرق کرد. شدگان هـ و گفته شد ای زمین فرو بر
 آب خود را و ای آسمان بر کیر و کمر کرده شد آب و کذا رده شد امر و قرار گرفت بر حوری
 و گفته شد دوری بادر کرده ستمگاران را هـ و نذا کرد نوح پروردگار خود را پس
 گفت سرور دگرم بد رستی که پس من از اهل منیت و بد رستی که و عده هست
 و توئی حکم کننده ترین حکم کنندگان هـ گفت ای نوح بد رستی که نیست
 از اهل تو بد رستی که او کرد اریست ناشایسته پس سوال مکن از من چیزی را
 که نیست ترا بان دانستی بد رستی که من پسند میدهم ترا اینکه باشی از نادانان
 هـ گفت سرور دگرم بد رستی که من پناه میجویم بتو اینکه سوال کنم تو را پس
 که نیست مرا بان دانستی و اگر نیاموزی مرا و رحم نکنی مرا با شما از زبان گاران
 هـ گفته شد ای نوح فرودا بسلامتی از ما و برکتها بر تو و بر
 کروههایی از انانکه بانواند و کروهی که بزودی بهره و خواهیم کرد
 ایشان را پس پرسد ایشان را از ما عذایی در دناک هـ این از خبرهای غیب است
 که وحی میفرستیم انرا بسوی تو نبودی تو که بدانی انرا تو و نه قوم تو از پیش این
 پس صبر کن بد رستی که عاقبت از برای پرهیزگارانیت هـ و بسوی عادی را ایشان
 هود را گفت ای گروه من پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او
 نیستید شما مکرانرا کنندگان هـ ای قوم منخواهم از شما بران مرودی نیست
 مزد من مکر برانکه افرید مرا ایای پس چرانی یابید بعقل هـ و ای قوم من امروز
 طلبید از پروردگار خود پس باز گشت کنید بسوی او تا بفرستد شما را بر شما
 دیزان و بفرزاید شما را توانایی بتوانائی شما و رو کردان
 شوید کناه گاران هـ گفتدای هود نیامدی ما را به بیند نیستیم
 ما و اگذارند گان خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم ما را نور ایمان
 درندگان هـ نمیگوییم مکرانکه رسانید ترا بقضی از خدایان ما بدی گفت بدستی
 که من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید اینکه من بیزارم از آنچه شرک می ورید هـ

مِنْ دُونِهِ تَكِيدُ فِي جَمْعَانِمْ لَا تَنْظُرُونَ ۝ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَانَةٍ اِلَّا هُوَ اخَذُ بِهَا صَبْغَتَهَا اِنْ رَجَيْ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ اِنْ تَوَلَّوْا فَاَنْقَضَ بَلْغَتَكُمْ مَا اَرْسَلْتُ بِهِ اِلَيْكُمْ وَكَتُفِلْتُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْئًا اِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَاهُ هُوْدًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ مُّظْلِمٍ ۝ وَتِلْكَ اَعَادُ مُحَمَّدٌ وَّابَايَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝ وَاسْتَوَوْا فِيْ هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَبَوْمِ الْخَزُرَى وَارْزَمِ

هود

۱۴۹

الجزيرة الا ان عاد الكفر وارهم

القيمة الا ان عاد الكفر وارهم
الا بعد العباد قوم هود
والي ثمود اخاهم صالحا قال
يا قوم اعبدوا الله ما لكم
من اله غيره هو انشاكم من
الارض واستمركم فيها و
ستفقروه ثم توبوا اليه ان
ربي قريب مجيب سمع قالوا
يا صالح قد كنت فينا مرجوا
قبل هذا انتما نانا نعبد
ما يعبد ابائنا وانشا في شد
بما تدعون اليه مريب سمع
قال يا قوم رايتم ان كنت
على بينة من ربي واناني منه
رحمة فمن ينصرني من الله ان
عصيته فما تزيدوني غير
تعصيه ويا قوم هذه ناقة
الله لكم آية فذروها تاكل في
ارض الله ولا تمسوها بسوء فبا
خذكم عذاب قريب سمع قالوا
فقال تمتعوا في داركم ثلثة
ايام ذلك وعد غير مكذوب
سمع فلما جاء امرنا نجينا عليا
والذين امنوا معه برحمة منا
ومن الخزي يومئذ ان ذلك
هو القوي العزيز ۝

از غير او پس مکر کنید مرا هم پس مهلت دهید مرا ۵ بد رستی که من توکل
کردم برخدا پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبه مکر آنکه
موی پیشانی است بد رستی که پروردگار من بر راه راستیت ۵ پس اگر
دوبگردانید پس تحقیق که رسانیدم شما آنچه فرستاده شده ام بان بوی
شما و جانشین خواهد کرد پروردگار من گروهی غیر شما را و ضرر نمی رسد
او را چیزی بد رستی که پروردگار من بر هر چیزی نگاه دارند است ۵
و چون آمد امر ما نجات دادیم هود را و انانی را که ایمان آورده بودند با او
بر حتمی زما و نجات دادیم ایشان را از عذاب غلیظ ۵ و این است عاد که انکار
کردند آیات پروردگارشان را و نافرمانی کردند فرستادگان او را و پیروی
کردند فرمان هر چهار عناد کننده را ۵ و از پی آورده شدند درین دنیا لعنت را
و در روز قیامت آگاه باشید بد رستی که عاد کافر شدند پروردگارشان را آگاه
باشید دوری است مرعاد را که قوم هودند ۵ و بوی ثمود برادر ایشان صالح
را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ معبودی جز اوافرید شما را
از زمین و عسرداد شما را دران پس امرزش خواهید از او پس بازگشت کنید بوی او
بد رستی که پروردگار من نزدیک است اجابت کند سمع گفتند ای صالح تحقیق که
بودی در ما امید داشته شده بیش از این ایاهی میکنی ما را بآنکه پرستیم آنچه
مپرستیدند پدران ما و بد رستی که ما هرینه در شکم از آنچه میخواهی ما را بسوی
اوگان اندازنده سمع گفت ای قوم من خبر دهید که اگر باشم بر حتمی از پروردگار
خود و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کست که یاری کند مرا از خدا
اگر نافرمانی کم او را پس نمی آفراید مرا غیر زیانکاری سمع و ای قوم من
این ناقة خداست برای شما نشانه پس بگذارید آنرا که بخورد در زمین خدا و
مرسانید با و بدی را پس بکشد شما را عذابی نزدیک ۵ پس بی کردند
آنرا پس گفت تمتع کنید در خانه خود سه روز این وعده است تکذیب کرد نشد
سمع پس چون آمد امر ما نجات دادیم صالح را و انانی که ایمان آورده بودند با او بر حتمی
از ما و از خواری از روز بد رستی که پروردگار توانا است توانای غریز ۵

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُ اللَّهُ دَخَلُوا الْمَكَّةَ وَصَبُّوا فِي دِيَارِهِمْ جَانِحِينَ ۖ كَانَتْ كَرِيمًا فَبَيَّنَّا الْآيَةَ لِقَوْمِ الْآلِ الْأَبِيدِ ۚ
 وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُ اللَّهُ دَخَلُوا الْمَكَّةَ وَصَبُّوا فِي دِيَارِهِمْ جَانِحِينَ ۖ كَانَتْ كَرِيمًا فَبَيَّنَّا الْآيَةَ لِقَوْمِ الْآلِ الْأَبِيدِ ۚ
 لَا يَصِلُ إِلَيْهِمْ بَكْرُهُمْ وَوَجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ وَأَمْرُهُ فَائِمَةٌ فَضَحَكْتُمْ فَلَبِثْنَا مَا
 بِأَسْحَقٍ مِنْ دُونِهَا ۚ قَالَتْ يَا أَيُّهَا آلُ الدُّرِّ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَتَبُيُّ عَجِيبٌ ۚ قَالُوا
 هُوَ
 ١٥
 الْحَزَنُ وَارْتَدَّ

اتَّعَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ وَنَحْمُ اللَّهَ
 وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ هَذَا لَبِثَ
 إِنَّهُ حَبِطَ لِحَبِيدِهِ ۚ قَالُوا
 عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرُّوحُ وَجَاءَهُ الْبَرُّ
 بِجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۚ هَـ
 إِبْرَاهِيمَ نَحْمَدُكَ وَهُوَ مُبِينٌ ۚ هَـ
 يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
 جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَأَنْتُمْ إِنَّمَا عِندَ
 غَيْرِ مُرَدُّونَ ۚ وَلَمَّا جَاءَتْ رُلُكُنَا
 لُوطًا سَاقِيًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
 ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ
 ۚ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ
 وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْبُدُونَ
 السَّيِّئَاتِ ۚ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ
 بَنَاتِي مِنْ أَلْهَرُكُمْ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَلَا تَفْرُونِ فِي صَيْفِي لَبِثَ مِنْكُمْ
 رَجُلٌ مَرَشِيدٌ ۚ قَالُوا الْقَدْرُ
 عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
 وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نَزِيدُ ۚ هَـ قَالَ
 لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَى
 دُكُنٍ شَدِيدٍ ۚ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا
 رُسُلُ اللَّهِ ۚ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْمُزْكَ
 مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرُكَ إِنَّهُ حَبِطَ
 مَا أَصَابَكُمْ أَنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
 الْأَبْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۚ هَـ

وگرفت انانیرا که ستم کرده بودند صدای عظیمی پس صبح کردند در خانه های
 خود فرو مردگان ۹۶ که گویا هرگز نیا سوده بودند در آن آگاه باشید بدست
 که نمود کار فرستادند پروردگارشان آگاه باشید که دوریت مر نمود
 ۱۰۰ و هر آینه بتحقیق که آمدند فرستادگان ما ابرهیم را با مرده گفتند
 سلامی گفت سلام پس در ناک نکرده آورد کوساله بریانی آری پس چون دید
 دسته های ایشان را که نمیرسد بان ناخوش داشت ایشان را و در دل آورد از
 ایشان ترسی گفتند مترس بد رستی که ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط
 وزن او ایستاده بود پس خندید پس مرده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب
 ۱۰۲ گفت ای عجب پادشاهیم و من پیر زنم و این شوهر منست پیری بد رستی که این
 هر آینه چیز است عجیب ۱۰۳ گفتند ایانا عجب میکنید ز امر خدا رحمت
 خدا و برکتهای او بر شما اهل بیت بد رستی که اوستوده ایست برزگوار
 ۱۰۴ پس چون رفت از ابرهیم آن ترس و آمد او را مرده مجادله میکرد با مادر
 قوم لوط ۱۰۵ بد رستی که ابرهیم هر آینه بود برد بارب یاراه کشنده بازگشت
 کند ۱۰۶ ای ابرهیم در گذر از این بد رستی که بتحقیق آمد فرمان پروردگار تو و
 بد رستی که ایشان آیند است ایشان را عذاب که بر گردانید نمیشود ۱۰۷ و چون
 آمدند فرستادگان ما لوط را غمگین شد سبب ایشان و تنگ شد بسبب
 ایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت ۱۰۸ و آمدند او را قومش که بشتاراند
 میشوند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بد ها را گفت ای قوم من این دختران منند
 ایشان را باین ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا کنید مراد میمانان من ایا
 نیست از شما مردی راه یافته بحق مرا گفتند هر آینه بتحقیق دانسته که نیست را را
 در دختران تو هیچ حقی و بد رستی که تو هر آینه می دانی آنچه را میخواهیم ۱۰۹ گفت گاش آنکه
 بودی مرا بشما قوتی یا جای میکرتم بجای حق ۱۱۰ گفتند ای لوط بد رستی که ما فرستادگان
 پروردگار تو ایم هرگز نخواهند رسید بتو پس شب برو با اهل خود در پاره از شب ملتفت
 نشود از شما احدی مگر زن تو بد رستی که او رسند است او را آنچه که میرسد
 ایشان را بد رستی که موعید ایشان صبح است ایا نیست صبح نزدیک ۱۱۱

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سَحَابٍ مِّنْضُوبٍ ۚ ۸۲ مَسُومَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَعِيدٍ ۚ ۸۳ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَىٰ ۚ هَٰؤُلَاءِ أَعْيُنُهُمْ كَتُمُوا
بَعْضَ مَا أُوتُوا بِهِ ۚ ۸۴ وَيَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمِلَّةَ الْاَلْيَا ۖ وَالْمِلَّةَ الْاَلْيَا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ فِي شَيْءٍ مِّنْهُم وَلَا تَتَّبِعُوا
فِي الْاَرْضِ مَفْسِدِينَ ۚ بَقِيتُ اَللّٰهُ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ۸۵ وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَافِظٍ ۚ قَالُوا يَا شُعَيْبُ اصْلُوكُنَا مَرَّةً
الجزء وازدهم ۱۵۱ هود

اِنْ تَرَكْنَا مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
اَوْ اَنْ تَفْعَلَ فِىْ اَمْوَالِنَا اَنْشَاءً
اِنَّكَ لَآتٍ بِهَدْيٍ مِّنْ رَّبِّكَ
قَالَ يَا قَوْمِ اَرَايْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ
بَيْتَةٍ مِّنْ رَبِّىْ وَرَزَقْنِىْ مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا اُرِيْدُ اَنْ
اُخَالِفَكُمْ اِلَىٰ مَا اَنْتُمْ عَنْهُ
اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاَصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِىْ اِلَّا
بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَالِىُّهُ
اُنْيَبُ ۚ ۸۶ وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمُكُمْ
سِقَايَ اَنْ يُّصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا
اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ
اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ
مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ۚ وَاسْتَغْفِرْ لِزَنْبِكُمْ
ثُمَّ تَوَبُّوْا اِلَيْهِ اِنَّ رَبَّىْ رَحِيْمٌ
رَّوْدُ ۚ ۸۸ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا
نَفَعَكَ كَثْرَتُ مَالِنَا قَوْلُ وَاِنَّا
لَنَرٰكَ فِينَا ضَعِيْفًا ۚ ۸۹ وَلَا
رَهْطَكَ لَزِمْنَاكَ وَمَا اَنْتَ
عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ۚ ۹۰ قَالَ يَا قَوْمِ
اَرَهْطِىْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنْ اللّٰهِ وَرَاجِعٌ
ثَمَّ ۚ وَرَاٰكُمْ كَافِرًا اِلٰهًا اِلَّا رَبِّىْ
تَعْمَلُوْنَ مِحْطًا ۚ ۹۱ وَيَا قَوْمِ عَمِلُوْا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْٓ اَعْمَلُ
سُوْرَ تَعْمَلُوْنَ

پس چون آمد فرمان ما کردانیدیم ز برانرا زیران و بارانیدیم بر آنها سنگهاى از
كل سخت بسته برهم نشسته ۸۲ نشان کرده شده نزد پروردگار تو و نیت آن
ارستم کاران دور ۸۳ و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفتم ای قوم من
پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی غیر او و کم میکند پیمانه و ترازو را بد رستی
که من می بینم شما را بخیر و بد رستی که من می بینم بر شما عذاب روزی را که احاطه کند ۸۴
۸۴ و ای قوم من تمام کنید پیمانه را و ترازو را بعدالت و کم میکند مردمان را
چیزهاشان را و تباهی میکند در زمین فساد کنندگان باقی مانده خدا بهتر است
مر شما را اگر هستید مؤمنان ۸۵ و نیستیم من بر شما نکهبانان گفتند ای شعیب ای
من از تو میفرماید تو را اینکه بزرگ کنیم آنچه را که می پرستیدند پدران ما یا اینکه
بکنیم در مالها خود آنچه میخواهیم بدرستی که تو هر آینه تو را بر دار رشید ۸۶
گفتم ای گروه من خبر دهید که اگر باشم بر حجتی از پروردگار خود و روزی
دهد مرا از خود روزی بیکوئی و نخواهم که مخالفت کنم شما را بسوی آنچه
هستی میکنم شما را از آن نخواهم مگر اصلاح تا توانم و نیت توفیق من مگر
خدا برو توکل کردم و بسوی او بازگشت میکنم ۸۷ و ای قوم من بران ندارد
شما را مخالفت با من که برسد شما را مانند آنچه رسید بقوم نوح یا قوم هود
یا قوم صالح و نیستند قوم لوط از شما دور و امرزش خواهد از پروردگار خود
پس بازگشت کنید بسوی او بد رستی که پروردگار من بخشایند
مهربانست ۸۸ گفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری از آنچه میگوئی
و بد رستی که ما هر آینه می بینیم ترا خودمان توان ۸۹
و اگر نبودند جماعت تو هر آینه سنگها را میگردیم ترا و بد رستی
تو بر ما عزیز ۹۰ گفتم ای قوم من آیا جماعت من عزیز تر در
بر شما از خدا و گرفته او را عصبان پس پشت افتاده
بد رستی که پروردگار من با آنچه میکند احاطه
کند است ۹۱ و ای قوم من بکنید بر
توانا بیدتان بد رستی که منم کنند رود باشد که بدانید ۹۲

مَنْ بَانِيهِ عَذَابٌ مُّزِيدٌ وَمَنْ هُوَ كَازِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝۹۳ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شَعِيبًا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا مَعَهُ رَمَقُوا بِنَارٍ وَاتَّخَذُوا الْآخِرَةَ حَافِظِينَ ۝۹۴ كَانُوا لَمْ يَفْعَلُوا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا مَدِينٍ
 كَمَا بَعْدَتْ نُجُودٌ وَكَذَلِكَ رَأَيْنَا مَوْسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝۹۵ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ
 فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝۹۶ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَلِئَلَّيْنِ الْيَوْمَ يُرَدُّوا إِلَىٰ هَذِهِ لَعْنَةُ وَيَوْمَ
 الْقِيَمَةِ يُنْفَخُ الْفُجُورُ ۝۹۷

هور ۱۵۲ الجز واد واد واد

الْقِيَمَةِ يُنْفَخُ الْفُجُورُ ۝۹۷
 ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ
 عَلَيْكَ مِنْهَا قَوْمٌ وَحَصِيدٌ
 ۹۹ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ
 الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا
 زَادُهُمْ إِلَّا تَتَلَبَّسُوا ۝۱۰۰ وَكَذَلِكَ
 أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ
 وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ
 شَدِيدٌ ۝۱۰۱ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ
 لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
 يَوْمٌ مُّجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ
 يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ۝۱۰۲ وَمَا يُؤْخِرُهُ
 إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ وَيَوْمَ يَأْتِي لَا
 تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمَنْهُمْ
 شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۝۱۰۳ فَأَمَّا الَّذِينَ
 سَقَوْا فِي النَّارِ لَمْ يَكُنْ فِيهَا
 زَقِيمٌ وَشَقِيقٌ ۝۱۰۴ خَالِدِينَ فِيهَا
 مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
 إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَدِيرٌ
 لِّمَا يُرِيدُ ۝۱۰۵ وَأَمَّا الَّذِينَ
 سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا
 مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
 إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ
 مَجْدُودٍ ۝۱۰۶

کیست که میاید و را عذاب که رسوا کند او را و کیست که او در دوزخ کوسیت
 و چشم براه باشید بد رستی که میباشم چشم براهم ۹۳ و چون آمد فرمان ما
 بجات دادیم شعیب را و انا را که ایمان آوردند با او بر حمتی از ما و گرفتارنا
 نیز که ستم کردند صبحه پس صبح کردند در خانه های خود فرو مردگان ۹۴
 گویا هرگز نبوده اند در آن آگاه باشید دوری است مردمین را چنانچه دور
 شدند نمود و هر آینه تحقیق که فرستادیم موسی را بایتهای ما و حجتی روشن
 ۹۵ لبوی فرعون و جماعت او پس پیروی کردند امر فرعون را و نبود امر فرعون
 درست ۹۶ پیش رو میشود قوم خود را و در قیامت پس در آورده ایشان را
 در آتش دید جای و رودیست که وارد میشوند در آن ۹۷ و از پی در آورده
 شدند درین لعنت را و در روز قیامت بد عطائیت داده شد ۹۸
 این از خبرهای قریه هائیت که میخواهیم انرا بر تو بعضی از اینها برباست
 و در وید شد ۹۹ و ستم نکردیم ایشان را ولیکن ستم کردند نفسها را
 پس کفایت نکرد از ایشان خدا یا که میخواهند از غیر خدا هیچ چیز
 چون آمد امر پروردگار تو و نیفزود ایشان را غیر میلادت ۱۰۰ و همچنین است
 گرفتن پروردگار تو هرگاه بکیرد قریه ها را و اینهاست مکار باشند بد رستی
 که گرفتن او در دنیا کیست سخت بد رستی که در این هر آینه ایتیت برای کی
 که ترسد از عذاب آخرت آن روزیست که جمع کرده شوند برای آن مردمان و آن
 روزیست حاضر گردانیده شد ۱۰۱ و پس نمی اندازیم انرا مگر برای وقت
 شمرده شد روزی که بیاید سخن نمیکند هیچ نفسی مگر باذن او
 پس بعضی از ایشان بد بخت باشند و نیک بخت ۱۰۲ پس اما
 آنان که بد بخت شدند پس در آتش اند مرا ایشان است در آن فریاد
 بلند و ناله زار ۱۰۳ و دانیان در آن مالدانی که باشد سماها و زمین مگر
 آنکه خواهد پروردگار تو بد رستی که پروردگار تو کند است مرا چنانچه خواهد
 ۱۰۴ و اما آنان که نیک بخت کرده شد باشند پس در بهشتند جاودانیان در آن مالدانی
 که باشد سماها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخشتی بریده شد ۱۰۵

جز واد واد واد

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَبْعُدُونَ إِلَّا تَعْبُدُونَ بآؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّمَا لَكُمْ مِنْ نَفْسِهِمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝١٥ وَلَقَدْ
 آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِي بَيْنَهُمْ وَإِنَّمَا لَكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْهُ مُرِيبٌ ۝١٦ وَإِنْ كُنَّا
 لَنَافِعُ لَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالُهُمْ إِنَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝١٧ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ ثَمَلُونَ بَصِيرٌ ۝١٨
 وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ أَنْتَارُ وَمَالَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ نَاصِرٍ ۝١٩ وَاقِمْ الصَّلَاةَ طَرَفَ النَّهَارِ وَوَلِّفَا

الْحَنُورُ وَارْزُقْهُ

١٥٣

هَوْر

مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
 السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ
 ۝١٦ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْحَسَنِينَ ۝١٧ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ
 مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنَهُونَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا
 مِمَّنْ أَنْجَيْنَا لَهُمْ وَاتَّبَعَ الْذِينَ
 ظَلَمُوا مَا آتَوْا مِنْهُ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ
 ۝١٨ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرْآنَ
 بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْطَفُونَ ۝١٩
 وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
 وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝٢٠
 إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ عَلَّمَهُمْ
 دِيْنَهُمْ كَلِمَةَ رَبِّكَ لِيُخَلِّقُوا مِنْ
 الْجَنَّةِ وَالنَّارِ لِيَجْعَلَ
 وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
 مَا نَنْتَبِهُ بِذَلِكَ قَوْلَكَ وَجَاءَكَ
 فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٢١ وَنَلَّ لِلَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ إِنْ
 عَامِلُونَ ۝٢٢ وَأَنْتَ أَتَىٰ الْمُنَافِقُونَ
 ۝٢٣ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا
 عَبْدُكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا
 رَبُّكَ بِغَابِلٍ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝٢٤
 سُورَةُ يُسُفَاتِ وَاحِدٌ عَشْرٌ آيَةً

پس مباش در شك از آنچه میپرستند اینها نمی پرستند مگر چنانچه میپرستند پدر را
 ایشان از پیش و بد رستی که ماهر اینه تمام دهند ایشان نصیب ایشان از غیر کم
 و گاست شد ۱۵ و تحقیق که دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد در آن و اگر
 نه بود کلمه که پیشی گرفته از پروردگار تو هر اینه حکم کرده شده بود میانه ایشان و
 بد رستی که ایشان هر اینه در شکند از آن که بجان باطل اندازنده است ۱۶ و بد رستی
 که همه را میدهد تمام ایشان از پروردگار تو کرده های ایشان از بد رستی که او بلنجه میکند
 اکاهیت ۱۷ پس راست بایست چنانچه مأمور شده و کسی که توبه کرد با تو و از حد
 مکذرید بد رستی که او بلنجه میکند باینست ۱۸ و میل میکند بسوی آنانکه ستم
 کردند پس برسد شمار آتش و نیست بر شمار از غیر خدا هیچ دوستان پس یاری کرد
 نشود ۱۹ و پیاد از نماز را و طرف روز و ساعتها نزدیک از شب بد رستی که نیکو ها
 میبرند بدیها را این یاد آوریت می یاد کنند گانرا ۲۰ و صبر کن پس بد رستی که خدا
 ضایع نمیکند مزد نیکوکارانرا ۲۱ پس چرا نبودند از قرنها از پیش شما احد و بدان عقل
 که نمی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنان که نجات دادیم از ایشان و پیرو شدند
 آنانکه ستم کردند از آنچه را مستعمر کردند اند شدند در آن و بودند گناه گاران ۲۲ و نبوده است
 پروردگار تو که هلاک کند قریه ها را بستم و اهل آنها اصلاح کنند گان باشند ۲۳
 و اگر خواهد پروردگار تو هر اینه بگرداند مردمان را امت واحد و همیشه باشند اختلاف
 کنند گان ۲۴ مگر کسی را که رحم کرده پروردگار تو و برای این خلقت کرد ایشان را و تمام شد
 کلمه پروردگار تو که هر اینه پُر سازم البته دوزخ را از حق و انر همه ۲۵ و همه را میخواهیم بر
 توا خبرهای پیغمبران آنچه ثابت میکرد ایم بان دل تو را و آمد ترا در این حق و نصیحت و
 بندی برای مؤمنان ۲۶ و بگو مرانانی را که ایمان نمی ورند بکنند بر توانانی خود
 بد رستی که ماهر عمل کنند گانیم ۲۷ و منتظر باشید بد رستی که ما ایم منتظران ۲۸
 و برای خداست پنهان اسمها و زمین و بسوی او برگردید شود کار همه اش پس است
 او را و توکل کن برو و نیست پروردگار تو بخیر از آنچه می کنید ۲۹

سُورَةُ يُسُفَاتِ عَلِيٍّ يَكُودُ رِزَاةً أَيْدِيَهُمْ مَكِيَّةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱ اِنَّكَ اَيُّهَا الْكِتَابُ الْبَيِّنُ ۲ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فَرَاغًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۳ ثُمَّ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
 اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَارِثُكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْغَافِلِينَ ۴ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ اِنِّي رَاَيْتُ
 اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالتَّمْرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۵ قَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَقْصُصْ ذٰلِكَ عَلٰى اَخَوَتِكَ فَيَكِيدُوْا لَكَ كَيْدًا اِنَّكَ اِنَّمَا
 بِنَاسٍ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۶ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِ يٰعْقُوْبَ ۷ كَاثِمَةً
 يٰوَسْفُ ۱۵۴ الجزور وازدھر

بَوَيْتِكَ مِنْ قَبْلِ اِبْرٰهِيْمَ وَاسْحٰقَ اِنَّ
 رَبَّنَا عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۸ لَقَدْ كَانَ فِي
 يُوسُفَ وَاسْمٰوَيْهِ اٰيَاتٌ لِّلنَّاسِ الَّذِيْنَ
 ۹ اِذْ قَالَ اِلٰهُ يُوسُفُ وَاَخُوْهُ
 احْبَبْ اِلٰى اٰبَتِنَا مِمَّا وَخَّرَ عَصِيْبُهُ
 اِنَّ اٰبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِيْنٍ ۱۰
 اَفْتَرٰ اِيُّوْسُفُ اَوْ اَطْرَحُوْهُ اَرْضًا
 يَحْكُمُ لَكُمْ وَحٰدٍ اَسْكَمُ وَاَتَّكُوْهُ
 مِنْ بَعْدِ قَوْمٍ صَالِحِيْنَ ۱۱ اَقَالَ
 فَاٰتٰىهُمْ نِيْلًا لَّا يَنْتَكُوْا يُوسُفَ وَ
 اَخُوْهُ فِيْ غِيَاْبٍ اَحْبَبَ يَلْقَآهُ
 تَعْرِفُ سِيَارَةً اِنْ كُنْتُمْ نَاعِلِيْنَ
 وَتَوَّ اٰبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى
 يُوسُفَ وَاٰتٰى اَهْلًا لَنَا صَحُوْحًا ۱۲
 رَسُوْلُهُ مَعًا غَدًا يَمْرُتُ وَيَلْعَبُ
 وَاٰتٰى اَهْلًا حَافِظُوْنَ ۱۳ قَالَ اِنِّي
 لَخَيْرٌ نَّبِيٍّ اِنْ تَدَّ هَبْوَابِهِ وَاَخَافُ
 اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ
 غَافِلُوْنَ ۱۴ قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ
 وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّا اِذَا الْخَاسِرُوْنَ ۱۵
 فَلَمَّا دَهَبُوْا بِهِ وَاَجْمَعُوْا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ
 فِيْ غِيَاْبٍ اَحْبَبَ وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِ
 لَنُنَبِّئَنَّكَ بِاَمْرِ مِّمَّنْ هٰذَا
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۱۶
 وَحَسْبَ اَوْ اٰبَانَا مِمَّا عَشَاءُ
 يَبْكُوْنَ ۱۷

نام خدای بخشایند مهربان

الرا ۱ این انتهای کتابت روشن ۲ بد رستی که ما فرو فرستادیم انرا قرانی عز
 تا شاید شما تعقل کنید ۳ ما میخواهیم بر تو نیکوترین حکایتها را با آنچه وحی فرستادیم
 بسوی تو این قران را و بد رستی که بودی تو پیش از این هراینه از بجزران ۴ هنگامی که گفت
 یوسف برای پدرش ای پدر من بد رستی که من دیدم یازده ستاره و افتاب و ماه را
 دیدم انها را برای من سجده کنان ۵ گفت ای پسر من حکایت مکن خواب خود را بر برادر
 خود پس حيله کند برای تو حيله کردنی بد رستی که شیطان مرا نازاد شیست
 هویدا ۶ و همچنین بر میگزیند تو را پروردگار تو و وحی موزد ترا از تاویل حدیثها و
 تمام میکند نعمت خود را بر تو و برال یعقوب چنانچه تمام کرد انید انرا برد و پدر تو از
 پیش ابرهیم و اسحق بد رستی که پروردگار تو دانای درست کردار است ۷ هراینه
 بتحقیق که هست در یوسف و برادرانش اینها از برای سوال کنندگان ۸ هنگامی
 که گفتند هراینه یوسف و برادرش دوست تراست بسوی پدر ما از ما و ما از
 مندانیم بد رستی که پدر ما هراینه در کراهی است هویدا ۹ بکشید یوسف را
 یا بیدارید او را در زمینی ناخالی ماند برای شماروی پدر شما و باشید
 از بعد از گروهی شایستگان ۱۰ گفت کوبنده از ایشان مکشید یوسف را
 و بیدارید او را در قهر چاهی تا بر دارد او را بعضی از راه گذران اگر هستید گذرا کنند
 ای پدر ما چیست عزت ترا که امین نمیداری ما بر یوسف و ما را و هراینه نیک خواهانیم
 ۱۱ بفرستش با ما فردا بخورد و بازی کند بد رستی که ما را و هراینه نگاه دارند نگاه
 ۱۲ گفت بد رستی که من هراینه غمگین میکرداندم را اینکه ببرید او را و میترسم که
 بخورد او را اگرک و شما باشید از او بجزران ۱۳ گفتند هراینه اگر بخورد او را اگرک و ما
 دور مندانیم بد رستی که ما الوقت هراینه زیان کارانیم ۱۴ پس چون بردند
 او را و اجتماع کردند اندینکه بگردانند او را در قهر چاه و وحی
 کردیم بسوی او که هراینه آگاه خراهی ساختن
 ایشان را بکار ایشان بین و ایشان نمیدانند ۱۵
 و آمدند پدرشان را شبانگاه گریه میکردند ۱۶

گشتند و پدری

قَالُوا يَا أَبَانَا أَنَا ذَهَبْنَا قَسْبُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَكَلِمَةَ الذِّمِّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۖ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۖ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلَلَهُ قَالَ يَا بَشْرِي هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۖ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۖ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَانَهُ أَكْرَمِيَ مَتْوِيهِ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ

يوسف ۱۵۵ الجزء واوله

تأويل الأحاديث والله غالب
على أمره ولكن أكثر الناس لا
يعلمون ۖ ولما بلغ أشده أتينا
حملا وعلمنا وكذلك نخرج المخرج
۲۱ وراودته التي هو في بيتهما
عن نفسه وعلقت الأبواب وقاتل
هيت لك قال معاذ الله إني
وفي أحسن متوأي إني لا يفلح
الظالمون ۲۲ ولقد همت به
ثم بها لو لا أن رابعها ربه
كذلك نصرف عنه السوء و
الفتنة إني من عبادنا المخلصين
۲۳ واستبق الباب وقد ت
قبضه من دبر والقياسيندها
لدى الباب قالت ما جزاء من
أراد بأهلك سوء إلا أن ينجى
أوعذاب أليم ۲۴ قال هي راودتني
عن نفسي وشهد شاهد من أهلها
إن كان قبضه قد من قبل
نصدت وهو من الكاذبين
۲۵ وأرى كأن قبضه قد
من دبر فكذبت وهو من
الصادقين ۲۶ فلما راعى قصه
قد من دبر قال إني
من كيد كبرت ات كيد
كبرت عظيم ۲۷

گفتند ای پدر ما بد رستی که ما ز قیم که پیشی کریم و گذاشتیم یوسف را نزد متاع
خودمان پس خورد او را کرب و نیستی تو تصدیق کند برای ما و اگر چه باشیم رست
گویان ۱۷ و آوردند بر پیراهن او خون دروغی گفت بلکه زینت داد برای شما نفسها
شما گار پیر صبر نیکوست و خداست یاری خواسته شده بر آنچه وصف می کنید
۱۸ و آمدند گار و انیان پس فرستادند اب و رشانرا پس افکند دلو خود را گفت ای کس
این پسر است و پنهان داشتند او را برای مایه تجارت و خدا داناست با آنچه می کنند
۱۹ و فروختند او را بهای کمی در بهای شمرده شده و بودند در او از بی رغبتان ۱۹
و گفت آنکه خرید او را در مصر مرزن خود را گرامی دار جایگاه اینرا شاید اینکه نفع بخشد
ما را یا بکیریم او را فرزند و همچنین ممکن دادیم مریوسف را در زمین و تا بیاموزیم او را از تایل
حدیثها و خدا غالبست بر امرش ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۲۰ و چون
رسید بحال توانا پیش دادیم او را حکم و علم و همچنین جز امید هم نیکو کارانرا
۲۱ و کام جوشد بفریب او را آنکه او بود در خانه او از نفس او و بخت
درها را و گفت که مهتاست برای تو گفت پناه می گیرم بخدا بد رستی
که او پروردگار منیت نیکو کرده جایگاه مرا بد رستی که دستکار من شوند
ظالمان ۲۲ و هر آینه بتحقیق که قصد کردن با او و قصد کرد او بان اگر نه
آن بود که دید حجت پروردگار خود را همچنین تاب کرد انیم از او بدی و رشتی
زابد رستی که او از بندگان ماست که خالص گردانیده شده اند ۲۳
و پیشی گرفتند در او و پاره کرد پیراهن او را از عقب و یافتند شوهر
او را نزد در کت چیت سزای کسی که خواهد باهل تو بد پیرا نیکو بزدان کرده
شود یا عذابی دردناک ۲۴ گفت این خواهر کرد مرا از نفس من و گواهی داد شاهنواز
اهل او که اگر باشد پیراهن او پاره شده از پیش پس راست گفته زن و او از دروغ گویا
۲۵ و اگر هیت پیراهن او پاره شده از پس پس دروغ گفته زن
و او از راست گویا نیست ۲۶ پس چون دید
پیراهن او را که پاره شده از پس گفت
بد رستی که این از مکر شماست بد رستی که مکر شما بزرگست ۲۷

يُوسُفُ عَرَضَ عَنْ عَدُوٍّ وَاسْتَعْفَفَ لِدَيْتِكَ اِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَالِسِينَ ٣٨ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدْيَنَةِ اَسْرَاكَ الْعَزِيزُ نَرَادُ فِئْتَهُ
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ تَغَيَّرَ حَبَابًا لَنَرُفَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٩ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ عَنْ مَكْنٍ
اَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرِجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُ اُكْبِرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقَدْ حَاشَ بِنْتُهُمَا هَذَا نُسْرَانِ
هَذَا اِلْمَلِكُ كَرِهَ ٤٠ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاَسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا امُرُّ
يوسف ١٥٤

لِيُجِبْنَ وَلِيَكُونَ مِنَ الصَّاعِقِينَ
٣٨ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
عَنِ كَيْدِهِنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَ
أَكُنْ مِنَ الْخَالِسِينَ ٣٩ فَاَسْرَأَتْ
لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَأَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا آيَاتِهِ
حَتَّى جَاءَهُ ٤٠ وَدَخَلَ مَعَهُ الْجُزْ
فَتَيَّانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِيتُ
أَعْمُرُ ضُرًّا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَنَا
أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَثَاتًا يَدَّبَّرْتُمُ
مِنَ الْهَيْنِ ٤١ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا
طَعَامٌ تَرْزُقَانِهِ إِلَّا نَبَاتًا كَمَا تَأْمُرُ
بَلْ إِنِّي نَبَاتٌ كَاذِبٌ
رَبِّ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
٤٢ وَتَبِعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْنَ هَيْمٍ
وَاسْتَحَقُّ وَيَقُوبُ مَا كَانَ لَنَا مِنْكَ
بِإِسْمِ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللهِ
عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ٤٣ يَا صَاحِبَ الْجُزْ
ءِ أَرِيَابُكَ مُتَقَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمِ اللهُ السَّوَاجِدُ
الْفَتْحُ ٤٤

ای یوسف رو بگردان از این و امرزش خواه ای زن از برای کنایه خود بدستی که هستی
از خطا کاران ٣٨ و گفتند جمعی زنان در شهر که زن عزیز خواهرش میکنند غلام خود
را از نفس او تحقیق که چاک کرده پرده دلش را از راه محبت بدستی که ماهرانه می بینم
اوراد در کمراهی هویدا ٣٩ پس چون شنید میگردان را فرستاد بسوی ایشان و
مهیّا کرد از برای ایشان تکیه گاهی و داده هر یک از ایشان را گاردی و گفت بیرون
ای برایشان پس چون دیدند او را بزرگ دانستند او را و بریدند دستهای خود را
و گفتند حاشا لله نیست این آدمی نیست این مکر فرشته گرامی ٤٠ گفت پس اینست
آنکه ملامت کردید مرا در او و تحقیق که خواهرش کردم او را از نفس او پس نگاه داشت
خود را و اگر نکند آنچه میفرمایم او را هر آینه البته بزندان کرده خواهد شد و
هر آینه خواهد بود البته از خوار شدگان ٤١ گفت ای پروردگار من زندان
دوست تر است بر من از آنچه میخواهند مرا بسوی آن و اگر نکرد ای از من مکر ایشان را
میل کم بسوی ایشان و باشم از نادانان ٤٢ پس اجابت کردم او را پروردگار او پس
بگردانید از او مکر ایشان را بدستی که اوست او شنوای دانا پس ظاهر شد در
ایشان از پس آنکه دیدند آنها را که البته در زندان کنند و را تا وقتی ٤٣
و داخل شد با او در زندان دو جوان گفت یکی از آن دو بد رستی که من می بینم
را که می افشارم شراب را و گفت دیگری بد رستی که من می بینم خود را که بر
میدارم بالا ای سرم نانی که می خورد مرغ از آن آگاه گردان ما را بتعبیر این خواب بدست
که مای بینم ترا از نیکو کاران ٤٤ گفت نیاید شما را طعامی که روزی داده
میشوید از مکر آگاه گردانم شما را بتعبیر آن پیش از آنکه بیاید شما را این از آنچه
که آموخته مرا پروردگار من بد رستی که من و گذاشتم ملة قوم را که ایمان
نمی آوردند بخدا و ایشان با خرت ایشان کافرانند ٤٥ و پیروی کردم
ملة پدران خود را ابرهیم و اسحق و یعقوب نباشد ما را که شریک
کنیم بخدا هیچ چیز را این از فضل خداست بر ما و بر مردمان
ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند ٤٦ ای دور بینو زندان
ایا خدایان پراکندگان بهتر است یا خدای یگانه غالب ٤٧

نیرسند

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ يَتَمَتَّعُونَ بِهَا وَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ أَنْزَلَ اللَّهُ أَمْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
 ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنْ كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ٢٣ يَا صَاحِبِي الْيَحْيَىٰ إِنَّمَا أَحَدُكُمْ نَبِيٌّ رَّبُّهُ خَيْرٌ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضْلَبُ فَتَأْكُلُ
 الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ٢٤ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَإِنِّي أَنَا الشَّيْطَانُ
 ذَكَرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ٢٥ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 يُوسُفُ ١٥٦

وَأَخْرَأَ بَنَاتِ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَةُ
 أَقْتُوْنِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا
 تَعْبُرُونَ ٢٦ قَالُوا أَضَلُّتُمْ أَصْحَابُ
 وَمَا خُنُّ بَنَاتُ وَيْلَ الْآخِلَامِ بِعَالِيْنَ
 ٢٧ وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَادَّكَرَ
 بَعْدَ أَمَّةٍ أَنَا إِنِّي كُنتُ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ٢٨ يُوْسُفُ إِنَّمَا
 الصِّدْقُ أَقْنِي فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
 يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ
 خُضْرٍ وَأَخْرَأَ بَنَاتِ لَعَلِّي أَرْجِعُ
 إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٢٩ قَالُوا
 نَرْزِعُكَ سَبْعَ سِنِينَ وَأَبَا نَسَا
 حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ
 إِلَّا تَكْلِفُ إِلَّا مَا نَاكُلُونَ ٣٠ ثُمَّ يَنْتَقِلُ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ سِنِينَ يَأْكُلُونَ
 مَا تَكْتُمُ لَهُنَّ إِلَّا تَكْلِفُ إِلَّا مَا تَحْصُونَ
 ٣١ ثُمَّ بَاقِيَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ مِائَتٌ
 مِنْ بَنَاتِ النَّاسِ وَفِيهِ يَتَعَبَّرُونَ ٣٢
 وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِيَنِي بِهِ فَلَا جَانَةَ الرَّسُولُ
 فَأَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلْهُ مَا بَالُ
 النَّفْسِ الْأَتَى تَقْطَعُ أَيُّهَا الْيَحْيَى إِنْ رَأَيْتَ
 بِكَ مِنْ عِلْمٍ ٣٣ قَالُوا مَا نَحْنُ بِمُكْرِمِينَ
 وَأَوْدَعْنِي يُوْسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سَوَاءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ
 الرَّسُولِ لَا تَحْضُرْ الْخَوْفَ أَنَا وَأَوْدَعْنِي
 عَنْ نَفْسِهِ وَأَبَاهُ لِمَنِ الصَّادِقِينَ ٣٤

نمیرستید از غیر او مکر نامهایی که نامید اید آنها را شما و پدران شما فرو فرستاد
 خدا بانه هیچ حجتی نیست حکم مکر مرخدا را فرموده است که پرستش نکنید مکر او
 را اینست دین راست ولیکن بیشترین مردم نمیدانند ٢٣ ای دو رفیق زندان
 اما یکی از شما پس بیاشاماند صاحب خود را شراب و اما آن دیگری پس بردارد
 خواهد شد پس میخورد مرغ از سران حکم کرده شد مری که در آن بیان حکم
 میخواستید ٢٤ و گفت مرا و را که میدانست که او رستگار است از آن دو یاد کن مرا
 نزد صاحب خود پس از یاد برد او را شیطان یاد کردن صاحبش را پس در نیت کرد در زندان
 چند سال ٢٥ و گفت پادشاه بد رستی که من می بینم هفت گا و فریه را که میخورند
 آنها را هفت گا و لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک ای گروه قوی
 دهید مرا در خواب من اگر هستم که خواب را تعبیر میکنید ٢٦ گفتند خواهش
 پریشانست و نیستیم ما تعبیر این خوابها را نایان ٢٧ و گفت آنکه نجات یافته بود
 از آن دو و نجاتش آمد بعد از مدتی من خبر میدهم شما را تا وید آن پس بفرستید
 مرا ٢٨ یوسف ای بسیار راست گو بیان کن ما را در هفت گا و فریه که
 میخورند آنها را هفت گا و لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک که شاید
 که بر کردم بوی مردمان شاید ایشان بدانند ٢٩ گفت زراعت میکند
 هفت سال بر عادت میتمرکس آنچه در و کردید پس واکذارید از آن در خوشه اش مگر
 اندکی از آنچه میخورید ٣٠ پس بیاید از بعد از هفت سخت که بخورند آنچه را پذیرند و
 اند برای آنها مکر اندکی از آنچه نگاه میدارید ٣١ پس بیاید از بعد از سالی که
 در آن فریاد رسید شوند مردمان و در آن میفشارند ٣٢ و گفت پادشاه
 بیاورید برای من او را پس چون آمد او را فرستاده گفت بر کرد بوی صبا
 خود پس بر سر او که چه بود حال از زمانی که بریدند دستهای خود و اید
 که پروردگار من بمکر ایشان داناست ٣٣ گفت چه بود حالت آنان
 هنگام که خواهرش کردید یوسف را از نفسش گفتند ما از الله نسیستم
 ما برا و هیچ بدی گفت زن عزیزا کون ثابت شد حق من خواهرش می کردم او را
 از نفسش و بد رستی که او هر آینه از راست گو یانست ٣٤

تفسیر

ذَلِكَ يَعْلَمُ الْإِنْسَانُ عِندَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَمَا بَرَأَ نَفْسِي مِنَ النَّفْسِ الْفَارِثَةِ بِالْوَعْدِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥٠ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُوعِدُنِي بِهَذَا خُطْبَةٍ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ لَيَكُونُ لَدَيْنَا مَكِينٌ آمِينَ ٥١ قَالَ لِيَعْلَمَنَّ عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ ٥٢ وَكَذَلِكَ مَكَانُ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُهُ مُنَافِقِينَ ثَمَاءُ نَضِيبٌ بِرَحْمَتٍ مِّنَ رَبِّهِ ٥٣ وَلَا نَضِيبُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ ٥٤ وَلَا أَجْرَ الْفَاسِقِينَ ٥٥ وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٥٦ وَصَبَّاءُ أَخُوهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ
يوسف
١٥١
الحزب سیزدهم

مُكْرِمُونَ ٥٧ وَلَمَّا جَعَلَهُمْ نَجَارًا
قَالَ أَتُوعِدُنِي بِأَجْرٍ مِّنْ أَيْدِيكُمْ إِلَّا
تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا
خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ٥٨ فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي
بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونَنِي
٥٩ قَالُوا سَتَرْنَا وَدُعْنَاهُ أَبَاهُ رَانَا
لِفَاعِلُون ٦٠ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ جَلُودًا
بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يُعْرِضُونَ
إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
٦١ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا
أَبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا
أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ٦٢
قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْسَكُكُمْ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ
حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٦٣ وَ
لَمَّا فَصَّالُوا أَتَاهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ
بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ
أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ
كَيْلَ بَعِيرٍ ذِيكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ٦٤
قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ
تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي
بِهِ إِلَّا أَن يَخَاطَبُنِي
فَلَمَّا التَّوَّاهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ
وَكَيْلٌ ٦٥

این برای آنست که بداند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و اینکه خدا را می بیند
مگر خیانت کاران را ٥٠ و پاک نمیدارم نفس خود را بد رستی که نفس هر اینه بسا
فرمانند ببدلیت مکرانرا که رحم کرد پروردگار من بد رستی که پروردگار من امر را
مهریانت ٥١ و گفت پادشاه بیا و رید نزد من او را تا خاص کرد انم او را بر
خود پس چون سخن گفت او گفت بد رستی که تو امروز نزد ما با منزلت امینی ٥٢
گفت مقرر کن مرا بر خزینه های زمین بد رستی که من نگاهدارنده داناتم
٥٣ و همچنین تمکن دادیم مرثیوسف را در زمین که منزل میکردت از آن هر جا که میخواهی
میرسانیم بر حمت خود کسی را که میخواهیم و ضایع نمیکیم مزد نیکی کارانرا ٥٤ و هر اینه
مرد اخوت بهر است برای نهاده ایمان آوردند و بودند که پرهیزگاری میکردند ٥٥
و آمدند برادران یوسف پس درآمدند بر و پیشان ایشان را و ایشان بودند مرا و را تا
شنا سندگان ٥٦ و چون ساخت یوسف ساز سفر ایشانرا گفت بیا و رید نزد من
برادر که مرثمار است از پدر شما ایانی پسندید که من تمام میدهم پیمان را و من بهترین فرود آور
ندگانم ٥٧ پس اگر نیا و رید نزد من او را پس خواهد بود پیمان مرثمار از نزد من و نزدیک شوید
٥٨ گفتند زود چاره میکنیم از او پدرش را و بد رستی که ما البته کشته گانیم ٥٩ و گفت
با غلامان خود که بگذارید سرمایه ایشان را در بارهای ایشان تا شاید ایشان پسند
انرا چون برگردند با اهل خود شاید که ایشان باز گردند پس چون باز گردیدند بوی
پدرشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما پیمان پس بفرست با ما برادر ما را تا
پیمان بگیریم و بد رستی که ما مرا و را هر اینه نگاه دارند گانیم ٦٠ گفت ای ایمن کرد انم
شمارا بر او مگر چنانچه ایمن کرد انیدم شمارا بر او پدرش را زین پس خدا بهر است از جهت نگاه
داری و اوست رحم کننده ترین رحم کننده گان ٦١ و چون کشوند متاعشان را پسند
سرمایه خود را رد شده بوی ایشان گفتند ای پدر ما چه میخواهیم این سرمایه ما است که باز
پس داده شده بوی ما و میاوریم خوردنی برای اهل خود و نگاه داری میکنیم برادر خود را
و زیاد میکنیم پیمان شری را این پیمان اندک است ٦٢ گفت نخواهم فرستاد هر که او
را با شما تا بدید مرا عهدی از خدا که البته بیا و رید من او را مکرانرا که فرو گرفته
شود بتما پس چون دادند او را عهد خود را گفت خدا بر آنچه میگویم وکیل است ٦٣

و کسری

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ
وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ هـ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ عـ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا
تَبْتَسِرْ بِمَا كُنَّا نَعْمَلُونَ هـ فَلَمَّا جَهَرُوا لَهُمْ جَوَّاهُمْ بِحُجَّتِهِمْ جَعَلَ لِقَايَةِ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنَ إِلَيْهَا الْعِبْرَانِيَّةَ لَمَّا رَفَعَتْ هـ
يوسف ١٥٩ الخ و سیر ز عمر

تالوا و اقبلوا علیهم ما ذا
تفقدون هـ قالوا تفقد یسوع
المات و لمن جاء به حمل بعير و
انابه زعمهم هـ قالوا ان الله لقد
علمتم ما جننا لنفسك في الارض
وما كنا سارقین هـ قالوا اننا
جراؤه ان كنتم كاذبین هـ قالوا
جراؤه من وجد في رحله فهو
جراؤه كذالك نجري الظالمین هـ
فبدا باوعيتهم قبل و عاه اخیه
ثم استخرجهم من و عاه اخیه
كذالك كذنا یوسف ما كان
لیأخذ اخاه فی دین الملك
الا ان یشاء الله نرفع درجات
من نشاء و فوق كل ذي علم علم
هـ قالوا ان یسرق فقد سرق
اخی له من قبل فاسترها یوسف
فی نفسیه و لم یبد هالکهم قال
انتم شر مکارنا و الله اعلم بما
تصفون هـ قالوا یا ایها
المریز ان له اباسیخا
کثیرا فخذ احدا من مکارنه
انما نرسلک من الحسین هـ قال
معاذ الله ان نأخذ الا من
وجدنا منا عنا عندنا
اداء الظالمون هـ

وگفت ای پسران من داخل شوید از در واحد و داخل شوید از درهای پراکنده و دفع نمیکم
از شما از خدایم چیزی را نیست حکم مگر برای خدا برو توکل کردم و بر او پس باید توکل
کند توکل کنندگان هـ و چون درآمدند از آنجا که فرموده بود ایشان را پدید
ایشان نبود که دفع کند از ایشان از خدایم چیزی مگر حاجتی در نفس یعقوب
که بجا آورد او را و بد رستی که او هراینه صاحب علم بود برای آنچه موخیم او را ولیکن
اکثر مردمان نمیدانند هـ و چون درآمدند بر یوسف جای داد بسوی خود برادرش
را گفت بد رستی که من برادر تو ام پسر عم کن میاس با آنچه بودند که میکردند هـ پس
چون ساخت برای ایشان سامان راه ایشانرا گذاشت جام آب خورید برادر برادرش
پس زندا کردند اکنده که ای کاروانیان بد رستی که شما هراینه دزدانید هـ
گفتند و رو کردند بایشان که چه چیز کرده اید هـ گفتند کم کرده امیر بخور
پادشاه را و برای کسی که آورد او را با شربت و من او را ضایع با گفتند بخدا قسم هرا
بتحقیق که دانستید که نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و نیستیم دزدان
هـ گفتند پس چیست سزای او اگر باشید دروغ گویان هـ
گفتند سزای او ان کیست که یافت شد در بار او پس ان کس سزای اوست
همچنین سزا دهیم ستم کارانرا هـ پس استدا کرد بطرفهای بالای ایشان پیش از طرف
بار برادرش پس بیرون آورد انرا از طرف بار برادرش همچنین حیل کردیم برای
یوسف نبود که بکیرد برادرش برادر دین پادشاه مگر اینکه خواست
خدا بلند میکنیم درجهای کسی را که خواهیم و بالا ای هر حشا
داشت دانائست هـ گفتند اگر دزدی کرد پس بتحقیق که دزدی
کرد برادری که مرا و را از پیش بود پس نهان داشت انرا یوسف در نفس خود
و اظهار نکرد انرا برای ایشان گفت یوسف شما بد ترید
در منزلت و خدا داناست با آنچه وصف میکنید هـ گفتند ای عزیز
بد رستی که مرا و را پدید بریت بزرگ پس بکیر یکی از ما را بجای او بد رستی که ما می
بینیم ترا از نیکوکاران هـ گفت یوسف پناه میبرم بخدا اینکه بکیریم مگر کسی را که
یافته ایم شاع خود را نزد او بد رستی که ما انوقت هراینه ستمکاران باشیم هـ

فَلَمَّا اسْتِيسَاؤُا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبُرَ لَكُمْ كَيْدُكُمْ لَعَنَ اللَّهُ أَيْدِيَكُمْ إِذْ أَخَذْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُ وَرَأَيْتُمْ وَجْهَ رَبِّكُمْ فَانْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَقَدْ لَدُنَّا آلَ الْيَتِيمِ ۚ وَرَجِعُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ فَيَقُولُوا إِنَّا أَنَا إِنْ أُنْكِرْتَ سَرْقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۚ وَاسْتَدْنَا الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَانُ قَدِ امْتَلَأَتْ بِهَا وَاسْتَوْدَعُوا قَوْمَهُمْ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۚ عَسَىٰ أَنْ يَأْتِيَكُمُ بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۚ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِضَتْ لَهُمْ ۚ

یوسف
۱۶
الجزء سیزدهم

عَمَّا مِنْ الْحَزَنِ فَهُوَ كَلِمٌ ۚ
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُونَ أَذْكَرُ يُوسُفَ
حَقٌّ تَكُونُ حَرْصًا وَتَكُونُ مِنَ
الْهَاطِكِينَ ۚ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو
بِقَوْلِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ يَا بَنِي إِدْرِي
فَتَحَسُّوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا
تَيَسَّؤُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُفْشِرُ
مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ
ۚ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا
الْعَزِيزُ مَنَّا وَأَهْلُنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا
بِهَضَاةٍ مِنْ جَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَّقِدِينَ ۚ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ
مَا فَعَلْتُ يُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ۚ قَالُوا أَعَزَّتْ
لَاكُم يُوسُفَ قَالَ أَنَا يُوسُفَ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ
مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۚ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
اشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَأَطِيقِينَ ۚ قَالُوا
لَا تُشْرِبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ بَغْفِرُ اللَّهِ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ إِذْ هَبُوا
بِقَبِيضٍ مِنْهَا فَالْتَوُوا عَلَىٰ بُيُوتِهِمْ
أَلْبَ يَأْتِ بِصَبْرًا رَأَوْنِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۚ

پس چون نا امید شدند و خالص شدند از گویان گفت بزرگ ایشان اینست
اینکه پدر شما بتحقیق گرفت بر شما عهدی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف
پس میروم از این زمین تا آنگاه که رخصت دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برای من
و او بهترین حکم کند گانت ۱۶ باز کردید بوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما
بد رستی که پسر تو دزدی کرد و گواهی نداده ایم مگر با آنچه دانستیم و نیستیم ما
مرغابی را نگاه داران ۱۷ و پسر از قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدستی
که مرا مرا ایند راست گویانم ۱۸ گفت بلکه از آسته است برای شما انفسهای شما
گادیرا پس صبر نیکوست شاید خدا که بیاورد بمن ایشانرا همه بد رستی که
اوست دانای درست کردار ۱۹ و دو کردانید از ایشان و گفت ای آند
بر یوسف و سفید شد دو چشم او از اندوه پس او چشم فرو خوردند بود ۲۰ گفت
بخدا همیشه یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک شده گان ۲۱
گفت جز این نیست که شکوه میکنم پریشان حالیم را و اندوهم را بوی خدا و
میدانم از خدا آنچه را که نمیدانید ۲۲ ای فرزندان من بروید پس تفحص کنید از
یوسف و برادرش و نا امید مگردید از رحمت خدا بد رستی که نا امید
نمیکردند از رحمت خدا مگر گروه کافران ۲۳ پس چون داخل شدند
بر او گفتند ای عزیز رسید ما و خانواده ما را سختی و آورده اسم سرمایه
ایندک پس تمام کن برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما بد رستی که خدا جزا میدهد
صدقه کند گانرا ۲۴ گفت ای آدانه اید آنچه را کردید یوسف و برادرش هنگامی
که بودید نادانان ۲۵ گفتند ای آبد رستی که تو هر آینه تویی یوسف گفت من یوسفم و
این برادر من است بتحقیق که منت نهاد خدا بر ما بد رستی که کسی که پرهیزکاری
نماید و صبر کند پس بد رستی که خدا ضایع نمیکرد اند مزد نیکیو گادانرا
۲۶ گفتند بخدا سو کنند که هر آینه بتحقیق برگزیده ترا خدا بر ما و بد رستی که
بودیم هر آینه گناه گاران ۲۷ گفت یست هیچ سر زشتی بر شما امروز یا هر روز
خدا مر شما را و او رحم کند برین رحم کند گانیت ۲۸ بترید پراهن مرا این پس
ببندازید از او بروی پدرم بیاید بیاید بوی من با گان خود همگی ۲۹

وَمَا فَصَلْتَ الْعِزَّ قَالُوا بُوَيْسَ لَيْسَ لِيْ يَوْسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتَدُونَنَا ٩٢ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ٩٣ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ
الْبَتِيرُ الْقَاءَ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ٩٤ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْ أَبِي أَعْلَمُ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩٥ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ٩٦ قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٩٧ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبُو يَهُوذَا وَقَالَ دَخَلُوا
مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ ٩٨ وَرَفَعَ أَبُو يَهُوذَا عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْتَ رَبِّي
يُوسُفَ

١٤١

الْحَزَنُ وَسِيزَةُ

يُوسُفَ

حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي
مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكَ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَجَّعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ أَخَوَتِي إِنْ رَّبِّي لَطِيفٌ لِّمَا
يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٩٩
رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِى الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ١٠٠ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ اجْتَمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ١٠١ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ
وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ١٠٢ وَمَا
تَسْلُمُ عَلَيْهِمْ مِنْ آجِرٍ إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ١٠٣ وَكَأَيُّ مَن
أَيَّدَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَمْزُونٍ
عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ١٠٤
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ١٠٥ أَفَأَمِنُوا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
١٠٦ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى
اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ١٠٧

و چون جدا شد کاروان گفت پدر ایشان بدرستی که من هر آینه می یابم بوی یوسف را
اگر نه اینکه خریف می شمارید مرا ٩٢ گفتند بخدا که بدرستی که تو هر آینه باشی در کراهیت
که قدیم بود ٩٣ پس چون آمد مرده دهنده بیفکند از بر روی و بر کشت بینا ٩٤
گفت یعقوب ای آنکه مر شمارا بدرستی که من میدانم از خدا چیزی را که نمیدانید ٩٥
گفتند ای پدر ما امروز خواه برای ما کناهان ما را بدرستی که ما هستیم
کناها کاران ٩٦ گفت زود باشد که طلب مغفرت کنم برای شما از پروردگار
خود بدرستی که اوست او امروزند مهربان ٩٧ پس چون درآمدند بر یوسف
جای داد بوی خود پدر و مادرش را و گفت در ایید مصر را اگر خواسته باشد خدا
ایمان ٩٨ و بالا برد پدر و مادرش را بر تخت و بر افتادند مرا و را سجده گذار
و گفت ای پدر من این تعبیر خواب منست از پیش تحقیق که گردانید
آنرا پروردگار من حق و تحقیق که احسان نمود بمن هنگامی که بیرون
آورد مرا از زندان و آورد شما را از بادی از بعد آنکه افساد نمود شیطان
میان من و میان برادران من بدرستی که پروردگار من بسیار لطف نمائند
است برای آنچه خواهد بدرستی که اوست او دانای حکیم ٩٩ پروردگار
من تحقیق که عطا فرمودی بمن از پادشاهی و بسیار موختی مرا از تعبیر
خوابها دیدار و رنده آسمانها و زمین توفی متولی کار من در دنیا
و آخرت بمیزان مراد رحالتی که مسلمان باشم و در میان مراد شایستگان ١٠٠ این از خبرهای
مناجبت که وحی میفرستیم آنرا بوی تو و نبودی نزد ایشان هنگامی که اتفاق نمودند بر
کار خود و حال آنکه ایشان مکر می نمودند ١٠١ و نیستند بیشتر مردمان و اگر چه اهتمام
داشته باشی میان او زندگان ١٠٢ و نمیخواهی از ایشان بران هیچ فردی نیست آن مکر می
مرعالمیان را ١٠٣ و با از آیتی که در آسمانها و زمین که میکند بر آنها و حال آنکه ایشان از
آنها روگردانند ١٠٤ و ایمان نمی آورند بیشتر ایشان بخدا مکر و حال آنکه ایشان شراب
آورند ١٠٥ پس ای ایمنند از اینکه بیاید ایشان را پوشانند از عذاب خدا با آنکه بیاید
ایشان را قیامت ناگهان و ایشان ندانند ١٠٦ بگو این راه مذمت میخواهم بوی خدا بر پیدائی
من و کسی که پیروی کند مرا و منزه است خدا و نیستم من از شرک او و زندگان ١٠٧

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَذَارُ الْأَجْرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَنْقَرُوا أَعْقَابَهُمْ تَعْقِلُونَ ١٠٨ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ لِّلرَّسُولِ وَمَنْ أَلَمْنَا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَّا وَمُنِيرٌ ١٠٩ وَنَسَاءٌ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْجَرِيمِ ١٠٩ نَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَئِي الْأَلْبَابِ ١١٠ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١١١ سُوْرَةُ الرَّعْدِ ثَلَاثٌ وَارْعُونَ فِي كِتَابِهِ

رعد

١٤٢

الحزب سیزدهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمُرَاتَاتِ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ٢ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَمِعَ النَّفْسَ إِذَا تَمَرَّدَتْ وَلَا يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَكُمْ إِلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ٣ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زُرُوحًا غَابِغًا ثَلَاثِينَ بِشَمْسٍ لِّلنَّهَارِ أَتَانِ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ٤ وَفِي الْأَرْضِ قَطْعُ مَخَارِجٍ وَرَأْسُ جَبَلٍ مِنْ عَنَابٍ وَزُرُوعٌ وَحَبَلٌ مُّتَوْنٍ وَغَيْرُ صُنُوفٍ يُقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفْضِلُ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٦ وَإِنْ تَحِبَّ فَحِبِّ قَوْلَهُمْ إِذَا كُنَّا ثَرَاءً أَوْ أَنَا نَحْنُ خَلْقٌ جَدِيدٌ ٧ أَوَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي سُبْحَانِهِمْ وَأَوَّلُ الْآيَاتِ فِي عَنَاقِبِهِمْ وَأَوَّلُ الْآيَاتِ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٨

و فرستادیم پیش از تو مکرر مردانی را که وحی میفرستادیم بایشان از اهل قریه ها آیا بر راه نمیروند در زمین ثابته بینند که چگونه بوده عاقبت آنان که پیش از ایشان بودند و هر سرّی آخرت بهتر است برای آنانکه پرهیزکاری نموده اند آیا پس تعقل نمیکند ١٠٨ تا آن هنگام که مایوس شدند پیغمبران و کسان کردند که ایشان تحقیق که بدروغ کوئی نسبت داده شده اند اما ایشان از آری مایوس نهانید شد هر کس که میخواستیم و برگردانیده نمیشود عذاب ما از گروه گناهکاران ١٠٩ هر آینه تحقیق که هست در قصه های ایشان عبرتی از برای صاحبان عقلها ١١٠ نیست حدیثی که افترا کرده شود و لیکن تصدیق بخیر است که پیش از او آمده و بیان کند هر چیزی را و هدایت و رحمتی مر

سُوْرَةُ الرَّعْدِ کوهی را که ایشان می دهند ١١١ است و این سوره نیز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُرَاتَاتِ ١ این آیه های کتاب است و آنچه پری که فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو حقیقت و لیکن بیشترین مردم ایمان نمی آورند ٢ خداست آنکه برافراشته ایماها را بدو ن ستونی که بیند اینها را پس مستوی شد بر عرش و سخن کردانید آفتاب و ماه را هر یک روان میشوند تا هذکامی نام برده شده ندیر مینماید امر را تفصیل مید هدایتها را ناشاید ثبات بقاء پروردگار خود یقین نمائید ٣ و اوست آنکه هر کس کرد زمین را و بدید او را در آن کوهها و هرهارا و از کل میوه ها بدید و در زمین دو صنف دوتا سپوشانند شب را بروز بد رستی که در این هر آینه ایهاست برای گروهی که تفکر نمایند ٤ و در زمین قطعه هاست نزدیک بیکدیگر و بوستانهاست از آن کورها و کشتزارها و حوضستانهاست دوتا از یک بیخ رسته و غیر دوتا از یک بیخ رسنه آب خورده میشوند ٥ آب و زیادتی میدهم بعضی از آنها را بر بعضی در میوید بد رستی که در این هر آینه ایهاست برای گروهی که تعقل میکنند و اگر عجب میداری پس عجب است گفتار ایشان که آیا آنوقت که بوده باشیم خالک ایما ما هر آینه باشیم در پیش روی آنها آنانند که کافر شدند پروردگار خود و آنها غلها در گردنهای ایشان و آنها یادکن آنرا اند ایشان دوان همیشه کیانند ٦

وَيَسْجُدُونَكَ بِالْهَيْئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ١ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٢ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغْضَى الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ٣ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ٤ أَسْوَءُ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَعَ الْقَوْلَ مِنْ جَهَنَّمَ وَمَنْ هُوَ مُتَخَفٌ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّجَارِ ٥ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ٦ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ٧ وَيُجِجُ الرُّعْدَ بِجُنُودِهِ وَالْمَلَكُوتُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ يُرْسِلُ السَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ٨ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاحٍ كُنْهِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِأَلْفِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ ٩ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ١٠ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ صَوْعًا وَكِرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْعُدُوكِ وَالْأَمْثَالِ ١١ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ فَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْ يُنْفِضُوا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْعَى الْإِنْسَانُ بِشَيْءٍ ١٢ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ١٣ أَمْ يَجْعَلُ اللَّهُ شُرَكَاءَ خَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ خَلْقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ١٤

ویشتاب میخواهند تا بود برایش از خوبی و تحقیق که گذشته پیش از ایشان عقوبتها و بد رستی که پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است مراد میانرا برستم ایشان و بد رستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبت است و میگویند آنانکه کافر شدند چرا نرو فرستاده نشد بر او اینی از پروردگارش نیستی تو مکریم هستی و برای هر قیمیست راهنمایی ٩ خدا میداند آنچه را بر میدارد هر ماده و آنچه را که بگاهد رحمتها و آنچه را بیفزاید و هر چیزی نزد او باندازه است ١٠ دانای همان و آشکار برزگوار برتر است ١١ یکسانیت از شما هر که بنهان دارد گفتار را و هر که آشکار نماید آنرا و کسی که او پوشاننده است شب و آشکار کننده است بروز ١٢ مرا و راست فرشتگانی ز پی هم در آیند گان از پیش روی و از پی سر او که نگاه میدارند او را از فرمان خدا بد رستی که خدا تغییر نمیدهد آنچه را با جمعی است تا که تغییر دهند ایشان آنچه را با نفسهای ایشانست و هرگاه خواهد خدا بگروهی عقوبتی را پس نیست باز گردانیدن مرا و او نیست مرا ایشانرا از غیر او هیچ والی ١٣ اوست آنکه مینماید بشما برق را برای ترس و طمع و بدید می آورد آبهای گران بار را ١٤ و تسبیح گوید رعد بستايش را و فرشتگان از ترس او و فرو فرستد صاعقهها را پس برساند آنرا بهر که خواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و اوست سخت عقوبت ١٥ مرا و راست دعوت حق و آنان که میخواهند از غیر او اجابت نمی نمایند مرا ایشانرا چیزی مکرمانند کشانیده و کف خود بسوی آب ناپرسد بد هوش و نیست آن رسنده بانه و نیست دعای کافران مکر در گمراهی ١٦ و مر خدا را سجده میکنند که در اسماءها و رحمتها است از روی رضا و نارضائی و سایرهای ایشان در صبحها و عصرها ١٧ بگو کیست پروردگار اسماءها و زمین بگو خداست بگو ایان پر گویند شما بغیر از او مدد گارانی که مالک نیستند برای نفسهای خود نفعی و نه ضرری بگو ایان یکسانند کرد و بینا ١٨ ایان یکسانند تا و یکها و دوشی به یا توانیدند برای خدا شریکانی که بیا فریبند مثل افیدن او مشبه شده اند فرید برایشان بگو خداست افریننده هر چیز و اوست یکتای بسیار غالب ١٩

ویشتاب میخواهند تا بود برایش از خوبی و تحقیق که گذشته پیش از ایشان عقوبتها و بد رستی که پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است مراد میانرا برستم ایشان و بد رستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبت است و میگویند آنانکه کافر شدند چرا نرو فرستاده نشد بر او اینی از پروردگارش نیستی تو مکریم هستی و برای هر قیمیست راهنمایی ٩ خدا میداند آنچه را بر میدارد هر ماده و آنچه را که بگاهد رحمتها و آنچه را بیفزاید و هر چیزی نزد او باندازه است ١٠ دانای همان و آشکار برزگوار برتر است ١١ یکسانیت از شما هر که بنهان دارد گفتار را و هر که آشکار نماید آنرا و کسی که او پوشاننده است شب و آشکار کننده است بروز ١٢ مرا و راست فرشتگانی ز پی هم در آیند گان از پیش روی و از پی سر او که نگاه میدارند او را از فرمان خدا بد رستی که خدا تغییر نمیدهد آنچه را با جمعی است تا که تغییر دهند ایشان آنچه را با نفسهای ایشانست و هرگاه خواهد خدا بگروهی عقوبتی را پس نیست باز گردانیدن مرا و او نیست مرا ایشانرا از غیر او هیچ والی ١٣ اوست آنکه مینماید بشما برق را برای ترس و طمع و بدید می آورد آبهای گران بار را ١٤ و تسبیح گوید رعد بستايش را و فرشتگان از ترس او و فرو فرستد صاعقهها را پس برساند آنرا بهر که خواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و اوست سخت عقوبت ١٥ مرا و راست دعوت حق و آنان که میخواهند از غیر او اجابت نمی نمایند مرا ایشانرا چیزی مکرمانند کشانیده و کف خود بسوی آب ناپرسد بد هوش و نیست آن رسنده بانه و نیست دعای کافران مکر در گمراهی ١٦ و مر خدا را سجده میکنند که در اسماءها و رحمتها است از روی رضا و نارضائی و سایرهای ایشان در صبحها و عصرها ١٧ بگو کیست پروردگار اسماءها و زمین بگو خداست بگو ایان پر گویند شما بغیر از او مدد گارانی که مالک نیستند برای نفسهای خود نفعی و نه ضرری بگو ایان یکسانند کرد و بینا ١٨ ایان یکسانند تا و یکها و دوشی به یا توانیدند برای خدا شریکانی که بیا فریبند مثل افیدن او مشبه شده اند فرید برایشان بگو خداست افریننده هر چیز و اوست یکتای بسیار غالب ١٩

نصف

زَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ اَوْ مِثْلِ زَبَدٍ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْاَمْثَالَ ۚ ۲۲ الَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلرَّحْمٰنِ الْحُسْنٰى وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَزَ بِهِ وَلَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۚ ۲۳ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَاَنْتُمْ لَمْ تَعْلَمُوْا ۚ ۲۴ اِنَّمَا اَنْزَلْنٰ اِلَيْكَ مِنَ رَّبِّكَ الْحَقَّ وَلَٰكِنْ هُوَ اعْمٰى

مرعد ۱۶۴ الجوز سیزدهم

اِنَّمَا يَذْكُرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ۚ ۲۵
 الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَاَلَّا
 يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ۚ ۲۶ وَالَّذِيْنَ
 يَصْلُوْنَ مَا اَمَرَ اللَّهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ
 وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِخِيفَةٍ سُوْءٍ
 الْحِسَابِ ۚ ۲۷ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوْا ابْتِغَاءَ
 وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
 اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 وَيَذَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُوْ
 لٰئِكَ لَهُمْ عُقْبٰى الدَّارِ ۚ ۲۸ جَنّٰتُ
 عَدْنٍ يَدْخُلُوْنَهَا وَاَمْنَ صَلَاحٌ مِّنْ
 اَبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
 وَاَلَمْ تَكُنْ يَدُكَ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ
 بَابٍ ۚ ۲۹ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا
 صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبٰى الدَّارِ ۚ ۳۰ وَالَّذِيْنَ
 يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهِ
 وَيَقْطَعُوْنَ مَا اَمَرَ اللَّهُ بِهِ اَنْ يُوصَلَ
 وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ
 لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۚ ۳۱
 اللَّهُ يَكْبُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَ
 يَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
 وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ
 ۚ ۳۲ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ لَا
 اَنْزَلَ عَلَيْنَا اٰيَةً مِنْ رَّبِّهِ قُلْ اِنَّ
 اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِيْ
 اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۚ ۳۳

فرو فرستاد از آسمان آبی پس روان شد رود خاها با نذازشان پس برداشت آن
 آب روان کف بلند را و از آنچه بر می فروزند بر آن در آتش برای طلب زبوری یا
 مایه تعلیش کف نیست مانند آن همچنین مثل میزند خدا حق و باطل را پس اما آن کف
 می رود انداخته شده و اما آنچه نفع می رسد آن مردمان را پس قرار می گیرد در زمین
 همچنین میزند خدا مثلها را ۲۲ برای آنکه احباب نموده اند هر پروردگار خود را
 نیکوئی و آنانکه احباب نمودند مرا و را اگر اینک باشد مرا ایشان را آنچه در
 زمین است همه و مانند آن یا آن هر اینه فدا دهند آنرا انکروه مرا ایشانراست
 بدی حساب ۲۳ و آرام گاه ایشان دوزخست و بد است آن بستر ۲۴
 ای ای پس کسی که داند اینرا که آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار حقست
 مثل کسی است که او کور است پس نمی پذیرند مگر صاحبان عقلها ۲۵ و آنانکه وفا
 مینمایند بعهد خدا و نمیشکنند پیمانرا ۲۶ و آنانکه می پیوندند آنچه را فرموده خدا
 بانانکه پیوند کرده شود و می ترسند از پروردگار خود و می ترسند از بدی حساب ۲۷
 و آنانکه صبر کردند برای طلب رضای پروردگار خود و پیاداشتند نماز را و انفاق
 کردند از آنچه روزی کردیم ایشانرا در جهانی و آشکارا و دفع مینمایند بخوبی بدی را
 انها مرا ایشانراست عاقبت انرا ۲۸ هشتمهای قامت داخل میشوند آنها را
 و گمانی که شایسته باشند از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان و
 فرشتگان در آیند برایشان از هر در ۲۹ سلام بر شما بسبب صبر کردن
 شما پس نیکوست عاقبت آن سرائی ۳۰ و آنانکه میشکنند پیمان خدا را پس از محکم
 بکشتن آن و قطع مینمایند آنچه را فرموده خدا بان که پیوند کرده شود
 و پیاد مینمایند در زمین این گروه مرا ایشانراست لعنت و مرا ایشانراست
 بدی آن سرائی ۳۱ خدا کشاده میگرداند روزی را برای هر که
 خواهد و تنگ میگرداند و شادمان شدند بندگان دنیای و نیست
 زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی ۳۲ و میگویند آنانی که کافر شدند چرا فرو
 فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگار او بگوید رستی که خدا کبراه میکند
 کی را که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود کی را که بازگشت نموده ۳۳

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ٣٤ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَا بِهِمْ
كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَلْذُقُوا عَلَيْكُمْ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ يَا رَحْمَنُ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ٣٥ وَكَوَأَنَّ قُرْآنًا سُرَّتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قَطِيعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةً بِالْمَوْئِدِ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَلَمْ يَنْشُرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ كُوِّنَ لَهُ الْإِنشَاءُ اللَّهُ هَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصَلِّبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تُحْلِقُ قَرِيبًا مِنْ
الْجُودِ سِيزُودُهُمْ رعد ١٤٥

داریم حتی یایی وعد الله ان
الله لا يخلف الميعاد ٣٤ ولقد
استهزئ برسول من قبلك
فامليت للذين كفروا ثم انزلنا
فكيف كان عقاب من آمن
هو قائم على كل نفس بما كسبت
وجعلوا لله شركاء قل سمواهم
ام تدبونه بما لا يعلم في الارض
ام ينظرون القول بل زين
للذين كفروا مكرهم وصدوا
عن السبيل ومن يضل الله
فما له من هاد ٣٥ لهم عذاب
في الحياة الدنيا ولعذاب الآخرة
اسق ومالهم من الله من واد ٣٦
مثل الجنة التي وعد المتقون
فجرى من تحتها الانهار اكفها
ذائم وظلها تلك عاقبى الذين
اتقوا وعقبى الكافرين النار ٣٧
والذين اتينا هم الكتاب يفرحون
بما انزل اليك ومن الاكابر
من ينكر بعضه قل انما امرت ان
اعبد الله ولا اشرك به اليه ادعوا
واليه ماب ٣٨ وكذلك اتركناه
حكما عربيا ولئن اتبعتم اهواءكم بعد
ما جاءك من العلم مالكت من الله
من ولي ولا واد ٣٩

انان که ایمان آوردند و می‌آوردند دلهای ایشان بیاد خدا گاه باشید که بیاد
خدا آرام می‌یابد دلهای آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته
زندگانی خوشیست مرایشان را و نیکوئی بازگشت ٣٤ همچنین فرستادیم ترا
در امتی که بتحقیق گذشتند پیش از ایشان امتها تا بخوانی برایشان آنچه را وحی
کردیم بسوی تو و ایشان کفر می‌ورزند بخدای بخشاینده بکوا و پروردگار منست نیست الهی
مکرا و برا تو گل نمودم و بسوی اوست بازگشت من ٣٥ و اگر آنکه باشد قرانی که روان
گردانیده شود بان کوهها یا پاره پاره کرده شود بان زمین یا بحر! ورده شود بان مرده کان
بلکه مرخدا بر است امرهای ایابس ندانستند انان که ایمان آوردند اینرا که اگر خواستی خدا
هر اینه راهنمایی کردی مردم راه و همیشه انان که کافر شدند برسد ایشان را بسبب
آنچه کرده اند بلائی کوبنده دلهای او را و آید نزدیک بسرای ایشان یا بیاید
وعد خدا بدوستی که خدا خلف نماید و وعد را ٣٥ و هر اینه بتحقیق که استهزا
کرده شد به پیغمبرانی پیش از تو پس مهلت دادیم مرانرا که کافر شدند پس کفرتم ایشان
را پس چگونه بود عقوبت من ٣٦ آیا پس کسی که او نکب است بر هر نفسی یا آنچه کسب کرد
و گردانیدند برای خدا شریکان بگو نام هیدایشان را یا آگاه میگردانید او را یا آنچه نمیداند
در زمین یا بظاهر از گفتار بلکه از استه شده برای انان که کافر شدند مکر ایشان و باز
داشته شده اند از راه و کسی را که کمره کند خدا پس نیست مر او را راهنمایی ٣٧ مرایشان
راست عذابی در زندگانی دنیا و هر اینه عذاب آخرت سخت تر است و نیست مرایشان
از خدا هیچ نگاه دارند به مثل بهشتی که وعد داده شده اند پرهیزکاران که می‌روند از
زیر آنها پرها میوه آن همیشه گیت و سایه اش اینست عاقبت کسانی که پرهیزکاری
نمودند و عاقبت کافران اتش است ٣٨ و انان که دادیم ایشان را کتاب شادمان
میشوند با آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو و از آن طایفهها گیت که
انگار میکند بعضی از او بخواین نیست که فرموده شد ام که پرستم خدا را
و شرک نیاورم با و بسوی او میخوانم و بسوی اوست بازگشت من ٣٩ و همچنین
فرو فرستادیم انرا حکمی عربی و هر اینه اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را بعد
از آنچه آمده تو را از دانش نباشد سر ترا از خدا هیچ یاوری و نه هیچ نگاه دارند ٣٩

وَقَدْ ارسلنا رسلا من قبلك وجمعا نالهم ازواجاً وذريةً وما كان لرسول ان يأتي بآية الا باذن الله لكل اجل كتاب
 نحو الله ما نشاء ونزلت عندكم الكتاب هـ واما نوبتك بعض الذي بعدهم او توقفتك فانما عليك البلاغ ونزل
 احساب هـ اولم يروا انا ناتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحاسب هـ وقول
 الذين من قبلهم فليعلموا ان الله المكرم جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار هـ ويقول الذين كفروا لست مرسل
 ابراهيم
 ١٩٤
 الجز وسيزرهم

٤ قل كفى بالله شهيدا بيني
 وبيكم ومن عند علم الكتاب هـ
 سورة ابراهيم ثمان وعشرون آية
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ
 النَّاسُ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ
 رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ هـ
 اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
 فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ
 عَذَابٍ شَدِيدٍ هـ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُوْنَهَا بَعۡوًا اَوْ
 لَيْتَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ هـ وَمَا
 ارسلنا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِاللِّسَانِ قُوَّةٍ
 لِّبَيِّنٍ لَهُ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَهْدِيْهُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ هـ وَلَقَدْ ارسلنا مُوسٰى
 بِآيَاتِنَا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
 اِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيٰتِ اللَّهِ اِنَّ
 فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ
 وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيَّكُمْ اِذْ اَخٰجِيْكُمْ مِنْ اِلٍ
 فِرْعَوْنَ يَوْمَ مَوَّنٰكُمْ سُوْءَ الْعٰدِلِيْنَ
 وَبَدَّحُوْنَ اَبْنَآئَكُمْ وَكَيْسَحُوْنَ
 نِسَآئَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ عَظِيْمٌ هـ

وهراینه بتحقیق که فرستادیم رسولان پیش تو و کردانیدیم برای ایشان زنان و فرزندان
 و نباشد رسولی که بناورد آیتی را مگر بفرمان خدا برای هر اجلی هـ نوشته است
 محوینماید خدا آنچه را میخواهد و ثابت میگرداند آنچه را خواهد و نزد اوست اصل کتاب
 و اگر بنمایم تو بعضی آنچه را که وعده کرده ایم ایشان را یا میزاییم ترا پس خراین نیست که برکت
 رسانیدن و بر ماست حساب هـ آیا و ندیدند که ما میایم زمین را که میکنیم
 انرا از اطراف آن و خدا حکم میکند نیست هیچ پس اندازند هر حکم او را و از خود حسی است
 هـ و تحقیق که مگر نمودند آنکه پیش از ایشان بودند پس مر خدا را است مگر هر که
 میداند آنچه کتب میکند هر نفسی و زود باشد که بدانند کافران که برای کیت عاقبت
 آن سراي هـ و میگویند از آنکه کافر شده اند نیستی فرستاده شده هـ بگو بر است
 خدا کوه میانه من و میانه شما و کسی که نزد اوست دانش کتاب هـ

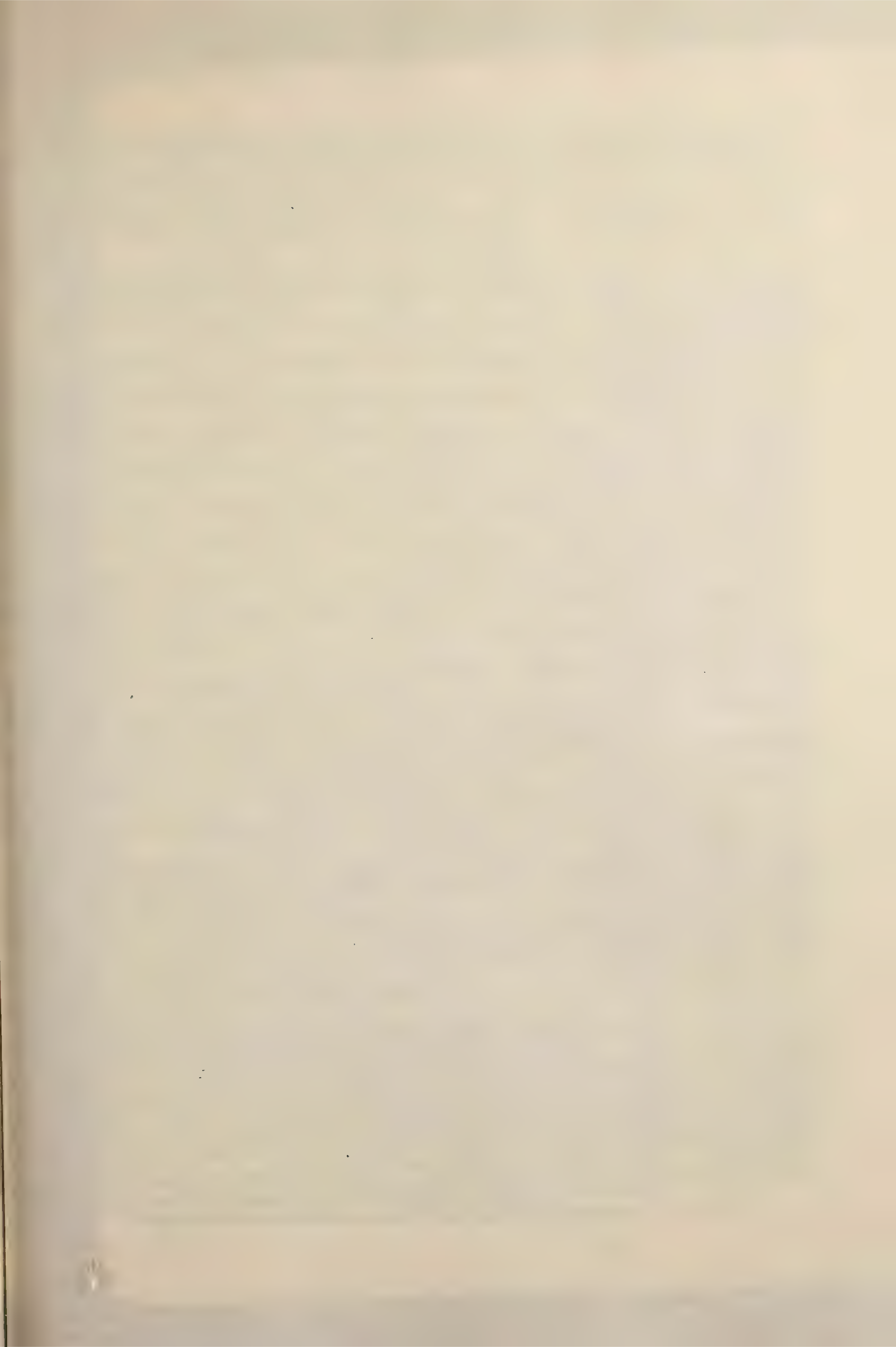
سورة ابراهيم عليه السلام رجا و رايد است مكي است
بسم خدي بخشايند مهران

الراي کتابیست که فرو فرستادیم از ابوی تو تا بیرون آوری مرد مرا از تاریکیها
 بسوی روشنائی بفرمان پروردگار ایشان بسوی راه آنکه از چند ستوده است م خدا
 که عز و راست آنچه در اسماءها و آنچه در زمین است و ای مرا کافران از عذاب سخت هـ آنان که
 اختیار میدنمایند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز میدانند از راه خدا و میخواهند از آنچه الهی
 در کراهی دور هـ و فرستادیم هیچ رسولی را مگر بلغت قوم او تا بیان کند برای
 ایشان پس کسر امید خدا هر که را خواهد و هدایت میکند هر که را خواهد
 و اوست از چند درست کردار هـ و هر اینه بتحقیق که فرستادیم موسی را با معجزات خود
 که بیرون آورد قومت را از تاریکیها بسوی نور و یاد آوری کن ایشان را بر روزهای خدا بدستی
 که در این هر اینه ایتماست برای هر بسیار صبر نمایند شکر گذاره و هنگامی که گفت
 مرقوم خود را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که رهانید شما را از آل فرعون
 که بپخشانیدند شما بدی عذاب را و میکشند پیران شما را و زنده میگذاشتند
 زنان شما را و در این از مایشی بود از پروردگار شما بزرگ هـ

وَمَا ذَلِك عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۚ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَذَابَ اللَّهِ
 مِنْ نَبِيِّ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرٌ عَلَيْنَا أَمْ صَبْرٌ نَامَا لِلنَّامِ مِنْ حَبْصٍ ۚ ۲۲ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
 وَعْدُكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا
 أَنْتُمْ مَا آتَاكُمْ بِصَرْحِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ ۚ ۲۳ مِنْ قَبْلِ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ ۲۴ وَأَدْخِلْ الَّذِينَ

الجزء من

۱۶۱

ابن هبیر

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ
 فِيهَا يَأْذِنُ رَبُّهُمْ يَحْبِبُهُمْ فِيهَا
 سَلَامٌ ۚ ۲۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ
 سَلَاكِلَهُ طَبَقَةً كَثِيرَةً طَبَقَةً
 صَلَّاهَا ثَابِتٌ وَفَرَعَهَا فِي السَّمَاءِ
 ۚ ۲۶ نُوفِي أَكْثَرُهَا كُلِّ حَبْرٍ بِأَذْنِ
 رَبِّهَا وَتَضَرَّبَ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۚ ۲۷
 وَمَثَلُ كُلِّ حَبْرَةٍ كَثِيرَةٍ
 حَبْرَةٍ أَجْتَلَتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ
 مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۚ ۲۸ يَتَّبِعُ اللَّهُ
 الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُصَلِّ
 اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 ۚ ۲۹ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نَفْسَهُمْ
 كُفْرًا وَآخَلُوا قَوْمَهُمْ ذَا الْبَوَارِ ۚ
 جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنْسَوْنَ الْقَرَارَ ۚ ۳۰
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ
 سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ
 إِلَى النَّارِ ۚ ۳۱ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
 آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
 لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا
 خِلَالَ ۚ ۳۲

و نیست این برخدا دشوار ۲۱ و ظاهر شدند برای خدا همگی پس گفتند تا توانان را
 انانرا که کردن کشتی نموده اند بد رستی که ما بودیم مر شما را پیر و پسر یا شما دفع
 کند اید از ما از عذاب خدا هیچ چیز را گفتند اگر هدايت میکرد ما را خدا هرینه هدا
 میکردیم ما شما را یکسانست بر ما خواه بنالیم و خواه صبر نماییم نیست برای ما هیچ کس
 گاهی ۲۲ و گوید شیطان اهنکام که گذارده شد امر بد رستی که خدا وعده کرده شما را
 وعده حق و وعده دادم من شما را پس خلف نمودم شما را و نبود مرا بر شما هیچ تسلطی
 مگر آنکه خواندم شما را پس اجابت نمودید مرا پس ملامت مکید مرا و ملامت
 کنید نفسهای خود را نیستیم من فریاد رس شما و نیستید شما را فریاد رس من
 بد رستی که من کافر شدم با آنچه شریک گردانیدید مرا ۲۳ از پیش بد رستی که ظلم
 کنندگان مرا نشانراست عذاب در دناک ۲۴ و در آورده شوند انانکه ایمان آورده اند
 و کردند کارهای شایسته به هشتهائی که میروند از زیر اینها نهرها جاودانیانند
 در اینها باذن پروردگارشان درود ایشان در اینها سلام است ۲۵ ایانند که چگونه
 ند خدا مثل کلمه پاکیزه مانند درختی است پاکیزه که ریشه اش قائم است و
 شاخش در آسمانست ۲۶ میدهد میوه خود را هر هنگام بفرمان پروردگارش و میزند
 خدا مثلها برای دمیان شاید ایشان پند پذیرند ۲۷ و مثل کلمه ناپاک مانند
 درخت ناپاک است که روئیده باشد جثه آن از بالای زمین نباشد مرا ترا هیچ
 قرار ی ۲۸ ثابت میکند خدا انانرا که ایمان آورده اند بکفایت ثابت در دناک
 دنیا و در اخوت و کمره میکند خدا انانرا و میکند خدا آنچه را بخواهد ۲۹
 ایانند ی بسوی انانکه تبدیل کردند نعمت خدا را بکفران و فرود آوردند
 قوم خود را بسوی هلاکت ۳۰ جهنم است در ایند انرا و بد قرار کاهیت است ۳۱ و کرد
 بیند برای خدا ما شد ها تا کمره کند از راه او بگو بهر
 برید پس بد رستی که باز کشت شما بسوی اشر است ۳۲
 بگو مر بیند کان مرا که ایمان آورده اند بپا دارند
 نماز را و نفعه کند از آنچه روزی کرده ایم ایشان را
 همان و اشکار پیش از آنکه بیاید روزی که نه بیعت در آن و نه دوستی ۳۳

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ
 مَخَرَّجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَفَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَخَسَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 بَنَتِ اللَّهُ لَا تُخْصَوْنَ إِلَّا الْإِنْسَانُ ظَلُومٌ كَفَّارٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ مِنْ دُونِ الْمَدِينَةِ مَنَازِلَ آمِنًا وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ
 ۚ رَبِّ انقِصْ أَضْغَلُنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ مَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَسْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي
 بَنِيَّ وَغَيْرَ ذِي بِيْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ رَبَّنَا لِيَقْبَلُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
 أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ هَتَوِيَ إِلَيْهِمْ
 وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَشْكُرُونَ ۚ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ
 مَا نَخْفِي وَمَا نَعْلُنْ وَمَا يَحْكُمُنَا
 اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي لِي كُنِيَ
 الْكِبَرِ اسْمِعِيلَ وَاسْمِعِيلَ إِنَّ رَبِّي
 لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۚ رَبَّنَا اجْعَلْنِي مِمَّنْ
 الصَّلَاةَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
 دُعَاءَنَا ۚ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۚ
 وَلَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ عَاذٌ عَنِ الْعَمَلِ
 الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
 تَخْصُ فَيَتَبَايَعُونَ فِي الْأَسْبَادِ ۚ وَهُمْ
 مُقْتَبِعُونَ وَهُمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُ
 وَأَفِئْدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۚ وَأَنْذِرِ النَّاسَ
 يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ يَقُولُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ ۚ
 نَحْبِ دَعَوَاتِكَ وَتَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ
 تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ نَذِيرٍ
 ۚ وَكُنْتُمْ فِي مَآكِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
 وَرَبَّنَا لَكُمْ الْأَمْثَالُ ۚ وَقَدْ كُنْتُمْ
 تَسْتَدْلِلُونَ مُكْرِمًا وَأَنْ كَانَ مُكْرِمًا لِرَبِّكُمْ
 مِنْهُ لِلْجِبَالِ ۚ

ابرهیم

۱۶۹

الجزء وسیرت

خداست آنکه بدیدار و در آسمانها و زمین را و فرستاد از آسمان ای پسر بیرون آورد بان از
 میوه ها روزی برای شما و مخرج کرد برای شما کشتی را ناردان شود در دریا بفرمان او و مخرج گردانید
 برای شما نهرها را ۳۵ و مخرج گردانید برای شما افتاب و ماه را بر سرعت رفته و مخرج گردانید برای
 شما شب و روز را ۳۶ و داد شما از هر چه سوال کردید از او و اگر شما دیدید نعمت خدا را بشمارد
 بنیاورید از بددستی که آدمی هر آینه ظلم کند ایست بسیار نا سپاس و هنگامی که گفت
 ابرهیم پروردگار من بگردان این شهر را امن و دور گردان مرا و فرزندان مرا از اینکه پرستیم
 بتا را ۳۷ پروردگار من بددستی که آنها کمراه نمودند بسیاری از مردم مرا پس هر که
 پیروی کند مرا پس بددستی که او از منیت و هر که نافرمانی کند مرا پس بددستی
 که تو امر زنده مهر بانی ۳۸ پروردگار ما بددستی که من ساکن گردانیدم بعضی از
 فرزندان خود را در وادی غیر صاحب زرع نزد خانه تو که حرام گردانیده شده است
 پروردگار ما تا بپادارند نماز را پس بگردان دلهای مردم را که میل کند بوی
 ایشان و روزی ده ایشان را از میوه ها شاید ایشان شکر کنند ۳۹ پروردگار ما بددستی
 که تو میدانی آنچه پنهان داریم و آنچه آشکار می نمایم و پوشیده نیست بر خدا هیچ چیز
 در زمین و نه در آسمان ۴۰ ستایش مر خدا را که بخشید من در حال پیری اسمعیل و اسحق
 را بددستی که پروردگار من هر آینه شنوند دعایست ۴۱ پروردگار من بگردان مرا بپادارند
 نماز و از فرزندان من پروردگار ما و قبول نما دعای مرا ۴۲ پروردگار ما بپادار مرا و پرورد
 و ما در مرا و عمر مؤمنان را روزی که برپا شود حساب ۴۳ و پسندار خدا را غافل را آنچه میکند
 ستم کاران ۴۴ جز این نیست که تاخیر می نمایم ایشان را برای روزی که خیره میگردان دیدها ۴۵
 در حالتی که شتاب نمایندگان باشند بر دارندگان سرهای خود را برنگرد بوی ایشان نظر ایشان
 و دلهای ایشان خالیست رفیم ۴۶ ویم تمام مردم را اندوختی که بیایند ایشان را عذاب پس گویند آنان که
 ستم کرده اند پروردگار ما پس باز دار ما را تا مدتی نزد یک ۴۷ تا احباب کنیم
 دعوت تو را و پیروی کنیم ای او بود که سوگند میخوردید پیش از این که نیست مر شما هیچ زوالی ۴۸
 و سالن سدید در مسکنهای بانه ستم کردند بر نفسهای خود و ظاهر شد مر شما را که چگونه کردیم
 بایشان و زدیم برای شما مثلها ۴۹ و تحقیق که مکر کردند مکر خود را و نزد خداست مکر
 ایشان و اگر چه بود مکر ایشان که بر طرف شود از آن کوهها ۵۰

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتُفَنِّسُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۝ تَفْجَرُ يَافِي اللَّهِ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۝ سَرَّيْعُ الْحِسَابِ ۝ هَذَا بَدَاخٌ لِلنَّاسِ وَلِيُعْلَمُوا أَنَّهَا هُوَالَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا وَلَوْ إِلَّا الْكِتَابَ ۝ ه سُوْرَةُ الْحَجَرِ تَحْتِ وَتَعْمُوْرُ مَسِيْدَةُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝ رَمَّا يَوُدُّ الْكَافِرُ لَوْكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ دَرَهُمْ يَأْكُمُوْا وَيَسْمَعُوْا
الحجر و چهار و هـ
۱۶
حجر

وَيَلْمِزُوا الْأُمَّلَ فَوَافٍ يَلْمُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبَةٍ إِلَّا وَلَهُمَا كِتَابٌ مُعْلَمٌ ۝ مَا تَتَّبِعُ مِنْ أَمَةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْذِرُونَ ۝ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝ لَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْمَلَأِ ثَكْرَةً إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذْ أَنْصَرَيْنَ ۝ إِنَّا نَحْنُ الذِّكْرُ وَاتَّكَلُ عَافِيُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعٍ الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا أَتَاهُمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ كَذَلِكَ نَسْلُكُ فِي تِلْكَ الْحَجْرِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ تَحَنَّنَّا عَلَيْهِمْ يَا أَيُّهَا السَّمَاءُ فَطَلُوْا فِيهِمْ مَرَجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَبَّاتُهَا لِلنَّاطِقِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ إِلَّا مِنَ أَسْرَقَ لَمَعَهُ فَنَبَّعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَرْضُ مَدَدًا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا دَوَابِّي وَنَبَّاتُهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُزْرُونَ ۝ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَكُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝

سُوْرَةُ الْحَجَرِ وَنَدَائِلُهَا فِي مَكِّيٍّ هِست

پس بشارت الهی که خدا را خلف کند و عده خود است رسولان خود را بد رستی که خدا از چند صاحب انتقام است به روزی که بدل کرده شود زمین بغیر این زمین و اسماءها و ظاهر شوند برای خدای یگانه قهر کننده آه و بیدنی گناه کاران را در آن روز بسته شده در زنجیرها ۵ پیراهنهای ایشان از قطران است و پوشد رویهای ایشان را آتش ۳ تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه کس کرده بد رستی که خدا از وحی است ۴ این کفایتست مرد مرا و تا ترسانید شوند بان و تا بدانند که خراب نیست که اوست خدای یگانه و تا پند گیرند صاحبان عقلماء ۵

بنام خدای بخشاینده مهربان
الر ۱ این ایتهای کتاب و قرآنیت روشن ۲ بسا از رو کنند آنانکه کفر ورزید اند که کافر بودند مسلمانان ۳ و اگر ایشانرا که بخورند و بر خوردار کردند و مشغول گردانند ایشانرا از رو پس زود باشد که بدانند ۴ و هلاک نگردانیدیم هیچ قریه را مگر و حال آنکه مرا و اوقی بود نوشته معلوم ۵ پیشی نکرد هیچ امتی اجل خود را و باز پس نماند ۶ و گفتند ای نانکه فرو دادم برا و ذکر بد رستی که تو هرینه دیوانه ۷ چرا نمی آوری بما فرشتگان را اگر هستی از راست گویان ۸ فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر بحق و نباشند هنگام مهلت داده شدگان ۹ بد رستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بد رستی که ما مرا ترا هر نه نگهبانانیم ۱۰ و هرینه بتحقیق که فرستادیم پیش از تو در طوائف پیشینیان ۱۱ و نمی آمد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند که با و استهزا میکردند ۱۲ همچنین در می و دریم انرا در دلهای گناه کاران ۱۳ ایمان نمی آورند بان و بتحقیق گذشت سنت پیشینیان ۱۴ و اگر میکشادیم بر ایشان دریا را آسمان پس می بودند که اکثر اوقات در آن بالا روند ۱۵ هرینه می گفتند خراب نیست که بسته شده دیده های ما بلکه ما ایم گروهی جادو کرده شدگان ۱۶ و البته بتحقیق که گردانیدیم در آسمان برجهای و راستیم انرا از برای نگریدگان ۱۷ و نگاه داشتیم انرا از هر شیطان را ندانند ۱۸ مگر آنکه بد زدی داشت گوش را پس از چهره دادم باشد او را پاره آتشی روشن ۱۹ و زمین را باز کشیدیم انرا و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر چیزی بخیه ۲۰ و گردانیدیم از برای شما در آن اسباب بعیثت و کبی را که نیستید شما را و دوعی دهندگان ۲۱

فَاغْفِرْ لَهُمْ مَا كَانُوا يُكْسِبُونَ ١٤ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْصَبْ الصَّعْحَ الْجَمِيلَ ١٥ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ١٦ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ١٧ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا
 تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ١٨ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ١٩ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ٢٠ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ٢١
 فَوَرَبِّكَ لَنَسُكَّنَهُمْ أَجْمَعِينَ ٢٢ كَمَا كُنَّا نَقُولُ ٢٣ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ٢٤ إِنَّا كُنَّا بِكَ الْمُسْتَفْزِعِينَ ٢٥ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ سَوْفَ يَعْلَمُونَ ٢٦
 مَجْل ١٢٣ كَجَوْزٍ جَهَادٍ دَهْرٍ

مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ سَوْفَ يَعْلَمُونَ ٢٦
 وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ
 بِمَا يَقُولُونَ فَبِمَا يَحْزَنُ رَبُّكَ وَكَرَّ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ٢٧ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ
 حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ٢٨
 سُورَةُ النحل مائة وثمانون آية
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
 لِلْقَمَرِ وَلَا لِلشَّيْءِ مِمَّا خَلَقَ ١ يَتَزَلَّ
 الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ عَلَى مَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ٢ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ٣ خَلَقَ الْإِنْسَانَ
 مِنْ نُفُفٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ٤
 وَالْأَنفُسُ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دُفٌّ
 وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٥ وَلَكُمْ
 فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَعُونَ وَحِينَ
 تُسْرَحُونَ ٦ وَنَحْنُ أَتَقَالِكُمْ إِلَى
 بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بِالْغَيْبِ إِلَّا لِيُنْزِلَ
 الْإِنْسَانُ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ ٧
 وَالْخَيْدَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
 وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ
 وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ٩

پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ١٤ و نیا فریدیم اسمانها و زمین را آنچه
 را در میان آنها آن دو است مگر بحق و بد رستی که قیامت هر آینه اینده است پس در گذرد و گذشت
 نیکو ١٥ بد رستی که پروردگار تو است آفریننده داناء ١٦ و هر آینه بتحقیق که دادیم ترا
 هفت ارمغانی و قرآن عظیم ١٧ مکنان البته دودید خود را بسوی چیزهایی که بهره مند
 گردانیدیم بان اصنافی را از ایشان و اند و محو بر ایشان و فرودار بال خود را برای ایمان و دلان
 ١٨ و بگوید رستی که من ترسانند بیان کنندام ١٩ همچنانکه فرو فرستادیم بر قیمت کنندگان
 ٢٠ انانی که گردانیدند قرآن را پارها ٢١ پس پروردگار تو که هر آینه پر سیم البته از ایشان یکی
 از آنچه بودند که میکردند ٢٢ پس اشکارنا آنچه را فرموده شد و در بگردان از شرک و درندگان ٢٣
 بد رستی که ما کفایت نمودیم از تو است هر آینه از آنکه شریک میکردانند با خدا خدای
 دیگر پس زود باشد که بدانند ٢٤ و هر آینه بتحقیق که میدانیم اینرا که تو تنگ میشو سینه ات
 بسبب آنچه میکنی بد رستی تسبیح کن بتایش پروردگار خود و باش از سجده کنندگان ٢٥ و بد رست
 پروردگار خود را
 بیاید ترا یقین ٢٦

سورة النحل یکصد و بیست و هشت و اربعه است

بسم
 نزدیک شد امر خدا پس بشتاب طلب نمائید از امر هست و ببلند از آنچه شریک میکردانند
 فرو فرستد فرشتگان را با روح از امرش بر هر که خواهد از بندگان خود اینکه بیم نمائید بچیز
 که نیست معبودی مگر من پس بپرهیزید از من ٢ خلق کرد اسمانها و زمین را بحق برتر است از آنچه
 شرک می و رند ٣ آفریدادی را از نطفه پس اکنون او جدال کند ایست شکار ٤ و چهار پایا را
 آفرید آنها را برای شما در آنها پوششی است و منفعتها و از آنها بخورد ٥ و از برای شما در آنها
 تجالی است هنگامی که می آید و انگاه که سرمید هید بچراگاه ٦ و میکشد بارهای شما
 را بسوی شهری که نباشید شمار سنده بان شهر مگر بر رخ نفسها بد رستی که پروردگار
 شما هر آینه مهربان نیست رحم کند ٧ و اسبان و استران و خرا را سوار شوید آنها
 را و برای زینت و می آفریند آنچه را نمیدانید ٨ و بر خد است نمودن راه میانه و از آنها
 مخیرست و اگر خواستی خدا هر آینه بر راه میانه راه نمائی نمودی شما را همگی ٩

الَّذِينَ تَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ فَتُحْيِيهِمْ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْمَخِيلَةَ طَالَمَا أَنْفُسُهُمْ تَلْمِزُهُمْ أَنْفُسُهُمْ فَانْقَلِبْ إِلَى رَبِّكَ فَأَعْلَمْ بِمَا كُنْتَ تَعْمَلُونَ ٢٩ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَتَاوًى لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَاكَ إِلَّا تَنْوِينٌ ٣٠ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدُنَا الْأُخْرَى خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ٣١ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ نُجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ٣٢ الَّذِينَ تَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ يُحْيِيهِمْ ٣٣ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٤ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَخِيلَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ مِنْ رَبِّكَ تَحُلْ ١٢٥

الجزء چهارم

كذلك فعل الذين من قبلهم وما علمهم الله ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ٣٥ فأصابهم سيئات ما عملوا وحق عليهم ما كانوا به يستهزئون ٣٦ وقال الذين أشركوا لو شاء الله ما عبدنا من دونه من شيء ولا آباءنا ولا أحرمانا من دونه من شيء كذلك فعل الذين من قبلهم فقل على الرسل إلا البلاغ المبين ٣٧ ولقد بعثنا في كل أمّة رسولا أن عبدوا الله وأجنبوا الطاغوت فمنهم من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسرّوا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة المكذِبين ٣٨ إن محمداً من قبلهم فإنا لله لا يهدي من يشاء من قبلهم وما كنا من ناصرين ٣٩ وأقموا لله حمداً أيما نعمة لا يبعث الله من يموت بلى وعداً عليه حقاً ولكن أكثر الناس لا يعلمون ٤٠ ليس بينكم الذي يخلفون فيه وليعلم الذين كفروا أنهم كانوا كاذبين ٤١ أمّا قولنا الشئ إذا أردناه أن نقول له كن فيكون ٤٢ والذين هاجروا في الله من بعد ما ظلموا لنبوتهم في الدنيا حسنة ولآخر الأجر العظيم أكبر من ذلك كانوا يعملون ٤٣

اننانکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان ستم کنندگان نفسهای خود پس در انداختند صلح را که نبود پیر که بکنیم هیچ بدیاری بد رستی که خدا ناست با نچه در دنیا که می کردید ٢٩ پس در آئید درهای دوزخ را جا و دایان در آن پس هر آینه بد است جایگاه تکبر کنندگان ٣٠ و گفته شد مرانانی را که پرهیزکاری نموده اند چه چیز را فرو فرستاده پروردگار شما گفتند خیر مرانانی را که نیکی کردند در این دنیا نیکیست و هر آینه برای آخرت بهتر است و هر آینه نیکیست برای پرهیزکاران ٣١ بهشت های با اقامت در آیند در آنها می رود از دیر آنها نهرها مرا ایشانرا است در آنها آنچه خواهند همچنین جز امید هد خدا پرهیز کاران ٣٢ انکه میمیرانند ایشانرا فرشتگان پاکیزه گان ٣٣ گویند سلام بر شما در آئید را بسبب آنچه بودید که میکردید ٣٤ آیا انتظار میبرند مگر اینرا که بیایند ایشانرا فرشتگان بیایند امر پروردگار تو همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم نموده ایشانرا خدا ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم می نمودند ٣٥ پس رسید ایشانرا بدیهای آنچه کردند و فرا گرفت ایشانرا آنچه بودند که بان استهزا می نمودند ٣٦ و گفتند آنانکه شرک ورزیدند اگر خواستی خدا نمیپرستیدیم بغیر او هیچ چیز ماونه پدران ماونه حرام میفودیم بدون حکم او هیچ چیز را همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس آیا بر رسولانست مکرر سائیدن هویدا ٣٧ و هر آینه تحقیق که بر آنچه میمیرانند در هر گروهی رسولی را که پرستید خدا را و دوری نمائید از طاعت پر از ایشان کسی است که راه نمائی کرد خدا و از ایشان کسی است که ثابت شد بر او گمراهی پس راه روید در زمین پس به بینید که چگونه بوده عاقبت تکذیب نمایندگان ٣٨ اگر حرم و رزی بر هدایت ایشان پس بد رستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که گمراه می میکند و نیت مرا ایشانرا هیچ یاری دهندگان ٣٩ و سوگند خوردند بخدا سخت تر بر ستم کنندگان خود که بر نمیانگیزد خدا کسی را که بمیرداری و عدل داریست بر او حق ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ٤٠ تابیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف می نمایند در آن و تابیدند آنانکه کافر شدند اینک ایشان بوده اند دروغ گویند ٤١ جز این نیست که قول ما هر چیز را چون خواهیم انرا است که گوئیم انرا که باش پس می باشد ٤٢ و انانکه مهاجرت کردند در راه خدا پس از آنکه ستم کرده شده بودند هر آینه جا میدهم البته ایشانرا در دنیا نیکی و هر آینه مزد آخرت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٤٣

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۴۴ وَآرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ الْاِرْحَامَ لَا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۴۵ بِالْبَيِّنَاتِ وَ
 الزُّبُرِ وَآتَيْنَاكَ الْبَيِّنَاتِ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝۴۶ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ وَ
 يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَتَّى لَا يَتَّعِزُّوا ۝۴۷ أَوْ يَخَذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ ۝۴۸ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ ۝۴۹
 سُبْحَانَ اللَّهِ بِرَوَايَةِ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يُتَّقُوا ظِلَالَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۝۵۰ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 شَيْءٍ ۝۵۱

الحزب چهاردهم ۱۷۶ غل

دَابَّةٌ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۵۲ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوِّهِمْ وَيَفْعَلُونَ
 مَا يُؤْمَرُونَ ۝۵۳ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا
 الْمَلَائِكَةَ إِنَّمَا هُمْ رِجَالٌ ۝۵۴ فَالَّذِينَ
 قَارَعُوا ۝۵۵ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَهُ الَّذِينَ دَاوَسُوا الْأَعْلَى ۝۵۶
 تَتَّقُونَ ۝۵۷ وَمَا يَكُمُ مِنْ نِعْمَةٍ
 اللَّهُ نَمْرًا ذَاتَكُمْ الْفَرُّ فَالَّذِينَ
 تَجْتَنُّونَ ۝۵۸ ثُمَّ إِذَا كَفَّ الضُّرُّ
 عَنْكُمْ إِذَا مَرَّ بِكُمْ مِنْكُمْ لَمْ يَنْصَرِفْ
 ۝۵۹ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَيَمْتَنُوا
 فَنُفِثَ تَعْلَمُونَ ۝۶۰ وَيَجْعَلُونَ
 لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 تَاللَّهِ كُنْتُمْ تَعْتَدُونَ ۝۶۱ وَيَجْعَلُونَ
 لِلَّهِ مَا يَشْتَهُونَ ۝۶۲ وَإِذَا بَخِشَ
 أَحَدُهُمْ بِالْأَنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُوَدًّا
 وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۶۳ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْلِ
 مِنْ سَوْءِ مَا يُنْزِرُ بِهِ أَيُّكُمْ عَلَى
 هُوْنٍ أَمْرِيْدُ شُهُ فِي التَّرَابِ ۝۶۴
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝۶۵ لِلَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَ
 لِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۶۶
 ۝۶۷ وَكَوَيْلًا لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۝۶۸
 عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا يَخْرُجُ عَنْ أَجْلِئِهِمْ
 فَاذْجَبْ أَجْلَهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ سَاعَةً
 وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ۝۶۹

اننانکه صبر نمودند و بر پروردگار خود توکل نمایند ۴۴ و فرستادیم پیش از تو مکر مردانی که
 وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس پرسید از اهل ذکر اگر هستی که نمیدانید ۴۵ بپیشانی
 و کتابهای نوشته و فرو فرستادیم بسوی تو ذکر را تا بیان نمائی برای مردم آنچه فرو فرستاد
 شد بسوی ایشان و شاید ایشان تفکر کنند ۴۶ پس آیا ایمن شده اند آنانکه مکر کردند
 بدخار را که فرو برد خدا ایشان را زمین یا بیاید ایشان را عذاب از جایی که دریافت نمایند
 یا بگیرد ایشان را و گردیدن ایشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان ۴۷ یا بگیرد ایشان را بر
 ترسی پس بد رستی که پروردگار شما هر آینه مهربانست رحم نماید ۴۸ و آیا نمی نگرند بسوی
 آنچه آفرید خدا از چیزی که میکرد شما را ایشان را جانب راست و چپ در حالتی که سجده کنند
 مر خدا را و ایشان خوراند به و مر خدا را سجده کند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از
 جنبند و فرشتگان و ایشان کردن کشتی نمایند آه میسرند از پروردگار خود از بالا آسمان
 و میکنند آنچه فرموده شده اند ۴۹ و گفت خدا میگردید بخدائی دو خدا جز این نیست که او خدا
 یست یگانه پس از من بترسید ۵۰ و مرا و راست آنچه در آسمانها و زمین است و مرا و راست
 دین دایم و لازم پس یا از غیر خدا میپرهیزید ۵۱ و آنچه با شماست از نعمی خداست پس
 هرگاه برسند شما را تعجبی پس بسوی و زاری مینمایید ۵۲ پس چون برداردان تعب را از شما انگار
 گروهی از شما بر پروردگارشان شرک می و دند ۵۳ تا کفران نمایند با آنچه داده ایم ایشان را پس
 بهره و در گردید پس زود باشد که بدانید ۵۴ و میگردانند برای آنچه نمیدانند حصه از آنچه
 روزی نمودیم ایشان را سو کند بخدا که هر آینه پرسیده شوید البته از آنچه عسستید که تمت می
 بندید ۵۵ و میگردانند برای خدا دختران منزهت و مرا ایشان را است آنچه میل دارند ۵۶
 و هرگاه مرده داده شود یکی از ایشان بموئث بگرد روی او سیاه و او باشد
 خشمناک به پنهان شود از گروه خود از بدی آنچه مرده داده شد بان که ایا نگاه
 داردش بخواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید که بد است آنچه حکم
 میکنند ۵۷ مرانانی را که ایمان نمی آورند با خوت مثل بد است و مر خدا را است مثل برتر
 و است غالب درست کردار ۵۸ و اگر بگیرد خدا مردم را بسیم ایشان نکذارد بران
 هیچ جنبند و لیکن باز پس اندازد ایشان را تا مدت نام برده شده پس چون
 در آید اجل ایشان باز پس بزنند ساعتی و پیشی نگیرند ۵۹

میکند

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السَّمَكُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ الشَّرَّ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ عَمَّا تَأْتِيهِمْ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى
 أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَرِيقٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَانَهُمْ فَهُمْ وَيَوْمَئِذٍ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ هـ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِلْبَشَرِ لَكُمْ اللَّهُ عَزَّ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ عـ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 يَسْمَعُونَ مَاءً وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ دـ وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ
 النَّخْلُ وَالْأَعْنَابُ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
 سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ هـ وَادْعِي
 رَبَّكَ إِلَى الْخَيْرِ إِنَّ اخْتِيارِي مِنَ
 الْجِبَالِ بِوَنَاءٍ وَمِنْ الثَّجَرِ وَمِمَّا
 يَعْرِشُونَ مَا تُغْكِلُ مِنَ الْغَزَا
 فَاغْلُظْ صَبْرًا رَبُّكَ ذُلِّلَ خَلْجٌ
 مِنْ بَطُونٍ شَرِبَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 فِيهِ شِفَاءٌ لِلشَّامِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ أـ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
 ثُمَّ يَوْفِيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُزِيدُ إِلَى
 آدَالِ الْعَمْرِ لَكُمُ الْيَوْمَ عِلْمٌ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ بـ وَاللَّهُ
 فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
 الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَى
 مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
 أَفَبِعَمَلِهِمْ تَخْتَفُونَ جـ وَاللَّهُ
 جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَنِينَ وَحَدَدَ دَرَجَاتٍ
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ
 وَبِعِمَّةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ دـ وَجَعَلَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ رِزْقًا
 مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
 وَلَا يَسْتَطِيعُونَ فَلَا تَفْرَحُوا
 بِالْأَمْثَالِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ هـ

الجن و جهنم

نخل

و میگردانند برای خدا آنچه را که گراشت دارند و وصف میکند زبانهای ایشان دروغ
 را که مرا نشان است نیکویی حقا که برای ایشان است آتش و بد رستی که ایشان پیش داشته
 شده گانند عـ بخدا سو کند که هر آینه بتحقیق که فرستادیم بسوی طایفهائی که بودند پیش
 از تو پس ارایش نمود برای ایشان شیطان کرده های ایشان را پس و یاد ایشان است امروز
 برای ایشان است عذاب دردناک هـ و فرو فرستادیم بر تو قرآن را مگر برای آنکه بیان کنی از
 برای ایشان آنچه اختلاف نمودند در آن و راهنمایی و رحمتی برای گروهی که ایمان می آورند
 عـ و خدا فرو فرستاد از آسمان ابی پس زنده گردان زمین را بعد از مردن آن بد رستی که در
 این هر آینه آیتست مگر گروهی که میشوند مـ و بد رستی که مرثما را در چهار پایان هر آینه
 عبرتست می اشامانیم شما را از آنچه در شکمهای است از میان سرکین و خون شیر صافی کوارا
 مرا شامند گانرا عـ و از میوه های درختان خرما و انگور ها فرا میگیرید از آن مست کنید
 و روزی خوبی را بد رستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که تعقل مینمایند هـ
 و وحی نمود پروردگار تو بسوی مکرر غسل که بکیر از کوه ها خانه ها و از درخت و از آنچه
 دار است کند بـ پس بخور از میوه های پس بر و راه های پروردگار خود را رام شدگان بیرون
 اید از شکمهای آنها اشامیدنی که متفاوتست رنگهای آن در آن شفائست مردم را
 بد رستی که در این هر آینه آیتی است برای گروهی که تفکر مینمایند اـ و خدا بدید
 او در شما را پس میمیراند شما را و از شما کسی است که رد کرده شود بخوارترین زندگیا
 شانند بعد از آن شی چیزی را بد رستی که خدا دانائیت توانا بـ و خدا افزونی
 داد بعضی از شما را بر بعضی در روزی پس نیستند نانی که افزونی یافته اند در دکنندگان
 روزهای خود بر آنچه مالک شده دستهای ایشان پس ایشان در آن یکسان باشند
 ایال پس نعمت خدا است کار مینمایند مـ و خدا گردانید برای شما از خود هائاتان
 جفته ها را و گردانید برای شما از جفته هائاتان فرزند آن و نوادگان را و روزی
 داده شما را از پا کیزه ها پس ایال بیاطل ایمان می آورند و نعمت خدا ایشان
 ناسپاسی مینمایند اـ و میسرستند از غیر خدا چیزی را که مالک نمیشدند
 برای ایشان روزی را از آسمانها و زمین چیزی را و نتوانند پس مرئید
 برای خدا مثلها بد رستی که خدا میداند و شما نمیدانید هـ

عَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا فَاَحْسَنًا فَمَا يُؤْتِيهِ مِنْهُ شَيْئًا وَهُوَ يُعْطِيهِمْ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ وَأَنْتُمْ كَسَادٌ يَنْفُخُونَ فِي الْأَسْفَادِ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَنْفَعُهُ لَآيَاتِ الْبُحْرِ هَلْ يَلْعَنُوهُ يَوْمَ يُخْرَجُ الْأَمْوَالُ وَالْأَنْفُسُ فَاسْأَلُنِي أَقْرَبَ إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بَطُونٍ مُتَمَنِّئِينَ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ الْكُمُومَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَكُمْ ثُكُورٌ ۝ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

الجزء العاشر من القرآن
١٧٨

إِلَى الطَّيْرِ مُخْرَجَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ مِنْ بَيْنُونِكُمْ مَسْجِدًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَصْفَوْنَ فِيهَا يَوْمَ تُخْرَجُ الْأَمْوَالُ أَقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارُهَا وَأَشْعَارُهَا أَثَانًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ جِبَالِ الْوُحُوشِ غِلَافًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سُرَابِيلَ تُقَنِّمُ الْحَرَّ وَسُرَابِيلَ تُقَنِّمُ بَاسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَإِذَا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَإِذَا الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَائِهِمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ قَالُوا لَا تَقُوا اللَّهَ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَاقْتُلُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝

بر خدا مثلی بند خدیو شد که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که روزی عطا نموده باشد او را از خود روزی نیکوتر و نفقه نماید زان پنهان و آشکارا ایای بکسانند ستا بر خدا بلکه بیشتر بن ایشان نمیدانند و زده خدا مثلی و مردی را که یکی از ایشان گنست و در دست ندارد بر چیزی و او گرافت بر صاحبش بهر جا به وجه میسازدش نیاید بنیکویی یا بکشت او و کسی که فرماید بعدالت و او بر راه راستی باشد و او برای خداست نهایی اسماءها و زمین و نیست امر قیامت مکرمانند نکرستن دیده یا آن نزدیک تراست بد رستی که خدا بر هر چیزی تواناست و خدا بیرون آورد شمار از شکمهای مادران شما که بیست و پنج چیز را و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها را تا شاید شما شکر کنید و ایای نظر نمی نمائید بوی پرندگان تسخیر شدگان در میان آسمان نگاه نمیدار دانهها را بغیر از خدا بد رستی که در این هر اینده ایتماست برای گروهی که ایمان می آورند و خدا گردانید برای شما از خانههای شما از امکاهی و گردانید برای شما از پوستهای چهار پایان خانههایی که سبک می یابند آنها را در روز کوچتان و در روز درنگتان و از پشمهای آنها و کرکهای آنها و موهای آنها و خنجرهای پوشیدنی و بر خورداری تا هنگامی که خدا گردانید برای شما از آنچه آفریده است سایهها و گردانید برای شما از کوهها جاهای پنهان بودن و گردانید برای شما پیراهنها که نگاه دارد شما را از سرما و لباسهای جنک که نگاه دارد شما را از آسیب شما همچنین تمام میفاید قیمت خود را بر شما تا شاید شما کردن دهید پس اگر برگردند پس نیست بر تو مگر رسانیدن اشکار ۳۷ میشناسند قیمت خدا را پس انکار می نمایند آنرا و بیشتر ایشان کافرانند ۳۸ و روزی که بر می نیکویم از هر گروهی که او پس از آن داده نشود برای آنانکه کفر ورزیده اند و نه ایشان طلب رضا جوئی کرده شوند ۳۹ و هرگاه به بینند آنرا که ظلم نموده اند عذاب را پس سبک کرده نمیشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند ۴۰ و هرگاه به بینند آنان که شرک آورده اند شریکان خود را گویند پروردگار ما این گروهند شریکان ما که بودیم که میخواهیم بغیر از تو پس بسف کنند بوی ایشان گفتار را که بد رستی که شما هر اینده دروغ گویانید ۴۱ و بسف کنند بوی خدا را و روز صلی را و گردانید از ایشان آنچه بودند که افترا می کردند ۴۲

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زَادَتْهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ٩١ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ جِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَكْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ٩٢ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَيُتَاوَذُ بِالْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَبْظُرُ لَكُمْ لِمَ تَذَكَّرُونَ ٩٣ وَأَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ إِذَاعًا هَدًى لَكُمْ وَلَا تَقْضُوا الْإِيمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ كُفَيْدًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ٩٤ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَّضُوا عَهْدَهُمْ لَنَا بِبَيْعِهِمْ وَكُنَّا نَحْكُمُهُمْ

الجزء چهارم

١٤٩

نخل

دَخَلَا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى

مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ

لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

٩٣ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَلَكِنْ يَفْضِلُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ

يَشَاءُ وَلَسَوْنَ عَنْكُمْ تَعْمَلُونَ ٩٤

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلَا بَيْنَكُمْ

فَتَرَى الْقَوْمَ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْوَمَ

بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ٩٥ وَلَا تَتْرَوْا بَعْدَ اللَّهِ

ثَمًا قَبِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٩٦ مَا عِنْدَكُمْ

يَنْفَعُكُمْ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ يَاقُ وَلَجِبِ الَّذِينَ

صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

٩٧ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْشِ وَهُوَ

مُؤْمِنٌ فَلْيُجَنِّبْنَهُ جُحُودًا طَبِيعَةً وَلِجَزَائِمِ

أَجْرِهِمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩٨

فَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٩٩ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ

سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ

يَتَوَكَّلُونَ ١٠٠ إِنَّمَا سُلْطَانُ عَلَى الَّذِينَ

يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ١٠١

وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا يُتْرَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ

مُقْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

انسان که کفر ورزیده اند و باز داشته مردم از از اخذ بفرایم ایشانرا عذاب بر نالای عذاب
سبب آنچه بودند که افیاد می نمودند ٩١ و روزی که برانگیرید در هر گروهی کواهی برای ایشانرا
ایشان و بیاوریم ترا کواهی برانها و فرستادیم بر تو کتاب را بجهت بیان کامل هر چیزی را و جهت
هدایت و صحت و بشارت مرسلان از ٩٢ بد رستی که خدا امر می نماید بعدالت و نیکی کردن
و عطا کردن خویشان و نمی نمایند از کار زشت و ناشایست و ستم نمودن پسند میدهد شمارا
شاید شما آگاه شوید ٩٣ و وفا کنید به پیمان خدا هرگاه عهد بستید و مشکند سوگندهارا
پس از موکد کردن انضا و تحقیق که گردانید اید خدا را بر خود کفیل بد رستی که خدا میداند آنچه
میکنید ٩٤ و مباشید مانند زنی که کشور از هم تارهای رشته خود را از بعد محکم تارها تاباناز
داده میگیرد سوگند های خود را غش نمودنی میانه خود که باشد گروهی از فرزندان ترا و گروهی جز
این نیست که می نمایند شمارا اخذ بان و تابیان نماید برای شمار در روز قیامت آنچه هستید که
در آن اختلاف می نمایند ٩٥ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی شمارا یک گروه و لیکن همراه
نمایند کسی را که میخواهد و هدایت نمایند کسی را که میخواهد و هر آینه سوال کرده خواهید
البته از آنچه هستید که می کنید ٩٦ و میگیرید سوگند های خود را غش نمودنی میان خود پس
بلغزد قدیمی پس از استواریان و بچشید بدیر السبب باز داشتن شمار از راه خدا و مر شمار است
عذاب بزرگ ٩٧ و مفر و شید پیمان خدا را بهای نداد بد رستی که آنچه نزد خداست از هر
برای شما اگر هستید که بدانید ٩٨ آنچه نزد شماست فانی می گردد و آنچه نزد خداست
باقیت و هر آینه جز امید هم البته انانرا که صبر نموده اند مزدا ایشانرا بهترین آنچه
بودند که عمل میکردند ٩٩ کسی که کرده باشد کار شایسته از مرد یازن و او مؤمن باشد
پس هر آینه زنده داریم او را زنده گانی خوشی و هر آینه جزا دهیم ایشانرا از امر ایشان
بهترین آنچه بودند که عمل میکردند ١٠٠ پس هرگاه بخوانی قرآنرا
پس سناه جوی بخدا از شیطان رانده شده ١٠١ بد رستی که نیست مرا و انیاطی
انسان که ایمان آورده اند و برورد کارشان توکل میکنند ١٠٢ نیست تسلط او مگر
بر آنان که دوست می دارند و از او ناله ایشان با و شرک او دند گانند ١٠٣
و هرگاه بدل نمایم آیه را بجای آیه و خدا دانا تراست با آنچه فرو می فرستد گویند
خاس نیست که تو افترا کنده بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ١٠٤

مَلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى الْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّئِيْلَهُ يُجَادِلُ الْإِنسَانَ وَهُدًى لِّلْإِنسَانِ عَزِيزٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا يَقْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقُلْهُ مُلْهُمُ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صُدَّ قَلْبُهَا عَنْ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَإِنَّ اللَّهَ لَإَيُّهُمُ الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ أُولَٰئِكَ

الحز و جهار در هر محل ۱۸۰

طمع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ ۱۰۹ الْحَجَرُ
 أَنَّمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ۱۱۰
 إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
 قُتِلُوا لَكُمْ جَاهِدُوا وَاصْبِرُوا إِنَّ رَبَّكَ
 مِنْ بَعْدِهَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ ۱۱۱ يَوْمَ
 يَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ نَجَادِلُ مِنْ نَفْسِهَا وَ
 تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ۝ ۱۱۲ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْبَةً كَانَتْ
 أَمْنَةً مَطْمَئِنَةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
 مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَّا
 قَهَا اللَّهُ لِبَاسٍ الْجُوعِ وَالتَّخَوُّفِ بِمَا
 كَانُوا يَمْنَعُونَ ۝ ۱۱۳ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
 رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ وَاتَّخَذُوا الْعَذَابَ
 وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ ۱۱۴ فَكَلَّوْا إِنَّمَا رَزَّاقُكُمْ اللَّهُ
 حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا أَنَّمَا أَلْقَى اللَّهُ
 كُتُبَ آيَاتِهِ تَعْبُدُون ۝ ۱۱۵ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
 الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِ وَرِئَاسَ الْإِهْلِ
 لِعِزِّ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بِلَاغٍ وَلَا
 عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ ۱۱۶ وَلَا
 تَقُولُوا لِلَّذِينَ لَا تُغْنِي عَنْكُمْ كُتُبُ الْكِتَابِ
 هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَقْتَرُوا
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُخْلِقُونَ ۝ ۱۱۷
 مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ۝ ۱۱۸

بگویند و آورده انرا روح القدس از پروردگار تو بحق ثابت دارد انرا که ایمان آورده اند و بجهت
 هدایت و مرده مرسلان انرا ۱۰۹ و هر آینه تحقیق میدانیم اینرا که ایشان میگویند نیا موخنه انرا
 مکرادی زبان انکسی که می کیند از راست بسوی و بجهت و این زبانیت عمری اشکار ۱۱۰
 بد رستی که انانکه ایمان نمی ورنند بایتهای خدا هدایت نمیکند ایشانرا خدا و برای ایشانست
 عذاب در دناک ۱۰۵ همت نمی بندند دروغ را مکرانانکه ایمان نمی ورنند بایتهای خدا و انها
 ایشانند دروغ گوین ۱۰۶ کسی که کفر گوید بخدا اینها نش مکر کسی که اگر اه کرده شود و دلش
 ارمیده باشد بایمان و لیکن کسی که کشاده باشد بکفر سینه را پس برایشانست غضب از خدا
 و برای ایشانست عذاب بزرگ ۱۰۷ این بسبب است که ایشان دوست داشته اند زندگانی
 دنیا را بر آخرت و اینکه خدا هدایت نمیکند گروه کافران ۱۰۸ انانکه انها که مهر زده خدا بر دلهای
 ایشان و کوش ایشان و دیده های ایشان و انها ایشانند بخیر ۱۰۹ ناچار بد رستی که انها در آخرت
 ایشانند زیان کاران ۱۱۰ پس بد رستی که پروردگار تو مرانی را که مهاجرت کردند از پس آنکه
 عذاب کرده شده بودند پس جهاد کردند و صبر نمودند پس بد رستی که پروردگار تو از بعد از ان هر آینه
 امر زنده است مهران ۱۱۱ روزی بیاید که هر نفسی مجادله کند از نفس خود و
 تمام داده شود هر نفسی آنچه کرده و ایشان ستم کرده نشوند ۱۱۲ و زد خدا مثلی
 قریه را که بود این ارمیده میا مدانرا روزی ان فراوان از هر جا پس کفران و دریدند
 بنعمتهای خدا پس چنانند ایشانرا خدا لباس کرسنکی و ترس بسبب آنچه بودند
 که می کردند ۱۱۳ و هر آینه تحقیق که آمد ایشانرا رسولی از ایشان پس تکذیب
 کردند و از پس گرفت ایشانرا عذاب و ایشان بودند ستم کاران ۱۱۴ پس بخورید از آنچه
 روزی کرده است شما را خدا حلال پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید که
 او امیر هستید ۱۱۵ جز این نیست که حرام شده بر شما مردار و خون و گوشت حوک و آنچه
 را بانک زده شده باشد از برای غیر خدا بان پس کسی که مضطر شد غیر نمی کند و نبرد
 گذرنده از حد پس بد رستی که خدا امر زنده مهر بانیست ۱۱۶ و میگوید مرا بخیر بر
 که وصف میکند زبانهای شما دروغ را که این حلالست و این حرام است تا
 افترا کنید بر خدا دروغ را بد رستی که انانکه افترا میکند بر خدا دروغ را راستگا
 نمیشوند ۱۱۷ اسباب انتفاع اند کتب و برای ایشانست عذاب در دناک ۱۱۸

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٢١ ثُمَّ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ مُخْلِصٌ لِلزَّكَاةِ الْعَمَلُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٢٢ وَأَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ ١٢٣ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٢٤ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٢٥ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٢٦ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٢٧ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٢٨ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٢٩ وَإِنْ أَرَاهُمْ لَوْلَا إِلَهُي لَعَالَمٌ ١٣٠

بخاری اسرائیل ۱۸۱

و بر آنانکه یهود شدند حرام گردانیدیم آنچه را که حکایت کردیم برای تو از پیش و ستم نکردیم ایشان را
 ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند ۱۲۱ پس بد رستی که پروردگار تو مرگانی را که کرده
 اند بد را بنیادانی پر توبه کردند از پس آن و اصلاح نمودند بد رستی که پروردگار تو از پیش آن هر آینه
 امر زنده مهر یافت ۱۲۲ بد رستی که ابرهیم بود امتی فرمان بردار مرخدا بر امایل بحق و نبود از شرک
 آوردندگان ۱۲۳ شکر کنند مریضه های او را بر گردید و او هدایت کرد او را بر راه راست ۱۲۴ و دادیم
 او را در دنیا نیکوئی و بد رستی که او در آخرت هر آینه از شایستگی است ۱۲۵ پس وحی کردیم بوی
 توان که پیروی کن ملت ابرهیم را امایل بحق و نبود از شرک آوردندگان ۱۲۶ جز این نیست که گردانید
 شد شبهه بر آنانی که اختلاف کردند در آن و بد رستی که پروردگار تو هر آینه حکم میکند
 میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند ۱۲۷ بخوان بسوی راه
 پروردگار خود بحکمت و پند نیکو و مجادله کن با ایشان با آنچه نیکوتر است بد رستی که پروردگار
 تو اوست در آن تریکی که کرده شد از راه او او داد آنرا راست بر راه یافتگان ۱۲۸ و اگر عقوبت کنید
 پس عقوبت کنید بماسند آنچه عقوبت کرده شد اید بان و هر آینه اگر صبر کنید البته بهتر
 است برای صبر کنندگان ۱۲۹ و صبر کن و نیست صبر تو مگر بخدا و اندوه مخور بر ایشان و مباد
 در تنگی از آنچه مکر میکنند ۱۳۰ بد رستی که خدا با آنانیست که پرهیزگاری نموده اند و با

بنی اسرائیل یکصد و آنانی که ایشان نیکو کارانند ۱۳۱ یا زکریا است می گشت

بسم خداوند بخشنده مهربان
 فرستادیم آنکه بر دلش شب بند خود را شبی از مسجد الحرام بسوی مسجد اقصی که
 رکت دادیم حوالی آنرا تا بنمایم او را از اینهای خود بد رستی که او اوست شنوای بدینا
 او دادیم موسی کتاب را و گردانیدیم او را هدایت برای بنی اسرائیل اینکه مگیرید بغیر
 از من و یکی فرزند زادگان کسی که برداشتیم بانوح بد رستی که او بود بند بسیار شکر
 کنند ۱ و اسلام نمودیم بسوی بنی اسرائیل در کتاب که هر آینه
 فساد خواهید کرد البته در زمین دوبار و هر آینه کرد نکشی خواهید کرد کردن
 کنی بزرگ ۲ پس چون آمد وعده نخستین آن دو فرستادیم بر شما بنده گان خود را که
 بودند صاحبان کارزار سخت بر کشتند میان راهها و بود وعده که شد ۳

ادع الى سبيل ربك بالحكمة و
 الموعظة الحسنة و جادلهم بالتي هي
 احسن ان ربك هو اعلم بمن ضل
 عن سبيله و هو اعلم بالمعتدين
 ١٢٤ و ان عاقبتهم فاعقبوا و امثلوا
 عوقبتهم به و لكن صبرتم و هو خير
 للصائرين ١٢٥ و اصبر ما صبرك
 الا بالله و لا تحزن عليهم و لا تك
 في ضيق مما يمكرون ١٢٦ ان الله
 مع الذين اتقوا و الذين هم محزونون
 سورة بنی اسرائیل مائت و احد عشر
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بَحْرَانِ الَّذِي سَرَّ بِعَبْدِهِ لِيَدْلُمِ
 السَّجْدَ الْحَرَامِ إِلَى الْمَجْدِ الْأَقْصَا الَّذِي
 بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ١ وَاَتَيْنَا مُوسَى
 الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
 الْأَتَّحِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْدَ ذَرِيَّةِ
 مَنْ حَلَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا
 ٢ وَفَضَّلْنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ
 لِنُقَدِّسَهُ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَمَ
 عُلُوًّا كَبِيرًا ٣ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
 أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ مُبَارَكًا دَلِيلًا
 أُولَى بَاسٍ شَدِيدٍ فَمَا سَوَا
 خِلَالِ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
 مَقْنُونًا ٤

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُومًا ۚ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰهٗ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَدِّلُ عِنْدَكَ الْكِبَرَ لَهَا
 أَوْكَلَهَا فَلَا تَتَّقِ اللَّهَ ۖ وَلَا تَتَّقِرْهَا وَلَا تَقُلْ لَهَا قَوْلًا كَرِيمًا ۚ وَأَخْفِضْ لَهَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۚ
 رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّ كَانَ لِلْآدَامِيْنَ غَفُورًا ۚ وَآتِ ذَاكُم مِّنْ حَقِّهِ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ لَا تُبَذِّرْ
 تَبَذُّرًا ۚ إِنَّ الْبَذْرَ لَشَرٌّ ۚ كَانُوا أَخْوَانًا الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۚ وَإِن تَعْرِضْ عَنْهُمْ أَبْغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ
 نَجَىٰ سَبِيلٌ ۚ ۱۸ م

قَوْلًا مَيُورًا ۚ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ
 مَغْلُولَةً إِنِّي أَخَافُكَ وَلَا تَبْطِرْهَا
 كُلَّ الْبَطْرِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۚ
 إِنَّ رَبَّكَ يَبْطِ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَ
 يَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِمَا دِهٍ خَبِيرًا بَصِيرًا
 ۚ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِنْ لَاقَ
 حُكْمٌ يُزْهِمُهُمْ وَيَأْتِيَكُمُ الْإِنشَاءُ
 خَطَا كَبِيرًا ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ
 كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۚ وَلَا
 تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَمَن قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ
 سُلْطَانًا فَلَا يَرِفُ ۚ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ
 مَنْصُورًا ۚ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ
 إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ۚ وَآتُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ
 وَرِثَ الْفُسْطَاطِ الْمُنْقِمِ ۚ ذَٰلِكَ
 خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۚ وَلَا
 تَقْفُ مَا لِكَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ أَرَأَيْتَ
 وَالْبَصَرُ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ
 عِنْدَ مَسْئُولًا ۚ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
 مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَا
 تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۚ كُلُّ
 ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ
 ذِيكَ مَكْرُومًا

مکردان با خدا خدای دیگر پس نشینی نکوهیده خوار شده ۲۱ و حکم کرده پروردگار تو که ستم
 بجرا و بیاورد و مادر نیگویی گریزی اگر برسد البته نزد تو به پیری یکی را ایشان یا هردو پس مگو
 با ایشان ای و مر نجبان ایشان را و بگو مرا ایشانرا گفتار نیگویی ۲۲ و بکس تران برای ایشان بال
 تدلل را از روی شفقت و بگو پروردگار من رحمت کن ایشانرا چنانکه تربیت کردند را
 در کوچکی ۲۳ پروردگار شما را تا تراست بانچه در نفسهای شما است اگر باشید شایسته
 ۲۴ پس بد رستی که او هست از برای رجوع کنندگان امر زنده ۲۵ و بد صاحب قرابت را
 حقش را و بیچاره و درمانده بر راه و میاش پاشیدنی ۲۶ بد رستی که باشند گاه هستند
 برادران شیاطین و هست شیطان مزبور و در کار خود را ناسپاس ۲۷ و اگر اعراض
 کنی از ایشان بجهت طلب رحمتی از پروردگار خود که امیدان داری پس بگو با ایشان
 گفتار خوشی ۲۸ و مکردان دست خود را بسته شد بکردن خود و مکشا انرا
 تمام کشادن پس نشینی نکوهیده بجز ۲۹ بد رستی که پروردگار تو فرخ میکرد اند روزی را ترا
 هر که خواهد و تنگ کیود بد رستی که او هست ببندگان خود اگاه بینای ۳۰ و مکشید فرزندان
 خود را از بیم تنگدستی ما روزی میدهم ایشانرا و شما را بد رستی که کشتن
 ایشان هست خطائی بزرگ ۳۱ و نزدیک مشوید زنا را بد رستی که این هست
 کار زشتی و بد راهیست ۳۲ و مکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بخور و
 کسی که کشته شود ستم رسید پس تحقیق که کردانیدیم ما مروارث او را
 تسلیم پس باید که اسراف نکند در کشتن بد رستی که او هست نصرت داده
 شد ۳۳ و نزدیک مشوید مال یتیم را مگر بانچه که آن نیکو تراست تا انگاه
 که برسد بکمال خود و وفا کنید به عهد بد رستی که عهد باشد سوال کرده
 شد ۳۴ و تمام پیمائید پیمان را هر گاه به پیمائید و وزن کنید بترازی راست
 ۳۵ این بهتر است و نیکو تراست از جهت ما ۳۶ و پیروی مکن چیز بزرگ که
 نیست مریوزان دانشی بد رستی که کوش و چشم و دل هر یک از انها
 هست از آن پرسیده شد ۳۷ و راه مرود در زمین از روی کبر بد رستی که تو
 مرکز باره نتوانی کرد زمین را و زنی بگو هماد در داری ۳۸ همه اینها هست بدی
 و نزد پروردگار تو سنا خوش داشته شد ۳۹

ذَلِكَ بِمَا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجِدُ مَعَ اللَّهِ الْإِلَهَ الْآخَرَ فَلْتَقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْمُومًا ۝۹۱ أَنَا صَفِيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا نَارِيكُمْ لَنَقُولُنَّ قَوْلًا عَظِيمًا ۝۹۲ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝۹۳ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذْ الْأَلْبَتُّ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝۹۴ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝۹۵ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَتَتْهُمُ سَحَابٌ مُمِيزٌ وَلَكِنْ لَا تَنْفَعُهُمْ تَسْبِيحُهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝۹۶ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ الْخِزْيَ وَالْأُذْرَ ۝۹۷

بنی اسرائیل

الجزء الثاني

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسُورًا ۝۹۸ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرْتُ بِكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَنَّ عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا ۝۹۹ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَتَّبِعُونَ بِهِ أَذِيقَهُمُ آيَاتِكَ وَادْعُهُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبَتُّعُونَ الْإِلَاحَ لَا مَسْجُودَ إِلَّا لَهُ ۝۱۰۰ أَنْظِرْ كَيْفَ مَرَّبُّكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝۱۰۱ وَقَالُوا أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَوَلَنُبْعِثُوهُنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ۝۱۰۲ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝۱۰۳ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُعْثِقُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُوا مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝۱۰۴ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ لِلْحَيِّ وَتَقُولُونَ إِنَّا لَنَنُتِمُّ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۰۵ وَقُلْ لِمَ آدِي يَقُولُ الَّذِي هِيَ حَسْرَةُ الشَّيْطَانِ يَنْزِعُ بَيْنَهُمُ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عُدُوًّا مُبِينًا ۝۱۰۶ وَبِكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ أَنْ يَشَاءَ بِكُمْ أَوْ أَنْ يَشَاءَ بِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۱۰۷ وَتَبَتُّوا عَلَيْهِمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَاتَّبَعْنَا أَوْدَادَ بُرُورٍ ۝۱۰۸

هَبْ

اینها از چیزهاییست که وحی کرده بوی تو پروردگار تو از حکمت و مکر دان با خدا خدای دیگر پس افکند شوی درد و زخم ملامت کرده زانده شد ۳۹ ایای پس بر کنید شما را پروردگار شما پسران و فرا گرفت از فرشتگان دختران بد رستی که شما هر اینه میگوید گفتار بزرگی ۴۰ و هر اینه بتحقیق که بیان کردیم در این قرآن تا پسند پذیر شوند و نفرو دایشان را مکر میدن ۴۱ بگو اگر بودی با او خدایان چنانچه میگویند آنوقت هر اینه میجستند بوی صاحب عرش راهی ۴۲ منزه است و بلند است از آنچه میگویند بلندی بزرگ ۴۳ تسبیح میکند مرا و اسمانهای هفتگانه و زمین و هر که در آنهاست و نیست هیچ چیز مگر آنکه تسبیح میکند بحمد او ولیکن نمیفهمند تسبیح ایشان را بد رستی که او هست پروردگار امر ز کار ۴۴ و چون بخوانی قرآن را میگردانیم میان تو و میان آنان که ایمان نمی آورند با خوت پرده پوشیده شد ۴۵ و گردانیدیم پرده های ایشان پوششها که مباد بفهمند در گوشه ها شان گرانی و هرگاه یاد کنی پروردگار خود را در قرآن بنمائی برگردند بر پشت های خود نفرت کنند کان ۴۶ ما دانا تو را ۴۷ با آنچه گوش میدارند بان هنگامی که گوش میدارند بوی تو و هنگامی که ایشان را زگویند هنگامی که گویند ستمگران پیروی نمیکند مگر مرد جاد و کرده شد و ۴۸ بگو چگونه زده اند برای تو مثلها را پس همراه شدند پس نمیتوانند یافت راهی را ۴۹ و گفتند آیا هرگاه بوده باشیم استخوانها و ازهم پاشیدها آیا ما هر اینه برانگیزه شویم افرید تازه ۵۰ بگو باشید سنگها یا آهن ۵۱ یا افرید از آنچه بزرگ مینماید در سینه های شما پس زود باشد که بگوئید کیست که بر میگرداند ما را بگو آنکه بدید او را و در شما را اول بار پس زود باشد که حرکت دهند بوی تو سرهای خود را و گویند کی خواهد بود این بکوشاید که باشد نزدیک آه روزی که میخواهند شما را پس اجابت میکنند بحمد او و گمان کنید که درنگ نکرده اید مکراند کی ۵۲ و بگو مریدگان مرا که بگویند آنچه را که ان نیکوتر است بد رستی که شیطان افشا نماید میان ایشان بد رستی که شیطان هست مراد میانه را دشمنی شکار ۵۳ پروردگار شما دانا ترا بشما اگر خواهد رحم میکند شما را اگر خواهد عذاب میکند شما را و فرستادیم تو را بر ایشان وکیل ۵۴ و پروردگار تو دانا تر است هر که در اسمانها و زمین است و هر اینه بتحقیق که زیادتی دادیم بعضی از پیغمبران را بر بعضی و دادیم بسا و در زبور را ۵۵

بسم الله الرحمن الرحيم

الجزء الثاني

بگویند انا انرا که کمان کردید از غیر او گادرنیستند دفع کردن ضرر را از
 شما و نه تغییر بر آه ایها کسانیند که میخواهند میجویند بسوی پروردگارشان و سبیل
 را کدامشان نزدیک ترند و امید دارند رحمت او را و میترسند از عذاب او بد رستی که عذاب
 پروردگار تو هست حذر کرده شده آه و نیست هیچ فریه مکرانکه ما ایم هلاک کننده اش پیش
 از روز قیامت یا عذاب کنندان عذاب سخت هست آن در کتاب نوشته شده آه و باز نداشت
 ما را آنکه بفرستیم ایشان را مکرانکه تکذیب کردند با آنها پیشینیان آه و دادیم نمود را نایه
 بینا کنند پس ظلم کردند بان و میفرستیم ایا ترا مکر بجهت ترسانیدن به و چون گفتیم مرتور ای
 که پروردگار تو احاطه کرده بمردم و نکر دانیدیم آن خوابی را که نمودیم بتو مکر از مایشی
 برای مردمان و آن درخت لعنت کرده شده را در قرآن و میترسانیم ایشان را پس نمی فراید ایشان
 مکر سرکشی بزرگ آه و چون گفتیم مفرشتگان را سجده کنید مرا پس سجده کردند مکر ابلیس
 گفت یا سجده کنم مرا کی را کهافریدی ز کل آه گفت خبر ده این کسی را که گرامی گردانیدی بر
 من هر آینه اگر باز پس داری مرا تا روز قیامت هر آینه مستولی شوم البته در پی او را مکرانده کی آه
 گفت برو پس آنکه پیروی کند ترا از ایشان پس بد رستی که دوزخ جزای
 شماست جزای تمام آه و از جای بلغزان هر که را توانی از ایشان با و از خود
 و برانگیز بر ایشان سوارگان و پیادگان خود را و شرکت کن با ایشان در
 ماله ها و فرزندان و وعده ده ایشان را و وعده نده ایشان را شیطان مکر
 بفریفتن آه بد رستی که بندگان من نیست مرترا بر ایشان تسلطی و
 کافیت پروردگار تو وکیل آه پروردگار شما انت که میرانند
 از برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضل او بد رستی که او هست
 شما مهربان آه و هرگاه برسد بشما گردنی در دریا کم شود هر
 که را میخواهید مکر او پس چون نجات داد شما را بسوی بیابان روی
 بر گردانید و هست آدمی نا سپاس آه ایا پس ایمن شدید این که فرمود شما را در جانب
 بیابان یا بفرستد بر شما باد سنک ریزه پاش پس نیاید برای خود نگاهداری آه ایا ایمن شدید
 له باز گردانند شما را در آن یکبار دیگر پس بفرستد بر شما بادی صاعقه عظیم داری پس غرق کند
 شما را بسبب کافر شدنشان پس نیاید از برای خود بر ما بان مطالبه کننده به

الجزء الثاني عشر

172

نبی اسرائیل

9.

دعوت

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٩١ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَنْجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوتًا ٩٢ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَجِيلٍ وَعَنْبٍ فَتَهْزُلُهَا أَوْ تَكُونُ الْأَنْهَارُ ٩٣ أَوْ تُسْقِطُ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كَيْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِدًا ٩٤ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفُوقِكَ حَتَّىٰ تُنْزِلَ عَلَيْنَا بَآئِقَةً ٩٥ فَلْيَسْجُنْ رُبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَ ٩٦ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا ابْعَثْ لَنَا رَسُولًا ٩٧ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مِلَّةٌ يُشْرِكُونَ مَطْمَئِنِّ لَكُمْ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ٩٨ قُلْ كُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ٩٩

نبي سراسل ۱۸۶ الجزو پانزدهم

مَلَكًا رَسُولًا ٩٨ قُلْ كُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ٩٩
 بَلِّغْ وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
 بَصِيرًا ٩٩ وَمَنْ هَٰذَا اللَّهُ هُوَ الْمُعْتَدِ
 وَمَنْ يُضِلُّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ
 دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى
 وَجُوهِهِمْ عُمَاءٌ وَبِغَاوٍ وَمَا وَبَّاهُمْ
 جَهَنَّمَ كُلًّا خَبِثَ زَرْقَانُ سَعِيرًا ٩٩
 ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ بِمَا كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
 وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ١٠٠ أَوَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ فَادِرٌّ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
 الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ١٠١ قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ
 تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَبْلَا
 مَكْمُومُ خَشْيَةِ الْإِتْقَانِ وَكَانَ الْآيَاتُ
 قُورًا ١٠٢ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَثَلٌ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ إِذْ
 جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَا مُوسَىٰ مَحْجُورًا ١٠٣ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ
 مَا أَتَىٰكَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَآيٍ لَا تُظْلَمُ يَا
 فِرْعَوْنُ مَشُورًا ١٠٤ فَأَرَادَ أَنْ
 يَنْتَفِرَ بِهِمْ مِنْ أَلْفِ
 فَاعْرِقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
 جَمِيعًا ١٠٥

وهرائنه بتحقیق که تفصیل دادیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی پس سر باز زدند
 بیشتر مردم مکر ناسپاسی را ٩٩ و گفتند هر کرایمان نیاوریم مرتورا ناجاری
 کنی برای ما از زمین چشمه ٩٢ یا باشد مرتوا بوستانی از درخت خرما و انکور پس
 جاری جوئیها میان آن جاری نمودی ٩٣ یا بیفکنی آسمان را چنانکه گمان کردی بر
 مایاده پاره یا بیاری خدا و فرشتگان را بر ما ٩٤ یا باشد مرتورا خانه از دنیا بالا روی
 با آسمان و هر کرایمان نمی و ریم مرتوا بالارفتن تورا تا فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آنرا
 بگو عزت هیست پروردگار من آیا هستم مکرادی فرستاده شده ٩٥ و منع نکرد مرا اینکه
 ایمان آرند چون آمد ایشانرا هذابت مکرانکه گفتند یا برانکینت خدا ادعی را رسول
 ٩٦ بگو اگر بودندی در زمین فرشتگان که راه میرفته باشند آمدین کان هرائنه
 فرو فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان فرشته را رسول ٩٧ بگو بر آستین خدا
 سگواه میان من و میان شما بد رستی که او هست ببند کان خود آگاه بینا ٩٨
 و کسی را که راه نماید خدا پر است هدایت یافته و کسی را که گمراه کند پس نیایی مر
 ایشانرا دوستان از غمرا و وحشر کنیم ایشانرا روز قیامت برویهاشان کوران و کنگا
 و کران جایگاه ایشان دوزخ است هر بار که فرو نشینند بیفرا ایشان آتش شعله
 ور ٩٩ اینست جزایشان بسبب اینکه ایشان کافر شدند بآیههای ما و گفتند یا چون باشیم
 استخوانها و ریزه ریزه ها آیا بد رستی که ما هرائنه برانکینت شده گانیم افریشی نو ١٠٠
 آیا و ندیدند که خدائی که افرید آسمانها و زمین را تواناست بران که بیا فرزند
 مانند ایشانرا و گردانید برای ایشان اجلی که نیست شکی در آن پس سر باز زدند
 ظالمان مکر ناسپاسی را ١٠١ بگو اگر شما مالک شوید خزینهای بخشش پروردگار
 مرا آنگاه هرائنه اسماک مینوید از ترس نفقه کردن و هست ادعی مجیل ١٠٢
 و هرائنه بتحقیق که دادیم موسی را نه آیه روشن پس از نبی سراسل آنگاه آمد ایشانرا
 بر گفت مرا و فرعون بد رستی که من هرائنه گمان میبرم ترا ای موسی حباد و کرده
 شد ١٠٣ گفت هرائنه بتحقیق دانسته که فرو فرستاده اینها را مکر پروردگار آسمانها و زمین
 جتنهای نمایان و بد رستی که من هرائنه گمان میبرم ترا ای فرعون هلاک شد ١٠٤ پس اراده کرد
 که بر کند ایشانرا از زمین پس غرق کردانیدیم او و کسانی را که با او بودند همگی ١٠٥

و گفتیم

وَلَسْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِنَبِيِّ إِسْرَائِيلَ أَكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ سَيُؤْتِيكُمْ لَقِيبًا وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
 ١٠٩ وَخَرْنَا نَافِرَتَهُ لِنَقْرَأَ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْتَبٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ١٠٨ قُلِ الْبُشْرَىٰ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذْ أَيْتَنَّا عَلَىٰ عِبَادِهِمْ خُزُونًا
 لِيَذَرُوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُمْ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ١٠٧ وَيَخْرُجُونَ لِلْآذَانِ يَكُونُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ١٠٦ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ابْعُدُوا
 الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا دَرَعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِهَا تِلْكَ سَبِيلُ الْإِيمَانِ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
 الْحَقُّ بَانِزِرُهُم

کف

۱۸۸

الحق بانزله

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبُرَ تَكْبِيرًا
 سُورَةُ الْكَهْفِ مائَةٌ وَعَشْرَةٌ آيَةٌ مَكِّيَّةٌ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَهْمًا لِيَذَرَ النَّاسَ
 سَدِيدًا مِنْ ذَلِيلِهِ وَيُسَبِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ٢
 الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ أَتَانًا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
 أَجْرًا حَسَنًا لِكُنْهُمْ فِيهِ أَبْدَانًا وَ
 يَنْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا لَعَلَّكُمْ
 تَعْلَمُونَ مِنْ عِلْمٍ وَلَا يُلَاقِيَهُمْ كِبَرُ كَلِمَةٍ
 تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ أَنْ يَقُولُوا إِلَّا
 كَذِبًا هَلْ لَكَ بِآيَاتِنَا أَنْتَ عَلَى
 آثَارِهِمْ إِنْ كَرِهْتَ يُؤْمِنُوا هَذَا الْقَدْ بَشَّرَ
 أَصْفَاءَ إِنْ جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ
 زِينَةً لَهَا لَنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 وَأَنْتَ الْجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
 جُرُزًا أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ
 الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا
 ١ إِذْ أَوْحَى الْفَتْنَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا
 رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
 مِنْ أَمْرِنَا رُشْدًا ٢ فَفَرَسْنَا عَلَى
 أَذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ مِنْبِتِينَ
 عَدَدًا ٣ ثُمَّ بَعَثْنَا هُمُومًا لَعَلَّ
 أَعْيُنَ الْمُخْرِجِينَ أَحْمِلُوا إِلَيْنَا
 أَسَدًا ٤

وگفتیم از پس او مر نبی اسرائیل را که ساکن شوید از زمین را پس هرگاه بیاید و عده لغوت او را
 شمارا بهم امیخته و بخور و فرستادیم انرا و بخور و فرستادیم ترا مکر مرده دهنده و بیم کننده
 ٢٠٩ او قرانی را که جدا کردیم انرا تا بخوانی بر مردم براهستی و فرو فرستادیم انرا فرو فرستادیم
 ٢٠٨ بگو ایمان آورید بان یا ایمان نیاورید بد رستی که آنان که داده شده اند علم را پیش از آن چون
 خوانده میشود برایشان بر او فتد بر زخمها سجد کنندگان و گویند مژده هست پروردگار ما بدستی
 که هست و عد پروردگار ما هرینه کرده شده ٢٠٧ و بر او فتد بر زخمها که میگریسته باشند
 و زیادت کنند ایشان را فروتنی ٢٠٦ بگو بخوانید الرحمن را هر کدام را که بخوانید پس
 مرا و راست نامهای نیکو و بلند مکن نماز را و اهیسته مکن انرا و بجوی میانها ان
 راهی ٢٠٥ و بگو سپاس مر خدائی را که نکرست فرزند پرا و نباشد مرا و را شریکی در
 پادشاهی و نباشد مرا و را یاری از خواری و تعظیم کن او را تعظیم کردی ٢٠٤

سورة كهف يكصد و ده آيد است وان مكي است

بنام خدای بخشاینده مهربان
 ستایش مر خدائی را که فرو فرستاد بر بند خود کتاب را و نکر دانید مرا انرا که در حالتی که
 راست درست است تا برساند بعد از بی سخت از نرداو و مرده دهنده و مؤمنان را تا آنکه میکند
 کارهای شایسته آنکه مرا ایشان است مر ذی نیکو مکت کنندگان در آن همیشه ٢٠٩ و بیم نماید انرا
 که گفتد گرفت خدای فرزند پرا ٢٠٨ نیست مرا ایشان را بان هیچ دانشی و نه مریدان ایشان را
 است کلمه که بیرون می آید از دهانهای ایشان نمیگویند مگر دروغی راه پس شاید که تو هلا
 کنند باشی خود را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین قران از راه تاسف ٢٠٧ بدستی
 که گردانیدیم ما آنچه بر زمینست زینتی برای آن تا بیا زمانیم ایشان را که کدام یک ایشان نیکوترند ٢٠٦
 تا و بد رستی که ما هرینه گردانیدیم آنچه را بر است زمینی ساده ٢٠٥ آیا پنداشتی که اصحاب
 كهف و رقیم بودند از اینهای ما عجب ٢٠٤ و حق که جای گرفتند جوانمردان بسوی غار پس
 گفتند پروردگار ما بد ما را از نزد خود رهایی و مهتیا کن برای ما از کار ما راه یافتن بحق ٢٠٣
 پس زدیم بر کوشههاشان در غار سالها شماره ٢٠٢ پس برانگیزیم ایشان را تا بدانیم که کدام از
 دو گروه شماره نگاه دارند است مرا آنچه را که در دلت کردند از راه مدت ٢٠١

الحق بانزله

فَقَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنَّ خَيْرًا مِن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۖ أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَا غُورًا ۖ فَلَن يَسْتَطِيعَ لَهَا طَلِبًا ۖ لَّعَلَّهَا تَهْتَكُ ۖ فَتَنْبِذْنَاهَا فِي سُدٍّ ۖ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۚ وَلَمْ يَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۚ هَٰذَا لَكُمُ الْيَوْمَ الْآخِرُ ۖ فَاصْبِرْ ۚ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْوَحْيَ ۖ فَخُذْ ۚ إِنَّا نَحْنُ الْغَنِيُّ ۖ وَإِنَّا نَالِ� الْوَالِدِينَ ۚ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ الْبَصِيرُ ۚ

الجزء الثاني

١٩١

هف

الصالحات خیر عند ربك ثوابا
خیرا ملاء ۴ وایم خبر اجمالی
تری الارض بارز و حشرنا هم فلم
نقاد منهم احدا ۴ و عرضوا علی
ربک صفا لقد جئتمونا کما خلقناکم
اول مرة بل زعمتم ان نجعل لکم موعدا
۴ و وضع الکتاب فترى الحجر من
شفیقین ثانیة و یقولون یا ولیتانا
مال هذا الکتاب لا یناد صغیرة لا
کبیرة الا احصیها و وجد و اما عملوا
حاضرا و لا یطلم ربک احدا ۴ و اذ
قلنا للذین کذبوا علی ادبهم فجدوا
الا ابلیس کان من البق فشق عن امر
ربه افتخذ و نه و ذریته اولیاء
من دونه و هم لکم عدو بئس الظالمین
بدلا ۴ و اما شهدتم خلق السموات
والارض و لا خلق انفسهم و ما کنت
محمدا المضلین عضدا ۴ و یوم یقول
ناد و اشرکائی الذین زعمتم ندعهم
فلم یستجیبوا لهم و جعلنا بینهم موقفا
۴ و الذین آمنوا و انعموا انعموا انعموا
مواصروها و کم یجد و اعنهم ماصروها
۴ و لقد صرنا فی همد
القرآن للثانی من کسر
مثل و کان الانسان
اکثر نجی جدا ۴

پس شاید پروردگار من که بدهد مرا بهتر از باغ تو و بفرستد بران عذابی از آسمان
پس بکرد زمین بی گیاه ۴ یا بکرد آب آن زمین فرو رفته پس هرگز نتوانی مرا ورا طلب کردن ۴
و فرا گرفته شد بمیوه آن پس گردید که میکردانید و کف خود را بر آنچه خرج کرده در آن و آن
افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاش یکی من شریک نموده بودم یا پروردگار خود احدی را ۴
و نبود مرا و اجماعی که یاری دهند و را از غیظ خدا و نبود یاری دهی ۴ در آنحال پادشاهی
از برای خدای بخت است و بهتر است از حیثیت ثواب و بهتر از حیثیت عاقبت ۴ و برون
برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون ابیت که فرو فرستادیم انرا از آسمان پرت نمود
بان گیاه زمین پس گردید خشک که پراکنده کند انرا با دها و هست خدا بر همه چیز
توانا ۴ مال و پسران زینت زندگانی دنیا است و باقی مانده گان شایسته بهتر
است نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهتر است از روی امید ۴ و روزی که برآه
میر میر گوهرها را و می بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشان را پس فرو نگذاریم از ایشان
احدی را ۴ و عرض کرده شدند بر پروردگار تو وصف کشنده هرینه به تحقیق که امید
ما را چنانکه افزیده بودیم شما را اول بار بلکه پنداشته بودید که هرگز نمیکردانیم برای شما
وعدگای ۴ و گذاشته شد کتاب پس بینی کناهکاران را و ایشان از آنچه در آنست
و بگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که فرو ن گذاشته کناه خوردی را و نه کناه بزرگی را
مگر که در شماره در آورد انرا و بیان آنچه کرده اند حاضر و ستم نکند پروردگار تو احدی
۴ و هنر گاهی که گفتیم مرفرشنگان را که سجد کنند و کیندادم را پس سجد کردند مگر ابلیس
که بود از جن پس بیرون رفت از فرمان پروردگار خود ای پس میگردد او را و فرزندانش
او را و دستان از غیر من و ایشان سرشمارا دشمنند بد است مرسد کاران را بدل ۴
حاضر نکردانید میانشان را در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودشان
و نبودم گیرنده گمراه کنندگان مدد کاره و روزی که گویند نکند انبازان مرا
انانکه گمان کرده بودند پس بخوانند ایشان را پس جواب ندادند ایشانرا و کردانیدیم
میانان جای هر یکی را ۴ و دیدند کناهکاران را پس دانستند که ایشان افتادنیانند
در آن و نیافتند ان جای بازگشتن ۴ و هرینه به تحقیق که بیان کردیم در این
قرآن برای مردم از هر مثلی و هست آدمی بیشتر چیزی در جلد ۴

الحزب وشانقريه

کرم

يَرْثِي وَيَرْتُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۖ يَا ذِكْرُنَا إِنَّا بُعِدْنَا مِنْهُ بِحَبْلِ لَحْدٍ لَمْ نُحْمَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سِتْرًا ۖ قَالَ رَبِّ انِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَأَنِّي
 بَرَاءٌ لِمَا يَفْعَلُ وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۖ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۖ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
 قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۖ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۖ يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ
 وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا ۖ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ۖ وَبَرَّ أَبَوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۖ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ مَيُوتَ وَ
 يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۖ وَذَكَرَ فِي الْكِتَابِ

مَرِيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا
 شَرْقِيًّا ۖ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
 فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
 بَشَرًا سَوِيًّا ۖ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ
 مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ۖ قَالَ إِنَّمَا أَنَا
 رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا
 ۖ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
 يَمْسَسْهُ بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۖ قَالَ
 كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِجَعْلُ
 آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
 مُّقْتَضِيًّا ۖ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
 قَصِيًّا ۖ فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ
 النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا
 وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا ۖ فَنَادَاهَا مِنْ
 تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
 تَحْتَكِ سَرِيًّا ۖ وَهَرَبَ إِلَيْكَ بِجِذْعِ
 النَّخْلَةِ تَسَاقُطُ عَلَيْكَ رُطْبًا خَمِيًّا
 ۖ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۖ فَإِمَّا
 تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۖ فَقُولِي
 إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
 الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۖ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا
 فَخَبَّرَهُنَّ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرًّا
 ۖ يَا خُتَّةُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا
 سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ۖ فَانْشَارَتْ
 إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلِمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَدِينَةِ
 صَبِيًّا ۖ

که میوات برد مرا و میوات برد ازال یعقوب و بکردان او را پروردگار من پسندیده
 ای زکر یا بد رستی که ما مرده دهیم ترا به پسری که نام او یحیی است نکر دانید
 مرا و را از پیش هم نامی گفت پروردگار من از کجای می باشد مرا پسری و حال
 آنکه هست زن من نازا و تحقیق که رسید ام از پسری بنهایت ناتوانی
 گفت همچنین گفت پروردگار تو که این بر من اسانت و تحقیق که خلق کردم ترا از پیش
 و نبود هیچ چیزی گفت پروردگار من بکردان برای من نشانه گفت نشانه تو اینست
 که سخن نکوی با مردم سه شبانه روز در حالی که صحیح باشی پس بیرون رفت بر قوم خود
 از محراب پس اشاره کرد بپوی ایشان که بپای یاد کنید در بامداد و شبانگاه
 ای یحیی بگیر آن کتاب را بقوت و دادی مرا و احکم در حال کودکی و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی
 و بود پرهیزگار و مهریان با پدر و مادر خود و نبود کردن کس با فرمان و سلام بر او روزی
 که زاده شد و روزی که میمرد و روزی که برانگیخته می شود و روزی که یاد کن در کتاب مریم را
 چون کناره نمود از اهل خود بجای شرقی پس گرفت از پیش ایشان پرده پس فرستادیم بپوی
 روح خود را پس مثل شد برای وادی درست اندام گفت بد رستی که من پناه میجویم
 بخدای بخشاینده او تو اگر هستی پرهیزگار گفت نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو
 ناخشم مرا پسری پاکیزه گفت از کجای باشد مرا پسری و نرسید بمن وادی و نه
 بوده ام بد کاریم گفت همچنین گفت پروردگار تو این بر من اسانت و تا بکردانیم او را
 ابی برای مردم و رحمتی ز ما و هست امری مقرر شده پس حمل گرفت او را پس بکوشه
 رفت با او بجای دور پس بیاورد او را در دژ آیدن بپوی تنه درخت خرما گفت ای گاش
 من مرده بودم پیش از این و بودم و گذاشته شد فراموش شدن پس او را داد از زیرش که غم
 غم و تحقیق که گردانید پروردگار تو در زیر توجوی آب و بکش بپوی خود تنه درخت خرما را که
 بفتد بر تو خرما ای تر تازه چیده پس بخور و بیا شام و روشن ساز چشم را پس اگر نه بینی
 از آدمی حدیث را پس بگو بد رستی که من نذر کردم بعزای رحمن روزه پس سخن نمیکم امروز
 هیچ وادی را پس او را و از نزد قوم خود که برداشته بود او را گفتدای مریم هر اینه تحقیق که
 آوردی چیزی قبیح ای خواهر هرون نبود پدرت مرد بگ و نبود مادرت بدکار و پس اشاره
 نمود بپوی او گفتد چگونه سخن کنیم با کسی که باشد در کوهواره کودکی

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّغْنَا لَهُ الْكُتُبَ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۖ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَ
رَفَعْنَا مَسْكَانًا عَلَيْهِ ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلَتِ مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا
وَأَجْتَبَيْنَا إِذْ اتَّخَذُوا آيَاتِ الرَّحْمَنِ خُرُوجًا سَبْحًا وَبَكِيًّا ۖ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۖ إِلَّا
الْجُزْءَ الشَّائِئَ فِيهِمْ

مریم

۱۹۷

الجزء الثاني

مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا نَأْوِلُّكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُلَاقُونَ فِيهَا
ۖ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدًا مَأْمُورًا
ۖ لَا يَمْنَعُونَ فِيهَا النَّوَارُ إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ وَغَشِيَتْهُ
تِلْكَ الْجَنَّةُ اللَّتَى يُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ وَمَا تَنْزِيلُ الْإِنشَاءِ
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
نَبِيًّا ۖ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۖ وَيَقُولُ الْإِنشَاءُ
وَإِذَا مَا مِثْلُ لَوْلَا أَخْرَجَ حَيَّاهُ
أَوَّلًا يَذْكُرُ الْإِنشَاءُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُنْ شَيْءًا ۖ فَوَدَّ بَكَ لَخْصَرْتَهُمْ
وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَخْصَرْتَهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثْيًا ۖ ثُمَّ لَنَزَعْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ
أَنَّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۖ ثُمَّ
لَخَصْنَاهُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ هَامِلِيًّا
ۖ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ
رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نَجَّيْنَا الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَنَدَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثْيًا ۖ
وَإِذْ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
لَذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا آيَاتِنَا
خَيْرَ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۖ

وَنَادَا كَرِيمًا أَوْرَا جَانِبِ طُورِ الْيَمِينِ وَنَزَلْنَا مِنْهُ لِقَابُكَ وَنَجَّيْنَا
مُرَاوْرَا دَرَجَتِ خُودِ بَرَادَرِش هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ
كَهْ أَوْ بُوْدِرَاسْت وَعَدَهُ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ شَدَّ بَغِيرَ ۖ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ شَدَّ بَغِيرَ ۖ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ
وَزَكُوَّةٌ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ شَدَّ بَغِيرَ ۖ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ شَدَّ بَغِيرَ ۖ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ
بُوْدِرَاسْتَادَهْ شَدَّ بَغِيرَ ۖ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ شَدَّ بَغِيرَ ۖ وَبُوْدِرَاسْتَادَهْ
كَهْ أَنْفَامُ فَرَمُوْدُ خُدَا بَرَايَشَانِ اَزْ بَغِيرَانِ اَزْ نَسْلِ آدَمَ وَازَانَا نَكِهْ سُوَارْ كَرِيمِ بَانُوْحٍ وَازْ نَسْلِ
اِبْرَاهِيمَ وَيعقوب وَاَزَانِهْمَا كِهْ رَاهِنَمَايْ كَرِيمِ وَبَرَكَزِيدِمِ هَرْ كَاهْ خَوَانِدَهْ شُوْدِ بَرَايَشَانِ اِيْتِهْمَايِ
خُدَايِ بَخْشَايِنْدَهْ بَرَا وَفَتْدِ سَجْدَهْ كَنْدِ كَانِ وَكَرِيهْ كَنْشَانِ ۖ كَسْرِ بَارْمَانْدَنْدَارِ بَرِ
اِيَشَانِ نَاخَلْفَهْمَايِ كِهْ ضَايِعْ كَرْدَنْدَنْدَارِ اَوِيْرُوِي كَرْدَنْدَنْدَارِ اِيَشَانِ نَفْسِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
بَرَسَنْدِ بَخْرَايِ تَبَاهِي ۖ مَكْرُكْسِي كِهْ تُوْبَهْ كَرْدِ اِيْمَانِ اَوْرَدْ وَكَرْدِ كَارِشَايِسْتَهْ بَرَايَشَانِ دَرَايِنْدِ
هَشْتِ رَاوَسْتَمِ كَرْدِ دَشُوْدِ چيزِي ۖ هَشْتَهْمَايِ بَا اَقَامَتِي ۖ لَكِهْ وَعَدَهْ كَرْدَهْ خُدَايِ بَخْشَايِنْدَهْ
بَنْدِ كَانِ خُوْدَرِ اَدْرِيْنَهْمَايِ بَدْرَسْتِي كِهْ هَسْتِ وَعَدَهْ اَوَايِنْدَهْ ۖ نَمِيَشُوْنْدِ دَرَايِنَهْمَايِ بِيْمُوْدَهْ مَكْرُ
سَلَامِ رَاوِ بَرَايِ اِيَشَانِ رُوْزِي اِيَشَانِ دَرَايِنَهْمَايِ اَمْدَادِ دُوشَبَانِ كَاهْ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
مِيْدِهْمِ اَزْ بَنْدِ كَانِ خُوْدِهْ كِهْ بَاشَدِ پَرِهِيْزْ كَارِ ۖ وَفَرُوْدِ نَجْمِ اِيْمِ مَكْرُ بَرِ اِيَشَانِ پَرُوْرْدِ كَارِ تُوْمَرَاوَرِاسْتِ
اِيَشَانِ فَرَايِشِ مَاسْتِ وَاِيَشَانِ پَرِ مَاسْتِ وَمايِنِ اِيَشَانِ اَوِيْسْتِ پَرُوْرْدِ كَارِ تُوْمَرَاوَرِاسْتِ ۖ پَرُوْرْدِ كَارِ
اَسْمَانِهْمَا وَرَمِيْنِ وَاِيَشَانِ مِيَانِهْ اِيَشَانِ دُوَاْسْتِ بَرِ پَرَسْتِشْنَمَا اَوْرَاوِ صَبْرِ كِنِ بَرَايِ پَرَسْتِيْدِنِ اَوَايَا
مِيْدَانِي مَرَاوَرِ اِهْمَايِ ۖ مِيْكُوِيْدِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
هَمْ اَيَاوَايِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
حَشْرِ خَوَاهِيْمِ كَرْدِ اَللّٰهَ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
دَرَاْمِدْ كَانِ ۖ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
كَرْدِنِ فَرَايِ ۖ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
مَكْرُوْرْدِ شُوْنْدَهْ اِيَشَانِ هَسْتِ بَرِ پَرُوْرْدِ كَارِ تُوْمَرَاوَرِاسْتِ ۖ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
نَمُوْدَهْ اِيَشَانِ دُوَاكْدَارِيْمِ سَمَكْدَارَانِ رَاوَرْدَانِ بَرَاوَرْدِ اَمْدَكَانِ ۖ وَچُونِ خَوَانِدَهْ شُوْدِ بَرَايَشَانِ
اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ اِيَشَانِ
كَدَامِ يَكْ اَزْ اِيَشَانِ دُوْفَرَقَهْ هِيْتَرَاَنْدِ اَزْ رُوِي مَكَانِ اَقَامَتِ وَنِيْكُوْتَرِيْدِ اَزْ حَسْبِ مَجْلِسِ ۖ

وَكَمَا هَلَكْنَا قَبْلَهُ مِنْ قَرْنٍ ثُمَّ نَسُوا آثَانَا وَرَبَّنَا سَاءَ قُلُوبٌ كَانُوا فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ
 إِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ أَكْثَرُ مَكَانًا وَأَضَعُفُ جُنْدًا هـ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ
 وَخَيْرٌ مَرَدًّا هـ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا أُوتِيَنَّ مَالًا وَلَا وُلَدًا هـ أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا هـ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
 لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا هـ وَنَزَّلْنَاهُ مِنْ قَبْلُ فَرَادًا هـ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا هـ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
 هُتَاتٍ هـ

ضِدًّا هـ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ
 عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَسَّوْهُمْ أَزْمَةً فَلْيَتَّعِزُّ
 عَلَيْهِمْ إِمَّا نَعْدُهُمْ عَذَابًا هـ يَوْمَ
 نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا هـ وَ
 نَتَوَقَّ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدَاءً هـ لَا
 يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا هـ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ
 وَلَدًا هـ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا هـ أَتَكْفُرُ
 الْأَمْوَاطُ يَنْفُطِرُونَ مِنْهُ وَتَشُقُّ
 الْأَرْضُ وَتَنْجُرُ الْجِبَالُ مَدًّا هـ أَنْ دَعَا
 لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا هـ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ
 أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا هـ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِلَى الرَّحْمَنِ مُتَّبِعٌ
 هـ لَقَدْ أَحْضَرْتُمْ وَعَدَّهُمْ عَذَابًا هـ وَ
 كَلَّمَ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرَدًّا هـ إِنْ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَجْعَلُ
 لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا هـ فَاثْمَارُهَا
 بِلِسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرُ
 بِهِ قَوْمًا لُدًّا هـ وَكَمَا هَلَكْنَا قَبْلَهُمْ
 مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحْشَرُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ هـ
 أَوَلَمْ نَسْمَعْ لَهُمْ وَكْرًا هـ
 سُوْرَةُ مَائِدَةٍ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هـ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
 لِيَتَنَبَّأَ بِهِ الْأُمَمُ وَلَكِنَّ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ
 خَلَقُوا الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْمُلَى هـ

وجه بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از اهل زمانها که ایشانیکو تر بودند از روز متاع خانه
 و هیئت ۳ بگوهر که باشد در کمر اهی پس باری مهلت دهد مرا و بخدا بخشایند مهلت داد ۴
 تا عنکاهی که بر بنیدن چهره او عده کرده شده اند یا عذاب او یا قیامت را پس برود بداند که کیست او
 بدتر از روی جایگاه و ناتوانتر از جهت لشکره ۵ و بفراید خدا آنرا که هدایت یافته اند
 هدایتی و آن پاینده های شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت ثواب و بهتر است از روز بازگشت
 ۶ آیا ایسر دیک آنرا که کافر شد بایتهای ما و گفت البته داده شوم مالی و فرزندانی را ۷ آیا اطلاع
 یافته بر غیب یا فرا گرفته نزد خدای بخشایند بهمانی ۸ نه چنانست برود مینویسم آنچه میگوید
 و طول میدهم برای او از عذاب طول دادنی ۹ و میراث میگیریم او را از آنچه میگوید و میاید ما را
 تنها ۱۰ و گرفتند از غیر خدا خدایان تا باشند برای ایشان غرق ۱۱ نه چنانست برود کافر شوند بعبادت
 ایشان و باشند برای ایشان خدگ ۱۲ آیا ندید که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران که تحریک کنند ایشان را
 تحریک کردنی ۱۳ پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که میشماریم برای ایشان شمردنی ۱۴
 روزی که حشر کنیم بر همین کار از ابوی خدای بخشایند سواران وارد شده ۱۵ و می رانیم کینه کار از ابوی
 دوزخ تشنگان ۱۶ طالع نمیشوند شفاعت و امر کسی که فرا گرفته از پرورد خدای بخشایند بهمانی ۱۷
 و گفتند گرفته خدا بخشایند فرزندی ۱۸ بتحقیق که آوردید چیزی ناخوش ۱۹ نزدیکند ما آنها که تشنگا
 از این و شوق شود زمین و فروردیند کوهها فرو رختی ۲۰ که خواندند برای خدا بخشایند فرزندی ۲۱ و نرسد
 مر خدا بخشایند را که فرا گیرد فرزندی ۲۲ نیست هر که در آسمانها و زمین است مگر آنکه اینست آبتو خدای
 بخشایند بنده ۲۳ هر آینه بتحقیق که حصر کرده ایشان را و شمار نمودن ایشان را شماره نمودنی ۲۴ و همه شان
 آیند اند و دار و زو قیامت تنها ۲۵ بدرستی که آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارها شایسته
 میگردانند برای ایشان خدای بخشایند دوستی را ۲۶ پس جز این نیست که اساکردانید همانرا از با تو بر آنکه
 مرده دهی آن پرهیزکاران را و بیم تمامان کرده سیزه کنندگان را ۲۷ وجه بسیار هلاک کردی پیش از ایشان از قرنی
 ایامی با ایشان هیچ سوطه یکصد سی و پنج آیدن کیست ۲۸ یا میشود مرا ایشان را و از هسنه ۲۹

بسم خدا بخشایند مهربان
 هـ ۱ فرو فرستادیم بر تو قرآن را تا آنچه شوی ۲ لیکن پند داد نیست بوائی کسی
 که برسد فرو فرستادنی از آنکسی که بیافرید زمین و آسمانهای بلند را ۳

ظن

خداوند بخشایند بر عرش مستولی شد مرا و راست آنچه در اسماءها و آنچه در زمین و آنچه در میانها
آن دو است و آنچه زیر طبقه آخرین زمین است و اگر بپند کفی گفتار را پس بدرستی که اوسیدند نهانی و
بنهار تر و آه خدا نیست معبود سزاوار پرستش مگر او مرا و راست نامهای نیک و آیا آمد تو را
حکایت موسی انگاه که دید آتشی را پس گفت مرا هلش را در نك نمائید بدرستی که من دیدم آتشی را
که من بیاورم شمار از آن شعله یا بیا بم بران هلاکتی پس چون آمدن از آن کرده شد که ای موسی
آبدرستی که من پروردگار توام پس بیرون کن نعلینت را بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوایی و من
اختیار نموده ام تو را پس گوشه دار مرا آنچه را دخی کرده میشود آبدرستی که منم خدا که نیست عبا
کرده شد بحقیقت بجز من پس پرست مرا و بسیار نماز را از برای ذکر من بدرستی که قیامت
اینده است میخواهم نهان دارم از آنرا جزا داده شود هر نفسی بکوشش خود آ پس البته باز نذر تو را
از آن کسی که ایمان نمی آورد بان و پیروی نموده خواهر خود را پس هلاک کردی و و چپستان در
دست راست تو ای موسی گفت این چوب دست منست تکیه کنم بر آن و بریزم بان برك را بر آن
کوسند آن خود و مراست در آن حاجت ما دیگر گفت بپند از آن ای موسی پس بیفکند عصا
را ناگاه آن ماری شد که می شتافت گفت بگیر آنرا و مژگ برود باز کرد انیم آنرا بصورت آتش
و فراهم آورد دست خود را بسوی بغل خود بیرون آید سفید نورانی بدون بدی ای تی دیگر ۳۲
تا بنمایم ترا از اینها خود که بزرگند ۳۳ برو بسوی فرعون بدرستی که او از حق گذشته است ۳۴
گفت پروردگار من کشاده گردان برای من سینه مرا ۳۵ و اسان نما برای من کار مرا ۳۶ و بکشایستی که
را از بان ۳۷ تا فهم کنند گفتار مرا ۳۸ و بگردان برای من وزیر را هلم به هرون برادر مرا ۳۹
محکم کن با و پشت مرا ۴۰ و شریک گردان او را در کار من ۴۱ تا بپای یادی نمایم ترا بسیار ۴۲ و یاد
کنیم ترا بسیار ۴۳ بدرستی که تو هستی بمابینا ۴۴ گفت تحقیق که داده شد خواسته ات را
ای موسی و هر آینه تحقیق که منت نهادیم بر تو بار دیگر ۴۵ وقتی که وحی کردیم بسو ما در تو آنچه
کرده میشود ۴۶ اینکه بیفکن او را در حسد و قیاس بیفکن آنرا در دریا پس بیفکند آنرا دریا بکنار تا
فرآورد او را در سینه که مراست و دشمنی که مرا و راست و انکندم بر تو دوستی از خود و تا تربیت
کرده شو بر یکبانی من ۴۷ هنگامی که راه میرفت خواهر تو پس میگفت یا راهمائی که شمارا بر کسی
که گفت کند و را پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادر و تار و شنائی یا بد چشم و و اند و نمود
و کشتی نفسی را پس نجات دادیم تو را از غم و از خود ویر تو را از خود و خیب ۴۸

قُلْ بَلَّ الْقَوَا فَاِذَا حَبَالُهُمْ وَعَصِيَّتُمْ يَحْيِيْلُ الْبَدَنُ مِنْ سَحَرٍ اَنْتَ اَنْتَ الْاَعْلَى ۝۹ وَالْقَوْمُ
 فِي يَمِيْنِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَعُوْا كَيْدٌ سَاجِرٌ وَلَا يُلٰغِيْكَ السَّاجِرُ حَيْثُ اَتٰى بِهَا فَالْقِيْ الْحِجْرَةَ سَجْدًا قَالُوْا اَمَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ۝۱۰ قَالَ اَنْتُمْ
 لَهٗ قَبْلُ اَنْ اَدْنٰ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمْ الْخِرَافَةَ فَلَا تَقِيْعَرُّ اَيْدِيْكُمْ وَاَرْجَاكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صِلٰبَكُمْ فِيْ جَدْوٍ اَوْ خَلٍّ وَلَقَدْ عَلِمْنَا اَشَدَّ عَذَابًا
 وَاَبْقٰى ۝۱۱ قَالُوْا اَلَنْ تُوْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْفِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا اِنَّا اِنَّمَا بِرَبِّنَا لَيَغْفِرُ لَنَا
 الظَّهْر ۲۰۱ الجحش وشارد مهر

خطایان و ما اگر همتا علیه من البحر
 والله خير و آتی ما ۱۱ انه من یات
 ربه بحر ما فان له جهنم لا یوت فیها
 ولا یحیی عم ۱۲ و من یاتیه مؤمینا قد
 عمل الصالحات فاولئک لهم الدرجا
 العلی جنات عدن تجري من تحتها
 الانهار خالدين فیها وذلك جزاؤ
 من ترکنا ۱۳ ولقد اوحینا الی موسی
 ان اسر یسادی فامربهم طریقا
 فی البحر یساعه لا تخاف درگا ولا
 تخشی ۱۴ فابقیهم فرعون یجود
 فقتلهم من الیم ما غشاهم واصل فرعون
 قومه وما هدی ۱۵ یا یحیی اسرائیل
 قد اخرجناکم من عدوکم وادعناکم
 جانب الطور الايمن وقرنا علیکم
 المن والصلوی کلوا من طیبات ما رزقناکم
 ولا تطغوا فیہ فیحمل علیکم غضبی و
 من یحمل علیہ غضبی فقد هوی
 ۱۶ وانی لعنار لمن تاب وامن و عمل
 صالحا ثم اهتدی عجلک عن قومک
 یا موسی ۱۷ قال هم اولاء علی اثری
 و عملت الیک ذبت لیوفی
 ۱۸ قال فانا قد قضا قومک من جدک
 واصلهم التامر فی ۱۹ فرجع
 موسی الی قومه غضبان
 اسفاس ۲۰

گفت بلکه بیفکند پس نا کاریم ما ایشان و چوب دستها ایشان و انمود میشد بموشی از جادو
 ایشان اینکه آنها می شتایند ۱۱ پس دریافت در دل خود تر موسی ۱۲ گفتیم مریس بدر که تو تو برتری
 ۱۳ و ببیند از آنچه در دست راست تست تا سرعت فرو برد آنچه را ساخته اند نیست آنچه ساخت
 اند مگر مگر جادوگری و فیروز نمیکرد جادوگر هر جا که آید با کس افکنده شدند جادوگران سجد
 کنندگان گفتند ایمان آوردیم پروردگار هرون و موسی ۱۴ گفت ایمان آوردید و او را پیش از آنکه
 دستور دهم شمارا بدرستی که او هر آینه بزرگ شماست که بیا مرفت شمارا جادو پس هر آینه ببرم البته
 دستها شما و پاها شمارا از جانب مخالف هم هر آینه بردار کم البته شمارا در تنها درخت خرما و هر آینه
 بدانید البته که کدام یک از ما سخت تر است از جهت عذاب و پاینده تر ۱۵ گفتند که هر که اختیار
 نمایم تو را بر آنچه آمده ما را از اینها و آنکه اوید ما را پس حکم کن آنچه تو حکم کنده جرای نیست که
 حکم میکنی در این زندگانی دنیا بدستی که ما ایمان آوردیم پروردگار خود تا بیا مرزد بر ما کناهان ما
 را و آنچه را که بزور باز داشتی ما را بر آن از جادو و خداهو پاینده تر است ۱۶ بدرستی که هر که آید پر
 وردگار خود را که کار پس بدستی که برای است دوزخ نه میرد در آن و نه زنده باشد ۱۷ و کسی که
 آید و در حالتی که با ایمان باشد که تحقیق کرده باشد کارهای شایسته پس نما برای ایشانست
 مرتبها بلند هشتها با اقامت که میرود از ریزانها نهرها در حالتی که جا و آید در آنها و اینست چرا
 کیه که پاک شد ۱۸ و هر آینه تحقیق که وحی کردیم بسو موسی که شب ببرند کارا پس بگردان ایشان را هی
 در دریا خشک ۱۹ با بیم خواهی داشت دریای را و خواهی رسید ۲۰ پس از پی در آمد ایشان از فرعون با
 لشکرها خود پس فرو گرفت ایشان را از دریا آنچه فرو گرفتشان و گمراه کرد فرعون قوم خود را و از آنها
 نکرد ۲۱ ای بنی اسرائیل تحقیق که نجات دادیم شمارا از دشمن شما و وعده دادیم شمارا جانب طوایم
 و فرو فرستادیم بر شما من و سلو و انجورید از پاکیزها آنچه روز کردیم شمارا و از حد دمکذ دید در آن
 پس فرود آید بر شما خشم من و کسی که فرود آید بر او خشم من پس تحقیق که هلاک شد
 ۲۲ و بدستی که من هر آینه امر زنده ام مرکبی را که توبه نموده و ایمان آورده و کرده
 کارهای شایسته را پس هدایت یافته وجه چیز شتابان نمود ترا از قوم تو ای موسی ۲۳
 گفت ایشان را میان بر اثر من و شتاقم لبوی تو پروردگار من تا خوشنود شوی ۲۴
 گفت پس بدستی که ما تحقیق مبتلا ساختیم قوم تو را از بعد تو و گمراه گردانید
 ایشان را سامری ۲۵ پس باز کردید موسی لبوی قوم خود خشمناک تا ساف خورند ۲۶

طن

تفتاوی

جہانگیر

الحزن وشان ودمر

وَلَقَدْ عَمِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ نَبِيِّ

پس را گذارد از اساده هواری ۱۰۷ نه بینی در آن کجی و نه بلند ی ۱۰۸ در آن روز پیری کسند خوانند
را که نیست کجی مر آنرا و پست شود و ازها برای خدای بخشاینده پس غیش نوی تو مکر او را آهسته
۱۰۹ در آن روز نفی بخشش شفاعت مکر کبی را که دستوری داده مر او را خدای بخشاینده و رضاداده
مر او را گفتار ۱۱۰ امید اندانچه را پیش روی ایشانست و آنچه را پس سر ایشانست و احاطه ننماید باواز
راه دانش ۱۱۱ و دلیل شد روها هم برای زنده پائینه و تحقیق که نا امید شد کسی که حمل نمود طلی را
۱۱۲ و کسی که کند از شایسته ها و او من باشد پس ترسدستی و نه شکستی ۱۱۳ و همچنین فرو رفتیم
از اقرا نی عربی و مکر کرد اندیم در آن از وعید شاید ایشان بهره زنند ۱۱۴ یا احدث نماید برای
ایشان پند گفتی ۱۱۵ پس بلند مرتبه است خدای پادشاه و شتائمنمای قرآن پیش از آنکه گذارد
شود بسوی تو حیان و بگو پروردگار من بیغزای مر دانش ۱۱۶ و هر آینه تحقیق که عهد کردیم بسوی آدم
از پیش پس فراموش کردی یا قیتم مر او را عربی ۱۱۷ و هنگامی که گفتیم مر فرشتگان را که سجده نمایند مر
آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد پس گفتیم ای آدم بدرستی که این دشمن است مر ترا و مر
جفت ترا پس بیرون نکند البته شما را از بهشت پس برنج ای ۱۱۸ بدرستی که مر تراست اینکه نه کرسنه
شوی در آن و نه برهنه شوی ۱۱۹ و بدرستی که تونه تشنه کردی در آن و نه گرمای ثواب بینی ۱۲۰ پس و
سومه نمود بگو او ابلیس گفت ای آدم ایاد لا التکم تو را بردخت جاودان و پادشاه زایل نکرد ۱۲۱ پس خود
آن دوازدهان پس ظاهر شد مر آن دور لغوهای ایشان و شروع نمودند که میپوشانیدند بر آن دوازدهان
بهشت و ناخرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس بی بهره شد ۱۲۲ بعد از آن برگردید و را پروردگار او پس باز
گشت نمود بر او و هدایت کرد ۱۲۳ گفت فرو شوید از آن بعضی شما مر بعضی را دشمن است پس اگر بیاید
البته شما را از نزد من هدایتی پس هر که پیر و کند هدایت مر پس نه کمره میشود و نه تعب میکشد ۱۲۴ و
هر که رو گرداند از من پس بدستی که مر او را است زندگانی تنگی و حشر میکنم او را روز قیامت نابینا ۱۲۵
گفت پروردگار من چرا حشر کردی مرا نابینا و تحقیق که بودم بینا ۱۲۶ گفت همچنین آمد تو را ایتها ما پس و
گذشتی اینها را ۱۲۷ و همچنین امروز او گذاشته شوی ۱۲۸ و همچنین مر ازاد هیم هر که را که
اسراف نمود و ایمان نیاورد بایتهای پروردگار خود و هر آینه عذاب خرت سخت تر
و پائینه تر است ۱۲۹ یا پس راه نمود مرا ایشان را که چند هلاک
کرد اندیم پیش از ایشان از قرنهای که راه میرفتند در
مسکهاشان بدرستی که در این هر آینه ایتهاست برای صاحبان خود ها ۱۳۰

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْتَلُون ٢٤ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢٥ فَاذْلِقْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ٢٦ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ٢٧ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَخَذُ نَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كِتَابَ الْعِلْمِ ٢٨ بِلَيْدٍ نَقْدِفَ يَلْجَأُ عَلَى الْبَاطِلِ فَيُدْمَعُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ يَوْمَ تَصِفُونَ ٢٩ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْخَرُونَ ٣٠ يُجَوِّتُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ٣١ أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْسِرُونَ ٣٢ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَنَسَفَقَنِي ٣٣

الجزء عفتد هر

٢٥

انبیاء

نَسَدَ نَافِجَانِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ٣٣ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ
وَهُمْ يُسْأَلُونَ ٣٤ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ آلِهَةً كُلُّ مَا تَوَابَرُهَا نَكْمُهُ
هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقُّ فِيمَ مَعْرُوضٍ
عَمَّا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي
وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ٣٥ لَا يَسْبِقُونَهُ
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِ يَعْلَمُونَ ٣٦ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُوَ مِنَ
خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ٣٧ وَمَنْ يَقُلْ لَهُمْ
إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلْيُكْفِرْهُمْ
كَذَلِكَ يُجْزَى الظَّالِمِينَ ٣٨ أَوَلَمْ يَرَوْا
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ
الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ٣٩
وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ
بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٤٠ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ
سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ
٤١ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْجُونَ ٤٢

مکر نرید و باز گردید بسوی آنچه منتقم شد بودید دران و مسکینان شاید پرسیده شوید
ع ٢ گفتند ای وای بر ما بد رستی که ما بودیم ستمکاران ٢٥ پس همیشه بود این خواندن
ایشان تا گردانیدیم ایشان را دروید فرو ماندگان ع ٢٦ و نیا فریدیم آسمان و زمین و آنچه
در میان آنهاست بازی کنندگان ٢٧ اگر میخواستیم که فراگیریم هویر اهرابینه فرامی
گرفتیم انرا در نزد خود اگر بودیم کنندگان ٢٨ بلکه می نذازیم حق را بر باطل پس
میشکند انرا پس ناگاه ان باشد ناچیز و مر شمار است و ای ز آنچه وصف میکنید
٢٩ و مرا و راست هر که در آسمانها و زمین است و هر که نزد اوست کردن کثیری
نمایند از پرستش او و نه مانده شوند ٣٠ تسبیح میکنند در شب و روز سیست
نمیشوند ٣١ آیا فرا گرفته اند لها نیز از زمین که ایشان زنده کنند ٣٢ اگر
بودی دران دولهانی غیر از خدای عزای پرستش اهرابینه تباه شدن دان دو پیشتر هست
خدای پروردگار عرش را ز آنچه وصف میکند ٣٣ پرسیده نشوند ز آنچه میکنند و
ایشان پرسیده شوند ع ٣٤ آیا فرا گرفته اند بخود خدایانی بگو بیاید حجت خود را
اینست ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانی که پیش از من بودند بلکه بیشتر ایشان نمیدانند
حق را پس ایشان اعراض کنند گاند ع ٣٥ و فرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر
آنکه وحی میفرستادیم بسوی او و آنکه نیست هیچ الهی مگر من پس پرسید مرا ٣٦
و گفتند فرا گرفته خدای بخشایند فرزندی مر هست او بلکه بند گانند گویی
داشته شدگان ٣٧ پیشی نگیرند او را یکفشار و ایشان فرمان او میکنند ٣٨
میدانند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه را پی سر ایشانست و درخواست نمیکند
مگر برای کسی که خواهد و ایشان از بیم او ترسانند ٣٩ و کسی که بگوید از ایشان بدستی
که من الهی ام از غیر او پس ان سزا میدهم او را جهنم همچنین سزا میدهم ستمکاران را ٣٩ آیا و
ندیدند انانکه کافر شده اند انکه آسمانها و زمین بودند بسته پس کشاده گردیم انها را و
گردانیدیم از آب هر چیز زنده را پس یا ایمان نمی آورند ٣٣ و بدیدار و دیدیم در زمین کوهها
مبادا با اضطراب او را بدید گردانیدیم دران راههای کشاده را تا شاید ایشان
هدایت یابند ع ٣٤ و گردانیدیم آسمان را سقفی نگاه داشته شد و ایشان از آسمان اعراض
کنندگانند ٣٥ و اوست آنکه افرید شب و روز و افتاب و ماه را هر یک در فلکی میروند ع ٣٦

فَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِثَ قَوْمِ الْفَالِاقِ ۚ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالنَّارِ وَالْخَبَرِ نَفْسَةً وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ ۚ وَإِذَا زُلْزِلَتْ
الْأَرْضُ زِلْزَالًا فَتُكَفَّرُ عَنْهَا رُسُودُهَا فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَنْحَادِ ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِكُونَ ۚ وَتَجْعَلُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ لَهُمْ فَيَذَرُوكُم بِالْأَعْيُنِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَاطِلًا ۚ
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ كَذَبُوا بِوَعْدِهِمْ الْكَافِرُونَ ۚ كَذَبُوا بِوَعْدِهِمْ الْكَافِرُونَ ۚ كَذَبُوا بِوَعْدِهِمْ الْكَافِرُونَ ۚ كَذَبُوا بِوَعْدِهِمْ الْكَافِرُونَ ۚ
يُفْسِدُونَ ۚ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْقِضُونَ ۚ وَلَقَدْ اسْتَفْزَعُوا بِرُسُلِهِمْ مِنْ قَبْلِكَ فَمَا أَتَى بِالْبَشَرِ مِنْ نَجْوٍ وَامْنٍ مِنْهُمْ
الْجَزْءُ وَهَفْتُ لَهُمْ ۚ ۲۰۶ ۚ انبياء

ما تا نوايه يستفزون ۱۴۴۱ قل من
وَعَاوُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ كُمْ عَنْ ذِكْرِ آيَاتِهِمْ مُعْرِضُونَ ۱۴۴۲
أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا
يَسْتَطِيعُونَ نَصْرًا تَنْصُرُهُمْ وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ۱۴۴۳
بَلْ مَتَّعْنَاهُم بَعْدَ ذَلِكَ
أَلْبَابًا ۚ حَقَّ طَال عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ أَفَلَا
يَذَرُونَ أَنَا نَاقِي الْأَرْضِ نَقْصُهَا مِنْ
أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۱۴۴۴ قُلْ
إِنَّمَا أُذَرُّكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَتَّبِعُ الْقُلُوبُ
الذُّعَاءَ إِذَا مَا يَنْذَرُونَ ۱۴۴۵ وَلَكِنْ
مَسْتَهْمُ نَفْعَةٍ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَبِقُولِكُمْ
يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۴۴۶ وَنَضَعُ
الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ حِجَابٌ عَنْ خَوَلِّ
أَتَيْنَاهُمْ بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ۱۴۴۷
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءً وَذَكَرْنَا لِلْبَاقِينَ آهَ الَّذِينَ
يَحْشُونَ دَعْوَاهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ يَخْشَوْنَ
مُشْفِقُونَ ۱۴۴۸ وَهَذَا ذِكْرُ مُبَارَكٍ
أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۱۴۴۹
لَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسُلًا مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا بِهَ مَالِكِينَ ۱۴۵۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
وَقَوْمِهِ مَا هَذَا التَّمَاهِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ
لَهَا عَاكِفُونَ ۱۴۵۱ قَالُوا وَجَدْنَا
آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۱۴۵۲

ونكروا انبياءهم براي ادي پيش از تو جاويد بود نوايس ايا اكر مي پري پيش ايشان جاويدا نيايند ۱۴۴۱
چشمه مركب و از مايش ميكنيم شمارا بشرو خير از مايشي و بسوي ما باز گرديده ميشويد ۱۴۴۲
و چون ببينند تو را انا كه كافر شدند فرا نكيزند تو را مگر با ستم ۱۴۴۳ ايا اينست انكه ذكر
ميكند اهلان شمارا و انما باند كرخداي بخشايند ايشان كافر اند ۱۴۴۴ آفريده شد ادي ايشان
رود باشد كه بنمايم شمارا ايتماي خود را پس شتاب مكنيد مرا ۱۴۴۵ و ميگويند كي خواه اهدا
اين وعده اكر هستيد راست كويان ۱۴۴۶ اكر بدانند انا كه كافر شدند و قتي را كه باز
نخواهند داشت از روي خود اشر را و نه از پيشتهاي خود و نه ايشان ياري داده شوند
۱۴۴۷ بلكه ايد ايشان را انا كه ايشان را پس ميكنند ايشان را و نه ايشان مهلت داده
شوند ۱۴۴۸ و هراينه تحقيق كه است ستم را كرده شده بر سولاني پيش از تو پس فرو گرفت با
نا كه است ستم را كرده اند ايشان آنچه بودند كه بان است ستم را ميگردند ۱۴۴۹ بگوئيست كه
نگاه ميدارد شما را در شب و روز از خدائي بخشايند بلكه ايشان از ذكر پروردگار خود
اعراض كنند گانند ۱۴۵۰ ايا مرا ايشان را است اهلان كه كفايت ميكند ايشان را بغير ما ميتوانند
ياري كردن خود ها شان را و نه ايشان از ما هراي كرده ميشوند ۱۴۵۱ بلكه بهره ور كرديم
ايشان را و پدران ايشان را انا كه دراز شد با ايشان مدت زندگاني پس ايا نبي بينند كه
ما ايم ايم زمين را كم ميكنيم ۱۴۵۲ از اطرافش ايا پس ايشان غلبه كنند گانند ۱۴۵۳ بگو
اين نيست كه بيم مي نمايم شمارا بوجي و نميشوند كران خوايند ترا هرگاه كه بيم كرده شوند ۱۴۵۴
و هراينه برسد ايشان را انا كه بوي از عذاب پروردگار تو هراينه كوينا الله اي واي بر ما
بد رستي كه ما بود پسر ستمكاران ۱۴۵۵ و ميگذاريم ترا روي هاي درست براي روز قيامت
پس ستم رسيد نشود نفي چيز را و اكو باشد وزن يك دانه از خود بياوريم انا و بسيم ما
حساب كنند گان ۱۴۵۶ و هراينه تحقيق كه داديم موسي و هرون را فرقان و نور و پندي
مر پر هيز كار را انا ۱۴۵۷ انا كه ميرسند پروردگار خود را و نه ايشان ايشان از قيامت
نرسند گانند ۱۴۵۸ و اين ذكر است بابرکت فر و فرستاديم انا ايشان شمارا انا نكار
كنند گانند ۱۴۵۹ و هراينه تحقيق كه داديم ابراهيم را كار داني و را اريش و بوديم ما با و دنا
يان ۱۴۶۰ چون گفت مر پد خود و كرو خود را چيست اين تماها كه شما ييد بر ما ايمان پرستش
۱۴۶۱ گفتند يافه ايم پدران خود را بر ما ايمان پرستش كنند گان ۱۴۶۲

كفر من

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٥ قَالُوا أَبِئْسَ مَا يُلْقِي أَمُّنْتَ مِنَ اللَّعِينِينَ ٢٦ قَالَ بَلْ رَجَعْتُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ٢٧ وَتَالِ اللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ٢٨ فَعَلِمْتُمْ جَدًّا إِلَّا الْكِبَرُ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ٢٩ قَالُوا إِنَّ هَٰذَا إِلَّا إِلَهُنَا أَنَّهُ لَبِئْسَ الظَّالِمِينَ ٣٠ قَالُوا سَمِعْنَا قَتْلَ كُرْهُمُ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ٣١ قَالُوا فَاتَّبَاهُ عَلَىٰ أَهْلِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّبِعُونَ ٣٢ قَالُوا مَأْتَتْ فَلَتْ هَٰذَا إِلَهُنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ٣٣ قَالَ بَلْ فَتِلْهُ كِبَرَهُمْ هَٰذَا فَسَلُّوهُمْ أَنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ٣٤ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّهُمْ الظَّالِمُونَ ٣٥

٢٠٦

انبیاء

لغز و هفتدهم

تَمَّ نَكْوَاهُ عَلَىٰ رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ٣٦ قَالَ أَتَقْبَلُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفَإِنْ لَكُمْ وَلِيًّا تَعْبُدُونَ ٣٧ دُونَ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٣٨ قَالُوا أَتَوَدَّعُونَ أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ أَنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ٣٩ تِلْكَ آيَاتُ الْكُوفِيِّ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ٤٠ وَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَ لِيُخَلِّصَهُنَّ مِنَ الْكَافِرِينَ ٤١ وَجَعَلْنَا لَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الْغَيِّ بَارِكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ٤٢ وَجَعَلْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ٤٣ وَجَعَلْنَا نَمُوكَ يَهُدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ٤٤ لَوْطًا أَنْبَاءً حُكْمًا وَعِلْمًا وَجَعَلْنَا مِنَ الْقُرْبَىٰ الْقَرِيبَةِ الْقَوْمَ الَّذِي كَانَتْ قَعْلُ الْجَانِكِ إِيَّاهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ فَاسِقِينَ ٤٥ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الْقَرَّانِ ٤٦ وَتَوَحَّاهُ إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلِ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَجَعَلْنَا وَاهِلَهُ مِنَ الْكُرْبَىٰ الْعَظِيمِ ٤٧ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ فَاعْرِضْهُمْ ٤٨ أَجْمَعِينَ ٤٩ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخِجَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكَانَ الْحَكِيمُ شَاهِدِينَ ٥٠

گفتند تحقیق که هستید شما و پدران شما در کسری هویدا ٢٥ گفتند یا امد ما را براستی یا توان بازی کنند گانی ٢٦ گفت بلکه پروردگار شما پروردگار اسما و زمین است انکه افرید و بشار او من بران از کواها نم ٢٧ و تال الله لا کیدن اصنامکم بعد ان تولوا مدبرین ٢٨ فعلمتم جددا الا کبر لهم لعلهم الیه يرجعون ٢٩ قالوا هذا الهنا انه لبئس الظالمین ٣٠ قالوا سمعنا قتل کرهم یقال له ابرهیم ٣١ قالوا فاتوا به علی اهلی الناس لعلهم یسجدون ٣٢ قالوا ما تات فلته هذا فسلوهم ان کانوا ینطقون ٣٣ فرجعوا الی انفسهم فقالوا انهم الظالمون ٣٤ ثم نکوا علی رؤسهم لقد علمت ما هؤلاء ینطقون ٣٥ قال اتقبلون من دون الله ما لا ینفعکم شیئا ولا یضرکم اف انکم ولیا تعبدون ٣٦ من دون الله افلا تعقلون ٣٧ و اتودعون انفسکم و اهلیکم ان کنتم فاعلین ٣٨ تلک آیات الکوفی بردا و سلاما علی ابرهیم ٤٠ و اراد ان ینفر لیلخصهن من الکفرین ٤١ و جعلنا لوطا الی الارض الغی بارکنا فیها للعالمین ٤٢ و جعلنا له اسحاق و یعقوب نافله و کلک جعلنا صالحین ٤٣ و جعلنا نموک یهودون بامرنا و اوحینا الیهیم فیل الخیرات و اقام الصلوة و ایتاء الزکوة و کانوا لنا عابدین ٤٤ لوطا انباء حکما و علما و جعلنا من القربی القریب القوم الذی کانت قعل الجانک ایاهم کانوا قوم سوا فاسقین ٤٥ و ادخلناه فی رحمنا انهم من القرائن ٤٦ و توحاه اذ نادى من قبل فاستجبنا له فجعلنا واهله من الکربی العظیم ٤٧ و نصرناه من القوم الذین کذبوا بییناتنا انهم کانوا قوم سوا فاعرضهم ٤٨ اجمعین ٤٩ و داود و سلیمان اذ یحجان فی الحرث اذ نفست فیہ غنم القوم و کان الحکم شاهدین ٥٠

فَهَبْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَحْنُ نَامِعُ دَاوُدَ الْجَبَالَ يُسَبِّحُ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ٨١ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
فَقُلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ٨٢ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ٨٣ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ
لَهُ وَيَعْمَلُونَ عِمْلَادُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ٨٤ وَيُوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ الْغَيْثُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٨٥ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ
مِنْ ضَرٍّ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ ٨٦ وَاسْمِعِيلَ إِذْ رَفَعْنَاهُ وَذَكَرْنَا كُلَّ عَمَلٍ صَالِحٍ ٨٧ وَادْخُلْنَاكُمْ
الْجَنَّةَ وَهَنَّاكُمْ

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ٨٨
وَالَّذِينَ آمَنُوا أَذْهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَنْ نَعْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٨٩ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نَجِّي الْمُؤْمِنِينَ
٩٠ وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ٩١ فَا
سَجَّيْنَاهُ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
وَعِيسَى وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلَّذِينَ
آمَنُوا فَاذْكُرْنَاهُ عَمَّا كَانُوا يُشْرِكُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَذْكُرْنَا رُغْبًا وَرُغْبًا
وَكَاذِبُوا لَنَا خَاشِعِينَ ٩٢ وَالتَّيَّ
حَصْنَتٍ فَرَحًا فَفَقْنًا فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ
٩٣ إِنَّ هَذِهِ أُمَمٌ أُمَّةٌ
وَاحِدَةٌ وَأَنْذَرْتِكُمْ فَاعْبُدُونِ ٩٤
وَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلًّا إِلَيْنَا
رَاغِبُونَ ٩٥ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِعَبِيدِهِ فَإِنَّآ
لَهُ كَاتِبُونَ ٩٦ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ
أَعْلَنَّا مَا أَنْتُمْ لَا تَجِزُونَ ٩٧
حَتَّى إِذَا فَتَحْنَا بِأُجُوجٍ وَمَآجِجٍ وَ
نُحْمٍ مِنْ كُلِّ مَدْيَنٍ يَبْسُفُونَ ٩٨ وَ
اقْتَرَبَ الْوَعْدُ لِلَّذِي نَادَاهُمَا خِصَّةً
بِأَصْحَابِ الدِّينِ كَمَا رَوَايَا وَبَلَّغْنَا قَدْرًا
فِي عَمَلِهِمْ مِنْ هَذَا بَلِّغْنَا إِلَيْنَا

پس فرمائیدیم انرا بسلیمان وهریک را دادیم حکم و دانش و سخن کردیم با داود کوهها را حالانکه
تسبیح میکردند و پرند را و هستیم کنندگان ۸۱ و اموختیم او را ساختن لباس جنک
برای شما تا نگاه دارد شما را از اسببتان پس یا هستید شما شکر گزاران ۸۲ و برای سلیمان
با در احوال آنکه تند بود میرفت بفرمانش بسوی ان زمینی که برکت دادیم در آن و هستیم
بهر چیزی دانا ۸۳ و از دیوان کسانی را که غرض می کرد سد برای او و میکردند
کاری غیر آن و بودیم مرایشان را انکه با آنان ۸۴ و ایوب را وقتی که ندانمود پروردگار خود را که
رسیده مرا کردند و تورم کننده ترین دم کنندگانی ۸۵ پس استجابت نمودیم مرا و را بر زایل
کردانیدیم آنچه را بود با او از ازا و دادیم با و اهلش را و مثلشان را با ایشان رحمتی از فرما
و پندی مر پرستندگان را ۸۶ و اسمعیل را و ادیس و ذاکفل را هر یک را صبر کنندگانند
۸۷ و داخل ساختیم ایشان را در رحمت خود بدرستی که ایشان از شایسته نگانند ۸۸ و حسب
ماهی را وقتی که رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز نتواند نگیرد بر او پس ندان کرد در تاریکیها
که نیست الهی مگر تو منزه میدانم تو را بدرستی که من هستم از ستم کاران ۸۹ پس استجابت
نمودیم مرا و را و نجات دادیمش از غم و همچنین نجات میدهم مؤمنان را ۹۰ و زکریا را وقتی که
ندانمود پروردگارش را که پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین و ارثانی ۹۱ پس مستجاب
نمودیم مرا و را و بخشیدیم مرا و را بچینی و بصلاح آوردیم برای او و زانش را بدرستی که ایشان
بودند که میشتافتند در نیکیها و میخواندند ما را از دوی رغبت و رهبت و بودند ما را
فروتنی کنندگان ۹۲ و انزنی را که نگاه داشت فرج خود را پس دیدیم در آن از روح خود
و گردانیدیم او را و پسرش را ای برای عالمیان ۹۳ بدرستی که این ملت شماست در حالی
که ملت یگانه است و من پروردگار شما یم پس پرستید مرا ۹۴ و پیاره پیاره کردند
امرشان را میان خود هر بسوی او بازگشت کنندگانند ۹۵ پس کسی که کند
از کردهای شایسته و او مؤمن باشد پس نیست انکاری مر کوشش او را و بدرستی که
ما مرا را بولسندگانیم ۹۶ و حرامست بر قرئه که هلاک کردیم انرا اینکه ایشان باز نمیکردند
۹۷ تا آنکه کشته شود یا جوج و ما جوج و ایشان از هر بلندی میشتافتند باشند ۹۸
و نزدیک شد وعده راست پس ناگهان باز مانده باشد دیدهای نا آنکه کافر شده اند ای رای
بوما تحقیق که بودیم در غفلتی از این بد که بودیم ستمکاران ۹۹

2.9

الحج و هفتد شهر

卷之四

خدا بخشاید یار خاسته یسوع ^{که حج} می آید و نیست شده ابراهیمه وصف میکنید ۱۱۶

اسم خدای بخشاینده مهربان

ای گروه آدمیان بپرهیزید از پروردگار خود بد رُستی که زلزله روز قیامت چیز است
عظیم آروزی که بربیند آنرا غافل شود هر شیر دهند از آنچه شیر داده و بگذارد هر
زن حامله با رخود را و به بینی مردم را مستان و نیستند ایشان مستان ولیکن عذاب
خدا سخت است و از مردمان کسی است که مجادله مینماید در خدا بد و ن دانش و
پیروی میکند هر شیطان سرکشی را نوشته شده بر او آنکه هر که تبعیت نماید و از پس
بد رُستی که او گمراه نماید او را و راه نماید او را بسوی آتش سوزان ^{عذاب} آتش سوزان هم ای گروه
آدمیان اگر هستید در شکی از بعثت پس بد رُستی که ما خلقت کردیم شما را از خاک
پس از نطفه پس از پاره خون بسته پس از پاره گوشت تمام اندام

الحزب الشفيعي

۲۱۱

کوشنار

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحْمِلُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝۳ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّبَذْرِ كُتُبِ الْأَسْمَاءِ ۝۴ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْخَاسِئِينَ ۝۵ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالْقَابِضِينَ عَلَى مَا صَابَهُمْ وَالْمُقْبِلِينَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۶ وَالْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِمَّا فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَظُمُوا ۝۷ انْقَاعَ وَالْمَعْرَكَةَ كَذَلِكَ نَسْخَرُنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۸ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ نَسْخَرُهَا لَكُمْ لِنَتَكَبَّرَ بِاللَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْحَسَنِينَ ۝۹ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝۱۰ أَوَلَمْ يَلِدْ وَلَدًا يَتَقَلَّبُ عَلَىٰ أَفْوَانٍ ثُمَّ طَلَبُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ لَّخَبِيرٌ ۝۱۱ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَعْضَ حَقِّ آلِ إِبْرَاهِيمَ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۱۲ الَّذِينَ إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ آتَمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝۱۳ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ قَوْمُ هَادٍ وَثَمُودُ ۝۱۴ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝۱۵ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَتْ لِلْكَافِرِينَ نَجْمٌ اخْتُدِمُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝۱۶ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرْسِهَا وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ وَفَسِّرْهُمْ سُدًى ۝۱۷ أَلَمْ يَسْجُدُوا فِي الْأَرْضِ فَنَكُونَكُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ فِيهَا وَآذَانٌ

خرب

ج

۲۱۲

البحر و هفتدهم

مر شمار است در آنها منفعتهای نام بردی نام برده شده پس جای آنها بسوی خانه دیرینه است و برای هر گروهی کرد انید بر قربانی ثایا دکنند نام خدا را بر آنچه روزی کرد ایشان از بسته زبان چهار پایان پس خدای شما خدای یگانه است پس مرا و را کردن هید و مرده ده فروتنانرا ۳۳۳ انانکه چون یاد کرده شود خدا برسد دلهای ایشان و صبر کنندگان بر آنچه رسیده ایشانرا و بپاد ازندگان نماز و از آنچه روزی کرده ایم ایشانرا نفقه میکند ۳۳۳ و شران قربانی را گردانید بر آنها را برای شما از نشانههای خدا مر شمار است در آنها خیر پس یاد کنید نام خدا را بر آنها صاف زدگان پس چون بیفتد بر زمین پهلوهاشان پس بخورید از آنها و بخورانید قناعت کنند و سائل بکف را همچنین متحر گردانیدیم آنها را برای شما شاید شما سپاس گذاری کنید ۳۳۳ هرگز نرسد خدا را گوشتهای آنها و نه خونهای آنها ولیکن میرسد او را بر هر کاری از شما همچنین متحر گردانید آنها را برای شما تا بزرگی یاد کنید خدا را بر آنچه هدایت نموده شمارا و مرده ده نیکوکارانرا ۳۳۳ بد رستی که خدا دفع کند از آنانکه ایمان آورده اند بد رستی که خدا دوست ندارد هر خیانت کنند ناسپاس را ۳۳۳ دستور داده شده مرانرا که مقابله کرده شده اند بسبب آنکه ایشان ستم کرده شده اند و بد رستی که خدا بر نصرت ایشان هر آینه توانا است ۳۳۳ انانکه بیرون کرده شدند از خانههای خود بغیر خود مگر آنکه میگویند پروردگار ما خداست و اگر نه دفع کردن خدا بودی مردم را بغیر ایشانرا بسبب بعضی هر آینه ویران کرده شدی صومعهها و کلیسیاها و کنیسهها و مسجد هایی که یاد کرده شود در آنها نام خدا بسیار و هر آینه یاری کند البته خدا کسی را که یاری کند او را بد رستی که خدا هر آینه با قوتیست از چند ۳۳۳ انانکه اگر جای دهیم ایشانرا در زمین بپا دارند نماز را و بدهند زکوة را و امر کنند بمعروف و باز دارند از منکر و مر خدا را است انجام کارها ۳۳۳ و اگر تکذیب کنند ترا پس تحقیق که تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح و عاد و ثمود و قوما بر هیم و کرده لوط ۳۳۳ و یاران مدین و تکذیب کردند موسی پس مهلت داد مر ما فرانرا پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود انکار من ۳۳۳ پس بسا از قریه که هلاک کردیم انرا و ان ستمکار بود پس ان افتاده است بر سقفهایش و چاه معطل مانده و گوشت بلند ۳۳۳ آیا پس نرسند در زمین پس نباشد مر ایشانرا دلهای که دریابند با آنها با گوشتها

که چونند

يَسْمَعُونَ بِهَا فَأَنبَأَ لَا تَقْبَلُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَحِيَّ الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ هـ وَتَسْتَعْمِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ عـ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَيْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لَمْ تَأْخُذْ بِهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ قـ يَا أَيُّهَا الْإِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ هـ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَزُيُوفٌ كَرِيمٌ هـ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ هـ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ

الجزء هـ هفتاد و هجتم

۲۱۳

حج

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ هـ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ هـ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ هـ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقُوبِهِمْ هـ أَلَمْ تَرَ يَوْمَ تَدْعِيهِ اللَّهُ لِيُخَاطَبَهُ عِبَادُهُ الْمُقْسِمِينَ هـ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ هـ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ هـ وَالَّذِينَ هَلَعُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ تَلَّوْا لَهُمْ أُولَئِكَ اللَّهُ رَزَقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ هـ لِيُدْخِلَهُمْ مَدْخَلَ رِضْوَنِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَكِيمٌ هـ ذَلِكَ وَمَنْ عَائِبٌ بِمِثْلِ مَا عُوتِبَ بِهِ ثُمَّ بُعِيَ عَلَيْهِ لِيُفَعَّرَ بِهِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ هـ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ هـ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَمَّا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ هـ

که بشنوند با آنها پس بد رستی که نباشد کور چشمها ولیکن کوراست دلهای که در سینهاست هـ و بشتاب میخواهند از تو جدا بر او هر کجایان نکند خدا و عذرا خود را و بد رستی که روزی نزد پروردگار تو چون هزار سالست از آنچه می شمارید عـ و بسا از قریه که مهلت دادم مرا ترا و آن ستمکار بود پس گرفتم ترا و بسوی مدست بازگشت بگوای گروه آدمیان جز این نیست که من مر شمارا بیم نمایم هـ ویدان پس آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را مرا ایشانراست از مرزش و در روز بابرکت هـ و آنانکه شتافتند در آیتهای ما در مقام عاجز نمودن در آمدگان آنها نند یاران و زخ هـ و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر چون ارز نمود انکندی شیطان در آرزوی او پس ناچیز میگرد خدای آنچه را میفکند شیطان پس استوار میگرد خدای آیتهایش را و خدای دانی در دست کردار است آه تا بگرداند آنچه میفکند شیطان بدای برای آنانکه در دلهای ایشان مرض است و سخت است دلهای ایشان و بد رستی که ستمکاران هر آینه در خلاصند دور هـ و تا بداند آنانکه داده شده اند دانش را آنکه آن حقست از پروردگار تو پس ایمان آورند بان پس نرم شود برای آن دلهای ایشان و بد رستی که خدای هر آینه هدایت کند آنانکه ایمان آورده اند بسوی راه راست هـ و همیشه هستند آنانکه کافر شده اند در شک از آن تا آنکه بیاید ایشانرا قیامت ناگهان یا بیاید ایشانرا عذاب روزی عظیم هـ پادشاهی در آن روز خاص خداست حکم نماید میانه ایشان پس آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته در هشتهای باناز و نعمت هـ و آنانکه کافر شده اند و نکند کرده اند آیتهای ما این گروه برای ایشانست عذاب خوار کننده هـ و آنانکه دور گردیدند از خاندان خود در راه خدا پس گشته شدند یا مردند هر آینه روزی کند البته ایشانرا عذاب روزی نیکو بد رستی که خدای هر آینه او بهترین روزی دهند گانست هـ هر آینه در آورد البته ایشانرا جایگاه درآمدی که پسندند آنرا و بد رستی که خدای هر آینه دانا نیست برد بار هـ اینست و کسی که عقوبت رسانید بمثل آنچه عقوبت رسانید شد باد پس ستم کرده شد بر او هر آینه یاری کند البته او را خدا بد رستی که خدای هر آینه در گذرند ایست امروز کار هـ آن بسبب ایست که خدا در می و در شب داد روز و در می و در روز را در شب و اینکه خدا شنوای دانا است عـ این بسبب ایست که خدا اوست حق و اینکه آنچه را میخواهند از غیر اوست باطل و اینکه خدا اوست بلند قدر و بزرگوار عـ

ایماند

الْمُرْتَابِ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَخَيَّرَ الْأَرْضَ يُخْضَرُهَا إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝٢٤ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الْحَكِيمُ ۝٢٥ الْمُرْتَابِ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَعَزِيزٌ ۝٢٦ رَحِيمٌ ۝٢٧ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝٢٨ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْشَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُبَازِرُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعِ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٌ ۝٢٩ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝٣٠ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تَعْلَمُونَ ۝٣١ الْحَزْنُ وَهَفْتُهُمْ

فَمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝٣٢ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۝٣٣ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝٣٤ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَكُمْ بِتُزِيلِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَكُمُ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝٣٥ وَإِذَا نَسِيتُمْ عَلِيمَهُمْ إِيَّاكُمْ بَيْنَاتٍ تُعْرَفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ يَتَوَلَّوْنَ عَلَيْهِمْ آلَهُمُ الْيَتَامَى قُلْ أَفَأَنْتُمْ يُنْسَوْنَ ۝٣٦ أَفَأَنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ أَلَمْ يَأْتِ الْيَتَامَى النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ اللَّهُ ذُبَابًا شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ ۝٣٧ اللَّهُ يُصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝٣٨ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝٣٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝٤٠

ایا ندیدی که خدا فرستاد از آسمان ابی پس میگرد زمین سبز بد رستی که خدا لطف کند اگر هست ۲۱۴ مرا و راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بد رستی که خدا هر آینه اوست بی نیاز ستوده ۲۱۵ ایانندید اینرا که خدا مسخر کرد انید برای شما آنچه در زمین است و کشتی را که میرود در دریای فرما ان و نگاه میدارد آسمانرا انکه بیفتد بر زمین مگر باذن او بد رستی که خدا بمردم هر آینه مهر بانیت بخشانید ۲۱۶ و اوست که زنده گردانید شمارا پس میباید شمارا پس زنده میگرداند شمارا بد رستی که ادی هر آینه ناسپاس است ۲۱۷ برای هر کس و هر کس را در راه عبادتی که ایشان بجا آورده اند پس باید که نزاع نکند البته با خود را این امر و بخوان بسوی پروردگار خود بد رستی که تو هر آینه بر هدایت راستی ۲۱۸ و اگر مجادله کند با تو پس بگو خدا دانای تراست با آنچه میکند ۲۱۹ خدا حکم میکند میانه شما در روز قیامت در آنچه هستید که در آن اختلاف مینمایید ۲۲۰ ایانندانی اینرا که خدا میداند آنچه را در آسمان و زمین است بد رستی که این در کتابیست بد رستی که این بر خدا اسانست ۲۲۱ و میپرستند از غیر خدا آنچه را فر و فرستاده بان حقی و آنچه را نیست مرا ایشان را بان دانستی و نیست مرستمگا را ترا هیچ یادری ۲۲۲ و هر گاه خواند شود بر ایشان ایتهای ما که دوشنند میشناسی در دوهایی انانکه کافر شده اند نا خوشی را نزدیک میشوند که حمله کنند بانانکه میخواهند بر ایشان ایتهای ما را بگوایا پس خبر دهم شمارا بید تر از این ایتی است که وعده داده انرا خدا انانرا که کافر شدند و بد باز کشتی است ای ای آدمیان زده شد مثلی پس گوش دارید مرا ترا بد رستی که انانکه میخواهند از غیر خدا هرگز خلق نمی نمایند مکی را و اگر چه جمعیت نمایند برای ان و اگر بر باید از ایشان مگر چیزی را باز نستانند از ان نا توانست طلب کنند و طلب کرده شید نشناخته اند خدا را حق شناختن و بد رستی که خدا هر آینه قوی است از جنده خدا بر میگیرند از فرشتگان رسولانی را و از آدمیان بد رستی که خدا شنوای بیناست ۲۲۳ میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه بی سر ایشانست و بسوی خدا باز گردانید میشود امورهم ایانانکه ایمان آورده اند رکوع کنید و سجود کنید و بسوی پروردگار خود را و بکشد خویرا شاید شما راستکار شوید ۲۲۴

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمِيكُمُ الْمُسْلِمِينَ وَآمِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ٢١ سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة آية بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ٢ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٣ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ٤ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٥ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

فَأَنبَأَهُمْ غَيْرَ مَلُومِينَ ۚ فَمِنْ أَتْبَعِي
وَرَأَىٰ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ
ۚ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَائِهِمْ وَتَعْدِيمِهِمْ
رَاعُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ
يَحَافِظُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ
ۚ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُفُفَةً ۖ فَبَرَّاهُ مَكَيْنٍ
۝ ١٢ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّفُفَةَ عَلَقَةً
فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً ۖ فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَوْنًا الْعِظَامَ
لَحْمًا ۖ ثُمَّ أَنشَأْنَا ۖ خَلَقْنَا أَخْرَاقًا
اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ١٣ ثُمَّ أَنبَأَكُمْ
بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمِثْرُونَ ۝ ١٤ ثُمَّ أَنبَأَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعُونَ ۝ ١٥ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا قَوْمَكُمُ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا
كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۚ ۝ ١٦ وَأَنزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ
لَقَادِرُونَ ۝ ١٧ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ فِيهِ
جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ ۖ لَّكُمْ
فِيهَا فَوَاحِشٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
۝ ١٨ وَشَجَرَةً تُخْرُجُ مِنْ طُورٍ
سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِإِذْنِ رَبِّكَ
لِلْكَافِرِينَ ۝ ١٩

و مجاهده کنید در خدا حق مجاهده اش را که او بر گردید شما را و نگرانید بر
شما در دین هیچ تنگی ملت پدر شما ابرهیم را و انامید شما را مسلمانان ع پیش ازین
و در این تابا شد این رسول گواه بر شما و باشید گواهان بر مردم پس بیا دارید نماز را
و بدهید زکوة را و چنگ در زنید بخدا و خداوند کار شماست پس او نیکو خداوند
و نیکو بیا و رست

سورة المؤمنون صدقہ ایدہم کی آیت

بسم خداي بخشاينده مهربان

بتحقیق که دستکار شدند و مومنان آنان که ایشان در نماز خود خشوع نمایند گانند ۴
 و آنانی که ایشان از لغو اعراض کنند گانند ۵ و آنانکه ایشان مرزکوة را ادا کنند گانند ۶
 و آنانکه ایشان مرفرجهای خود را نگاهدارند گانند ۷ مگر بر زنان خود یا آنچه مالک شده
 دستهای ایشان پس بد رستی که ایشان غیر ملالت کرده شد گانند ۸ پس کسی که جوید
 سوائی آن را پس آنها ایشانند از حد در گذشتگان ۹ و آنانی که ایشان مرا مانتهای خود را و
 پیمانهای خود را رعایت کنند گانند ۱۰ و آنانکه ایشان بر نمازهای خود محافظت میکنند ۱۱
 آنها ایشان میراث برنده گانی آگه میراث میبرند بهشت آراسته را ایشان در آن جاودانند
 ۱۲ و هر آینه بتحقیق که افردیم آدمی را از خلاصه آر کل پس گردانیدیم او را نطفه در جای استوار
 ۱۳ پس گردانیدیم آن نطفه را با پارچه خون بسته پس گردانیدیم آن پارچه بسته را با پاره کوشتی
 پس گردانیدیم آن پاره کوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را با کوشتی
 پس خلق کردیم آنرا از خلقی دیگر پس برتر آمد خلای که نیکوترین افرینند گانست ۱۴
 پس بد رستی که شما بعد از آن هر آینه مرد گانید ۱۵ پس بد رستی که شما در روز قیامت بر
 انگیخته میثوبده ۱۶ و بتحقیق که افردیم بر بزرگ شایسته طبقه و نیستیم ما از خلق غافلان ۱۷
 و فرو فرستادیم از اسمان آبی باندازه پس ساکن گردیدیم آنرا در زمین و بد رستی که ما بر پروردان
 هر آینه توانایانیم ۱۸ پس بدیدا و دیدیم برای شما بان بوستانها از درختان خرما و
 انکورها ما شما را است در آنها میوههای بسیار و از آنها میخورید ۱۹ و درختی که بیرون
 می آید از طور سیناء میروید بار و غن و ناخورشی مر خورند گانرا ۲۰

وَأَن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُذَكَّرُوا فِيهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ۝ إِن هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِدْعَةٍ فَنَبِّئُوهُمْ بِذَلِكَ حَتَّىٰ حَبْن ۝ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بِنَ ۝ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنِعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا ذَاذَا
جَاءَ أَمْرُنَا وَنَارَ التَّوْرِ ۝ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَازِينَ ۝ وَأَهْلَكَ الْأَمْنِ سَبَقَ مَلِكِهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تَخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُخْرَجُونَ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتِ
أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۝ وَكُلَّ رَبِّ أَنْزَلْنَاهُ
مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
۝ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا
لِنَبِّئِينَ ۝ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
قَرْنًا آخَرِينَ ۝ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ
مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝
وَلَكِنْ أَطَعُمُ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذَا الْحَاسِرُونَ ۝ أَعْبُدْكُمْ
أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَ
عِظَامًا إِنَّكُمْ تُحْجَرُونَ ۝ فِيهَا
بِهَمَاتٍ لِّمَا تُوْعَدُونَ ۝ أَرَأَيْتُمْ
الْآخِرُونَ الدُّنْيَا مَوْتٌ وَحَيَاةٌ
مَا خُنْ ۝ بِمَعُونَتِهِ ۝

المؤمنون

۲۱۶

لغز و هیجدهم

و بد رستی که مر شما راست در چهار پایان هر اینه عبرتی می شامانیم شما را از آنچه که در
شکلهای آنهاست و مر شما راست در آنها منفعتهای بسیار و از آنها میجوید ۲۱ و
انها و بر کشتیهها سوار میشوید ۲۲ و هر اینه بتحقیق که فرستادیم نوح را بسوی قومش بگفت
ای قوم من پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی غیر او پس یا نمی پرهیزید ۲۳ پس گفتند
انجمنی که کافر شد بودند از قوم او نیست این مکرادی مانند شما میجوید که زیادتی جوید
بر شما و اگر خراستی خدا هر اینه فرو فرستادی فرشتگان را نشنیدیم این را در پیمان پیشین
خود ۲۴ نیست ان مکر مردی که باوست جنوبی پس انتظار برید با و نامدتی ۲۵ گفت
پروردگار من نصرت ده مرا با آنچه تکذیب کردند مرا ۲۶ پس وحی فرستادیم بسوی او
اینکه بساز کشتی را بملاحظههای ما و وحی ما پس چون آمد مرا و بجوش آمد
تور ۲۷ پس بر در کشتی از هر دو جفتی دو تا و اهلت را مکرانکه پیشی گرفته
بر او گفتار ایشان و گفتگو مکن با من در انانکه ظلم کرده اند بدرستی
که ایشان غرق کرده شد گانند ۲۸ پس چون بر آمدی تو و کیسه که با تو باشد
بر کشتی پس بگو سپاس مر خدا را که نجات داد ما را از کروه ظالمات ۲۹ و بگو
ای پروردگار من فرود آور مرا فرود آوردی برکت داده شد و توبهترین فرود
آوردی کافی ۳۰ بدرستی که در این هر اینه ایتهاست و بدرستی که بودیم
هر اینه از ماینندگان ۳۱ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی دیگر را ۳۲
پس فرستادیم در ایشان دسولی از ایشان که پرستید خدا را نیست
مر شما را هیچ الهی جز او یا پس نمی پرهیزید ۳۳ و گفتند بزرگان از قوم او که
کافر شد بودند و تکذیب کردند لقاء آخرت را و گفت دادیم ایشان را در زندگانی دنیا
نیست این مکرادی مثل شما میجوید از آنچه میجوید از ان و می شامد از آنچه می شامید ۳۴
و هر اینه اگر فرمانبر دادمی مثل خود را بدرستی که شما انگاه هر اینه زیانکارانید ۳۵
اینا وعده میدهد شما را که شما چون بمیرید و باشید خالک و
استخوانها شما بیرون آورده شده گانید ۳۶ دور است دور مرا بچه را و وعده
داده میشوید ۳۷ نیست ان مکر رندی دنیای ما میجوید
درند میشویم و نیستیم ما بران گفته شده کان ۳۸

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِينَ ۝۳۹ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۚ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝۴۰ فَاَخَذْتُمُ مِنْ اَصْحٰهٖ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُلَامًاۙ فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِيْنَ ۝۴۱ ثُمَّ اَنشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًاۙ اٰخَرِيْنَ ۝۴۲ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَحَدُهَا مَا يَسْتَأْذِنُ ۝۴۳ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَاۙ اٰطَاعَاۙ اَتَتْهُ رُسُوْلُهَاۙ كَذَبُوْهُۥ فَاصْبَعْناۙ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍۙ وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيْثَ فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ ۝۴۴ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ بِآيٰتِنَاۙ وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۴۵ اِلَىۥ فِرْعَوْنَ وَمَلَٓئِهٖۙ فَاسْتَكْبَرُوْاۙ وَكَانُوْا قَوْمًا عٰلِيْنَ ۝۴۶ فَقَالُوْا لَا تَنْتَوْنُ

المؤمنون ۲۱۷ الحز و محمد ص

لِبَشَرٍ مِّثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُوْنَ ۝۴۷ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ۝۴۸ وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوْسٰى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝۴۹ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ رَاسًاۙ وَآمَنَّاۙ اِيَّهٗ وَآوَيْنَاهُمَا اِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِيْنٍ ۝۵۰ يَاۤ اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْلَوْاۙ اَصْلَٰحُهَا ۝۵۱ اِنَّ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۝۵۲ وَاِنَّ هٰذِهِۦ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةًۙ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْا ۝۵۳ فَتَقَطَّعُوْا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًاۙ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْعَوْنٌ ۝۵۴ وَذَرُوْهُمْ فِيۥ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حَبِيْنٌ ۝۵۵ اَيُّحْسِبُوْنَ اَنَّمَا اُنۡذِرُهُمْ بِهٖ مِنْ مَّآلٍ وَّبَنِيْنٍ ۝۵۶ نَّارُ عٰلَمٍ لَّهُمْ فِي الْخِيَرٰتِ بَدَلًا يَنْعَمُوْنَ ۝۵۷ اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّسْتَغْفِرُوْنَ ۝۵۸ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝۵۹ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُكِبُّوْنَ ۝۶۰ وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَا اتَّوٰا وَقُلُوْا مِمَّا وَّ ۝۶۱ حِلَّةً اَنۡتُمْ اِلَى رَبِّكُمْ رٰجِعُوْنَ ۝۶۲ اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْخِيَرٰتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُوْنَ ۝۶۳ وَلَا تَكْلِفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَاۙ وَلَدَيْنَاۙ كِتٰبٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۶۴ بَدَلًا مَلُوْهُمُ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا ۝۶۵ لَّمْ اَعْمٰلٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ۝۶۶

نیستا و مکر مردی که بر یافته برخدا دروغی را ونیستیم ما را و را ایمان آوردندگان ۳۹ گفت پروردگار من نصرت ده مرا با آنچه تکذیب کردند مرا ۴۰ گفت از پس اندک زمانی هر آینه کردند البته پشیمانان ۴۱ پس گرفت ایشانرا امره بجوئ پس گردانیدیم ایشانرا خاشاک پس دوری باد مرگروه ستمکارانرا ۴۲ پس بدید آوردیم از پس ایشان گروهی دیگر را ۴۳ پیشی نگیرد هیچ گروهی جلش ونه باز پس ایستند ۴۴ پس فرستادیم رسولان خود را پیای هرگاه آمد گروهی را رسولشان تکذیب کردند و از پس از پی کردیم بعضیشانرا بعضی و گردانیدیم ایشانرا داستانها پس دوری باد مرگروهی را که ایمان نمی آوردند ۴۵ پس فرستادیم موسی و برادرش هرون را با اینها صاف و حتی روشن ۴۶ بسوی فرعون و جماعت او پس سرکشی کردند و بودند گروهی متکبران ۴۷ پس گفتند یا ایمان بیاوریم مرد وادی ما سند ما را و حال آنکه قوم ان دوما را پرستند گانند ۴۸ پس تکذیب کردند و از پس شدند از هلاک شدگان ۴۹ و تحقیق که داریم موسی را کتاب شاید ایشان هدایت یابند ۵۰ و گردانیدیم پس مریم و مادرش را ایتی و جای دادیم ان دورا بسوی زمین بلندی صاحب قرار و آب روان ۵۱ ای رسولان بخورید از پاکیزه ها و بکنید شایسته را بدرستی که من با آنچه میکنید اناهم ۵۲ و بدرستی که این ملت شماست ملت یگانه و من پروردگار شما ۵۳ پس پرهیزید از من ۵۴ پس پاره پاره کردند امرشان را میان خود پاره ها هر گروهی با آنچه نزد ایشانست شادمانند ۵۵ پس واکذار ایشانرا در غفلتشان تا وقتی ۵۶ ایامی بگذارند که آنچه امداد میکنیم ایشانرا بان از مال و پیران ۵۷ سرعت میکنیم برآ ایشان در نیکوئها بلکه در نمی یابند ۵۸ انا که ایشان از ترس پروردگار خود هراسانند ۵۹ و انا که ایشان بایتهای پروردگار خود ایمان می آورند ۶۰ و کسانی که ایشان پروردگار خود شرک نمی آورند ۶۱ و انا که میدهند آنچه را داده اند و دلهای ایشان برسانست که ایشان بسوی پروردگار خود بازگشت کنند گانند ۶۲ ایشان میشتا در نیکوئها و ایشان موافق را پیشی گیرند گانند ۶۳ و تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر قدر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن گوید بحق و ایشان ظلم کرده نمیشوند ۶۴ بلکه دلهای ایشان در غفلت است از این و مرا ایشانراست کردارها از غیر ان ایشانرا گانند ۶۵

حَتَّىٰ إِذَا لَدُّنَا مِرْفَقِيهِم بِالْعَذَابِ إِذْ هُمْ يُجْرُونَ ٤٥ لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ آبَاءُكُمْ فَمِذَا لَاقَوْهُمْ فَلَنْ يَخْلُصُوا عَنْكُمْ أَتَيْتُمُوهُمْ فَشَقَّقْنَاهُمْ إِلَىٰ آثَارِهِمْ ٤٦ أَمْ يُؤْمِنُونَ ٤٧ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ يَا أَبْنَاءَ النَّاسِ ٤٨ أَمْ لَكُمْ بَعِيرٌ فَإِنْ رُفِعَ إِلَيْكُمْ رَحْمَتُنَا وَرَأَيْتُمْ بِرَحْمَتِنَا لَعْنَةً وَأَنْتُمْ مُنْكَرُونَ ٤٩ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْبَغْيُ وَأَكْثَرُهُمُ الْخَافِقُونَ ٥٠ وَالْوَاتِعِ إِذْ يَهْبِطُ سَحَابٌ مِمَّنْ لَبِثَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَمَّا أَتَتْهُمْ لَعْنَةُ رَبِّكَ لِأَنَّهُمْ لَبِثُوا فِي كِبْرٍ وَكِبْرٍ ٥١ أَمْ يَنْتَظِرُونَ ٥٢ أَمْ يَسْأَلُكُمْ خُزْءٌ مِّنْ الْأَرْضِ فَأَنزِلْ لَكُمْ مِنْهَا حَبْلًا مِّنَ السَّمَاءِ ٥٣ وَتِلْكَ لَعْنَةُ الْكَافِرِينَ ٥٤

مؤمنون ٢١٨ الحجر ويحمدهم

تا چون بکیریم شمعان ایشان را بعقوبت انگاه ایشان استغاثه نمایند و ع استغ
مکنید امروز بد رستی که شما از مایاری کرده نمیشوید و ع بتحقیق که بود اینهای من که
خوانده میشد بر شما پس بودید که بر پاشتهای خود بر میکشتید و تکر کنندگان
بان افسانه در شب کوپان که هذیان میگفتید و ن پس ایاتامل کردند آن گفتار را یا
آمد ایشانرا آنچه نیامد پدر ان ایشانرا که بودند پیشینیان و غ یا نمیشناختند
رسولشانرا پس ایشان مرا و را انکار کنند گانند و یا میگویند با اوست خوبی بلکه
آمد ایشانرا بحق و بیش تر ایشان مرحق را ناخوش دارند گانند و اگر پیروی مینمود حق
خواهرشهای ایشانرا هرینه تباه میشد اسمانها و زمین و هر که در آنهاست بلکه دادیم
بایشان ذکر ایشانرا پس ایشان از ذکر خود اعراض کنند گانند و یا یادخواست میکنند
از ایشان مزدی پس مرد پروردگار تو بهتر است و اوست بهترین روزی دهندگان و
و بد رستی که تو هرینه بخوانی ایشانرا بسوی راه راست و ع و بد رستی که انسانکه
ایمان نمی آوردند با خوت از راه هرینه بیرون روند گانند و اگر نجشایش نمایم
ایشانرا و برداریم آنچه بایشانست از ضرر هرینه تجاجت نمایند در زیاده رویشان
که سرگردان میشوند و ع و هرینه بتحقیق که گرفتیم ایشانرا بعقوبت پس دلیل
نشوند برای پروردگار خود و زاری نمینمودند و تا چون کشودیم برایشان دری
صاحب عذاب سخت را انگاه ایشان در ان میبودند تا امیدان و اوست آنکه
بدید آورده برای شما گوش و دید ها و دلهارا اند کیست آنچه شکر میکنید و ع
واوست آنکه پراکنده کرد شمارا در زمین و بسوی او محصور میشود و او
که زند میکند و میپراند و مرا و راست اختلاف شب و روز ایاتس تعقل نمی یابید
و بلکه گفتند مثل آنچه را گفتند پیشینیان گفتند یا چون مر دیم و شدیم خاک
و استخراجها آیا ما هرینه برانگخته شد گانیم و هرینه بتحقیق که وعده داده شده
ما و پدر ان ما اینرا از پیش نیست این مکرماتهای پیشینیان و بگو مرگراست
زمین و آنکه در انست اگر هستیید که عید آیند و ع بزودی خواهند گفت برا
عداست بگو ایاتس در غمی یابید و بگو کیست پروردگار اسمانها هفت گانه
و پروردگار عرض بزرگ و ع بزودی گویند مر خدا را است بگو ایاتس برهنه کاری نمیکند و

لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا أَفْكٌ مُبِينٌ لَوْلَا حَبَاؤُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَةٍ فَادْعُ أَتُوا بِالشَّهَادَةِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ١١ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٢ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَنِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ١٣ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَكْلِمَ هَذَا سَجَانًا هَذَا هَيِّئَانِ عَظِيمٌ ١٤

الجزء هجدهم

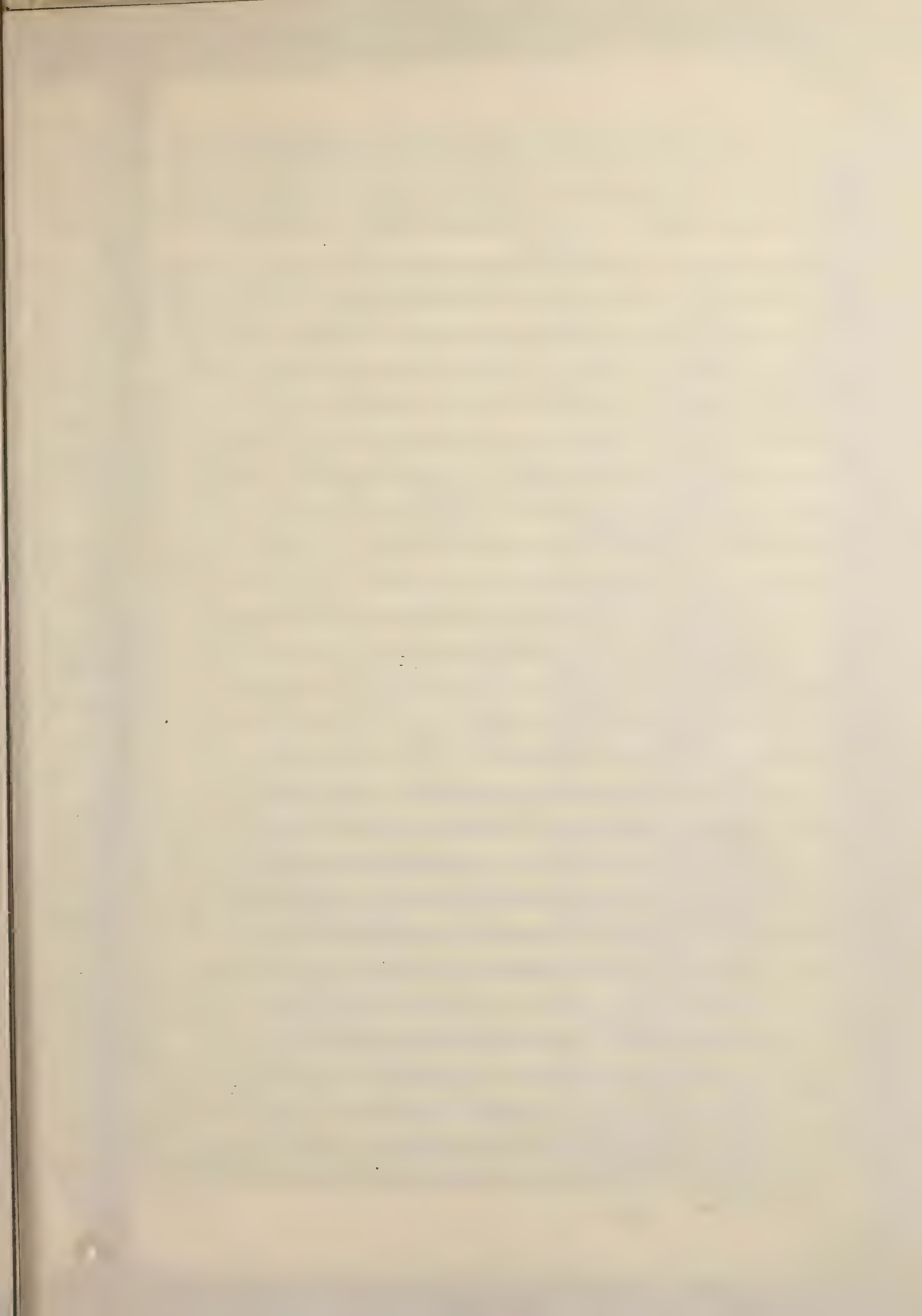
نور

سَجَانًا هَذَا هَيِّئَانِ عَظِيمٌ ١٤
يَعِظُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا إِلَى الْإِثْمِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٥ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٦
إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ
فِي الدِّينِ أَسْوَكَ الْأَمْثَلِ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ١٨ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ
رَحِيمٌ ١٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَمُرُّ بِالْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ
رَحْمَتُهُ مَا ذَكَّرْتُمُ مِنْ أَحَدٍ
أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُرَفِّقُ مَنْ يَشَاءُ وَ
اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠ وَلَا يَأْتِلُ أُولَئِكَ
الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةَ أَنْ يُؤْتُوا أُولَئِكَ
الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا
يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ٢١ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
الْفَاحِشَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٢ يَوْمَ
تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ السَّيِّمَاتُ وَيَأْتِيهِمْ
أَرْجُلُهُمْ بِمُكَاوِلٍ يُعْلَمُونَ ٢٣ يَوْمَ
يُؤْفِكُهُمُ اللَّهُ وَيُغْشِيهِمُ الْغُيُومَ كَالْعِهْنِ
الْمَوْسَدِ ٢٤ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ
وَالْحَبِشُونَ لِلْبَيِّنَاتِ وَالْحَبِشَاتِ

برای شما بلد که آن خیر است برای شما برای هر مردی از ایشانست آنچه را کسب کرده از
کناه و آنکه متولی شده بزرگ آنرا از ایشان برای وست عذاب بزرگ ١٠ چرا چون شنیدید
آنرا که آن مردان مؤمن و زنان مؤمنه بخود هاشان نیکی و گفتند که این دروغ بزرگ است
اشکار چرا نیاوردند بر آن چهار گواه پسر و قتی که نیاوردند آن گواهان را پس آنها نزد خدا
ایشانست دروغ گویان ١١ و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او در دنیا و آخرت هر آینه
رسید شما را در آنچه گفتگو کردید در آن عذاب عظیم ١٢ هنگامی که فرامی گرفتید آنرا
بر زبانهای خود و می گفتید بد هنهای خود چیز را که نیست مر شما را بان هیچ دانشی و می
پندارید آنرا سهل و آن نزد خدا عظیمست ١٣ و چرا چون شنیدید آنرا نکند شما
ما را که سخن گویم باین منزه دانیم ترا این هیتانست عظیم ١٤ پند میدهد شما را خدا
مباد که برگردید بمنزل آن هر که اگر هستید مؤمنان ١٥ و بیان میکند خدا برای شما
اینها را و خدا دانائست درست کردار ١٦ بدرستی که آنانکه دوست میدارند
که فاش شود زشتکاری در آنانکه ایمان آورده اند مر ایشانراست عذاب در دناک ١٧
در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید ١٨ و اگر نبودی فضل خدا بر شما و بخشایش
او و آنکه خداست مهربان رحیم ١٩ ای آنانکه ایمان آورده اند پیر و منمائید کامهای
شیطان را و کسی که پیروی کند کامهای شیطان را پس بدرستی که او میفرماید بکارش
و ناپسند و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمتش پاک نمیشد از شما هیچ احدی هرگز لیکن
خدا پاکیزه میکند هر که را میخواهد و خدا شنوای داناست ٢٠ و باید سو کند بخورد
صاحبان افزونی را شما و وسعت بر این که ندهند صاحبان خویشی و بیچارگان را و هجرت
کندگان در راه خدا را و باید که عفو کنند و در گذرانند ایاد و ست نمیدارید که بیامرد
خدا از برای شما و خدا امر زگار است مهربان ٢١ بدرستی که آنان که نسبت زنا
میدهند بزنان عقیقه بخبر یا ایمان لعنت کرده شده اند در دنیا و آخرت و برای ایشان
عذاب بزرگی ٢٢ روزی که گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای
ایشان و پاهای ایشان با آنچه بودند که میکردند ٢٣ آنروز تمام میدهد ایشانرا
خدا جزای ایشانرا که حواسست و میداند که خدا و ست حق ظاهر ٢٤ زنان پلید
برای مردان پلیدند و مردان پلید برای زنان پلیدند و زنان پاکیزه برای مردان

پاکیزه

بَلَطِبْتُمْ لِلْفُجُورِ لَلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُتَرَدِّتُونَ مَتَا يَفُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٢٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَلَكِنْ عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٢٦ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٧ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ٢٨ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَنْتَظِرُونَ مِنْ آبَائِهِمْ وَحِفْظُهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ٢٩

پاکیزه اند و مردان پاکیزه برای زنان پاکیزه اند این گروه مترادف اند از آنچه میگویند برادر است
 امرزش و روزی با کرامت ٢٥ ای ایها که ایمان آورده اند داخل مشوید بمناهای غیر
 خانه های خود تا دستوری طلبید و سلام کنید بر اهل آنها این بهتر است مرشما را شاید
 که شما پند گیرید ٢٦ پس اگر نیابید در آنها کسی را پس داخل شوید در آنها تا دستور
 داده شود مرشما را و اگر گفته شود مرشما را که باز گردید پس باز گردید این پاکیزه تر است
 برای شما و غذا با آنچه می کنید داناست ٢٧ نیست بر شما گناهی آنکه در اشیاء خانه های
 که غیر نشیمن است که در آنها متاعیست مرشما را و غذا میداند آنچه را اشکار می کنید و
 آنچه را پنهان میدارید ٢٨ بگو مرزنان مؤمنه را که پوشند دیدهای خود را و نگاه دارند
 عورت های خود را این پاکیزه تر است برای ایشان بد رستی که خدا اگر میست با آنچه
 میکند ٢٩ و بگو مرزنان مؤمنه را که پوشند دیدهای خود را و نگاه دارند
 عورت های خود را و ظاهر نشازند زینت خود را مگر آنچه اشکار است از آن و نباید فرو
 گذارند مقنعه های خود را بر کریانهای خود و ظاهر نکنند زینت خود را مگر برای شوهر
 خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا پسران خود یا پسران شوهران خود یا برادران
 خود یا پسران برادران خود یا فرزندان خواهران خود یا زنان خود یا آنچه مالک شده
 دستهای ایشان یا تابعان غیر صاحبان حاجت از مردان یا کودکانی که مطلع نشده اند
 بر عورت های زنان و باید ترزند بپاهایشان تا دانسته شود آنچه پوشیده میدارند
 از زینت خود و بازگشت نمایند بسوی خدا همگی ای گروه مؤمنان تا شاید که شما
 رستگار شوید ٣٠ و نکاح کنید بی جفتانیرا که از شما اند و نیکوکاران را ازینده گان
 شما و کنیزان شما اگر باشند در ویشان غنی میکردان ایشانرا خدا از فضل خود و خدا
 گشاده داناست ٣١ و باید که عفت ورزند تا آنکه نمی یابند نکاح را تا آنکه بی نیاز
 گردانند ایشانرا خدا از فضل خود و آنانکه طلب مینمایند مکاتبه را از آنها که مالک شده
 دستهای شما پس مکاتب کنید ایشانرا اگر دانسته باشید در ایشان خیری
 دهد هید ایشانرا از مال خدا که داده شما و با کراه مذارید کنیزان خود را بر دهنده اگر اراده
 داشته باشند خود داری از زنان را تا بجویند متاع رند کافی دنیا و او کسی که اگر کند
 ایشانرا پس بد رستی که خدا پس از اگر کردن ایشان امروزند مهر یا نیست ٣٢

وَبَلِّغُوا إِلَهُكُمْ آيَاتِهِ فَتُحْفَضُونَ ٣٠
 زِينَتُهُنَّ لِأَنفُسِهِنَّ وَأَلْبَسُهُنَّ
 زِينَتَهُنَّ عَلَى جُوهَرٍ وَلَا يَبْدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
 أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ
 أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانُ بُعُولَتِهِنَّ
 أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ الْوَسَّاسُ
 غَيْرُ ذَلِكَ لَا بُدَ لَكُمْ مِنَ الرَّجَالِ وَالطِّفْلِ
 الَّذِينَ لَمْ يَخْهَرُوا عَلَى عَوَاتِقِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا
 يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
 جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 ثُمَّ وَأَنكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
 مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ
 يُعْطِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 ٣١ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ إِنْ كُنْتُمْ
 رَاكِبًا فَتَتَأْتَوْنَ أَمْوَالَكُمْ مِنْ فَضْلِهِ
 وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِنْكُمْ
 آمِنًا لَكُمْ وَكَابُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا
 وَأَنفُسُكُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَنَاكُمْ وَ
 لَا تَكُونُوا فِتْيَانَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
 إِنْ أَرَادَنْ تَخَصُّصًا تَتَّبِعُوا عَرَضَ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ
 اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مِنْهُمْ مَنْ يَنْفَعُ عَلَى رَجُلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٢ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي
 مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٣ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقَانُ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ٢٤
 وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ٢٥ وَإِنْ يَكُنْ لَكُمْ لَحِقٌ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُدْعِينَ ٢٦ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَرْجِعٌ إِلَى
 مَا بَوَّأْتُمُوهُمْ أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٢٧ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ٢٨ وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَالِمُونَ ٢٩ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُخَشِ اللَّهَ وَنَحْشَ اللَّهَ وَ
 يَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٣٠ وَقَالُوا يَا اللَّهُ جَعَلْنَا يَمِينَهُمْ لَيْسَ لَهُمْ
 لِيُخْرِجَهُمْ فَلَاحِقٌ لَهُمْ لَاقٍ ٣١ وَطَاعُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً
 إِنَّ اللَّهَ جَمِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٣٢ قُلْ
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
 تَوَارَفَا فِي شَيْءٍ مَّا جُمِلَ عَلَيْكُمْ
 مَّا جُمِلَ لَكُمْ وَأَنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا
 وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 ٣٣ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
 ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
 خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ نَا
 وَلَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٣٤ وَقَالُوا
 الصَّلَاةُ وَالْأَنْزَالُ وَالزَّكَاةُ وَالْطَّهْرُ
 الرَّسُولُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٣٥ لَا
 تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآمَنُوا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمُ النَّارَ وَلَيَشْرِكَنَّ
 لِلصَّابِرِينَ ٣٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَيْسَ بِذُنُوبِكُمْ أَنَّ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 وَالَّذِينَ كَرِهْتُمْ لَكُمْ أَنْ تَحْلُمُوا

ایشان کسیست که راه میرود بد و پا و از ایشان کسیست که راه میرود بر چهار می فرزند
 آنچه را خواهد بد و سستی که خدا بر هر چیزی توانا است ۲۲ هر آینه بتحقیق که فرستاده
 ایشان را آشکار کند و خدا هدایت میکند هر که را خواهد بر راه راست ۲۳ و
 میگویند ایمان آوردیم بخدا و بر رسول و فرما نبردیم پس بر میگردند گروهی از ایشان از بعد
 آن و نیستند آنها مؤمنان ۲۴ و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول و تا حکم کند
 میان ایشان ناگاه گروهی از ایشان اعراض میکنند ۲۵ و اگر باشد مرا ایشان را حوی
 آیند بسوی او فرمان برداران ۲۶ آیا در دلهای ایشان مرضیست یا شک افتاده اند
 یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسول و بلکه آنها ایشانند ستمکاران ۲۷
 بد رستی که نیست گفتار مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول و تا حکم کند
 میان ایشان مگر آنکه گویند شنیدیم و فرما نبردیم و آنها ایشانند رستگاران ۲۸
 و کسی که فرمان برد خدا و رسول و را و بترسد از خدا و برهیزد او را پس آنها ایشانند
 بمطلب رسیدگان ۲۹ و سو کنند خوردند بخدا سخت ترین سو کنند هائی خود که
 هر آینه اگر فرمائی ایشان را هر آینه بیرون میروند البته بگو سو کنند محو زید طاعتیست
 شناخته شده بد رستی که خدا آگاهست با آنچه میکنید ۳۰ بگو فرما نبرید خدا را
 و فرما نبرید رسول را پس اگر روگردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده
 شده و بر شماست آنچه بار کرده شده آید و اگر فرما نبرید و راه هدایت یابید و نیست
 بر رسول مگر رسانیدن آشکارا ۳۱ و عده داد خدا انانرا که ایمان آورده اند از شما
 و گردند شاید شما را هر آینه خلافت دهد البته ایشان را در زمین چنانچه خلیفه گردانید
 انانرا که پیش از ایشان بودند و هر آینه ممکن گردانند البته برای ایشان دین ایشانرا که
 پسندیده برای ایشان و هر آینه بدل دهد ایشانرا از پس ترس ایشان ایمنی می پرستند
 مرا شریک نمی سازند بمن چیزی را و کسی که ناسپاسی کند بعد از آنرا آنها ایشانند فاسقا
 و بپا دارید نماز را و بد هید زکوة را و فرما نبرید پیغمبر را شاید شما رحم کرده شوید براه
 پسندار البته انانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاه ایشان آتش است
 و هر آینه بد جای بازگشتی است ۳۲ ای انانکه ایمان آورده اند باید که دستوری
 خواهند از شما انانی که مالک شده دستهای شما و انانی که نرسیده اند بحد احتلام

نور ۲۲۴ الجز و هجدهم

مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصُومُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ كَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٠ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥١ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّذِينَ لَا يُرْجَى نِكَاحُهُمْ لَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٥٢ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ

وَلَا عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرْيَمِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنفُسِ أَنْ تَكُلُوا مِنْ بَيْوتِكُمْ أَوْ بَيْوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بَيْوتِ إِهْوَانِكُمْ أَوْ بَيْوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بَيْوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بَيْوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بَيْوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بَيْوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَكَنِّكُمْ مَفَاحِجَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٥٣ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا إِنْ دَخَلُوا بَيْتًا يَسْتَأْذِنُكَ أَوْ لَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنٍ فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥٤ لَا تَجْلُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُّاعٍ بَعْضُكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ مِنْكُمْ وَلُؤْلُؤُ عَيْنِهِمُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥٥

از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی که میگذارید جامه های خود را از میان روز و از بعد نماز
خفتن سه عورتست مر شما را نیست بر شما و نه بر ایشان کناهی بعد از آنها طواف کنند گانند
بر شما بعضی از شما بر بعضی چنین بیان میکند خدا برای شما آیتها را و خدا داناى حکیم است
عمره و هرگاه برسند کودکان شما با احتلام پس باید دستوری طلبند چنانکه دستوری
خواستند آنانکه پیش از ایشان بودند چنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود را و
خدا داناى حکیم است ٥٠ و فحشستگان از زنانی که امید نمیدارند نکاح را پس نیست
بر ایشان کناهی آنکه بگذارند جامه های خود را غیر ظاهر کنندگان با زایشی و اینکه عفت
نمایند بهتر است مر ایشان را و خدا شنوای دانا است ٥١ نیست بر نابینا حرجی و نه بر
لذت حرجی و نه بر بیمار حرجی و نه بر فقشهای شما که بخورید از خانه های شما
یا خانه های پدران شما یا خانه های مادران شما یا خانه های برادران
شما یا خانه های خواهران شما یا خانه های عموهای شما یا خانه های عمه ها
شما یا خانه های خالوهای شما یا خانه های خاله های شما یا آنچه که مالک
شده باشید کلیدهای آنرا یا دُستان شما نیست بر شما کناهی
که بخورید با هم یا جدا جدا پس هرگاه در آید خانه ها را پس سلام
کنید بر نقشهای خودتان تحتی از نزد خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان
میکند خدا برای شما آیتها را شاید که شما تعقل کنید ٥٢ جز
این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده اند بخدا و رسول او و
هرگاه باشند با او بر کاری جمع کنند نمیروند تا دستوری
خواهند از او بدُرستی که آنانکه دستوری خواهند از تو آنها ایند آنانکه
ایمان میاورند بخدا و رسول او پس چون دستوری جویند از تو برای
بعضی کارها شان پس دستوری ده برای کسی که خواهی از ایشان
و امرش جوی برای ایشان از خدا بدُرستی که خدا امرزگار نیست مهربان ٥٣
مگردانید خواندن رسول را میان خود مانده خواندن بعضی را بحقیقت میدانند خدا
دانا تر از آنکه بیرون میروند بتدریج از شما از راه گرفتن پس باید که برسند آنانکه مخالفت
میکند از فرمان او و اینکه برسند ایشان را بلائی یا برسد ایشان از عذابى دردناک ٥٤

اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ وَتَوْمَ تَرْجَعُونَ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ تَبَارَكَ الَّذِي يَرْزُقُ الْفَرَقَانَ عَلَى عِبْدِهِ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ۝ الَّذِي لَهُ سُلْطٰنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
 وَلَمْ يَخْذَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرُهُ تَقْدِيْرًا ۝ وَاتَّخَذَ مِنْ دُوْنِهِ اٰهَةً لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَهُمْ يَخْلُقُوْنَ
 وَلَا يَمْلِكُوْنَ لَا تَقْسِمُ لَهُمْ ضَرًا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا شَوْرًا ۝ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَفْكٌ اُفْكُهُ وَآعٰنُهُ عَلَيْهِ
 الْاِنْسُ وَهِيَ جَدُّهُمْ
 ۲۲۶
 فرقان

قَوْمًا خَرُوْنَ فَقَدْ جَاءَ اَظْلَمًا
 وَزُوْرًا ۝ وَقَالُوا السَّاطِرُ الْاَوَّلِيْنَ
 اَكْتَبَهَا فَيَمِيْ تَمْلِيْ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَ
 اَصِيْلًا ۝ قَالَ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ
 السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ كَانَ
 غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝ وَقَالُوا مَا لِهٰذَا
 الرَّسُوْلِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِى الْاَسْوَاقِ كَوْلَا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنُ
 مَعَهُ نَذِيْرًا ۝ اَوْ يُلْقٰى اِلَيْهِ كَزَاوٍ
 تَكُوْنُ لَهُ جُنَّةٌ يَّاكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
 الظَّٰلِمُوْنَ اِنْ نَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا
 مَّسْحُوْرًا ۝ اَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ
 الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
 سَبِيْلًا ۝ تَبَارَكَ الَّذِيْ اِنْ شَاءَ
 جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ
 تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَجَعَلَ
 لَكَ قُصُوْرًا ۝ اَبْلَكَ بُوَابَ السَّاعَةِ
 وَاعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ عَذْرًا
 ۱۲ اِذَا رَاٰهُمْ مِنْ مَّكَانٍ يَّبِيْدُ مِمَّنْ
 لَهَا تَغِيْطًا وَزَيْفًا ۱۳ وَاِذَا الْغَوٰثُ
 مَكَانًا مُّبِيْنًا مَّقَرَّرِيْنَ دَعْوَاهُمْ اِلَيْكَ
 مُبَوْرًا ۱۴ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا وَا
 حِدًا وَاَدْعُوا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۱۵ قُلْ
 اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ حَبَّةُ الْخُلْدِ اَلْقِيْ وَبَلَكَ
 الْمُتَّقُوْنَ كَاَنْتَ لَهُمْ حَزًّا
 وَمَصِيْرًا ۱۶

آگاه باشید بدستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بحقیقت میدانم
 را شما برانید و روز که باز گردیده شوند بسوی او پس آگاه گردانید ایشانرا آنچه کرده اند و خدا

بهر چیزی سی فرق هفتای هفت ایدان می آست داناست

بسم الله الرحمن الرحيم
 برتر است آنکه فرو فرستاد فرقانرا بر بند خود تا بوده باشد مر عالمیا را ایم نمایند آنکه
 مرا و راست پادشاهی آسمانها و زمین و نکرفته فرزندی و نبود مرا و را شر یکی در پادشاهی
 و افرید هر چیزی را پس تقدیر کرد انرا تقدیر کردنی و گرفتند بغیر از او خدا یان که نمی افرینند
 چیزی را و ایشان افرید میشوند و مالک نمیشد بر نفسهای خود ضرر را و نه سود را و مالک
 نمیشد مرک را و نه زندگی را و نه نشرا را و گفتند آنانکه گافرش شدند نیست این مکرور
 که بر یافته انرا و یاری کردند و را بران کوهی دیگران پس بحقیقت مدند ظلی و باطلی را
 و گفتند آسمانهای پیشینیا است که نویسانیده انها را پس ان خوانده میشود بر او
 با مداد و اخروند و بکوفرو فرستاد انرا آنکه میداند پنهانرا در آسمانها و زمین بدستی
 کها و هست امر ز کار مهربان و گفتند چیست مر این رسول را که میخورد حوزدنی و راه میرود
 در بازارها چرا فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد با او ایم نمایند یا چرا انداخته
 نمیشود بسوی او کجی یا چرا نیست او را بوستانی که میخورده باشد از ان و گفتند ستمکاران که بیرون
 نمیکند مکر مردی هر کرده شد و بنکر که چگونه زدند برای تو مثلها پس کراه شدند پس
 نمیتوانند یافت راهی را برتر است آنکه اگر خواهد بگرداند برای تو بهتر از این هشتمانی که روا
 باشد از زیر اینها هر ها و بگرداند برای تو قصرها بلکه تکنید
 نمودند قیامت را و آماده کرده ایم برای آنکه دروغ انگاشت میت
 را اشی فروخته آنکه آنکه که بیند ایشانرا از جایگاه دوشوند
 برای ان جوش خشمی و خروشی و چون افکند شوند از ان
 در جای تنگانی قرین کرده شده گان بخوانند احمالک را و خوانید
 امروز هلاک و احوال را بخوانید هلاکت بسیار را و بگوایا این بهتر است یا هشت جاودا
 که وعده داده شده اند پرهیزکاران هست ان برای ایشان پاداش و بازگشتی برای ایشان

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَهْدًا مَسْئُولًا ۝ ١٧ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ
 أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝ ١٨ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَابْنَاهُمْ عَنْتِ السُّورَاتِ وَكَانُوا قَوْمًا
 بُورًا ۝ ١٩ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا يَصْرًا ۝ ٢٠ وَمَنْ يَطْلُمْ مِنْكُمْ نَذِيرُهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝ ٢١ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
 إِلَّا أَنْتُمْ لِيَأْكُلُوا الطَّعَامَ وَيَمْشُوا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الْغَنَى وَالْفَقْرِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ٢٢ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ مَحَبَّةَ
 رَبِّهِمْ لَوِ شَاءَ اللَّهُ لَأُنْزِلَ عَلَيْنا السَّمَاءُ مَاءٌ ذَرِيذًا ۝ ٢٣ وَيَوْمَ نَسْفُكُ السَّمَاءَ غَافِقًا أَسْفَلَ ۝ ٢٤ وَنُفِثَ فِي السَّمَاءِ الْغَافِقُ ۝ ٢٥
 فَانفَثْنَا فِي السَّمَاءِ الْغَافِقَ ۝ ٢٦ وَنُفِثَ فِي السَّمَاءِ الْغَافِقُ ۝ ٢٧ وَنُفِثَ فِي السَّمَاءِ الْغَافِقُ ۝ ٢٨ وَنُفِثَ فِي السَّمَاءِ الْغَافِقُ ۝ ٢٩ وَنُفِثَ فِي السَّمَاءِ الْغَافِقُ ۝ ٣٠

فرقان

۲۲۶

الحج و نود و ده

لَقَدْ سَأَلُوا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَكَةَ أَوْ
 نَزَى رَبَّنَا الْقَدَّاسُ كَبُرَ مَا فِي تَقْسِيمِهِ
 وَتَوَاعَتُوا كَبِيرًا ۝ ٢٣ يَوْمَ يَرَوْنَ
 الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
 وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا ۝ ٢٤ وَمِنْهَا
 إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَعَلْنَا هَبَاءً
 مَنْثُورًا ۝ ٢٥ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ
 خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مُقْتَدِرًا ۝ ٢٦
 وَيَوْمَ نَسْفُكُ السَّمَاءَ غَافِقًا أَسْفَلَ
 الْمَلَأْنَاهُ تَنَزِيلًا ۝ ٢٧ الْمَلَأْنَاهُ تَنَزِيلًا
 الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
 عَذَابًا ۝ ٢٨ وَيَوْمَ يَعْضُ السَّيَاحُ أَلْفًا
 بِدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ
 الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝ ٢٩ يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي
 لَمَّا اتَّخَذْتُ فُلًا نَاحِلًا لَمْ أَقْصِرْ
 عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۝ ٣٠ كَانَ
 الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ مُذِلًّا ۝ ٣١
 وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
 اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝ ٣٢
 وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ عَذَابًا مِنْ
 الْجَحِيمِ ۝ ٣٣ وَكَمْ يَوْمَئِذٍ هَادِتَانِ
 وَتَصِيرًا ۝ ٣٤ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ
 لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا
 ۝ ٣٥ وَلَا يَأْتِيَنَّكَ مِنَ الْإِنشَاءِ
 بِالْحَقِّ وَاحْسِنِ تَقْسِيرًا ۝ ٣٦

در آن آنچه میخواهند بجا و دانیان هست بر پروردگار تو و حد سوال کرده شد ۱۷ و روزی
 که حشر میکند ایشان را و آنچه را که میپرستند از غیر خدا پس گوید یا شما کما که دیدید بندگان
 مرا اینهارا یا ایستاد که کردند راه را ۱۸ گفتند یا کی تو نبود سزاوار ما را اینکه بکیریم
 از غیر تو از دست و پستان ولیکن بر خورداری دادی ایشان را و پدران ایشان را تا فراموش کردند
 ذکر را و بودند گروهی هلاک شد ۱۹ پس بحقیقت که تکذیب نمودند شمارا با آنچه میگوید
 پس نمیتوانید گردانید ترا و نه یاری کردن را ۲۰ و کسی که ستم کند از شما میچشایم او را
 عذاب بزرگ ۲۱ و فرستادیم پیش از تو رسولان مکرانکه ایشان هر اینه میخوردند خوردند
 و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعض شمارا برای بعضی از مایشان یا صبر خواهید کرد
 و هست پروردگار تو بینا ۲۲ و گفتند آنانکه امید نمیدارند لقای ما را چرا فرود
 فرستاده نشدند بر ما فرشتگان یا چرا نمی بینیم پروردگار خود را هر اینه بحقیقت
 که تکبر کردند در نفسهای خود و تمرد نمودند تمرد نمودنی بزرگ ۲۳
 در آنروز که به پیش فرشتگان ترا نیست امروز مکرانها کارانرا و گویند حرام شده
 حرام شدنی عمر و متوجه شدیم بسوی آنچه کرده اند از کردار پس گردانیدیم انرا باطل
 و پراکنده ۲۴ اهل هشت آنروز بهترند از جهت قرار و نیکوترند از راه محل استراحت ۲۵
 و روزی که شکافته شود آسمان بسبب ابرها و فرو فرستاده شوند فرشتگان فرو فرستاده
 شدنی ۲۶ پادشاهی آنروز حق است مرخداي بخشاینده را و باشد روزی بر گافران دشوار
 ۲۸ و روزی که بدندان گردست مکار دست خود را گوید ای گاش من گرفته بودم با آن رسول راه را
 ۲۹ ای وای کاشکی من نکرته بودم فلان را دوست ۳۰ هر اینه بحقیقت که کما که گردانید
 مرا از ذکر بعد از آنکه آمد مرا و هست شیطان مراد می را فرو گذارند ۳۱
 و گفت آن رسولای پروردگار من بدرستی که قوم من گرفتند این
 قرآنرا متروک ۳۲ و همچنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی را
 از کناه کاران ۳۳ و بس است پروردگار تو برای راهنمایی
 و مددکاری ۳۴ و گفتند آنانکه کفر و دزدیدند چرا فرو فرستاده
 شد بر او قرآن تمام یکبار همچنین تا ثابت داریم بان دل تو را و شمرده فرستادیم انرا
 شمرده فرستادنی ۳۵ و نیارند تو را مثلی مکرانکه آوردیم ترا بحق و نیکوتر از روی بیان ۳۶

انالله

لَقَدْ يَنْحَشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۚ ۳۳ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۖ ۳۴ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْثَا ۖ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الْبَاطِلِينَ ۚ ۳۵ وَعَادَ وَاعْتَدُوا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۚ ۳۶ وَكُلًّا ضَعَفْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۚ ۳۷ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ۖ أَنَّهُمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلْدًا ظَاهُرًا لَا يَرَوْنَ شَيْئًا ۚ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَخِدُوكَ بِالسَّيْرِ وَلَا يَجِدُونَكَ إِلَّا هَرَّةً يَلْعَنُونَ ۚ ۳۸

فرقان ۲۲۸ الحزب نون نهم

بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۚ ۳۹ إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَدْيِ لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهِمْ ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْهُ الْعَذَابُ مِنَ أَضَلِّ سَبِيلًا ۚ ۴۰ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۚ ۴۱ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِن هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۚ ۴۲ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۚ ۴۳ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا تَبْصِيرًا ۚ ۴۴ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ تُشُورًا ۚ ۴۵ وَهُوَ الَّذِي رَسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۚ ۴۶ لِنُخْطِيَ بِهِ بِهِ بُلْدَةً مِّنَّا وَنُخْطِئَهُ بِمَا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيًّا ۚ كَثِيرًا ۚ ۴۷ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي بَنِيهِمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَنَّىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۚ ۴۸ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۚ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ ۚ ۴۹ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۚ ۵۰ هُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَخِجْرًا ۚ ۵۱ مَجْزُورًا ۚ ۵۲

آنانکه حشر کرده میشوند بروهاشان بسوی دوزخ آنها بدترند از جهت جای و کمره ترند از جهت راه ۳۳ و هر آینه بتحقیق دادیم موسی را کتاب و کردانیدیم با او برادر او و وزیر ۳۴ پس گفتیم بروید شما دو تا بسوی قومی که دروغ انگاشتند آیاتهای ما را پس هلاک کردیم ایشانرا هلاک کردنی ۳۵ و قوم نوح را چون تکذیب کردند رسولانرا غرق کردیم ایشانرا و کردانیدیم ایشانرا برای مردمان ایمنی و آماده ساختیم برای ستمکاران عذاب در آن ۳۶ و عاد و ثمود را و یاران رس را و قریه های میانه انرا بسیار ۳۷ و همه را زدیم برای او و مثلها و همه را نیست کردیم نیست کردنی ۳۸ و هر آینه بتحقیق گذاشتند بر قریه که باریک شده باران بدی ایابرس نبودند که بر بینند انرا بد که هستند که امید نمیدارند نشر را ۳۹ و چون بر بینند ترا نمی گیرند ترا مگر استمرا ایا اینست آنکه بران گفتم خدا بر سالت ۴۰ بد رستی که نزدیک بود که گمرا کرداند ما را از خدایان ما اگر نه ان بود که صبر کرده بودیم بر آنها و زود باشد که بدانند هنگامی که بر بینند عذاب را که کیست کم گشته ترا ز راه ۴۱ ایادیدی انرا که گرفت خدای خود را خواهش نفس خود ایابرس تو باشی برا و وکیل ۴۲ یای پنداری که بیشتر بن ایشان میشوند یا تعقل میکنند نیستند ایشان مگر چون بهایم بلکه ایشان گمراه ترند برا ۴۳ ایانندیدی بسوی پروردگارت که چگونه گسترانید سایه را و اگر خواستی هر آینه کردانیدی انرا ساکن پس کردانیدیم افتاب را بران دلیلی ۴۴ پس گرفتیم انرا بسوی خود گرفتنی اسان ۴۵ و اوستانکه کردانید برای شما شب را پوششی و خواب را راحتی و کردانید روز را آشکارا شدن ۴۶ و اوستانکه فرستاد بادها را مرده دهند میان دو دست رحمت خود و فرو فرستادیم از آسمان ابی پاک ۴۷ نازنده کنیم بان بقعه مرده را و بیاسمانیم انرا از آنچه افرید ایم چهارپایان و مردمان بسیار را ۴۸ و هر آینه بتحقیق که کردانیدیم انرا میانه ایشان تا پسند گیرند پس را با نمودند بیشتر مردمان مگر ناسپاسی را ۴۹ و اگر خواسته بودیم هر آینه برانیکه بودیم در هر قریه بیم نمایند پس فرمان مهر گافرانرا و کوشش نمایان با ایشان کوشش بزرگی ۵۰ و اوستانکه بیا میخت با هم دو دریا را این شیرین خوشکوار و این شور تیغ و کردانید میان ان دو ناحا جزای و ساتری ممنوع ۵۱ و

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝۹ وَيَعِيدُكَ مِنَ الْإِنْفَعِمِ وَلَا يُنْفَعُهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝۱۰ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝۱۱ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝۱۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝۱۳ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا ۝۱۴ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝۱۵ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝۱۶ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝۱۷ ۝۱۸ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝۱۹ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝۲۰ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝۲۱ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝۲۲ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝۲۳ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝۲۴ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝۲۵ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۲۶ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَوَامِ وَكِرَامًا ۝۲۷ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخَوُّوا عَلَيْهَا حَصْمًا وَمَعِيَانًا ۝۲۸

لكن و نوزدهم

۲۲۹

فرقان

او است آنکه افرید از آب آدمی را پس گردانید از آنرا آدمی و پیونددی و هست پروردگار تو توانا ۹ و میپرستند از غیر خدا چیز را که ناید بخشش داینها و نه ضرر رساند ایشانرا و هست کافر پروردگار خود هم پشت ۱۰ و نفرستادیم ترا مکر مرده دهند و بیم نمایند ۱۱ به کو نیخواهم از شما بران هیچ مریدی مگر آنکه خواست که بکیرد بسوی پروردگار خود را هی ۱۲ و تو گف کن برزنده که نمیرد و بیای کی یاد کن او را بسپاس او و بس باشد او بکناها ن بنگان خود آگاه ۱۳ آنکه افرید اسمانها و زمین را آنچه را میان آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر عرش خدا و بند بخشاينده پس پرس از ان آگاهی را ۱۴ و چون گفته شود مرا ایشانرا که سجده کنید برای خدای بخشاينده گویند چیست خدای بخشاينده ایا سجده کنیم مرا آنچه را که میفرمائی ما را و زیاد نمود ایشانرا نفرت ۱۵ بر تراست آنکه گردانید در آسمان برجهها و گردانید در ان چراغی و ماهی روشن را ۱۶ و او است آنکه گردانید شب و روز را خلیفه یکدیگر برای آنکه خواهد پند گیرد یا خواهد شکر گذارد بر آسمان و بندگان خدای بخشاينده انانند که راه میروند بر زمین با سانی و چون خطاب کند ایشانرا نادانان گویند سلامی ۱۷ و انان که شب را بر روز میاورند برای پروردگار خود سجده کنندگان و بیای استادگان ۱۸ و انانکه میگویند ای پروردگار ما بگردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب ان هست لازم بدرستی که ان بد قرارگاه و مقامیست ۱۹ و انانکه هرگاه نفقه کنند اسراف نکنند و تنگ نگیرند و باشد میانه ان اعتدالی ۲۰ و انانکه نیخوانند با خدا خدائی دیگر و نمیکشند نفسی را که حرام کرده خدا مگر با استحقاق و زنا نمیکند و هر که میکند انرا میباید پاداش انهارا ۲۱ و زیاد کرده شود برای او عذاب و زیادت قیامت و جاوید ماند در ان بخواری ۲۲ مگر آنکه توبه کرد و ایمان آورد و گردکار بسته و پس انهارا بدل میکند خدای انرا بر نیکیها و هست خدا امر رزنده مهربان ۲۳ و کسی که توبه کرد و کرد شایسته را پس بدرستی که او بازگشت میکند بسوی خدا بازگشتی و انانکه حاضر نمیشوند باطل را و چون بگذرند بلخوی بگذرند کریمان ۲۴ و انانکه چون پند داده شوند باینهای پروردگارشان بروی نیفتند بر انهارا کران و کوران ۲۵

خبر

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَةً بِإِيتَانِ قُرَّةِ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا بَيْنَهُنَّ أَبْنَاءً ۖ وَلَكَ يُجْزَوْنَ الْغُرَّةَ بِمَا صَبَرُوا وَابْتَقُونَ
 فِيهَا طَيِّبَةً وَسَلَامًا ۖ مَا جَاءَ مِنْهَا مِنْ خَشْيَةٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۖ قُلْ مَا يَعْبُودُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ
 لِزَامًا ۖ سُورَةُ النُّعُرَاءِ مَائَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طسم ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
 أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْيُنُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۴ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ
 شِعْرًا ۵ الْحَزْنُ وَنُورُ الرَّحْمَنِ

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۖ فَقَدْ
 كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۗ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى
 الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِهٍ ۚ أَمْ لَمْ يَكُنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۙ وَإِذْ نَادَى
 رَبُّكَ مُوسَى إِنْ آتَيْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ۚ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۚ
 وَيَضْحَكُوا صَدْرِي ۚ وَلَا يَنْطَلِقُ
 لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ ۚ
 وَلَمْ يَمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۚ
 قَالَ كَلَّا فَادْخُلَا بَايَتِنَا إِنَّا نَحْكُمُ
 مَقْعُودِي ۚ فَاتَّبَعَا فِرْعَوْنَ فَقَوْلَا
 إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَلَمْ
 نَرْسِلْ بِعَصَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ أَلَمْ
 نَرْبِكُمْ فَبِمَا وَلَيْدًا وَلَكِنَّتُمْ مِنْ عَمَلِكُمْ
 سِنِينَ وَقُلْتُمْ لَعَلَّتْ كَلْبِي فَعَلَّتْ
 وَأَنْتُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ قَالَ فَعَلَّهَا
 إِذْ أَوَّاهَا مِنَ الْمُضَالَيْنِ ۚ أَفَقَرَرْتُ
 مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَّبَ لِي رَجِي
 حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۚ
 وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدَتْ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا
 رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ

سورة شعراء وکیست واندیش کیست

واینانکه گویند پروردگار ما بجست ما را از زنان ما و فرزندان ما و روشنی چشمها و بگردان
 ما را برای پرهیزگاران پیشوا ۴ ایها جزا داده میشوند درجه بلند را بسبب آنچه
 صبر کردند و وسامیده میشوند دران تحیت و سلامرا ۵ جاودانیان دران نیکوست
 جایگا ۶ از جهت قرارگاه و مقام ۷ بکوچه اعجاز کند بشما پروردگار من اگر
 نباشد دعای شما پس بحقیقت نکذیب نمودید پس بزودی میشود لازم ۸

بنام خدای بخشاینده مهربان
 طسم ۱ این ایتهای کتاب روشن کننده است ۲ باشد که تو هلاک کنده باشی نفس خود را
 که چرا نمیشوند ایمان آوردن کان ۳ اگر خواهیم فرو فرستیم برایشان از آسمان آتشی پس کرد
 کردنهای ایشان برایان خضوع کنندگان ۴ و نمی یادایشان هیچ ذکر پر خدای بخشاینده که نو
 بدید آورده شده مگر اینکه باشند ازان اعراض کنندگان ۵ پس بحقیقت که نکذیب کردند پس رو
 باشد که بیاید ایشانرا خبرهای آنچه بودند که بان استغفر میگردند ۶ آیا ندیدند بسوی زمین
 که چه بسیار رویانیدیم دران از هر جفتی نیکو ۷ بد رستی که در این هرینه آتشی است و
 نیستند بیشتر ایشان مؤمنان ۸ بد رستی که پروردگار تو هرینه اوست عزیز مهربان ۹
 و هنگامی که نذا فرمود پروردگار تو موسی را که بیا بقوم ستمکاران ۱۰ قوم فرعون ایانمیر هر چند
 گفت پروردگار من بد رستی که من میترسم آنکه نکذیب کند مرا ۱۱ و تنک میشود سینه من ۱۲
 و روان نمیشود زبان من پس بفرست بسوی هررون ۱۳ و مرا ایشانراست بر من کنایه پس میترسم
 که بکشند مرا گفت نه چنان نیست پس بروید شما دونایا ایتهای ما بد رستی که ما با شما ایم
 شوندگان ۱۴ پس بیاید فرعون را بگویند بد رستی که ما بیم فرستاده پروردگار عالمیان
 ۱۵ که بفرست با ما بنی اسرائیل را گفت ایان پروردیم ترا در خود در کودکی و در ننگ
 کردی در میان ما از عمرت سالها و کردی کردار مرد را که کردی و نوب ازینا
 سپاسان ۱۶ گفت کردم انرا انگاه و من بودم از کم شدگان ۱۷ پس گریختم از شما چون
 رسیدم از شما پس بخشید بمن پروردگار من حکمی را و گردانید مرا از رسولان ۱۸ و این نعمی است که من
 نمی نرا بر من اینکه بنگرید بنی اسرائیل را گفت فرعون و چیست پروردگار عالمیان ۱۹

البخ و نوزدهم

۲۲۱

شعراء

گفت پروردگار اسمائهما و زمین و آنچه میان آنهاست اگر هستید یقین کنندگان ۱ گفت
مرائنا انکه در او بودند ایامی شنوید ۲ گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینان ۳
گفت بدرستی که رسول شما که فرستاده شده بسوی شما هارینه دیوانه است ۴ گفت
پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میانه آن دو است اگر هستید که تعقل میکنید ۵ گفت هارینه
اگر گرفته خدای جزین هارینه بگردانم ترا از زندان کرده شده گان ۶ گفت یا و اگر چه آورده باشم تو را
بجبری روشن ۷ گفت پس بیار انرا اگر هستی از راست کویان ۸ پس افکند عصای خود را
پس ناگهان آن آرد هائی بود آشکار ۹ و کشید دست خود را پس ناگهان آن
سفید نورانی بود برای نظر کنندگان ۱۰ گفت مرا بجماعت را که دور او بودند بدرستی که این
هارینه جادوگریست دانا ۱۱ میخاهد که بیرون کند شمارا از زمین شما بسحرش پس چه
امر میکنید ۱۲ گفتند باز دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها گردا و رندگان ۱۳
تا بیاورند تو را هر جادو گردانائی ۱۴ پس جمع کرده شدند جادوگران برای وعده گاه دوز
معلوم ۱۵ و گفته شد برای مردمان ایاهستید شما جمع شوندگان ۱۶ شاید ما پیروی
کنیم جادوگرانرا اگر باشند ایشان غلبه کنندگان ۱۷ پس چون آمدند جادوگران گفتند
مرفرعون را آیا بد رستی که هست برای ما هارینه مردی اگر باشیم ما غلبه کنندگان ۱۸
گفت آری و بدرستی که شما انگاه هارینه باشید از مفران ۱۹ گفت مرا ایشان را موسی که ببندید
آنچه شما اندازنده اید ۲۰ پس انداختند ریسما آنهاشان را و چوب دستهاشان را و گفتند بفرست
فرعون که بدرستی که ما ایم هارینه ما غلبه کنندگان ۲۱ پس نیکند موسی عصای خود را پس
ناگهان آن می ر بود آنچه را بد روغ می نمودند ۲۲ پس افتاده شدند جادوگران سجده کنندگان ۲۳
گفتند ایمان آوردیم پروردگار عالمیان ۲۴ پروردگار موسی و هرون ۲۵ گفت ایایمان
آوردید مرا و پیش از انکه رخصت دهم شما را بدرستی که او هارینه بزرگ شماست انکه
اموخت شما را جادو پس هارینه زود باشد که بدانید ۲۶ هارینه قطع کنم دستها شما را و
پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هارینه بردار کم البته شمارا ۲۷ گفتند نیست کردند ما را بدرستی
که ما بسوی پروردگار خود باز گردانیم ۲۸ بدرستی که ما طمع داریم که بیا مرزد برای ما پروردگار ما گناهان
ما را که هستیم اول ایمان آوردندگان ۲۹ و وحی فرستادیم بسوی موسی که شب ببریدگان مرا
بدرستی که شما از پی رفته شده گانید ۳۰ پس فرستاد فرعون در شهرها گردا و رندگان ۳۱

ویدماری

اِنْ هُوَ اِلَّا شَرٌّ مِّنْ قَلِيلٍ ۝۲۰ وَاَنْتُمْ لَنَا غَائِبُونَ ۝۲۱ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ۝۲۲ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۲۳ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ
 كَرِيمٍ ۝۲۴ كَذٰلِكَ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اِسْرَآءِيْلَ فَاتَّبِعُوهُمْ مَّشْرِيقَيْنِ ۝۲۵ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰى اِنَّا لَمَذْكُورُونَ ۝۲۶ قَالَ كَلَّا
 اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِيْنِ ۝۲۷ فَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اِنْ اَضْرَبَ بِعَصَاكَ الْجُرْحُ فَانْفِلِقْ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝۲۸ وَاَزَلْنَا سَمَ
 الْاٰخِرِيْنَ ۝۲۹ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَّعَهُ اَجْمَعِيْنَ ۝۳۰ ثُمَّ اَعْرَضْنَا الْاٰخِرِيْنَ ۝۳۱ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۳۲ وَاَرْسَلْنَا
 الْحُورَ وَنُورَ هَرَمِ

۲۳۲

شعرا

الحج و نوزدهم

رَبِّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱ وَاَنْتُمْ عَدُوٌّ لِّيْ الْاَوَّلِيْنَ ۝۲ وَاَلَّذِيْ خَلَقْنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ۝۳ وَاَلَّذِيْ هُوَ بِطَعْمِيْ وَيَسْقِيْنِ ۝۴ وَاِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ۝۵ وَاَلَّذِيْ يُبَيِّتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ۝۶ وَاَلَّذِيْ اَطْعَمَ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ ۝۷ يَوْمَ الدِّينِ ۝۸ رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا ۝۹ اَلْحَقِيْ بِالصَّالِحِيْنَ ۝۱۰ وَاَجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِرِيْنَ ۝۱۱ وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ۝۱۲ وَاَغْفِرْ لِيْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۱۳ وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ يُبْعَثُوْنَ ۝۱۴ يَوْمَ لَا يُنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُوْنَ ۝۱۵ اِلَّا مَنْ اٰتٰى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ۝۱۶ وَاَزَلَّ النَّفْسَ الْحَقِيْقَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝۱۷ وَرَبُّكَ الْحَكِيْمُ الْغَاوِيْنَ ۝۱۸ قَبْلَ لَمْ اَيُّهَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ۝۱۹

و بدرستی که ایشان هراینه کروهند اندک ۳۰ و بدرستی که ایشان هیتند ما را هراینه
 بخشم آوردندگان ۳۱ و بدرستی که ما ایم هراینه همگی حد رکنندگان ۳۲ پس بیرون
 کردیم ایشان را از بوستانها و چشمه ها ۳۳ و کنجها و مقام خوب ۳۴ هچنین و میراث
 دادیم به بنی اسرائیل پس از پی در آمدند ایشان را در حال طلوع افتاب ۳۵ پس چون
 دیدند آن دو جماعت گفتند یا زان موسی بدرستی که ما هراینه دریافت شدیم
 ۳۶ گفت نه چنین است بدرستی که بامنست پروردگار من بزودی راه منماید
 مرا ۳۷ پس وحی فرستادیم بسوی موسی که بزنجوب دست خود دریا را پس
 شکافته شد پس بود هر پاره مانند کوهی عظیم ۳۸ و نزدیک آوردیم
 اتحاد دیگران را ۳۹ و نجات دادیم موسی را و آنکه با او بود هر ۴۰ پس غرق
 نمودیم دیگران را ۴۱ بدرستی که در این هراینه ایتست و نبودند بیشترین
 ایشان ایمان آوردندگان ۴۲ و بدرستی که پروردگار تو هراینه اوست عزیز
 مهربان ۴۳ و بخوان برایشان خبر از هیم را ۴۴ چون گفت مرید خود و قوم خود
 را چه میپرستید گفتند میپرستیم بتانی را پس میگردیم مرا آنها را مقیمان پرستش
 را ۴۵ گفت ایامیشوند از شما آنکه که میخواهید یا سود میدهند شما را یا ضرری
 میرسانند ۴۶ گفتند بلکه یافتیم پدران خود را که چنین میکردند ۴۷ گفت ایایا پس
 دیداید که آنچه هیتید که میپرستید ۴۸ شما و پدران شما که پیشینیانند
 ۴۹ پس بدرستی که ایشان دشمنند برای من مگر پروردگار عالمیان ۵۰ آنکه
 افرید مرا پس راه منماید مرا ۵۱ و آنکه او میخوراند مرا و می شاماند مرا ۵۲ و چون
 بیمار شدم پس او شفا میدهد مرا ۵۳ و آنکه میمیراند مرا پس زنده میکند مرا ۵۴
 و آنکه امید دارم که بیاورد برای من گناه مرا و زجر را ۵۵ پروردگار من بخشن مرا حکم
 و ملحق گردان مرا بشایستگان ۵۶ و برگردان برای من زبان راستی در آخر ایندگان ۵۷ و برگرد
 مرا از وارثان بهشت باناز و نعمت ۵۸ و بیاورم مرید مرا بدرستی که او بود از کمر اهوان ۵۹ و خوار
 مگردان مرا و روزی که برانگیزه میشوند ۶۰ روزی که شوند هد مال و نه پیران ۶۱ مگر کسی
 که آمد خدا را بادی درست ۶۲ و نزدیک گردانید شو بهشت برای پرهیزکاران ۶۳ و ظاهر کرده
 شود روزی برای کمر اهوان ۶۴ و گفته شود مرا ایشان را که کجاست آنچه بودید که میپرستید ۶۵

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ۹۹ فَكَيْفَ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ قَلِيلًا ۱۰۰ وَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ لَيُنْزِلِ الْهَارَ بِأَعْيُنِهِمْ ۱۰۱ وَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ لَيُنْزِلِ الْهَارَ بِأَعْيُنِهِمْ ۱۰۲
 تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۱۰۳ أَذُنُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۰۴ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۱۰۵ وَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ لَيُنْزِلِ الْهَارَ بِأَعْيُنِهِمْ ۱۰۶
 هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۰۷ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۱۰۸ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۰۹ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ رِجَالٌ مُبِينُونَ ۱۱۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۱۱۱ وَاطِيعُونَ ۱۱۲ وَمَا

شعراء ۲۳۳

بجز و نوح و ابراهیم

تَقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ۱۱۲ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۱۳ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۱۱۴ وَاطِيعُونَ ۱۱۵ قَالُوا أَتُؤْمِنُ بِحُجَّتِ اللَّهِ ۱۱۶ وَاتَّبَعْتَ الْآرْزَاقَ ۱۱۷ قَالُوا وَمَا عَلَيْنَا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۱۸ إِنْ حِسَابُنَا إِلَّا عَلَى رَبِّكَ ۱۱۹ لَوْ تَشْعُرُونَ ۱۲۰ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ ۱۲۱ الْمُؤْمِنِينَ ۱۲۲ إِنْ أَنَا إِلَّا أَنْذِرُكُمْ ۱۲۳ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۱۲۴ قَالَ رَبِّ ارْجِعْ ۱۲۵ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۱۲۶ فَأَفْجَحَ بِبَنِي وَبَنِيهِمْ فَقَحَا وَتَجَنَّى وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۲۷ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ۱۲۸ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْبَاقِينَ ۱۲۹ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ ۱۳۰ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۳۱ وَإِنْ رَبُّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۳۲ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۱۳۳ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودُ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۳۴ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ رِجَالٌ مُبِينُونَ ۱۳۵ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۱۳۶ وَاطِيعُونَ ۱۳۷ وَمَا أَسْأَلُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۳۸ أَتُؤْمِنُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آتِيَةٍ تَعْبُودُونَ ۱۳۹ وَيَخَذُونَ مِصْرَاحَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ۱۴۰

از غیر خدا یا یاری میکنند شما را یا یاری مییابند ۹۹ پس نکوشا را فکند شوند در آن
 ایشان و کراهان ۱۰۰ و لشکرهای شیطان هر ۱۰۱ گویند و ایشان در آن خصومت
 میکنند ۱۰۲ که بخدا که بودیم هرینه در کمرهای هویدا ۱۰۳ انگاه که برابر میگردید شما را
 با پروردگار عالمیان ۱۰۴ و کراه نکردند ما را آنگاه گاران ۱۰۵ پس نباشد ما را هیچ عیب
 خراهان ۱۰۶ و نه دوستی مهربان ۱۰۷ پس کاش میبودی ما را بازگشتی پس میشدید از
 مؤمنان ۱۰۸ بدرستی که در این هرینه ایتست و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۰۹
 و بدرستی که پروردگار تو هرینه اوست عزیز مهربان ۱۱۰ تکذیب نمودند قوم نوح
 مرسلان را ۱۱۱ چون گفت مرا ایشان را برادر ایشان نوح ایامی پرهیزد ۱۱۲ بدرستی که
 من برای شما رسول امینم ۱۱۳ پس بترسید از خدا و فرما بنزید مرا ۱۱۴ و نمیخواهم از
 شما بران هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۱۵ پس پرهیزد
 از خدا و فرما بنزید مرا ۱۱۶ گفتند یا ایمان آوریم برای تو و پیروی کردند تو را
 ارادل ۱۱۷ گفت و نیست دانش من با آنچه هستند که میکنند ۱۱۸ نیست حسنا
 ایشان مگر بر پروردگار من اگر بیابید ۱۱۹ و نیست من راسته مؤمنان ۱۲۰ نباشم
 من مکریم نماینده هویدا ۱۲۱ گفتند هرینه اگر باز نایستی ای نوح هرینه خواهی شد
 البته از سنکسار شدگان ۱۲۲ گفت پروردگار من بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا
 پس حکم کن میان من و میان ایشان حکم کردنی و نجات ده مرا و آنکه بامدست از مؤمنان
 ۱۲۳ پس نجات دادیم او را و کسی که با او بود در کشتی بره ۱۲۴ پس غرق نمودیم بعد از باقی
 ماندگان را ۱۲۵ بدرستی که در این هرینه ایتی است و نبودند بیشتر ایشان
 مؤمنان ۱۲۶ و بدرستی که پروردگار تو هرینه اوست عزیز مهربان ۱۲۷ بدروغ
 نسبت دادند عاد رسولان را ۱۲۸ هنگامی که گفت مرا ایشان را برادر ایشان
 هود ایامی پرهیزد ۱۲۹ بدرستی که من مرشما را رسولی امین ۱۳۰ پس
 پرهیزد از خدا و فرما بنزید مرا ۱۳۱ و نمیخواهم از شما بران هیچ مزدی نیست
 مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۳۲ ایابا میکند بهر مکر
 علامتی که یازی کنید ۱۳۳ و میگیرید نضرهای
 محکم باشد که شما جاوید بمانید ۱۳۴

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ حَبَارِئِينَ ۱۳۷ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۱۳۸ أَمَدَّكُمْ بِأَنْفَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَاتٍ وَعِیُونَ ۱۳۹ إِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۴۰ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَطَّتْ أَمْ لَمْ تُكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۱۴۱ إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۱۴۲ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَهْدِيهِ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۴۳ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۴۴ كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۱۴۵ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَتَتَقُونَ ۱۴۶ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۴۷ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۴۸ وَمَا أَسْأَلُكُمْ مِنْ

شعرا
۲۲۴
الجن و نوزدهم

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۴۹ أَتُرْكُونَ ۱۵۰ فِيمَا هُمْ بِمُتَّبِعِينَ ۱۵۱ فِي جَنَاتٍ وَعِیُونَ ۱۵۲ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلُوعِهَا هَضْبٌ ۱۵۳ وَتَنْحُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْتَائًا فَاِرْهَبِينَ ۱۵۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ أَطِيعُونَ ۱۵۵ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۱۵۶ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۱۵۷ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۱۵۸ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لِهَآ شَرْبُكُمْ فَرَبِّ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۵۹ وَلَا تَمْسُوْهَا سَوْءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۶۰ فَتَعَفَّرَوْهَا فَانْحَرُوا نَادِمِينَ ۱۶۱ فَآخُذْهُمْ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَهْدِيهِ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۶۲ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۶۳ كَذَبَتْ ثَمُودُ لُوطُ الْمُرْسَلِينَ ۱۶۴ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَقُونَ ۱۶۵ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۶۶ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۶۷ وَمَا أَسْأَلُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶۸ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۱۶۹

وهرگاه بکیرید سخت شدت میگیرید بجزر کنندگان ۱۳۷ پس بپر هیزید از خدا و فرمایید مرا و پر هیزید از آنکه امداد کرده شمارا با آنچه میدانید ۱۳۸ امداد نمود شمارا با چهار پادشاه و پسران و بوستانها و چشمه سارها ۱۳۹ بد رستی که من میترسم بر شما عذاب روزی عظیم را ۱۴۰ گفتند یکسانست بر ما آیا پند داده باشی یا نباشی از پند دهندگان ۱۴۱ نیست این مکر عادت پیشینیان ۱۴۲ و نباشیم ما عذاب کرده شده گان پس تکذیب نمودند و از پسر همدگر دانید پیرایشانرا بد رستی که در این هراینه ایتیت و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۴۳ و بد رستی که پروردگار تو هراینه اوست عزیز مهربان ۱۴۴ بد روع نسبت دادند نمودن سولانرا ۱۴۵ هنگامی که گفت مرا ایشانرا برادر ایشان صالح آیا نمیپر هیزید ۱۴۶ بد رستی که من برای شما رسولی ام امین ۱۴۷ پس بترسید از خدا و فرمایید مرا ۱۴۸ و میخواهم از شما بران هیچ مرزی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۴۹ ایها واکذاشته خواهید شد در آنچه اینجا است ایمان ۱۵۰ در بوستانها و چشمه سارها و کشته ها و نخلی که شکوفه ان بالطافنت ۱۵۱ و میراشید زکوه ها خاهاها شاد گامان ۱۵۲ پس بپر هیزید از خدا و فرمایید مرا ۱۵۳ و اطاعت کنید فرمان اسراف کنندگانرا انا که فساد می نمایند در زمین و اصلاح نمیکند ۱۵۴ گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شد گانی ۱۵۵ نیستی تو مکرادی مانند ما پس بیا و رایتی اگر هستی از راست کوبان ۱۵۶ گفت این شتر ماده ایست که مرا و راست انخوشی و مر شمارا راست انخوش روز معیت ۱۵۷ و مرسانید انرا بدی پس بکیرد شمارا عذاب روز عظیم ۱۵۸ پس بگردند انرا پس گردیدند پشیمانان ۱۵۹ پس گرفت ایشانرا عذاب بد رستی که در این هراینه ایتیت و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ۱۶۰ و بد رستی که پروردگار تو هراینه اوست عزیز مهربان ۱۶۱ تکذیب کردند قوم لوط رسولانرا ۱۶۲ هنگامی که گفت مرا ایشانرا برادر ایشان لوط آیا نمیپر هیزید ۱۶۳ بد رستی که من مر شمارا رسولی ام امین ۱۶۴ پس بپر هیزید خدا را و اطاعت کنید مرا ۱۶۵ و طلب نمیکم از شما بران هیچ مزد نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان ۱۶۶ آیا نمیاید نزدیکانرا از جهانیان ۱۶۷

و میگردید

وَنَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ١٥٨ قَالُوا لَنْ لَمْ نَنْتَه يَالَوْ لَوْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٥٩ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْفَالِقِينَ ١٦٠ رَبِّ تَحَنَّنْ وَأَهْلِي مَتَابِعْمَلُونَ ١٦١ فَتَحَنَّنَ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ١٦٢ الْآنحُورُ فِي الْغَابِرِينَ ١٦٣ كَمْ دَعَرْنَا الْأَخْرَبِينَ ١٦٤ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ١٦٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٦٦ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٦٧ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لِلرُّسُلِينَ ١٦٨ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٦٩ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٧٠ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ

شعراء ٢٣٥

الجن و تونر هم

عليه من اجران اجري الا على
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٧١ أَوْفُوا الْكَيْلَ
 وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٧٢ وَ
 رِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْمَاءَ الْمُسْتَقِيمِ ١٧٣
 وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
 تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ١٧٤
 وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَلِجِلَّةِ
 وَلَيْسَ ١٧٥ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
 السَّخِرِينَ ١٧٦ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
 مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِ الْكَاذِبِينَ ١٧٧
 ١٧٨ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٧٩ قَالَ
 رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٨٠ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 فَآخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ
 كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٨١ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٨٢
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٨٣
 وَإِنَّهُ لَشَرِظُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٨٤
 ١٨٥ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ١٨٦
 عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ١٨٧
 بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ١٨٨ وَإِنَّهُ
 لَفِي زُجُرِ الْأَوَّلِينَ ١٨٩ أَوَلَمْ يَكُنْ
 لَهُمْ آيَةٌ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ١٩٠
 فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَاءًا كَاتِبًا ١٩١
 مُؤْمِنِينَ ١٩٢

و می گذارید انرا که افریده برای شما پروردگار شما از جفتها شما بلکه شما گروهی را خد
 در گذرندگان ١٥٨ گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای لوط میباشی البته از بیرون کرده
 شدگان ١٥٩ گفت بد رستی که من مرکوز شمارا از دشمنانم جدا پروردگار من نجات
 ده مرا و کسان مرا از آنچه میکند ١٦٠ پس نجات دادیم او را و کسان او را هم ١٦١ مگر
 پیره زنی را در باقی ماندگان ١٦٢ پس هلاک کردیم دیگران را ١٦٣ و بازانیدیم برای ایشان
 بازانی پس بد است بازان ترسانیده شدگان ١٦٤ بد رستی که دران هر آینه ایست
 و نبودند بیشتر ایشان مؤمنان ١٦٥ و بد رستی که پروردگار تو هر آینه اوست از چند
 مهربان ١٦٦ تکذیب نمودند یاران ای که فرستاده شدگان را ١٦٧ چون گفت
 مرا ایشان را شعیب ای پرهیزگاری نمیکند ١٦٨ بد رستی که من برای شما رسولی ام امین
 ١٦٩ پس پرهیزید از خدا و فرمانبردار ١٧٠ و طلب نمی نمایم از شما بجز آن هیچ مردی نیست
 من مگر پروردگار عالمیان ١٧١ تمام کنید پیمان را و میباشید از میان رسانندگان ١٧٢ و
 زن کنید بترارویداست ١٧٣ و کم میکنید مردم را چیزهاشانرا و تباها کاری میکنید در زمین
 افتاد کنندگان ١٧٤ و پرهیزید از آنکه افرید شما و گروه پیشینیانرا ١٧٥ گفتند جز این
 نیست که تو از جادو کرده شدگانی ١٧٦ و نیستی تو مگر آدمی مثل ما و بد رستی که گمان میکنیم
 تو را هر آینه از دروغ گویان ١٧٧ پس فرود آور بر ما از پارهها از آسمان اگر هستی از رست
 گویان ١٧٨ گفت که پروردگار من دانا تراست با آنچه میکنید ١٧٩ پس تکذیب کردند
 او را پس گرفت ایشانرا عذاب روز سایه بان بد رستی که ان بود عذاب روزی
 با عظمت ١٨٠ بد رستی که در این هر آینه ایست و نبودند بیشتر ایشان
 مؤمنان ١٨١ و بد رستی که پروردگار تو هر آینه اوست از چند مهربان
 ١٨٢ و بد رستی که ان هر آینه فرو فرستادن پروردگار عالمیانست
 ١٨٣ فرود آورده انرا روح الامین ١٨٤ بر دل تو تا باشی از ترسانندگان ١٨٥
 بزبان عربی واضح ١٨٦ و بد رستی که ان هر آینه در کتابهای پیشینیانست ١٨٧ ای او نیست
 مرا ایشانرا ایی آنکه میدانند انرا دانیان بنی اسرائیل
 را که فر فرستاده بودیم انرا بر بعض عجمان ١٨٨
 پس خوانده بود انرا بر ایشان نبودند بان ایمان آوردند گان ١٨٩

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٩١ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ١٩٢ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٩٣ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ١٩٤ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ١٩٥ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ١٩٦ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ١٩٧ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ كَانُوا يُوعَدُونَ ١٩٨ وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا لَأِهْلَامِنْدَرُونَ ١٩٩ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢٠٠ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ٢٠١ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ٢٠٢ إِنَّمَا عَنْ السَّمْعِ يُغْرَوْنَ ٢٠٣ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَكَوْنُوا مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ٢٠٤ وَانذَرُوا

عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ٢٠٥ وَخَفِضُوا جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢٠٦ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ٢٠٧ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحِيمِ ٢٠٨ الَّذِي يَرْبُّكَ حِينَ تَقُومُ ٢٠٩ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّاجِدِ ٢١٠ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢١١ هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَن تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ٢١٢ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاقٍ آتِيَةٍ ٢١٣ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَاذِبُونَ ٢١٤ وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ٢١٥ أَلَمْ تَرَأَهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهْمُونَ ٢١٦ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ٢١٧ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ٢١٨

ممل ٢٣٤ الجحش ونون

سورة النمل النجمي زاید
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طس آتِلِكَ آيَاتِ الْقُرْآنِ
وَكِتَابٍ مُبِينٍ ٢ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ٣ الَّذِينَ يَتَّقُونَ اللَّهَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ٤ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ أَعْمَاءٌ لِّمَنْ فِيهِمْ يَمِيقُونَ

همچنین در آوردیم انرا در دلهاي كناهكاران ١٩١ ايمان نمي آورند بان تابه
بيند عذاب دردناك را ١٩٢ پس بيايند ايشانرا ناكهان وايشان نميدانسته
باشند ١٩٣ پس كوينا يا ما مهلت داده شده گانيم ١٩٤ ايا پس عذاب
ماشتاب مينمايند ١٩٥ ايا ديده كه اگر برخورداري دهيم ايشانرا سالها ١٩٦
پس ايد ايشانرا آنچه بودند كه وعده داده ميشدند ١٩٧ كفايت نكند از ايشان
آنچه بودند كه بهره ور کرده ميشدند ١٩٨ وهلاك نكردايم هيچ قريه را مگر آنكه بود
مرا بهار ايم نمايندگان ١٩٩ پند دادني ونيستيم ظلم كنندگان ٢٠٠ وفرونيان آوردند انرا
شياطين ٢٠١ وسرا و انيست مرا ايشانرا و نميتوانند ٢٠٢ بدرستي كه ايشان از شنيدن هر چه
معزول شدگانند ٢٠٣ پس بخوان با خدا الهي يكر را پس ياشي از عذاب كرده شدگان ٢٠٤ و برون
خويشان خود را كه نزديك تر اند ٢٠٥ وفرو گذار بال خود را براي كساني كه پيروي كوندن تر از
ايمان آوردن كان ٢٠٦ پس اگر نافرماني نمايند ترا پس بگو بد رسته كه من بيزارم از آنچه ميكنند
واعتماد نما برا چند مهربان ٢٠٧ انكه مي بيند ترا هر گاه كه بر ميخيزي ٢٠٨ و كويدن ترا در سجده كنندگان
٢٠٩ بدرستي كه او است شتوا دانا ٢١٠ ايا خبر دهم شما را كه بر كه فرود مي ايند شياطين ٢١١ و
مي ايند بر هر دروغ كوي كناهكاري ٢١٢ مي نازند كوش را و بيشتر ايشان دروغ گويانند ٢١٣
و شاعران پيروي مينمايند ايشانرا اگر اهان ٢١٤ ايانديدي كه ايشان دهر وادي سر كشته
ميروند ٢١٥ وانكه ايشان ميگويد انچه را كه نميكنند ٢١٦ مكرانانكه ايمان آورده اند و كويد
كارهاي شايسته و ذكر كرده اند خدا را بسيار و انتقام كشيدند پس زانكه ظلم كرده
شد بودند و زود باشد كه بدانند انكه ستم كردند كه بكدام جاي باز كشته

باز	سورة النمل النجمي زاید	ميكردند ٢١٨
-----	------------------------	-------------

بنام خدای بخشايند مهربان
طس ١ اين ايتهاي قران و كتابيست واضح ٢ هدايت و مرده
است مرؤسانرا ٣ انان كه بپا ميذارند نماز را و ميدهند زكوة را و ايت
باخوت ايشانند كه يقين ميذارند ٤ بدرستي كه انانكه ايمان نمي آورند باخوت
رفيدت خانه ايم براي ايشان كردار هاشان را پس ايشان سر كردان ميشوند ٥

نجم

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ يُهْمُونَ ۖ وَاتَّبَعُوا مَا تَلَاقَى الْقُرْآنُ مِنْ دُونِ حُكْمٍ عَلَيْهِمْ ۖ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا خَبَرًا وَآتِيكُمْ مِنْهَا نَبْإٌ قَبِيرٌ ۖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَفُونَ ۚ فَلَمَّا جَاءَهَا يُؤَدِّي أَنْ يَبُورَكَ مِنَ الْمَنَارِ وَكَانَ حَوْلَهَا وَمَنْ أَسْمَىٰ إِنَّهُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ ۱۰ وَأَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَلِكُ كَانَتْ مِنْ دُونِهَا حَقًّا ۖ وَكَرِهَتْ يَأْمُوسَىٰ لِأَنْتَ تَلْتَخَفُ ۚ لَنْ يَخَافَ الَّذِي لَمْ يُلْهَكُنْ ۚ ۱۱ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَدْسًا سَوْءٌ فَأَنَّىٰ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ ۱۲ وَأَدْخِلْ

الجزء ونودهر ۲۳۷ ممل

يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ

غَيْرِ سُوءٍ فِي قَبْلِ آيَاتِ الْفِرْعَوْنَ

وَقَوْمِهِ إِنَّمَا كَانُوا أَقْوَمًا فَاسْتَقْبَلُوا

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا بِمُصْرَةٍ قَالُوا

هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۚ ۱۱ وَتَجَدُّوا بِهَا

وَأَسْتَقْبَلَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

۱۲ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ

وَقَالَ اللَّهُ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَى

كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ۱۳ وَرَبُّ

رِثَ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا

النَّاسُ عَلَيْنَا مَنَاقِبُ الطَّيْرِ وَآوَيْنَا

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ

الْمُبِينُ ۚ ۱۴ وَحَسْبُ سُلَيْمَانَ جُنُودُهُ

مِنَ الْجِبِّ وَالْأَنْسِ وَالطَّيْرِ كَمَا يُؤْمَرُونَ

۱۵ حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَعَا عَلَىٰ وَادِ الْمُلْكِ

قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ ادْخُلُوا

مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطُبُّكُمْ سُكُومَانُ وَ

جُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَتَفَعَّلُونَ ۚ ۱۶

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَاتِكَ الَّتِي

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ

أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي رَحْمَتَكَ

فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۚ ۱۷ وَتَفَقَّدَ

الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدَّ هَدَّ

أَمْرًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ ۱۸

اینها آنانند که مرایشانراست بدی عذاب وایشان در آخرت ایشانند زیان کارتران ۷

و بدرستی که تو هر آینه فرا داده میشوی قرآنرا از نزد محکم کار دانا ۸ و قی را که گفت موسی مرگش

خود را که بدرستی که من دیدم آتشی زود باشد که بیاورم شمارا از آن خبری یا بیاورم شمارا

شعله افروخته تا شاید شما گرم شوید ۹ پس چون آمدنرا ندان کرد شد که برکت داده شده

کیسه که در آن آتش است و کسی که در حوالی است و متر هفت خدا که پروردگار عالمی است

۱۰ ای موسی بدرستی که منم خدای از چند محکم کار ۱۱ و بیدار چوب دست خود را پس چون

دیدنرا که حرکت میکند گویا که آن مار نیست باریک باز کردید پشت گرداننده و عقب

سرنگاه نمیکرد ای موسی ترس بدرستی که نمیشنید نزد من مرسدان ۱۲ مگر کسی که ستم کرد

پس بدل آورد نیکی را پس از بدی پس بدرستی که من امر زنده مهربانم ۱۳ و در آورد دست

خود را در گریبان خود که بیرون آید سفید درخشانند از غیر بدی و رنه آیات بسوی فرعون

و قومش بدرستی که ایشان هستند گروهی بیرون رفته گان از فرمان ۱۴ پس چون آمد

ایشانرا آیتهای ما بینا کنند گفتند این جاد و نیست شکار ۱۵ و انگار بموفد انرا و حال آنکه

یقین میدادست انرا انفسهای ایشان از وی ستمکاری و کردن فزونی پس نکر که چگونه

بوده عاقبت فساد کنند گان ۱۶ و هر آینه بتحقیق که دادیم داود و سلیمانرا دانش و گفتند

سپاس مر خدا را که زیادتیا داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود ۱۷ و میراث بر سلیمان

داود را و گفتای گروه مردم اموخته شد ایم زبان مرغانرا و عطا نمود

شد ایم از هر چیزی بدرستی که این هر آینه آنست افزونی شکار ۱۸

و کرد آورده شد برای سلیمان لشکرهای و از جن و آدمی و پرند

پس ایشان باز داشته شده بودند ۱۹ تا چون آمدند بر

وادی مورچگان گفت مورچه ای گروه مورچگان در آید در جایگاهها

خود تا در هم نشکنند شما را سلیمان و لشکریان او و ایشان ندانند ۲۰

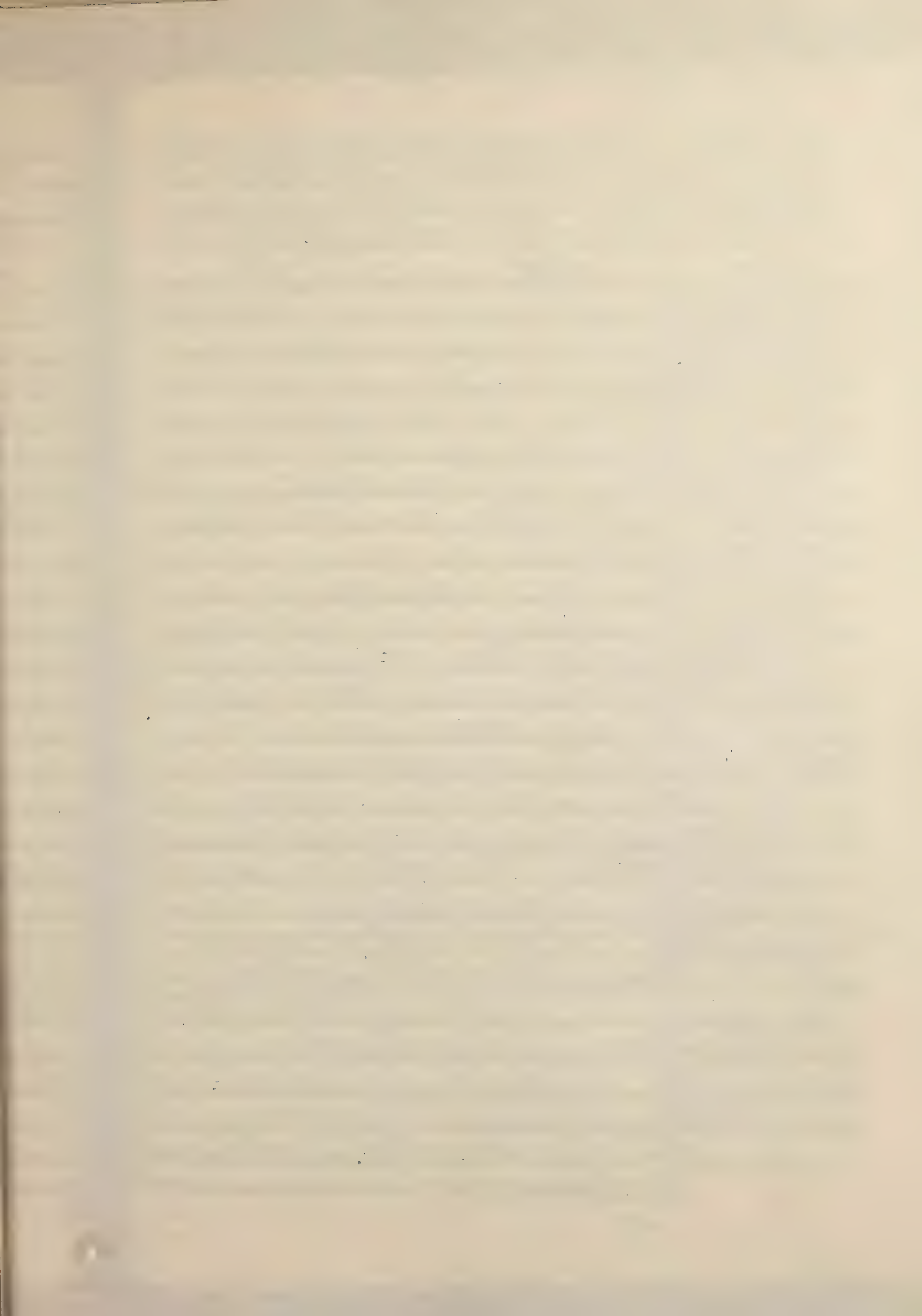
پس تبسم نمود خندان از گفتار آن و گفت پروردگار من در دامن انداز که سپا

گذارم نعمت تو را که انعام نمودی بر من و بر پدر و مادر من و اینکه بجای آورم شایسته

را که پسندی انرا و داخل گردان مرا بر حمت خود در بندگان شایسته خود ۲۱ و

جستجو نمود مرغانرا گفت چیست مرانی بدیدم هدهد را یا هست از غایبان ۲۲

سند
حکایت

لَا عَذَابَ لَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا ذَنْبَهُ أَوْ لَا ذَنْبَهُ أَوْ لَا ذَنْبَهُ أَوْ لَا ذَنْبَهُ
سَبَّاءُ بِنَبَاءٍ يَقِينٍ ۚ ۲۳ وَجَدَتْ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۚ ۲۴ وَجَدَتْهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ
لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَذَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ ۲۵ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي خَرَجَ
النُّجُومَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ ۲۶ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ ۲۷ تَالِ مَا لَمْ يَنْظُرُوا صَدَقَتْ أَمْرُ
الجزء نوزدهم ۲۳۸

کُنتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۚ ۲۸ اذْهَبْ
بِكُنَائِي هَذَا فَاَلْقِهَا إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۚ ۲۹
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِي بِكِ
كِتَابٍ كَرِيمٍ ۚ ۳۰ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
وَإِنَّهُ بِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۚ ۳۱
أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ۚ ۳۲
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَتُوتُنِي فِي أُمْرِي
مَا كُنْتُ فَاعِلَةً أَمْ أُخِيْتُ شَهْدَةً
ۚ ۳۳ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُو قُوَّةٍ وَأُولُو
بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرْ
مَاذَا تَأْمُرِينَ ۚ ۳۴ قَالَتِ إِنَّ الْمَلُوكَ
إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا
أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذْكَةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ
ۚ ۳۵ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَظَرُوا بِرُوحٍ مُرْسَلٍ لَمَّا رَسَلُوْنَ ۚ ۳۶ فَلَمَّا
جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّوْنَ بِمَالِ
نَا أَنَا فِي اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَا أَتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بِهَدْيِكُمْ تَكْفُرُونَ ۚ ۳۷ أَرْجِعْ
إِلَيْهِمْ فَلَمَّا أَنْتُمْ بِجُودٍ لِأَقْبَلُ إِلَيْكُمْ
وَكُفِّرْ جَنَّتُمْ مِنْهَا أَذْكَةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
ۚ ۳۸ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيكُمْ
بِعَرَشٍ قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِينَ
ۚ ۳۹ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا أَتِيكَ
بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ۚ ۴۰

هراینه عذاب کم البته اورا عذابی سخت یا البته بکشم اورا یا هراینه بیاید مرا
با جتنی روشن پس درنگ نمود زمانی اندک ۲۳ پس گفتم که احاطه
کردم بخیزی که احاطه نکرده بان و آوردم ترا از سببا خبری جزم ۲۴ بدین
که من یافتم دنی را که پادشاهی مینماید ایشانرا و داده شده از هر چیزی و مرا و زینت
سربری بزرگ ۲۵ یافتم اورا و قومش را که سجد می نمایند مرا فتا را از غیر خدا
وزینت داده برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس باز داشت ایشانرا
از راه پس ایشان را نمی یابند ۲۶ اینکه سجد نکند مر خدائی را که بیرون آورد
پنهان را در اسمانها و زمین و میدانها آنچه را که پنهان میدارید و آنچه را که
اشکار می نماید ۲۷ خدا نیست الهی مگر او که پروردگار عرش عظیم است
۲۸ گفتم که بزودی نظر میکنم که آیا راست گفتم یا هستی از دروغ گویان
۲۹ برای این نوشته مرا پس بپنداز بسوی ایشان پس باز کرد از ایشان پس
بنکر که بچه چیز باز می کردند ۳۰ گفتم ای گروه اشراف بدرستی که افکنده
شده بسوی من نوشته بزرگواری ۳۱ بدرستی که آن از سلیمان است و بدرستی
که آن بنام خدای بخشاینده مهری است ۳۲ آنکه بلند گجوئید بر من و بیایید مرا
کردن هندگان ۳۳ گفتم ای گروه اشراف قوی دهید مرا در کارم نباشم فیصل
دهنده امر را تا حاضر گردید مرا ۳۴ گفتند ما خداوندان قوتیم و صاحبان
کارزار سختیم و امر با تست پس بنکر که چه میفرمائی ۳۵ گفتم بدرستی که پادشاهان
چون در آیند قریه را تباه میکنند آنرا و میگردانند عزیزترین اهل ترا خوازان و همچنین
میکنند ۳۶ و بدرستی که من فرستنده ام بسوی ایشان هدیه پس بنکر که
بچه باز می کردند فرستادگان ۳۷ پس چون آمد سلیمان ترا گفت ایامد میدهد
ما را بمالی پس آنچه عطا نموده مرا خدا بهتر است از آنچه عطا نموده شما را بلکه شما
هدیه خود شاد میکنید ۳۸ باز کرد بسوی ایشان پس هر می ایتم البته ایشانرا با لشکر تا که هیچ طایفه
ایشان را و هر اخرج مینمایم ایشانرا از آن و حال آنکه ایشانرا ذلیلان باشند ۳۹ گفتم ای گروه اشراف
کدام یک از شما می ورید من تحت ورا پیش از آنکه بیایند نزد من کردن هادگان ۴۰ گفتم دیوار جن من
آورنده ام بتو از پیش از آنکه بر خیزی از جای و بدرستی که من بر این هراینه قوی امینم ۴۱

کفر آنکه

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي رَبِّي لَيْسَ لِي مِنَ الشَّكْرِ أَمْرٌ أَكْفَرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عَنِّي كَرْيَمٌ ۝۴۳ قَالَ نَكَرُوا إِلَٰهًا عَرَشُهَا نَظَرُ الْقُدْسِ لَهْفَتِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝۴۴ فَلَمَّا جَاءَتْ قَبْلَ أَهْكَذَا عَرَشِكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۝۴۵ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝۴۶ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُجْتَمِعٌ مِنْ قَوْمٍ رَءُوفٍ ۝۴۷

نمل

الجن و نوح و هود

مَرَدُّ مِنْ قَوَارِيرِ ۝۴۸ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۴۹
لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ مُؤَدَّي أَخَاهُمْ مُلْكًا
إِنَّ عَبْدُ اللَّهِ فَادَاهُمْ فَرِيقَانِ
يَخْتَصِمُونَ ۝۵۰ قَالَ يَا قَوْمِ لِي تَسْمَعُوا
بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ
اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَتُحِبُّونَ ۝۵۱
قَالُوا أَظِيرُ نَابِكَ مِنْ مَعَكَ قَالَ
طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تَقْتُونُ بِهِ ۝۵۲ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
تِسْعَةٌ رَهَطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصَلُّونَ ۝۵۳ قَالُوا اتَّقُوا اللَّهَ يَا
لُبَيْثَتُهُ وَآهْلُهُ ثُمَّ لَنْقُولَ لَوْلَا
مَا شَهِدْنَا مَمْلَكَتِ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ۝۵۴ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا
مَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۵۵
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِ
أَفَادَّعَرْنَا لَهُمْ وَتَوَمَّمُوا مَجْمَعِينَ ۝۵۶
فَبَلَكَ بَيُوتَهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
۝۵۷ وَالْحَيَاةُ الدِّينِ أَمْثَلُ وَأَكْثَرُ
يَتَعَوَّنَ وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝۵۸
أَتَكْفُرُونَ لَنَا تَوْنُ الرِّجَالِ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُجَاهِلُونَ
۝۵۹

گفت آنکه نزد او بود علی از کتاب من آوردند ام بتوان را پیش از آنکه برگردد بسوی تو نظر تو
پس چون دیدن را قرائت یافته نزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیا ز ما دید مرا که آیا
شکر میکنم یا ناسپاسی نمایم و کسی که شکر کند بخیر این نیست که شکر میکند بر خود و کسی
که ناسپاسی کند پس بد رستی که پروردگار من بی نیازیست با کرم ۴۳ ام گفت ناسپاسیست
کنید برای او تحت او را تا بنکریم که ایامی یابد یا میباشد از آنکه نمی یابند ۴۴ پس
چون آمد گفته شد که آیا همچین بود تحت تو گفت گویا که این همانست و داده شده
ایم ما دانش را پیش از این و بودیم ما مسلمانان ۴۵ و باز داشته او را آنچه بود که
میرستید از غیر خدا بد رستی که او بود از گروه کافران ۴۶ ام گفته شد مرا که در ای در
این سخن پس چون دیدن را پس داشت از اب دریا و پر کشید از هردو ساق پای خود گفت
بد رستی که این کوشکی است ساده از شیشه ها ۴۷ ام گفت پروردگار من بد رستی که من مستم کردم
بر خود و اسلام آوردم با سلیمان مرخدائی را که پروردگار عالمیانست ۴۸ و تحقیق که
فرستادیم بسوی نمود برادر ایشان صالح را که بر سقید خدا را پس ناگاه ایشان دوفوق
شدند که خصوصیت می نمودند ۴۹ ام گفت ای قوم من چرا شتاب میکنید بدیرا
پیش از خوبی چرا درخواست می نمائید امرزش را از خدا تا شاید شما رحم کرده شوید
۵۰ ام گفتند قال بد میزنیم بتو و آنرا که با تواند گفت قال بد شما راست نزد خدا بلکه
شما گروهید که مبتلا میگردید ۵۱ و بود در شهر نه کرده که افساد می نمودند در زمین و
بصلاح کار نمیداشتند ۵۲ ام گفتند سوگند خورید با هم بخدا که هر این تحقیق شبی چون بزیم
او را و اهلش را پس هر اینه گوئیم البته مر و ارث خون او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او
و بد رستی که ما هر اینه راست گویانیم ۵۳ و مکر کردند مکر کردنی و مکر
کردیم مکر کردنی و ایشان دریافت نمی نمودند ۵۴ پس بنکر چکونه بود انجام
مکر ایشان بد رستی که ما هلاک نمودیم ایشان و قومشان را همه ۵۵ پس اینست خاستگاه
ایشان خالی افتاده بسبب ظلم کردنشان بد رستی که در این هر اینه ایست مکر و هی را که میدادند
۵۶ و میبایدیم آنانی را که ایمان آوردند و بودند که پر هیز کاری می نمودند و لوط را چون گفت با
گروه خود که ایامی بیدان کار زشت را و حال آنکه شما می بینید ۵۷ آیا بد رستی که شما هر اینه
می بیدار از راه خواهش از غیر زنان بلکه شما گروهید که نمیدانید ۵۸

لكن

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَظْهَرُونَ ٢٤ فَانْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا هَاهُنَا
الْغَابِرِينَ ٢٥ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا مَسَاءً مَطَرًا مُنْذَرِينَ ٢٦ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ مِمَّا يَشْرِكُونَ ٢٧
أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبَدِّلُوا شُجْرَهَا ۖ إِنْ تَبَدَّلُوا مَعَ اللَّهِ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ٢٨ أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ الْخَبْرَ فِيهَا جَوَارًا ۖ إِنْ تَبَدَّلُوا مَعَ اللَّهِ
بَلْ كَثُرُوا ۖ لَا يَعْلَمُونَ ٢٩ أَمْ مَنْ يَجْعَلُ السَّيْلَ مُنْقَطِعًا ۖ وَيُكَشِفُ السُّيُوفَ ۖ وَيُجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ ۖ أَلَا تَرْضَوْنَ ۖ
مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٣٠ أَمْ مَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ إِنْ تَبَدَّلُوا مَعَ اللَّهِ
بَلْ كَثُرُوا ۖ لَا يَعْلَمُونَ ٣١ أَمْ مَنْ يَخْلُقُ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنْ تَبَدَّلُوا مَعَ اللَّهِ
بَلْ كَثُرُوا ۖ لَا يَعْلَمُونَ ٣٢ قُلْ مَا تَوَابُرْهَا تُكَلِّمَاتٍ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٣ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٣٤
بَلَىٰ لَدَارِكْ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ٣٥ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَأَبَاؤُنَا إِنَّا لِلْآخِرَةِ قَدَرٌ ۖ وَعِدْنَا هَذَا لَأَنْحُنَّ وَأَبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٣٦ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ٣٧ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ٣٨ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ ۖ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٩ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَكُمْ تَعْذِيرٌ الَّذِي لَا تَفْقَهُونَ ٤٠

نمل

٢٤

انجرو و بستر

پس نبود جواب قوما و مکرانکه گفتند بیرون کنبد منسوبان لوط را
از قریه خود بد رستیه که ایشان مرد می اند که خود را پاک می شمارند ٢٥
پس نجات دادیم او و کسانش را مکرزش را که تقدیر فرمودیم او را از جمله
بازماندگان ٢٦ و بازانیدیم برایشان بارانی پس بدست باران ترسانید
شدگان ٢٧ بگو سپاس مر خدا را و سلام بر پندگان او که بر کزیده ایا خدا
بهر است یا آنچه شریک قرار میدهند ٢٨ یا آنکه افرید اسمانها و زمین را و فرو
فرستاد برای شما از آسمان ابی پس رویانیدیم بان بوستانهای صاحب طخت نیست
مر شما را آنکه برویانید درخت آنها را یا الهیست یا خدا بلکه ایشان گروهی اند که
انحراف میورزند ٢٩ یا آنکه گردانید زمین را و قراری و گردانید در میان آن نهروها
و گردانید مرا از اکوهها برای آن و گردانید میان د و دریا حایلی یا الهیست
یا خدا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ٣٠ یا آنکه اجابت مینماید در مانده را
هرگاه بخواند و را و زایل میگرداند و کند را و میگرداند شما را جان شینان زمین
یا الهیست یا خدا اند کیست آنچه پند میگیرند ٣١ یا آنکه راه مینماید شما را در تاریکیهای بیابان
و دریا و آنکه میفرستد بادها را مرده دهند پیشاپیش جنتش یا الهیست یا خدا بر تر است
خدا از آنچه شریک میگردانند ٣٢ یا آنکه نخستین خلق را پس باز میگرداند از او آنکه
روزی میدهد شما را از آسمان و زمین ایا خدای هست یا خدای بگو بیارید
حجت خود را اگر هستیید راست گویان ٣٣ بگو نمیدانند هر که در اسمانها و زمین است
غیب را مگر خدا و دریافت نمی نمایند که چه هنگام برانگیخته میشوند ٣٤ بلکه بجمال
رسیده دانش ایشان در آخرت بلکه ایشان در شکند از آن بلکه ایشان از آن کوراند
و گفتند آنکه کافر شدند یا هرگاه باشیم خاک و پدران ما هرینه بیرون آورده شدگان
خواهیم بود ٣٥ بتحقیق که وعده داده شده ایم اینرا ما و پدران ما پیش از این نیست
این مکرافسانهای پیشینیان ٣٦ بگو راه روید در زمین پس نظر نمائید که چگونه
بود عاقبت کینه کاران ٣٧ و اندو محور برایشان و مباش در شکی از آنچه مکر میبند
٣٨ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستیید راست گویان ٣٩ بگو شاید
که باشد که از پی در آید مر شما را پیاره از آنچه بشتاب میخواهید ٤٠

در زمین

وَأَنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ وَلِكُنَّ أَكْثَرُكُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ٢٦ وَأَنَّ رَبَّكَ لَعَلِيمٌ ذُو بَرَاهِينٍ وَمَا يُلْقُونَ ۝ ٢٧ وَمَا مِنْ خَلْقٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ ٢٨ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضِي عَلَىٰ حَسْبِ إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ٢٩ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ ٣٠ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ ٣١ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝ ٣٢ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقَوْمَ إِذَا وَكَلُوا مَذْبُوحِينَ ۝ ٣٣ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْقَوْمِ الْغَافِلِينَ ۝ ٣٤

عَنْ ضَلَاكِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ
يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ ٣٥
وَإِذَا رَفَعَ الْقَوْلَ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا
لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝ ٣٦
وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا
مِمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ ٣٧
وَحَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أُنْقَالَ كَذِبِهِمْ
بِآيَاتِنَا وَكَمْ يَخِطُّوْنَ بِهَا عِلْمًا آتَا
ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ٣٨ وَوَقَعَ الْقَوْلُ
عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝ ٣٩
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ
لَيْسَكُونُ فِيهِ وَالنَّهَارَ نَبْهِارًا ۝ ٤٠
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ ٤١
وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَرَىٰ مِنْ
فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ الْآلَانَ
شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ۝ ٤٢
وَتَرَىٰ الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ
تَمْرٌ مُّثْمِرٌ السَّحَابُ مَنُجَمٌ اللَّهُ الَّذِي
أَتَقَنَ كُتُبَهُ أَلَمْ يَخَيْرْ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝ ٤٣
وَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا
وَهُمْ مِنْ قَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ۝ ٤٤
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ يَخْرُجُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ۝ ٤٥ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ تَعْبُدُوا
هَذِهِ الْبَلَدَ الَّذِي جَعَلْنَا لَهُ كُلَّ شَيْءٍ
وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ ٤٦

و بد رستی که پروردگار تو هر اینه صاحب تفضل است بر مردمان ولیکن بیشتر ایشان شکر
نمیکند ۲۰ و بد رستی که پروردگار تو هر اینه میداند آنچه را که همان میدارد سینهها
ایشان و آنچه را که اشکار مینمایند ۲۱ و نیست هیچ نهایی در آسمان و زمین مگر در کتاب
هویدا ۲۲ بد رستی که این قرآن حکایت میکند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در
آن اختلاف مینمایند ۲۳ و بد رستی که آن هر اینه هدایت و حقی است بر مؤمنان ۲۴ بد
که پروردگار تو حکم میکند میان ایشان بحکم خود و است و چند دانه پس تو کل کن بر
خدا بد رستی که تو بر دین حق اشکار ۲۵ بد رستی که تو نمیشنوی هر دکان را و نمیشنوی که آنرا
نذار که پشت کند پس روند کان ۲۶ و نیستی تو هدایت کنند کوران از کمر اهی ایشان
نمیشنوی مگر کسی را که ایمان آورد بایتهای ما پس ایشان کردن هند گانند ۲۷
و چون واقع شد گفتار بر ایشان بیرون آوریم برای ایشان جنبند از زمین که سخن
کند با ایشان که مردمان بودند که بایتهای ما یقین نمیموندند ۲۸ و روزی که حشر
کنیم از هر امتی که روی را از آنانکه تکذیب میکنند بایتهای ما را پس ایشان باز داشته
میشوند ۲۹ تا چون آمدند گفت ایا تکذیب نمودید بایتهای ما و حال آنکه فرا
نرسید اید بان از راه دانش ایا چه چیز را بودید که میکردید ۳۰ و واقع
شد گفتار بر ایشان بسبب ستمی که نمودند پس ایشان سخن نمیکند ۳۱ ایا ندیدند
که ما کردانیدیم شب را تا بیا ساینند در آن روز را بینائی منجشی بد رستی که این
هر اینه بایتهاست مگر روی که ایمان می آورند ۳۲ و روزی که دمیده شود در
صور پس برسد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر کسی را که خواهد خدا
و هر ایند او را ذلیلان ۳۳ و می بینی کوهها را می پنداری آنها را بر جای خود ایستاده
و آنها میگذرند مانند کشتن بر صنعت خدائی که محکم ساخته هر چیزی را بد رستی
که او کا هست با آنچه میکند ۳۴ هر که آورد نیکی را پس از برای او ست هزاران و الیها
از هر کسی که در آن روز است ایمانند ۳۵ و هر که آورد بد را پس نکون ساز کرده شود
رو بهای ایشان در آتش یا سزا داده میشود مگر آنچه را بودید که میکردید ۳۶ خراب
نیست که فرموده شده ام که بپرستم پروردگار این شهر را که حرام نموده آنرا و مرا و است
هر چیزی و فرموده شده ام که باشم از اسلام آورند کان ۳۷

وَنُتُو الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَى فَأَتَمَّ هَدَى لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَعَلَّامًا أَنَا مِنَ النَّذِيرِينَ ٤٩ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٥٠ سُوْرَةُ الْقَصَصِ ثَمَانُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طِسْم ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلِيهَا شِعْيَاءَ ضَعِيفٍ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَضَعِيهِمْ نِجْنَةً إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤ وَزَيْدُ بْنُ نَوْفَلٍ أَسْفَهَبُ فَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ فَذَرَانَا ٥ وَتَمَكَّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَزَيْدُ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودُهُمَا مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لَبِثَ عَلَيْهِ فَأَتَيْنَهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧ فَالْقَطْعَةُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨ قَالَتْ أَمْرًا فِرْعَوْنَ قُرَّةَ عَيْنٍ لِي وَلَكَّ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّبِعَهُ وَكَذَٰلِكَ يُصَيِّرُونَ ٩ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ غَارِعًا إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَٰبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُكَلِّمِينَ ١٠ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ قَبَضَتْهُ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١١ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الرَّاغِبِينَ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا هَلْ دَلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ١٢ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلَنَعْلَمَ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَنُكْرِثَنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٤

وآنکه بخوانم قرآن پس هر که هدایت یافت پس هدایت نیافته مگر برای خود و هر که گمراه شد پس بگو برای نیست که من از بیم نماینده گانم ۴۹ و بگو سپاس مر خدا را از آنکه مینماید بشما آیاتهای خود را پس میشناسید آنها را و نیست پروردگار تو بخیر از آنچه

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ أُتَمَّةً وَنَجْعَلُ لَكَ زِينَةً ٥ وَتَمَكَّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَزَيْدُ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودُهُمَا مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لَبِثَ عَلَيْهِ فَأَتَيْنَهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧ فَالْقَطْعَةُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨ قَالَتْ أَمْرًا فِرْعَوْنَ قُرَّةَ عَيْنٍ لِي وَلَكَّ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّبِعَهُ وَكَذَٰلِكَ يُصَيِّرُونَ ٩ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ غَارِعًا إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَٰبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُكَلِّمِينَ ١٠ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ قَبَضَتْهُ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١١ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الرَّاغِبِينَ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا هَلْ دَلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ١٢ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلَنَعْلَمَ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَنُكْرِثَنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٤

خبر

سورة قصص و هشتم و آن کی است

بسم خداي بخشايند مهربان
 طسم ۱ اينست آيتهاي كتاب شكارا ۲ ميخوانم بر تو بعضي ز خبر موسي و فرعون را بحق براي گروهی که ايمان مي آورند ۳ بدرستی که فرعون بلندي نمود در زمين و کردند اهل انرا فرقه فرقه ضعيف مي داشت گروهی را از ايشان مي کشت پسران ايشان را و ده مي گذاشت زنهای ايشان را بدرستی که او بود از فساد کنندگان ۴ و ميخواستيم که مت هيم بر آنانی که ضعيف گردانيد شدند در زمين و بگردانيم ايشان را پيشوايان و بگردانيم ايشان را از آنها و فرمان رواي دهيم ايشان را در زمين و نمايم فرعون و هامان و لشکریان ان دور از ايشان آنچه را بودند که حذر مي نمودند ۵ و وحی نموديم بسوي مادر موسي آنکه شير دهد او را پس هرگاه بترسي از او پس بيفکن او را در دريا و مرس و اند و هيکن مباح بدرستی که ما بر گردانيد او بيم بسوي تو و گردانيد او بيم از فرستاده شدگان ۶ پس بر گرفت او را کسان فرعون تا باشد مرا ايشان را دشمن و اند و هي بدرستی که فرعون و هامان و لشکریان ان دو بودند خطا کاران ۷ و گفت زن فرعون روشن چشميست براي من و براي تو مکتيد و راشايد که سود دهد ما را يا فر اکر يم او را فرزند و حال آنکه ايشان نميدانستند و گردید دل مادر موسي هي از عقل بدرستی که نزديک بود که ظاهر کند او را اگر نه بود که بستيم پر دي او تا باشد از عو منان ۸ و گفت مرخواه او را که از پير و او را پس دي او را از دور و ايشان در يافت نمي کردند ۹ و حرام گردانيديم براو شير دهندگان را ز پيش پس گفت ايا دلا نمايم شما را بر اهل خانه که با خود کيرند و را براي شما و ايشان مرا و را نصيحت کنند گانند ۱۲ پس باز گردانيديم او را بسوي مادرش تا روشن شود چشم او و اند و هيکن نباشد و تابانداينز که و عد خدا حقست وليکن بيشتر ايشان نميدانند ۱۳ و چون رسيد بحد قوت خود و تمام خلقت شد داديم او را حکمت و دانش و همچنين جزا مي دهم نيکو کاران را ۱۴

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَفَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ١٥ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَقَفَرَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٦ قَالَ رَبِّ بِمَا أَفْتَمْتُ عَلَىٰ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْجَنَّةِ ١٧ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ١٨ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ

قصص

٢٤٣

الحزب و بیستم

بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لِمَا قَالَا يَا مُوسَى أَرْمِدْ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تَرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ١٩ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَةَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْهَضِينَ ٢٠ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢١ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ٢٢ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يَصُدَّ الرَّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ٢٣ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ٢٤ فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا نَمْسًا عَلَىٰ اسْتِجْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٢٥

و در آمد در شهر بر هنگام غفلتی از اهل آن پس یافت در آنجا دو مرد را که با هم جدال می نمودند این از شیعه او بود و این از عدا و شر پس طلب یاری نمود و او را آنکه از شیعه اش بود بر آنکه از عدا و شر بود پس مشتی زد و او را موسی پس کشت و او را گفت این از عمل شیطان است بدستی که او دشمنی است کراه کننده اشکارا ١٥ گفت پروردگار من بد رستی که من ستم نمودم بر نفس خود پس بیا مرز مرا پس امر زید و زاید بد رستی که خدا او ست امر زنده مهربان ١٦ گفت ای پروردگار من با آنچه انعام کرده بر من پس هرگز نشوم هم پشت مرگناه کاران را ١٧ پس کردید در آن شهر ترسان که مترصد می بود پس ناگاه آنکه بیاری طلبید و او را بد رستی فریاد رسی نمود و او گفت مرا و موسی بد رستی که تو هر اینه کراهی هویدا ١٨ پس چون خواست که بعنف بگیرد او را که دشمنی بود مر هر دو را گفت ای موسی یا منی که بکشی مرا چنانکه کشتی نفسی را و پرور منی که مکر این را که بوده باشی ستمکار در زمین و منی که ایضا که باشی از اصلاح کنندگان ١٩ و آمد مردی از آنهای شهر که میشتافت گفت ای موسی بد رستی که جماعت اشراف با هم مشورت می نمایند بواسطه تو تا بکشند تو را پس بیرون رو بد رستی که من مر ترا از نصیحت کنندگان ٢٠ پس بیرون رفت از آن ترسان مترصد می بود گفت پروردگار من برهان مرا از گروه ستم کنندگان ٢١ و چون و او را در بجانب مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا براه راست ٢٢ و چون وارد شد باب مدین یافت بران گروهی از مردم را که آب میدادند و یافت در میان از ایشان دو زن را که منع میکردند گفت چیست مطلب شما گفتند آب نمیدهم نا آنکه باز کردند شبانان و پدر ما پیری کهن سال است ٢٣ پس آب داد مرا ایشان را پس باز کشت بسوی سایه پس گفت پروردگار من بد رستی که من مرا بچه را فرو فرستی بسوی من از خیری محتاجم ٢٤ پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت از روی حیا گفت بد رستی که

بدرم میخوانند ترا تا عوض دهد ترا مرد آنکه آب داری برای ما پس چون آمد او را و خواند بر او قصه ها را گفت ترسرها یافتی از گروه ستمکاران ٢٥

قَالَتْ احْدِثْهُمَا يَا ابْنَ اسْتَجِرْهُ اِنْ خَبَرْتِ الْقَوِيَّ الْاَمِينُ ٢٤ قَالَ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ اُنْكِحَكَ احْدَى ابْنَتَيْ هَاتَيْنِ عَلَيَّ
 اَنْ تَاْجُرِيَّ نَمَائِي حَيْثُ فَاِنْ اَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا اُرِيدُ اَنْ اَشُوَّ عَلَيْكَ سَجْدَةً فَاِنْ اِنْشَاءَ اللهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٢٥ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي
 وَبَيْنَكَ اَبَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ٢٦ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْاَجَلَ وَسَارَ بِاهْلِهِ النَّاسُ مِنْ جَانِبِ
 الطُّورِ نَارًا قَالَ لِاهْلِهِ امْكُثُوا اِنِّي نَسِيتُ نَارًا لَعَلِّي اَتِيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ٢٧ فَلَمَّا اَنشَأَتْهُمَا نُورًا مِّنْ شَاطِئِ
 الْحِزْبِ بَيْتِهِم

الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
 مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَامُوسَىٰ اِنِّي اَنَا اللهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ ٢٨ وَانْزِلْ عَصَاكَ
 فَلَمَّا رَاَهَا هَازِلَةً كَانَتْهَا جِبَاتٌ
 وَلَمَّا مَدَّ بِرَاوِ كَمْ يَعْقِبُ يَامُوسَىٰ
 اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِينَ
 ٢٩ اَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ فَخَرَجَ
 بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاَضْمَمَ اِلَيْكَ
 جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُلَّ عَلَىٰ رِجَالِهِ
 مِنْ رَبِّكَ الْخَافِرُونَ وَمَلَا اَنْفُسُهُمْ
 كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٣٠ قَالَ رَبِّ
 اِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَخَافُوْا اَنْ
 يَقُولُوْنَ ٣١ وَاَخِي هَارُونُ هُوَ
 اَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَاَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
 يُصَدِّقُنِي اِنِّي اَخَافُ اَنْ يَكْذِبُوْنَ
 ٣٢ قَالَ سَنَنْشُدُ عَضُدَكَ بِآيَاتِنَا
 خُذْكَ وَجْعَلْ لِّكَ سُلْطٰنًا فَلَا
 يَصِلُوْنَ اِلَيْكَ بِآيَاتِنَا اَنْتُمْ وَاَوْفَا
 اَتَجْعَلُ الْغٰلِبُونَ ٣٣ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا
 هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّغْتَرَّبٌ وَمَا نَحْنُ بِمُتَحَدِّثِيْنَ
 هٰذَا فَاِنَّا بِلٰئِلَآئِكَ الْاَوَّلِيْنَ ٣٤ وَقَالَ
 مُوسٰى رَبِّيْ اَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى
 مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ وَمَنْ تَصْحُوتُ
 لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
 الظَّالِمُوْنَ ٣٥

گفت یکی از آن دوای پدر من مزدوری بگیر و ابرادرستی که بهتر کسی که مزدوری گیری تو
 ان توانای می است ٢٤ گفت بدرستی که من میخواهم که بنکاح نود را ورم یکی از دو دختر
 را این دو بر آنکه مزدور شوی مرا هشت سال پس اگر تمام کنی ده پس از نزدیست و میخواهم که
 مشقت نهام بر تو زود باشد که بیای مرا اگر خواهی خدا از شایستگان ٢٥ گفت ایست بانه
 من و میان تو هر کدام از آن دو مدت را که بپایان آورم پس نباشد تعدی بر من و خدا
 بر آنچه میگویم وکیل است ٢٦ پس چون بزرگسالان مدت را و روان شد با اهلش
 مشاهده نمود از جانب طور آتشی را گفت با اهلش درنگ نمائید بدرستی که من مشاهده
 نمودم آتشی را شاید با ورم از آن شما را خبری یا پاره از آتش شاید که شما کرم شوید ٢٧
 پس چون آمدن را از داده شد از کنار رودی که بر جانب راست بود در قطعه زمین
 برکت داده شده از آن درختانکه ای موسی بدرستی که منم خداوند پروردگار عالیشان
 ٢٨ و آنکه سیفکی عصای خود را بچرخانید از آنکه می جنبید گویا که آن ماری کوچک است
 بر کشت باز پس روند و بعقب بنظر ایستای موسی رُور و مترس بدرستی که توان
 ایمانی ٣٠ در آورد دست خود را در گریبان خود تا بیرون آید سفید درخشند از غیرت
 و با هم از بسوی خود بالت را از ترس پس این دو تاد و جحشند از نزد پروردگار تو بسوی فرعون
 و اشراف آن بدرستی که ایشان هستند گروهی از فرمان خدا بیرون رفتگان ٣٢ گفت پرورد
 دگار من بدرستی که من کشته ام از ایشان نفسی را پس میترسم که بکشند مرا ٣٣ و برادرم
 هارون او فصیح تر است از من بزبان پس بفرست او را با من بجهت مددکاری که تصدیق کند
 مرا بدرستی که من میترسم که تکذب کند مرا ٣٤ گفت زود باشد که سخت نمایم بازوی
 ترا برادرت و بگردانم برای شما تسلطی پس نرسند بشما بسبب اینهای ما شما و
 هر که پیروی کند شما را غلبه کند گانید ٣٥ پس چون آمد ایشان را موسی با ایشان
 ما که بودند واضح گفتند نیست این مکر جادوی برافه شده و
 نشدیدم این را در پدران نخستین خود ٣٥ و گفت موسی
 پروردگار من دانا تر است بانکه آمدن با هدایت از نزد
 او و آنکه باشد مرا و را عاقبتان برای بدرستی
 که رسنگار میشوند ستمکاران ٣٥

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقَدْ نَارًا فِي صَرْحٍ أَعْلَى طَلَعَ إِلَى السَّمَاءِ
وَأَنَّى لَا أَطُفُّهُ مِنَ الْكَافِرِينَ ٣١ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَطَغَوْا فِي الْبِلَادِ لَئِن لَّمْ يَنتَهِ
فِرْعَوْنُ فِي السَّمِ الْأَعْلَى لَنَنْظُرَنَّ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ٣٢ وَجَعَلْنَا هُمُ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُصْرُونَ ٣٣ وَاتَّبَعْنَاهُمْ
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ٣٤ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

قصص

۲۴۵

الجزء بلیستر

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرِيِّ إِذْ
قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
مِنَ الْقَاهِلِينَ ٣٤ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا
قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
٣٥ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ
نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مِمَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٣٦ وَلَوْ لَا
أَنَّ تَصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ لَفَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٣٧ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْتِيَتْهُ
مَا أَوْتِيَ مُوسَى وَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا
أَوْتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ
٣٨ قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى
هِيَ الَّتِي كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ٣٩ فَأَنذَرْتُمْ
لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا يُتْلَا هُوَ الْحَقُّ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعِيدٌ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٤٠

وگفت فرعون ای گروه اشراف ندانستم مر شما را هیچ الهی غیر خودم پس برافروزانش برای من
هامان بر کل پس بساز برای من کوشکی شاید من برایم بسوی خدای موسی و بدرستی که من
هر آینه گمان میبرم اوزا از دروغ گویان ٣١ و تکبر و ورزید و لشکریانش در ان زمین بنا حق و
گمان بردند که ایشان بسوی ما باز گردانیده خواهند شد ٣٢ پس گرفتیم اوزا و لشکرها
اوزا پس انداختیم ایشان از در دریا پس نگر چگونه بود عاقبت ستمکاران هم و گردانیدیم
ایشان را پیشوایان که میخواهند بسوی اتش و روز قیامت یاری داده نشوند ٣٣ و از پی در
آوردیم ایشان از این دنیا لعنت و روز قیامت ایشانند از زشت شدگان ٣٤ و تحقیق
که دادیم موسی کتاب را از بعد آنکه هلاک گردانیدیم قریب نهای نخستین را که دلیل ما نورانی بود
برای مردم و هدایت و رحمتی تا شاید ایشان پند بپذیرند ٣٥ و نبودی در جانب غربی
انوقت که گذاریم بسوی موسی مرا و نبودی از حاضران ٣٦ ولیکن ما بدیدار و دیدیم قریب
پس دراز شد بر ایشان عمرها و نبودی مقیم در ساکنان مدین که میخواهند باشی برایشان
ایتهای ما را ولیکن ما بودیم فرستندگان ٣٧ و نبودی در جانب طور وقتی که ندا فرمودیم
ولیکن رحمتی است از پروردگار تو تا ایم نمائی گروهی را که نیامد ایشان را هیچ بیم نمائی پیش از تو
شاید ایشان پند بپذیرند ٣٨ و اگر نه ان بودی که رسید با ایشان مصیبه بسبب آنچه پیش
فرستاده دستهای ایشان پس گویند پروردگار ما چرا نفرستادی بسوی ما رسولی تا پیروی
نماییم ایتهای ترا و باشیم از مؤمنان ٣٩ پس چون آمد ایشان از حق از نزد ما گفتند چرا داده
نشد مثل آنچه داده شد بموسی ایا و کار فرستادن با آنچه داده شد بموسی ز پیش گفتند
دو سحرند که هم پشت شده اند و گفتند بدرستی که ما بهر یک گافرانیم ٤٠
بگو پس بیا و رید کتابی از نزد خدا که ان هدایت کند باشد

از این دو تا پیروی نمائیم انرا اگر هستی در راست گویان ٤١

پس اگر اجابت نکند مر تو را پس بدان که پیرو نمیکنند

مکاران و وهای خود را و کیست کمره تراز

کسی که پیروی کرده از خود را

بی هدایتی از خدا بدرستی که خدا

هدایت نمیکند گروه ستمکاران را

卷之七

قصص

الحزب وبلستان

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَحَسْبُكَ يَوْمَ الْمُنَاقَبِ ۖ وَعَدَ رَبُّكَ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَكُمْ الْخَيْرُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ وَعَدَ رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخِزْيُ الْأَوَّلُ ۚ وَلِلَّهِ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۚ وَأَمَّا
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ اللَّيْلُ فَأَنْتُمْ أَنْسِلُونَ ۚ وَأَمَّا إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ النَّهَارُ فَأَنْتُمْ تَنسِلُونَ ۚ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۚ أَمْ مِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ لَيْلٌ وَالنَّهَارَ لِمَنْ أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ
 القصص ۲۴۲ الحجر و بستانم

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّكُمْ لَشَاكِرُونَ ۚ
 ۲۴ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۚ
 ۲۵ وَتَزْعُمُونَ كُلُّ امْنَةٍ شَهِيدٌ
 ۲۶ فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلُوا آتًا
 الْحَقُّ لِلَّهِ وَوَصَّلْ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْزَعُونَ
 ۲۷ عَمَّا إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى
 ۲۸ فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُتُوبِ
 مَا أَنْتَ بِمُفَاتِحَهُ لَقِيتَهُ بِالْعُصْبَةِ
 ۲۹ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
 ۳۰ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْفَرِحِينَ ۚ وَاتَّبَعَ
 ۳۱ فَمَّا آتَيْنَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
 ۳۲ تَنْفَسُ نَفْسُكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 ۳۳ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ
 ۳۴ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
 ۳۵ عَمَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي
 ۳۶ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ
 ۳۷ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
 ۳۸ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمَدًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ
 ۳۹ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۚ وَاصْرُخْ عَلَيَّ
 ۴۰ قَوْمِي فِي رَبِّتِهِ قَالَ الَّذِينَ يَرْتَدُّونَ
 ۴۱ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَأْتِيَتُنَا مِثْلُ مَا
 ۴۲ أُوِي قَارُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ
 ۴۳ وَوَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ
 ۴۴ ثَوَابُ اللَّهِ عَمِيرَاتٍ مِنَ وَاعِدٍ صَالِحًا
 ۴۵ وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ۚ

پس اما کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کرد صالحیست و ران پس شاید که باشد از دستکاران
 ۲۴ و پروردگار تو می فرماید آنچه را بخواهد و اختیار میکند و نباشد در ایشان اختیار هست
 خدا و بر تو است از آنچه شریک می ورنند ۲۵ و پروردگار تو دانند آنچه را که همان میدارد سینه های
 ایشان و آنچه را که آشکار میکنند ۲۶ و او ست خدائی که نیست معبود بجز او و او راست
 ستایش در دنیا و آخرت و او راست حکم و بسوی او باز گردانید میشوید ۲۷ و بگو خبر دهید
 که اگر بگرداند خدا بر شما شب را باینده تا روز قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد شما را
 روشنی ای یا پس نمیشنوید ۲۸ بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را باینده تا روز
 قیامت کیست الهی غیر از خدا که بیاورد شما شبی را که راحت یابید در آن ای یا پس نمیشنوید
 ۲۹ و از جهت خود گردانید برای شما شب و روز را تا آنکه آرام گیرید در آن و تا بجوئید از
 فضل او شاید شما شکر گذارید ۳۰ و روزی که ندانید فرماید ایشان را پس گوید که باینده تا
 من انانکه بودید که گمان می نمودید ۳۱ و بیرون آوردیم از هر گروهی کواهی پس گفتیم بیاورد
 حجت خود را پس اینستند که حق مر خدا راست و گم شد از ایشان آنچه بودند که افترا
 میکردند ۳۲ بد رستی که قارون بود از قوم موسی پس بلند جیست بر ایشان و دادیم
 او را از کجها افتد بد رستی که کلید گها آن هراینه کرانی میکرد بر گروهی بسیار رضا
 قوت وقتی که گفت مرا و قوم او شادمان باش بد رستی که خدا دست ندارد ما را تا
 ۳۴ و بجز در آنچه داده بتو خدا ساری آخرت را و فراموش مکن بهره خود را از دنیا و احسان چنانکه
 احسان کرده خدا با تو و طلب مکن فساد را در زمین بد رستی که خدا دست نمیدارد فساد
 کند گاه را ۳۵ گفت که داده نشد ام اما اگر از روی دانستی که نزد من است آیا و ندانست
 که خدا بتحقیق که هلاک کرده پیش از او از قرنها کسی را که او شد بد تر بود از او در قوت
 بیشتر از راه جمعیت و پرسیده خواهند شد از کناها نشان کناه گاران ۳۶ پس بیرون
 آمد بر گروه خود را را ایشان خود گفتند ناانکه بخواستند زندگانی دنیا را ای کاشکی
 بودی ما را مثل آنچه داده شد بقارون بد رستی که آن هراینه صاحب بهره ایست عظیم
 ۳۸ و گفتند ناانکه داده شده بودند دانش را و ای بر شما ثواب خدا بهتر است
 برای کسی که ایمان آورد و کرد عمل شایسته را و داده
 نمیشوند از او مگر صبر کنند گان ۳۹

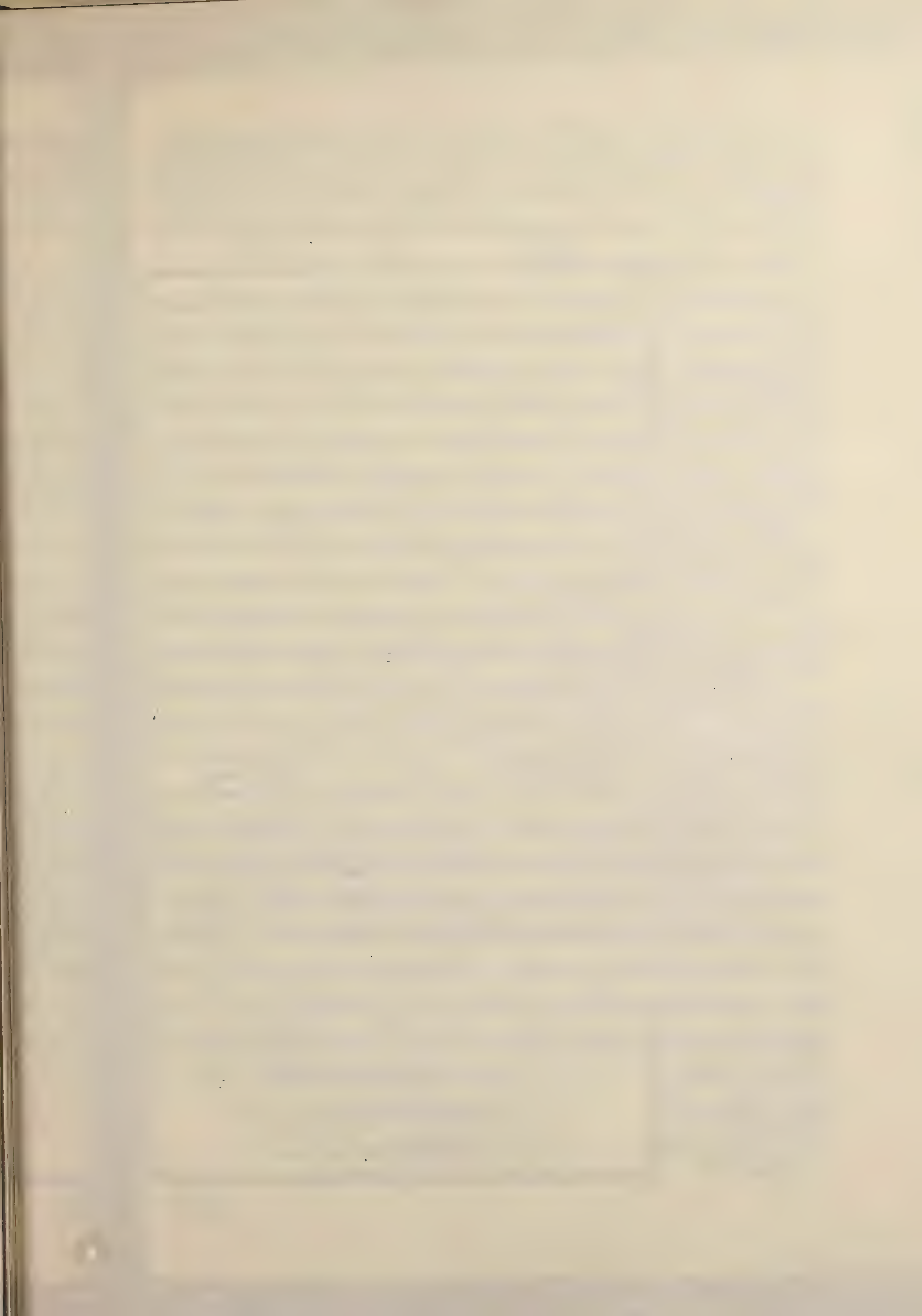

وَرَضِينَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٠
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّاحِحِينَ ١١ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ قَتْلَ النَّاسِ كَقَتْلِ اللَّهِ
وَلَمْ يَكُنْ جَاءَ نَصْرُ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ١٢ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
١٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٤ وَلَيَحْمِلُنَّ
ثِقَلَهُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ١٥

وَرَضِينَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٠
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّاحِحِينَ ١١ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ قَتْلَ النَّاسِ كَقَتْلِ اللَّهِ
وَلَمْ يَكُنْ جَاءَ نَصْرُ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ١٢ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
١٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٤ وَلَيَحْمِلُنَّ
ثِقَلَهُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ١٥

ووصیت نمودیم ادبی را باید و ما درش نیکی کردن و اگر محمد کند تو را که شریک کردانی بآن
چیزی که نیست ترا بآن دانشی پس فرمان مبرایشان را بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهیم
شما را بآنچه بودید که میکردید ۱۰ و آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را هر آینه در آوریم
ایشان را البته در زمرة شایستگان ۱۱ و از مردمان کسی است که میگوید ایمان آوردیم بخدا
پس چون ایذا کرده شود در خدا بگرداندا یزای مردمانند عذاب خدا و هر آینه اگر نباید نصرتی
از پروردگار تو هر آینه گویند البته که بد رستی که ما بودیم با شما آیا و نیست خدا دانان را بآنچه
سینه های عالمیانست ۱۲ و هر آینه می دانند البته خدا دانان که ایمان آوردند و هر آینه میدانند
البته منافقان را ۱۳ و گفتند آنانکه کافر شدند هر آنان که ایمان آوردند پیروی کنید راه ما را
و باید که برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان بردارند گناهان ایشان هیچ چیز بد رستی
که ایشان هر آینه دروغ گویانند ۱۴ و هر آینه بر میدارند گناهان شما را و گمانی را با گناهان شما و
هر آینه پرسیده شوند البته روز قیامت از آنچه بودند که اقرار میکردند ۱۵ و هر آینه بتحقیق فرستاد
نوح را بسوی قومش پس در نیک نمود در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس گرفت ایشان را طوفان
و ایشان ستمکار بودند ۱۶ پس نجات دادیم او را و یاران گشتی را و گردانیدیم انرا ایتمی برای
عالمیان ۱۷ و ابراهیم را هنگامی که گفت هر قوم خود را پرستیدند خدا را و پر هیزید از او این بهتر است
برای شما اگر هستید که بدانید ۱۸ اجز این نیست که میپرستید از غیر خدایتان را و می بندید
دروغی را بد رستی که آنان که میپرستید از غیر خدا مالک نمیشوند برای شما و وزیران پس بگوید
از خدا و وزیر او پرستید و راوشکر کنید مرا و بسوی او باز گردیده میشوید ۱۹ و اگر تکذیب
نمایید پس بحقیقت که تکذیب کرد نامتهای پیش از شما و نیست بر رسول مکر رسانیدن
هویدا ۲۰ آیا ندیدند که چگونه بدید می آورد خدا خلق را پس باز میگرداند او را بد رستی که این بر
خدا آسانست ۲۱ بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید که چگونه بدید او در خلق را پس خدا بدید
می آورد نشاء آخرت را بد رستی که خدا بر هر چیزی توانا است ۲۲ عذاب میکند کسی را که میخواهد
رحمت میکند کسی را که میخواهد و بسوی او بر گردانیده میشوید ۲۳ و نیستید
شما عاجز کنید گان در زمین و نه در آسمان
و نیست هر شما را از غیر خدا هیچ دوستی
و نه مدد کاری ۲۴

الحزب الشيوعي

R. D.

عنكبوت

جانمہدین

برو افتادگان ۱۳۳۳

وَعَلَّا رَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ سَائِكُنَا رِزْقٌ لَكُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَقَدْ هَمَّ عَنْ سَبِيلٍ وَكَانُوا مُتَبَصِّرِينَ ۝۳۸ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا بِأَعْيُنٍ ۝۳۹ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْظِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُفْلِكُونَ ۝۴۰ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
عَنْكَبُوتِ ۲۵۱

الْحَرُوتِ وَطَيْتِ وَطَيْتِ

۱۴۸ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۴۲
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ ۝۴۳
خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْجِبَالِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ يُؤْمِنُ ۝۴۴
أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَهْتَمُّ عَنْ
الْخِشْيَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ ۝۴۵ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ
۝۴۶ وَلَا تَجْلُوا أَمْثَالِ الْكِتَابِ إِلَّا
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهُنَا
وَالْهَكْمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ سَلِيمُونَ
۝۴۷ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكِتَابُ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ
يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا تَجِدُ إِلَّا أَصْنَافًا
الْكَاذِبِينَ ۝۴۸ وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُ
بِصْبَرِكِ إِذْ أَنْزَلْنَا بِالْبُطْلَانِ
۝۴۹ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي
صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا
تَجِدُ إِلَّا بِآيَاتِنَا إِلَّا الْغَافِلُونَ ۝۵۰
وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ۝۵۱

وَعَلَّا رَمُودَ وَبِحَقِّقَتِ رُوشَنِ اسْتِ بَرَايِ شِمَا از مَسْكَمَنَ اَي ايشان وَاَرَايشي داد بَرَايِ ايشان
شَيْطَانِ كَرْدَ اَرَهَايِ ايشان اَپس بَارِ دَاشْتِ ايشان از اَزْدَاهِ وِوُودِ نَدِ بِيْنَادِلَانِ ۳۸ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ رَا وِهَرَايِنِه بِحَقِّقَتِ اَمَدِ ايشان اَمُوسَى بَا بَيِّنَتَا اَپس مَرَكْشِي كُودِند دَر رَمِيْنِ وِوُودِند
بِيْشِي كِيَرِند كَانِ ۳۹ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْظِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَفْلِكُونَ ۴۰ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
عَنْكَبُوتِ ۲۵۱
كِه مِي كِيَرِند خَانِرَا وِوُودِ رِستِي كِه سِسْت تَرِيْن خَانِرَا هَرَايِنِه خَانِه عَنْكَبُوتِست اَكْرَا بَاشِنْد
كِه بَدَانِنْد ۴۲ بَدِ رِستِي كِه خَدَامِيْدَانِ اَنِجَرَا اِيْمَانِ اَنْدَازِ غِيْرَا وَاَزِ چِيْزِي وَاوِست هَرِيْزِ حَكِيْمِ ۴۳
رَايِ مَثَلُهَا مِيْزِيْمِ اِنِهَا رَا بَرَايِ مَرْدَمَانِ وِغِي يَابِنْدِ بَعْقَلِ اَنَزَا مَكْرُودَا اَيَايَانِ ۴۴ اَفْرِيْدِ خَدَا اِسْمَانِهَا
وَرَمِيْنِ رَا بِحَقِّ بَدِ رِستِي كِه دَرَايِ هَرَايِنِه اَيْتِيْسْت بَرَايِ مُؤْمِنَانِ ۴۵ بَحْوَانِ اَنِجَرَا وِوُودِ رِستِي
شَدِ بَسُوِي تَوَازِ كِتَابِ وِپَا دَرِ اَمَّا اَزِ بَدِ رِستِي كِه غَمَّا زَارِ مِيْذَرَدِ اَزِ كَارِ رِشْتِ وِنَا شَايِست
هَرَايِنِه يَادِ خَدَا بَرِزْ كَرِستِ وِخَدَامِيْدَانِ اَنِجَرَا مِي كِنِيْدِ ۴۶ وَجَدَالِ مَفَايِيْدِ بَا اَهْلِ كِتَابِ
مَكْرَا اَنِجَرَا نِي كُوْتَرِست مَكْرَانَا كِه سَتَمِ كُودِند اَزِ ايشان وَبِكُوِيْدَا اِيْمَانِ اَوْرِدِيْمِ بَا اَنِجَرَا فَرُوسْتَا
شَدِ بَسُوِي مَا وِفَرُوسْتَا دِه شَدِ بَسُوِي شِمَا وِخَدَايِ مَا وِخَدَايِ شِمَا يَكِيْسْتِ وَمَا وَاوَرَا
كُودِند هِنْدِ كَانِيْمِ ۴۷ وَهَمِچِيْنِ فَرُوسْتَا دِيْمِ بَسُوِي تَوَكْتَا بَرَا اَپس اِنَا كِه دَا دِيْمِ ايشان اَزِ كِتَابِ
اِيْمَانِ مِي اَوْرِيْدِ بَانِ وَاَزِ اِيْمَانِهَا كِيْسْتِ كِه اِيْمَانِ مِي اَوْرِيْدِ بَانِ وَاِنِ كَانِ مِي كِنِيْدِ مَكْرُودَا فَرَا نِ ۴۸
وِوُودِي تَوَكْتِ بَحْوَانِي پِيْشِ اَزِ اِيْنِ هِيْجِ كِتَابِي رَا وِنِه كِه نُوْشْتِه بَاشِي اَنَزَا بَدِستِ رِستِ خُوْدِ كِه اِنِ كَا
مَرَايِنِه شَكِ مِي كُودِند بَا طَلِ مَلَكْتَانِ ۴۹ بَلَكِه اِنِ اِيْمَانِهَا يَكِيْسْتِ رُوشَنِ دَرِ سِيْمَتَا اِنَا كِه
دَا دِه شَدِ اَمْدِ دَانِشِ رَا وَاِنِ كَانِ مِي كِنِيْدِ بَا اِيْمَانِهَا مَا

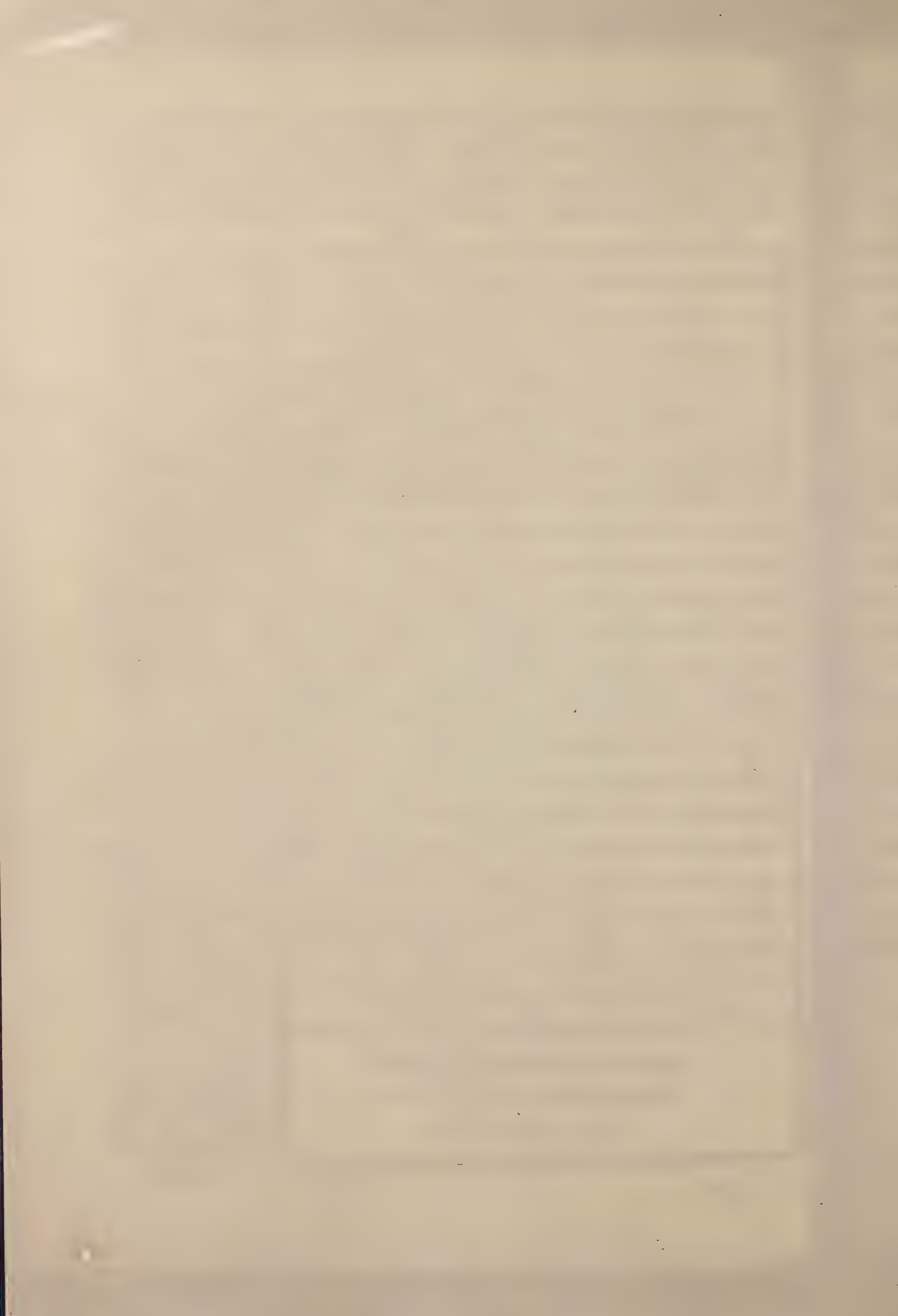
داده شده اند دانش را و اِنكَانِ مِي كِنِيْدِ بَا اِيْمَانِهَا مَا
مَكْرِستِ مَكْرَانِ ۵۰ وَكُفْتِنْدِ چَرَا فَرُوسْتَا دِه
نَشْدِ بَرَا وَاِيْمَتَا اَزِ بَرُورْدِ كَارِشِ بَكُوْجَرَايِ
نِيْسْتِ كِه اِيْمَتَا اَزِ خَدَا سَتِ
وِنِيْسْتِ مَنِ مَكْرِيْمِ نَمَايِنْدِ
هُوِيْدُ ۵۱

اَيَا اَپس

وَمَنْ ظَلَمَ مِنْ أَفْرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ١٤ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْحُسَيْنِينَ ١٥ سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ سِتُوْرَاتِيْهٖ مَكِيَّةٌ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ غَلَبْتَ الرُّوْمَ فَاَدْنِ الْاَرْضَ وَنَصْرُكَ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ٢ فِيْ بَضْعِ سِنِيْنَ ٣ اَلَا مَرَمٍ قَبْلُ وَرَمَزَ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ٤ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَهُ وَلَكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ٥ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ اَجْمَلُوْنَ ٦ اَلْحَقُّ بَيِّنَةٌ وَبَيِّنَةٌ

نَهْمُ غَافِلُوْنَ ٧ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاجَلٍ مُّسَمًّى وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِاِلْقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُوْنَ ٨ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْ الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَشْدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَارًا لَّا اُخْرُجُوْا مِنْهَا وَاَكْثَرُ مِثْلًا عَمْرُوْهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوا لَآلِهَةً لِّيُظْلَمَهُمْ وَكَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ٩ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ اَسْوَأَ السُّوْءِ اَنْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُوْنَ ١٠ اَللّٰهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ رُجُوْنٌ ١١ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْجَحِيْمُوْنَ ١٢ وَكَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ سَفْعُوْا وَاَكَاوِبُ شُرَكَائِهِمْ كَافِرِيْنَ ١٣ وَيَوْمَ تَفْرَقُوْنَ ١٤ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَمُمْ فِيْ رَوْضَةٍ يُحْبَرُوْنَ ١٥ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِيْ الْعَذَابِ مُخَضَّرُوْنَ ١٦

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ سِتُوْرَاتِيْهٖ مَكِيَّةٌ

اَمَّ خَدَّيْ بِجَنَاشَتِكَ مَهْرِيَّان

اللهم ۱ مغلوب شدند در میان در فوْزیک ترین زمین و ایشان از پس مغلوب شدن ایشان زود باشد که غلبه کنند ۲ در اندک سال مر خدا راست فرمان از پیش و از بعد و در آن روز شاد میشوند مؤمنان بیاری خدا یاری میکند هر که را میزاهد و اوست عزیز مهربان ۳ و عده کردن خدا خلاف نکند خدا و عده خود را ولیکن بیشتر مردمان میدانند ۴ میدانند اشکارا از زندگانی دنیا و ایشان از آخرت ایشانند بخیران ۵ آیا و اندیشه نکردند در نفسهای خود که نیا فرید خدا اسمائنا و زمین را و آنچه در میانهاست مگر بحق و مگر نام برده شده و بد رستی که بسیار عاز مردم بلقاي پروردگار خود هر آینه گافرانند ۶ آیا شیر در زمین پس برینند چگونه بود عاقبت آنانکه بودند پیش از ایشان سخت تر از ایشان بتوانائی و بسیار نمودند زمین را و آباد کردند از ایشان از آنچه آباد کردند از او و آمد ایشان از سگول ایشان بابتها پس نبود خدا که ستم کند ایشان را ولیکن بودند که نفسهای خود را ستم می کردند ۷ پس بود عاقبت آنانکه بد کردند بدتر اینکه دروغ انگاشتند آیاتهای خدا را و بودند که بان استهزا میکردند ۸ خدای فریند خلق را بعد از آن اعاده میکند در پس بسوی ایشان گشت بینمایند ۹ و روزی که قائم میشود قیامت فومید می شوند کناهکاران ۱۰ و بنا بر ایشان از شریکان ایشان شفیعیان و باشند بشریگان ایشان ناگرویدگان ۱۱ و روزی که قائم شود قیامت از روز پراننده میشوند ۱۲ پس ما آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته هالک ایشان در بوستانی مسرور میشوند ۱۳ و اما آنانکه گافرو شدند و تکذیب کردند آیاتهای ما را و لقای آخرت را پس آنها در عذاب حاضر کرده شدگان اند ۱۴

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ جَمِيعًا مُسْتَمِرًّا ۝ وَحِينَ تَقُومُونَ ۝ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝ إِذَا جَاءَ الْحُجُوجَ مِنَ الْحَمِيِّ فَاتَّبِعُوا مَنَاسِكَ الْيَوْمِ ۝ وَحِينَ تَقُومُونَ ۝ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝ إِذَا جَاءَ الْحُجُوجَ مِنَ الْحَمِيِّ فَاتَّبِعُوا مَنَاسِكَ الْيَوْمِ ۝

۲۵۴

الحج و بست و یکم

النَّهَارِ وَابْتَغُوا كُفْرًا مِنْ قَبْلِهِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ
 ۲۱ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا
 وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ۲۲ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
 وَالْأَرْضُ بِأَمْرٍ ثُمَّ إِذْ دَعَاكُمْ دَعْوَةً
 مِنْ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ
 ۲۳ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ ۲۴ وَهُوَ الَّذِي
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ يُعْجِلُ
 عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ۲۵ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ
 أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْتُمْ
 فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ
 نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ۲۶ بَلِ اسْمِعِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
 ضَعِفَ عَلَيْهِمْ قِسْمُ تَحَدُّتِهِمْ مِنْ خِصْمِ
 اللَّهِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ ۲۷
 فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَ
 اللَّهِ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ
 لِخُلُقِهِ لَقَدْ كَانَ عَلَىٰ الْقِيمِ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۲۸

پس تسبیح خدا را است آنگاه که شب میکنید و آنگاه که بامداد میکنید ۲۵ و مرا و راست شما
 در اسمانها و زمین و آخر روز و آنگاه که ظهر میکنید ۲۶ بیرون می آورده و از مرده و بیرون
 می آورده و از زنده و زنده میکند زمین را بعد از مردن آن و همچنین بیرون آورده خواهید
 شد ۲۷ و از آیات اوست آنکه آفرید شما را از خاک پس ناگهان شما انسانید که پراکنده می
 شوید ۲۸ و از آیاتهای اوست آنکه آفرید برای شما از نفسهای شما جفتهای نا آرام یابید ناها
 و فرار دایمیان شما دوستی و مهریانی را بد رستی که در این هر اینه اینهاست برای گروهی
 که اندیشه میکنند ۲۹ و از آیاتهای اوست آفرینش اسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما
 و رنگهای شما بد رستی که در این هر اینه اینهاست برای عالمیان ۳۰ و از آیاتهای اوست خرا
 شما شب و روز و جستن شما از فضل او بد رستی که در این هر اینه اینهاست برای گروهی
 که میشوند ۳۱ و از آیاتهای اوست که مینماید شما را برق از راه ترس و امید و فرو میفرستد
 از آسمان آبی پس زنده میکند بان زمین را پس از مردن آن بد رستی که در این هر اینه اینهاست
 برای گروهی که دریابند بعقل ۳۲ و از آیاتهای اوست آنکه بپا ایستاده آسمان و زمین
 بفرمان او پس چون خواند شما را خواندن از زمین ناگهان شما بیرون میایید ۳۳ و مرا و راست
 آنکه در اسمانها و زمین است همه مرا و را فرمان دارند ۳۴ و اوست آنکه آفرید خلق را پس
 باز گرداند از آنرا و آنرا است بر او و مرا و راست مثل بلند تر در اسمانها و زمین و اوست
 عزیز حکیم ۳۵ زده برای شما مثلی از نفسهای شما ایام شما را است از آنچه مالک شده
 دستانهای شما از شریکان در آنچه روزی داده ایم شما را پس شما را از یکسان نباشید
 می ترسید از ایشان چون رسیدن شما از خود هاتان همچنین تفصیل میدهد اینها را
 برای گروهی که تعقل میکنند ۳۶ بلکه پیروی کردند آنانکه ستم کردند خواهشهای
 خود را بی دانشی پس کیست که راه نماید کسی را که راه کرد چندان

و نیست مرا ایشان را هیچ یاری کنندگان ۳۷ پس است
 گردان روی خود را برای دین مایل از باطل الحق
 آفرینش خدا که آفرید در همانرا بران نیست
 تبدیلی مرا آفرینش خدا را این است درین است
 ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۳۸

سَبِّبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٢٤ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ جُزْءٌ مِمَّا فَرَغَ اللَّهُ بِالنَّاسِ وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا ابْتَدَأَهُمُ اللَّهُ رَحْمَةً إِذَا فَرَّقَهُ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ٢٥ لِيُكْفِرُوا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ٢٦ ثُمَّ تَعْلَمُونَ ٢٧ أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ سُلْطَانٍ فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا أَشْرِكُونَ ٢٨ وَإِذَا قَالُوا النَّاسُ رَحْمَةٌ فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ٢٩ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣٠

نور ۲۵۵

الحج و بیست و یکم

ذَلِكَ لَا يَأْتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣٠
قَاتِ ذَاتِ الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْتَغِ الْوَسِيلَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لِّدِينٍ
يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ٣١ وَمَا أَنْتُمْ مِنْ رَبِّهَا
لَبُورُونَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَوْنَ
عِنْدَ اللَّهِ وَمَا أَنْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ ٣٢ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يَغْنَمُكُمْ ثُمَّ يَحْبِبُكُمْ
هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ
ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ رَبُّكَ
عَمَّا أَشْرِكُونَ ٣٣ ظَهَرَ الْفَسَادُ
فَالْبَرِّ وَالْعَمْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيَذَّبَهُمْ بِبَعْضِ الذَّنْبِ
عَمَلُوا أَعْلَمُكُمْ بِرَجْعَتِهِ ٣٤ قُلْ
سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ٣٥ فَاقِمْ وَجْهَكَ
لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
بِصَدْعٍ ٣٦ عَمَلُوا أَعْلَمُكُمْ بِرَجْعَتِهِ
كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ حَالِحًا فَلَا نَفْعَ لَهُ
بِمَعْدُونٍ ٣٧ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْكَافِرِينَ ٣٨

بازگشت کنندگان بسوی او و بپرهیزد از او و بپادارید نماز را و مباحثه را شرک آوردند
٢٤ از آنانکه پراکنده کردند دین خود را و شدند گروهها هر گروهی بآنچه نزد ایشانست شایسته
مانند به و چون در سده مردم از اگرندی بخوانند پروردگار خود را بازگشت کنندگان بسوی
او پس چون چنانند ایشان را از خود رحمتی ناگاه فرقه از ایشان پروردگارشان شرک می
آوردند ٢٥ تا که فرو شوند بآنچه داده ایم ایشان را پس بر خورداری یا بید پس رود باشد که
بدانید ٢٦ آیا فرو فرستادیم بر ایشان حقیقی پس او تکلم میکند بآنچه هستید که بان
شرک می آورند ٢٧ و چون چنانیم مردم را رحمتی شاد کردند بان و اگر برسد ایشان را بدی
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان ناگاه ایشان نو مید میشوند ٢٨ آیا ندیدند
اینکه خدا کشته میگرداند و وزیر برای کسی که میخواهد و تنگ میگرداند بد رستی که در
این آیههاست برای گروهی که ایمان می آورند ٢٩ پس بد صاحب قرابت را حقش را و بیچاره
را و در مانده را هر این بهتر است برای آنانکه میخواهند خوشنودی خدا را و آنها ایشانند
رستگاران ٣٠ و آنچه میدهد هیل از زیادی تا زیاده شود در مالهای مردمان پس زیاده نشود
نزد خدا و آنچه دهد از زکوٰه که ازاده میکنید خوشنودی خدا را پس آنها ایشانند مضاعف
کنندگان ٣١ خداست آنکه آفرید شمار را پس روز داده شمار را پس میگرداند شمار را پس
میکند شمار را آیا از شریکان شما کسی هست که بکند از این هیچ چیز منزه است و و برتر است
از آنچه شرک می آورند ٣٢ ظاهر شد فساد در بیابان و دریا بسبب آنچه کسب کردند در دنیا
مردم تا بچنانند ایشان را پاره از آنچه کرده اند شاید که ایشان باز گردند ٣٣ بگو سیر کنید
زمین پس بنگرید چگونه بوده عاقبت آنانکه بوده اند از پیش بودند بیشتر ایشان شرک آوردند
پس راست گردان روی خود را برای دین راست پیش از آنکه آید روزی که نیست
باز گردیدن او را از خدا از روز متفرق میشوند ام کسی که
گافرشه پس بر اوست کفر او کسی که گود شایسته را پس
برای نفسش را خود میباید بکشد تا جزا دهد از آنکه گافرشه
ویده اند و کرده اند شایسته هار از فضل خود
بد رستی که او دوست نمیدارد
گافرشه از آنکه

سُورَةُ الْقَمَانِ مَعْدِنُهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ هُدًى وَرَحْمَةً لِّمَنْ هُمْ مِنَ الدِّينِ
يَقُومُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمِنَ الثَّانِيَةِ مَنْ
يَشْتَرِي هُوَ أَحَدٌ لِّبَصَلٍ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَعَلِمَ وَيَخْتَدُّ هَاهُنَا وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَإِذْ اتَّخَذَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلِيًّا مُسْتَكْبِرًا
كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝ خَالِدِينَ
فِيهَا وَعَذَابُ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا وَالَّتِي فِي الْأَرْضِ رَوَايَ
أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَيْنَ يَدَيْهِ
كُلُّ دَابَّةٍ ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهِ مِنْ كُلِّ شَرَجٍ
كَرِيمٍ ۝ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي
مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ لَعَلَّكُمْ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا
لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَ
مَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ حَمِيدٌ
۝ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ
يُعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا
الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَ
هَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي سَامِيٍّ
أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْبَصِيرُ
۝ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ
بِإِلَهِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَ
اتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
۝ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَنَا اللَّهُ فَاعْبُدْنِي
مِنْ خَوْفٍ لَعَلَّكَ فِي خَشْيَةِ رَبِّكَ تَتَّقِنُ
أَوْفَى الْأَرْضِ يَا بَنِيَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝

۲۵۷

لقمان

سورة لقمان نی چهار ایدان مکی است

ام خدای بخشاینده مهربان

آیه ۱ این ایتها ای کتابیست با حکمت ۲ رهنما و رحمت است برای نیکوکاران ۳ آنانکه بپا
میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان با خیرت ایشان یقین میدارند ۴ آنها را بپایند بر خدا
از پروردگارشان و آنها ایشانند در ستکاران ۵ و از مردم کسی است که میخرد پیروده سخن را تا
کراه نماید از راه خدایی دانستی و فراگیرد از استمرا اینها را ایشان است عذاب خوار کننده ۶
و چون خوانده شود بر او ایتهای مادی گردانند تکرار کنند گویا که نشیند از او یاد در گوشه های او
که نیست پس مرده ده او را بعد از بد رستگاری که آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها
و برای ایشان است بهشتی با نعمت ۷ جاویدند در آنها و عده دادی از خدا بر استی و او
عزیز حکیم ۸ افرید اسماء را بدو و ستونی می بیند آنها را و افکنده در زمین کوهها مباد که بگردد
باشما و پراکنده گردد در آن از هر جنبه و فرو فرستادیم از آسمان آبی را پس رویانیدیم
در آن از هر صغی نیکو ۹ این افرینش خداست پس بنماید بمن که چه چیز افرید اندانانکه
از غیر او بیند بلکه ستمکاران در کمال هی اند هویدا ۱۰ و هر آینه بحقیقت دادیم لقمان را حکمت
که شکر کن خدا را و کسی که شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش و کسی
که ناسپاسی کند بجز رستی که خدایی نیاز نیست ستوده ۱۱ و هنگامی که گفت لقمان
پسر خود را و او بپند میداد او را ای پسر من شرک میاورد بخدا بد رستی که شرک هر آینه
ظلمت عظیم ۱۲ و وصیت فرمودیم انسان را بدو و مادرش برداشت او را مادرش نیست
شدی و بریدش از شیر در دو سال است اینکه شکر کن مرا و والدینت را بسوی منست
باز گشت ۱۳ و اگر گوشه نشین نمایند با تو بر آنکه شرک اوری بمن آنچه نیست عزت تر از آن دانستی پس
زبان مبرایشان را و همراهی کن با هر دو در دنیا به نیکویی و پیروی کن راه کسی را که باز گشت
مخود بسوی من پس بسوی منست باز گشت شما پس آگاه کنم شما را آنچه بودید که میکردید
۱۴ ای پسر من بد رستی که آن اگر باشد هم وزن دانه از خردل پس با

در سنی یاد اسماء را در زمین می آورد از خدا بد رستی که

خدا صاحب لطف است ۱۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَادْعُوا إِلَى مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَالْحَيَاةِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَخْتَارُ لِمَن يَرْحَمُ
 فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِيبُ كُلَّ مُخْتَارٍ فُجُورًا ۝ ٢٨ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُظْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
 هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْنَا آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ
 لَعَتْنُ ۝ ٢٥٨ الْحَزَنُ ۝

إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ ٢٥٩ وَمَنْ يُسْلِمْ
 وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
 اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ
 مَرْجِعُ الْأُمُورِ ۝ ٢٦ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا
 يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
 فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ٢٧ ثُمَّ قَلِيلًا
 ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ ٢٨
 وَلَكِنَّ سَاءَ لَهُم مِّنْ خَلْقٍ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 بَلَا كُفْرُكُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ ٢٩ اللَّهُ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ ٣٠ وَلَوْ أَنَّ مَالِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْدَامًا وَالْبَحْرُ مِثْقَالًا
 بَعْدَ سَبْعِ أَنْجَارٍ مَا نَفَعْتُ كُلًّا
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ ٣١ مَا
 خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفْئِينَ
 وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ٣٢
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
 وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْعَلِي إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى
 وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ ٣٣
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَمَّا يُدْعَوْنَ
 مِنْ دُونِهِ بِالْبَاطِلِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ ٣٤ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الظُّلُمَاطِ
 فِي الْبَحْرِ نَبَعَةً اللَّهُ لِيُزَكِّيَكُم مِّنْ أَيْتَانِ
 فِي ذَلِكَ لَا يَاتِي لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ ٣٥

ای پس رک من بپا دار نماز را و امر کن بمعروف و باز دار از منکر و شکبائی کن بر آنچه رسد تو را
 بد رستی که این از واجبات موراست ۲۸ و مگردان بتکبر روی خود را برای مردم و راه مرو
 در زمین از روی افتخار بد رستی که خدا دوست ندارد هر متکبر فخر نایند را ۲۸ و میانز رو
 باش در رفتار خود و کم گردان از او از خود بد رستی که ناخوش ترین آوازه ها از خراست ۲۹
 ایانندید که خدا منکر گردانید برای شما آنچه در اسماء آنها و آنچه در زمین است و تمام گردانید
 بر شما نعمتهای خود را آشکار و نهانی و از مردمان کسی است که خصومت میکند در خدا
 بی دانشی و نه راهنمایی و نه کتابی روشن کننده ۳۰ و چون گفته شود مرا ایشان را که پیروی
 کنید آنچه را که فرو فرستاده خدا گویند بلکه پیروی میکنیم آنچه را یافته ایم بران پدران خود را
 آیا و اگر چه باشد شیطان که میخواهد ایشان را بسوی عذاب آتش افروخته ۳۱ و کسی که تسلیم
 میکند روی خود را بخدا و او نیکو کار باشد پس بحقیقت که چنک در زده بدست او بر
 استواری و بسوی خداست انجام کارها ۳۲ و هر که کافر شود پس نباید اند و هکین گردانند تو را
 کفر او بسوی ماست باز گشت ایشان پس گاه گردانیم ایشان را با آنچه کرده اند بد رستی که خدا
 ناست با آنچه در سینهاست ۳۳ بهره مند میکنیم ایشان را اندکی پس ناچار میکردانیم ایشان را
 بسوی عذاب سخت ۳۴ و اگر بررسی ایشان را که کیست که افرد اسماء آنها و زمین را هر آینه گویند
 البته خدا بکوسپاس مر خدا را بلکه بیشتر ایشان نمیدانند ۳۵ مر خدا را است آنچه در اسماء آنها
 و زمین است بد رستی که خدا اوست بی نیاز ستوده ۳۶ و اگر آنکه باشد آنچه در زمین است
 از درخت فلکها و دریامدارا و از بعدان هفت دریا تمام نشود کلمات خدا بد رستی که خدا عزیز
 حکیمست ۳۷ نیست فرینش شما و نه برانگیختن شما مگر مانند نفس واحد بد رستی که خدا
 شنوای بیدار است ۳۸ ایانندیدی که خدا در می ورد شب را در روز و در می ورد روز را در شب
 و رام گردانیده افتاب و ماه را هر یک میروند تا مدت نام برده شد و اینکه خدا با آنچه می
 کنید آگاهست ۳۹ این بسبب است که خدا اوست حق و اینکه آنچه را میخواهند از غیر و باطل
 و اینکه خدا اوست بلند بزرگ ۴۰ ایانندیدی که کشتی روان
 میشود در دریای نعمت خدا تا نباید شمار از آیات خود بد رستی
 که در این هر آینه آیتهاست برای هر صبر
 کننده شکر گذاری ۴۱

وَإِذَا غَشِيَ سَمُوحٌ كَالظُّلِّ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الدِّينِ فَتَمَّ لَهُمْ مَقْصِدُ مَا نَجَّيْنَاهُم بِهِ مِنَ الْإِسْلَامِ الْأَكْلِ خُتَابٌ كَقُورٍ ۝
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدُ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَ عِلْمِ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
 مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ سُوْرَةُ التَّحْمِيْمَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سجده ۲۵۹ الحزق بیست و یکم

الْحَمْدُ أَنْ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
 فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمِيقُ لَيْلٍ
 أَقْرَبُهُ بَدْوًا لَوْ أَنَّ مِنْ رَبِّكَ نَسِيحَةٌ
 قَوْمًا مَا أَتَيْتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
 الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنَ دِينِهِ مِنْ وَلِيٍّ
 وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝
 يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدُورُهُ
 أَلْفَ سَنَةٍ بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۝ ذَلِكَ
 عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ
 خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ
 طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلالَةٍ
 مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَحَّاهُ
 فَبِهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
 تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا ذُرُّوا ضُلَّالَنَا
 فِي الْأَرْضِ ۝ إِنَّا نَبِيٌّ خَلَقَ جَدِّدٌ
 هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝
 قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي
 كُلُّ يَوْمٍ يَكُنُّ لَكُمْ رَجُوعًا ۝
 تَرَى إِذَا الْجُحُومُ تَاكُ سَوَارِدُ سَمِيمٍ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ رُتَبًا أَهْبَرًا وَتَسْمَعُ نَارًا
 رَجَعْنَا لَعَلَّ صُلْحًا إِنَّا مَوْفُونَ ۝

و چون فرو کرد ایشان را موحی مانند سایبانها بخواند خدا را حال آنکه خالص کنند برای
 او دین را پس چون نجات داد ایشان را بسوی بیابان پس بعضی از ایشان باشند میان درو و انکار
 نکند آیه های ما را مگر هر غدار ناسپاس ۳۳ ای در میان بپرهیزید از پروردگار خود و بپرسید از
 روزی که خراستواند داد پدگار فرزند خود و نه فرزند او خرا دهند است از پدش چیز را بدین
 که وعده خدا خواست پس نباید که فریب دهد نهار شمارانند گانی دنیا و نفریبد نهار شمارانند
 آن فریبند ۳۳ بد رستی که خدا نرد او است و دانش قیامت و فرو میفرستد باران را و میداند
 آنچه در رحمهاست و نمیداند هیچ تنی که چه کسب میکند فردا و نمیداند هیچ تنی که
 در چه زمین می میرد بد رستی که خداست دانای گاه ۳۴

سوره سجده سی ایدوان مکی است

نام خدای بخشاینده مهربان
 الحمد افرودستان کتابت نیست شکی در آن از پروردگار عالمیان ۲ ایامی گویند
 دروغ است از آنبلکه آن خواست از پروردگار تو تا یم نمائی گروهی را که نیامده ایشان را هیچ
 یم نمایند از پیش تو شاید ایشان هدایت یابند ۳ خدا آنکسی است که افرید آسمانها و زمین
 را و آنچه در میان آنهاست در شش روز و پس مستولی شد بر عرش نیست هر شمار از غیر او هیچ
 دوستی و نه شفاعت خواهی ایای پس بنید پذیر نمیشوید ۴ تدبیر مینماید کار را از آسمان بسوی
 زمین پس عروج میکند بسوی آن در روزی که هست اندازان هزار سال از آنچه میشمارید
 ۵ آن دانای نهان و حاضر است عزیز مهربانست ۶ آنکه نیکو کرد هر چیزی را که افرید از او است
 نمود افرینش آدم را از کل پدیس گردانید ذریت او را از صاف کشید از آبی خوار داشته شده ۷
 پس راست گردانید او را و میدور او از وحش قرار داد برای شما گوش و دیده ها و دلهارا
 که است آنچه شکر میکند آید ۸ و گفتند یا چون که کشیم در زمین ایابد رستی که ما هراسینه
 در افرینش تازه ایم بلکه ایشان بملاقات پروردگار خود ناگروید گانند ۹ بگو میسراند شمار املک
 الموت نیکو کل شده بشما پس بسوی پروردگار خود باز گردیده میشوید ۱۰ و اگر ببینی نگاه که کناه
 گاران بریر افکند گانند سرهای خود را نزد پروردگارشان پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس
 برگردان ما را تا بکنیم شایسته را بد رستی که ما یقین داریم ۱۱

وَنُفِثْنَا لَا أَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ٢١ فَذُوقُوا مَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ نَحْلٍ مِّمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٢ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ٢٣ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ٢٤ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٥ أَفَنُكَذِّبُكَ إِن كَانَ مُؤْمِنًا كَرِهَ لَكَ نَافِقًا لَّا يَسْتَوِي ٢٦ أَفَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَعَلَّمْنَاهُم جَنَّتْ

الْمَاوِي نُنْزِلُهَا كَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٧
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا
تُكَذِّبُونَ ٢٨ وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ
الْعَذَابِ الْآدِنِ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٢٩ وَنَزَّلْنَا
مِنْ ذِكْرِ آيَاتِ رَبِّهِ تَمَعَّرَ
عَنَّا إِنَّمَا مِنَ الْجَحِيمِ يُنْفِقُونَ ٣٠
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
تُكْرِ فِي مِيزَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّلْبَنِي إِسْرَءِيلَ وَجَعَلْنَاهُمْ
أَيُّمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَّا تَصْبِرُوا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ٣١ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ يُفَصِّلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فَمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٣٢
أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَنَا مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْغُرُونِ يَمْشُونَ فِي الْأَرْضِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
٣٣ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ
إِلَى الْأَرْضِ الْيَجْرُ فَخَرَجَ بِهِ زُرْعَا
نَا كُلٌّ مِنْهُ نَسَاهُمْ وَالنَّاسُ هُمْ
أَفَلَا يَبْصُرُونَ ٣٤ وَيَقُولُونَ
مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ٣٥
قُلْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْيَمًا
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٣٦

و اگر خواسته بودیم هر آینه داده بودیم هر تنی را هدایت و ولیکی خواست آن گفتار ازین
که هر آینه پرکنم البته روز جزا از جن و انس همه پس بچشید سبب آنچه فراموش کردید
رسیدن روز خود را این بد رستی که ما فراموش کردیم شمار او بچشید عذاب بجاوید از
سبب آنچه بودید که می کردید ۲۴ جز این نیست که ایمان می آوردند باینکه ما انانکه چون
پند داده شوند باینکه بر وی در افتد سجده کنند گان و تسبیح کنند بستانش پروردگار خود
و ایشان سرکشی نکنند ۲۵ و در شود پهلوهایی ایشان از خوابگاهها بجاوند پروردگار خود را
از روی بیم و امید و از آنچه روزی کرده ایم ایشان را تنقه کنند ۲۶ پس نمیدانند نفسی آنچه
پنهان کرده شد برای ایشان از روشنی دیده ها پاداش سبب آنچه بودند که می کردند
۲۷ آیا پس کسی که باشد مؤمن مانند کسی است که باشد ناسق یکسان نیستند ۲۸ اما
انانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را پس برای ایشانست بهشتی بجای آرامگاه
بدینکشی باشد سبب آنچه بودند که می کردند ۲۹ و اما انانکه نافرمانی کردند پس جایگاه
ایشان آتش است هر چند خواهند که بیرون آیند از آن باز گردانیده شوند در آن و گفته
شود مرا ایشان را که بچشید عذاب آتشی را که بودید که بان تکذیب می کردید ۳۰ و هر آینه
بچشایم البته ایشان را از عذاب نزدیکتر غیر عذاب بزرگتر شاید که ایشان باز گشت کنند ۳۱
و کیست ستمکار تر از آنکه پند داده شد بایات پروردگار خود پس برگردانید از این بد رستی
که ما از گناه کاران انتقام کشیدگانیم ۳۲ و هر آینه بحقیقت دادیم موسی را کتاب پس مباحث بود
شکی از ملاقاتش و گردانیدیم از راهها برای فرزندان یعقوب و گردانیدیم از ایشان را ملکی
که هدایت می نمودند بفرمان ما چون صبر کردند و بودند که باینه های ما یقین می داشتند ۳۳
بد رستی که پروردگار تو او حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف
می کردند ۳۴ آیا و راه نمود مرا ایشان را آنکه بسیار هلاک کردیم از ایشان از قرونها که در میروند
در مسکنهای ایشان بد رستی که در این هر آینه اینهاست آیا پس نمیشوند ۳۵ آیا و ندیدند
که ما میرانیم ابرایسوی زمین بی گیاه پس بیرون می ویران کشتی را که میخوردند از آن چهار پایا
ایشان و خود هاشان آیا پس نمی بینند ۳۶ و میگویند کی باشد این فتح اگر هستی در
گویان ۳۷ بگور و فتح سودی نبخشند نا ترا که کافر شدند ایمان ایشان
و نما ایشان مهلت داده شوند ۳۸

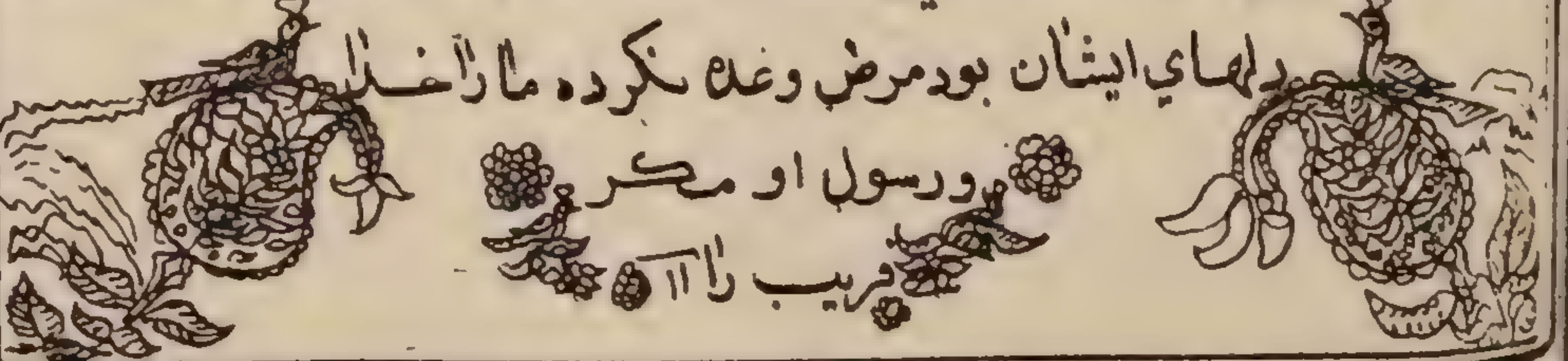
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ اِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ۲۹
 وَالْمُتَّفِتِينَ اِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيماً حَكِيماً ۳۰ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ اِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۳۱ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 وَكِيلًا ۳۲ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ اَرْوَاحَكُمْ اِلَّا نَفْسًا تَظَاهِرُ وَنَفْسًا تُنَاجِيْكُمْ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ
 اَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۳۳ اَدْعَوْهُمْ لَا بَأْسَ بِكُمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ اَبَانَهُمْ
 الْخُرَابَ ۲۶۱ الْحَقُّ بَلِيْسٌ وَبِكُمْ

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ اِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِىْ اَخْطَاؤِكُمْ
 بِرَدِّكُمْ مَا تَمَدَّتْ قُلُوبُكُمْ وَ
 كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيْمًا ۳۰
 اَوَّلَىٰ بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَ
 اَزْوَاجِهِمْ اَمْ هَاتُمُ وَاَوَّلُوا الْاَكْثَامَ
 بَعْضُهُمْ اَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِىْ كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ اِلَّا
 اَنْ تَفْعَلُوْا اِلَى الْاَوَّلِيَّاتِ عَمَلٌ مَّعْرُوفًا
 كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُوْرًا
 ۳۱ وَاذْخُلْنَا مِنَ النَّبِيِّنَ نَجْمًا
 وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوحٍ وَاِبْرٰهِيْمَ وَمُوسٰى
 وَعِيسٰى بَنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ
 مِّيثَاقًا غَلِيْظًا ۳۲ لِيَسْئَلُ الصَّادِقِيْنَ
 عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
 عَذَابًا اَلِيْمًا ۳۳ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَاءَكُمْ
 جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رَمْحًا
 جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ۳۴ اِذْ جَاءَكُمْ
 مِنْ قَوْكُمُ وَمِنْ اَسْفَلِ مِنْكُمْ وَ
 اِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ
 الْحَنَاجِرَ وَنَظَّوْنَ بِاللَّهِ الظُّنُوْنَ
 هٰذَا الَّذِى اٰتٰى الْمُؤْمِنُوْنَ وَرَزَقُوْا
 زَيْلًا لَّا تَدْرِيْ ۳۵ وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنَافِقُوْنَ
 وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
 وَرَسُوْلُهُ الْاَغْرَورُ ۳۶

پس روی کردن از ایشان و منتظر باش بد رستی که ایشان منتظر اند ۲۹

سوره احزاب هفتای و سیدوان می دایت

نام خدای بخشاینده مهربان
 ای پیغمبر بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان بد رستی که خدا هست دانای
 حکیم او پیغمبر کن آنچه را که وحی کرده میشود بسوی تو از پروردگار تو بد رستی که خدا هست
 آنچه میکند گاه ۳۲ و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل ۳۳ نگر دانید خدا برای مردی دو
 دل در اندرون او و نگر دانید زنان شمارا که ظاهر میکنند از ایشان مادران شما و نگر دانید
 پسر خواندگان شمارا پس از این گفتار شماست بدنه های شما و خدا میگوید راست را
 و اوی نماید راه را ۳۴ بخوانید ایشان را به پدران ایشان ان درست تر است نزد خدا پس اگر
 ندانید پدران ایشان از پس برادران شما آیند و درین دوستان شما آیند و نیست بر شما
 گناهی در آنچه خطا کردید بان ولیکن آنچه بقصد گفته دلهای شما و هست خدا امر زکار
 مهربان ۳۵ پیغمبر اولى است بمؤمنان از خود هاشان و زنان او مادران ایشان اند و صاحبان
 قرابت بعضی از ایشان سزاوارترند بعضی در کتاب خدا از مؤمنان و هجرت کنندگان مکرانکه
 بکنید بسوی دوستان خود بسوی کوی هست این در کتاب نوشته شده و هنگامی که فرا
 گرفتیم از انبیایم ایشان را و از نوح و ابرهیم و موسی و عیسی پس مریم و گرفتیم از ایشان
 پیامی محکم ۳۶ تا برسد راست گویان از راست گوی ایشان و مهربان کرد برای کافران عقوبتی
 دردناک ۳۷ ای انکرویی که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان انگاه که آمدند
 شمارا لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد را و لشکرهایی که نمی دیدید ایشان را و هست
 خدا آنچه میکند بدینا ۳۸ چون آمدند شمارا از بالای شما و از پایین ترا شما و انگاه که
 کردید دیدها و رسید دلهای بجزها و کان میردید بخدا کما نهادن مقام از موده شدند
 مؤمنان و لرزاند شدند لرزشی سخت ۳۹ و انگاه که میگفتند منافقان و انانکه در

وَقُلْتُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
 إِنَّ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْكُمْ مِنْ أُقْطَارِهَا هَتْكَ سُبُلُ الْفِتْنَةِ لَا تُقَاهَا وَمَا تَلْبَثُوا فِيهَا إِلَّا يَوْمًا ١٢ وَلَقَدْ كَانَ
 عَاهِدُ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْتُونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مُسَوِّمًا ١٣ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذْ
 لَا تُمَتِّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لِمَنْ دُونِ اللَّهِ شَيْئًا
 الْحَجُّ وَالْبَيْتُ وَبَيْنَهُمَا

وَلَا نَصِيرًا ١٥ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلْعَقْلِ
 مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْكُمْ
 إِنَّا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا
 عَاثِيَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
 رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورًا
 كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا
 ذُكِرَ الْخَوْفُ سَكَتُوا بِالسِّنَةِ
 حِذَا شِئْخَةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ
 يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ١٦ يَحْسَبُونَ
 الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ
 الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا أَنْ يُمَاجِدُوا
 فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ
 وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَالُوا إِلَّا
 قَلِيلًا ١٧ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
 فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِمَنْ كَانَ مِنْكُمْ اللَّهُ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ
 وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا ١٨ وَلَكَرَّ الْمُؤْمِنُونَ
 الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
 وَتَسْلِيمًا ١٩ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
 صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
 فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ مَحَبَّهُ وَ
 مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا
 تَبْدِيلًا ٢٠

وانگاه گفتند گروهی از ایشان ای اهل مدینه نیست جای ایستادن برای شما پس بازگردید
 و دوستی میخواستند گروهی از ایشان این پیغمبر میکنند بد رستی که خانههای ما را امنست
 و نبودن آنها ما را امن نمیخواستند مگر گریز را و اگر در آمد شده بودند برایشان از حوالی آن پرس و خواسته
 بودند نقشه را هر آینه آورده بودند از او درنگ نمیکردند بان مکراند کی ۱۲ و هر آینه تحقیق بود
 که عهده کردند با خدا از پیش که نکرده اند پیش ما را و هست پیمان خدا پرسیده شده ۱۳
 بگوهر گرسودند هد شما را اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن وانگاه بهره داده نشود
 مکراند کی ۱۴ بگو کیست آن کسی که نگاه دارد شما را از خدا اگر خواسته باشد بستاند اگر ندی یا
 خواسته باشد بستاند بشما بخشایشی و نه یابند برای خودشان از غیر خدا یاری و نریاوری ۱۵
 تحقیق میدانند خدا باز دارندگان از شما و گویندگان مر برادران خود را که بیایید بسوی ما و
 نمی آیند کارزار را مکراند کی ۱۶ بخیلانند بر شما پس چون آید بیم می بینی ایشان را که مینگرند بسوی
 تو میگرد چشمهای ایشان مانند کسی که به هوشی طاری شده باشد بر او از مرکب پس چون
 ترس زبان او ری کنند با شما بر با نهایی نیز بخیلان بر خیرانهای ایمان نمی و رند پس ناچیز گرد خدا
 کرده های ایشان را و بودان بر خدا آسان ۱۷ می پذیرند طایفه دشمنان را که گرفته اند و اگر بخواهند
 دشمنان دوست میدارند که کاش ایشان بادی نه نشینان بودند در اعراب می رسیدند از اخبار
 شما و اگر بودند در شما کارزار نمی کردند مگر کی ۱۸ هر آینه تحقیق که بود مر شما را در رسول خدا
 اقتدائی نیک برای کسی که بود که امید داشت خدا و روز آخرت را و یاد کرد خدا را بسیار ۱۹
 و چون دیدند مؤمنان آن طایفه دشمنان را گفتند اینست آنچه وعده داده ما را خدا و رسول
 او و راست گفته خدا و رسول او و نیفزود ایشان را مکر ایمان و افتیاد ۲۰ از

مؤمنان مردمانند که راست گردانیدند آنچه را عهده
 بستند بر خدا بران پس از ایشان کسی است
 که بجای آورد عهده خود را
 و از ایشان کسی است
 که انتظار می
 کشد و تغییر ندهد
 تغییر دانی ۲۱

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ لِلْكَافِرِينَ إِنْ شَاءَ أُوتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ۲۲ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاجْتَبَيْنَاهُمْ كَمَا بَيْنَا الْوَأَخِيرَ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۲۳ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِبِهِمْ وَقَدْ فِيهِمْ قُلُوبُهُمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۲۴ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَارْتَضَالَهُمْ تَطَوُّعًا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ كُلِّ لَوْلَا جَلَّتْ عَنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا

فَقَالَيْنِ آمَنَّا بِكَ وَأَسْرَحْنَا جَاهِدًا ۲۵ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۲۶ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنَاجَاتٍ مِنْكُنَّ فِيهَا حِشَّةٌ مَبْنِيَّةٌ بِضَاعَ غُلَامًا الْعَذَابُ خَفِيفٌ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۲۸ وَمَنْ يَنْتَهِ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَدْ صَاحَبَا نُفُوسَهُمَا أَعْرَاهَا مِنْ تَيْنٍ وَأَعْتَدْنَا لَهُمَا رِزْقًا كَرِيمًا ۲۹ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ الْأَقْيُسَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا بِهِ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلَةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَاطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۳۱ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۳۲ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّالِحِينَ

تا جزا دهد خدا را است کویا را بر اسی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا توبه فرماید بر ایشان بد رستی که خدا هست امروز کار مهربان ۲۲ و برگردانید خدا آنان را که کافر شدند با خشم ایشان نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و هست خدا توانای عزیز ۲۳ و فرود آورد آنان را که پشتی کردند ایشان را از اهل کتاب از حصارهای ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را فرقه را میکشید و اسیر میکردید فرقه را ۲۴ و میراث داد بشمار زمین ایشان را و سرهای ایشان را و مالهای ایشان را و زمینی را که پانصد شصت بودید آنرا و هست خدا بر هر چیزی توانا ۲۵ ای پیغمبر بگو مرزبان خود را اگر هستید که میخواهید زندگانی این جهان و آرایش آنرا پس بیایید تا بهره و رکن شمارا و رها کنم شمارا رها کردن نیک و اگر هستید که میخواهید خدا را و پیغمبر او را و سرای آخرت را پس بد رستی که خدا مهیا کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگی ۲۶ ای زنان پیغمبر کسی که بیاید از شما بکار رشتی اشکار افزون کرده شود برای او عذاب دو چندان و هست این بر خدا آسان ۲۸ و کسی که اطاعت کند از شما مر خدا و رسول او را و بکند شایسته را امید هم او را مردش را دوباره و مهیا کرده ایم برای او روزی نیکو ۲۹ ای زنان پیغمبر نیستید شما مانند یکی از زنان اگر پر هیز کاری کنید پس باید که نرمی نکنید بکفتار پس طمع کند آنکه در دل او مرضیست و بگوید گفتنی نیک به و قرار گیرید در خانههای خود و اطاعت را نیست مکید اظهار کردن جاهلیت پیش و بیای دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرما بترید خدا و پیغمبر او را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما بد را ای اهل بیت و پاک گردانند شمارا پاک گردانید ۳۱ و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانههای شما از آیتهای خدا و حکمت بد رستی که خدا هست صاحب

لطف آگاه ۳۲ بد رستی که مردان مسلمان و زنان

مسلمان و مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان

اطاعت کنند و زنان اطاعت

کنند و مردان راست گویان

راست گویان و مردان

شکیبا

وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظَاتِ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ
وَالذَّاكِرَاتِ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مَوْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۝ وَإِذْ يَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمَ
عَلَيْهِ أَمْسِكَ عَلَىكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ
مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا
يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ
وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فَمَا أَفْرَقَ
اللَّهُ لَهُ سُنَّةٌ اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا
مَقْدُورًا ۝ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ
رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا
يُخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ
حَسِيبًا ۝ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ لَنَا
أَحَدٌ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ
وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِذْ ذُكِرُوا لِلَّهِ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَجَّوْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ هُوَ
الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝
تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ
وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا وَادْعِ إِلَى اللَّهِ
بِإِذْنِهِ وَسِرَّاجًا مُنِيرًا ۝ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ۝

احزاب

۲۶۴

الحج و بیست و دوم

وزنان شکیبا و مردان خشوع کنند و زنان خشوع کنند و مردان صدقه دهند و زنان
صدقه دهند و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگاه دارند عورت خود را و
زنان نگاه دارند و مردان ذکر کنندگان خدا را بسیار و زنان ذکر کنند مهیا کرده خدا
برای ایشان امرزشی و مردی بزرگ ۳۳ و نباشد برای مرد مؤمن و نه زن مؤمنه هرگاه
حکم کند خدا و رسول او امری را اینکه باشد مرا ایشان را اختیاری از امر ایشان و هر که نا
فرمانی کند خدا و رسولش را پس بحقیقت گمراه شده گمراهی هویدا ۳۴ و هنگامی که
میگفتی مرا کسی را که انعام نموده خدا بر او و انعام کرده بر او نگاه دار برای خود زن خود را
و پرهیز از خدا و نهان میداشتی در نفس خود آنچه را خدا آشکار نمائید او است و میرسد
از مردم و خدا سزاوارتر است که برسی و را پس چون گذارد زید از او حاجت را ترویج کردیم
بتو او را نانا باشد بر مردمان کنایه در زنان پسر خواندگان ایشان هرگاه بجا آورده باشند
از ایشان حاجت را و هست فرمان خدا کرده شده ۳۵ نیست بر پیغمبر هیچ کنایه در آنچه
واجب کرده خدا برای او دستور خدا را نانا که گذشتند از پیش و هست فرمان خدا
قرار دادی تقدیر کرده شده ۳۶ آنانکه میرسانند رسالتهای خدا را و میرسانند از او
میرسانند از کسی مگر خدا و بر است خدا حساب کنند ۳۷ نباشد محمد پدر هیچ کس از
مردان شما ولیکن رسول خداست و خاتم پیغمبران و هست خدا بر چیزی دانا ۳۸ ای
کروهی که ایمان آورده اند یاد نمائید خدا را یاد کردن بسیار و تسبیح کنید او را با مداد و
شبانگاه ۳۹ او است آنکه رحمت میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون آورده شما
را از تاریکیها بسوی نور و هست جنه مؤمنان مهربان ۴۰ درود ایشان روزی که
ملاقات کنندش سلام است و مهیا کرده برای ایشان مردنیکویی ۴۱

ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم تو را گواه و مرده دهند و ایم

نمائند و خوانند بسوی خدا باذن او و چراغی روشن ۴۲

و بشارت ده مؤمنان را باینکه

برای ایشان است از

جانب خدا فضل

بزرگ ۴۳

لَا تُلَاحِظُوا الْعَاقِبِينَ وَدَعِ أَرْبَابَكُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا عَمَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَيَعْبُوهُنَّ وَمِمَّا تَرَوْنَ سِرًّا حَمِيدًا عَمَّ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ زَوْجَكَ
الَّذِي أَتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ثَمًّا أَطَاعُوا اللَّهَ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَاتِكَ وَاللَّاتِ
مَاجِرْنَ مَعَكَ وَأُمَّرَاءَ مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهُمَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهُمَا خَالِصَةٌ لَكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
الْحَجْرُ بِدِينِكَ وَمَا

فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي زَوَاجِهِمْ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ
عَلَيْكُمْ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفِيرًا رَحِيمًا
عَمَّ تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ
الِيكَ مَنْ نَشَاءُ وَمَنْ أَتَقَبَّلَ فَمِنْ
عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ إِنْ
أَنْ تَقْرَأَ عَيْنُهُنَّ وَلَا تَخْرُجَ مِنْ
بِمَا أَتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا
عَمَّ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ
وَلَا أَنْ تَبْدُلَ بِهِنَّ مِنْ زَوْجٍ وَ
اعْبَدَكَ حَسَنًا إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
رَقِيبًا عَمَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَدْخُلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُدْعَى
لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظِيرٍ لِانِّهَاءِ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا
طَعِمْتُمْ فَانْصَرُّوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ
لِحَدِيثِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ
فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ عَمَّ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا
أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِ ابْدَانِ ذَلِكُمْ
كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

و اطاعت مکن کافران را و منافقان را و اذیت ایشان را و توکل کن بر خدا و بر است خدا
وکیل عَمَّ ای نانی که ایمان آورده اند هرگاه نکاح کنید زنان مؤمنه را پس طلاق دهید
ایشان را پیش از آنکه نزدیکی نمایند با ایشان پس نیست مرشما را بر ایشان هیچ عده که در
نما دارند از آن پس بهره و در کنید ایشان را و درها کنید ایشان را اگر دینی نیگوید عَمَّ ای
پیغمبر بد رستی که ما حلال گردانیدیم برای تو زنان تورا اینها را که داده مهرهای
ایشان را و آنچه را که مالک شد دست تو را آنچه عنایت داده خدا بر تو و دختران عَمَّ
تو را و دختران عمه های تو را و دختران خال تو را و دختران خاله های تو را انا که حجت
کرده اند با تو وزن مؤمنه اگر بچشد نفس خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر که نکاح کند
او را خاص برای تست از غیر مؤمنان بحقیقت دانستیم آنچه را واجب کردیم بر ایشان در
جفهای ایشان و آنچه مالک شد دستهای ایشان تا نباشد بر تو کناهی و هست خدا
امروز کار مهربان عَمَّ تاخیر میکنی کسی را که میخواهی از ایشان و جای میدهی بسوی خود کسی را که
میخواهی و کسی را که بازجویی از آنان که عزل کرده پس نیست کناهی بر تو این نزدیکتر است بان
که روشن کرد چشمها ایشان و اند و هکین نکردند و خوشنود شوند با آنچه داده ایشان از مهر
ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست و هست خدا دانای بر دبار عَمَّ حلال نباشد
مر تو را زنان از بعد و نه آنکه بدل کنی با ایشان از زنان و هر چند که بشکفت دل در تر احسن
ایشان مگر آنچه که مالک شد دست راست تو و هست خدا بر هر چیز نیکه بان عَمَّ ای
کروهی که ایمان آورده اند داخل شوید خانه های پیغمبر را مگر آنکه دستور داده شود مر شما را
بسوی طعامی غیر انتظار برنده کان رسیدن آنرا و لیکن چون خوانده شوید پس در آید پیش چون
خوردید پس برگشته کردید و نه انفس حویندگان برای حکایتی بد رستیه که این هست که می
رنجاند پیغمبر را پس شرم میدهد از شما و خدا شرم ندارد از حق و هرگاه خواهید از ایشان متاع
را پس بخواهید از ایشان از پس پرده عَمَّ این پاکیزه تر است برای
دلهای شما و دلهای ایشان و نباشد مر شما را
اینکه برنجانید پیغمبر خدا را و نه آنکه برنی
بخواهید زنان او را از بعد و هرگز نیست
که این هست نزد خدا عظیم

۱ حزب

۲۴۴

الحقوق بليست و در و بيم

خ

يَعْرِفُونَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ

الْمُسَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

بِئْسَ لَكُمْ لَاجِئًا وَرُدُّكَ فِيهَا إِلَّا

خُذُوا وَقْتَكُمْ بِأَنفُسِكُمْ ۖ وَارْجِعْ إِلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۖ فَيُخْذِكُم بِأَنفُسِكُمْ ۚ إِنَّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ فِي حَقِّ عَيْنٍ

بِحَدِّ لِسَانِهِ اللَّهُ تَبْدِيلًا ۝ كَيْسُكَ

بِسْمِ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

إِعْدَدْ لَهُمْ سَعِيرًا أَوْ خَالِدِينَ فِيهَا

وَرَقْلَبُ وَجُومُهُمْ فِي النَّارِ

رَسُولًا ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا

سَبِيلًا مَعَهُ رَبَّنَا أَتَمُّ صَحْفَيْنِ

اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

لَا يَسْتَدِلُّهُ وَجْهًا عَوِيًّا إِنَّهَا

سَدِيدًا

سَدِيدٌ مَاعِ

کناهی برایشان دو پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان و نه پسران برادران

و بی چیز بد از خدا بد رستی که خدا هست ب هر چیزی گواه بد رستی که خدا و فرشتگان او

گرونی ۵۴ بدوستی که انا نگه می رنجاند خدا پیغمبر و را الهی کرد ایشا از خدا در دنیا و آخرت و دنیا

کسب کرده باشند پس تحقیق که برداشته اند افزائی و کناهی هویدا را ۵۵ ای پی مهر یکو

این نزدیک تراست بآنکه شناخته شوید پس از بیت و سائید نشوند و هست خدا امر ز کار

گو بیان در مدینه هر آینه میکارم البته قزاقا ایشان همسایگی نکنند قزاقا دان مکرانذکی

مکتب خداست و ما را نکه گذاشتند و این پیش و نیای مرسندت خدا را آفتی ۵۹ میرسد و تو

وَذِيكَ بِمَدْرُسَتِي كَهْ خَدَّ الْعَنْتِ كُودِهْ كَاغُرْ اَوَاوَا مَادِهْ كُودِهْ بَرَايِ اِيْشَانِ اَلْتَشِيْ اَفْرُوضَهْ

پیشان در آتش گویند ای کاش ما فرمان برده بودیم خدا را و فرمان برده بودیم رسول را

سارا از راه عمه پروردگار مابده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی

زالیسری گردانید اور اخدا از انجہ گفتند و بود نزد خدا

بهر هیزدا از خدا و یک سید کف

_____

درست ۷۲

صَلِّ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ١٤ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ١٥ لِيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْمُشْرِكِينَ وَ
 شُرَكَائِهِمْ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ١٦ سُوْرَةُ السَّبَاحِ مُحَمَّدٌ مَوْلَايُكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَعْلَمُ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ١٧ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كِبَرُكُمْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا
 سَبَا ٢٤٥

شایسته میکرد اند برای شما کردارهای شما را و بپایامزود برای شما کناهان شما را
 و کسی که فرمانبرد خدا و رسول او را پس تحقیق فایز شد فوزی عظیمی را ١٤ بد رستی که ما
 عرض کردیم امانت را بر اسماءها و زمین و کوهها آبا کردند که تحمل شوند آنرا و ترسیدند آنرا
 و برداشت آنرا آدمی بد رستی که او هست ستمکاری نادان ١٥ تا عذاب کند خدا مردان
 منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و توبه دهد خدا بر مردان با ایمان
 و زنان با ایمان و هست
 خدا امر زکا مهربان ١٦

سوره پنجده و چهار ای و ان کی است

نام خدای بخشاینده مهربان

سپاس مر خدا را که مرا و راست آنچه در اسماءها و آنچه در زمین است و مرا و راست
 سپاس در آخرت و اوست حکیم اگر آسمانها و آنچه در زمین و آنچه بیرون میاید
 از آن و آنچه فرو میاید از آسمان و آنچه بالامیر و در آن و اوست مهربان امر زکا ٢ و
 گفتند آنانکه کافر شدند نمیاید ما را قیامت بگواری بحق پروردگار من که هر اینه خواهد
 آمد البته شمارا دانای نهانی پنهان نشود از او و مثقال ذره در اسماءها و نه در زمین و نه
 کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابیست هویدا ٣ تا جزا دهد آنرا که ایمان آوردند و
 کرده اند شایسته ها را آنها برای ایشانست آمرزش و روزی خوب ٤ و آنانکه سعی کردند
 در اینتهای ما عاجز کنندگان آنها برای ایشانست عذابی از عقوبت دردناک ٥ و میبینند
 آنانکه داده شده اند و دانش را که آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو پروردگار تو اوست حق
 و هدایت مینماید بسوی راه عزیز ستوده ٦ و گفتند آنانکه کافر شدند ایازاه نمائی
 کنیم شمارا بر مردی که خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شدید هر پاره پاره
 کردنی بد رستی که شما هر اینه در آفرینش تازه آید ٧ افترا کرد برخدا دروغی یا با و ست
 جنونی بلکه آنانکه ایمان نمی و زید با خرت در عذاب و گمراهی دورند ٨ آیا پس نمی بینند
 آنچه میان دستهای ایشانست و آنچه پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم
 فرو بریم ایشانرا بر زمین یا فکیم بر ایشان پاره از آسمان بد رستی که در این
 هر اینه ایست برای هر بنده بازگشت کنند ٩

وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ
 فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ٢ وَقَالَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا الْإِنَّا نَأْتِي السَّاعَةَ
 قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَأَتِيَنَّكُمْ عَالِيَ الْغَيْبِ
 لَا يَغْرِبُ عَنْهُ مُثِقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَا
 وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٣
 لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٤
 وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي الْإِنْفَاءِ مَعْجَرِينَ
 أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ٥
 وَيَرَى الَّذِينَ أَتَوْا الْعِلْمَ الذَّنْبِ
 أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُودًا وَ
 هُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٦
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَذَا نَسْأَلُكُمْ
 عَلَى رَجُلٍ يُفْسِكُمْ إِذَا مَرِئْتُمْ كُلَّ
 مَرْقَبٍ إِنَّا لَنَجِي ذُرِّيَّتَكَ بِدَارٍ
 أَقْرَبَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ
 حَسْبُهُ بَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْمَعِيدِ ٧
 أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ سَمَاءٍ وَالْأَرْضِ
 أَنْ نَشَاءَ نَحْشِفَ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ
 نَسْقُطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ
 عَبْدٍ مُنِيبٍ ٨

وَلَقَدْ أَنشَأُوا دُمُومًا فَفُتِلَا يَا جِبَالُ أَوِثِقِي مَعَهُ وَالظَّيْرَ وَالنَّالَةَ الْحَدِيدَ ۚ أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدْ رَفِيَ الشَّرْدُ وَأَعْمَلُوا سَالِحًا فَوَيْلٌ
 لِّمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ وَلَسَلِيمَانَ الرِّيحُ غَدُوٌّ وَهَاشِمُورٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنْ الْجَحْرِ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِأَذْنِ
 رَبِّهِ وَمَنْ يَرْغَبُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرُهُ مِنْ عَذَابِ الْمُسْعِيرِ ۚ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَمِمَّا شَاءَ وَجَنَّانٍ كَأَلْجَابٍ وَقَدْ وَفَّرَ
 رَاسِيَاتٍ لِّكُلِّ آلٍ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ۚ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّكُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ تَظَلُّ
 مِنْ سَآئِفِهِ فَأَخْرَجَتْ حَبَابَ الْجَحْرِ ۚ سَبَا

مِنْ سَآئِفِهِ فَأَخْرَجَتْ حَبَابَ الْجَحْرِ ۚ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا

لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۚ لَقَدْ

كَانَ لِسَبَاءٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جِئْنَا

عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۚ آكُلُوا مِن

رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا

عَلِيَّةً وَدَبُّ عَفْوَراً ۚ فَاعْرَضُوا

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ سَيْدَ الْعَرِمِ وَ

بَدَّلْنَاكُمْ بَخْتِكُمْ ۚ جَنَّاتٍ ذَوَاتِ

أَكْلٍ خَمِيٍّ وَأَنْدَلٍ وَثَنٍ مِّنْ سِدْرٍ

قَلِيلٍ ۚ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا

وَهَلْ تُجَازِي الْآلَ الْكَافِرُونَ ۚ

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي

بَارَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا لَهَا

الْفَيْرَ سَبْرًا فَمِنْهَا لَيْالٍ وَأَيَّامًا

أَمِينِينَ ۚ فَهَلْ أَرْتَابُ أَعْدِيَّتِي

أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ

أَحَادِيثَ وَمَرَافِقَهُمْ كُلٌّ مَّمْرُورٍ

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

ۚ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ فُلْيُوسٌ فَغَبَّ

فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ

إِلَّا الْغَلَمُ مَن يُوْرِي بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ

هُوَ مَثْنَىٰ قَتْلٍ وَرَبُّكَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ حَصِيطٌ

وهراینه بتحقیق که دادیم داود را از خود زیادتیی ای کوهها و ای مرغان تسبیح گوید داود

نرم گردانیدیم برای او واهن را آنکه بسازد زندههای رسا و اندازد نگاه دارد در بافتن و بکشد

کارشایسته بدرستی که من با نچه میکشید بینایم ۱۱ و برای سلیمان باد را رفتن بامدانها

یکماه راه بود و شب بانگاه آن یکماه راه و روان گردانیدیم برای او چشمه متسکد خسته وار

جن کسی که کار میکرد پیش روی او باذن پروردگار او هر که عدول نمیشود از ایشان افزون

ما بچست نیلیم او را از عذاب آتش سوزان ۱۲ کار میکردند برای او آنچه میخواست از بناهای غرغها

و صورتها و گاهها چون حوضها و دیگرهای بفرار کارها بکنید دل داود شکرانه و گشت از

بندگان من سپاس گذارند ۱۳ پس چون حکم فرمودیم بر سلیمان مرگ را راه نمود ایشان را بر

مرگ او مگر جنبند زمین که میخورد عصای او را پس چون بیفتاد ظاهر شد جن که اگر بودند

که میدانستند غیب را در نیت نیک کردند در عذاب بخوار کنند ۱۴ هر اینه بتحقیق بود و سب

را در مسکن ایشان آیتی و بوستان از راست و چپ ۱۵ بخورید از روزی پروردگار خود شکر

گذارید مرا و این شهر است پاکیزه و پروردگاری امروز کار ۱۶ پس رو گردانیدند بر فرستاده

برایشان میل عزم را و بدل کردیم ایشان را بدو بوستانشان دو بوستانی صاحبان میوه

های بدطعم و درخت کز و چیزی از درخت سدر اندکی ۱۷ این خردادیم ایشان را سبب کهر

ایشان و ایایاداش میدهیم مگر ناسپاس را ۱۸ و گردانیدیم میانه ایشان و میانه قریهائی

که مرگ نهاده ایم در آنها قریه های ظاهر را و مقرر داشتیم در آنها راه رفتن را راه روید

در آنها شبها و روزها ایمان ۱۹ پس گفتند پروردگار ما دوری انداز میان سفرها

ما و ستم کردند بر نفسهای خود پس گردانیدیم ایشان را داستانها و پراکنده کردیم ایشان را

نجات پراکنده کی بدرستی که در این هر اینه ایتهاست برای هر شکلیائی سپاس گذار

۲۰ و بتحقیق که راست گردانید برایشان شیطان کسان خود را پس پیروی کردند

او را مگر فرقه از مؤمنان ۲۱ و نبود مرا و برایشان تسلط

مگر برای آنکه بدانیم کسی را که ایمان می آورد

باخوت از کسی که او از آن دشمن است

و پروردگار تو بر هر چیزی

نکما است ۲۲

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٣
 وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٢٤ قُلْ مَنْ يُزِيلُكُمْ
 مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْثَاقُ يَدَيْهِ ٢٥ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرُنَا وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا نَمُوتُ ٢٦ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا الْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ٢٧ قُلْ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ سِرَّهُمْ كَمَا نَعْلَمُ سِرَّكُمْ لَأَخَذْنَاهُمْ كَذِبًا ٢٨
 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٩
 هَذَا الْوَعْدُ الَّذِي كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٠
 قُلْ لَكُمْ مَبْعَادُ يَوْمٍ لَا تَأْخُذُ عَنْهُ سَاعَةٌ وَلَا تَسْتَقْدِرُونَ ٣١
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الزُّنُوزِ
 هَذَا أَشْرَبُ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ
 رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ
 يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا الْمُذْذِبِ
 اسْتَكَبَرُوا وَالْوَلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُنْذِرِينَ
 ٣٢ قَالِ الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا وَالَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا أَتُحَرِّجُونَكُمْ عَنْ
 الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِذِكْرِهِمْ
 مَجْرُمِينَ ٣٣ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا
 لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا آيَاتُ الْمَكْرِ الْكَلِيلِ
 وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
 بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا
 الشَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ جَعَلْنَا
 الْأَغْلَالَ فِي أَعْيُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 هَلْ يُخْرَجُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ٣٤ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ
 إِلَّا قَالَ مُنْزِقُونَا إِنَّا إِنَّمَا نَرْسِلُكُمْ فِيهِ
 كَافِرُونَ ٣٥ وَقَالُوا أَغْنَىٰ كَثْرَتُنَا
 وَأَوْلَادُنَا مَّا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ٣٦

بگو بخوانید انانی را که کان بردید از غیر خدا مالک نمی کردند و زن ذرّه در اسمانها و نه در زمین و نیست مرا ایشان را در هیچ شرکی و نیست مرا و را از ایشان معا و فی ٢٣ و سو ندهد شفاعت نزد او مگر برای کسی که دستوری دهد مرا و را تا چون برداشته شود ترس از دل های ایشان گویند چه چیز گفت پروردگار شما گویند حق را و اوست بلند قد و بزرگ مرتبه ٢٤ بگو کیست که روزی میدهد شما را از اسمانها و زمین بگو خدا و بدستی که ما یا شما هر این بر هدا یتیم یا در کراهی هویدا ٢٥ بگو پرسیده نمیشوید از آنچه گناه کرده ایم و پرسیده نشویم از آنچه میکنید ٢٦ بگو جمع میکند میان ما پروردگار ما پس حکم کند میان ما بحق و اوست حکم کننده دانا ٢٧ بگو نهایید بمن انا را که ملحق ساخته اید با و شریکان نه چنین است بلکه اوست خدای از چند دست کردار ٢٨ و فرستادیم ترا مکر عام برای مردمان مرده دهند و بیم نمایند و لیکن بیشتر مردم نمیدانند ٢٩ و میگویند کی باشد این وعده اگر هستی در راست گویان ٣٠ بگو مر شما راست وقت وعده روزی که باز پس نیمائید از آن ساعتی و پیش نمی آید ٣١ و گفتند انا که کافر شدند هرگز ایمان نمی آوریم باین قرآن و نه با آنچه پیش از آنست و اگر ببینی افوت را که ستمکاران باز داشته شد گمانند نزد پروردگارشان باز گردانند بعضیشان بسوی گفتار را گویند انا که ضعیف شمرده شد اند ما را انا که بزرگی جستند اگر نه بودید شما هر اینه بودیم ما مؤمنان ٣٢ گویند انا که بزرگی نمودند ما را انانی را که ضعیف شمرده شدند یا ما مانع کردیم شما را از هدایت پس از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناه کاران ٣٣ و گویند انا که ضعیف شمرده شد بودند ما را انا که بزرگی جستند بلکه کیل شب و روز انا که که میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و بیکر دایم برای او همتایان و نهان داشتند پشیمان را چون دیدند عذاب را و گردانیدیم علیها را در گردنهای انا که کافر شدند یا اجزاده میشوند مکر آنچه بودند که میکردند ٣٤ و فرستادیم در قریه هیچ بیم نمائید مکر آنکه گفتند منتحان ان بدستی که ما با آنچه فرستاده شد اید کافرانیم ٣٥

و گفتند ما بیشتر تیر در مالها و فرزندان و نیستیم ما عذاب کرده شدگان ٣٥

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۷ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّذِي تَقْرَبُونَ عِنْدَ رَبِّي إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ يَمَّا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ ۝۳۸ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝۳۹ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا اتَّفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ خِلْفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝۴۰ وَيَوْمَ يُحْشَرُ لَهُمْ جَمِيعُهُمْ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْلُكُم أَهْلُكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَنِي ۝۴۱ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ
 سُبْحَانَكَ
 الْحَمْدُ وَبِسْمِكَ وَرَبِّهِ

بگوید رستی که پروردگار من وسیع میکرد و اندر روزی برای هر که میخواهد و تنگ میکرد و تنگ
 و لیکن بیشتر مردم نمیدانند ۳۷ و نیست مالهائی شما و نه فرزندان شما چیزی که نزدیک
 کرد اند شما را نزد من یکی مگر کسی که ایمان آورده و کرده شایسته را پس آنها برای ایشان
 پاداش و چندان بسبب آنچه کردند و ایشان در غرهای ایشانند ۳۸ و آنان که سعی میکنند
 در اینهای ما در مقام عاجز گردانیدن در آمدگان آنها در عذاب حاضر کرده شدگانند ۳۹
 بگوید رستی که پروردگار من وسیع میکرد و اندر روزی برای هر که میخواهد از بندگان خود تنگ
 میکرد و اندر برای او و آنچه را انفاق نمودید از چیزی پس او عوض میداد و آنرا او و آنیکو ترین روز
 دهند گانست ۴۰ و روزی که گرد آورده ایشان را همه پس گوید هر فرشتگان را آیا اینها شما
 را بودند که می پرستیدند آنم گویند منزه و انیم ترا تو یا ورمائی از غیر ایشان بلکه بودند
 که می پرستیدند جن را بیشتر ایشان با آنها ایمان آوردند گانند ۴۱ پس امروز مالک نمیشود
 بعض شما برای بعضی نفعی را و نه ضرری را و میگویم مرا آنرا که ستم کردند بچشید عذابان
 آتش را که بودید که تکذیب مینمودید ۴۲ و چون خوانده شود بر ایشان اینهای مادرها
 که روشنند گویند نیست این مگر مردی که میخواهد که باز دارد شمار را از آنچه بودند که می
 پرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغ افترا کرده شده و گفتند آنانکه کافر
 شدند مگر حق را چون آمد ایشانرا نیست این مگر جادوی هویدا ۴۳ و ندادیم بایشان از
 کتابهای که بخوانند بدرس آنها را و فرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ بیم نمایند
 ۴۴ و تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان و نرسیدند بدو یک آنچه داده بودیم
 ایشانرا پس تکذیب نمودند رسولان مرا پس چگونه بود انکار من ۴۵ بگو که پسندیدم شما
 را مگر یکی آنکه بایستید برای خدا و دود و یک یک پس فکر نمائید که نیست یا دشمن
 را هیچ جنونی نیست او مگر بیم نمایند مرا پیش از عذابی سخت ۴۶ بگو آنچه خواستم از
 شما از مرد پس این برای شماست نیست نزد من مگر بخدا و او بر همه
 چیز گواه است ۴۷ بگوید رستی که پروردگار من میفکند خود را
 داناای غیبههاست ۴۸ بگو آمد حق و نبی
 آفریند باطل را و نه باز میکرد و اندر بگو اگر
 گمراه شدم پس چرا نیست که گمراه شوم

بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 بِإِيمَانٍ مُؤْمِنُونَ ۝۴۲ قَالُوا لَوْلَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَ
 نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ يَمُوتُكُونُونَ
 ۝۴۳ وَلِذَلِكَ نَقُولُ إِنَّكُمْ لَنَا بِئْسَ
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ
 يَصُدَّ كُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ
 وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آيَاتُكَ مُفْتَرَى
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَقُّ لَنَا جَاهٌ
 إِنَّ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۝۴۴
 وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا
 وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ
 ۝۴۵ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا
 بَلَغُوا عِشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا
 رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝۴۶
 قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَلَدَةِ أَنْ تَقُولُوا
 لِلَّهِ مِثْلَهُ وَفَرَادَى ثُمَّ تَفْكُرُوا مَا
 بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ أَنْ هُوَ الْأَنْذَرُ
 لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
 ۝۴۷ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ
 إِنَّ الْآجِرَ بِاللَّهِ وَاللَّهُ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۴۸ قُلْ إِنَّ
 رَبِّي يَقْذِرُ بِالْحَقِّ عِلْمَ الْغُيُوبِ
 ۝۴۹ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلُ
 وَمَا يَعْبُدُ قُلُوبُ أَنْ ضَلَلْتُ فَمَا تُمَانِ

اَضَلُّ عَلَى نَفْسِي وَاِنْ اِهْتَدَيْتُ فَمَا يُوجِي اِلَيَّ رَبِّي اِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَى اِذْ فَرَعُوْنَ فَلَا فَوْتَ وَاَخَذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ۝ وَقَالُوا
 اَمْثَابُهُ وَاَنَّا لَكُمُ الشَّاوِشُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَحِجْدٌ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
 مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ۝ سُبْحَانَ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِيْ اُخْتِفَ مِنْهُ وَثَلُثَ وَرُبَاعٌ يَرْبُدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَلِيبٌ
 فَاطر ۲۶۹ الحزن و بیست و دوم

قدیر ۲ ما یفتح الله للناس من
 رحمة فلا ممسك لها وما يمسك
 فلا مرسل له من بعده وهو العزيز
 الحکیم ۲ یا ایها الناس اذکروا
 نعمت الله علیکم هل من خالق
 غیر الله یرزقکم من السماء والارض
 لا اله الا هو فانی کونتم
 وان یکذبوک فذک کذب
 رسل من قبلک والی الله ترجع
 الامور ۲ یا ایها الناس ان وعد
 الله حق فلا تغربکم الحیو القدینا
 ولا یغربکم بالله الغرور ۲ اِنَّ
 الشَّیْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ
 عَدُوًّا اِنَّمَآ یَدْعُوْا خِزْبًا لِّیَكُوْنُوْا
 مِنْ اَصْحَابِ السَّعِیْرِ ۲ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ ۲ وَالَّذِیْنَ آمَنُوْا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَجَزَاءٌ
 کَبِیْرٌ ۲ اَمَنْ زَیْنُ لَهُ سُوْرَةٌ عَلَیْهِ
 قَرَأَ حَسَنًا فَاَرَادَ اللَّهُ بِضِلِّ مَرِیْثَةٍ
 وَیَهْدِیْ مِنْ یَّشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
 نَفْسُکَ عَلَیْهِمْ حَسْرَاتٍ اِنَّ اللَّهَ
 عَلِیْمٌ بِمَا یَصْنَعُوْنَ ۲ وَاللّٰهُ الَّذِیْ
 اَنْزَلَ الرِّیَّاحَ فَتَنْثُرُ سَحَابًا مُّقْتَصِدًا
 اِلٰی سِکْرِیْمٍ فَاحْیِیْنَا بِهِ
 الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا کَذٰلِکَ
 النُّشُوْرُ ۲

خودم و اگر هدایت یافتیم پس بسبب آنست که وحی میفرستد بسوی من پروردگار من بدست
 که او شنوائست نزدیک ۲ و اگر به بنی هنگامی که بترسند پس نباشد فوتی و گرفته شوند
 از جایگاه نزدیک ۲ و گویند ایمان آوردیم با و از کجا بود مرا ایشان را بازگشتن از جایگاه دور
 ۲ و تحقیق که کافر شدند با و از پیش روی فکندند بپوشیدگی از جایگاه دور ۲ و حایل
 نموده شد میان ایشان و میان آنچه خواستن می نمودند چنانچه کرده شد با مثال ایشان
 از پیش بد رستی که ایشان هستند در شکی بهمت اندازنده ۲

سورة فاطر چهل و پنج ایه و ان می گیت

بسم نام خدای بخشاینده مهربان
 ستایش مر خدا را که آفریننده اسماء و زمین است گرداننده فرشتگان رسولان
 صاحبان بالهای دود و وسیه سیه و چهار چهره می افزاید در آفرینش آنچه را میخواهد بدست
 که خدا بر هر چیز توانا است آنچه را که شاید خدا برای مردم از رحمتی پس نیست هیچ بازگیرنده
 مرا از آنچه بازگیرد پس نیست هیچ فرستنده مرا از آریسان و اوست از چند درست
 کردار ۲ ای آدمیان یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا که روزی
 دهد شمارا از آسمان و زمین نیست الهی مگر او پس بکجا برگردانید میشوید ۲ و اگر تکذیب
 کند تو را این تحقیق که تکذیب کرده شدند رسولان پیش از تو و بسوی خدا باز گردانید
 شود امرها ۲ ای آدمیان بد رستی که وعده خدا حق است پس باید که فریب ندهد البته
 شمارا از دکانی دنیا و باید که فریب ندهد شمارا به خدا آن فریب دهند ۲ بد رستی که شیطان
 مر شمارا است دشمنی پس فراگیرید او را دشمن بد رستی که میخواهند که خود را تابشوند از آزار
 آتش سوزان ۲ و از آنکه کافر شدند برای ایشانست عذابی سخت ۲ و از آنکه ایمان آوردند و
 کردند کارهای شایسته مرا ایشانراست از رشتی و نوری بزرگ ۲ آیا پس آنکه از ایشان داده شدن
 برای او بدی کردار او پس دید او را نیکو پس بد رستی که خدا که راه میکند هر که را خواهد و خدا
 میکند هر که را میخواهد پس باید که نرود نفس تو بر ایشان از راه حسرتی بد رستی که خدا را نا
 باخچه میکند ۲ و خداست آنکه فرستاده بادها را پس برمی انگیزاند بپراکنندیم از بسوی
 شهر مرده پس زنده گردانیدیم بان زمین را پس زمر دلش همچنین است زنده کردن مردگان ۲

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلْيَعِزَّهُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ ۖ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَرْجِعُكُمْ إِلَى تَرَابٍ ثُمَّ نُفْخَةٌ تَمَّ جَعْلُكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْتَرِفُ مِنْ
عَمَلٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عَمَلِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ
أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ مِنْ مِثْلِ طَرَفِ يَأْوَسْتُمْ حُورٌ حَلِيلَةٌ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاقِرٌ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
بُورِجٌ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُورِجُ النَّهَارُ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۝ إِنْ تَدْعُهُمْ
لَا يَسْمَعُوا دَعْوَانَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّتُكَ مِنْ خَبِيرٍ
هَـ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ إِنْ يَشَأْ
يَذْهَبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَلَا تَزِرُ
وِزْرَهُ وِزْرَ أُخْرَى ۚ وَأَنْ تَرُدَّ ثَقُلَتِ
الْجَنَاحُهَا لَا يَجْعَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
ذَاتُ حُفٍّ إِنْ تَأْتَيْنِ الذِّبْنَ تَجْشَوْنَ
رَبَّكُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۚ
إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝ وَمَا يَسْتَوِي
الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
لَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۚ
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْيَاءُ وَلَا الْأَحْيَاءُ ۚ
إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنِ يَشَاءُ وَمَا أَنتَ
بِمُسْمِعٍ مَنِ فِي الْقُبُورِ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ
۝ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا
نَذِيرٌ ۝ ۲۱

حَرْب

کسی که باشد که بخواهد عز ترا پس مر خدا یز است عزت همی بسوی و بالا میرود سخن پاکیزه و
کردار شایسته بالا میرد انرا و انانکه مکر می نمایند بدیها را مرایشانرا است عذاب سختی و
مکر آنها ان تباه میشود ۱۱ و خدا افزید شمارا از خاک پس از نطفه پس گردانید شمارا از جنها
و بار حمل بر نذر دهم زنی و نکذارد مکر بدانش او و عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شد و کمر کرد
نمیشود از عمر او مکرانکه در کتابیست بد رستی که این برخدا اسانست ۱۲ و یکسان نباشند
ان دو دریا این خوش آیند کوارا خوش کواراست اشامیدن ان و این شورنا خوش است
و از هر یک میخورد کوشی تازه و بیرون می و رید زینوری که می پوشید انرا و می بینی کشتیها
را در ان شکافند کاناب تا جویید از فضل او و شاید شما شکر گذارید ۱۳ در می و در شب
را در روز و در می و در روز را در شب و سخن گردانید افتاب و ماه را هر یک روان میشوند
تا وقتی که نام برده شده اینست خدا پروردگار شما را و راست باد شاهی و انانرا که میخواهند
از غیر او مالک نه اند هیچ پوست هسته خرمائی را ۱۴ اگر بخوانید شان نشنوند خوانند
شمارا و اگر بشنوند حاجت نکند مر شمارا و روز قیامت انکار می نمایند بشرک شما و خبر
میده تورما سندانگا بحق ۱۵ ای آدمیان شما محتاجانید بسوی خدا و خدا اوست
بی نیاز ستوده ۱۶ اگر خواهد ببرد شمارا و بیاورد با فرینش تازه و نیست این برخدا
دشوار ۱۷ و بر نذر دهم بردارند بار کنا دیگر پرا و اگر بخواند کران بار گردانید شده
بسوی برداشتن ان برداشته نشود از او چیزی و اگر چه باشد صاحب قرابت یم نمی
مکرانانرا که میر سندان پروردگار خود بهرانی و بیاد داشته اند نماز را و هر که پاکیزه کی در
پس جراین نیست که پاکیزه کی میورد برای خودش و بسوی خداست بازگشت ۱۸ و
نیست یکسان نابینا و بینا و نه تاریکها و نه روشنی و نه
سایه و نه باد گرم ۱۹ و نیستند یکسان زنده ها و نه مرده ها
بد رستی که خدا میشوند بهر که میخواهد و نه تو
شنونده کسانی که در کورهایند نیستی تو
مکریم نمایند ۲۰ بد رستی که ما فرستادیم ترا
بحق مرده دهند و یم کنند و نیست هیچ
امتی مکرانکه گذشت و در ایشانیم ۲۱

وَأَن يَكْذِبُونَ قَدْ كَذَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۚ قَدْ أَخَذَتِ الَّذِينَ كَفَرُوا نَكَيفَ
 كَانَ نَكِيرٌ ۚ ۲۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَهِرٌ وَخَضِرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
 وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۚ ۲۴ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أَلْوَانٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۚ ۲۵
 إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ۚ ۲۶ لِيُؤْتِيَهُمَ اللَّهُ حُورًا مَّحْجُورًا وَ

فاطر

۲۷۱

الجزء بیست و دوم

بِزِينَةٍ يُرِيدُونَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ ذَكِيرٌ

۲۷ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

عَوَاجِلٌ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

إِنَّ اللَّهَ يَعْبَادُهُ غَيْرُ بَصِيرٍ ۚ ۲۸ ثُمَّ

أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا

مِنَ عِبَادِنَا فَنُفِثَ فِيهِمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ

وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَائِقٌ

بِالْخَيْرَاتِ بَارِئًا لِّلَّذِي هُوَ الْفَضْلُ

الْكَبِيرُ ۚ ۲۹ جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا

يَحْمَلُونَ فِيهَا مِرَاسٍ وَرَمِيمٍ وَنَضِيبٍ

وَكُلُوفٍ وَّلِبَاسُهُمْ فِيهَا خَرِيرٌ ۚ ۳۰

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا

الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

۳۱ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَرَارِ مِنَ

فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا

يَمَسُّنَا فِيهَا نُوبٌ ۚ ۳۲ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَدُّوا مَا عَلَّمَهُم

يَهُودُوا وَلَا يَخْشَوْنَ اللَّهَ عَنَّهُمْ مِنْ

عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ

كُفُورٍ ۚ ۳۳ وَهُمْ يَصْطَرِّفُونَ

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم

مَا يَسْأَلُونَ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَلَئِنَّ

التَّذَكُّرَ ۚ ۳۴ فَذُوقُوا الْعَذَابَ لِمَن

مِنَ نَصِيرَةٍ ۚ ۳۵ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبٍ

السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ ۚ ۳۶

و اگر تکذیب کند ترا پس تحقیق که تکذیب نمودند از آنکه بودند پیش از ایشان آمدند ایشان را
 رسولان ایشان بابتیها و باحیثیها و با کتاب روشن کنند ۲۲ پس گرفتم از آنرا که کافر
 شدند پس چگونه باشند کار من ۲۳ آیا ندیدی که خدا فرستاده از آسمان ابی پس
 بیرون آورد بریان میوه هایی مختلف رنگهای آنها و از کوهها عظمهاست سفیدها و حمرها
 که مختلف است رنگهایشان و سیاهیهای بسیار سیاه ۲۴ و از آدمیان و جنبدگان
 و چهار پایان مختلف است رنگهای آن همچنین نرسد از بندگان او مگر دانیان
 بد رستی که خدا از چند است امر زکار ۲۵ بد رستی که آنرا که میخوانند کتاب خدا را و بپا
 داشتند نماز را و نفقه کنند از آنچه ما روزی کرده ایم ایشان را هانی و اشکارا میدیدند
 تجارتی را که هرگز کساد نکرد ۲۶ تا تمام دهد ایشان را از امردها شان را و زیاده دهد ایشان را
 از فضل خود بد رستی که او امر زکار است سپاس گذارنده ۲۷ و آنچه وحی فرستادیم بسو
 تو از قرآن آن حقیقت تصدیق نمایند مرا آنچه را که پیش از آنست بد رستی که خدا بندگان
 خود هر آینه آگاهیناست ۲۸ پس میراث دادیم آن کتاب را بآنکه برگزیده ایم از بنده گان خود
 پس بعضی از ایشان ستمکاریست مرفس خود را و از ایشان میانه رویست و از ایشان
 پیشی گیرنده ایست بخوبیها بادن خدا این است فضل بزرگ ۲۹ هشمهای با اقامت
 در این دنیاها را زیور کرده شوند در آنها از دست رنجهای از طلا و مروارید و پوششهای
 در آنها ابرو شمین است ۳۰ و گویند ستایش مر خدائی را که بردار ما اندوه را بد رستی
 که پروردگار ما هر آینه امر زکار نیست سپاس گذار آنکه فرود آورد ما را در سرای
 اقامت از فضل خود نرسد بمادران تبعی و نرسد بمادران ماندگی ۳۱ و آنرا که کافر شدند
 مرا ایشان است آتش دوزخ نه حکم کرده شود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده
 شود و ایشان عذاب همچین مرادیم هر ناسپاسی را ۳۲ و ایشان بفریاد آیند در آن که
 پروردگار ما بیرون کن ما را تا بکنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم که میگردیم یا ازنده کی
 ندادیم شمارا انقدر که پند گیر در آن انکسر که پند میگیرد و آمد شمارا ایم نمایند
 ۳۳ پس بچشید پس نباشد مرستگار از آنچه مددکاری ۳۴ بد رستی که خدا دانی
 همان اسمانها و زمین است بد رستی که ما و دانست

بلیخدر سینههاست ۳۵

جَاءَهُمْ لِيَكُونَ لَهُمْ مِّنْ آيَاتِهِ
 الْآيَاتُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمُ
 إِلَّا تَقْوَرًا يَـمَّ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
 وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
 السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ
 إِلَّا السُّنْتِ الْأَوَّلَىٰ وَلَئِنَّمْ كَانَ تَحَدُّ
 لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٢٢ وَكَانَ
 تَحَدُّ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ٢٣ وَأَكْفَرُ
 يَسِيرٌ وَأَنِّي لَأَرْضُ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُخْزِيَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
 فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
 ٢٤ وَلَوْ يُوَادُّ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
 كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍ مَا
 مِنْ ذَاتِهِ وَلَكِنْ يُؤْخِرُهم إِلَىٰ أَمَلٍ
 مُّسَمًّى فَيَأْتِيهِمْ أَجَلُهُمْ فَأَرَاهُ
 كَانَ بَصِيرًا ٢٥
 سُوْرَةُ يَسَـٰرٍ ثَلَاثُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَسَـٰرَ ١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢
 إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ٤
 تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لَسَنَدَهٗ
 قَوْمًا مَّا نُنْذِرُ أَتَاؤُهُمْ فَمَا هُمْ بِغَافِلِينَ
 فَقَدْ حَوَّلَ الْقَوْلَ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦

سیرِ شتار و ایدر کیست

ام خدای بخشاینده مهربان
قسم بقرآن با حکمت بد رستی که تو هرینه از فرستادگانی برادر است
م فرو فرستادن از چند مهربان م تا ایم نمائی گروهی
را همچنانکه بیم داده شده اند بد ران ایشان
پسر ایشان عاقلانند هرینه تحقیق که
ثابت شد گفتار پر بیشتر ایشان پس
ایشان ایمان نمی آورند

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهُمْ يَكْفُرُوْنَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَخَلْفَهُمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَمَا هُمْ لَا يَبْصُرُوْنَ ۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاذَنُكَ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ اِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنََ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّ اَجْرٍ كَرِيْمٍ ۝ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاَثَارَهُمْ وَكُلِّشْتُمْ اَحْصَيْنَاهُ فِىْ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَاَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۝ اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝ اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ اَنْتٰىنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَهَزَّ رَاىِثًا لِّثَلَاثٍ فَقَالُوْا اِنَّا اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ۝ قَالُوْا مَا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ ۝

وَاَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ ۝ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ۝ قَالُوْا رَبَّنَا عَلِّمْنَا اِنَّا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ۝ وَاعْلَمْنَا ۝ اِلَّا الْبَلَاغَ الْمُبِيْنُ ۝ قَالُوْا اِنَّا نَطْفِرُ مِنْكُمْ لَنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا لَكُمْ وَلَمَّا يَكُنْ لَكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ قَالُوْا طٰٓئِفَةٌ مِّنْكُمْ مَّرُّوْنَ ۝ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ۝ وَجَاءَ مِنْ اَقْصٰى الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعُ قَالَ يَا قَوْمِ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اَتَقْبَلُوْا مِنْ لَّدُنْكُمْ اِجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۝ وَمَا لِيْ لَا اَعْبُدُ الَّذِى فَطَرَنِيْ ۝ وَاِلَيْهِ رُجْعُوْنَ ۝ اِنَّ اِلٰهَكُمْ اَحَدٌ ۝ دُوْنِہٖ اِلٰهَةٌ اِنْ يُّدْرِكِ الرَّحْمٰنُ فَضْرًا لَا تُفْنِیْ حَقِّ سَفَاحَتِهِمْ شَيْئًا وَلَا یُقْدِرُوْنَ ۝ اِنِّیْ اِذَا الْفِیْضِیْلِ مُبِيْنٍ ۝ اِنِّیْ اَنْتُمْ بِرِکْمٍ فٰسِقُوْنَ ۝ قَبْلَ اَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَئِیْتَ قَوْمِیْ یَعْلَمُوْنَ ۝ مَا غَفَرْتُ لَیْسَ وَجَعَلْتُمْ مِنَ الْکُرْمِیْنَ ۝ وَاتْرٰنَا عَلٰی قَوْمٍ مِّنْ بَعْدِیْ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا کُنَّا مِنْ زَلٰلٍ ۝ اِنْ کَانَتِ الْاَصْحٰةُ وَاحِدَةً ۝ نَّحْنُ خٰمِدُوْنَ ۝ یٰ حَسْرَةً عَلٰی الْعِبَادِ ۝ مَا یَاْتِیْهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا کَانُوْا بِدِیْسَتِهِمْ زُوْثًا ۝

بد رستی که ما کرد ایمید در کرد نه ای ایشان غلها پس ان تازنخهاست پس ایشان سر
 هوا کرد ایمید شد گانند و کرد ایمیدم از پیش روی ایشان سگ و از پس ایشان سگ
 پس پوشانیدیم ایشان را پس ایشان نه بینند و یکسانست برایشان خواه بیم نهائی
 ایشان را خواه بیم نهائی ایشان را ایمان نمی آورند و جز این نیست که بیم می نهائی کسی را که
 پیروی کند ذکر را و برسد از حدای بخشاینده به خلفی پس مرده و او را با مرز شو مردی
 کرامی و بد رستی که ما رنده می کنیم مردگان را و می نویسیم انرا که پیش فرستاده اند و انرا
 شانرا و هر چیز را شمرده ایم انرا در کتابی هویدا و وزن برای ایشان مثلا اصحاب
 قریه را چون آمدند بان فرستادگان انگاه که فرستادیم بسوی ایشان دو تن
 پس بد روع نسبت کردند ان دو را پس قوی ساختیم بسیمین پس گفتند بد رستی
 که ما بسوی شما فرستادگانیم گفتند نیستید شما مکرادی مانند ما و فرو فرستاد
 خدای بخشاینده هیچ چیز نیستید شما مکراینکه دروغ می گوید گفتند پروردگار
 ما میداند که ما بسوی شما هرینه فرستاده گانیم و نباشد بر ما مکر رسانیدند
 گفتند بد رستی که ما فال بد گرفتیم بشما هرینه اگر باز نایستید هرینه سنکسار
 می کنیم شما را و هرینه البته رسد شما را از ما عذابی دردناک گفتند فال بد شما با
 شماست آیا اگر پند داده شوید بلکه شما را و هید اسراف کنندگان و امداز دور
 ترین جای ان شهر مردی که می شنافت گفت ای گروه من پیروی کنید فرستادگانرا
 پیروی کنید کسی را که نمی خواهد از شما مردی و ایشان هدایت یافکانند و چیست
 مرا که نپرستم اخذائی را که از فرید مرا و بسوی او باز گردانید میشود آیا از غیر اخذایان
 اگر خواهد من خدای بخشاینده گردی کنایت نکن از من شفاعت ایشان چیز را و خلا
 نکند مرا بد رستی که من انگاه هرینه در کراهی باشم هویدا بد رستی که من ایمان آوردم
 به پروردگار شما پس بشوید از من گفته شد که درای در هشت گفت ای کاش قوم من
 دانستند بچه سبب امر زید مرا پروردگار من و کرد ایمیدم از کرامی داشته شدگان
 و فرو فرستادیم بر قوم او از جدا و هیچ لشکری از آسمان و نبودیم فرو فرستادگان نبودیم
 بک فریاد پس ناگاه ایشان بودند افسردگان ای دریغ بر بندگان که نیامد ایشانرا
 هیچ رسولی مکرانکه بودند که بان استخبر می کردند

الْمَيِّتُونَ وَالْمَيِّتُونَ مِنَ الْقُرُونِ بِمَا أَنْتُمْ الْيَوْمَ لَا تَرْجِعُونَ ۝ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ ۳۲ وَإِنَّ لَهُمُ الْأَرْضَ لِلْبَيْتِ
 أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا لِيَأْكُلُوا ۝ ۳۳ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝ ۳۴ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهَا
 وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ ۳۵ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْفِثُ الْأَرْضُ وَمِمَّا تَنْفِثُ السَّمَاءُ ۝ ۳۶ وَإِنَّ لَهُمُ
 لَهَا لَیْلًا نَسِیَ مِنْهُ الْبَارِ فَإِذَا هُمْ مُطْلِقُونَ ۝ ۳۷ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ يَزِيدُ الْبَارِ ۝ ۳۸ وَالْقَمَرُ قَدَرًا مَنَازِلَ ۝ ۳۹
 الْحَجْرُ وَبَيْتُ سَوْدَةَ

حَتَّىٰ عَادَ الْفَجْرِ الْقَدِيمِ ۝ ۴۰ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۝ ۴۱ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ ۴۲ وَإِنَّ لَهُمُ الْأَرْضَ لَنَازِلًا ۝ ۴۳ وَأَنَّا خَلَقْنَا الذِّكْرَ وَالْأُنثَىٰ وَالْمَشْجُونَ ۝ ۴۴ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ ۴۵ وَإِنْ نَشَاءُ نُغَيِّرْهُمْ أَفَلَا يَصِفُونَ ۝ ۴۶ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ وَمَا يُغْنِي عَنْهُمْ وَالْأَرْضُ مِمَّا عَمِلُوا ۝ ۴۷ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ ۴۸ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ ۴۹ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ قَالُوا اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِقُوا مِنْ كُتُبِكُمْ أَوْ يَكُونُ لَهُمْ أَرْسَالٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ ۝ ۵۰ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ ۵۱ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صِجَّةً وَجَدَةً نَخَذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝ ۵۲ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝ ۵۳ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۝ ۵۴ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن مِّثْلَانَا ۝ ۵۵ مَنْ يَشَاءُ مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۝ ۵۶

ایانندیدند که چندین هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها به آنکه آنها بسوی ایشان باز نکردند ۳۲ و نیست همه مکر جمیع نزد ما حاضر گردانیده شده اند ۳۳ و ایست بر ایشان زمین مرده زنده کردیم از او بیرون آوردیم از آن دانه را پس از آن میخورند ۳۴ و گردانیدیم در آن بوستانها از خرما بن و انگورها و در آن گردانیدیم در آن از چشمه ها ۳۵ تا بخورند از میوه آن و آنچه را ساخت از دستهای ایشان ایای پس چرا شکر نمیکنند ۳۶ هر گز نیست آنکه آفرید جفته را همه آنها را از آنچه میر و یانند زمین و از خود هاشان و از آنچه نمیدانند ۳۷ و ایست برای ایشان شب که بیرون میکشیم از آن روز را پس اینکا ایشان در تاریکی اند ۳۸ و افتاب میرود برای قرارگاهی که مرا و راست ایست قرار دادیم از آن دانه و ماه را قرار دادیم از آنرا تا بارگشت مانند چوب خوشه خرما می کهنه ۳۹ نه افتاب میزدن در آن را که در یابد ماه را و نه شب پیش میگیرند روز است و هر یک در فلکی میروند ۴۰ و ایست برای ایشان آنکه ما بار کردیم اولاد ایشان را در کشتی پر کرده شد ۴۱ و آفریدیم برای ایشان از مثل آن آنچه که سوار میشوند ۴۲ و اگر خواهیم غرق میکنیم ایشان را پس نیست فریاد رسی برای ایشان و نه ایشان خلاص گردانید میشوند ۴۳ مکر رحمتی از ما و بهره مندی تا وقتی ۴۴ و چون گفته شود ایشان را که بریزید آنچه پیش روی شماست و آنچه در پس شماست باشد که شما رحمت کرده شوید ۴۵ و نمیاید ایشان را هیچ ابتیاز ایات پروردگار ایشان مگر آنکه باشند از آن اعراض کنند ۴۶ و چون گفته شود مرا ایشان را که اتفاق کنید از آنچه روزی کرده شما را خدا گویند آنرا که کافر شدند مرا آنرا که ایمان آوردند ای اطعام دهیم کسی را که اگر میخواست خدا اطعام کرده بود او را نیستید شما مگر در کمرهای هویدا ۴۷ و گویند کی خواهد بود این علم اگر هستید راست گویان ۴۸ انتظار نمیکشند مگر یک فریاد را که میگیرد ایشان را و ایشان خصومت میکرده باشند ۴۹ پس نتوانند وصیتی کردن و نه بسوگسان خود باز میگردند به و دمیده شود در صور پس نگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان

میشتابند آه گویند ای وای بر ما که برانگشت ما را از خوابگاه ما اینست آنچه وعده کرده خدا میبخشاید و راست گفتند هر چه از آن بود

اِنْ كَانَتْ الْاَصْحَىٰ وَاحِدَةً فَاِذَا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ فَاَلْيَوْمَ لَا تَنْظُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَحْزَنُ الْاِمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَٰذَا نَبَشِّرُكُمْ
 الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُونَ ۝ هُمْ وَازْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَائِكِ مُتَكِبُونَ ۝ لَّهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ۝ هَٰذَا نَبَشِّرُكُمْ
 قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۝ وَاسْتَأْذِنُوا الْيَوْمَ اِيَّاهَا لِيُخْرِجُوهُمْ ۝ اَلَمْ نَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَقْبَلُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
 ۝ وَانْ اَعْبُدُوْنِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ اَصْلَحْنَا مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۝ اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝ هَٰذَا جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ
 تُوعَدُونَ ۝ عَمَّا اَصْلَحُوا اَلَيْسَ
 بِمَآكُنِّمْ تَتَكَبَّرُونَ ۝ هَٰذَا الْيَوْمَ
 نَخْتِمُ عَلَىٰ اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيَهُمْ
 وَكُتُبُهُمْ اَرْحَلُهُمْ ۝ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ۝ عَمَّا وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَا
 عَلَيْهِمُ اَعْيُنُهُمْ فَاَسْتَبَقُوا الْعَذَابَ ۝ ثُمَّ
 يَفْعَلُونَ ۝ عَمَّا وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَا
 عَلَيْهِمُ اَعْيُنُهُمْ فَاَسْتَبَقُوا الْعَذَابَ ۝ ثُمَّ
 وَلَا يَرْجِعُونَ ۝ عَمَّا وَمَنْ يَعْمَرْ مَجْمَعًا
 فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ عَمَّا وَمَا
 عَلَّمْنَا الشَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ
 اِلَّا ذِكْرٌ وَرَقٌّ مَبِينٌ ۝ اَلَيْسَ ذِكْرٌ
 مِنْ كُنَّ حَيًّا وَخَرَّ الْقَوْلُ عَلَى
 الْكَافِرِينَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا
 خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيهِمْ اَنْعَامًا
 فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ۝ وَذَلَّلْنَا
 لَهُمْ فَنُحَاكِكُوهُمْ ۝ وَمِنْهَا يَكُونُونَ
 ۝ وَكُلُّهُمْ فِيهَا مَتَاعٌ وَشَارِبٌ
 اَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ عَمَّا وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِلٰهَةً لَّعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ
 ۝ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
 لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ۝ عَمَّا وَلَا يَخْرُجُونَ
 قَوْلًا مِنْ رَبِّ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يَنْبَغِي
 لَهُمْ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا
 مِنْ نَفْثَةٍ مِّنْ اَوْ اَوْ اَوْ اَوْ اَوْ اَوْ
 مُبِينٌ ۝

نباشد بجز یک نفره پس نگاه ایشان همه نزد ما حاضر شد کاند ۳۰ پس انروز ستم
 کرده نمیشود هیچ نفسی چیزی را و جزا داده نمیشود مگر آنچه را بودید که میکردید ۴۰
 بد رستی که یاران هشت انروز در شغل اند شادی کنندگان ۵۰ ایشان و زنان
 ایشان در سایهها بر تختها تکیه زده کاند ۶۰ مرا ایشانرا است در آن میوه و مرا ایشانرا
 آنچه خواهر می کنند ۷۰ سلام گفتی از پروردگار مهربان ۸۰ و جدا شوید امروز ای
 کناهکاران ۹۰ آیا عهد نکردم بشما ای فرزندان آدم که هر سید شیطان را بد رستی
 که او را دشمنی است هویدا ۱۰۰ و آنکه هر سید مرا اینست راه راست ۱۱۰ و هر
 بحقیقت گمراه کرد از شما خلقی بسیار ۱۲۰ آیا پس نبودید که تعقل کنید ۱۳۰ اینست
 دوزخی که بودید که بان وعده میشدید ۱۴۰ در ایستادن از امروز بسبب آنکه
 بودید که کفر میورزیدید ۱۵۰ امروز مهره های ایشان را سخن گویند با ما
 دستهای ایشان و گواهی دهند باهای ایشان آنچه بودند که کسب میکردند
 ۱۶۰ و اگر میخواستیم هر آینه می پوشیدیم بر چشمهای ایشان پس پیری میکردند
 راه را پس گمرا میدیدند ۱۷۰ و اگر میخواستیم هر آینه مسخ میکردیم ایشانرا بر جایگاه
 ایشان پس نتوانستند گذشتی و نبر بر می گشتند ۱۸۰ و هر کسی را که عود دهیم او را
 برگردانیم او را در آفرینش ای پس تعقل نمیکند ۱۹۰ و نیا موخته ایم او را شعر و سر و آواز
 مرا و اینستان مگر پندی و قرانی واضح ۲۰ تا بیم کند کسی را که باشد رنده و ثابت
 شود گفتار بر گافران ۲۱ آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان آنچه ساخته است
 دستهای ما چهار پایان را پس ایشان مرا اینها را مال کند ۲۲ و رام گردانیدیم اینها را
 برای ایشان پس از آنهاست سواری ایشان و از آنها میخورند ۲۳ و مرا ایشانرا است
 در آنها مسفعتم و اشامیدیم آنها را پس شکر نمیکنند ۲۴ و گرفتند از غیر خدا خدای
 شاید که ایشان یاری کرده شوند ۲۵ نمیتوانند یاری کردن ایشانرا و آنها را
 ایشانرا الشکرینند حاضر گردانیده شده ۲۶ پس نباید که اند و هکین سازد ترا
 گفتار ایشان بد رستی که ما میدانیم آنچه را که نهان میدارند و آنچه را که آشکاری
 میدارند ۲۷ آیا ندید آدمی که ما آفریدیم او را از نطفه پس ناگهان او
 جدا کند ایست هویدا ۲۸

فَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا مَرَّةٌ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ نَسْجَانِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَالَّذِي تَرْجَعُونَ ۝ سُبْحَانَ الصَّافَاتِ وَتِلْكَ أَمَانَةُ اللَّهِ تَمَانُونَ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَالصَّافَاتِ صَفَا ۝ فَالْزَاجِرَاتِ زَجْرًا ۝ الْخَازِنَاتِ حَيْثُمَا ۝

دزد برای ما مثلی و فراموش کرد افرینش خود را گفت کیست که زند میکند استخوانها را و آنها پوشیده شده است ۱۰ بگوید زند میکند آنها را آنکه بدیدگوشان اول بار و او بهر افرینش داناست ۱۱ آنکه کرد انید برای شما از درخت سبز انش را انگاه شما از ان میافروزید ۱۲ یا و نیست آنکه افرید اسماءها و زمین را و توانا بر آنکه بیا فریند ما نشانیان را اری و اوست افرینند دانان ۱۳ نیست فرمان او و هرگاه خواهد چیزی را مگر آنکه گوید مرا و آنکه بشو پس میشود ۱۴ پس منزه است آنکه بدست اوست پادشاهی هر چیز و بسوی او باز گردید میشود ۱۵

سوره صافات یکصد و بیست و یکمین سوره است

نام خدای بخشاینده مهربان
 بصف زدگان صف زدنی آپس زجر کنندگان زجر کردنی ۱ کس نداشت کنندگان
 ذکر را ۲ بد رستی که اله شما هرینه یگانه است ۳ پروردگار اسماءها و زمین و آنچه
 میانهاست و پروردگار مشرقهاست ۴ بد رستی که ما اراستیم اسمان فردی که
 را بر توری که ستاره گانست ۵ و نگاه داشتی زهر شیطان سر کشی ۶ که گوش نتواند
 داشت بسوی کلام اشرف فرشتگان که در مقام برترند و تیر شهاب زده میشوند از
 هر جانی برای راندن ۷ و مرا ایشانراست عذاب دایمی ۸ مگر آنکه بد زدی و بود زدی
 پس از پی در آید او را تیراتش درخشند ۹ کس طلب بیان کن از ایشان که آیا ایشان
 ترند بخلفت یا آنانکه افریدیم بد رستی که ما افریدیم ایشانرا از کل چسبند ۱۰ بلکه تعب کرد
 و استمر می کنند و چون بند داده شوند بند نگیرند ۱۱ و چون ببینند ایاتی را استعجز کنند
 ۱۲ و گویند نیست این مگر جادوی هویدا ۱۳ آیا چون میبریم و باشیم خلاء و استخوانها
 آیا بد رستی که ما هرینه برانگخته شد کاینه ۱۴ آیا و پدران پیشینیان ماء آب بگویند
 و شلید خواران ۱۵ پس نیست این مگر یک فریاد پس ناگهان ایشانرا نظر نمایند ۱۶ و گویند ای و ابرای این روز
 جزا ۱۷ این روز حکم است که بود که بان تکذیب نمودید به جمع آورید نا نیرا که ستم کردند و زنان ایشانرا و
 آنچه را بود که میرستید ۱۸ از غیر خدا پس ده تا کنید ایشانرا بسوراه دوزخ ۱۹ و باز در ایشانرا بد رستی
 که ایشان سوال کرده شد گانند ۲۰ چیست مر شما را که یاری یکدیگر نمیکنید ۲۱

فَالْأَلْبَابِ ذُكُرًا ۝ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ أَحَدٌ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ النَّارِ لِلشَّارِقِ هَ إِتَارَتَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا نِزِينَ أَنْكَوَا كِبَ وَخَفِظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا يَسْتَمْعُونَ إِلَى الْإِلَٰهِ إِلَّا تَعْلَىٰ وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ رَأْيٍ دُخْرًا ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ أَلَمْ يَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝ فَاسْتَقَمُّرْهُمْ أَمْ شَدَّ خَلْقًا أَمْ مِنْ خَلْقِنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ نُجُودًا وَتَسْخِرُونَ وَإِذَا دُكِرُوا لَا يَدْكُرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُ يَسْتَعْجِرُونَ ۝ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَعِزَّازٌ مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا نَبْعَوْنُونَ ۝ أَوَابًا وَكُنَّا إِلَّا وَكُنَّا ۝ قُلْ قَوْمِ إِنَّمَا دُكِرُوا بِكُمْ آيَاتِي أَنْتُمْ وَحِجْرُونَ ۝ فَاذْكُرُوا أَنْتُمْ نِعْمَتَكُمْ إِنَّا كُنَّا قُلُوبًا ۝ وَكُنَّا قُلُوبًا ۝ هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ احْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَرْوَاحَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَتَقْوَاهُمْ إِنَّا نَسْأَلُكُمْ عَنْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

الصفات

PLA

التحزُّو بِلَيْتِ سَيِّمِ

عَلَىٰ نَوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا لَنَذْكُرُ
بَشَرًا مِّنْ قَبْلِكَ ۝ إِنَّهُ يَرِيعُنَا
الْمُؤْمِنِينَ ۝ لَقَدْ أَخْرَقْنَا الْكَافِرِينَ ۝
وَإِنْ مِنْ شَيْعَتِهِ لَا يُرْهِمُهُمْ ۝ إِذْ
جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ لَقَدْ
كَانَ مِنْ قَوْمِهِ مَا إِذَا تُعِيبُوا
أَيُّكُمُ الْإِثْمَ دُونَ اللَّهِ تَوِيدُونَ
عَمَّا ۝ فَمَا آتَيْنَاكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
فَنَسْتَرْفِضُكَ فِي الْمُنُورِ ۝ فَقَالَ
إِخْلُصْ لِي ۝ قُولُوا عَمْدِيرِينَ
۝ قَرَأَ الْكِتَابَ ۝ قَالَ أَلَا
تَأْتِي السَّحَابُ مَلَكُوتًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنْظُرُونَ
۝ قَرَأَ عَلَيْهِمْ خُبْرَ بَابِ الْيَمِينِ ۝
فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوفُونَ ۝ قَالَ
أَتَعْبُدُونَ مَا تَخْلُقُونَ ۝ وَاللَّهُ
خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ تَالُوْا
أَبْنَاءَ اللَّهِ بَشَارًا فَاَلْقَوْهُ فِي الْحَيِّمِ
۝ فَأَنذَرُوْهُ كَيْدًا فَجَعَلَهُمُ
الْأَسْفَلَينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ
إِلَىٰ رَبِّي سَهِدِينَ ۝ رَبِّ
هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝
فِيْلَامِ حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مِنْهُ
السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ ۝ إِنِّي ذَاهِبٌ فَانْظُرْ مَا
تَرَىٰ ۝ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ
سَجْدًا ۝ فَنَسَاءَ اللَّهُ مِنْ بَصَائِرِ بَنِي

باران گویا که آن سرهای شیاطین است ۵ پس بد رستی که ایشان هراینه خوردند
 گانند از آن پس پر کنند گانند از آن شکها را ۶ پس بد رستی که مرایشانراست بر
 هراینه امیر شی از آب جوشان ۷ پس بد رستی که بازگشت ایشان هراینه بسوی دوزخ
 است ۸ بد رستی که ایشان یافتند پدران خود را کراهان ۹ پس ایشان بر اثرهای
 ایشان بشتاب میروند ۱۰ و هراینه تحقیق کراه شدند پیش از ایشان بدیتر
 پیشینیان ۱۱ و هراینه بحقیقت فرستادیم در میان ایشان ترسانندگان را ۱۲
 پس نظر کن که چگونه باشد عاقبت ترسانیده شدگان ۱۳ مگر بندگان خدا که
 خالص گردانیده شدند ۱۴ و هراینه بحقیق خواند ما را نوح پس هراینه نیت
 حاجت کند گانیم ۱۵ و نجات دادیم او را و اعلمش را از اندوه بزرگ ۱۶ و گواهی بدی
 شد او را از آنها باز ماندگان ۱۷ و باقی گذاشتیم بر او در آخرین ۱۸ سلام است بر
 نوح در جهانیان ۱۹ بد رستی که ما همچنین با او می دهیم نیکوکاران را ۲۰ بد رستی
 که او از بندگان ما است که مؤمنانند ۲۱ پس غرق نمودیم دیگران را ۲۲ و بد رستی که
 از پیروان اوشتا برهیم ۲۳ چون آمد پروردگار خود را با دلی سلامت ۲۴ و چو رفت
 بریدر نمود و گروه خود را چه چیز را میپرستید ۲۵ آیا از روی دروغ الهانین را غیر از
 خدا میخواهید ۲۶ پس چیت گان شما بر پروردگار عالمیان ۲۷ پس نکرست نکرست
 دستارگان ۲۸ پس گفت بد رستی که من بیدارم ۲۹ پس عرض کردند از او پشت
 کنندگان ۳۰ پس میل کرد بسوی الهان ایشان پس گفت ای اچو انمچو رید ۳۱ چیست
 مر شما را که سخن نمیکوید ۳۲ پس میل کرد بر ایشان زنی بدست راست ۳۳ پس
 روی کردند بسوی او که میشتافتند ۳۴ گفت ایامی پرستید آنچه را میترسید ۳۵ و
 خدا افزید شما را و آنچه را که میسازید ۳۶ گفت شما کنید برای او بنائی پس بنید
 او را و آتش ۳۷ پس خواستند با او مگر برایش گردانیدیم ایشانراست ترینان ۳۸
 و گفت بد رستی که من روانه ام بسوی پروردگارم زود باشد که هدایت کند مرا ۳۹
 پروردگار من بخش مرا از شایستگان ۴۰ پس بشارت دادیم او را پس بر دبار ۴۱ پس
 چون رسید با او سخن گفت ای پسر که من بدیدم در خواب ۴۲ که من در میانم ترا پس
 بنکر می بینی ۴۳ گفت ای پدر من بکن آنرا که فرموده زود با کنه پسر اگر خواهد خدا از صبر کند ۴۴

فَبَدَّلْنَا بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۚ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۚ وَرُسَلْنَا إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ وَيَزِيدُونَ ۚ فَأَمَّا مَنَعْنَاهُمْ
 إِذْ جَاءَهُمْ فَاسْتَفْتِهِمْ الرِّبَّكَ النَّبَاُ وَنَحْنُ الْمُنْكَرُ ۚ إِنَّا وَهَمُّ شَاهِدُونَ ۚ ۱۵۲ إِلَّا أَنَّهُمْ مِنْكُمْ لَيَقُولُونَ
 وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۚ ۱۵۳ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۚ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۚ ۱۵۴ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۚ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
 مُّبِينٌ ۚ ۱۵۵ فَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتِنَا فَتَبَيَّنَ الْخُبْرُ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجِنَّةَ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُخَضَّرُونَ ۚ ۱۵۶ سُبْحَانَ
 الْحَمْدِ ۚ ۲۸۰

عَمَّا يَصِفُونَ ۚ ۱۵۱ الْإِلَهِاءِ دَاخِلِ
 الْمُخْلِصِينَ ۚ ۱۵۲ فَانْكَرُوا مَا
 تَعْبُدُونَ ۚ ۱۵۳ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
 بِفَاتِنِينَ ۚ ۱۵۴ إِلَّا مَنْ هُوَ صَا
 الْحَكِيمِ ۚ ۱۵۵ وَمَا مِنَّا إِلَّا الْقَمَامُ
 مَعْلُومٌ ۚ ۱۵۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ
 ۚ ۱۵۷ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَجِبُونَ ۚ ۱۵۸
 وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ كَوَاثِرٌ
 عِنْدَ نَاذِرٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۚ ۱۵۹
 لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۚ ۱۶۰
 فَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْهُ لَعَلَّكُمْ
 وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا
 الْمُرْسَلِينَ ۚ ۱۶۱ إِنَّمَا لَهُمْ فِي الْغُثَا
 ۱۶۲ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ
 ۱۶۳ فَقَوْلْ عَمَّا هُمْ فِيهِ حَبِيرٌ ۚ ۱۶۴
 وَأَبْصِرْ هُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ۚ ۱۶۵
 أَفَعَذَابُنَا لَيْسَ أَشَدَّ لَكُمْ ۚ ۱۶۶ أَفَإِذَا
 نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ النَّارِ ۚ ۱۶۷
 ۱۶۸ وَتَوَكَّلْ عَمَّا هُمْ فِيهِ حَبِيرٌ ۚ ۱۶۹
 وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ۚ ۱۷۰
 سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
 ۚ ۱۷۱ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ ۱۷۲
 سُورَةُ غَمَامٍ ثَمَانُونَ آيَةً
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 م ۱ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۚ ۱

پس نكندیم اور اجھڑای خالی از درخت و گیاه و او بیمار بود ۱۶۶ و رویانیدیم بر با
 لای سر و درختی زکد و ۱۶۷ و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا زیاده می آمدند ۱۶۸
 پس ایمان آوردند پس گامران گردانیدیم ایشان را تا وقتی ۱۶۹ پس طلب بیان کن از ایشان که
 پروردگار تراست دختران و مرایشان تراست پسران ۱۷۰ یا بیا فریدیم فرشتگان را دختران
 و ایشان بودند حاضران ۱۷۱ آگاه باش بدرستی که ایشان از دروغ گویشان هرینه
 میگویند فرزندان و درده خدا و بدرستی که ایشان هرینه دروغ گویند ۱۷۲ آیا بر
 کردید دختران را بر پسران ۱۷۳ چیست مر شمارا چگونه حکم میکنید ۱۷۴ آیا پس آگاه نمیکردید
 یا مر شمارا است حجتی روشن ۱۷۵ پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راست گوینان
 ۱۷۶ و گردانیدند میان او و میان جنیان نبی و هرینه بتحقیق که دانسته اند جنیان
 که ایشان هرینه حاضر کرده شد گانند ۱۷۷ منزهست خدا از آنچه وصف میکنند ۱۷۸
 مکرندگان خالص گردانید شد خدا ۱۷۹ پس بدرستی که شما آنچه میپرستید ۱۸۰
 شما برا و تباہ کنندگان ۱۸۱ مکرکی را که او در آیند دوزخست ۱۸۲ و نیست از ما مکر
 مرا و اجایست معلوم ۱۸۳ و بدرستی که ما هرینه صف زده گانیم ۱۸۴ و بدرستی که با
 هرینه تسبیح کنند گانیم ۱۸۵ و اگر چه بودند که هرینه میکنند اگر آنکه نزد ما بود ذکر و پیشین
 ۱۸۶ هرینه بودیم بندگان خالص گردانید شد خدا ۱۸۷ پس کافر شدند بان پس زود باشد
 که بدانند ۱۸۸ و هرینه بتحقیق که پیش گرفته گفتار ما بر بندگان ما را که فرستاده شده اند
 ۱۸۹ بدرستی که ایشان البته ایشان نصرت داده شد گانند ۱۹۰ و بدرستی که لشکر ما را
 ایشان غلبه نمایند گانند ۱۹۱ پس و بگردان از ایشان تا هنگامی ۱۹۲ و بینا کن ایشان را پس
 زود باشد که ببینند ۱۹۳ یا پس بعد از ما شتاب سینه آیند ۱۹۴ پس چون فرو داید بفضای
 ایشان پس بد باشد صباح بیم داده شد گان ۱۹۵ و و بگردان از ایشان تا هنگامی ۱۹۶
 و بین پس زود باشد که ببینند ۱۹۷ منزهست پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه میکنند
 ۱۹۸ و سلام بر فرستاده شد گان ۱۹۹ و سیاسی مر خدا تراست که پروردگار عالمی است ۲۰۰

سوره هشتاد و هشت ایدوان کی است

بسم الله الرحمن الرحيم
 ص ۱ بقرآن صاحب ذکر بلکه انسان

که کافر میزند

كُفِرُوا فِي غَنَةٍ وَشِقَاقٍ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَفَنَادُوا وَآوَلَاتٍ حِينَ مَنَاصِرٍ ۚ وَحُجِّبُوا ۚ إِنَّ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۖ أَجَعَلِ الْآلِهَةَ إِنِهَا وَاحِدٌ وَإِن هَذَا إِلَهٌ غَيْبٌ ۖ وَأَنطَلَقُوا لَدُنْهُمْ أَن يَفْتِنُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِن هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۚ ۛ أَنزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ لَمْ يَكُن فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَدُوُّ قَوَاعِدِ ۚ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۙ أَمْ لَهُمْ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا

الجن وبليت وسير

ص ۲۸۱

ص

فِي الْأَسْبَابِ ۚ أَجَدُّ مَا هُنَاكَ
مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْرَابِ ۚ أَكْذَبَتْ
قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنٌ
ذُو الْأَوْتَارِ ۚ وَثَمُودٌ وَقَوْمٌ كُوطٍ
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْرَابُ ۚ
إِن كُنتُمْ إِلَّا كَذَّابًا فَاسْلُكُوا
عِقَابِ ۚ ۛ وَمَا يَنْظُرُ هُمُودٌ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَفَاقَ
ۛ ۛ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قُلُوبَنَا
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۚ ۛ أَصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ ۚ وَادْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُدَ ۚ إِنَّا لَا يَدْرِيهِ أَوَّلُ آبٍ عَا
سَحَرْنَا الْأَجْبَالَ مَعَهُ يُجِبُّ بِالْعَمِيِّ
وَالْأَشْرَاقِ ۚ ۛ وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةً
كُلُّ لَهْ أَوَّلُ آبٍ ۚ ۛ وَشَدَّ دَنَا
مُلْكُهُ وَاتَّيَّنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ
الْخِطَابِ ۚ ۛ وَهَلَّا أَتَاكَ نَكْوَا
الْخَصْمِ إِذْ تَسُوَّرُ الْأَحْرَابُ ۚ ۛ إِذْ
دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا
لَا خَفَافَ خَصْمَانِ بَنِي بَعْضُنَا عَلَى
بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِنُحْيٍ وَلَا
تُسْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ
ۛ ۛ إِنَّ هَذَا بَيْنِي لَكُنْ تَسْعُ وَتَسْعُونَ نَجَّةً وَلِي
بَحْمَةً وَاحِدَةً فَقَالَ الْغُلَبِيهَا وَ
عَرَفِي فِي الْخِطَابِ ۚ ۛ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمْتَ سُؤَالَ قَهْمِكَ إِلَىٰ صُلَاحِي

که کافر شدند و در سرکشی و مخالفت با ما که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از قرنی پس
نذا کردند و نبود هنگام کریز ۳ و عجب داشتند که آمد ایشان را ایم نمایند از ایشان گفتند
کافران این جاد و کریست بسیار دروغ گو ۴ یا گردانید ایشان را یک اله بد رستی که این
هر این چیز نیست عجیب ۵ و رفتند انجماعت از ایشان که راه روید و صبر کنید بر الهان
خود بد رستی که این هر این چیز نیست که خواسته میشود و کشیدید این را در کیش آخرین
نیست این مکر دروغ بافتی ۶ یا فر فرستاده شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در
شکند از ذکر من بلکه هنوز نخشیده اند عذاب مرا ۷ یا نزد ایشان است خزانه های رحمت
پروردگار تو که از چند بخشیده است ۸ یا مرا ایشان را است پادشاهی آسمانها و زمین
و آنچه در میان آنهاست پس باید که بالا روند در سببها ۹ شکری اند که در انجا
شکسته شده از کرده ها ۱۰ تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون و
میهمانها ۱۱ و ثمود و قوم لوط و یاران ای که ایشانند گروه های دشمنان نبودند هیچیک
مکرانکه تکذیب کردند رسولان را پس واجب شد عقوبت من ۱۲ و انتظار نمیبرند اینها
مکریک فریاد را که نیست مرا از هیچ برکشتی ۱۳ و گفتند پروردگار ما تعجیل کن
برای ما بجزه ما را پیش از روز حساب ۱۴ صبر نما بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود را
که صاحب قوت بود بد رستی که او بود بازگشت نمایند ۱۵ بد رستی که ما سحر
کردیم کوهها را با او تسبیح میکردند در شبانگاه و وقت بر آمدن آفتاب ۱۶ و برگردان
را جمع کرده شده همه بودند مرا و راجوع کنند ۱۷ و سخت گردانیدیم پادشاهی او
را و عطا فرمودیم او را حکمت و تمیز گفتگو ۱۸ و یا آمد تو را خبر خصمی کننده وقتی
که در آمد نذازد تو را عبادت خانه ۱۹ هنگامی که داخل شدند بر داود پس برسید
از ایشان گفتند مترس و خصمیم که ستم نموده بعضی ما بر بعضی پس حکم نمائید
ما بحق و جور مکن و هدایت نمائید ما را بر راه میانه ۲۰ بد رستی که این برادر منست
مرا و را نود و نه میشناسی و مراست یک میشناسی بگردان مرا کفیلان و غالب

آمد بر من در گفت و گو ۲۱ گفت هر این که ستم

کرده بر تو بخواستن میشنوی

بجوی میشمهای

وَأَن كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَانَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۚ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَأَن لَّهٗ عِندَنَا زُكُوفٌ وَحُسْنُ مَّآبٍ ۚ ٢٤ يَادَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا سَوَّاءُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ ٢٥ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۚ ٢٦

ص

۲۸۲

الجزء بیست و سیم

تَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُسْدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ تَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۚ ٢٨ كِتَابُ أَنْزِلْنَاهُ
إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّدُبُرِ وَإِيَّاهُ وَ
لِيَذْكُرُوا الْأَلْبَابَ ۚ ٢٩ وَ
هَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أَتَوَّابٌ ۖ ٣٠ اذْخُرْ عَلَيْهِ بِالْقَبْرِ
الصَّافِيَاتُ الْجِيَادُ ۚ ٣١ فَقَالَ إِنِّي
أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ مِمَّنْ ذَكَرْتُ
حَتَّى تَوَارَتْ بِأَحْجَابٍ رُّدُومًا
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَكَأَنَّمَا
أَمْ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَآلَقَيْنَا
عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ
٣٢ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَّا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِّنْ عِندِي إِلَهًا
الْوَهَّابُ ۚ ٣٣ فَخَرَّ نَا لَهُ التَّجْرِ
بِأَمْرِ رُحَاءٍ حَيْثُ أَصَابَ ٣٤
وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ سَاءَ وَغَوَّاصٍ
وَأَخْرَجْنَاهُ مِّنْ فِي الْأَصْفَادِ ٣٥
هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٦ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا
زُكُوفًا وَحُسْنُ مَّآبٍ ٣٧ وَاذْكُرْ
عَبْدَنَا إِيَّوْبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي
مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ
٣٨ أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَٰذَا مَغْتَرَلٌ
بَارِدٌ وَشَرَابٌ ٣٩

خود بد رستی که بسیار از با هم میخستگان هرینه ستم میکنند بعضیشان بر بعضی
مکرر آنانکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را و اندکند ایشان و گمان
کرد داود اینکه ما از موده ایم او را پس طلب مرزش نمود از پروردگار خود و بر و افتاد
رکوع کند و باز گشت نمود ۲۳ پس مرزیدیم برای او و انرا و بد رستی که مرا و راست
نزد ما هرینه قری و نیگوئی باز گشت ۲۴ ای داود بد رستی که ما کردانیدیم ترا چنان
در زمین پس حکم کن میان مردمان بر راستی و پیروی مکن خواهش خود را پس گمراه کند
ترا از راه خدا بد رستی که آنانکه گمراه میشوند از راه خدا مرا ایشانراست عذاب سخت
سبب فراموش کرد نشان روز حساب را ۲۵ و نیا فریدیم آسمان و زمین و آنچه را در میان
آن دو است بموده ۲۶ این گمان آنانست که کافر شده اند پس وای مرا نا نرا که کافر
شده اند از آتش ۲۷ ایامی کردانیم آنرا که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته
را ما نند تباها گاران در زمین یا میگردانیم بر هر کار از ما نند بد گاران ۲۸ کتابیست
که فرو فرستادیم انرا بسوی تو برکت داده شده تا تأمل کنی اینها را و ناپند گیرند
صاحبان خردها ۲۹ و بخشیدیم مرد او را سلیمان خوب بنده بود بد رستی که او باز
گشت نماینده است ۳۰ چون عرض کرده شد بر او بوقت پسین اسبان تمام سم دو پا
و یک دست و کناره یک دست ایستاده تیز رو ۳۱ پس گفت بد رستی که من دوست داشتم
دوستی اسبان از یاد پروردگار خود تا نگاه که پوشیده شد پیرده شب برگردانیدند
را بر من پس شروع نمود در مسخ کردن بسا آنها و کردند آنها ۳۲ و هرینه بتحقیر از مودیم سلیمان را
و افکندیم بر کرسیش جسدی پس رجوع کرد ۳۳ گفت پروردگار من بیامرز مرا و بخش
مرا پادشاهی که نذر دهمی پس از من بد رستی که تو توئی بخشاینده ۳۴ پس مسخر
کردانیدیم برای او باد را که میرفت بفرمان او بزمی بفرجا که میخواسته ۳۵ و دیوانها را
هر بنا کننده و غوص نماینده راه ۳۶ و دیوان دیگر با هم قرین کرده شده در زنجیرها این عطا
ماست پس احسان کن یا باز دار بد و حساب ۳۷ و بد رستی که مرا و راست نزد ما
هرینه مرلای و نیگوئی باز گشت ۳۸ و یاد کن بنده ما ای تو بر اچون خواند پروردگار
خود را که مس کرد مرا شیطان برنج و عقوبتی ۳۹ بزن پای خود را این آب غسل
کردن است سرد و آشامیدنی ۴۰

و بخشیدیم

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَىٰ لِأُولَىٰ الْأَلْبَابِ ۝۴ وَخَذَ بِيَدِكَ صِغْتًا فَأَضْرَبَ بِهَا وَلا تَحْنَتِ إِنَّا وَجَدْنَاهَا فَاكِهَةً
نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝۵ وَذَكَرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝۶ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرْنَاهَا
الذَّارِعِينَ ۝۷ وَإِنَّا لَنُحْيِي الْمَيِّتِينَ الْأَخْيَارِ ۝۸ وَذَكَرْ إسماعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۝۹ هَذَا ذِكْرُ الْقَوَّاتِ لِلْمُتَّقِينَ
الْحَسَنَ مَا بَ ۝۱۰ جَنَاتٍ عِدْنٍ مُّقْتَصَّةٍ لَهُمْ الْأَبْوَابُ ۝۱۱ مُكْثَبِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۝۱۲ وَعِنْدَهُمْ
الْمُحْرَقَاتُ وَالْطَّرِيقُ وَالْأَنْبَارُ ۝۱۳

فَصِرَاتِ الطَّرِيقِ أَشْرَابٌ هَذَا
مَا تَوَعَّدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ إِنَّ
هَذَا لَرِزْقُنَا لَهُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ هَذَا
وَأَنَّ لِلطَّائِفِينَ شَرَابٍ هَذَا
يَصْلَوْنَ فِيهَا فِي مَرْجَاتِهِمْ هَذَا
فَلْيَذُوقُوا هَبْهُمُ وَعَسَاءُ هَذَا
مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَاحٌ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ
مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ مَأْلُوا
النَّارَ هَذَا قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْحَبًا
بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ تَمَوَّهْتُمْ لَنَا فَهَبْ
الْقَرَارُ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ قَدْ تَمَنَّيْنَا
هَذَا قَرْدُهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ
هَذَا وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا
كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ هَذَا
الْمُحَذَّذُنَّ هُمْ سَخِرُوا مِنْهُمْ
الْأَبْصَارُ هَذَا إِنَّ ذَلِكَ لَنُحْصِيهِمْ
أَهْلُ النَّارِ بِهِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
وَمَا مِّنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
أَوَّابٌ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا الْعَرْشُ الْفَعَّارُ هَذَا قُلْ هُوَ
نَبِيُّ عَظِيمٍ هَذَا أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ
هَذَا مَا كَانَ لِمَنْ عَلَّمَ بِالْمَلَاءِ
الْأَعْلَىٰ أَنْ يَخْتَصِمُوا لَهُ هَذَا إِنَّ يَوْمَئِذٍ
إِلَى الْأَعْمَاءِ أَنَا نَذِيرٌ هَذَا
إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقُ
بَشَرٍ مِّن طِينٍ هَذَا

و بخت دیدیم و را کسانش را و مانند ایشان را با ایشان رحمتی از ما و اگر چه صاحبان خرد
را و فرا گیرید دست خود دسته خوب باریکی پس بزرگان و خلف قسم مکن بد رستی که
ما یافتیم و را اشکیا نیگویند بود او بد رستی که او باز گشت نماینده بود و یاد کن
بندگان ما را ابرهیم و اسحق و یعقوب را صاحبان قوت و دید ها سعادتی که ما
خالص کرد اندیم ایشان را بخصیصتی بیغش که یاد انراست و بد رستی که ایشان نزد ما
هر اینه از بزرگیدگان خوبانند و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذا الکفل را و همه از نیکانند
این ذکر است و بد رستی که هر پرهیزگار از اهراینه نیکوی باز گشت است و هشتم های
جای قامت دایمی گشوده شده برای ایشان در ها و نکیه زدگان در آنها میفرستند و
میوه بسیار و اشامیدنی و نزد ایشانند زنان از غیر کونه نظرهاست به اینست آنچه
وعد داده میشود برای روز حساب و بد رستی که این روزی ماست نیست مرا و راهی
با خور سیدی و اینست و بد رستی که هر سرکش از است هر اینه بدی باز گشت و
دوخ در آیند در آن پس بد بستر است و اینست پس باید بچشید از آب است جوشان
و چو کیست متعقن و دیگری از جنس آن که انواع است این گروه در آمده گانند با شما را
مبارک ایشان را بد رستی که ایشان در آمدگان در آتش اند و گفتند بلکه مبارک است شما را
شما پیش فرستادید از برای ما پس بد قرار گاه است گفتند پروردگار ما کسی که پیش فرستاد
برای ما این را پس بفرست او را عذابی دو چندان در آتش و گفتند چیست ما را که نمی بینیم
مردان را که بودیم که می شمر دیم ایشان را از بزرگان آیا اگر قیم ایشان را با ستم را یار کردید از
ایشان دید ها و بد رستی که این هر اینه خواست که محاصره اهل آتش است و بگونه ام من
مکنیم نماینده و نیست الهی مگر جذای یگانه قهر کنند و پروردگار را سمانها و زمین را بجز
میان آنهاست از چند امر زکار و بگو آن خبر است بزرگ و سعادتی که شما از آن اعراض کنید
و نبود مرا هیچ دانشی بزرگان محل بالا تر هنگامی که مجادله می نمودند و و کمی نیامده
بسوی من بجز آنکه منم بزم نماینده اشکار و چون گفت پروردگار تو مر فرشتگان را
بد رستی که من بدید او را

ام رادی را
از کل

من بعد خلق في ظلمات ثلاث ذكركم الله ربكم له الملك لا اله الا هو فاني تصفون ع ان تكفروا فان الله غني عنكم ولا يرضى لعباده الكفر وان تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر اخر من قولي ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون ١٧ انه علم بدار الصدور ١٨ وادامس الانسان ضرر عاربه منيب اليه ثم اذا حوله نعمة منه نسي ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل الله اندادا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك من اصحاب النار ١٩ امن هو قانت انا الليل ساجدا وتامنا يحذر الاخرة ويحيا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك من اصحاب النار ١٩

زمر ٢٦٥ الجذبيست وستم

رحمة ربه قل هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالباب ٢٠ قل يا عبادي الذين امنوا اتقوا ربكم للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة وارض الله واسعه انما يوفي الصابرون اجرهم بغير حساب ٢١ قل اني امرت ان اعبد الله مخلصا له الدين وامر بان اصون اول المسلمين ٢٢ قل اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم ٢٣ قل الله اعبد مخلصا له ديني فاعبدوا ما شئتم من دونه قل ان اخير من الدين خسر وانقسم واهلهم يوم القيمة الا ذلك هو خسران المبين ٢٤ لهم من قويم ظلل من النار ومن تخمتم ظلل ذلك يخوف الله به عباده يا عباد فاتقون ٢٥ والذين اجتنبوا الطاغوت ان يعبدوها وانا بوا الي الله لهم البشر فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون حسنة اولئك الذين هدى الله واولئك هم اولوا الالباب ٢٦ امن حق عليه كلمة العذاب انك تتقون ٢٧ في النار ٢٨

از بعد فریشتی در تاریکهای سه گانه ایست خدا که پروردگار شماست مرا و راست یار شاهی نیست الهی مگر او پس گجا بر گردانید میشوید ۱ اگر کارشود پس بدستی که خدا بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر سپاس گذاریدی پسندد انرا برای شما و بر نمی دارد گناه کاری بارگناه دیگر بر این سوی پروردگار شماست بازگشت شما پس خبر کند شما را بآنچه بودید که میکنید ۲ بدستی که او داناست بآنچه در سینهاست ۳ و چون رسدادی را اگر ندی بخواند پروردگار خود را باز گردنده بسوی او پس چون عطا فرماید او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را بود که میخواهد بان از پیش و گردانید برای خدا همتا ناکراه کند از راه او بگو بهره جو بکفر خود اندک بدستی که توازیاران اتشی ۹ آیا انکه او عبادت کند است در اوقات شب سجد کند و ایستاده میرسد از آخرت و امید میدارد بخشایش پروردگار خود را بگو یا یکسانند انانکه میدانند و انانکه نمیدانند جز این نیست که پسند میکنند صاحبان عقل ۱۰ بگوای بندگان من که ایمان آوردند بپرسید از پروردگار خود برای انانکه نیکی کرده اند در این دنیا نیکو نیست و زمین خدا فرخست جز این نیست که تمام داده شود بشکیایان مرد ایشان را بشمار ۱۱ بگو بدستی که مرا بپرسد که پرستم خدا را حال انکه خالص دارند ام برای و دین را و فرموده شده ام که باشم اول عباد ۱۲ بگو بدستی که من میرسم اگر نا فرمانی نمایم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ ۱۳ بگو خدا را میپرستم خالص گردانند برای و دین خود را پس پرستید آنچه را خواهید از غیر او بگو بدستی که زیانکاران انانند که زیان کردند خودشان را و کسانشان را در روز قیامت اگاه باش که انست ان زیان هویدا ۱۴ مرا ایشانراست از بالایشان سایبانها از آتش و از زیر ایشان سایبانها انست که میرساند خدا بان بندگان خود را ای بندگان من پس بپرسید از من ۱۵ و انانکه دوری کنید از طاعت که پرستند انرا و باز گردیدند بسو خدا مرا ایشانراست مرده پس مرده بندگان مرا ۱۶ انان که میشوند سخن را پس پیر میکنند نیکوترین انرا انها ایند انانکه هدایت کرده ایشانرا خدا و انها ایشانند صاحبان عقلها ۱۷ آیا پس کسی که لازم شد براو سخن غذا یا

پس تو میرهانی کسی را که در آتش ۱۸

لكن الذين اتقوا ربهم لهم عرف من فوقها عرف مبدية تجزي من تحتها الانهار وعنده الله لا يخلف الله الميعاد ١٩ القرآن الله انزل من السماء ماء فسلكه ينابيع في الارض ثم يخرج به ذرعا مختلفا الوانه ثم يخرج فتريه مصفرا ثم يجعله حطاما ارج في ذلك الذكري لا ولي الا كتاب به امن شرح الله صدره للاسلام فهو على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله اولئك في ضلال مبين ٢١ الله نزل احسن الحديث كتابا متشابها مما في انفسهم منه جلود الذين يحشون ربهم ثم نزلن

جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله ذلك هدى الله يهدي به من يشاء ومن يضل الله فانه من هاد ٢٢ امن يتقي وجهه سوء العذاب يوم القيمة وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون ٢٣ كذب الذين قبلتم فاتهم العذاب من حيث لا يشعرون ٢٤ ناداهم الله الخزي في الحياة الدنيا والعذاب الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ٢٥ ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل لعلمهم يتذكرون ٢٦ قرانا عربيا غير ذي عوج لعلهم يتقون ٢٧ الله مثلا لرجل اذ فيه شركاء من مشا كيون ورجلا سلا الرجل مل يستويان مثلا الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون ٢٨ انك ميت وانهم متيون ٢٩ ثم انكم يوم القيمة عند ربكم تخضعون ٣٠ قرانهم من كذب على الله و كذب بالصدق اذ جاءه البس في جهنم مثوى للكافرين ٣١ والذين جاءوا بالصدق وصدق به اولئك هم المتقون ٣٢ لهم ما يشاؤون عند ربهم ذلك جزاؤ الحسنين ٣٣

ليكن انا نكه ترسيد نداد پروردگار خود را ایشانراست غرضهای که از بالا ای نهاست غرضهای بنا نهاده شده میرود از پر اینها جوینها وعده کردن خداست خلاف نمیکند خدا وعده را ١٩ ایان دیدی که خدا فر و فرستاد از آسمان ای و پس در آورد از آب چشمه ها در زمین پس بیرون می آورد بان گشت را که کونا کونیست رنگهای آن پس خشک شود پس بدنی آنرا زرد شده پس میگردانند آنرا که کست درین آباد و سستی که در این هر اینه پند نیست مرصاحبان خرد هارا ٢١ ایان پس انا نکه کشاده کرده خدا سینرا و را برای اسلام پس او بر نور نیست از پروردگار خود پس و انا نکه کشاده شده است دلای ایشان از یاد خدا آنها در کسرا هی اند هویدا ٢٢ خدا فر و فرستاد نیکو تر گفتار کتاب را ما اند هم دود و شده میبرد از آن پوستهای انا نکه میترسند از پروردگار خود پس نرم میگردد پوستهای ایشان و دلها ایشان بسوی ذکر خدا این هدایت خداست که هدایت میکند بان کسی را میخواهد و کسی را که کسرا کند خدا پس نیست مر و انا نکه کشاده شده است که کاه دارد روی خود را از بدی عذاب روز قیامت و گفته شود مرستم کارانرا که بچشید آنچه را بودید که کسب میگردید ٢٣ تکذیب کردند انا نکه بودند از پیش ایشان پس آمد ایشانرا عذاب از جانی که نمیدانستند ٢٤ پس چشاند ایشانرا خدا خوری در زندگانی دنیا و هر اینه عذاب اخوت بزرگتر است اگر هستند که بدانند ٢٥ و هر اینه بتحقیق زدیم برای مردمان در این قران از هر مثلی شاید که ایشان پسند گیرند ٢٦ قران عربی که نیست صاحب کجی شاید که ایشان بهره یزنند ٢٧ زد خدا مثلی هر دیرا که در او چند شریک خا الهی دیگر باشند و مردی را که خاص باشد برای مردی ایای یکسانند در مثل ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان نمیدانند ٢٨ بد رستی که تو خواهی مرد و بد رستی که ایشان خواهند شد مردگان ٢٩ پس بد رستی که شمار روز قیامت نزد پروردگارتان خاصه خواهید کرد ٣٠ پس کیست ستم کارتر از انا نکه دروغ بست بر خدا و دروغ انگاشته راست را چونکه آمد و را ایان نیست درد و زخم مگان مر کارانرا ٣١ و کسی که او در راسته را و تصدیق نمود بان آنها ایشانند پر هیز کاران ٣٢ مر ایشانرا آنچه میخواهند نزد پروردگار ایشان اینست جزای نیکو کاران ٣٣

میرود

لِيَكْفُرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ عَمَّ الْيُسُفُّ اللَّهُ بكَافٍ عَبْدًا وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۚ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۚ قَدْ يَأْقُومُوا أَعْمَالَهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ إِنْ أَمِلْتُمْ فَتُوفَّ قَعْلُونَ

انجز و بیست و چهارم

۲۸۲

نور

۱۱۱ من یاتیه عذاب یخزیه و یجلی
علیه عذاب مقیم ۱۱۲ انا انزلنا
علیک الکتاب للناس بالحق و
انهد فی نفسیه و من ضل فاما
یضل علیها و ما انت علیهم بحکیم
۱۱۳ الله یتوکل لا نفس حیر موتها
و الکی لم تموت فی ما مینا فمیک
الیه قضی علیها الموت و یوسل
الآخری الی اجل مسیم ان فی ذلک
لآیات لقوم یتفکرون ۱۱۴
ام اتخذوا من دونه الله شفعا
قل اولو کانوا لا یملکون شیئا
ولا یقلون ع ۱۱۵ قل لله الشفاعة
جمعاله ملک السموات و الارض
هم الیه ترجعون ۱۱۶ و اذکر الله
و حده اشکارت قلوب الدین
لا یؤمنون بالآخرة و اذکر الدین
من دونه اذ هم یتسبیرون ۱۱۷
قل اللهم فاطر السموات و الارض
عالیم الغیب و الشهادة انت
تحکم بین عبادک فما کانوا فیہ
یختلفون ۱۱۸ و لو ان للذین
ما فی الارض جمعا و مثله معه لا
قد و ایه من سوء العذاب یوم
القیمة و بد الذین من الله ما ینکونوا
یحتسبون ۱۱۹

تا پوشاند خدا را ایشان بدترین آنچه میکردند و پا داشت دهد ایشان را مردشان را
بنیکوترین آنچه بودند که میکردند ۱۱۲ ای ایا نیست خدا کافی بند خود را و میرساند
ترا یا ایا که از غیر او بیند و انرا که کمره کند خدا پس نیست مرا و رایج رد نمائی ۱۱۳
و کسی را که هدایت کند خدا پس نباشد مرا و رایج کمره کند ایا نیست خدا عزیر برضا
انتقام ۱۱۴ و هرینه اگر پرسی از ایشان که کی آفرید اسمانها و زمین را هرینه میگویند
البته خدا بگو یا پس خبر دهید که آنچه را میخواید از غیر خدا اگر خواهد بمن خدا کردی
ایا ایشان دفع کنند کرد و یا خواهد بمن رحمتی ایا ایشان باز دارند کان
رحمت او بگو پس است مرا خدا بر او توکل میکنند توکل نمایند کان ۱۱۵ بگو ای قوم من
بکنید بر توانا ایشان بد رستی که من کنند ام پس زود باشد که بدانید ۱۱۶ کسی
را که اید و را عذابی که خوار کرد و اندا و فرود آورد بر او عذابی پائین ۱۱۷ بد رستی
که ما فرو فرستادیم بر تو کتا برا برای مردمان براستی پس کسی که هدایت یافت پس بشد
برای نفسش و کسی که کمره شد پس جز این نیست که کمره میشود بران و نیستی تو بر ایشان
نکبان ۱۱۸ خدا میکرد جانها را هنگام مرگ انها و انکه را که نه مرده است در خواش
پس نگاه میدارد انکه را حکم کرده بر انها مرگ را و میفرستد ان دیگر را تا مدتی نام
برده شد بد رستی که در این هرینه ایتهاست برای گروهی که اندیشه میکنند ۱۱۹
ایا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو یا و اگر چه باشند که مالک نباشند چیزی را و نمی
فهمند ۱۲۰ بگو مر خدا راست شفاعت همگی مرا و راست پادشاهی اسمانها و زمین پس
بوی او باز گردیدی می شوید ۱۲۱ و چون یاد کرده شود خدا به تنهایی منقبض گردد دلها
انانکه ایمان نمی و رند با خرت و چون یاد کرده شوند انانکه از غیر او بیند نگاه ایشان
شادمانی کند ۱۲۲ بگو یا آفریننده اسمانها و زمین دانای نهان و آشکار تو حکم
میکنی میان بندگان خود را آنچه بودند که دران اختلاف میکردند ۱۲۳ و
اگر بودی مرانرا که ستم کردند آنچه در زمین است ۱۲۴

ما سندان با ان هرینه فدا میدادند بان از بد عذاب

روز قیامت و هوید اگر د برایشان از خدا

آنچه نبودند که گمان برند ۱۲۴

وَدَلَّاهُمْ سَبِيلَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۴۴ فَادْرَأْسَ الْأَنْسَانَ ضَرْبًا نَائِمًا إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِن لَّا يُعْلَمُونَ ۝۴۵ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ إِنَّمَا أُعْطِينَاهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۴۶ فَاصْبِرْ لَهُمْ سَبِيلَاتِ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا لَهُمْ شَرِبُوا سَبِيلَاتِ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُجْزَيْنَ ۝۴۷ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۴۸ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۴۹ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَكَسِبُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يُنَازِلَ إِلَيْكُمُ الْعَذَابَ ثُمَّ لَا تُشْعُرُونَ ۝۵۰ وَاسْتَعِزُّوا بِحَسَنِ مَا أَنزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝۵۱ إِنَّ تَقُولُ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٌ عَلَىٰ مَا أَكْرَمْتُ فِي جَنَابِ اللَّهِ وَإِنِ كُنْتُ لِّلْبَاسِ لَأُوْثِي ۝۵۲ أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝۵۳ أَوْ تَقُولُ إِنِّي زِلَّةٌ الْعَذَابِ لَوْ أَنِّي لَمِنَ كَرَّةٍ نَّاكُونَ مِّنَ الْحَسَنِينَ ۝۵۴ بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝۵۵ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَجْهَهُمْ مُّسْوَدًّا ۖ أَوَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝۵۶ وَنَحْنُ اللَّهُ الَّذِينَ أَتَقُوا إِنَّمَا زُجِرْنَا لَا يُمَسِّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۵۷ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۵۸ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝۵۹ قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ مَا رَوَيْتُ فِي عَهْدِي أَلَيْهَا أَتَىٰ أَهْلُكُمْ وَلَٰكِن لَّا يَشَاءُونَ ۝۶۰ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبُنَّ عَمَلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۶۱

نظاره شود مرا ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و احاطه کرد با ایشان آنچه بودند که بان استهزا میکردند ۴۴ پس چون رسد ای را کردند بخواند ما را پس چون عطا فرمائیم او را نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شده ام آن را بر دانسته بلکه آن از مایشتی است و لیکن بدیش را ایشان نمیدانند به تحقیق که گفتند این را آنانکه بودند از پیش ایشان پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۴۵ پس رسید ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و آنانکه ستم کردند از اینها زود باشد که برسد ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کنندگان ۴۶ آیا و ندانستند این که خدا میکشاید روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میکرد بد رستی که در این هر آینه ایتر است برای قومی که ایمان می آورند ۴۷ بگو ای بندگان من که اسراف کردند بر خود ها شان نومید شوید از رحمت خدا بد رستی که خدا می آورد کناها را هر بد رستی که او است امروز کار مهربان ۴۸ باز گشت کنید بسوی پروردگار خود و افتیاد نمائید مرا و از پیش از آنکه بیاید شما را عذاب پس یاری کرده نشوید ۴۹ و پیروی کنید نیکوتر آنچه را که فرو فرستاده شد شما از پروردگار تان پیش از اینکه بیاید شما را عقوبتی ناگهان و شما نیابید ۵۰ این که گوید نفسی ای حسرت بر آنچه تقصیر کردم در جانب خدا و بد رستی که بودم هر آینه از استهزا کنندگان ۵۱ یا گوید اگر آنکه خدا هدایت کرده بود مرا هر آینه بودم از پرهیزکاران ۵۲ یا بگوید وقتی که بربیند عذاب را کاش بودی مرا باز گشتی پس میشدم از نیکوکاران ۵۳ آری بحقیقت آمد ترا اینهای من پس دروغ انگاشتی آنها را و گردنکشی نمودی و بودی از کافران ۵۴ و روز قیامت می بینی نا نیز که دروغ بستند بر خدا و هایل ایشان سیاه شد آیا نیست درد و زح جایگاه مرتکب کنندگان را ۵۵ و نجات میدد خدا آنرا که پرهیز نمودند بر ستکاری ایشان نرسد با ایشان بدی و نه ایشان اند و هکین شوند ۵۶ خداست آفریننده هر چیزی و او بر هر چیزی وکیل است ۵۷ مرا و راست کلیدها اسماءها و زمین و آنانکه کافر شدند بایتمهای خدا اینها ایشانند زیان کاران ۵۸ بگو یا پس غیر خدا را میفرمایم که پرستم ای نادانان ۵۹ و هر آینه بحقیقت وحی کرده شد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود کرد و البته کردار تو و هر آینه با شیعی البته از زیانکاران ۶۰

هو الغفور الرحيم ۴۹ و انیبوا الی ربکم و کسبوا له من قبل ان ینازل الیکم العذاب ثم لا تشعرون ۵۰ و استعزوا بحسن ما انزل الیکم من ربکم من قبل ان یاتیکم العذاب بغتة و انتم لا تشعرون ۵۱ ان تقول نفس یا حسرتی علی ما اکرمت فی جنب الله و ان کنت لرب السوء ۵۲ او تقول لو ان الله هدانی لکنت من المتقین ۵۳ او تقول انی زللة العذاب لو انی لکن من الحسنین ۵۴ بلی قد جاءک آیاتی فکذبت بها و استکبرت و کنت من الکافرین ۵۵ و یوم القیمة ترأ الذین کذبوا علی الله و وجھهم مسودا ۵۶ اویس فی جهنم مثنوی للمتکبرین ۵۷ و نحن الله الذین اتقوا انما زجرنا لا یمسهم السوء ولا هم یحزنون ۵۸ الله خالق کل شیء و هو علی کل شیء وکیل ۵۹ له مقالید السموات و الارض و الذین کفروا بآیات الله و لقایه اولئک هم الخاسرون ۶۰ قل اغفر الله ما رویت فی عہدی الیها اتی اهلکم و لکن لا یشاءون ۶۱ و لقد اوحی الیک و الی الذین من قبلک لئن اشرکت لیحطبن عملک و لتکونن من الخاسرین ۶۲

بَلِ اللَّهِ فاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ وَاَمَّا مَن ذَرَاكَ وَاللَّهُ حَقُّ قَدَرِهِ ۝ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۝ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى ۝ فَإِنَّا لَهُمْ قِيَامٌ نَنْظُرُونَ ۝ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَرَفِيتَ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَمَسْئُورٌ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّاجًا ۝ إِذَا جَاءَتْهَا نُفِثَ فِيهَا نَارُهَا وَتَبَخَّرَتْ ۝

أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خِرَنُّهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُم آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِلنَّكَارَةِ ۝ وَمَسْئُورٌ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هَبْ إِلَى الْجَنَّةِ زُرَّاجًا ۝ إِذَا جَاءَتْهَا نُفِثَ فِيهَا وَقَالَ لَهُمْ خِرَنُّهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كُمِيتُمْ فَاَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَمَنْ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ وَرَأَى الْمَلِكُ حَامِئِينَ مِنْ قَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ ثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ أَتَىٰ مَلَكُوتَ الْمَقَابِلِ ۝

الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ

التَّوْبِ ۝ شَدِيدِ الْعِقَابِ ۝ ذِي

الطُّولِ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ۝

الْمَصِيرِ ۝

بلکه خدا را پس پرست و باش از شکر گذاران ۝ و بزرگ ندانستند خدا را برای بزرگای او و زمین تمام در قبضه اوست روز قیامت و آسمانها پیچیده شده اند بر است و منزه است او و برتر از آنچه شریک می آورند ۝ و دمیده شد در صور پس بهوش گردید هر که در آسمانها و هر که بود در زمین مگر کسی که خواست خدا پس میگذاردان دیگران نگاه ایشان ایستادگانند که می نگرند ۝ و روشن شود زمین به نور پروردگارش و آواشته شود کتاب و آورده شود پیغمبران و گواهان و حکم کرده شود میان ایشان براسستی و ایشان ستم کرده نشوند ۝ و تمام داد شود هر نفسی آنچه را کرده است و او دانست با آنچه میکند ۝ و رانده شدند آنکه کافر شدند بسوی جهنم فوج فوج تا آنکه چون آمدند از آن کشته شده شود درهای آن و گفتند مرا ایشان را خازنان آن ایانیامد شما را پیغمبرانی از شما که میخواندند بر شما آیتهای پروردگار شما را و میترسایدند شما را ملاقات روز شما این گفتاری ولیکن واجب شد کلمه عذاب بر گافران ۝ گفته شد که در ایاد بد زهای دوزخ جاویدان دران پس بد است از امگاه تکر کنندگان ۝ و رانده شوند آنکه ترسیدند از پروردگارشان بسوی بهشت فوج فوج تا آنکه چون آمدند از آن کشته شده شود درهای آن و گفتند مرا ایشان را خازنان آن سلام بر شما پاک شدید پس در ایاد از اجا ویدانیان ۝ و گفتند سپا مر خداوندی را که راست گردانید ما را و عده خود و بعیرات داد ما را از زمین که جای گیریم از بهشت هر جا که خواهیم پس خوبست مزد کارکنان ۝ و برین فرشتگان از افروفتگان از دور عرش تسبیح میگویند بستانیش پروردگار خود و حکم کرده شد میان ایشان براسستی و گفته شد که سپاس مر خداوندی را که پروردگار عالمیانست ۝

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَنَحْوِهَا سِتِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُ أَفْرُوفِ سِتِّادِنِ كِتَابِ سِتِّادِنِ عَزِيزِ دَانَا ۝

کَنَاهُ وَیَذِیْرِنْدُهُ تَوْبَةُ سِتِّادِنِ عَقُوبَتِ سِتِّادِنِ تَقْضِلِ سِتِّادِنِ

جَزَا وَبِسُورَةِ سِتِّادِنِ بَارِکُشْتِ ۝

ما جادل في الله الا الدين كفووا فلا يغروا تكلمتم في البلاد ٢٠ كذبت قلوبهم يوم نوح والاحزاب من بعدهم و
 هم كل امة برسولهم ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فآخذتهم فكيف كان عقاب هـ وكذلك
 حق كلمه ربك على الذين كفروا انهم اصحاب النار الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون
 به ويستغفرون للذين آمنوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاعف عن الذين تابوا واتبعوا سبيلك وقم عذاب الجحيم هـ
 المؤمن ٢٩

ربنا وادخلهم جنات عدن التي
 وعدتهم ومن صلح من ابائهم
 وازواجهم وذرياتهم انك انت
 العزيز الحكيم هـ وقم السيل
 ومن قوا السيئات يومئذ
 رحمة وذلك هو الفوز العظيم
 ٢٠ ان الذين كفروا ينادون
 لمقت الله اكبر من مقتكم انفسكم
 اذ تدعون الى الايمان فكفروا
 ٢١ قالوا ربنا اننا كنا
 احببتنا اننا كنا فاعفنا
 فهد الى خروج من سبيل
 ذلكم بانه اذا دعى الله وحده
 كفروا وان يشرک به ثوبا
 نأثم بالله العلي العظيم ٢٢ هو
 الذي يرثكم اياته ويترك لكم
 من السماء دنا وما يشدكم
 من بينب ٢٣ فادعوا الله مخْلِصِي
 كُفَالِدِينْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٢٤
 رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي
 الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ٢٥
 يَوْمَ نَأْتِي بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ
 الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ٢٦ الْيَوْمَ نَجْزِي
 كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٧

مخاصمه ننمايند در آيتهاي خدا مكر انا كه كافر شدند پس نريد تورا كرديد ان
 در شهرها هم تكذيب كردند پيش از ايشان قوم نوح و طايفههاي دشمنان از پيشانيان
 و قصد كردند هراقتي بر سول خود شان كه بكيرند او را و جدال كردند بباطل تا ناچار
 كند بان حق را پس كز قيم ايشان را پس چگونه بود عذاب من هـ و همچنين لازم شد كه
 پروردگار تو بر انا كه كافر شدند كه ايشان يا از ان اشرارند يا انا كه بر مي دارند عرش را
 و كسي كه دور است تسبيح ميگويند بسياس پروردگار خود و ايمان مي آورند با و او را
 ميخواهند براي انا كه ايمان آورند پروردگار ما گنجائش دادي هر چيز را بجنائش و انش
 پس بيا مرز مرز انا كه باز گشت نمودند و پيروي كردند راه تورا و نگاه دار ايشان از
 عذاب دوزخ يا پروردگار ما و در او را ايشان را بجهنمهاي جاي قامت كه وعده داده ايش
 و كسي كه شايسته شد از پدران ايشان و زنان ايشان و اولاد ايشان بدرستي كه
 نوني عزيز حكيم هـ و نگاه دار ايشان را از بيدارها و كسي را كه نگاه داري از بيدارها در روز
 چنين پس بحقيقت بخشيده او را و اينست ان فيروزي بزرگ و بدرستي كه انا كه
 كافر شدند ندا کرده ميشوند كه هراينه دشمني خدا بزرگتر است از دشمني شما
 بانفسهاي خود انا كه خوانده ميشد بسوي ايمان پس كفر ميورزيديد اگويند
 پروردگار ما ميراني ما را لا و بار و زنده كردي ما را دو بار پس اقرار كرديم بكناهانمان
 پس يا باشد بسوي بيرون شدن هيچ راهي ٢٢ اين بسبب انست كه چون خوانده ميشد
 خدا بنمائي كافر مي شديد و اگر شريك كرده شدي با و ايمان مي ورديد پس حكم مر
 خدا و نديرواست بلند مرتبه بزرگ ٢٣ اوست انكه مينمايد شما را ايتهاي خود و فرو
 مي فرستد براي شما از آسمان روزي را و پند نميگيرد مكر كسي كه باز گشت مينمايد
 ٢٤ پس بخوانيد خدا را خالص كنندگان براي او دين را و اگر چه ناخوش داشته
 باشند كافران ٢٥ بلند مرتبه خدا و نديرواست خدا را از خود بر كسي كه ميخواهد از بندگان
 خود بيايم نمايد روزي هم رسيدن هـ و روزي كه ايشان ظاهر شوند كاند پنهان نميباشد خدا
 از ايشان چيزي براي كيست پادشاهي امروز خدا براست كه يگانه قهر كننده است هـ
 امروز يا داش داده شود هر نفس با نچه كسب كرده نيست ستمي امروز بد رسته كه
 خداست زود حساب ٢٧

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظُنِّ ٢٨ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَسَبٍ وَلَا يَشْفَعِي بَطْغُ يَعْلَمُ خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
 ٢٩ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ٣٠ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاكِ ٣١ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٣٢ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانًا
 مُبِينٍ ٣٣ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
 وَكَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ٣٤
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَ
 اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٣٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ
 إِنِّي خَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ
 يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ٣٦ وَقَالَ
 مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ
 كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
 ٣٧ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ
 يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
 كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ
 الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْمُضِلِّينَ ٣٨ هُوَ سَرِيفٌ كَذَّابٌ ٣٩ يَا قَوْمِ لَكُمْ
 الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
 فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَنِي اللَّهِ إِلَّا جُنُودُنَا
 قَالِ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى
 وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ٤٠
 وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ٤١ مِثْلَ
 دَاوُدَ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُبْدِي ظُلُمًا
 لِلْعِبَادِ ٤٢

مؤمن ٢٩١ الحجر و بیست و چهارم

ویم نما ایشان از روز نزدیک آنکه که دلها باشند نزد حجرها فرو خورند کان ٢٨ نیست
 مرستم کارانرا هیچ خوشی نیست شفاعت خواهی که پذیرفته شود شفاعت امید انداختن
 چشمها را و آنچه را که نهان میدارد سینها ٢٩ و خدا حکم میکند بر آستانه و انانرا که میخواهند
 از غیر او حکم نمیکند چیزی بد رستی که خدا است شنوای بدینا ٣٠ آیا و سیر نکردی در
 زمین پس بنکرند که چگونه بوده انجام کارانانکه بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر
 از ایشان بقوت و اژدها در زمین پس گرفت ایشانرا خدا بکنا هان ایشان و نبود مرا ایشانرا
 از خدا هیچ نگاه دارند ٣١ این بسبب آن بود که ایشان بودند که می آمدند ایشانرا از
 ایشان با مخرجهای روشن پس نمیکردند پس گرفت ایشانرا خدا بد رستی که او توانای
 سخت عقوبتست ٣٢ و هر آینه بحقیقت فرستادیم موسی را با مخرجهای ما و حتی هدایت
 ٣٣ بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جاد و کریست بغایت دروغ گو ٣٤
 پس چون آمد ایشانرا بر آستانه از نزد ما گفتند بکشید پس انانرا که ایمان آوردند با
 او و زنده گذارید زنان ایشانرا نیست مکر کاران مکر در کراهی ٣٥ و گفت فرعون
 بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید بخواند پروردگار خود ابد رستی که من میترسم که تغییر
 دهد ملت شما را یا آنکه ظاهر کند در زمین فساد را ٣٦ و گفت موسی بد رستی که من
 پناه جستم پروردگار خود و پروردگار شما از هر کردن کشتی که ایمان نیاورد بر روز شما ٣٧
 و گفت مردم مؤمنی از آل فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را ایامی کشید مردی را که
 میکوید پروردگار من خداست و تحقیق که آمد شما را باینها از پروردگار شما و اگر باشد
 دروغ گو پس بر اوست دروغ گوئی او و اگر باشد راست گو برسد شما را بعضی از آنچه وعده
 میدهد شما را بد رستی که خدا راه نمی نماید کسی را که او اسراف کننده دروغ گوست ٣٨
 ای قوم من مر شما را است پادشاهی امروز غلبه کند گانید در زمین پس کی یاری دهد
 ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون راه نمی نمایم شما را مگر آنچه می بینم و
 هدایت نمیکم شما را مگر راه رشد را ٣٩ و گفت آنکه ایمان آورد ای قوم بد رستی
 که من میترسم بر شما مانند روز طایفهای دشمنان ٤٠ ممانند دستور قوم نوح و عاد
 و ثمود و انانکه بودند از بعد ایشان و نیست خدا که
 خواهد ستمی برای بندگان ٤١

و ای قوم

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ يَوْمَ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاجِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۳ وَلَمَّا جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ قِبَدِهِ رَسُولًا كَذِبًا يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝۳۴ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَيْنَهُمْ كَثِيرًا مِمَّا عَيْدَ اللَّهُ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذِبٌ يُطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ حَسَبًا ۝۳۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَٰؤُلَاءِ مَنْ لِي بِصَرَاحٍ عَلَيَّ أَبْلُغِ الْأَسْبَابَ ۝۳۶ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ

مؤمن

۲۹۲

انجیل بدست و چهارم

فَأَطَاعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي أَخَافُ
كَذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
سُوْءُ عَمَلِهِ وَصَدَّ مِنَ السَّبِيلِ
مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝۳۷
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ
إِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝۳۸ يَا
قَوْمِ إِنَّمَا هِيَ تَحْيَوُةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ
وَالْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝۳۹ مَنْ
عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ
هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ بِرِزْقٍ فِيهَا غَيْرُ صَبَابٍ
يَا قَوْمِ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّوْبَةِ
وَتَدْعُونَنِي إِلَى التَّنَادِ دَعُونِي
لَا أَكْفُرُ بِاللَّهِ وَاشْرِكْ بِهِ مَا لَيْسَ
بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّوْبَةِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ
لِي دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَن مَّزَّةَ مَالِي اللَّهُ وَأَرْكَامُ السَّرَفِينَ
هُم أَصْحَابُ النَّارِ ۝۴۰ قَسَدًا
مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفِئْصُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝۴۱ فَوَقَّه
اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَخَافَ
بِالْفِرْعَوْنَ سُوْءَ الْعَذَابِ ۝۴۲ النَّارُ
يُغْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ
أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝۴۳

وای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا بیکدیگر کردن روزی که برگردانید
شوید پشت کنندگان ۳۸ نباشد مر شما را از خدا هیچ نیکو دارند و کسی را که کسر میکند
خدا پس نباشد مر او را هیچ راه نمائی ۳۹ و هر آینه بحقیقت آمد شمارا یوسف از پیش با
پیشاپس همیشه بودید در شک از آنچه آورد بشما از آنجا آنکه چون مرد گفتید هرگز
نفرستد خدا از بعد او پیغمبر را همچنین بکراهی گذارد خدا کسی را که او اسراف کند شک
دارند است ۴۰ آنکه مجادل همینانند در آیتهای خدا بد و نجاتی که آمده باشد
ایشانرا بزرگست از راه دشمنی نزد خدا و نزد آنانکه گروید اند همچنین مهر میزند خدا
بر دل هر کرد نکشی هر کسند ۴۱ و گفت فرعون ای هاسان بنا کن برای من کوشکی تا
مگر برسم سبتهارا ۴۲ سبتهای سبتهای پس اطلاع یابم بسوی خدای موسی و بدرستی
که من هر آینه می پندارم او را دروغ گو و همچنین ازایش داده شد برای فرعون بدی
کردار او و باز داشته شد از راه و نبود مگر فرعون مکر در زیانکاری ۴۳ و گفت آنکه
گروید بودای قوم پیروی کنید مرا که راه نمایم شمارا بر راه صواب ۴۴ ای قوم جز این
نیست که این زندگی دنیا بخورد اریست و بدرستی که آخرت نیست خانه آرام ۴۵
کسی که کرد بدی را پس سزا داده نشود مگر مانند آنرا و کسی که کرد کار شایسته را از
مرد یا زن و او باشد مؤمن پس انهاداریندر هشت روزی داده می شوند در آن
بیشمار ۴۶ وای قوم چیست مرا که میخواهم شمارا بسوی رستگاری و میخواهید مرا بسوی
آتش میخواهید مرا که کافر شوم و شریک کنم با و آنچه را که نیست مرا بان داشتنی و من
مخوانم شمارا بسوی عزیز امر زکار ۴۷ ناچار است که آنچه میخواهید مرا بسوی آن
نیست مرا و را خواندن در دنیا و نه در آخرت و اینکه باز گشت ما بسوی خداست و
اینکه اسراف کنندگان ایشانند یاران آتش ۴۸ پس زود باشد که بخاطر او دید
آنچه را میگویم مر شما را و باز میگذارم امر خود را بسوی خدا بدرستی که خدا بیناست
ببندگان ۴۹ پس نگاه داشت و را خدا از بدیههای آنچه حیل می انگشتند و احاطه
کرد بکسان فرعون بدی عذاب ۵۰ آتش عرض کرده میشوند بران بامداد و
شبانگاه و روزی که فایم میشود قیامت داخل کنید
کسان فرعونرا بخت ترین عذاب ۵۱

وَأَذِجْ أَجُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ الضَّعُفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا أَنَا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا كُنْتُمْ مُعْتَبِرِينَ عَذَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا لَدَائِمٌ أُولَئِكَ هُمُ الْمُكَذِّبُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لَنُخْرِجَنَّكُمْ عَنْ بُيُوتِكُمْ لِيَكْفِيَ عَنْهَا يُومًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَدْعُنَا إِلَىٰ مَا نَدْعُوهُ وَمَا نَدْعُوهُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ إِنَّا نَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّرَجَاتِ

مؤمن ۲۹۳

بخار و بیست چهارم

و انگاه که منازعه میکند در آتش پس میگویند ناتوانان مرا نازا که تکبر نمودند بدست
 که بودیم ما مر شما را پیر و ان پس یا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره از آتش را
 ۷ گفتند انانکه تکبر کرده اند بد رستی که ما هر در اینم بد رستی که خدا بحقیقت حکم
 کرده میان بندگان ۸ و گفتند انانکه در آتشند مر خزانه داران دوزخ را بخوانید پروردگار
 تا ترا قانعیم و هدا زمار روزی از عذاب را ۹ گفتند یا نبوده که می آمدند شمار را رسولان
 شما باینها گفتداری گفتند پس بخوانید و نباشد خواندن کافران مکر در کراهی به
 بد رستی که ما هر اینه یاری میکنیم رسولان خود را و انانکه گرویده اند در زندگانی
 دنیا و روزی که بپای ایستند گواهان ۱۰ روزی که سودند هدست کارانرا عذر
 خواهی ایشان و مرا ایشانراست لعنت و مرا ایشانراست بدی نرای ۱۱ و هر اینه
 بحقیقت داریم موسی را هدایت و میراث دادیم بفرزندان یعقوب کتابرا هدایت
 و پیدی مر خداوند عقلها را ۱۲ پس صبر کن بد رستی که وعده خدا راست است و
 امرزش خواه مر کناهان خود را و تسبیح کن بستانش پروردگار خود بستانگاه و بامداد
 ۱۳ بد رستی که انانکه مخاصمی کنند در آیتهای خدا بد و نجاتی که آمد باشد ایشانرا
 نباشد در سینه های ایشان مکر بزرگی که نباشد ایشان رسندگان بان پس پناه
 بر خدا بد رستی که اوست شنوای بینا ۱۴ و هر اینه افرینش آسمانها و زمین عظیم تر
 است از افرینش آدمیان ولیکن بیشتر مردم نمیدانند ۱۵ و یکسان نیست کور و بینا
 و انانکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را و نه بدکارانند کی را پسند میگیرند
 ۱۶ بد رستی که قیامت هر اینه آینده است نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردمان
 ایمان نمی آورند ۱۷ و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا الحابت کم برای شما بد رستی
 که انانکه تکبر میکنند از عبادت من بزودی در آیند درد و زح ذلیلان ۱۸ خداست
 انکه گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشن بد رستی
 که خدا هر اینه صاحب تفضل است بر آدمیان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکند
 بر آن خلقت پروردگار شما که افریننده هر چیزیست
 نیست معبود جز او پس بجا بر
 گردانید میشوید آء

۱۰ و لقد آتینا موسی الهدی
 و آتینا بنی اسرائیل الکتاب هدی
 و ذکرى لا ولی الا کتاب ۳۰ فاصبر
 ان وعد الله حق و استغفر لذنبک
 و سجع بحمد ربک بالمشی و الا
 بکار ۳۱ ان الذين یجادلون
 فی آیات الله بغير سلطان اثمهم
 ان فی صدورهم الا کبر فانهم
 بالعبیه ناستعد بالله انه
 هو السميع البصیر ۳۲ و تحلوا السما
 و الارض کبر من خلق الناس
 و لکن اکثر الناس لا یعلمون
 ۳۳ و ما یستوی الاغنی و البصیر
 و الذين آمنوا و عملوا الصالحات
 و لا المسی قلیدا ما تدرکون
 ۳۴ ان الساعة لآتیه لا ریب
 فیها و لکن اکثر الناس لا یؤمنون
 ۳۵ و قال ربکم ادعونی استجب
 لکم ان الذين یستکبرون
 عن عبادتی سیدخلون
 جهنم داخرین ۳۶ الله الذی
 جعل لکم اللیل لتسکونوا و
 النهار مبصر ان الله لذو
 فضل علی الناس و لکن اکثر
 الناس لا یشکرون ۳۷ الذی
 ربکم خالق کل شیء لا اله الا هو
 فانی تونکون آء

فَقَضَاهُمْ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَوَحَّى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظٍ أَذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ١٢
فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ أَذْهَبْنَا نَارَهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ حَمِيمًا مِمَّا كَانُوا ١٣
قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَنبَأَنَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَافِرُونَ ١٤ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا لِمَ أَتَانَا مِنْ
قُوَّةٍ أَوْ لَمْ يَرْوَا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ١٥ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْحًا صَوَّارًا فِي أَيَّامٍ نَحْمَاتٍ
الْحَجْرُ وَبَلِيَّتٌ وَجْهًا وَرَمَرٌ

پس حکم کرد آنها را هفت آسمان درد و روز و وحی کرد در هر اسمانی کارانرا و از ایشان داریم
آسمان دنیا را بجز آنها و نگاه داشتی ایست تقدیر عزیز دانا ۱۲ پس اگر روگردان
شوند پس بگو ترسانیدم شما را بصاعقه مانند صاعقه عَاد و ثمود هنگامی که آمدند
ایشان را رسولان از پیش ایشان و از پشت سر ایشان که نپرستید بجز خدا را گفتند اگر
خواسته بود پروردگار ما هر اینه فرو فرستاده بود فرشتگان را پس بد رستی که ما با آنچه
فرستاده شده اید بان کافر ایم ۱۳ پس اما عَاد پس طلب بزرگی کردند در زمین بناحق
و گفتند کیست سخت تر از ما بتوانائی ایان دیدند که خدائی که افرید ایشان را و سخت تر است
از ایشان بقوت و بودند که بایتمهای ما انگار میکردند ۱۴ پس فرستادیم برای ایشان باد
سخت درد و زهای با محوسیت تا بچشاییم ایشان را عقوبت خواری در زندگانی دنیا و
هر اینه عذاب آخرت خوار کننده تر است و ایشان یاری کرده نمیشوند ۱۵ و اما ثمود
پس هدایت نمودیم ایشان را پس برگزیدند کوری را بر هدایت پس گرفت ایشان را عقله
عذاب خواری با آنچه بودند که کسب میکردند ۱۶ و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و
بودند که میرهیزند ۱۷ و روزی که گرد آورده شوند دشمنان خدا بسوی اتش پس ایشان
باز داشته میشوند ۱۸ تا آنگاه که ایند از گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و دیده ها
ایشان و پوستهای ایشان با آنچه بودند که میکردند ۱۹ و گویند مر پوستهای خود را چرا
گواهی دادید بر ما گویند گویا گردانید ما را خدائی که گویا گردانید هر چیز را و افرید شما
را اول بار و بسوی و باز گردانید میشوید ۲۰ و نبودید که پنهان میشدید آنکه گواهی دهد
بر شما گوش شما و نه دیده های شما و نه پوستهای شما ولیکن گمان کردید آنکه
خدا نمیداند بسیاری را از آنچه میکنید ۲۱ و این گمان شماست که گمان بردید پروردگار
تان هلاک گردانید شما را پس گشتید از زبان کاران ۲۲ پس اگر صبر کنند پس اتش جا
یکاهست بر ایشان را و اگر رضا جوئی کنند پس نباشند ایشان از عذر پذیرفته شدن
۲۳ و برگزاشتیم ایشان را هم نشینان پس راستند برای ایشان آنچه پیش ایشانست و آنچه
پس ایشانست و حق شد بر ایشان گفتار دامتائی که تحقیق گذشته
اند پیش از ایشان از جن و انس بد رستی که
ایشان بودند زیان کاران ۲۴

لِنُذِقَهُمْ عَذَابَ الْخَوْفِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى
وَهُمْ لَا يَنْصَرُونَ ١٥ وَآمَّا ثُودُ
فَقَضَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ
الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٦
وَبَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ
١٧ وَيَوْمَ يُخْشَرُ عَذَابُ اللَّهِ إِلَى الْبَاقِ
فَمَا يُولَّوْنَ ١٨ حَتَّى إِذَا مَا جَاءَهُمُ
شَيْءٌ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩
وَقَالُوا اجْلُودْهُمْ لِمَ شَيْءٌ عَلَيْنَا
قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ ٢٠ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَرْشِدُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ
كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ٢١ وَفَلَكُمْ
ظَنُّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَنْزَلْنَا
فَأَصْحَابُكُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٢٢ فَإِنْ
يَصْبِرُوا فَإِنَّا زَمْنًا وَمَتَّى لَمْ يَمُوتُوا
يَسْتَعْجِلُوا فَأَمَّا هُمُ مِنَ الْعَاصِينَ ٢٣
وَقِضْنَا لَهُمْ قَرْبَاهُ فَتَرَأَوْهُم بِآيِنٍ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي آيَةِ نَدْخَلْتُمُ الْمَدِينَةَ مِمْزِينَ
أَنْفُسَكُمْ فَكَانُوا خَاسِرِينَ ٢٤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ٢٥ فَلَنَذِقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَٰكِنَّا نَعْلَمُونَ ٢٦
ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ أَعْدُوا لِلَّهِ النَّارَ لَمَّا هُمْ فِيهَا ذُكِّرُوا بِمَا كَانُوا يُبَايِعُونَ ٢٧ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلُوا نَارًا مِنَ الْجَنَّةِ
وَلَا يُسْمَعُونَ مَا نَحْنُ أَقْدَامًا لِيَكُونُوا مِنَ الْآسِفِينَ ٢٨ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَكْفُرُوا وَلَا تُجَاهِلُوا
وَأَنْبِئُوا بِآيَاتِنَا الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ٢٩ نَحْنُ أُولِيَ الْكُرْسِيِّ فِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ

سجده

۲۹۷

انجیل و بیست و چهارم

نوراً من غفور رحیم ۳۰ و من حسن

قولا من دعا الى الله وعمل صالحا

وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٣١ وَلَا تَسْتَوِ

الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي

هِيَ أَحْسَنُ فَإِنَّ الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ٣٢ وَمَا

يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا

إِلَّا ذُو حُظٍّ عَظِيمٍ ٣٣ وَإِنَّمَا يَرْتَعَنُّ

مِنَ الشَّيْطَانِ تَرَجٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٤ وَمِنَ آيَاتِهِ

اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ

سُجْدًا وَابْتَغِ الْوَسِيلَةَ إِيَّاهُ

فَإِن يَدْرَأَكَ عَنْهُ فَإِنَّكَ كَبِيرٌ

وَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ٣٥ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنَّهُ

يُنَزِّلُ الْمَاءَ فِي الْآفَاقِ خَاشِعَةً

فَإِذَا انزَلْنَاهَا عَلَيْهِمُ الْمَاءُ أَهْرَتَتْ

وَرَبَّتْ إِنَّ اللَّهَ يُخَالِفُ مَا يَحْكُمُونَ ٣٦

وَالَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخَفُونَ

عَلَيْنَا أَفَنُ يُلْقِي فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ

يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا

مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣٧

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا عَزِيزًا ٣٨

وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا عَزِيزًا ٣٩

وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا عَزِيزًا ٣٩

وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا عَزِيزًا ٣٩

وگفتند آنان که کافر شدند مشنوید ماین قرآن و هرزه گوئی کنید در آن شاید شما غلب
ایند ۲۵ پس هر آینه میبشایم البته آنانرا که کافر شده اند عذاب سختی و هر آینه پاداش
میدهم البته ایشانرا بدترین آنچه بودند که میکردند ۲۶ اینست جزای دشمنان خدا
اگر مرا ایشانراست در آن سرای جاودانی جزای بسبب آنچه بودند که ایتها میمارانگان
میکردند ۲۷ وگفتند آنانکه کافر شدند پروردگار ما بنما مارا آن دو تا که کمره کردند
مارا از جن و انس تا بگردانیم ایشانرا بر قدمهای خود تا باشند از زیر تران ۲۸ بدرستی که
انانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند فرود آیند بر ایشان فرشتگان
که مرسید و اند و مخورید و شادی نمائید بهر مشته که بودید که وعده داده میشدید
۲۹ ما یا و دان شما ایم در زندگانی دنیا و در آخرت و از برای شما در آن است آنچه میخواهد
نفسهای شما و مر شما را است در آن هر چه بطلبید پیش آوردی ز امر ز کار مهربان
بیم و کیست نیکو گفتار تر از آنکه بخواند بسوی خدا و کند کار شایسته و گوید بدرستی
که من از مسلمانانم ۳۰ و یکسان نبود نیکی و نه بدی دور گردان با آنچه نیکوتر است پس
انگاه انکه میان تو و میان او دشمنی است همانا که او دوستی است مهربان ۳۱ و داده
نشود انرا مگر انکه شکبائی نمودند و داده نشود انرا مگر صاحب بهره بزرگی ۳۲ و اگر
رسد بخاطر ترا از شیطان وسوسه پس پناه جو بخدا بدرستی که او است شنوای دانا
۳۳ و از ایتها ایوست شب و روز و آفتاب و ماه سجده میکند مرا افتاب و نه ماه را
و سجده کنید مرا خدا را که افرید اینها را اگر هستید که او را میپرستید ۳۴ پس اگر سرکشی نمودند
پس انانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مرا و در شب و روز و ایشان ملول نمیکردند
۳۵ و از ایتها ایوست انکه می بینی زمین را افروده پس چون فرو فرستادیم بر آن ابراهیم
در آید و بلند شود بد رستی که انکه رنده کرد انرا هر آینه رنده کردند مرد گانست بد
که او بر هر چیزی توانا است ۳۶ بدرستی که انانکه میل بیاطل میکنند در ایتها می
نمان نمیکردند بر ما یا انکه افکند می شود در انتر هر است یا انکه بیاید امین روز قیامت
بکشد آنچه میخواهد بدرستی که او با آنچه میکند بدینا است ۳۷ بدرستی که انانکه
نکروید اند بد که چون آمد ایشانرا و بدرستی که ان هر

اینه کتاب بیست و چهارم

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۞ مَا يَقُولُكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ غَفَرَةٍ وَ ذُوْ عِقَابٍ أَلِيمٍ ۞ قُرْآنًا عَجَبًا ۞ لَقَالُوا الْوَلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ عَاجِبًا ۞ وَعَرَبِيٌّ قُلٌ هُوَ لَذِينَ آمَنُوا هُدًى وَ شِفَاءٌ وَ لَذِينَ كَفَرُوا فِي آدَانِهِمْ وَ قُرْ وَ هُوَ عَلِيمٌ عَمَّا أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۞ ۴۲ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَخُتِلَفَ فِيهِ وَ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ انْتَهَمَ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ۞ ۴۳ مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَ مَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۞ ۴۴

سوره
۲۹۱
الحجر و بیت و پنجم

وینج
نخست
إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْعِلْمُ السَّاعَةَ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَصْحَابِهَا وَ تَحْمِلُ
مِنْ أُنثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَا
مَائِثًا مِنْ شَهِيدٍ ۞ ۴۵ وَ ضَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَ ظَنُّوا مَا لَمْ يُمْرِ بِمِثْلِهِ ۞ ۴۶
يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَ إِن مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَوُوتًا ۞ ۴۷
وَ لَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ
ضَرْأَةٍ مَسَّتْهُ لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَ
مَا أَطُنُّ السَّاعَةَ فَأَنبِئْهُ وَ لَكِنْ جِئْنَا
إِلَى رَبِّي أَرْبَعًا عِنْدَ الْحُسَيْنِ ۞ ۴۸
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَلَّمُوا وَ كَذَّبْتُمْ
مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۞ ۴۹ وَ إِذَا أَنَّمَا
عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ نَأْمَرُ بِهِ
وَ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُدُّوهُ عَنِ
عَرْشِهِ ۞ ۵۰ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
تَنْزِيلٌ لَقَدْ تَنَزَّلَ بِهِ مِنْ قَبْلِهِ
فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ بَيْنِ آيَاتِنَا
فِي الْآفَاقِ وَ فِي الْقُسُومِ الَّتِي نُبَيِّنُ
لَكُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَنبِيَاءٌ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۞ ۵۱
إِنَّمَا فِي مَرْيَمَ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
أَلَّا يَتَّخِذُ مِنْكُمْ حِطًّا ۞ ۵۲
سُورَةُ النُّوحِ ثَلَاثٌ وَ عِشْرُونَ آيَةً

نیامد و را باطل از پیش و پیش و نه از پس پشتش فرو فرستاده شده ایست از نور راست
کردار ستوده ۴۵ گفته نمیشود مگر آنچه تحقیق گفته شده هر رسولان پیش از تو را
بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب مرزشی است و صاحب عذابیت در دنیا
۴۶ و اگر میگردانیدیم انرا قرآنی عجیبی هر آینه گفتندی چو بیا ن کرده نشد آیت های انرا
عجیبی است و عربی بگویند مرانرا که ایمان آورده اند هدایت و شفاست و انانکه ایمان
نمی آورند در گوشه های ایشان سنگینی است و ان برایشان نابینائی است انها
او از داده میشوند از جای دور ۴۷ و هر آینه تحقیق که دادیم موسی کتاب را پس
اختلاف کرده شد در ان و اگر نبودی کلمه که پیش رفته از پروردگار تو هر آینه حکم
کرده شد میان ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکی اند از ان بجان ندارند
۴۸ کسی که کرده کارشالسته را پس برای خودش است و هر که بد کرده پس بر خودش
است و نیست پروردگار تو ستکار مبرند کار انرا ۴۹ بسوی او برگردانیده شود ان
قیامت و بیرون نمی آید هیچ میوه ها از غلافهای خود و بار حمل نمیکیرد هیچ ماده فنی هرگز
ندانس او و روزی که ندانند ایشانرا که کجایند شریکان من گویند خبر دادیم ترا که نیست از ما هیچ کوهی
۵۰ و گم شد از ایشان آنچه بودند که میخوانند از پیش و یقین دانند که نیست مرایشانرا هیچ
گریزگاهی ۵۱ ملول نشود ادعی از دعای خیر و اگر رسد و را شری پس مایوس نومید است ۵۲
و هر آینه اگر چشاییم او را رحمتی از خود پس از بد حالی که رسید باشد او را هر آینه کوید این مرا
و گمان نمبرم قیامت را قیام نمایند و هر آینه اگر برگردانید شوم بسوی پروردگار خود بدرستی که
نزد او هر آینه نیکو نیست پس هر آینه خبر دهیم البته انانرا که کافر شدند با آنچه کرده اند
و هر آینه چشاییم البته ایشانرا از عذاب سخت ۵۳ و هرگاه انعام نمایم بر او و برگرداند
جانبش را و چو رسد از او پس ضا دعای بسیار ۵۴ بگو یا دیدی اگر باشد از نزد خدا پس کافر شده با ان
کیست که راه ترا کسی اورد و مخالفی است در راه خود با که نمایم بایشان انهم خود را در افق و در نفسها
ایشان نا ظاهر شوم مرایشانرا که اوست حق یا و گمان نیست پروردگار تو انکه او بر هر چه گواه است
آگاه باش بدرستی که ایشان در گمانند از لقای پروردگار خود آگاه باش بدرستی که او هر چه می

سوره نوح پنجاسه فرا گیرنده است ۵۴ اید و ان مکی است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَمْسَ عَشْرَ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَقِيقٌ عَلَيْهِمْ وَأَمَّا أَنْتَ فَاذْكُرْ بِمَا أَنْتَ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقْنَا وَتَذْكُرُ الْيَوْمَ الْجَمْعَ لَا رَبَّ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْحَجَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعْيِ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ إِبْرَاهِيمَ رَحْمَتِهِ وَالطَّالِقُ ۝ مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ ۝ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ أَمْرًا تَخْذَرُونَ مِنْهُ دُونَهُ أَوْلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُجْزِي الْوَلِيَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ ۝ لِلَّهِ ذِكْرُكُمْ اللَّهُ دَعَىٰ عَلَيْهِ تُكَلِّمُ وَلِيَّهُ أَنْتَبُ ۝ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَنْثًا وَمِنْ الْأَنْثَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُ الْكَوْكَبَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ لَهُ مَقَالِدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝ يَكُنْ لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ عِلْمٌ ۝ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى أَنْ أَقْبِلُوا الدِّينَ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ أَخَذَ الْأَكْثَرُ مِنَ الْإِنْسَانِ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ وَمَا تَقْرَأُ إِلَّا مِنْ قَبْلُ مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَنِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَهْلِ سَبْتٍ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَأَنَّ الَّذِينَ أَوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَقَدْ لَعَنَّاهُ مِنْهُ رَبِّ ۝

شوریه ۲۹۹

الحزب بیست و نهم

ام خدای بخشاینده مهربان

خمسَ عَشْرَ ۲ همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه بودند پیش از تو خدای ارجمند درست کردار ۳ مرا و راست آنچه در اسمانها و آنچه در زمین است و است بلند بزرگ ۴ نزدیکست که اسمانها شکافته شوند از بالا ایشان و فرشتگان تسبیح میکنند بستايش پروردگار خود و امورش می طلبند برای آنکه در زمین است آگاه باشد بدستی که خدا اوست امر زکار مهربان ۵ و آنانکه گرفتار غیر او و ستان خدا نکهبانست بر ایشان و نه تو بر ایشان گذاشته ۶ و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی را تا بیم شما اصل قریه هارا و هر که را کرد اگر دانست و بیم نمائی از روز فراهم آمدن نیست شکی در آن فرقه در بهشتند و فرقه در آتش ۷ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی ایشان را امتی واحد و لیکن در می آورد هر که را خواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست مرا ایشان را هیچ یاری و نه یاورى ۸ آیا گرفته اند از غیر او و ستان از پس خدا اوست دوست حقیقی و اورزنده می کند مرده گان را و او بر هر چیز توانا است ۹ و آنچه اختلاف نمودید در آن چیزی پس حکم آن بسوی خداست است خدای پروردگار من بر و اعتماد کردم و بسوی او باز میگردم ۱۰ و فرستاد اسمانها و زمین گردانید برای شما از خود ها تا آن جفته ها و از چهار پایا آن جفته ها بسیار میگرداند شما را در آن نیست مانند چیزی و اوست شنوای بدینا ۱۱ مرا و راست کلیدهای اسمانها و زمین هر می کند روز را برای هر که میخواهد و تنگ میگرداند بدستی که او بر هر چیزی توانا است ۱۲ قرار داد برای شما از دین آنچه را وصیت کرده بان نوح و آنچه مرا وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه را وصیت فرمودیم بان ابرهیم و موسی و عیسی را آنکه بنیاد اید دین را و متفرق شوید در آن عظیم نمود بر مشرکان آنچه میخواهی ایشان را بسوی آن خدا بر گردانید بسوی خود هر که را خواهد و راه نماید بسوی خود هر که را که بازگشت نماید ۱۳ و متفرق نشدند مگر پس از آنکه آمد ایشان را دافتر از راه از حد در گذشتی که در میان ایشان بود و اگر نبودى کله که پیشی گرفته از پروردگار تو تا مدتی نام برده شده هر آینه حکم کرده شده بود میان ایشان و بد دستی که آنانکه میراث داده شده اند کتاب را از پس ایشان هر آینه در شکی

اندازان بگمان اندازنده ۱۴

واحد و نکرند بدخل من يشاء في رحمة والطالمون ما لهم من ولي ولا نصير ۱ امر اتخذوا من دونه اولياء قاله هو الولي وهو يحى للولي وهو على كل شيء قدير ۲ وما اختلفتم فيه من شيء ۳ الى الله ذلکم الله دعى عليه توکلت واليه انیب ۴ فاطر السموات والارض جعل لكم من انفسکم انثا ومن الانثام ازواجاً یذروکم فی لیس کسلیه شیء وهو السميع البصیر ۵ له مقالید السموات والارض یسط الرزق لمن یشاء ویقدر ۶ یکن لکم من شیء علم ۷ شرع لکم من الدین ما وصی به نوحا والذی اوحینا الیک وما وصینا به ابرهیم وموسى وعیسی ان اقبلوا الدین ولا تتبعوا هواء قوم قد اخذ اکثر من الانسان ما تدعوهم الیه الله یجتبی الیه من یشاء ویهدی الیه من ینیب ۸ وما تقرؤا الا من بعد ما جاءهم العلم بنیا بینهم ولولا کلمة سبقت من ربک الى اهل سبت لقصی بینهم وان الذین اورثوا الکتاب من بعدهم لعی شک منه رب ۱۴

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَقَدْ آتَاكَ اللَّهُ مَبِيعَةً ۖ وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَهَنَّمُ
 دَاحِضَةٌ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ عَمَّا اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
 السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۚ لَا يَسْتَحِجِلُّ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ إِلَّا الَّذِينَ يُمَارُونَ
 الْحُجْرَةَ بَلِيسَتٍ وَتَجَسَّسُ

فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۚ
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ
 وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۚ أَمْ كَانَ
 يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ
 وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
 نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِن نَّصِيبٍ ۚ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ
 شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ
 يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا طَافَةُ الْفَصْلِ
 لَفُصِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَهْتُمُّ
 بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فِي رَوْضَاتٍ مَّجْنُوتٍ لَّهُمْ مَا يَشَاءُونَ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
 الْكَبِيرُ ۚ ذَلِكِ اللَّهُ يُبَشِّرُ اللَّهُ
 عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
 فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً
 نَّزِدَ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 شَكُورٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَاءِ اللَّهُ
 يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ
 وَيُخَوِّضُ الْإِنسَانَ إِنَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَ
 الصَّدُورِ ۚ وَهُوَ الَّذِي يُضِلُّ مَن يَشَاءُ
 عَنِ عِبَادَتِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
 وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۚ

پس بجهت آن پس بخوان و ثابت باش چنانچه فرموده شده و پیروی مکن خواهش
 ایشان را و بگوایمان آوردم با آنچه فرو فرستاده خدا از کتاب امر کرده شده ام که
 عدالت کنم میان شما خدا پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما است کردارها
 ما و برای شماست کردارهای شما نیست خصوصتی میان ما و میان شما خدا جمع
 میکند میان ما و بسوی اوست بازگشت و انا انکه مخصوص می نمایند در خدا از
 پس آنچه اجابت کرده شد مرا و راجحت ایشان ناچیز است نزد پروردگار ایشان و
 برایشانست عصبی و مرا ایشانراست عذاب سختی و خداست انکه فرو فرستاد
 کتاب را بر اوستی و میزانی و چه چیز آگاه نمود ترا شاید قیامت نزدیک باشد کتاب می نمایند
 بان انا انکه ایمان نمی آورند بان و انا انکه ایمان آورده اند ترسانند از آن و میدانند
 که آن حقیقت آگاه باش بدرستی که انا انکه مجادله می نمایند در قیامت هرینه در
 کمراهی اند و در آخرت با هر یک است بندگان خود روزی میدهد انکه را بخواهد و
 اوست توانای رحمت و آهر که باشد که خواهد زراعت آخرت را بفرایم برای او در زراعت
 و هر که باشد که خواهد زراعت دنیا را دهیم او را از آن و نباشد مرا و زراعت هیچ بهره
 یا مرا ایشانراست شریکائی که قرار داده اند برای خود از دین آنچه رخصت نداده با و خدا
 و اگر نبودی کله فضل هرینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی که ستمکاران
 برای ایشان عذاب در دناک ۲۲ می بینی ستمکاران را ترسانان از آنچه کسب کرده اند و انا
 واقعست با ایشان و انا انکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را در سبزه زارها
 بهشت می نمایند مرا ایشانراست هر چه خواهند نزد پروردگار ایشان این است تفضل عظیم
 ۲۳ ایست انکه مرده میدهد خدا بندگان خود را که ایمان آورده اند و کرده اند کارها
 شایسته را بگویم خواهی از شما بر این مژدی مکرد وستی را در خاندان من و کسی که کسب کند
 نیکو را بفرایم برای او در آن نیکوئی بدرستی که خدا امر زکات است سپاس گذار ۲۴
 بلکه میگویند بر یافته برخدا دروغی را پس اگر خواهد خدا مهرزند بر دل تو و تاخیر مینماید
 خدا باطل را و ثابت میگرداند حق را بکلمات خود بدرستی که او داناست با آنچه در سینه
 ۲۵ اوست انکه می پذیرد توبه را از بندگان خود و در می گذارد
 از بدیها و میگذارد آنچه را می کنید ۲۶

وَيَسْجِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ٢٦ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بَعِيدٌ عَنِ الْبَصِيرِ ٢٧ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَكِيلُ الْحَمْدُ ٢٨ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتِّينَ يَوْمًا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ٢٩ أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا تُسَبِّحُونَهَا فَمَا لَكُمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٣٠

شور ٣٠١

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ٣١ إِنَّ يَسَائِلُكُمْ فِي الْبَحْرِ مَقِظٌ لَكُمْ دَوَاكِدَ عَلَى ظُهُورِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣٢ أَوْ يَوْمَ يُنْفَخُ الْيَوْمَ الثَّانِي وَالْأَوَّلُ يَوْمَ يُبْلَغُ السَّمَاءُ دُخَانًا وَسُئِلَ النَّاسُ مَا إِلَهُكُمْ فَأَعَادُوا خَطْلَهُمْ إِلَى اللَّهِ فَأُخْبِرُوا بِالْحَقِّ إِنَّ إِلَهَهُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ ٣٣ وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ فِي السَّحَابِ الْمُبَارَكِ رِجَالًا سَائِبِغِينَ ٣٤ وَإِذَا سَأَلَكَ السَّائِبِغُونَ خَبْرَ اللَّهِ فَخَبِّرْهُم بِمَا وَجَدَ ٣٥ وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ فِي السَّحَابِ الْمُبَارَكِ رِجَالًا سَائِبِغِينَ ٣٦ وَإِذَا سَأَلَكَ السَّائِبِغُونَ خَبْرَ اللَّهِ فَخَبِّرْهُم بِمَا وَجَدَ ٣٧ وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ فِي السَّحَابِ الْمُبَارَكِ رِجَالًا سَائِبِغِينَ ٣٨ وَإِذَا سَأَلَكَ السَّائِبِغُونَ خَبْرَ اللَّهِ فَخَبِّرْهُم بِمَا وَجَدَ ٣٩ وَهُوَ الَّذِي يَنْزِلُ فِي السَّحَابِ الْمُبَارَكِ رِجَالًا سَائِبِغِينَ ٤٠

و اجابت می نماید تا آنکه ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را و می فرماید ایشان را از فضل خود و گافران برای ایشانست عذاب سختی ٢٦ و اگر پهن کند خداوند برای بندگان خود هر آینه از حد در روند در زمین ولیکن فرو می فرستد باندازه آنچه را میخواهد بدستی که او ببندگان خود آگاه بیناست ٢٧ و او ستانکه فرو می فرستد باران را از پس آنکه نومید شدند و پراکنده می نماید رحمت خود را و او ست یا و رستوده ٢٨ و از آیه های او ست آفریدن اسمانها و زمین و آنچه پراکنده کردند آن دو از جنبند و او برگرد آوردن ایشان هرگاه خواهد توانا ست ٢٩ و آنچه رسد شما را از مصیبتی پس بسبب آنست که کسب کرده دستهای شما و در میکند و از بسیاری ٣٠ و نیستید شما عاجز کنید در زمین و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ یاری و نه هیچ یاوری ٣١ و از آیه های او ست کشتیهای رونده در دریامانند کوهها اگر خواهد ساکن گرداند باد را پس بگرداند ایستادها بر پشت آن بدستی که در این هر آینه اینهاست برای هر شکلیای سپاس گذاری ٣٢ یا هلاک گرداند آنها را بسبب آنچه کسب کرده اند و در میکند از بسیاری ٣٣ و آید اندانانکه جدال میکند در آیه های ما که نیست مر ایشان را هیچ کز گاهی ٣٤ پس آنچه داده شدید از چیزی پس مایه تقش زندگی دنیا ست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود اعتماد نمایند ٣٥ و آنانکه دوری می گیرند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان عفو نمایند ٣٦ و آنانکه اجابت نمودند پروردگار خود را و پیاداشتند نماز را و کار ایشان مشورتست میان خود و از آنچه روزی کردیم ایشان را نفقه دهند ٣٧ و آنانکه چون رسد ایشان راستی ایشان را و خود بستانند ٣٨ و سزای بدی بد است مثل آن پس هر که در گذشت و اصلاح نمود پس مرد او بر خداست بدستی که او دوست نماید راستی را ٣٩ و هر آینه آنکه را و خود بستاند پس از ستم با و پس اینهاست بر ایشان هیچ راهی ٤٠ نیست راه مکر بر آنانکه ستم میکنند مردم را و فساد میکنند در زمین بناحق آن گروه را ایشانراست عذابی دردناک ٣١ و هر آینه کسی که صبر نماید و عفو کند بدستی که آن هر آینه از بالاترین کارهاست ٣٢

وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الْأَعْمَالِ لَمَّا رَأَى الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنْ رَبِّهِ سَبِيلٌ هَمْ وَمَنْ يَمُرَّ بِهِمْ يَمُرُّ بِعَذَابٍ غَاشِقِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيِّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَائِرَ مِنَ الدِّينِ خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَقْلَبُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ هَمْ وَمَا كَانَ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ هَمْ أَسْتَجِبُوا لِلرَّبِّ كَيْفَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هَمْ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَدَاحُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِثْرَحَةً فَرَحَ بِهَا وَانْتَصَبْنَاهُمْ حَسْبَةً يَمَّا أَذَقْتُمْ آيَاتِهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ هَمْ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَلَقَ الْإِنْسَانَ حَسْبُ الْإِنْسَانِ يَشَاءُ إِنَّا ثَائِدٌ بِهَبٍ لِمَنْ يَشَاءُ الذِّكْرَ هَمْ أَوْ بَرٍّ ذِكْرًا هَمْ وَإِنَّا نَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا هَمْ عَلِيمٌ قَدْ بَرَّاهُ وَمَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يَحْكُمَهُ اللَّهُ الْأَوَّلُ حَيًّا أَوْ مَيِّتًا وَرَأَى حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُخْرِجُهُ بِإِذْنِهِ يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكَمٍ هَمْ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ هَمْ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ هَمْ

سُورَةُ الزُّمَرِ مِائَةِ وَثَلَاثِينَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَمْ وَالْكِتَابُ الْمُبِينُ هَمْ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هَمْ

زخرف

الحزن و بلیست و بجزیر

و کسی را که گمراه کند خدا پس نباشد مرا و راهی کار گذاری بعد از او و می بینی ستم کار ترا که چون بر بینی عذاب را گویند یا باشد بسوی باز گشت هیچ راهی هَمْ و به بینی ایشان که عرض میشوند بران فروستان از خواری بنکرند ز چشم انداختن خفی و گفتند آنکه ایمان آورده اند بد رستی که زیانکاران انسانند که زیان کردند نفسهای خود و کسان خود را روز قیامت آگاه باش بد رستی که ستم کاران در عذاب اند پائین هَمْ و نباشد مرا ایشان را هیچ از دوستان که یاری دهند ایشان را از غیر خدا و هر که را گمراه کند خدا پس نباشد مرا و راهی هَمْ اجابت نمائید مر پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد باز گردانند مرا و از خدا نباشد مرا هیچ پناهی در آن روز و نباشد مرا هیچ نگاهی هَمْ پس اگر اعراض کنند پس فرستادیم ترا بر ایشان نکهبان نیست بر قوم مکرر رسانیدن و بد رستی که ما چون چشانیدیم آدمی را از خود مر حتی شاد شد و اگر برسد ایشان را بد بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بد رستی که آدمی ناسپاس است هَمْ مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می فرستد آنچه را خواهد می بخشد مرا و آنرا که خواهد دختران و می بخشد آنرا که خواهد پسران یا جفت میگرداند ایشان را پسران و دختران و میگرداند کسی را که میخواهد بی فرزند بد رستی که او دانا نیست توانا هَمْ و نباشد مرا آدمی را که سخن گوید با او خدا مکر بوی یا از پس حجاب یا بفرستد رسولی را پس وحی کند باز فرستد آنچه را خواهد بد رستی که او بلند لیست درست گرداد هَمْ و همچنین وحی فرستد بسوی قوروح را از امر خود نبودی که بدانی که چسبیت کتاب و نه ایمان ولیکن گردانیدیم آنرا و شنائی که راه نمائیم بان هر که را خواهیم از بندگان خود و بد رستی که تو هرگز این راه می نمائی بسوی راه راست هَمْ راه خدائی که مرا و راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آگاه باش که بسوی خدا بان میگردد کارها هَمْ

سُورَةُ زُحْرِ ثَمَانِي وَارْبَعِينَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَمْ أَمَّْا بَكْتَابٍ رُوشَن كُنْدَهَمْ بَدْرَسْتِي كَه مَا كُورَانِيدِيمْ آنرا
قُرْآنِي عَرَبِي شَائِدْ شَمَا تَعْقِلْ نَمَائِيدَمْ هَمْ

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعْنٌ حَكِيمٌ ۚ أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَغِيرًا إِن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كُنُوزٌ أَوْ نُوحٌ ۚ قَالُوا هَذَا نَجْمٌ سَاطِعٌ أَوْ سَحَابٌ مُمْسِيٌّ ۚ وَكَمْ سَأَلْتَهُمُ مِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ خَلَقْنَاهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا ۚ كَذَلِكَ نَخْرِجُونَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا فُلُكًا وَآلَافًا مِمَّا تَرْكَبُونَ ۝

زخرف ۳۰۳ الجن و بلیست و نجر

لَنَسْتَوْاعِلُ ظُهُورَهُ ثُمَّ نَذَرُوا
نِعْمَةً رَبِّكُمْ إِذْ اسْتَوْثَمُوا عَلَيْهِ وَ
تَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝
وَأَنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَ
جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادٍ جُزْءًا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝ أَمْ
اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفِيكُمْ
بِالْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدَهُمْ بِمَا
ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوْ مِنْ
يُنْكُرُوا فِي الْحِجَابِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَفَلَمْ
يَخْلُقْهُمْ سَخَّكِبٌ فَمَا دُفِعَ عَنْهُمْ
وَيَسْأَلُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ
الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاكُمْ مَالَكُمْ بِذَلِكَ
مِنْ عِلْمٍ إِن هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَمُتُّوا
بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۝ بَلْ قَالُوا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى
آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝ وَكَذَلِكَ
مَّا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى
آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝

و بد رستی که ان در اصل کتاب نزد ما هر اینه بلند است شمل بر حکمت ۴۱ یا پس باز
داریم از شما ذکر را از روی اعراض آنکه هستید گروهی سراف کنندگان ۵ و بسا که
فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان و نمی آید ایشان را هیچ پیغمبری مگر آنکه بوزند که
با و اسم می کردند ۶ پس هلاک کردیم سخت تر از ایشان را در سخت گیری و گذشت
مثل پیشینیان ۷ و هر اینه اگر برسی ایشان را که کی آفرید اسم آنها و زمین را هر اینه گو
البته آفرید آنها را از چند دانا ۸ آنکه گردانید برای شمار زمین را فراشی و گردانید
برای شمار دانا را شاید شما هدایت یابید ۹ و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی
را باندازه پس رنده کردیم میان زمین مرده را چنین بیرون آورده شوید ۱۰ و آنکه آفرید
اصناف همه آنها را و گردانید برای شما از کشتیها و چهار پایان آنچه سوار شوید ۱۱ تا
راست نشینید بر پشت های آن پس یاد کنید صفت پروردگار خود را چون درست بر
نشستید بر آن و بگویید من هست آنکه رام گردانید برای ما این را و نبودیم مرا و را طاعت
داران ۱۲ و بد رستی که ما بسوی پروردگار خود هر اینه باز کردند گانیم ۱۳ و گردانیدند
او از بندگان او نصیبی بد رستی که آدمی هر اینه ناسپاسواست هویدا ۱۴ آیا فرا
گرفت از آنچه آفریند دختران بر کرد شما را به پسران ۱۵ و چون مرده داده شود یکیشان
با آنچه زده برای بخشاینده مثلی بگرد روی و تیره و او باشد دشمنانک ۱۶ آیا کسی تربیت
کرده میشود در زینت و او در خاصه شکار نماید است ۱۷ و گردانیدند فرشتگان را
که ایشان بندگان خدای بخشاینده اند دختران آیا حاضر بودند آفرینش ایشان را و بد باشد
که نوشته شود کواهی ایشان و پرسیده شوند ۱۸ و گفتند اگر خواستی خدای بخشاینده
نی پرستیدیم ایشان را نیست مرا ایشان را با هیچ دانستی نیستند ایشان مگر که دروغ می
گویند ۱۹ یا داده ایم ایشان را کتابی پیش از آن پس ایشان بان چنگ در دستند گانند ۲۰
بلکه گفتند بد رستی که ما یافته ایم پدران خود را بر ملتی و بد رستی که ما بر اثرهای
ایشان هدایت یافته گانیم ۲۱ و همچنین فرستادیم پیش از تو در قریه از بیم نمائنده
مگر آنکه گفتند مستمان آن بد رستی که ما یافته ایم پدران
خود را بر ملتی بد رستی که ما بر اثرهای ایشان
پیروی کنند گانیم ۲۲

جنین
نصف

قَالَ اُولَئِكَ لَمْ يَصُدُّوا عَنْهُ اَبَاءُهُمْ قَالُوا اِنَّا بِنَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاْفِرُونَ ۝۳۳ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝۳۴ وَاقْضِ اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ لَوْنَهُ وَتَوْبَهُ اِنِّيْ بَرَّاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ۝۳۵ اِلَّا الَّذِيْ فَطَرَنِيْ فَاقْنَسْ سَيِّدِيْنَ ۝۳۶ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِيْ عَقْبِهِ لَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ ۝۳۷ بَلْ مَنَعْتُ هٰؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ حَتّٰى جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝۳۸ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَّآثَانَا بِهِ كَاْفِرُونَ ۝۳۹ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هٰذَا الْقُرْآنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ۝۴۰ اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حَقَّنْ قَوْلُنَا بَيْنَهُمْ

الخرف ۳۰۴ الخوف بليست وخبر

مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سُلْطٰنًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝۴۱ وَلَوْلَا اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُوءِهِمْ سُقُطًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعٰجِزًا عَلَيْهِمْ يَظْهَرُونَ ۝۴۲ وَلِيُؤْتِيَهُمْ اَبَآءُا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ۝۴۳ وَخُرُفًا وَّانْ كُلَّ ذٰلِكَ لَمَتَّاعٌ اَلْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝۴۴ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقِصْ لَهُ سُلْطٰنًا ثُمَّ لَوْ لَهُ فَرْقَنٌ ۝۴۵ وَاَنَّهُمْ لَبَصَرٌ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّقْتَدُونَ ۝۴۶ حَتّٰى اِذْ جَاءُنَا قَالَ يٰ اٰلِيٓنَا بَنِيَّ وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَمَلِئْنَا الْقَرْيٰنِ ۝۴۷ وَ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنكُمُ فِي الْعَذَابِ مُشْرِكُونَ ۝۴۸ اَتَاَمَّا تَسْمَعُ الصَّعَمَ اَوْ هَدٰى الْعَمٰى مِمَّنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝۴۹ فَاَنَّا نَذْهَبُ بِكَ فَاِذَا مَنَّهُمْ مُّقْتَدُونَ ۝۵۰ اَوْ تَرٰىكَ الَّذِيْ وَعَدْنَاهُمْ فَلَمَّا عَلٰىهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ۝۵۱

گفت ای بنیایان که شما را راه نمایند ترا آنچه یافته اید بران پدران خود را کشتند بدین
که ما با آنچه فرستاده شد اید بان کافرانیم ۳۳ پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر
چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان ۳۴ و هنگامی که گفت ابراهیم مرید خود و گروه
خود را بدرستی که من بیزاد از آنچه میپرستید ۳۵ مگر آنکه افریدم از پس بدرستی که او
برودی هدایت میکند مرا ۳۶ و گردانید از اکل باقی در عقب خود شاید ایشان باز گردند
۳۷ بلکه بر خورداری دادم اینها را و پدرانشان را تا آمد ایشان را حق و رسولی ظاهر کند ۳۸
و چون آمد ایشان را حق گفتند این جاد و ثیست و بدرستی که ما بان کافرانیم ۳۹ و گفتند چرا
فرو فرستاده نشد این قرآن بر مردی از دوقریه که بر زکست ۴۰ آیا ایشان قیمت میکنند
بخشش پروردگار تو را ما قیمت کردیم میان ایشان وجه معاش ایشان را در زندگی دنیا و
بلند کردانیدیم بعضی ایشان را بلای بعضی بچندین مرتبه تا فرا گیرند بعضی ایشان بعضی
را بکار باز داشته شده و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه فراهم آوردند ۴۱ و اگر نه
آن بودی که شد بنگردم گروهی بگانه هراینه گردانیدیم برای آنکه کافر میشود بخدای
بخشاینده مرغانه های ایشان را سقفها از نقره و نردبانها که بر آنها برانیدند ۴۲ و برای
خانه های ایشان درها و تختها که بر آنها تکیه زنند ۴۳ و زینتی و نیست همه آن مگر
مایه تعیش زندگی دنیا و آخرت نزد پروردگار تو برای پرهیزگار است ۴۴ و هر که چشم
پوشاند از یاد خدای بخشاینده بکاریم برای و شیطان را پس او ست هرا و راهنشین ۴۵
و بدرستی که اینها هراینه باز دارند ایشان را از راه و می پندارند که ایشان هدایت یافته
گاندند ۴۶ تا چون اید ما را گویدای کاش بودی میان من و میان تو و ری مشرقین پس بد
همنشین ۴۷ و هرگز سود نمیدهد شما را امروز چون ستم کردید اینک شما در عذاب
شریکانید ۴۸ آیا پس تو میشنوی کرانرا یا هدایت میکنی کوزانرا و انرا که باشد
در کراهی هویدا ۴۹ پس اگر بریر ترا پس بدرستی که ما از ایشان انتقام
کشند گانیم ۵۰ یا بنمایم البته تو را آنچه وعده کرده ایم

ایشان را پس بدرستی
که ما بر ایشان
قوت می یابیم ۵۱

توانایانیم

در صحنه

فَبِهِ نَاقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ إِيَّاهُ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٢٤ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَنُّوا
 مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ٢٥ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٢٦ وَالْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
 إِلَّا الْمُتَّقِينَ ٢٧ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٢٨ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ٢٩ أَدْخِلُوا آلَ إِبْرَاهِيمَ
 أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ الْجَنَّاتِ ٣٠ يَخْرُجُونَ مِنْهَا بِصُحُفٍ مِنْ ذَهَبٍ وَكَوَابِرٍ وَفِيهَا مَا تُشْتَهَى ٣١ الْأَنْفُسُ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ٣٢ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٣
 لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ٣٤ إِنَّ الْجَنَّةَ فِي عَذَابِ
 جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ٣٥ لَا يُفْتَرُ
 عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهَا مُبْلِسُونَ ٣٦
 وَمَا ظَنُّنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ
 الظَّالِمِينَ ٣٧ وَنَادَى يَامَا لِكُ
 لِيَقْضِ عَلَيْكَ قَالَ إِنْ كُنْتُمْ
 مَا كُنْتُمْ ٣٨ لَقَدْ جِئْتُمُ بِالْحَقِّ
 وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٣٩
 ٤٠ أَمْ أَمْرًا مَرِئًا نَافِرُونَ ٤١
 ٤٢ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
 وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ
 يَكْتُبُونَ ٤٣ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ٤٤
 سُبْحَانَ رَبِّي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٤٥ قَدْ جَاءَ
 بِحُجَّتِهِمْ يَلْعَنُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ٤٦ وَهُوَ الَّذِي
 فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ
 وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٤٧ وَبَارَكَ
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
 وَإِلَيْهِ تُجْعَلُونَ ٤٨ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ
 شَرَعَ لَهُمْ بِحَقِّهِمْ يَعْلَمُونَ ٤٩

پس پرهیزید از خدا و فرمان بریدید بد رستی که خداوست پروردگار من و پروردگار
 شما پس پرسیدید و را این راهیست راست ٢٤ پس اختلاف نمودند فرقهها از میان
 ایشان پس وای مرا تا آنرا که ستم گردند از عذاب روز پرورد ٢٥ آیا انتظار میبرید
 قیامت را که بیاید با ایشان ناهگان و ایشان ندانند ٢٦ و دوستان در آن روز بعضی ایشان
 را بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ٢٧ و ای بنده گان من نیست ترسی بر شما در آن روز
 و نه شما اند و دهی خورید ٢٨ آنان که ایمان آوردند بآیتهای ما بودند مسلمانان ٢٩
 درآید در بهشت شما و زنان شما گرامی داشته شوید ٣٠ گردانیده شود بر ایشان
 گاههای بزرگ از طلا و کوزههای بیدسته و در آنست آنچه میخواهند نفسها و لذت
 یابند چشمها و شما یید در آن جا و دانیان ٣١ و اینست آن بهشتی که میراث داده
 شده اید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید ٣٢ مر شما راست در آن میوه بسیار که از
 آنها خواهید خورد ٣٣ بد رستی که گناه کاران در عذاب و در خجا و دانیانند ٣٤ سبب
 گردانیده نشود از ایشان و ایشان در آن مایوس باشند ٣٥ و ستم ننویدیم ایشان را و
 لیکن بودند از ایشان ستمکاران ٣٦ و ندا کند که ای مالک باید که بمیراند ما را پروردگار
 تو گوید بد رستی که شما در نکند گانید ٣٧ هر آینه بتحقیق که آوردیم بشما حق را لیکن
 بیشتر شما بودید مر حق را گراشت دارندگان ٣٨ بلکه محکم گردند کار برایش بد رستی که ما
 محکم کنند گانیم ٣٩ بای پندارند که ما نمیشنویم نهان ایشان و را از ایشان ترازی و
 رسولان ما نزد ایشان می نویسند ٤٠ بگو اگر بودی مر خدای بخشاینده را فرزندی
 پس منم نخستین پرستندگان ٤١ مر شست پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش
 از آنچه وصف میکند ٤٢ پس واکذا را ایشان را که صحبت دارند و باری کند تا ملاقات
 کند روزشان را که وعده داده میشوند ٤٣ و اوست آنکه در آسمانها الهست و در زمین
 الهست و اوست درست گرداننده انا ٤٤ و برزگوار است آنکه مرا و راست پادشاه
 آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و نزد اوست دانش قیامت و بسوی او باز
 گردیده شوید ٤٥ و مالک نمیشاند آنکه میخواهند از غیر
 او شفاعت را مگر آنکه گواهی میدهند بحق و
 ایشان میدانند ٤٦

خَالِدُونَ ٣٢ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٣
 لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ٣٤ إِنَّ الْجَنَّةَ فِي عَذَابِ
 جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ٣٥ لَا يُفْتَرُ
 عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهَا مُبْلِسُونَ ٣٦
 وَمَا ظَنُّنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ
 الظَّالِمِينَ ٣٧ وَنَادَى يَامَا لِكُ
 لِيَقْضِ عَلَيْكَ قَالَ إِنْ كُنْتُمْ
 مَا كُنْتُمْ ٣٨ لَقَدْ جِئْتُمُ بِالْحَقِّ
 وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٣٩
 ٤٠ أَمْ أَمْرًا مَرِئًا نَافِرُونَ ٤١
 ٤٢ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
 وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ
 يَكْتُبُونَ ٤٣ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ٤٤
 سُبْحَانَ رَبِّي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٤٥ قَدْ جَاءَ
 بِحُجَّتِهِمْ يَلْعَنُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ٤٦ وَهُوَ الَّذِي
 فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ
 وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٤٧ وَبَارَكَ
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
 وَإِلَيْهِ تُجْعَلُونَ ٤٨ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ
 شَرَعَ لَهُمْ بِحَقِّهِمْ يَعْلَمُونَ ٤٩

وَلَقَدْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَتَى الْفَوْكُونَ ٥٠ وَقِيلَ يَا رَبِّ اِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ٥١ فَاصْبِرْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٥٢ سورة الدخان مع وسمو ايتد بسم الله الرحمن الرحيم حم ١ والكتاب المبين ٢ انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين ٣ فيها يفرق كل امر حكيم ٤ امر من عندنا انا كنا مرسلين ٥ رحمة من ربك انه هو السميع العليم ٥ رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين ٦ لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم ورب اباءكم الاولين ٧ بل هم

خان

٣٠٧

انجز وبيت وپنج

في شك يلعبون ٨ فارغب يوم تأتي السماء بدخان مبين ٩ يغشى الناس هذا عذاب اليم ١٠ ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون ١١ انا انزلنا القرآن و قد جاءكم رسول مبين ١٢ ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون ١٣ انا كنا سنقوا العذاب قليلا انكم عائدون ١٤ يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون ١٥ ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون ١٦ و جاءهم رسول كريم ١٧ اذ و الى عباد الله اتيكم رسول امين ١٨ وان لا تعلموا على الله اتيكم سلطان مبين ١٩ و اتي عذت بربي وربكم ان تجموا ٢٠ وان لم تؤمنوا لفي فاعترلون ٢١ قد عاربه ان هو قوم مجرمون ٢٢ فاسر عبادي ليلا انكم مستمعون ٢٣ واتركوا الحجر وهو انتم جند مغرورون ٢٤ كم تركوا من جنات وعيون ٢٥ وزروع ومقام كريم ٢٦ ونعم كانوا فيها فاكهين ٢٧ كذلك وارساها قوما اخرين ٢٨ فابكت عليهم السماء والارض و ما كانوا منظرين ٢٩

وهراینه اگر پرسی از ایشان که کیست که افرید ایشان را هراینه گویند خداست پس بکجا برگردانید میشوند ٥٠ و گفتار شراست که ای پروردگار من بدرستی که آنها گروهی اند که ایمان نمی ورنده ٥١ پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که بدانند ٥٢

سوره دخان پنجاه هفت ایتن مکی است

بسم خداوند بخشنده مهربان
 حم ١ بكتاب اشکار کند ٢ بدرستی که ما فرو فرستادیم انرا در شب بابرکت بدرستی که ما هستیم بپیم نمایندگان ٣ در آن جدا کرده میشود هر امر با حکمتی ٤ فرمائش از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستندگان ٥ حتی از پروردگار تو بدرستی که او است شنوای دانا ٦ پروردگار اسماء و زمین و آنچه میانه آنهاست اگر هستید یقین دارندگان ٧ نیست الهی مگر او زنده میکند و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند ٨ بلکه ایشان در شکی بازی میکنند ٩ پس چشم دار و وزیرا که اردا سمان دودیرا هویدا ١٠ که فرو بوشما را این عذاب است دردناک ١١ پروردگار ما بردار از ما عذاب را بدرستی که ما مؤمنانیم ١٢ کجا باشد مرا ایشانرا پسند گرفتن و تحقیق که امد ایشانرا رسولی ظاهر سازنده ١٣ پس روگردانیدند از او گفتند تعلیم داده شده ایست دیوانه ١٤ بدرستی که ما بردارنده عذابیم اندکی بدرستی که شما باز گردندگانید ١٥ در روزی که سخت گیریم سخت گرفتن بزرگی بدرستی که ما انتقام کشندگانیم ١٦ و هراینه ب تحقیق که از خودیم پیش از ایشان گروه فرعون را و امد ایشانرا رسولی گرامی ١٧ که تسلیم کنید بمن بندها خدا را بدرستی که من مر شمارا رسولی ام امین ١٨ و آنکه بلند می جوید بر خدا بدرستی که من اینده ام شمارا با حجتی ظاهر کننده ١٩ و بدرستی که من پناه بردم بر پروردگار خود و پروردگار شما آنکه سنکسار کنید مرا ٢٠ و اگر ایمان نمی ارید مرا پس کناره جوشیدار من ٢١ پس خواند پروردگار شما را که اینان گروهیند کناه کاران ٢٢ پس بر بندها که مراد در شب بدرستی که شما بیداری رفته شده گان ٢٣ و بگذار در یار از میله بدرستی که ایشان گروهی اند غرق کرده شده گان ٢٤ بسا که واکذا شستند از بوستانها و چشمه ها ٢٥ و کشت زارها و جایگاه گرامی ٢٦ و نعمتی که بودند در آن شادی کنندگان ٢٧ همچنین او میراد و دیگر ٢٨ پس نگرینت ایشانرا سمان و زمین و نبود مهلت داده شدگان ٢٩

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ٢٤ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مَرِئًا سَرَفِيًّا ٢٥ وَلَقَدْ أَخَذْنَا نَارَهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ٢٦ وَ
 أَنبَأْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ٢٧ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ أَنِ هِيَ الْأَمْوَاتُ الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ٢٨ فَأَنبَأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 كُنتُمْ صَادِقِينَ ٢٩ أَنَّهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلُكُنَّاهُمْ إِنَّمَا تَعْلَمُونَ ٣٠ وَأَنبَأْنَا هَارُونَ أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُنَادِيْنَ ٣١
 وَمَا يَنْتَهِمُ الْآعِينَ ٣٢ مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٣ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ٣٤ يَوْمَ لَا يُغْنِي
 عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا تَنْصُرُهُمْ أَوْلِيَاؤُهُمْ ٣٥

مَوٰی عَنْ مَوٰی شَيْءًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٣٥
 ٢٤ اَلَا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيْمُ ٢٥ اِنَّ اَنْتَ شَجَرَةٌ بِالْقَوْمِ
 طَعَامُ الْاَنْهَامِ ٢٦ كَالْمُهْلِكِ
 فِي الْبُطُونِ ٢٧ كَغُلٍّ اَلْحَيِّمِ ٢٨
 خَذُوْهُ فَاَعْتَلُوْهُ اِلَى سَوَآءٍ ٢٩
 ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَاسِهِ مِنْ عَذَابِ
 الْاَلْحَيِّمِ ٣٠ ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْكَرِيْمُ ٣١ اِنَّ هَذَا لَمَنْتُمْ بِهِ
 تَمْتَرُونَ ٣٢ اِنَّ الْمُنْفِقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ
 اَمِيْنٍ ٣٣ فِيْ صِهَابٍ وَعِیُوْنٍ
 هَ يَلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ
 مُّقَابِلِيْنَ اِهْ كَذٰلِكَ وَذَرْنَاهُمْ
 يُحْمَرُوْنَ ٣٤ يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ اَمِيْنٍ ٣٥ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا
 الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولٰٓئِ وَتَكُوْنُ
 عَذَابُ الْاَلْحَيِّمِ ٣٦ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ
 ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ٣٧ فَاَمَّا
 يَسْتَرْزَا هُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ
 فَاَرْتَقِبْ اِنَّمَا هُمْ مُرْتَقِبُوْنَ ٣٨
 سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ سَمْعٌ وَتِلْكَ اٰیٰتُ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 هَمْدٌ اَنْزَلَ الْكِتَابَ مِنَ اللّٰهِ
 الْعَزِيزِ الْحَكِيْمِ ٢ اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضِ لَاٰیٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ٣ وَفِي
 خَلْقِكُمْ وَمَا يَبْتَلِيْكُمْ مِنْ دَآئِبٍ اٰیٰتٍ
 لِّقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ٤

وهراینه بتحقیق که رهانیدیم نبی اسرائیل را از عذاب خوار کننده ۲۴ از فرعون بدستی که
 او بود بلندی جوینده از اسراف کنندگان ۲۵ وهراینه بتحقیق که اختیار کردیم ایشان را بر
 داشتی بر جهانیان ۲۶ وداریم ایشان را از آیتها آنچه در آن بود امتحان ظاهر ۲۷ بدستی
 که ایشان هراینه میگویند نیست این مکروردن نخستین ما و نباشیم ما از قبر برآمده گان
 ۲۸ پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ۲۹ یا ایشان بهتر بودند یا گروه
 تبع و آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردیم ایشان را بدستی که ایشان بودند گناه
 کاران ۳۰ و نیا فریدیم اسمائها و زمین را و آنچه در میانمان دو است بازی گنان
 ۳۱ نیا فریدیم آن دورا مکر بحق ولیکن بیشتر ایشان میدانند ۳۲ بدستی که روز
 تمیز است و عده گاه ایشان همگی ۳۳ روزی که کفایت نکند دوستی از دوستی چیزی را و
 ایشان یاری کرده می شوند ۳۴ مکرانکه را که رحمت کرده خدا بدستی که او است از چند
 مهربان ۳۵ بدستی که درخت زقوم خوراک گناه کارانست ۳۶ مانند فلذ کذاخته میشود
 در شکمها ۳۷ مانند جوشیدن آب بسیار گرم ۳۸ بگریزد این را پس بکشند بسو و سطر و
 پس بریزد بر بالای سر او از عذاب جوشان ۳۹ بچش بدستی که قوتی از چند گرامی ۴۰
 بدستی که این از چیز نیست که بودید که در آن شک میدانستید ۴۱ بدستی که برهیز کاران
 در جایگاهی ندان ۴۲ در باغها و چشمه سارها به می پوشند از دینای خوش قاش و دینای
 نازک روی بروی یکدیگر نشسته گان ۴۳ چنین و برنی دهیم ایشان را حوریان کشاده چشم ۴۴
 میخوانند در آنها هر میوه را ایمان ۴۵ نمیچشند در آن مرکب المکر و نخستین و نگاه دارد
 ایشان را از عذاب دوزخ ۴۶ از روی تفضل از پروردگار تو این است دستکاری بزرگ ۴۷
 پس جز این نیست که اسان کردیم آنرا از زبان تو شاید ایشان پند گیرند پس انتظار بکش بدستی که ایشان

سوره جاثیه و آیت انتظار کشند کاندعه و آن مکی است

ام خدای بخشاینده مهربان
 حکم آفر و فرستادن کتابت از خدای از چند درست کرد او بدستی که در
 اسمائها و زمین هراینه آیتهاست مرئوسانرا ۳ و در آفرینش شما و آنچه پراکنده میکند
 از جنبند آیتهاست برای گروهی که یقین کنند ۴

وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصَوَّرَ بِغَيْرِ رِيَاحٍ آيَاتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدٌ مَا يَشَاءُ بَعْدَ ذَلِكَ وَأَيُّكُمْ يُؤْمِنُ ۚ وَبِذَلِكَ لِكُلِّ قَوْمٍ آيَاتٌ مَّا يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُو عَلَيْكَ
 لَمْ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَمَا كُنْتُمْ مَعَهَا فَتَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۚ مِنْ
 وَرَاءِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا آيَاتُ

جائید ۳۰۹ انجیل و بیست و پنجم

رَتَمَ لَهُمْ عَذَابٍ مِنْ دُونِ الَّذِي كَانُوا يُعَذِّبُونَ ۚ
 اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَاحَ الْفَرِيقِ
 الْفَلَاحِ الْفَرِيقِ وَتَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ وَتَسْجُدُ لَهُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
 مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ۚ أَقُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 يَغْفِرُوا وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
 لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ
 مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ
 فَلِنَفْسِهِ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۚ
 وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 ۚ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا
 اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
 بِنِعَائِنَا إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانُوا فَرِحِينَ بِمُنْجَلِهِمْ
 ۚ فَجَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِّ ذُرِّيَّتِهِ الْأَمْرِ
 فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
 يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُوا عَمَّا
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَمَعْضَمٌ
 أَوْلِيَائِهِ بَعْضٌ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 ۚ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى
 وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۚ إِنَّ
 حَسْبَ الَّذِينَ أَجْرَوْا السَّعْيَاتِ
 أَنْ يَجْعَلَهُمُ اللَّهُ كَالَّذِينَ آمَنُوا

و اختلاف شب و روز و آنچه را فرستاده خدا از آسمان از روزی پس زنده کرده بان
 زمین را پس از مردنش و گردانیدن بادها ایتهاست برای گروهی که تعقل کنند ه این
 ایتهای خداست میخواهیم آنها را بر تو بحق پس بکدام سخن پس از خدا و ایتهای و ایمانی
 آوردید و رای بر هر دو غوی گوی که گاری که میشوند ایتهای خدا را که خوانده میشود
 برا و پس اصرار میکند سرگشتی کنان گویا که نشیند آنها را پس مرده ده او را بعد از بی درد
 ناک و هرگاه بداند از ایتهای ما چیزی را بیکر دانه را استخوانها برای ایشان
 عذاب خوار کننده و از پیش روی ایشانست دوزخ و کفایت نمیکند از ایشان آنچه
 کسب کرده اند چیز را و نه آنچه گرفته اند از غیر خدا و ندان و مرا ایشانراست
 عذاب بزرگ ۱۳ این هذایتست و انا که کافر شده اند بایتهای پروردگار خود مریشا
 تراست عذاب از شدید ترین عذاب دردناک آ آخذ است انکه رام گردانید برای
 شما دویا را تار و آن کرد دگشتیها در آن بفرمان او و تا بطلبید از فضل او و تا شاید
 شما سپاس گذارید ۱۴ و رام کرد برای شما آنرا که در آسمانهاست و آنرا که در زمین
 است همگی را که از اوست بد رستی که در این هراینه ایتهاست برای گروهی که تفکر
 کنند ۱۵ بگو مرانایز که ایمان آورده اند عفو کنند مرانایز که امید ندارند روزها
 خدا را تا سزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند که کسب میکردند ۱۶ کسی که کردگار
 شایسته را پس برای خود شایسته و کسی که بد کرد پس برانست پس سوی پروردگار
 خود باز گردید شویده ۱۷ و هراینه بتحقیق که دادیم بنی اسرائیل کتاب و حکم و نبوت و
 روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها و زیادتای دادیم ایشانرا بر جهانیان ۱۸ و دادیم ایشانرا
 دلایل روشن از امر پس خلاف نکردند مگر پس از آنکه امد ایشانرا دانش را راه ظلم که در
 میان ایشان بود بد رستی که پروردگار تو حکم میکند میان ایشا ن در
 روز قیامت و آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند ۱۹ پس گردانیدیم تر ا بر طریق از هر پس بری
 کن از او بر و مکن خواهشها آنرا که نمیدانند ۲۰ ابد رستی که ایشا کفایت نمیکند از تو از خدا چیزی را
 و بدستی که ستمکاران بعضی از ایشانرا دوستا بعضی اند و خدا دوست بر هر کارانست ۲۱ این بیست و پنجم
 برای آدمیا و هدا و حتی هر گروهی را که یقین میکنند یا پنداشتنند آنرا که کسب کرده اند
 بدیها را آنکه میکردیم ایشانرا ما سزا نماند که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای

الصالحات سواء بحياهم ومماتهم ساء ما يحكمون ٢١ وخلق الله السموات والأرض بالحق ولجزية كل نفس بما كسبت وهم لا يظلمون ٢٢ أفرأيت من اتخذ إلهه هواه وأضله الله على علم وختم على سمعه وقبليه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله أفلا تذكرون ٢٣ وقالوا ما هي الآياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا إلا الدهر وما لهم بذلك من علم إن هم إلا يبطون ٢٤ وإدريس عليه السلام ما كان محجما إلا أن قالوا اتوا بابائنا إن كنتم صادقين ٢٥ قل الله يجيبكم نعم الله عليكم جانية

٣١

جانية

الجزية وبسبب وششم

شایسته را که یکنان بود زیستن ایشان و مردنشان بدست آنچه حکم میکنند ٢١ و افرید خدا اسماءها و زمین را بحق و تا جزا داده شود هر نفسی با آنچه کسب کرده و ایشان ستم کرده نمیشوند ٢٢ آیا پس دیدی آنرا که فرا گرفت اله خود را خوا هوش خود و گمراه کرده او را خدا بر علی و مهر نهاده بر گوش او و دلش و گردانیده بر چشم او پرده پس که هدایت میکند او را از بعد خدا آیا پس پند نمیگیرید ٢٣ و گفتند نیست آن مکر زندقانی دنیا ای ما میبریزند و میشوم و هلاک نمیکند ما را مکر روزگار و نیست مرا ایشان را بان هیچ دانشی نیستند ایشان مکر که گمان میبرند ٢٤ و چون خوانده شود بر ایشان اینهای ما و دشمنان نباشد حجت ایشان مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستیید راست گویان ٢٥ بگو خدا زنده میکند شما را پس میبراند شما را پس کرد می آورد شما را بسوی روز قیامت نیست شکی در آن ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ٢٦ و مر خدا بر است پادشاهی بهاها و زمین و روزی که بپای ایستد قیامت در آن روز زیان کند ابطال کند کانت ٢٧ و به بدی گروهی را بر او در آمد هر گروهی خوانده شوند بسوی کتاب خود آن روز جزا داده شوید آنچه آلودید که میکردید ٢٨ اینست کتاب ما سخن میکند بر شما بحق بد رستی که ما بودیم که مینوشتیم آنچه را که بودید که میکردید ٢٩ پس ما آنرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را پس در آورده ایشان را پروردگار ایشان در رحمت خود انست آن فیروزی ظاهر به و ما آنرا که کافر شده اند یا پس خود اینهای من که خوانده میشد بر شما پس کرد نکشی نمودید و بودید گروهی گناه کاران ٣٠ و چون گفته شدی که بد رستی که وعد خدا حقست و قیامت نیست شکی در آن گفتید نمیدانیم که چیست قیامت کمان نمیرسیم مکر کمانی و نیستیم ما یقین داران ٣١ و ظاهر شد مرا ایشان را بدیها آنچه کرده اند و احاطه کرد با ایشان آنچه بودند که بان استهزا میکردند ٣٢ و گفته شود که امروز فراموش میکنم شما را چنانچه فراموش کردید ملاقات این روز خود را و جایگاه شما آنرا است و نباشد مرا شما را هیچ مدد کاران ٣٣ این سبب است که شما گرفتاریهای خدا را استهزا و فریب داد شما را زندقانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمیشوند از آن و نه ایشان طلب رضا جوی کرده شوند ٣٤

ثم يجعلكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولا تكثر الناس لا يعلمون ٢٤ والله ملك السموات والارض ويوم تقوم الساعة يومئذ يخسر البطون ٢٥ وتري كل امة جانية كل امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون ما كنتم تعملون ٢٦ هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ٢٧ فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيذكرهم ربهم في رحمة ذلك هو الفوز للبين ٢٨ واما الذين كفروا افلم نكر اياتنا تلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين ٢٩ واذ قيل ان وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن الاطلا وما نحن بمستيقنين ٣٠ وبدا لهم سينات ما عملوا وحق بهم ما كانوا به يستهزون ٣١ وقيل اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا وما لكم التار وما لكم من ناصرين ٣٢ ذكركم بانكم اتخذتم ايات الله هزوا وعزتمكم بالحياة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون ٣٣

و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَلَهُ الْكِبَرُ بَاءً فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
 مَوْعِدُ الْأَحْقَافِ خَمْسٌ تَلَوْنَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ رَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا مَلَكَوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْتَوْنِ بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ أَضَلُّ مِنْ
 احقاق ۳۱۱ الجحش و بیست و ششم

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۝
 هـ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً
 وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَلَا تَقُلْ
 عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلْحَقِّ لَمَجَاءٌ ۝ هَذَا صِرَاطٌ قَدِيمٌ ۝
 يَقُولُونَ أَفْتَرِيهِ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا
 تَمْلِكُونَ كَيْدَ مُرَاثَةِ شَيْءٍ ۝ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
 تُفْقِضُونَ فِيهِ ۝ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا
 بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝
 قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا
 أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۝ إِنْ
 اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا
 نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قُلْ رَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ
 شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
 فَأَمَّا مَنْ وَاسْتَكْبَرَ ثُمَّ رَأَىٰ تَلَاقَهُ
 الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانُ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا
 إِلَيْهِ ۝ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
 هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ۝ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
 مُوسَىٰ ۝ أَمَّا وَرَحْمَةُ وَهَذَا كِتَابٌ
 مُصَدِّقٌ لِمَا فِي الْكِتَابِ الْأُولَىٰ
 وَبُخْرَىٰ الْحُسَيْنِ ۝ ۱۲ ۝ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
 اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ ۝ هُمْ
 يَخْرُجُونَ ۝ ۱۳ ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۝ خَالِدِينَ
 فِيهَا ۝ بَرَآءٌ مِمَّا كَانُوا يَمْكُونُ ۝ ۱۴

پس مر خدا را است ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان
 ۳۱۱ و مرا و راست بزرگی در آسمانها و زمین و اوست از چند درست کردار را

سُورَةُ احْقَافٍ وَبِحَجِّ اِيْرَانَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَلَهُ الْكِبَرُ بَاءً فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
 مَوْعِدُ الْأَحْقَافِ خَمْسٌ تَلَوْنَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ رَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا مَلَكَوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْتَوْنِ بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ أَضَلُّ مِنْ
 نام خدای بخشاینده مهربان
 ح ۱ ۝ فَرَفَرَسْتَادَنْ كِتَابِست از خدای از چند درست کردار ۲ ۝ نیا فریدیم آسمانها
 و زمین را و آنچه میانه آن دو است مگر بحق و مدتی نام برده شد و آنانکه کافر شدند از
 آنچه بیم کرده شده اند اعراض کنند گانند ۳ ۝ بگو ایادیدید آنچه را میخوانید از غیر خدا بنماید
 مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مرا ایشان را شرکیت در آسمانها بیارید مرا کتابی از پیشین
 یا بقیه دانستی اگر هستید راست گویان ۴ ۝ و کیست کمره ترازانکه بخواند از غیر خدا کسی که
 اجابت نماید مرا و را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بخبر اند و چون حشر کرده
 شوند مردم باشند مرا ایشان را دشمنان و باشند بر ستیدن ایشان کافران ۵ ۝ و چون
 خوانده شود بر ایشان آیتهای ماکه روشنند گویند آنانکه کافر شده اند مرقور چون آمد
 ایشان را این جاد و نیست هویدا ۶ ۝ بگو ایادیدید که با کوا اگر بدروغ بسته ام از
 پس مالک نمیشوید برای من از خدا چیزی را او را نا تراست با آنچه خوض میکنید در آن
 گافیت او کواه میانه من و میانه شما و اوست امر زگار مهربان ۷ ۝ بگو نیستم نودر آمد
 رسولان و نمیدانم چه کرده خواهد شد بمن و نه بشما پیروی نمیکم مگر آنچه وحی فرستاده
 شود بسوی من و نیستم من مکریم نماینده هویدا ۸ ۝ بگو ایادیدید اگر باشد از نزد خدا و کافر
 شده باشید بان و کواهی داده کواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کردید بدست
 که خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را ۹ ۝ و گفتند آنانکه کافر شدند برای آنانکه ایمان آوردند
 اگر بودی بهتر پیشی نگرفتند ما را بسوی آن و چون هدایت نیافتند بان پس بزودی میکوبند این
 دروغ نیست دیرینه ۱۰ ۝ و پیش از آن بود کتاب موسی پیشوا و بخشایشی و این کتاب نیست تصدیق
 کنده بزبان عربی تا بیم نماید آنرا که ستم کردند و مژده باشد مریکواران را ۱۱ ۝ بدستی که آنانکه
 گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادند کردند پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اند و
 خورند ۱۲ ۝ آنها یاران جهشتند جاودانیان در آن پاداش با آنچه بودند که میکردند ۱۳ ۝

وَصَيَّنَا الْإِنْسَانَ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلَهُ وَفَصَالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ اأَشَدَّ وَبَلَغَ اأَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اأُرِنِي آيَاتِكَ فَتَنَّاكَ أَتَى عَلَى وَالدَّيْ وَأَن اأَعْمَلُ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحْنِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنِيتُ إِلَيْكَ وَأَنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ هـ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَّبَلْ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَجَاوَزْنَا عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ وَالدَّيْ قَالَ لَوْلَا أَنَّهُ لَكُمَا اأَعْدَانِي أَن اأُخْرِجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهَآئِلُ غِيَاثِ اأَلَّهِ وَبَلَّكَ اأَمِنْ اأَنَّ وَعَدَ اأَلَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا اأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 اأَحْقَافُ ٣١٢ اأَحْزَوْرُ بَيْتِ وَشْتَمَر

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هُوَ اأَعْلَمُ بِمَا عَمِلُوا
 فِي أَيَّامٍ قَدْ خَلَّتْ مِن قَبْلِهِمْ مِنَ اأَحْزَوْرِ
 الْأَنْسَانِ أَنَّهُمْ كَانُوا أَخْلَسِينَ هـ وَأُولَئِكَ
 دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَكُيُوفُهُمْ مُّسَمَّوْنَ
 وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٩ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طِبَابَكُمْ
 فِي حَيَاتِكُمْ اأَلْدُنْيَا وَأَشْفَعْتُمْ بِهَا
 فَأَلَّيْكُمْ يَجْرُونَ عَذَابَ اأَلْهُونِ عِمَّا
 كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي اأَلْأَرْضِ يُعْرَضُونَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ٢٠ وَآذْكُرُوا اأَعْلَادَ
 إِن اأَنْتُمْ قَوْمٌ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ
 اأَلْدُرُومُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 اأَلَا تَتَقَبَّدُ وَاأَلَا اأَلَّهِ إِنِّي خَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٢١ قَالُوا اأَجِئْنَا
 لِنَافِكُنَا عَنْ اأَلْهِتَانَا فَإِنَّمَا اأَعْدَانَا
 إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ٢٢ قَالَ إِنَّمَا
 اأَعْلَمُ عِنْدَ اأَلَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا اأَنْسَلْتُ
 بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٢٣
 فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ
 قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مِّمَّنْ يَأْتِيهِمْ
 اأَسْتَجَلْتُمْ بِهِ تَرِجٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ٢٤ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا خَالٍ
 لَا يُرَى اأَلْمَسَ لَكُمُ كَذَلِكَ يَجْزِي
 اأَلْقَوْمُ اأَلْجَزْمِينَ ٢٥ وَلَقَدْ مَكَانًا قِيَامًا
 مَّكَانًا فِيهِ وَجَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَارًا
 وَأَفْئِدَةً فَاأَغْنَيْنَهُمْ سَمْعَهُمْ وَابْصَارَهُمْ
 وَلَا اأَفْئِدَتَهُمْ مِن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْعَلُونَ

و وصیت کردیم آدمی را بیدر و مادرش نیکوئی برداشت و اراما در شش شصت و نهارا و ایشقت
 و برداشتن او و از شیر باز گرفتن او سی ماه است تا آنگاه که رسید به جد جوانی خود و رسید به
 چهل سال گفت پروردگار من الهام کن مرا آنکه سپاس گذارم نعمت تو را که انعام کرده بر من و بر
 پدر و مادر من و آنکه بکنم شایسته را که پسندم از او و بصلاح او برای من و در فرزندان من بدرستی
 که من بازگشت کردم بسوی تو و بدرستی که من از کردن هفتاد گناه هـ آنها را آنست که می پذیریم
 از ایشان نیکوترین آنچه کرده اند و در میگذریم از بدیهای ایشان در باران بهشت و عذر راستی
 که بودند که وعده داده میشدند و کسی که گفت هر پدر و مادر خود را که افسوس مارا ایا وعده میداد
 مرا که بیرون آورده میشوم و تحقیق که گذشته اند قریبها پیش از من و آن دو فریاد رسی میخواستند
 از خدا و ای بر تو ایمان او بدرستی که وعده خدا راست است پس میگفت که نیست این مکرافسانها
 پیشینیا هـ آنها را آنست که ثابت شد بر ایشان گفتار در امتثالی که تحقیق گذشته اند پیش از ایشان
 از جن و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران ١٨ و تهریک را مرتبههاست از آنچه کرده اند و تا آنکه
 دهد ایشان را کردارهای ایشان و ایشان ستم کرده نشوند ١٩ و روزی که عرض کرده می شوند از آنکه
 کافر شدند بر آتش بر دید پاکیها خود را در زندگی دنیا نان و بهره و رشدید با آنها پس امروز
 جزا داده شوید عذاب خواری بسبب آنچه بودید که بزرگی میکردید در زمین بناتق و بسبب آنچه
 بودید که نافرمانی میکردید ٢٠ و یاد کن برادر عمار را چون بیم نمود گروه خود را در وادی بنوه شد گها
 دیک و حال آنکه گذشته اند بیم کنندگان پیش از او و پس از او که پرستید مکر خدا را بدرستی
 که من میترسم بر شما عذاب روزی نورت را ٢١ گفتند یا امه ما را تا بگردانی ما را از اهلان ما پس
 بیاور ما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست گویان ٢٢ گفت نیست آن علم مکر پر خدا
 و میرسانم بشما آنچه را که فرستاده شده ام بان و لیکن من می بینم شما را گروهی که جمل میورزید
 ٢٣ پس چون دیدند از اتری پهن رو آورند بجانب رودخانه شما ایشان گفتند این بر بستی باز اند
 ما بلکه انست آنچه بشتاب میطلبید از ارباد است که در آن عذاب است و در ناک ٢٤ هـ
 میکند هر چیز را بفرمان پروردگارش پس نامداد کردند که دیده نمیشد مکرهای یکاهای ایشان
 همچنین سزا دهیم گروه گناهکاران را ٢٥ و همراهیه ب تحقیق که تمکن دادیم ایشان را در آنچه تمکن
 ندادیم شما را در آن و گردانیدیم برای ایشان کوس و دیده ها و دلها پس کفایت نکرد از ایشان
 کوس ایشان و نه دیده ها شان و نه دلها شان هیچ چیز را چون بودند که انکار میکردید

حَاشَیْكُمْ ذِكْرَهُمْ بِمَا فَعَلُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ وَاسْتَغْفِرُ لَكُمْ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ وَمَن يُضْلِكْ ۖ فَمَا تَعْمَلُونَ ۚ
 نَزَلَتْ سُورَةُ فَادِرُ الْوَيْلِ لَكُمْ فِي قُلُوبِكُمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظْرَ الْغَشْيَةِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ طَاعَتُهُ وَقَوْلُهُ مَعْرُوفٌ ۚ
 فَادِرُ الْوَيْلِ لَكُمْ فَوَصَدَ قَوْلُ اللَّهِ لَكُمْ خَيْرًا لَّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ إِنَّ تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ ۲۴ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ الْقُرْآنُ أَمْرٌ عَلَى قُلُوبِكُمْ فَاحْكُمُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ آذَوْا عَلِيًّا أَدْبَارَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
 لَهُمْ أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ ۚ
 محمد ۳۱۵ الجوز وبست و ششم

لَهُمْ الْهَدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ
 وَأَمَلَى لَهُمْ ۚ ۲۶ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ
 كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ
 الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ ۚ ۲۸ فَكَيْفَ
 إِذَا تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ وَجُوهَهُمْ
 وَأَدْبَارَهُمْ ۚ ۲۹ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا
 مَا أَطَاعَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ
 أَعْمَالَهُمْ ۚ ۳۰ أَوْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي
 قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْفَاءَ
 وَلَوْ شَاءَ لَأَرْسَلْنَاكُمْ فَلَاحِقَهُمُ
 السَّيْئَةُ وَلَكِنَّهُمْ فِي كَيْفِ الْقَوْلِ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۚ ۳۲ وَلَسَلَوْكُمْ
 حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ
 وَلَسَلَوْا خُبَارَكُمْ ۚ ۳۳ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا
 الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ
 الْهُدَى لَنُيَضِرَنَّ اللَّهُ شَيْئًا وَ
 سَيَحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ۚ ۳۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا اطِّيعُوا اللَّهَ وَاطِّيعُوا الرَّسُولَ
 وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ۚ ۳۵ إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ ثُمَّ مَا تَوَّاهُمْ كُفَّارًا
 فَلَنُيَضِرَنَّ اللَّهُ لَهُمْ

بیاید ایشانرا پس بداند که ایشانرا پس بداند که نیست اهل مکر خدا و امرزش خواہ برای کناہان
 خود و برای مردان مؤمن و زنان مؤمنه و خدا میداند مواضع تردد شمارا و جای قامت
 شمارا ۲۴ و میگوید آنانکه ایمان آورده اند چرا فرو فرستاده شد سوره پس چون فرو
 فرستاده شد سوره محکم و ذکر کرده شد در آن کارزار به بدی آنرا که در دلهای ایشان
 مرضیست مینکرد بسوی تو بگریستن بهوش شده از مرک پس و نیست برای ایشان
 فرمانبرداری و گفتار نیکو پس چون بسر حد عزیمت رسید کار پس اگر راست کوئی پیشه
 کردند با خدا هر آینه بودی بهتر برای ایشان پس یا نزدیک شدیدی که اگر متوئی شویدی
 آنکه بتاهی کنی در زمین و قطع کنی رحمهای خود را ۲۵ ایماندا آنانکه لعنت کرده ایشانرا
 خدا پس گردانید و کور کرد چشمهای ایشانرا ۲۶ یا پس بدتر نمیکند در قرآن یا بردهاست
 قفلهای آنها ۲۷ بد رستی که آنانکه برگشتند بر پیشتهای خود پس از آنکه ظاهر شده بود
 برای ایشان هدایت شیطان زینت داده برای ایشان و از دوا قرار داد برای ایشان ۲۸
 این بسبب است که ایشان گفتند مرا آنرا که ناخوش داشتند آنچه را فرو فرستاد خدا
 زود باشد که فرمان بریم شمارا در بعض امر و خدا میداند نهانی گفتن ایشانرا ۲۹ پس
 چگونه باشد نگاه که بگیرند جان ایشانرا فرشتگان میرده باشند روهای ایشان و
 پیشتهای ایشانرا ۳۰ این بسبب است که ایشان پیروی کردند آنچه را انجشم آورد خدا را
 و ناخوش داشتند خوشنودی و را پس باطل کرد کردارهای ایشانرا ۳۱ یا پس انداشتند آنانکه
 در دلهای ایشان مرضیست آنکه هرگز بیرون نمی آید خدا کینههای ایشانرا ۳۲ و گریختن استیم
 هر آینه می نمودیم بتو ایشانرا پس هر آینه شناختی ایشانرا بعد امتشان و هر آینه شناسی
 البته ایشانرا در گردانیدن گفتار و خدا میداند کردارهای شمارا ۳۳ و هر آینه از مایش
 نمایم شمارا تا بدانیم جهاد کنندگان از شمارا و شکایان از او بیاریم خبرها شمارا ۳۴ بدستی
 که آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و مخالفت نمودند رسول را بعد از آنکه ظاهر شده
 مرا ایشانرا راه راست هرگز کردند نتوانند رسانید خدا را چیزی و بزودی نابود کند خدا
 کردارهای ایشان را ۳۵ ای گروهی که ایمان آورده اند فرمانبردار خدا را و فرمانبردار رسول
 را و باطل مکنید کردارهای خود را ۳۶ بد رستی که آنانکه کافر شدند و منع کردند از راه خدا
 پس مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز نمی آید از خدا مرا ایشانرا ۳۷

七

از کتابخانه

مِنَ الْأَعْرَابِ سَلَبْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآيَاتِنَا أَلَمْ يَكُنْ فِي قُلُوبِهِمْ لَكُم مِّنَ اللَّهِ شَيْءٌ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ
 أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۰ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَبَدًا وَزَبْنَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
 ظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْفًا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝۱۱ وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۱۲ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَغُفْرِ
 لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۝۱۳ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝۱۴ سَيَقُولُ الْكَافِرُونَ إِذَا نَظَرْتُمُ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لَّنَا خُذْهَا ذُرُوءًا ثَلَاثَةً لَّيْسَ بِكَ بِرَسُولِ اللَّهِ
 أَنْ يَدْعُوا أَكْلَامَ اللَّهِ قُلْ لَّنْ تَنْتَقِلُوا
 كَذِبِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ فَسَيَقُولُونَ
 بَلْ نَحْسُدُ النَّبِيَّ لِنَا أَنْ نَأْتِيَهُمْ
 بِالْقَلِيدِ ۝۱۵ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ
 سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ ثَلَاثُ
 نُفُوسٍ لَّيْسَ لَهُمْ شَأْنٌ مِّنَ الْعِلْمِ إِذْ يَقُولُ
 يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ أَجْرًا خَيْرًا مِّمَّا أَكَلُوا
 كَمَا تُولِيهِمْ مِنْ قَبْلُ يَعْذِبُهُمْ عَذَابًا
 أَلِيمًا ۝۱۶ أَلَيْسَ عَلَى اللَّهِ عِلْمٌ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
 الْأَنْعَامِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْغَنَى حَرَجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ
 جَعْدِيٍّ مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ
 يَعْذِبْهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۷ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَايَعُوكَ تَحْتَ الْبَيْتِ
 فَقَالُوا فِي قُلُوبِهِمْ فَإِنَّا لَسَكِينَةٌ
 عَلَيْهِمْ وَأَنبَاءُكُمْ فَتَمَّاتُ فَزَيَّاتُ وَمَعَانٍ
 كَثِيرَةٌ يَأْخُذُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
 حَكِيمًا ۝۱۸ وَعَدَ اللَّهُ مَغَائِمَ كَثِيرَةً
 تَأْخُذُ بِهَا فَبَجَلْ لَّكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ
 أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
 لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
 ۝۱۹ وَأُخْرَى لَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَطُّ حَاطَ
 اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۲۰
 وَلَوْ أَنَّهُ لَكُمُ الدِّينُ لَمْ تَكُونُوا إِلَّا كَذِبًا
 لَّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ وَلَيَأْتِيَنَّكُمْ سَاعَةٌ
 أَنْ يَأْتِيَ تِلْكَ الصَّاعَةُ وَلَنْ تَصُدَّ عَنْهَا
 اللَّهُ لَكُمُ سَبِيلٌ مُسْتَقِيمٌ ۝۲۱ وَاللَّهُ
 سُبْحَانَهُ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَكُمْ

آخر و سب و ششم

از عربان بادیه که مشغول گردانید ما را اماطای ما و کسان ما پس امرزش خواه برای ما میگویند
 بر بانهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان بگویند کیست که مالک شود برای شما از خدا چیزی را
 اگر خواهد شما اگر ندین یا خواهد شما سودی را بلکه هست خدا با آنچه می کنید آگاه ۱۰
 بلکه گمان کردید که بر نمیگردند پیغمبر و مؤمنان بسوی کسانی که هرگز و از ایشان داده شد
 آن در دلهای شما و گمان کردید گمان بدی و هستید گروهی ها لکان ۱۱ و کسی که ایمان
 نیارد بخدا و پیغمبر او پس بد رستی که مامهتیا کرده ایم برای کافران اتش سوزانرا ۱۲ و
 مر خدا راست پادشاهی اسمانها و زمین می امرزد برای کسی که میخواهد و عقوبت میکند
 کسی را که میخواهد و هست خدا امر زگار مهربان ۱۳ برودی میگویند باز ماندگان چون
 بروید بسوی غنیمتها تا فرا گیرید آنها را بگذارید ما را که متابعت نماییم شما را میخواهد
 که تغییر دهند کلام خدا را بگوهر که متابعت ما نخواهید نمود همچنین گفت خدا از پیش
 پس برودی خواهند گفت بلکه حسد میرید ما بلکه هستند که نمی دهند مکرانگی
 ۱۴ بگو مریس ماندگان را از عربان بادیه زود باشد که خوانند بسوی گروهی صاحبان
 جنگ سخت که کارزار کنید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر فرمانبردارید میدهند خدا شما
 را مزدی بگوید ۱۵ و اگر روگردان شوید چنانکه روگردانید از پیش عذاب کند شما را عذابی
 دردناک ۱۶ نیست بر نابینا کناهی و نه بر نلک کناهی و نه بر بیمار کناهی و کسی که فرمانبردار
 خدا و رسول او را در او را و ابی هشتائی که روانست از زیر اینها نفرها و کسی که روگرداند
 عذاب میکند او را عذابی دردناک ۱۷ هر این بحقیقت خوشنود شد خدا از مؤمنان آنجا
 که بیعت کردند با تو زیر درخت پس دانست آنچه در دلهای ایشان بود پس فرو فرستاد
 آرام را بر ایشان و بشار داد ایشان را فتحی نزدیک و غنیمتهای بسیار که فرا گیرند آنها را و
 هست خدا عزیر حکیم ۱۸ و عده داد شما را خدا غنیمتهای بسیار که فرا گیرید آنها را پس بشتاب
 داد برای شما این را و باز داشت دستهای مردم را از شما و تا باشد ایتی مر مؤمنان را و هدایت
 کند شما را برادر است ۱۹ و دیگرها که قادر نشده اید بر آنها تحقیق احاطه کرد خدا بر آنها
 و هست خدا بر هر چیزی توانا ۲۰ و اگر کارزار کرده بودند با شما آنانکه کافر شده اند هر این گروه
 بودند پیش از این پس نمیافتد دوستی نه یاوری ۲۱ سنت خداست که بحقیقت گذشته
 از پیش و هرگز نیایی مر سنت خدا را تغییر ۲۲ و او ست آنکه باز داشت دستهای ایشان را

آن یبد لو اکلام الله قل لئن تنبغوا
 کذ لکم قال الله من قبل فسیقون
 بل نحسد و سنا بل کانا لا یقهون
 الا قلیلا ۱۰ قل للمخلفین من الاعراب
 ستدعون الی قوم اولی باس ثلث
 نفوس لیس لهم شأ من العلم اذ یقول
 یؤتیهم الله اجر احسن اوان تولوا
 کما تولیت من قبل یعذبکم عذابا
 الیما ۱۱ لیس علی الاعی حرج ولا علی
 الاعرج حرج ولا علی الغنی حرج
 ومن بطع الله ورسوله یدخله جنة
 تجری من تحتها الانهار و من يتول
 یعذبه عذابا الیما ۱۲ لقد منی الله
 علی المؤمنین اذ بایعونک تحت البیت
 فقل ما فی قلوبهم فانزل السکینة
 علیهم و انباءهم فتتمات فتزایم
 کثیرة یأخذ بها و کان الله عزیرا
 حکیم ۱۳ وعد الله مغایم کثیرة
 تأخذ بها فبجل لکم هذه و کف
 ایدی الناس عنکم و لتکون آية
 للمؤمنین و یددیک صراطا مستقیما
 ۱۴ و اخری لم یقدروا علیها قاط
 الله بها و کان الله علی کل شیء قدير ۱۵
 و لو انکم الدین لکم و التوا الا کذبا
 لعلکم تعلمون و لیا و لاضیر ۲۱ سته
 الله الی قد خلعت من قبل و لن تجد لیسیر
 الله سبیلا ۲۲ و هو الذی کف ایدیکم

عَنْكُمْ وَابْدِئْكُمْ عَنْهُمْ بِطَبْعِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَطْفَرُكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ السَّبْعِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
مَعْكُوثًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنِينَ وَالنِّسَاءُ الْمُؤْمِنَاتُ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ مُضَيِّبُكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةً بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ
يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَنَذَرْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّوْجَاتِ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلُهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوَيْلَ بِالْحَقِّ لَنَدْخُلَنَ

الحج وبيت و ششم

۳۱۸

هجرات

الْحَجَّ الْحَرَامِ إِنِ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ

مُخَلِّفِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُ

عَلَيْكُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلْ مِنْ دُونِ

ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَذِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ زَكَتَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

۲۸ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ

أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ

وَرَحْمَةً رُكَّاعًا سَجْدًا يَتَكَبَّرُونَ فَضَلَا

مِنْ اللَّهِ وَرَضُوا نَأْسِمْهُمْ فِي وَجْهِهِمْ

مِنْ أَوَّلِ الْبُحُورِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ

وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ

قَارِدُهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَى

سَوْفِهِ يُحِبُّ الزَّرْعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ

الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

لَقَدْ آتَيْنَا فِي الْقُرْآنِ حِكْمَةً وَنُورًا

بِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُوتُوا بَيْنَ

يَدَيْهِمَا اللَّهُ وَرَسُولِهِ وَأَقِمْوهُ أَتَىٰ

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

تَرَوْهُ أَصَوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ

وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ

لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۴ إِنَّ الَّذِينَ يَفْضَحُونَ أَصْوَاتَهُمْ

از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه طغرداد شما را بر ایشان و هست
خدا با آنچه می کنید بدینا هم ایشان را ندانند که کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و
قربانی را باز داشته شده اند که برسد بجای آن و اگر نه بودند مردان با ایمان و زنان با ایمان که
نمیدانستید ایشان را آنکه با مال میگردید ایشان را پس میرسید شما را از ایشان عاری بنادانی
تا در آورد خدا در رحمت خود کسی را که میخواهد اگر جدا شده بودند هر آینه عذاب کرده بودیم
آنان را که کافر شدند و عذاب در دوزخ است ۲۵ هنگامی که گردانیدند آنانکه کافر شدند در دلهای
خودشان تعصب را تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا را امش خود را بر رسول خود و بر مؤمنان
و لازم گردانید ایشان را کلمه پر هیزگاری و بودند سزاوار تر بآن و اهل آن و هست خدا بر چیز دانا
۲۶ هر آینه بحقیقت راست گرد خدا رسول خود را خواب دیدن بحق که هر آینه در آید البته مسجد
الحرام اگر خواهد خدا ایمان تراشدندگان سر هائیان و کوتاه کنندگان که نرسید پس دانست
آنچه را که ندانستید پس گردانید از پیش آن فتحی نزدیک است آنکه فرستاد رسول خود را بخت
و دین حق تا غالب سازد او را بر دین همه آن و گافست خدا گواه ۲۷ محمد رسول خداست و
آنانکه با وی نداشتند بر کافران رحیمانند میانه خودشان می بدی ایشان را رکوع کنندگان
مسجد گذارندگان میجویند تفضلی از خدا و خوشنودی نشانه ایشان در روهای ایشان است از
آن مسجد ایست مثل ایشان در قورنه و مثل ایشان در انجیل چون گشتیست که بیرون آورد
شاخه های نورسته اش را پس قوی کنند از پس سطر شود پس راست بایستد بر ساقهای خود
بشکفتا و در برزگران تا بخشیم آورد بسبب ایشان کفار را و عذاب داد خدا آنان را که ایمان
آوردند و کردند شایسته ها را از ایشان امر زشی و مرزدی عظیم ۲۹

سورة الحجرات این مد

بسم خداي بخشايند مهربان
ای آنانکه ایمان آوردند پیشی مگیرید میانه دودست خدا و رسول او و پیر هیزد خدا
بد رستی که خدا شنوای داناست آئی آنان که ایمان آوردند بلند مکنید و ازهای خود را
بر تر از او از پیغمبر و بلند مکنید برای او و بگفتار مانند بلند کردن بعضی شما برای بعضی که ناچیز
میشود کردارهای شما و شما نمی فهمید ۲ بد رستی که آنانکه فرو میخوابانند و ازهای خود را

عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ آمَنُوا قُلُوبُهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِثْلِ مَا بِكُمْ ۚ فَمَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ ۚ إِلَىٰ الْإِيمَانِ وَرِثَتُهُ فِي قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَرَّهَتْ إِلَيْكُمْ مَّا كَفَرُوا وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۚ فَاصْطَلُوا مِن اللَّهِ وَنِعْمَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ

حجرات ۳۱۹

الحجرات

نزد رسول خدا اینها ایند آنانکه از مود خدا دها ای ایشان برای پرهیزکاری مرا ایشان است امرزش
 و مردی عظیم ۳ بد رستی که آنانکه او را میکنند تورا از پس حجره ها بیشتر ایشان نمی یابند ۴ و اگر
 آنکه ایشان صبر کنند تا بیرون آیی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان خدا امر زکار
 مهر یابست ۵ ای آنانکه ایمان آوردند اگر آورد شمارا فاسقی خبری پس تفحص کنید مبادا اسبیب
 رسانید قوی را بنادانی پس بگردید بر آنچه کرده باشید پشیمانان و بدانید که در شماست رسول
 خدا اگر اطاعت میکرد شمارا در بسیاری از امر هر آینه برنج افتاده بودید ولیکن خدا دوست
 گردانید بسوی شما ایمان را و از ایشان داد انرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بسوی شما کفر و
 ناغرمانی و معصیت را اینها ایشانند راه رشد یافتگان ۶ تفضل ای خدا و همتی و خدا دانای
 حکیم است ۷ و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانه آن دو پس اگر ستم
 کند یکی از آن دو بر دیگری پس کارزار کنید با آن که ستم میکند تا بر گردد بسوی فرمان خدا پس
 اگر بر گشت پس اصلاح کنید میانه ایشان بر راستی و عدالت کنید بد رستی که خدا دوست
 میدارد عدالت کند کار را جز این نیست که مؤمنان برادرانند پس اصلاح کنید میان دو برادران
 و پرهیزید از خدا شاید که شما رحم کرده شوید ۸ ای آنانکه ایمان آوردند نباید که استمهر کنید
 قومی از قومی شاید آنکه باشند بهتر از ایشان و نه زنان از زنان شاید که باشند بهتر از ایشان
 و عیب مکنید نفسهای خود را و نه بد بخوانید بلبقها بد است نام فوق بعد از ایمان و کسی که توبه
 نکند پس اینها ایشانند ستمکاران ۹ ای آنانکه ایمان آوردند دوری کنید بسیاری از کمان را که
 که بعضی از کمان کناهست و جستجو مکنید و غیبت نکند بعضی شما بعضی را یا دوست صیدار
 یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید از او و بر سید از خدا بد رستی
 که خدا توبه پذیر مهر یابست ۱۰ ای مردمان بد رستی که ماخلق کردیم شما را از نر و ماده و
 گودانیدیم شما را سببها و قبیلها تا تابشناسید یکدیگر را بد رستی که گرامی ترین شما نزد
 خدا پرهیزگارترین شما است بد رستی که خدا دانای گاهست ۱۱ گفتند عربان بادیه
 ایمان آوردیم بگوایمان نیاوردید ولیکن بگوئید که اسلام آورده ایم و هنوز در دنیا مده ایما
 در دلهای شما و اگر فرمانبرید خدا و رسول و را که نکرده اند شمارا از کردارهای شما چیزی
 بد رستی که خدا امر زنده مهر یابست ۱۲ جز این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آورده اند
 بخدا و رسول و پس شک نکردند جهاد کردند بملها خود و همتها خود در راه خدا اینها ایشانند

احد مناهما علی الاخری فقاتلوا للقی
 تبعی حتی تنفی الی امر الله فان فانت
 فاصحوا بینهما بالعدل واقسطوا
 ان الله يحب المقسطین ۱۱ اما المؤمنون
 اخوة فاصحوا بین اخویکم و اتقوا الله
 لعلکم ترحمون ۱۲ یا ایها الذین
 امنوا لا یخفر قوم من قوم عسی ان
 یكونوا خیرا منهم ولا یناء من یناء
 عسی ان ینکن خیرا منهم ولا تملوا حرب
 انفسکم ولا تبارزوا باللقاب
 بئس لکم الفسوق بعد الایمان ۱۳
 من لم ینب فاولئک هم الظالمون
 ۱۴ یا ایها الذین امنوا اجتنبوا کثیرا
 من الظن ان بعض الظن اثم ولا
 تجسسوا ولا یفتب بعضکم بعضا
 یحب حدکم ان یا کلکم اخیه
 مینا فکر هتموه و اتقوا الله ان الله
 تواب رحیم ۱۵ یا ایها الناس انما
 خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم
 شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرهکم
 عند الله اتقیکم ۱۶ ان الله علیم خیر
 ۱۷ قالت الاعراب ما قلتم قومنوا
 ولكن قولوا اسلمنا و لما یدخل الایمان
 فی قلوبکم و ان تطیعوا الله
 ورسوله لایلتکم من اعمالکم شیئا
 ان الله غفور رحیم ۱۸ اما المؤمنون
 الذین امنوا بالله ورسوله فکبر
 ۱۹ یاربوا وجاهدوا باموالکم و انفسکم
 فی سبیل الله اولئک هم

راست

فَمَهُمْ فِي أَمْرِ مَرْجَحٍ ۖ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى
السَّمَاءِ قَوْمَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَبَّنَا
هَاهُنَا مَا لَهُمْ مِنْ فَرْجٍ ۖ وَالْأَرْضَ
مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رِاسِي
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
ۙ تَبْصِرَةً ۖ وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ۙ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَبَارَكًا
فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ
ۙ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ
رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۖ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدًا
مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۙ كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ
قَوْمٌ بَنَوْا وَأَحْبَابُ الرِّثَى وَثَمُودُ ۙ
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَآخِوانُ لُوطٍ ۙ
وَأَحْبَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ بُعِثَ كُلِّ
كَذَبَ الرُّسُلِ حَتَّى وَعَيْدُهُمْ ۙ
فَعَيْنُنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۙ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوهُ
بِهِ نَفْسُهُ وَخَنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَرِيدِ ۙ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۙ
مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَتِيدٌ ۙ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ اللَّوْثِ
بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۙ
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ
ۙ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَ مَا سَأَتْ
وَنُفِخَ ۙ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا فَكُنْ عَنْكَ غِطَاءً ۙ لَكَ

سوق چھلنے
ایروان کیست

نام خدای بخشنده مهرنا

وَتَعْبُدُونِي ۚ أَلَيْسَ لِي بِعَذَابٍ يُنْزِلُ ۚ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عِبَادٌ ۖ أَلَيْسَ لِي بِعَذَابٍ يُنْزِلُ ۚ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عِبَادٌ ۖ أَلَيْسَ لِي بِعَذَابٍ يُنْزِلُ ۚ

۲۵ الَّذِي جَلَّ مَعَهُ اللَّهُ الْخَيْرُ مَعَهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۲۶ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ
 بَعِيدٍ ۲۷ قَالَ لَا تَخْصِمُوا الَّذِي وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۲۸ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۲۹ يَوْمَ نَقُولُ لِمَنْ هَلْ
 نَزَّلَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَرْبِدٍ ۳۰ وَأَرْفَعُ الْجَنَّةَ لِلْمَنْقِبِينَ غَيْرِ عَبِيدٍ ۳۱ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۳۲ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ۳۳
 فَلْيَنْتَبِ ۳۴ ادْخُلُوا هَٰذَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۳۵ كَمْ مَآثِرًا وَنَبَا ۳۶ وَكَمْ أَهْلًا كُنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا
 فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحْصُورٍ ۳۷
 ۳۲۱
 في الزمانات
 الحجر وبيت وشمس

باز دارند مرخص مرا قندی نمایند بشک اندازند را ۲۵ آنکه گردانید با خدا خدای دیگر
 بفرستد او را در عذاب سخت ۲۶ گفت همین او پروردگار ما گمراه نکردم او را ولیکن بود در
 دور ۲۷ گفت محاصمت نمایید نزد من و تحقیق پیش فرستاده بودم نبوی شما و عید را ۲۸ تغییر
 داده نمیشود گفتار نزد من و نیست من شما را مریدان را ۲۹ روزی که گویم مرد و نرج را ای
 پرشده و گوید یا هست هیچ زیادت ۳۰ و نزدیک گردانید شد بهشت برای پرهیزکاران نه
 دور است اینست آنچه وعده داده شد بودید برای هر یازگشت کننده نگاهدارند ۳۱ کسی که
 رسید از خدای بخشاینده پنهانی و آمد بادی بازگشت نمایند ۳۲ در آید از اسلام این
 روز جاودانی ۳۳ مرا ایشان است آنچه خواهند در آن و نزد ما است زیادت ۳۴ و بسیار
 کردیم پیش از ایشان از قرنی که ایشان سخت تر بودند از ایشان بقوت پس را انداختند در شهرها
 که آیا بود هیچ کبر گاهی ۳۵ بدرستی که در این هر آینه پند است برای هر که باشد و او را
 یا انداخت کوشش را و او باشد حاضر ۳۶ و هر آینه بحقیقت فریدیم اسمانها و زمین را و آنچه
 میان آنهاست در شش روز فرسید بیا هیچ رنجی ۳۸ پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح گو
 بستانش پروردگار خود پیش از آمدن آفتاب و پیش از فرو شدن ۳۹ و از شب پس تسبیح گوی
 او را و عقبهای سجده ها ۴۰ و مستمع باش روزی که ندای کند از جایگاه نزدیک ۴۱
 روزی که میشوند صبح را براستی است روز بیرون آمدن اعم بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم
 و بسوی ما است بازگشت ۴۲ روزی که شکافه شود زمین از ایشان شتابان این حشر است
 بر ما انسان ۴۳ ما را تا تریب یا آنچه میگویند و نه تو بر ایشان جبر کنده پس پند ده بقران کسی را

سورة الزاریات که میرسد از بیم نمودن من ۴۴ ای فرمان مکنی

نام خدای بخشاینده مهربان
 بر آگشته کننده گان پراکنده گردنی آتش بردارند گان باران پس روند گان باسانی پس تقسیم
 کنند گان امر را ۴۵ که بدرستی که آنچه وعده داده میشود هر آینه راست است و بدرستی که جزا
 هر آینه بوقوع آید است باسمان صاحب راهها ۴۶ بدرستی که شما هر آینه در گفتاری
 مختلفید ۴۸ و گردانید شود از او آنکه رو گردانید شده گشته شوند دروغ گویان ۴۹
 آتشی که ایشان در فرود رفتی ضلالت بجزایر اندام میرساند که کج خواهد بود و جزا ۵۰

فَقَبَّوْا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحْصُورٍ ۳۷
 اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
 اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۳۸
 وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا
 سَمَّاءٌ مِنْ غُوبٍ ۳۹ فَاَصْبَرَ عَلٰى
 مَا يَقُولُوْنَ وَسَخَّرَ مَجِدَ رَبِّكَ تَبَدَّلَ
 طُلُوعُ النَّفْسِ وَ قَبْلَ الْغُرُوبِ ۴۰
 وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَجُّهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ
 يَوْمَ تَسْمَعُ يَوْمِيَّادِ الْمُنَادِيْنَ
 مَكَانٍ قَرِيْبٍ ۴۱ يَوْمَ لَيَسْمَعُوْنَ
 الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ۴۲
 اِنَّا خَلَقْنٰ نَحْيًى وَمَمِيْتًا وَّلَآئِنَّا لَٱلْبَصِيْرُ
 ۴۳ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرًّا
 ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا اَيْسَرُ مِنْ يَوْمِ
 اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُوْنَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ مَخَافِ
 وَعِيْدٍ ۴۴

سورة والذاریات مستقلا یکتبه
 الحمد لله الرحمن الرحیم
 والذاریات ذروا آفاتا حملا
 وقرأ آفاتا ذاریات کیرا ۳۵
 لقسمات امرأه انما توعدون
 لصادق وان الدين لواقع ۳۶ والما
 ذات الحک انکم لفي قول مختلف
 ان يؤنک عنه من افک ۴۰ قبل
 الحراصون ۴۱ الذين هم في غمرة
 سامون ۴۲ یسئلون انان یوم الدين

خواریات

三

الحج و بيست و الحقة

مستطیر

الحق والحق

روزی که ایشان بر آتش عذاب گرده می شوند ۱۲ بچشید عذاب خود را اینست آنچه بودید که برای
بشتاب میخواستید ۱۳ بدرستی که پرهیزکاران در بوستانها و چشمه سارها این دعا را فراموش
نکنند و آنچه را دادند ایشان را پروردگار ایشان بدرستی که ایشان بودند پیش از این میگویند که آن بودند که
اندک از شب می خفتند ۱۴ و در سحرها طلب مرزش میکردند ۱۵ و در مالهای ایشان بهره بود
برای سؤال کنند و بی بهره ۱۶ و در زمین آیهماست برای یقین کنندگان ۱۷ و در نفسهای
شما آیا پس نمی بینید ۱۸ و در اسمانست روزی شما و آنچه وعده داده میشوید پس بگویند پروردگار
اسمان و زمین بدرستی که این هر اینه حقست مانند آنکه شما سخن میگویید آیا آمدن از آنجا
میمانانان ابرهیم گرامی داشته شدگان ۱۹ آنگاه که درآمدند بر او پس گفتند سلام گفت سلام
گروهی دیدناش ناخن خسته شد ۲۰ پس همان رفت بسوی خاندان خود پس آورد کوساله فربه ۲۱
پس نزدیک برد آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمیخوردید ۲۲ پس همانی یافت از ایشان ترسی گفتند
مترس و مژده داده اند و زابه پسری دانا ۲۳ پس روگردان او در فریاد دزدان پس زد و او را
و گفت پیر زال نایب ام ۲۴ گفتند همچنین گفته پروردگار تو بدرستی که او اوست حکیم دانا
۲۵ گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان ۲۶ گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم
بسوی گروهی کناهکاران ۲۷ تا فرستیم برایشان سنگهای اذکب ۲۸ نشان کرده شد نزد
پروردگار تو برای اسراف کنندگان ۲۹ پس بیرون گردید هر که را بود دران از مؤمنان ۳۰ پس
نیافتیم دران بجز خانه از مسلمانان ۳۱ و او گذاشتیم دران نشانه برای آنانکه میرسمند از
عذاب دردناک ۳۲ و در موشی هنگامی که فرستادیم او را بسوی فرعون با حجتی هویدا ۳۳
پس روی گردانید بقوت خود و گفت جادوگر است یا دیوانه ۳۴ پس گرفتیم او را و لشکرها
او را پس نیکندیم ایشان را در دریا و او بود ملامت کنند ۳۵ و در عاده هنگامی که فرستادیم
برایشان بادی نازا ۳۶ نمیکذاشت چیزی را که میمد بران مگر آنکه گردی او را مانند آغون
پوسید ۳۷ و در مژده هنگامی که گفته شد مرا ایشان را که بر خورداری یا بید تا وقتی ۳۸ پس
سرکشیدند از طاعت پروردگارشان پس سرفت ایشان را صاعقه و ایشان میگویند
۳۹ پس نتوانستند هیچ برخواستنی و نبودند انتقام کنندگان ۴۰ و قوم نوح را از پیش بدست
که ایشان بودند گروهی فاسقان ۴۱ و آسمان را بنا کردیم از ابقوت و بدرستی که ما
هر اینه توانایانیم ۴۲ و زمین را گسترانیدیم آنرا پس خوب گسترانند ۴۳

فَمِنْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا مُوسِعُونَ ۝ ۴۴ ۝ وَالْأَرْضَ فَشَنَّا فَتَمِ الْبَاهِدُونَ ۝ ۴۵ ۝

سورة الطور ربع والعبد

اَمْدَدْنَاہُمْ

سورۂ طہ درجہ اول نصاب روانہ کی است

ایضاً

بِأَمْرِهِ وَحُكْمِ مَائِشَتِهِمْ ۳۳ يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا أَنْوُفَهُمْ وَلَا تَأْنِثُ ۳۴ وَيَلُوفُ عَلَيْهِمْ سِلَاسًا لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُلُؤْلُؤُ مَكُونٌ ۳۵
 وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۳۶ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي هَٰئِلِنَا مُتَفِيقِينَ ۳۷ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عُذَابَ السُّمُومِ ۳۸ إِنَّا كُنَّا مِنْ
 قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۳۹ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۴۰ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرْتَنُ بِهِ رِيبَ الْاُنُونِ ۴۱
 قُلْ تَرَبُّوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ۴۲ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ هَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۴۳ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۴۴ فَلْيَاوُوا
 بِحَدِيثِ مَثَلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ۳۲۴ بحشر

بِحَدِيثِ مَثَلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ۳۵ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ
 الْخَالِقُونَ ۳۶ أَمْ خُلِقُوا اتَّفَاؤًا
 وَالْأَرْضُ بَدَلٌ لِّالْيَوْمِزُونَ ۳۷ أَمْ
 عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ
 السَّيِّطِرُونَ ۳۸ أَمْ هُمْ سَمِعُ
 يَسْمِعُونَ فِيهِ فَلْيَاوُاْ سَمْعَهُمْ
 لِبُلْطَانِ مُبِينٍ ۳۹ أَمْ لَهُ
 الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ عَمَّا تَسْلُمُ
 أَجْرًا فَمَنْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُسْتَلُونَ ۴۰
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَمَنْ يَكْتُمُونَ
 ۴۱ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ
 كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۴۲ أَمْ
 لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ۴۳ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ
 السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ
 مَرْكُومٌ ۴۴ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۴۵
 يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَ
 لَا هُمْ يُنصَرُونَ ۴۶ وَإِنَّ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا عَذَابًا بَادُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۴۷ وَأَصْبِرْ
 بِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ
 وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۴۸
 سُورَةُ الْحَشْرِ ثَمَانُونَ آيَةً

ایشان را بمیوه و گوشت از آنچه خواهرش کنند ۳۳ بنوبت گیرند در آنها جای را که نه لغوی
 در آنهاست و نه کناهی ۳۴ و بگردند برایشان پسرانی که مرایشان راست همانا که آنها را و آید
 پوشیده شده ۳۵ و رو کند بعضی ایشان بر بعضی میسرند ۳۶ گویند بد رستی که ما بودیم
 پیش در کسان خود ترسناکان ۳۷ پس منت نهاد خدا بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب آتش
 سوزان ۳۸ بد رستی که بودیم ما از پیش که عیجواندیم او را بد رستی که او اوست نیکو کار
 مهربان ۳۹ پس پند ده پس نه تو بنعمت پروردگارت فال گوی و نه دیوانه بی یا میگویند
 که شعر گوشت انتظار میریم با و حوادث زمانه را ۴۰ بگو انتظار ببرد پس بد رستی که من با
 شما از منتظرانم ۴۱ آیا میفرماید ایشان را خواهی ایشان باین یا ایشان گروهی اند از حد بد
 رفتگان ۴۲ یا که میگویند بر بافته اند که ایمان نمی آورند ۴۳ پس باید بیاورند کلاهی
 مانند آن اگر هستند راست گویان ۴۴ یا ایا افزیده شده اند از غیر چیزی یا ایشان فریبند
 ۴۵ یا افزیده اند یا آنها و زمین را بلکه یقین نمیدارند ۴۶ یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار
 تو یا ایشان تسلط دارند ۴۷ یا مرایشان راست نزد بانی که میشنوند در آن پس باید بیاورد
 شنونده ایشان حجتی هویدا ۴۸ یا مر و راست دختران و مر شمار راست پسران هم یا میخوای
 از ایشان مرزدی پس ایشان از غرامت گران بار شد کنند ۴۹ یا نزد ایشانست غیب پس
 ایشان می نویسند ۵۰ یا میخوانند مگری را پس آنانکه کافر شده اند ایشانند مکر کرده
 شدگان ۵۱ یا مرایشان راست معبودی بحشر خدا منزهست خدا از آنچه شریک می آورند ۵۲
 و اگر ببینند قطعه از اسمان را افتاده گویند بد رستی بر هم نشسته ۵۳ پس بگذار ایشان را
 تا برسند روزشان را که در آن هلاک شوند ۵۴ روزی که باز دارند از ایشان مکر ایشان
 چیز را و نه ایشان یاری کرده شوند ۵۵ و بد رستی که مرانانرا که ستم کرده اند عذاب
 غیر از آن ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند ۵۶ و صبر کن برای حکم پروردگارت پس بد رستی
 که تو در حفظ مالی و تسبیح کن بتائش پروردگار خود وقتی که بر میخیزی و از شب پس تسبیح
 کو او را و در پشت

سورۃ الحشر شصت و دو آیه در آن مکی است | کردن ستارگان ۴۹
 بسم الله الرحمن الرحیم
 قسم بستان چون فرو داید که گمراه نشد صاحب شما و نه براه باطل رفت ۴ و سخن
 نمیگوید از خواهرش خود نیست آن مکر و حی که وحی کرده میشود ۵۱ آموخت و سخت

بسم الله الرحمن الرحیم
 مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۚ عَلَيْهِ تَشْدِيدُ

الْقَوَى هـ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى ۖ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ۖ ثُمَّ دَنَّى فَقَدَّرَ ۖ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ۖ فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى ۖ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ۖ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ۚ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى ۖ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ۖ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۖ إِذِ يَنْفُثُ السِّدْرَةَ مَا يَفْثِي ۖ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ۖ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ۖ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ۖ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخَرَى ۚ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى ۚ تِلْكَ إِذْ أَوَّيْتُنَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ خِزْيًا ۚ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَقِيْتُوهَا أَنْتُمْ وَابْنُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا هُوَ إِلَّا نَفْسُ ۖ لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَى ۚ أَمَّا لِلنَّاسِ مَتَاعُ الدُّنْيَا ۖ فَلَيْلَةٌ الْآخِرَةُ ۖ وَالْأُولَى هـ ۖ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُفْنِي سَفَاهُ ۖ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ۖ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا ۖ فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۖ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ۚ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِحِجْرِي الْدِّينِ ۖ أَشَاءُ بِمَاعْمَلُوا وَحِجْرِي الدِّينِ أَحْسَنُوا بِأَحْسَنِ ۚ الَّذِينَ يَجْتَبُونَ كِبَارَ الْأَثَرِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّسْمَاتِ رَبَّكَ وَاسِعٌ لِلْغَفَرَةِ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِذَا نَشَأَ كُفْرًا مِنَ الْأَرْضِ وَإِذَا أَنْتُمْ أَجْتَهُ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ۚ أَفَرَأَيْتُمُ الَّذِي تَدْعُونَ ۚ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۚ هُمْ أَعْتَدُوا

قوتها ه صاحب توانائی پس راست ایستاده و او بود باقی که بر تراست بعد از آن نزدیک شد پس نزدیک شد پس بود قدر دو گان یا نزدیکتر پس وحی کرد بسوی بند خود آنچه وحی کرد تکذیب نکرد دل آنچه را دید ای ای پس مجادله میکند با او بر آنچه میدید و هر آینه بتحقیق دیدن را یکبار دیگر نزد سدره المنتهی که نزد است بهشت از امکا ه انگاه که فرامیگرفت سدره را آنچه فرامیگرفت آ میل نکرد دید و نه تجا و ز کرد از حد و هر آینه بتحقیق که دید از اینهای پروردگارش که بود بزرگ ای ای پس دیدید لات و عزری را و منات سیمین و ایس ترا ایامر شمارا پس راست و مرخدا یزاد ختر ای این انگاه بخش گرد نیست مخالف عدالت نیستان مکر نامهای که نام نهاده اید آنها را شما ویدران شما فرو فرستاده خدا با آنها هیچ حتی پیروی نمیکند مگر کار نرا و آنچه را خواهرش میکند نفسها و هر آینه بتحقیق که امدایشانرا از پروردگارشان هدایت ایامر ادمیر است آنچه ارزو میکند پس مرخدا یزاد است انجهان و اینجهان ه سبب از فرشته در اسمانها که سودند هدر خواست ایشان چیز را مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدا برای کسی که خواهد و پسندد ه بدست که انانکه ایمان نمی و رند با خوت هر آینه مینامند فرشتگانرا نامیدن مؤنث و نیست مرایشانرا بان هیچ دانستی پیروی نمیکند مگر کار نرا و بد رستی که گمان بی نیاز نمیکند از حق چیز را پس رو بگردان از هر که رو گردانید از یاد ما و خواست مکر زندگان دنیا را ه این غایت رسیدن ایشانست از دانش بد رستی که پروردگار تو او دانا تر است بکسی که کم شده از راه او و او دانا تر است بکسی که هدایت یافته و مرخدا یزاد است آنچه در اسمانها و آنچه در زمین است تا سر اهدا نرا که بد کردند با آنچه کرده اند و پا داشت دهد نرا که نیکی کرده اند بنیکوئی انانکه دوری گویند از کبیرهای کناه و کارهای زشت مکر از کناهان خود بد رستی که پروردگار تو کشاده امر زشت است او دانا تر است بشما انهنکام که بدید کرد شمارا از زمین و انهنکام که شما بودید خوردان در شکمهای مادران خود پس پاك شمارید نفسهای خود را و ست دانا تر بآنکه پرهیزکاری کرد ای ای پس دیدی انرا که رو گردانید و دار اندک و برید عطای خود را ه ایانرا و ست علم غیب پس او می بیند یا خبر داده نشده با آنچه در حقیقهای موسی و ابرهیم است که تمام ادا کرد و اینکه برنی دارد هیچ بر دارنده بار کناه دیگر را ه و اینکه نیست مراد میرا مگر آنچه سعی کرده ه

ها من سلطان ان يتبعون
الا الظن وما هوى النفس
لقد جاءهم من ربهم الهدى
ام لا انسان ما تئى
الآخرة والاولى ه وكم من
ملك في السموات لا تفنى سفاههم
شيئا الا من بعد ان ياذن الله
لمن يشاء ويرضى ه ان الذين
لا يؤمنون بالآخرة ليسمون
الملائكة تسمية الانثى
وما لهم به من علم ان يتبعون
الا الظن وان الظن لا يغني
احد شيئا فاعرض عن من تولى
عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوه
الدنيا ه ذلك مبلغهم من
العلم ان ربك هو اعلم بمن
ضل عن سبيله وهو اعلم بمن
اهتدى ه والله ما في السموات
وما في الارض لى حى الدين اسأؤ
بما عملوا وحى الدين احسنوا
بالحسنى ه الذين يجتنبون كبار
الآثر والفواحش الا اللسمات
ربك واسع للغفره هو اعلم بكم
اذا نشأ كفرا من الارض واذا انتم اجته
في بطون امهاتكم فلا تزكوا انفسكم
هو اعلم بمن اتقى ه افرايت الذي تادعون
واعطى قليلا واكدى ه اعند

علم الغيب هو يرى ام لم ينبتا بما في صحف موسى و ابرهيم الذي وفى ه الا ترز وازره وازره اخرى ه و انك
علم الغيب هو يرى ام لم ينبتا بما في صحف موسى و ابرهيم الذي وفى ه الا ترز وازره وازره اخرى ه و انك

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ اِنَّا ارسلنا عليهم رجا صريرا في يوم نحس مستقرا ۚ تَزْعُمُ النَّاسُ كَانَتْ اَعْمَارُ نَحْلٍ مُّقْعَرٍ ۚ
 فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۚ كَذَّبَتْ ثمودُ بِالنُّذُرِ ۚ ۲۳ فَقَالُوا ابْنُوا لَنَا بُيُوتًا وَاحِدَةً تَنْتَعِبُ
 اِنَّا اِذَا الْفُلُ ضَلَّالٌ وَسُعُرٌ ۚ يَرَى الْفُلُ الَّذِي عَلَيْهِ مِنْ بَنِيهِ اِلَّا هُوَ كَذَّابٌ اَشْرُءُ ۚ ۲۴ سَيَحْمِلُونَ عَذَابَ الْكَذْبِ الْاَشْرُءُ ۚ ۲۵ اِنَّا مُرْسِلُو السَّاعَةِ
 فَنُفِثَ لَكُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۚ وَبَلَّغْهُمْ اِنَّ الْمَاءَ قَسَمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلٌّ شَرْبٌ مَحْضَرٌ ۚ ۲۶ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۚ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
 وَنُذُرِي ۚ ۲۷ اِنَّا ارسلنا عليهم صيحةً

قمر ۳۲۷

وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ۚ ۲۸
 وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۚ ۲۹ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۚ ۳۰
 اِنَّا ارسلنا عليهم حاصبا ۚ ۳۱
 اِلَّا اَل لُّوطُ يَخِشَاهُمْ لَيْسَ لَهُ شَيْءٌ مِنْهُمْ
 مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۚ ۳۲
 وَلَقَدْ اَنْذَرْتَهُمْ بَطْشَتَنَا قَاتِمًا ۚ ۳۳
 رَوَّابِلُ تَذُرٍ ۚ ۳۴ وَلَقَدْ اَوْدَوْهُ
 عَنْ ضَيْفِهِ فَطَسَّنَا اَعْيُنَهُمْ
 فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ ۳۵ وَلَقَدْ
 صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۚ ۳۶
 فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي ۚ ۳۷ وَلَقَدْ
 يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۚ ۳۸
 اِنَّا ارسلنا نوحا واهدا ۚ ۳۹ وَلَقَدْ جَاءَهُ اَلْغَوْثُ اَوَّلَ الْغَاثِ ۚ ۴۰
 كَذَّبُوهُ اِيَّا يَتْلُوا كَلِمَاتُهَا فَاخَذْنَا مِنْهُم
 اَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ ۚ ۴۱ اِنَّا ارسلنا
 خَيْرَ مَنْ اَوَّلَكُمُ اَمْلَكُمْ اَمْلَكُمْ بَرَاءَةً فِي
 الزُّبُرِ ۚ ۴۲ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ
 مُنْتَصِرُونَ ۚ ۴۳ سَيَهْلِكُ الْجَمْعُ وَيُؤْتُونَ
 الدُّبُرَ ۚ ۴۴ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ
 وَالسَّاعَةُ اَدْهَىٰ وَاَمَرٌ ۚ ۴۵ اِنَّ
 الْيَوْمَ مِنَ الْيَوْمِ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۚ ۴۶
 يَوْمَ يُصْعِقُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ
 جُوهِهِمْ ذُوقُوا عَذَابَ سَقَرٍ ۚ ۴۷

تکذیب نمودند عادی پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من ۱۸ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان بادی سخت و زنده در روز شومی استمرار دارند ۱۹ که میکند مردم را همانا ایشان تنهای نخل از بیخ برکنند ۲۰ پس چگونه بوده عذاب من و بیم نمودن من ۲۱ و هراینه تحقیق که انسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پند گیرنده ۲۲ تکذیب کردند نمودیم نمایندگان را ۲۳ پس گفتند آیا آدمی را که از جنس ماست تنها پیروی کنیم او را بدرستی که ما الهنگام در ضلالت و اضمحلال فرخته ایم ۲۴ آیا القا کرده شده است و حق بر او و ما بلکه او دروغ گوئیست تکبر دارند ۲۵ بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغ گو متکبر ۲۶ بدرستی که ما فرستادگان ناقة ایم برای ازمایش مرایشان را پس چشم براه یاش ایشان را و صبر کن و خبر ده ایشان را که آب قیمت میان ایشان هر حصه ابی حاضر کرده ۲۷ پس نذا کردند یا خود را پس تحمل شد پس بی کرد ۲۸ پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من ۲۹ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان یک فریاد پس شدند مانند شاخهای خشک در هم شکسته ریزه ریزه شده ۳۰ و تحقیق که انسان نمودیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده ۳۱ تکذیب کردند گروه لوط بیم کنندگان را ۳۲ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان تند باد سنک ریزه یاشی مکر خاندان لوط را که رهانیدیم ایشان را و قهر ۳۳ برای نفعی از نزد ما همچنین پاداش دهیم آنرا که سپاس گذارده ۳۴ و هراینه تحقیق که بیم نمود ایشان را از سخت گرفتن ما پس شک آوردند بر بیم کردن ۳۵ و هراینه تحقیق که خواستند از او مراد خود را از میمانان او پس محو کردیم دیدهای ایشان را پس بچشید عذاب مرا و بیم دادن مرا ۳۶ و هراینه تحقیق که صبح کرد ایشان را در اول روز عذاب برقرار ۳۷ پس بچشید عذاب من و بیم دادن مرا و هراینه تحقیق که انسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پند گیرنده ۳۸ و محقق آمدند خاندان فرعون را بیم نمایندگان ۳۹ تکذیب کردند اینهای ماه را پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی اقتدار دارند ۴۰ آیا کاران شما بهترند از آنان یا مر شما راست برائی در کتابها ۴۱ یا میگویند ما گروه جمع شده ایم انتقام کشنده ۴۲ بزودی گریزانید شوند از جمع و برگردانید شوند بر پشتها ۴۳ بلکه قیامت و عذاب ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ تر است ۴۴ بدرستی که کناه کاران در کراهی و اشیای افروخته اند ۴۵ روزی که کشیده شوند در آتش بر روهای ایشان بچشید سر کردن و در آتش

نصف

اِنْ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهُمْ مِنْ مُدْرِكٍ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝
 وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُنْتَظَرٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ ۝ سَوَاءٌ الرَّحْمَنُ مُعَذِّبُهُمْ أَوْ يَرْحَمُهُمْ ۝
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ أَعْلَمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝
 ۝ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقْبَمُوا الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ ۝ لَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْإِنْسَانِ ۝ فِيهَا
 الْحِجَابُ وَبُسْتٌ وَهَجْرٌ

فَأَهْلَكْنَاهُ وَأَتَّخَذُ ذَاتَ الْأَكْمَامِ ۝
 وَأَتَّخِذُ ذُرِّيَّتًا عَصِيفًا وَالرَّيْحَانُ ۝
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝
 ۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝
 ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
 رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝
 ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
 مَرْجَ الْبَحْرِ يَبْتَغِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْجٌ ۝
 لَا يَسْبِيحَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْهُ
 وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ۝ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ
 فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
 فَانٍ ۝ وَبِئْسَ وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُسْأَلُهُ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي
 شَأْنٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ۝ سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ ۝
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَا
 مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسَانِ اسْتِطْعِمُوا
 أَنْ تَقْتُلُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 فَأَنْتُمْ وَالْإِنْسَانُ أَنْتُمْ الْأَبْسَلُ ۝
 ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
 يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
 فَلَا تَنْصُرَانِ ۝

بد رستی که ماه چیز را فریدیم باندازه نیست امر ما مکرر است چون بشتاب منکر است
 بچشم ۵ و هر این به تحقیق هلاک کردیم امثال شمار این است هیچ بند کزیده ۵ و هر
 چیزی که کرده اند از ادراک کتابت ۵ و هر خورد و بزرگی نوشته شده است ۵ بد رستی
 که پر هیز گاران در هبشتهائی اند و جوهر ۵ در نشیمنگاهی پسندیده نزد پادشاهی صاحب
سوره جز جلاله هفتاد و هفت آیه و هفت پاره و آن کی است
 نام خدای بخشاینده مهربان
 خداوند بخشاینده ۴ آموزانید قرآن ۴ فریدادی ۴ آموزانید بوی بیازام افتاب و ماه
 بجای مقدس میروند ۵ و گیاه و بیاق و درخت سجده میکنند ۵ و اسمان را برافراشته اند و
 بنهادند ترازو را که از حد درنگزدید در میزان ۷ و پیادارید سجده نرا بعدل و کم میکند
 میزان را ۸ و زمین را بنهادن را برای فریدگان ۹ و در اوست انواع میوه و درخت جز ما که صاحب
 غلامهای شکوفه است ۱۰ و دانه صاحب برکت و گیاه خوشبو ۱۱ پس بکدامین نعمتها پروردگار
 تان تکذیب میکند ۱۲ فریدادی را از کل خشکیده مانند سفال پخته ۱۳ و فرید پدیر چشما
 از زبان بی دودی زانوش ۱۴ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب میکند ۱۵ پروردگار
 د و مشرق و پروردگار د و مغرب ۱۶ پس بکدامین از نعمتهای پروردگار تان تکذیب میکند
 ۱۷ اینخت د و دیار که بهم میرسند میانه آن دو حایلیست که زیادتى بهم نمیکند ۱۸ پس
 بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب میکند ۱۹ بیرون میاید از آن دو فرید و حیان
 ۲۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب میکند ۲۱ و مرا و راست کشتههای یاد با
 برافراشته در دریا مانند کوهها ۲۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب میکند
 ۲۳ هر که برانست فانی شونده است ۲۴ و باقی میماند ذات پروردگار تو که خداوند عظمت
 و احسانست ۲۵ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب میکند ۲۶ میخواهد از او هر که
 در اسمانها و زمین است هر روز او در کار نیست ۲۸ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب
 میکند ۲۹ زود باشد که بپردازیم برای شما ای دو سنگین ۳۰ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان
 تکذیب میکند ۳۱ ای گروه جن و انس اگر توانید که بیرون روید از جوانب اسمانها و زمین پس
 بیرون روید بیرون میروید مگر بسلط ۳۲ پس بکدامین نعمتهای پروردگار تان تکذیب
 میکند ۳۳ فرستاده شود بر شما زبانه از آتش و مسی کداخته پس دفع نتوانید کرد ۳۴

رحمن

مَتَكَ ذِي الْحَلَالِ وَالْأَكْرَامِ ٧٧

مفتی

سورة الواقعة من سورتي فكيده بسم الله الرحمن الرحيم اذا وقعت الواقعة ١ ليس لوقتها كاذبة ٢ خافضة ورافعة ٣ اذا وجبت الارض رقبا ٤ وبست ارجال بئسا ٥ كانت هباء منبثا ٦ وكنتم ازواجا ثلثا ٧ فاصحاب اليمين ما اصحاب اليمين ٨ والسابقون السابقون ٩ اولئك المقربون ١٠ في جنات النعيم ١١ ثلثة من الاولين ١٢ وقليل من الآخرين ١٣ على سرر موضونة ١٤ متكئين عليها متقابلين ١٥ يطوف عليهم ولدان مخلدون ١٦ باكاوب وباريق وكاس من معين ١٧ لا يصعد عنها ولا ينزفون ١٨ وفلهم ما يشيرون ١٩ وكنهم طير مما يشتهون ٢٠ وجوز عنهم ما يمشون عليه ٢١ في سدر مستودع ٢٢ وطلع منضود ٢٣ وظل ممدود ٢٤ وماء مسكوب ٢٥ وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة ٢٦ وفرش مرفوعة ٢٧ انا انزلناها انشاء ٢٨ فجعلنا من ابكاركم ربنا اثرا ٢٩ ما اصحاب اليمين ثلثة من الاولين ٣٠ وثلثة من الآخرين ٣١ واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال ٣٢ في سموم وحميم ٣٣ وظل من مجموع ٣٤ لا باريد ولا كرم ٣٥ انتم كانوا قبل خلق من رفيع ٣٦ وكنوا يصرون على الحث العظيم ٣٧ وكانوا يقولون ائذنا وكننا ترابا وعظاما ٣٨ انا المبعوثون ٣٩ انا وانا وانا الاولون ٤٠ قل ان الاولين والآخرين المجمعون الى ميعات يوم معلوم ٤١ ثم انكم ايها الضالون المكذبون لا تكونون من يخرجون من قوم آه قالون منها البطون آه فشاربون عليه من الحميم ٤٢ فشاربون شربا لهم ٤٣ هذا نزلهم

سورة واقعه نور وشرایر واریکی است

ام خدای بخشایند مضر را بر
وقتی که واقع شود قیامت آن نیست مرقع شدن انرا هیچ تکذیب کنند ٢ پست کنند برافراز
٣ انگاه که لرزانیده شود زمین لرزانیده ٤ ویریزد ریزه کرده شوند کوهها ریزه ریزه گردنی ٥ کس
باشد غباری پراکنده ٦ و باشد اصنافی سه گونه ٧ پس یاران دست راست چه یاران دست
راستی ٨ و یاران دست چپ چه یاران دست چپ ٩ و پیشی گرفتگان پیشی گرفتگان ١٠ آنها
اند نزدیک گردانیده شدگان ١١ در بهشت های با ناز و نعمت اند ١٢ گروهی از پیشینیان ١٣
و اندکی از پسینیان ١٤ بر تخت های از در و جواهر ساخته شده ١٥ آتکیه زده گان بر آنها و بر
یکدیگر ١٦ میگردند برایشان پسران جاوید مانند گان ١٧ با دجها و بریقهها و جامها از شراب
جاری ١٨ که نه بدر دسراورده شوند از آن و نه بخود شوند ١٩ و بامیوه ها از آنچه برگزینند ٢٠ و
گوشت مرغی از آنچه خواهرش کنند ٢١ و حوران کشاده چشم چون مانند های مروارید پوشیده
شده ٢٢ پا داشت سبب آنچه بودند که میگردند ٢٣ نشوند در آنها ایم هوده و نه نسبت بکناه داد
شدنی ٢٤ مگر گفتاری سلام سلام ٢٥ و یاران دست راست چه یاران دست راست ٢٦ در
درخت کناری بی خار افریده شده ٢٧ و درخت موردی پکنده شده ٢٨ و سایه کشیده شده
وای روان شده ٢٩ و میوه بسیار نه قطع کرده شده و نه باز داشته شده ٣٠ و فرش های برافراشته
شده ٣١ بدرستی که ما بید کردیم آنها را بید کردنی ٣٢ پس گردانیدیم ایشان را با کمره ها
شيفتگان شوهران خود همسان ٣٣ برای یاران دست راست گروهی از پیشینیان ٣٤ و گروهی از
پسینیان ٣٥ و یاران دست چپ چه یاران دست چپ ٣٦ در باد سوزانند و آب جوشان ٣٧
و سایه از دود سیاه ٣٨ نه خنک و نه راحت بخش بد رسته که ایشان بودند پیش از این بنار
و نعمت مغرور شدگان ٣٩ و بودند که اصرار می نمودند بر کنایه بزرگ ٤٠ و بودند که میکفتند
ایا چون میریم و یا شیم خاك و استخوانها ایا بدرستی که ما هراینه برانگیخته شدگانیم ٤١ ایا و پند
ما پیشینیان ٤٢ بگوید رستی که پیشینیان و پسینیان هراینه گرد آورده شده گانند بسوی
وعدگاه روزی معلوم ٤٣ پس بدرستی که شما ای کراهان تکذیب کنندگان ٤٤ هراینه خواهید
بود خورندگان از درختی از زقوم ٤٥ پس برکنده اید از آن شکمها را ٤٦ پس شامند گانید بران
از آب جوشان ٤٧ پس شامند گانید شامیدن شتران بسیار رفته ٤٨ اینست پشیر او و ایشان

ینزفون ١٩ وفلهم ما یشیرون
٢ وکنهم طیر مما یشتهون ٢٠
عین کا مثال اللؤلؤ الکنون ٢٢
جوزاء بما كانوا یعملون ٢٣ لا یسمعون
فیهما الفوا ولا ثائبا ٢٤ الا قلیلا
سلاما سلاما ٢٥ واصحاب الیمین
ما اصحاب الیمین ٢٦ فی سدر
محصود ٢٧ وطلع منضود ٢٨ و
ظل ممدود وماء مسکوب ٢٩
وافاکه کثیره لا مقطوعه ولا ممنوعه
٣٠ وفرش مرفوعه ٣١ انا انزلنا
انشاء ٣٢ فجعلنا من ابکارکم ربنا
اثرا ٣٣ ما اصحاب الیمین ثلثه من
الاولین وثلثه من الآخرين ٣٤ و
اصحاب الشمال ما اصحاب الشمال ٣٥
فی سموم وحمیم ٣٦ وظل من مجموع
٣٧ لا بارید ولا کرم ٣٨ انتم
قبل خلق من رفیع ٣٩ وکنوا
یصرون علی الحث العظیم ٤٠ و
کانوا یقولون ائذنا وکننا ترابا
وعظاما ٤١ انا المبعوثون ٤٢ انا وانا وانا
الاولون ٤٣ قل ان الاولین والآخرین
المجمعون الی ميعات يوم معلوم ٤٤
ثم انکم ایها الضالون المکذبون
لا تكونون من یخرجون من قوم آه
قالون منها البطون آه فشاربون
علیه من الحمیم ٤٥ فشاربون
شربا لهم ٤٦ هذا نزلهم

يَوْمَ الدِّينِ هـ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ هـ اَفَرَأَيْتُمْ مَا يُنْفِقُونَ هـ اَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ هـ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ هـ عَلٰى اَنْ يُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَيُنْشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ هـ وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولٰٓئِ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ هـ اَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَحْمِلُونَ هـ اَنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ هـ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلَمْتُمْ تَفْكِهٖمْ هـ اِنَّا نَالِغَرَمُونَ هـ عَلٰى بَلِّغْ نَحْنُ حَرَمُونَ هـ
اَفَرَأَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ هـ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الزَّيْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ هـ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ هـ اَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى
تُورُونَ هـ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا
نَحْرُوبِيسْت وَهَفْتُمْ

تُورُونَ هـ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا
اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ هـ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ هـ فَسَبِّحْ
بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ هـ فَلَا اُقْسِمُ
بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ هـ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو
تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ هـ اِنَّ لِلَّذِى اَنْزَلَ الْقُرْآنَ كَرِیْمًا
هـ فِى كِتَابٍ مَّكْنُونٍ هـ لَا یَمَسُّهُ
اِلَّا الْمُطَهَّرُونَ هـ نَزَّلَ مِنْ رَّبِّ
الْعَالَمِیْنَ هـ اَفَبِهَذَا الْحَدِیثِ اَنْتُمْ
صُدِّهْتُمْ هـ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ
اَنْتُمْ تُكْفِرُونَ هـ فَلَوْلَا اِذَا بَلَغَتِ
الْمَحَلُّوْمُ وَاَنْتُمْ حٰیثُ تَنْظُرُونَ
هـ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَیْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ
لَا تَبْصُرُونَ فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غٰیِرَ مُدْرِیْنَ
هـ تَرْجِعُوْنَهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ هـ
فَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِیْنَ هـ فَرُوحٌ وَ
رَحْمٰنٌ هـ وَجَنَّةٌ نَّبِیْمٌ هـ وَاَمَّا اِنْ
كَانَ مِنَ اَصْحَابِ الْاِیْمٰنِ هـ فَسَلَامٌ لِّكَ
مِنْ اَصْحَابِ الْاِیْمٰنِ هـ وَاَمَّا اِنْ كَانَ
مِنَ الْمُكَذِّبِیْنَ الصَّالِّیْنَ هـ فَزَلَمٌ
جَمِیْعٌ وَتَصْلِیَةٌ جَمِیْعٌ هـ اِنْ هٰذَا
لَهُوَ حَقُّ الْیَقِیْنِ هـ فَبِیْحَاسِبِ رَبِّكَ
سُؤَالَ الْحَدِیثِ الْعَظِیْمِ هـ وَشَرِّ الْمَكِیَّةِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
سَبِّحْ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ اَللهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَهُوَ اَكْبَرُ شَیْءٍ
قَدْرٌ ۲

در روز جزاء ما افریدیم شما را پس چرا صدق نمیکنید هـ ایا پس خبر دهید آنچه را می‌ریزد
هـ ایا شما می‌فریبید از ایا ما ایم افریدندگان هـ ما تقدیر فرمودیم میان شما را و نیستیم
ما پیشی گرفته شده‌کان هـ بر آنکه تبدیل کنیم با مثال شما و بدیداریم شما را در آنچه نمیدانید
هـ و هر آینه به تحقیق دانستید افریش نخستین را پس چرا پند نمی‌گیرید هـ ایا پس خبر دهید
آنچه زلعت می‌کنید هـ ایا شما می‌دانید از ایا ما ایم ردیاندگان هـ اگر خواهیم هر
بگردانیم از انبساط ریزه ریزه پس بگردید شما که تعجب کنید هـ بد رستی که ما هر آینه تاوان
زدگانیم هـ بلکه ما بی بهره گانیم هـ ایا پس خبر دهید از آنکه می‌شامید هـ ایا شما فرود آورده‌اید
انرا از ابر سفید یا ما ایم فرود آورندگان هـ اگر خواهیم بگردانیم از آنکه پس چرا سپاس نمی‌گذارید
هـ ایا پس خبر دهید از آنکه بیرون می‌آید هـ ایا شما بدید کردید درخت انرا یا ما ایم
بدیدارندگان هـ ما گردانیدیم از این پندی و بر خورداری برای نزول کنندگان در بیابان
هـ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست هـ پس البته سو کنید یاد میکنم باوقات نزول
سزاگان هـ و بد رستی که ان هر آینه سو کنید لیست اگر بدانید بزرگ هـ بد رستی که ان
هر آینه قرآنست بزرگوار هـ در کتابی پوشیده شده هـ که مس نمی‌کنند از امر پاک گردیده
شدگان هـ فرو فرستاده شده‌ایست از پروردگار عالیان هـ ایا پس باین کلام شما بی
اعتنائی میکنید هـ و میگردانید بهره خود را آنکه شما تکذیب میکنید هـ پس چرا چون
رسد بکوه و شما در آنجا کام مینگیرید هـ و ما نزدیکتریم با و از شما ولیکن نمی‌بینید
پس چرا هستی غیر جزا داده شده‌کان هـ بر نمی‌گردانید انرا اگر هستی راست گویان
هـ پس اما اگر باشد از مقربان هـ پس راحتی و نجات هـ و هشته بانا از نعمت هـ و اما اگر
باشد از یاران دست راست هـ پس سلامی است مرا از یاران دست راست هـ و اما اگر
باشد از تکذیب کنندگان کراهان هـ پس پیش آوردیست از آب جوشان و در آوردنی بدخ
هـ بد رستی که ان هر آینه است حق یقین هـ پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگست هـ

سوره حدید بیست و نه آیه است و آن مدنیست
نام خدای بخشاینده مهربان
تسبیح کرده مر خدا را آنچه در اسماءها و زمین است و اوست از چند در است کردار او را و او را
پادشاهی اسماءها و زمین زند میکند و می‌پرانند و او بر هر چیزی توانا است ۲

الكتاب من قبل فطال عليهم الأمد فثبت قلوبهم وكثير منهم فاسقون ۱۸ اَعْلَوْا اِنَّ اللهَ يَحْجِزُ الْاَرْضَ بِمَدُونِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۱۹ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَاَقْرَضُوا اللهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ۲۰ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ اُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اُجْرُهُمْ وَتُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اُولَٰئِكَ اصْحَابُ الْحَرِّ هُمْ فِيهَا يَخْتَضُونَ ۲۱ اَعْلَوْا اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَآخِرُ بَيْتِكُمْ وَتَكَاثُرُ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ ۲۲ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنَّهٗ هَدَانَا ۚ سُبْحٰنَ الَّذِي يَوْمُنَا وَنَحْنُ لَا نَعْلَمُ ۲۳

حدید

۳۳۳

الحج و البیت و هفتم

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۲۴ مَغْفِرَةٌ مِّنَ اللهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۲۵ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۲۶ مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي شَيْءٍ مِّنْهُ اِلَّا فِي كِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّزِلَ اَمَّا اِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللهِ يَسِيرٌ ۲۷ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا اَتَاكُمْ وَاللهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۲۸ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وِيَا مَرْوَنَ النَّاسَ بِالْجُلِّ وَمَنْ يَقُولُ فَاِنَّ اللهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۲۹ لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۳۰ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمُ النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّسْتَدِرٌّ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ۳۱ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ نَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَتْهُمْ رَاقَةٌ وَرَحْمَةٌ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا

کتاب را از پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از ایشان فاسقان اند ۱۸ بدانید که خداوند میکند زمین را پس از مرک آن تحقیق که بیان کردیم برای شما اینها را شاید شما تعقل کنید ۱۹ بدانستیم که مردان صدقه دهند و زنان صدقه دهند و قرض دادند خدا را قرضی نیکو زیاد کرده میشود برای ایشان و مر ایشانراست مردی نیکو ۲۰ و آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولانشرا آنها ایشانند بسیار راست گویان و شهیدان نزد پروردگار خود مر ایشانراست مردشان و نورشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند اینهای ما را اینها یاران دوزخند ۲۱ بدانید جز این نیست که زندگی دنیا بازیچه و بهوده و آرایش و فخر گرد نیست میان شما و مباهات کردن در ملها و فرزندان مانند مثل بارانی که بشکفت آورد کافرانرا و رسیدنی آن پس خشک شود پس بدنی آنرا زرد شد پس باشد در هم شکسته و خورد شد و در آخرت عذاب است سخت و امر زشتی و خوشنودی و نیست زندگی دنیا مکرمانه فریب ۲۲ پیشی گیرید بسوی امر زشتی از پروردگار خود و بهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمان و زمین است مهتاشده برای آنانکه ایمان آورده اند بخدا و رسولشرا فضل خداست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدا صاحب فضیلت بزرگ ۲۳ نرسید هیچ مصیبتی در زمین و ندر نفسهای شما مکرانکه در کتاب است پیش از آنکه بیا فریدیم آنرا بد رستی که آن برخدا اسالست ۲۴ تا اند و دوزخ و زید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نکردید با آنچه داد شما را و خدا دوست نمیدارد هر خرامند فخر کنند را ۲۵ آنان که بخل میورزند و امر میفرمایند مردمانرا بخل و کسی که اعراض کند پس بدست که خدا دوست بی نیاز ستوده ۲۶ هرینه تحقیق فرستادیم رسولان خود را باینها و فرو فرستادیم با ایشان کتاب و میرانرا تا بایستند مردم بعدالت و فرو فرستادیم آهن را در است اسلحه سخت و سودمند بهر برای مردمان و تا بدانند خدا کسی را که یاری میدهد او را و رسولانشرا اینها بی بد رستی که خدا هرینه توانا نیست ۲۷ هرینه تحقیق فرستادیم نوح و ابرهیم را و گردانیدیم در سئل آن دو نبوت و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت یافته گانند و بسیاری از ایشان فاسقانند ۲۸ پس از پی در آوریم بر عقبهای ایشان رسولان خود را و از پی در آوریم عیسی پس مریم را و دادیم با و انجیل را و گردانیدیم در دلهای آنانکه پیروی کردند و راشفت و مهربانی و رهبانیتی که اختراع کردند آنرا و نشویم

عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَاَنْزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ حَقَّ الْحَقِّ وَكُنُوزٍ مِنْهُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۲۷ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كُفْلًا مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۲۸ لَيْسَ الْبِرُّ بِالْكِتَابِ الْأَقْبَرُ عَلَى شَيْءٍ مِنَ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۲۹ سُوْرَةُ الْحَجَّارِ ثَلَاثَتَانِ وَعِشْرُونَ مَدَنِيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۱ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ

انرا برایشان مکر بجهت رضا جوئی خدا پس رعایت نکردند انرا حق رعایتش پس دادیم انرا که ایمان آوردند از ایشان مردایشانرا و بسیاری از ایشانرا فاسقانند ۲۷ ای آنانکه ایمان آورده اند بر هر یک از خدا و ایمان او دید بر رسول او تا بد هد شما را و نصیب از رحمت خود و بگرداند برای شما نوری که راه دوید بان و بیا مرد مر شما را و خدا امر زنده ایست صحران ۲۸ تا البته بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و اینکه افر روی در دست خداست میدهد انرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل عظیمست ۲۹

سورة الحجارة وایران مدنیست

بنام خدای بخشاینده مهربان بحقیقت شنید خدا گفتار از زبیرا که مجاوله مینمود با تو در شوهرش و شکایت میکرد بسوی خدا و خدا میشنید گفتگوی شما دو تا را بد رستی که خدا شنوائست بدینا آنان که ظهار میکنند از زنان خود نیستند با هماده از ان ایشان نه اند ما در ان ایشان مکر انانکه زاده اندایشانرا و بد رستی که ایشان هراینه میگویند ناخوشی از گفتار و دروغی را و بد رستی که خدا هراینه در گذرند امر زنده است ۲ و انانکه ظهار میکنند از زنان خود پس باز میکردند مرا آنچه را گفته اند پس از اد کردن بنده ایست پیش از انکه بهم برسند پس بد داده میشوید بان و خدا با آنچه میکنند گاهیست ۳ پس کسی که نیابد پس روز دشتن دو ماه پی در پی است پیش از انکه بهم برسند پس کسی که نتواند پس طعام دادن شصت مسکین است این برای است که ایمان او دید بخدا و رسول او و این حد های خداست و مر گافراست عذاب در دناك ۴ بد رستی که انانکه دشمنی میکنند با خدا و رسول او و نکوننا کرده شوند چنانچه نکوننا کرده شدند انانکه بودند پیش از ایشان و تحقیق که فرو فرستاده ایمت های روشن و مر گافراست عذاب خوار کنند ۵ روزی که برانکیزاندا ایشانرا خدا همگی پس آگاه کند ایشانرا با آنچه کرده اند بشمار در آورده انرا خدا و فراموش کردند انرا و خدا بر هر چیز گواهیست ۶ آیا میدی که خدا میداند آنچه را در اسماءها و آنچه را در زمین است نباشد هیچ راز سه تنی مگر که او چهارم ایشانست و نه پنج تنی مگر انکه او ششم ایشانست و نه کتر از ان و نه بیشتر مگر انکه او با ایشانست هر چه باشند پس آگاه میکند ایشانرا با آنچه کرده اند در هر روز قیامت بد رستی که خدا بر چیزی دانا است ۷ آیا نظر نکردی بسوی انانکه باز داشته شدند از راز گفتن پس باز گردیدند مرا آنچه را منع کرده شدند از ان و راز میگویند با آنچه با میشد

مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ۲ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَحَرْبٌ بَيْنِي وَبَيْنَ أُمَّاتِهِمْ ذَلِكُمْ تُوعَدُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۳ قُلْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآتَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِالْحَدِّ وَاللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ ۴ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا أَكْثَرُ الدِّينِ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۵ يَوْمَ يُجْعَلُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصِيهِ اللَّهُ وَتَنُوءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۶ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ جُنُودٍ ثَلَاثَةٌ إِلَّا هُوَ رَافِعُهُمْ وَلَا يَحِصِيهِ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا أَتَمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۷ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هَوَّأُوا عَنْ الْجَنَّةِ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هَوَّأْتَهُ وَيَتَنَاجَوْنَ

بِالْأَثَرِ وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَكَ حَتُّكَ فَخُتِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ بَصُلُوحًا
 فَلَيْسَ لِلْبَصِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَوْا بِالْأَثَرِ وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوُا بِالْهَرَوِ وَالنَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ۝ إِنَّمَا الْجَوِيُّ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ
 لَكُمْ تَسَبَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَاسْبَحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ لَكُمْ وَادْفَعُوا الْقَسْرَ وَالْكَسْرَ وَأَقْرَبُوا إِلَيْهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ اللَّهُ يَمُنُّ بِالْعَدْلِ وَخَبِيرٌ
 الْحَجْرُ وَبَيْتٌ وَهَشْتَمُ ۳۳۵ مجادلہ

ایا ایها الذین آمنوا اذا ناجیتم الرسول
 فقد موا بین یدی نحویکم صدقه
 ذلک خیر لکم واطهر فان لم تجدوا
 فان الله عفو رحیم ۱۴۴ اشفقتم
 ان تقدوا بین یدی نحویکم صدقه
 فاذ لم تفعلوا واثاب الله علیکم
 فاقیموا الصلوة واتوا الزکوة واطیعوا
 الله ورسوله والله خیر بما تعملون
 ۱۴۵ انتم ترالی الذین تولوا قوما غضب
 علیهم ما هم منکم ولا منکم ویملفون
 علی الکذب وهم یعلمون ۱۴۶ اقل الله
 لهم فدا باشدیدا انهم ساء ما کانوا
 یعملون ۱۴۷ اتخذوا ایمانهم جنه
 فصدا عن سبیل الله فلم یعمد عذاب
 محین ۱۴۸ ان تغنی عنهم اموالهم و
 لا اولادهم من الله شیئا اولئک
 اصحاب النار هم فیها خالدون ۱۴۹
 یوم یعظمهم الله جمعا یحلفون که کما
 یحلفون لکم ویمسبون انهم علی شیئی
 الا انهم هم الذکون ۱۵۰ استغوذ علیکم
 الشیطان فانیهم ذکر الله اولئک حزب
 الشیطان الا ان حزب الشیطان هم
 الخاسرون ۱۵۱ اقل الذین یجادون الله
 ورسوله اولئک فی الاذین ۱۵۲ کتب
 الله لا غلبه انا ورسولی بر الله قوی عز
 ۱۵۳ لا یجحدون ما یؤمنون بالله والیوم الآخر
 یوادون من حاد الله ورسوله ولو

کناه و دشمنی است و نافرمانی رسول و چون آمدند تورا درود گویند تورا بآنچه درود نکرده
 تورا بان خدا و میگویند در نفسهای خود چرا عذاب نمیکند ما را خدا بآنچه میگوئیم پس است
 ایشان را در رخ که در می بیند از پس بد جای کشتی است ۱۴۵ ای آنکه ایمان آورده اند هرگاه راز گوید
 با هم پس راز میگویند بکناه و دشمنی نافرمانی رسول و راز گویند ببنی و پرهیزکاری و پرهیزد از
 خدائی که بسوی و حشر کرد و میشود ۱۴۶ جز این نیست که آن راز گوئی از شیطان است تا اند و هکین
 کنند آنرا که ایمان آورده اند و نیست ضرر رسانند ایشان چیزی مگر باذن خدا و برخدا پس باید
 اعتماد نمایند ایمان آورند که آن ای آنکه ایمان آورده اند چون گفته شود مر شما را که کشتا نشینید
 در مجلسها پس کشته نشینید تا کشته دهد خدا برای شما و هرگاه گفته شود برخیزید پس برخیزید
 خیزید تا برافراز خدا آنرا که ایمان آورده اند و شما و آنرا که داده شده اند دانش را مرتبها
 و خدا بآنچه میگوید که هست ۱۴۷ ای آنکه ایمان آورده اند هرگاه راز گویند با رسول پس فرا
 پیش دارید پیش از راز گفتن خود صدقه بر این بهتر است برای شما و پاکیزه تر پس اگر نیاید پس بدتر
 که خدا امر زندا است مهربان ۱۴۸ آیا ترسیدید که فرا پیش دارید پیش از راز گفتن خود صدقه
 پس هرگاه نکرید و امر زید خدا بر شما پس بیادارید نماز را و بدید زکوة را و فرما بزید خدا و رسول
 او را و خدا اگر هست بآنچه میگوید ۱۴۹ ای آنکه ایمان آورده اند دوست داشتند گروهی را که
 خشم کرد خدا بر ایشان و نیستند ایشان از شما و نه از ایشان و سوگند میخورند بدروغ و ایشان
 میدانند هم مریا کرده خدا برای ایشان عذاب سختی بد رسته که ایشان بد است آنچه هستند که
 میکنند ۱۵۰ فرا گرفتند سوگند های خود را سپری پس باز داشتند از راه خدا پس مرا ایشان را است
 عذابی خوار کنند و هر گز کفایت نکند از ایشان ما الهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا چیزی را
 آنها اند یا از انش ایشان در آن جا و دنیا اند ۱۵۱ روزی که بر می نگیرد ایشان را خدا هم پس سوگند می
 خورند برای و همانکه سوگند میخورند برای شما و می پذیرند که ایشان بر چیزی ندگاه باشد که آنها
 ایشانند دروغ گویند ۱۵۲ مسلط شده بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید از ایشان یا خدا را
 آنها لشکر شیطانند گاه باشد بدتر که لشکر شیطان ایشانند زیان کاران ۱۵۳ بد رستی که آنانکه دشمنی
 میکند با خدا و رسول و را آنها اند در خوار تران به نوشته خدا که هر آینه غالب ایمان الله من و
 رسولان من بد رستی که خدا توانا نیست از چند ۱۵۴ نیایی گروهی را که ایمان می ورند بخدا و روز
 آخرت که دوستی نمایند کسی را که دشمنی کرده با خدا و رسول و هر چند باشند پدران ایشان

یا احرار

کانوا اسبابهم

وَأَنْبَاءَهُمْ وَأَخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٣٢
 سوره احزاب آیه ٣٢
 وَطَنُوا الْأَنْبَاءَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَخْرُجُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيَوْمِهِمْ بِأَيِّدِهِمْ وَأَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ فَأَخْرَجَهُمُ اللَّهُ مِنْ دِيَارِهِمْ وَمِنْ هُنَا أَمَّا الَّذِينَ ظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيَوْمِهِمْ بِأَيِّدِهِمْ وَأَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ فَأَخْرَجَهُمُ اللَّهُ مِنْ دِيَارِهِمْ وَمِنْ هُنَا أَمَّا الَّذِينَ ظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيَوْمِهِمْ بِأَيِّدِهِمْ وَأَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ فَأَخْرَجَهُمُ اللَّهُ مِنْ دِيَارِهِمْ وَمِنْ هُنَا أَمَّا الَّذِينَ ظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيَوْمِهِمْ بِأَيِّدِهِمْ وَأَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ فَأَخْرَجَهُمُ اللَّهُ مِنْ دِيَارِهِمْ وَمِنْ هُنَا

حشر

٣٣٤

الحج و بیست و هشتم

یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا قبیله ایشان اینها نوشته است در دلهای ایشان ایمان
 و تقویت کرده ایشان را بروحی از خود و درمی آورد ایشان را در بهشتهائی که می رود از زیر اینها
 جا ویدانیان در اینها خشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او اینها لشکر خدا بیند
 آگاه باش بدرستی که لشکر حق حقیقت است **یا ایها الذین آمنوا** خدا ایشان را رستگاران ٣٢
 تسبیح کرده مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست رحیم درست کردار ٣٣
 اوست آنکه بیرون کرده آنان را که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان از برای نخستین بار
 گمان نمی بردید که بیرون روند و گمان میرند آنکه ایشان را باز دارند ایشان است حصارها ایشان
 از خدا پس آمد ایشان را خدا از آنجا که گمان نمیزند و افکند در دلهای ایشان هر اسرا حزاب میکند
 خاهاشان را بدستهای خود و دستهای مؤمنان پس عبرت گیریدی صاحبان دیده ها ٣٤ و اگر نه
 آن بودی که نوشته بود خدا بر ایشان بیرون شدند از اهرام عذاب کردی ایشان را در دنیا و مر
 ایشان را است در آخرت عذاب آتش ٣٥ آن بسبب اینست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول
 او هر که مخالفت کند خدا را پس بدرستی که خدا سخت عقوبتست ٣٦ آنچه را بریدید از خرمایشان
 یا واکذاشتید از ایشان را استاد به برنجهایش پس باذن خداست و تا خوار گرداند فاسقان را و آنچه را
 باز گردانید خدا بر رسول خود از ایشان پس نتاخذ بران هیچ انبی و نه شتران ولیکن خدا
 می سازد رسولان خود را بر هر که خواهد و خدا بر هر چیزی توانا است ٣٧ آنچه باز گردانید
 خدا بر رسول خود از اهل قریه ها پس مر خدا را است و مر رسول و مر خدا و ند قرابت را و کودکان
 بی پدر و مسکینان و مسافران بی چیز را تا نبود ما باشد و در زند میان توانگران از شما و
 آنچه را داد شمارا رسول پس بگردانید از آنچه را باز دارد شمارا از آن پس باز ایستید و بپوشید
 از خدا بدرستی که خدا سخت عقوبتست ٣٨ مران فقرای هجرت کنند را آنانکه بیرون کرده شد
 از دیارشان و ما لها شان میجویند فضلی را از خدا و خشنودی را و یاری میکنند
 خدا و رسول و ما لها ایشان را است کویان ٣٩ و آنانکه جایگاه ساختند نمائند را
 و ایمان را پیش از ایشان دوست میدارند کسی را که مهاجرت کرد بسوی ایشان و نمی یابند
 در مسکنهای خود حاجتی از آنچه داده شده اند و برگزینند بر نفسهای خود و اگر چه باشد
 با ایشان احتیاج و کسی که نگاه داشته شود از بخل نفسش پس اینها ایشان را رستگاران ٤٠

عَتَبُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۖ وَلَا
 أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ الْجَلَاءَ لَعَذَابُ اللَّهِ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ
 ٣٢ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ٣٣ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِبْنَةٍ أَوْ نَرْتَمَوْهَا
 قَائِمَةً عَلَى أَوَّلِهَا فَإِنَّ اللَّهَ وَلِيُّ
 الْمُنَافِقِينَ ۖ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا
 رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى
 لِيُشَاقِقُوا ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ٣٤ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى
 فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ
 الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ٣٥ وَلِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصَرُونَ لِلَّهِ وَ
 رَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ٣٦
 وَالَّذِينَ بَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 يُخَيِّتُونَ مِنْ هَاجَرِ الْيَمِّ وَلَا يُجَدُّونَ
 فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَ
 يُوَثِّرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
 خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخْصِيَّةَ نَفْسِهِ فَاعْلَمْ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٣٧

حشر

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ١٠
 تَرَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَخُرُوجُكُمْ مَعَهُمْ وَلَا تَطِيعُكُمْ فِيكُمْ ۚ أَحَدٌ أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ١١
 لَكِنَّ أُخْرَجُوا لَمْ يَخْرُجُوا مَعَهُمْ وَلَكِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَكِنْ نَصَرُوهُمْ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ إِنَّكُمْ لَكَاثِمُونَ ١٢
 رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٣ لَا يَتْلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
 الْحَزْنُ وَبَلِيَّتٌ وَهَشْمَةٌ ٣٣٦ حشر

تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٤ كَتَبَ اللَّهُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ قُوَّةٍ وَبَالَ أَمْرِهُمْ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٥ أَكْتَلُ الشَّيْطَانِ
 أَوْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ الْكَفْرُ فَلَا كُفْرَ قَالَ
 إِنِّي بِرَبِّي مُنِكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ ١٦ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا
 فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الظَّالِمِينَ ١٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مِمَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
 ١٨ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
 فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ١٩ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ
 النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمُ الْفَائِزُونَ ٢٠ لَوْ أَنَّا هَذَا قَرْفًا
 عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّدًا
 مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ٢١ هُوَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ٢٢ هُوَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٣
 هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٤

وَأَنَا نَكِه امد نذر پس ایشان گویند پروردگار ما بیا مرز ما را برادران ما را که پیشی جستند بر ما
 بایمان و مکروران در دلهای ما کینه مرا ناز که ایمان آورده اند پروردگار را بد رستی که تو مهریانی
 رحم کند ١٠ آیتانگاه نگرودی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند می گفتند برادران خود را که کافر شدند
 از اهل کتاب هراینه اگر بیرون کرده شوید هراینه بیرون می رویم البته با شما و فرمان نمیرود
 شما احدی را هرگز و اگر کارزار کرده شوید هراینه یاری می کنیم شما را و خدا گواهی میدهد که ایشان
 هراینه دروغ گویانند ١١ هراینه اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان و هراینه اگر کار
 زار کرده شوند یاری نمیکنند ایشان را و هراینه اگر یاری کنند ایشان را هراینه میگردانند البته
 پیشها را پس یاری داده نشوند ١٢ هراینه شما سخت ترید در ترسل فکندن سینهای ایشان از
 خدا این بسبب است که ایشان گروهی اند که نمیفهمند ١٣ کارزار نمیکنند با شما حال آنکه مجتمع
 باشند مکرور قریه های حصار کشیده شده یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خود شما
 سخت است ١٤ می پنداری ایشان را مجتمع و دلهای ایشان پراکنده است این بسبب است که
 ایشان گروهی اند که دروغ می یابند ١٥ مانند مثل آنانکه بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند
 بدکار خود را و مرا ایشان را است غلبی در دناک ١٦ مانند مثل شیطان وقتی که گفت مرا میز که کافر
 شوی چون کافر شد گفت بد رستی که من بیزارم از تو بد رستی که من میترسم از خدائی که پروردگار
 جهانیا نیست ١٧ پس باشد عاقبت آن دو آنکه هر دو در آتشند جاویدند در آن و این سرای
 ستمکارانست ١٨ ای آنکسانی که ایمان آورده اند بپروردگارتان و باید نکرد نفسی آنچه را
 پیش فرستاده برای فردا بپروردگارتان بد رستی که خدا اگر هست بآنچه میکند ١٩ و مبتلا
 مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس فراموش گردانید از ایشان خودها شان را آنها ایشانند
 فاسقان ٢٠ یکسان نیستند یاران اشرار یاران بهشت یاران بهشت ایشانند گایابان ٢١ اگر
 فرو میفرستادیم این قرآن بر کوهی هراینه دیده بود آنرا و تن شکافه از ترس خدا و این مثلها میرانها
 را برای مردم شاید ایشان فکر کنند ٢٢ او خدا نیست که نیست الهی مکر او دانای نهان و آشکار است
 بخشایند ٢٣ او ست خدائی که نیست الهی مکر او پادشاه از هر عیبی پاک از هر اقیامی نیست
 بخشد نهکیان اچند تدارک کند بزرگوار تر است خدا از آنچه شرک می ورزند ٢٤ او ست خدا
 آفریننده آفریدگار بخشد صورت مراد است نامهای نیکو تسبیح میکند مرا و آنچه در
 اسمها و زمین است و او ست ارجه مند در رست کردار ٢٥

سورة الممتحنة ثلث عشرة آية في فضل الرضا والرضا لله في الدنيا والآخرة
 كفر واما جاءكم من اهل الكتاب فخرجوا من اهل الكتاب ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهاداً في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم با
 لودة وانا اعلم بما اخفيتم وما املتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ان يثقوا لكم بكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم
 والسيف بالسوء وودوا ان ينفكوا عنكم ان تسمعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة يفصل بينكم والله بما تعملون بصير قد
 المحن وبليت وحشر

سورة الممتحنة في اير وان مدنيست

ام خدای بخشایند مهر باب

ای نانا که ایمان آورده اند میگردید دشمن مرا و دشمن خود را و دشمن خود را و دشمن خود را که افکند بسوی ایشان
 دوستی را و تحقیق که کافر شدند با آنچه آمده شما را از حق بیرون میکنند سولوا و شما را که ایمان
 می آورید بخدا پروردگار شماست اگر هستیید که بیرون آمده اید برای کارزار در راه من و طلب
 خوشنودی من نهانی میفرستید بسوی ایشان بدوستی و من دانایم با آنچه پنهان کردید و آنچه آشکارا
 نمودید و کسی که محکمان را از شما این تحقیق که کمر شده از میان راه اگر ظفر بیایند بر شما باشند شما را
 دشمنان و بکشایند بسوی شما دسته های خود و زبانه های خود را بیدی و دوست دارند که کافر شوند
 هر کس سود ندهد شما را خویشان شما و نه فرزندان شما و زقیامت جدائی می افکند میان شما و خدا
 با آنچه می کنید بینا است تحقیق هست مر شما را امتدائی نیکو در ابرهیم و نانا که بودند با او چون
 گفتند هر گروه خود را بدوستی که ما بیزاریم از شما و از آنچه میرستید بجز از خدا کافر شدیم شما
 و ظاهر شد میان ما و میان شما دشمنی و کینه همیشه تا آنگاه که ایمان آورید بخدا شما مکرر گفتا
 ابرهیم مرید خود را که هر این امر را شتر خواهم البته برای تو و مالک نیستی برای تو از خدا هیچ چیز را
 پروردگار ما بر تو اعتماد کردیم و بسوی تو باز گردیدیم و بسوی تست باز گشتیم پروردگار ما
 مکرر دان ما را گفته برای نانا که کافر شده اند و بیامرز ما را پروردگار ما بدوستی که تو توانی از چند
 درست گردانده هر این تحقیق که هست مر شما را و ایشان امتدائی نیکو مر کسی را که هست که
 امید میدارد خدا و روز قیامت را و هر که رو بگرداند پس بدوستی که خدا دوست بی نیاست و دوست
 شاید که خدا بگرداند میان شما و میان نانا که دشمن داشتید از ایشان دوستی و خدا توانا است
 و خدا امر زکریاست مهربان باز نمیدارد شما را خدا از نانا که کارزار نکردند با شما در دین و بیرون
 نکردند شما را از دیارتان آنکه نیکی کنید با ایشان و بعدالت سلوک کنید با ایشان بدوستی که
 خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را باز نمیدارد شما را خدا مکرر از نانا که کارزار کردند با شما
 در دین و بیرون کردند شما را از دیارتان و هم پشت شدند بر بیرون کردن شما آنکه دوست دارید
 ایشان را و هر که دوست دارد ایشان را پس اینها ایشانند ستمکاران و ای نانا که گروید اند هرگاه بیایند
 شما از زنان مؤمنه هجرت کنید پس نمایش کنید ایشان را خدا و نانا ترست با ایمان ایشان پس اگر
 دانستید ایشان را ایمان داران پس باز مگردانید ایشان را بسوی کافران نه از زنان حلالند

كانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم
 والذين معه اذ قالوا للقوم اننا
 برآؤا منكم وما تعبدون من
 دون الله كفرنا بكم وبادينا
 وبيدكم العداوة والبغضاء ابدًا
 حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول
 ابرهيم لانيه لاستغفرن لك و
 ما امرك لك من الله من شيء ربنا
 عليك توكلنا واليك انبنا و
 اليك المصير ربنا لا تجعلنا
 فتنه للذين كفروا واعرنا ربنا
 انك انت العزيز الحكيم لقد
 لكم فيهم اسوة حسنة ان كان
 يرجو الله واليوم الآخر ويتوكل
 فان الله هو الغني الحميد ع ع ع
 ان يجعل بينكم وبين الذين عا
 ديتهم منهم مودة والله قدير والله
 غفور رحيم لا ينهيكم الله عن
 الذين لم يقابلوكم في الدين وكم
 يخرجوكم من دياركم ان تبرؤهم
 وتقسطوا اليهم ان الله يحب القسط
 انما ينهيكم الله عن الذين قاتلوكم
 في الدين وخرجوكم من دياركم و
 ظاهروا على اخرجكم ان تولوهم
 ومن يتولهم فاولئك هم الظالمون
 يا ايها الذين امنوا اذا جاتكم
 المؤمنات مهاجرات فامتنوهن
 اعلم يا ايها الذين امنوا ان الله
 لا يهدي القوم الظالمين

صف

۴۴۹

الحسن و بلیست و هشتم

ایماندار

نام خدای بخشاینده مهربان
تسبیح کرم خدای را آنچه در اسمها و آنچه در زمین است و اوست امر چند در هست کردار
ای نا انکه ایمان آورده اند چرا می گوید آنچه را نمی کنید ۲ بزرگست بد شمنی نزد خدا آنکه بگوید
آنچه را نمی کنید ۳ بد رستی که خدا دوست میدارد آنرا که کارزار میکند در راه اوصاف کشیده
همانا ایشان بنائی اند محکم ساخته شده ۴ و هنگامی که گفت موسی مرگ و خود را ای قوم من چرا
میرنجانید مرا و تحقیق میدانید که من فرستاده خدایم بسوی شما پس چون گشتند گردانید خدا
دلهای ایشان را و خدا هدایت نمیکند گروه نافرمان را ۵ و هنگامی که گفت عیسی پسر مریم ای
بنی اسرائیل بد رستی که من فرستاده خدایم بسوی شما تصدیق کنید مرا آنچه را پیش از من است از
توریه و مژده دهند بفرستاده که می آید پس از من که نام او احمد است پس چون آمد ایشان را بآیتنها
گفتند این جاد و بیست هویدا ۶ و کیست ستمکار تو از آنکه بر یافت بر خدا دروغ را و حال آنکه
او خوانده میشود بسوی سلام و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را ۷ میخوانند که فرو نشاند
نور خدا را بدهنهای خود و خدا تمام کند نور خود است و اگر چه ناخوش دارند کافران ۸ اوست
آنکه فرستاد رسول خود را هدایت و دین حق را غالب کند و را بر دین همه شر و اگر چه ناخوش دارند مشرکان ۹

لنحمدوه و هو على كل شيء قدير هو الذي خلقكم فمنكم كافر و منكم مؤمن و الله بما تعملون بصير ۲ خلق السموات و الارض بالحق و صوركم
 فاحسن صوركم و اليه المصير ۳ يعلم ما في السموات و الارض و يعلم ما ترون و ما تملكون و الله علم بذات الصدور و اعلم انكم نبوا الذين
 كفروا من قبل فذا نقوا و بالمرهم و لهم عذاب اليم ۴ ذلك بانه كانت تاتيهم رسالتهم بالبينات فقالوا البشر هيد و لنا فكفروا و تولوا و استغفروا
 الله و الله غني حميد ۵ زعم الذين كفروا ان لن نجعلنهم اقلاما و لن يبعثوا قل بلى و دري لتبعثن ثم لتنبئون بما عملتم و ذلك على الله يسير ۶ فامنوا بالله و رسوله
 فاعلم ان الله و بليست و هشتم
 ۳ ۴ ۲

و الذين الذين آمنوا بالله و بما تعملون
 خبر ۱ يوم يحكمكم ليوم الحبح
 ذلك يوم التغابن و من يؤمن بالله
 و يعمل صالحا يكفر عنه سياته
 و يدع له جنات تجري من تحتها
 الانهار و خالدين فيها ابدا ذلك
 الفوز العظيم ۲ و الذين كفروا و
 كذبوا باياتنا اولئك اصاب النار
 خالدين فيها و ليس الصير اما اننا
 من مصيبة الا بادن الله و من يؤمن
 بالله يهد قلبه و الله بكل شيء عليم
 ۳ و اطيعوا الله و اطيعوا الرسول فاقبلوا
 و لو كنتم فاسقين ۴ فاما على رسولا البلاغ
 المبين ۵ الله لا اله الا هو و على
 فليتوكل المؤمنون ۶ يا ايها الذين
 امنوا ان من ازواجكم و اولادكم
 عدو لكم فاحذروهم و ان تعفوا
 و تصفحوا و تغفروا فان الله غفور
 رحيم ۷ اما اموالكم و اولادكم
 فتنة و الله عند اجر عظيم ۸ فاما
 تقوا الله ما استغفتم و امنعوا و ان
 و انفقوا خيرا لانفسكم و من يوق
 شح نفسه فاولئك هم المفلحون ۹
 ان تفرضوا الله قرضا حسنا يضاعف
 لكم و يغفر لكم و الله شكور عليم ۱۰
 عالم الغيب و الشهادة و ان من الحكماء
 سورة الطلاق اثنا عشر آية

حسب

ستایش و او هر چیزی تواناست ۱ است آنکه افرید شمارا پس ارشما کافر نیست و ارشما
 مؤمن نیست و خدا بانچه میکند بیناست ۲ افرید شما را و زمین را بحق و صورت داد
 شمارا پس نیکو گردانید صورهای شمارا و بسوی اوست بازگشت ۳ میداند آنچه در اسماءها و
 زمین است و میداند آنچه را که نهان میدارید و آنچه را که آشکار میکنید و خدا داناست بانچه در
 سینهاست ۴ ایانیامد شمارا خبر آنکه کافر شدند از پیش پس چشیدند بدی عاقبت کار
 خود را و مرایشانراست عذابی دردناک ۵ آن بسبب این بود که بودند که می مدد ایشان رسولان
 ایشان بایتمها پس گفتند ای آدمی را ه میماید ما را پس کافر شدند و روگردانیدند و بی نیازاست
 خدا و خدا بی نیاز نیست ستوده و گمان کردند آنکه کافر شدند آنکه هرگز برانگخته نشوند نیکو
 آری پروردگارم که هرینه برانگخته می شوید البته پس هر اینها گاهایند که دیدید بانچه کردید
 و این برخدا اسانست ۶ پس ایمان آوردید بخدا و فرستاده او و نوری که فرو فرستادیم و خدا
 بانچه میکند گاه است ۷ روزی که گرداورد شمارا برای روز جمع است روز زیان آوردن
 و هر که ایمان آورد بخدا و بکند کارشایسته زایل کند از او بدیهای و راود را و در او را در
 هشتتهائی که می رود از زیر اینها نهرها جاودانیان در اینها همیشه اینست فیروزی بزرگ ۸
 و آنکه کافر شدند و تکذیب کردند از اینها اند یاران اقترجا و دانیان دران و بد
 حای بازگشتی است ۹ و رسیدیم مصیبتی مکر باذن خدا و هر که بگردد بخدا هدایت کند دل او
 را و خدا بهر چیزی داناست ۱۰ و فرما بفرید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر روی بگردانید
 پس جز این نیست که بر فرستاده ما است رسانیدن هویدا ۱۱ خدا نیست الهی مکر او و برخدا
 پس باید اعتماد نمایند مؤمنان ۱۲ ای آنکه ایمان آورده اند بدستی که از زنان شما و
 فرزندان شما دشمنند مر شمارا پس عذر کنید از ایشان و اگر عفو کنید و در گذرید بخشید
 پس بدستی که خدا امر نگار نیست مهربان ۱۳ جز این نیست که مالهای شما و فرزندان
 شما از مال ایشانند و خدا نزد اوست مزدی بزرگ ۱۴ پس بهر چیزی از خدا آنچه توانسته
 باشید و کوش دهید و فرما بفرید و انفاق کنید بهتر از برای نفسهای خود و کسی که نگاه
 داشته از بخل نفسش را پس اینها ایشانند رستگاران ۱۵ اگر قرض دهید خدا را قرض نیکو
 فرون کند از برای شما و بیاورد مر شمارا و خدا بخواد هندی برد باراست ۱۶ دانای نهان
 و آشکارا چند سیو طلاق و از این مد نیست درست کردار ۱۷

محمد بن محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا فَإِذَا ابْغَضَ أَحَدُهُمَا أُخْرَاهُ فَإِنَّهُ لَا يَجْعَلُ اللَّهُ سَبِيلَ مَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُ وَأَذْوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقْبُو الشَّهَادَةَ عَلَيْكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ يُجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝ وَالَّذِي يُتَىٰ مِنَ الْبَيْتِ مِنْ خِصْفٍ

طلاق
۳۴۳
الحجر و بیست و هشتم

نام خدای بخشاینده مهربان

ای پسر هیزد ار خدا که پروردگار شماست بیرون مکنید آنها را از خانه شما و باید بیرون نروند مگر آنکه بیایند بگاری زشت ظاهری و این حد های خداست و هر که در کردار خود های خدا تحقیق ست کرده بخود نمیدانی شاید خدا بدید و در پس زان امر را آسپارنگاه که رسند با خود خود پس نگاه دارید ایشان را بنیکوئی یا جدائی نمائید ایشان را بنیکوئی و گواه گیرید و صاحب عدالت از خود را واقامت نمائید گواهی را برای خدا اینست که پند داده میشود بان کسی که باشد که ایمان او در بخدا و روز آخرت و هر که پسر هیزد از خدا بگرداند برای او بیرون شدن و روزی دهد او را از جای که گمان نکند و کسی که اعتماد نماید بر خدا پس او پس است و را بد رستی که خدا رسند امر شست تحقیق که گردانید خدا برای هر چیزی اندازه ۲ و از زنان که مایوس شده اند از خایض شدن از زنان شما اگر شک نموده باشید پس عدل ایشان سه ماه است و از زنانی که حیض ندین اند و صاحبان حملها مدت ایشان اینست که بنهند حمل خود را و هر که پسر هیزد از خدا میگرداند برای او از کار او آسانی این فرمان خداست و فرستاده از ابسوی شما و هر که پسر هیزد از خدا زایل کند از او بدیهای او را و بزرگ میکند برای او و مرد را هم جای زهدا آنها را از جای که سکنی کرده اید از وسع خود و کردند امر سائید آنها را که تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان حمل پس انفاق کنید بر ایشان تا بچند حمل خود را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدیدید بایشان مرده های ایشان را و بیکدیگر امر کنید سیاه خود بنیکوئی و اگر مضایفه نمائید پس نزد باشد که شیر دهد مرا و را بدیگری باید که نفقه کند خدا وسعت از وسعت خود و کسی که تنگ گرفته شده بر او روزی و پس باید انفاق کند از آنچه زاده او را خدا تکلیف نمیکند خدا نفسی را اگر آنچه زاده او را زود باشد که بگرداند خدا بعد از دشواری سانی را و پس از قریه که سرباز روز در فرمان پروردگار خود و در سون او پس حساب کردیم از احسان سخت و عقوبت کردیمشان عقوبت زشت پس چشیدند و بال کار خود را و بود انجام کار ایشان زیان آماده کرده خدا برای ایشان عذاب سخت پس پسر هیزد از خدای صاحبان عقل و آمانه ایمان آوردند بحقیقت و فرستاده خدا بسوی شما ذکر برار سولی که میخواهند بر شما اینهای خدا را که روشنند تا بیرون کنند آنها را که ایمان آوردند و کردند شایسته آنها را از تاریکیها بسوی روشنائی و آنکه ایمان آورد بخدا و بکند شایسته را در او را و بر پیشتهائی که میروند از زیر آنها نهرها

شئی قدر را ۲ و الذي يتيسر من الخضر من نساءكم ان ارتبتم فعدتهن ثلاثة اشهر والذاتي لم يحضن اولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره يسرا ذلك انزل له اليكم ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجره استكنوهن من حيث سكنتم من وجد ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وان كن اولات حمل فانتفقوا عليهن حتى يضعن حملهن فان ارضعنكم فالتوهن اجور من واتمروا بدينكم بمعروف وان تعاسر فمر فستر ضعه له اخرى لينفق ذو سعة من سعته ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله لا يكلف الله نفسا الاما انهما سيجعل الله بعد عسر يسرا وكان من قريه عت عن امرهم بما ورسلي فحاسبنا ما حسبا بشديدا وعدتنا لها عذابا نكرا بما قد اذنت وبال امرها وكان عاقبة امرها حسرا اعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولي الابواب الذين امنوا قد انزل الله اليكم ذكرا رسولا ليتلو عليكم آيات الله مبينات ليخرج الذين امنوا وعلو الكفا من الظلمات الى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يبد له جنة تجري من

خَلْدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝ سورة التحریم ثمان عشر آیه
 وَاِحْلِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قَدْ فُضِّلَ لَكُمْ تَحِيَّةُ اِيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مُؤَلِّمُكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَاِذَا سَأَلَ النَّبِيُّ اِلَى بَعْضِ زَوْاِجِهِ حَدِيثًا فَلَمْ يَأْتِ بِرَدٍّ اَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَاَهَا بِرَقَالَتِ مَنْ اَنَابَكَ هَذَا قَالَ نَبَاَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ اِنْ تَوْبَا اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَنَعْتَ تَقْوًا
 تحریر ۳۴۴
 البحر و بیست و هشتم

وَأِنْ تَظَاهَرَ عَلَيْكَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝ عَنِ رَبِّهِ اِنْ طَلَقْتَكَ اَنْ يُّبَدِّلَهُ اُزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ سُلَاطِنَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَاجِدَاتٍ ثِيَابٍ وَابْكَارًا هَ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا قُوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَصْنَعُونَ اللَّهُ مَا اَمَرَهُمْ وَفَعَلُوا مَا يَأْمُرُونَ هَ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوا لَا تَقْتَدِرُوا الْيَوْمَ اِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا تَوْبُوا اِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا مَعَهُ وَرَبُّهُمْ يَبْعَثُ فِيْهِنَّ اٰيَاتِهِمْ وَيَقُولُونَ رَبَّنَا اَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَاَنْتُمْ لَنَا قُرْآنٌ لَنَا اِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هَ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاَعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَهُمْ بِجَهَنَّمَ وَبَشِّرِ الْمَصْبُورِيْنَ هَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتِ نُوْحٍ وَاَمْرَاَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَا هُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِيْنَ هَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتِ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي بَيْنَ يَدَيْكَ بِبَنَاتِي الْجَنَّةِ وَنَجَّيْتُ مِنْ فِرْعَوْنِ

جاویدان در اینها همیشه بحقیقت نیکو کرده خدا برای و روزی را خداست آنکه اوید هفت اسم از او از زمین مانند اینها را فرود میاید فرمان میان اینها تا بداند اینرا که خدا بر هر چیزی تواناست ۱۱ و آنکه خدا بحقیقت احاطه کرده سبب تحریر و اینرا در میان مسدست به چیزی از راه دانش ۱۲
 سلام خدی بخشایند مهربان
 ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه را حلال کرده خدا برای و میجویی خشمودی زنان خود را و خدا افرزنده است مهربان آن بحقیقت مقرر کرده خدا برای شما حلال گردانیدن سوکندهای شما را و خدا صاحب اختیار شما است و اوست دانای حکیم ۲ و هنگامی که نهان گفت پیغمبر بعضی از زنان خود سخنی پس چون خبر داد بان و آشکار گردانید از خدا برا و شناسا کرد بعضی را و اعراض نمود از بعضی پس چون خبر دادش بان گفت که خبر داد تو را باین گفت خبر داد مرا دانای گاه ۳ اگر توبه کنید شما دو تائبوی خدا پس بحقیقت که مخوف شد دلهای شما و اگر هم پشت شوید بر او پس بدستی که خدا اوست یار کند او و جبرئیل و صالح مؤمنان و فرشتگان بعد از این هم پشتند هم شاید پروردگار او را و اگر طلاق گوید شما را آنکه عرض دهد و از زانی بهتر از شما اسلام آوردن دکان ایمان دارندگان اطاعت نمایند توبه کنندگان پرستندگان روزه داران ثقیها و باکوها ه ای نانکه ایمان آورده اند نگاه دارید نفسهای خود و کسان تا نواز از آتشی که افرورزند آن مردمان و سنگها است برانست فرشتگان درشت سخت که نافرمانی نمیکند خدا را آنچه فرماید ایشان را و میکنند آنچه فرموده میشوند ه ای نانکه کافر شده اند عذر مگوئید امر و جز این نیست که شراداده میشود آنچه بودید که میکردید ه ای نانکه ایمان آورده اند بازگشت کنید بسوی خدا بازگشتی خالص شاید پروردگار شما آنکه دفع کند از شما بدیهای شما را و در داور شما از بهشتهائی که میرود از زیارتها نهرها و زری که خاوندان خدا پیغمبر را و آنانکه ایمان آورده اند با او نور ایشان میشتابد پیش روی ایشان و از جانبهای راست ایشان گویند پروردگار ما تمام گردان برای ما نور ما را و بیا مر ما را بدرستی که تو بر هر چیزی توانائی ای پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخ است و بدست ایشان انجای بازگشت ه زد خدا مثلی برای نانکه کافر شده اند زن نوح و زن لوط بودند در زیر فرمان ما شایستگان پس خیانت کردند زن ایشان را پس دفع نکردند آن دوزان دواز خدا چیز را و گفته شد در ایستادش را با در ایندگان ۱۱ و زد خدا مثلی برای نانکه ایمان آوردند زن فرعون را هنگامی که گفت آن زن پروردگار من بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و برهان مرا از فرعون

و زد

وَعَمَلِهِ وَخَجَتِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَ فَرْجَهَا فَفَعَلْنَا فِيهِ مِنْ رَوْحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ ۝ سُوْرَةُ الْمَلِكِ ثَلَاثُونَ آيَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاءًا قَامَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَا هَارُوجًا لِلشَّيَاطِينِ ۝ وَاعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْغَوَاةِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَلْسَنُ الْمُعَصِّرُونَ ۝ إِذَا الْفُتُورُ فِيهَا سَمِعُوا طَائِلًا فَهَبُوا هَبًا وَهُيَ تَفُورٌ ۝ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْقَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَيْنَا فِيهَا فَجْرًا سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالَ الْوَالِيُّ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِينَ ۝ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَحَقَّ لِأَصْحَابِ السَّعِيرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۝ وَلَجَرِ كَبِيرٌ ۝ وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْعُرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ۱۳ ۝ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ ۱۴ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُكُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۝ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝ ۱۵ ۝ آمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝ ۱۶ ۝ آمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ۝ ۱۷ ۝ وَلَقَدْ كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فُكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ۝ ۱۸ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۝ أَيْمُسُكِنُ إِلَى الرَّحْمَنِ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ ۱۹ ۝ مَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ

ملک ۳۴۵ انجیل بیت و طهر

و کردار او و نجات ده مرا از گروه ستمکاران ۱۱ و مریم دختر عمران آنکه نگاه داشت عورت خود را پس میدیم در او از روح خود و تصدیق کرد کلمات پروردگار خود را و کتابهای او را و بود از

سورة ملك سی یرو مطیعان ۱۲ ان مکی است

بسم خدای بخشاینده مهربان
 بزرگوار است آنکه بدست و ست پادشاهی و او هر چیزی توانا است ۱ آنکه افرید مرگ و زندگی را تا بیا زمانید شمارا که کدام یک از شما نیکوتر است بکردار او است غیر از امر زکار ۲ آنکه افریدت اسمان را طبقه ها می بینی در افرینش خدای بخشاینده هیچ تفاوتی پس باز نکردن دیده را ایامی بینی هیچ نقصانی پس باز نکردن دیده را و باز گردانیدن باز کرد بسوی تو دیده در حالیکه کند باشد و او مانده باشد و هرینه به تحقیق را پیش دادیم اسمان نزدیکتر چراغها و گردانیدیم آنها را از اندام مرشیا طین را و آماده کردیم برای ایشان عذاب آتش فروخته را و برای انانی که کافر شدند پروردگار خودشان عذاب و درخت و بد جای بازگشتی است و چون فکند شوند در آن بشنوند مرا از خروشی و آن میجو شید باشد نزدیک باشد که پاره پاره شود از خشم هرگاه افکند شوند در آن گروهی پرسند از ایشان خازنان آن که ایانیا مد شمار ایم نماینده ۸ گویند اری بحقیقت ما را ایم نماینده پس تکذیب نمودیم و گفتیم فرو فرستاده خدای هیچ چیز نیستید شما مکر در ضلالتی بزرگ ۹ و گویند اگر بودیم که می شنیدیم یا می فهمیدیم نمی بودیم از یاران آتش فروخته ۱۰ پس اعتراف کند بگناه خود پس وری از رحمت باد مر یاران آتش سوزانرا ۱۱ بدرستی که انا آنکه میترسند از پروردگار خود بنیانی مرایشانرا است از مرشی و مزدی بزرگ ۱۲ و نهما را کنید گفتار خود را یا اشکار کنید از بد رستی که او داناست با آنچه در سینهاست ۱۳ ایانمیدانند آنکه افرید و او است صاحب لطف گاه ۱۴ او ست آنکه گردانید برای شما زمین را و ام پس راه روید در اطراف آن و بخورید از نوبیان و بسوی و ست حشره ۱۵ ایایمن شدید از آنکه در اسمانست آنکه فرو برد شما را بر زمین پس ناگهان آن موج میزد باشد ۱۶ ایایمن شدید از آنکه در اسمانست آنکه بفرستد بر شما بادی سنکریه یا شریس مرو باشد که بدانید که چگونه است بیم کردن من ۱۷ و تحقیق تکذیب کردند انا آنکه بودند از پیش ایشان پس چگونه باشد عقوبت من ۱۸ ایانندیدند بسوی مرغان بالای ایشان بال کشادگانند و برهم می ورنند نگاه نمیدار ایشانرا مگر خدای بخشاینده بد رستی که او بهر چیزی بیناست ۱۹ ایایکیست اینک اولشکراست شما

دیار

و اعتدنا لهم عذاب السعير و للذين كفروا و ابنهم عذاب جهنم و يلسن المعصرون اذا القوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد تميز من الغيظ كلما ألقي فيها فوج سألهم خزنتها ألم يأتكم نذير قالوا بلى قد جئنا نذير فكدبنا و قلنا ما نزل الله من شيء ان أنتم الا في ضلال كبير و قالوا لو كنا نسمع أو نعقل ما كنا في أصحاب السعير فاعترفوا بذنوبهم فقحق لأصحاب السعير ان الذين يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة و أجر كبير و استروا قولكم أو اجهروا به انه عليم بذات الصدور ۱۳ ألا يعلم من خلق هو اللطيف الخبير ۱۴ هو الذي جعل لكم الأرض ذكولا فامشوا في مناكبها و كلوا من رزقه و اليه النشور ۱۵ آمنتم من في السماء ان يخسف بكم الأرض فإذا هي تمور ۱۶ آمنتم من في السماء ان يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ۱۷ و لقد كتب الذين من قبلهم فكيف كان نكير ۱۸ أولم يروا الى الطير فوقهم صافات و يقبضن أيمسكن الى الرحمن انه بكل شيء بصير ۱۹ من هذا الذي هو جند لكم

يَصْرُكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي عَذَابٍ مُّتَقَرٍّ ۚ ۲۰ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي يَذُّقُكُم أَنَّ امْسِكْ رِزْقَهُ بَلْ جَوَّادٌ غَفُورٌ ۚ ۲۱ مِّنْ مَّشْرِ مَكْيَا عَلَى وَجْهِهِ اهْدَىٰ مِّنْ مَّشْرِ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۚ ۲۲ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۚ ۲۳ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۚ ۲۴ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ ۲۵ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۚ ۲۶ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَبَّوْهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۚ ۲۷ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ ۚ ۲۸ مِّنْ عَذَابِنَا لِمَن قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ ۲۹

ع ۳۴
الجزء بلیست و هجر

مِنْ عَذَابِنَا لِمَن قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ ۲۹
بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَتَعْلَمُونَ ۚ ۳۰
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ ۳۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ
أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ
مِّمَّا الْقَلْعُ ثُمَّ لِمَعِينٌ ۚ ۳۲ قُلْ إِنَّمَا يَأْتِيكُمُ
بِالْمَاءِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ ۳۳
ن وَالْقَلَمُ وَمَا يَسْطُرُونَ ۚ ۳۴ مَا أَنتَ
بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمُنَّوٍ ۚ ۳۵ وَإِنَّ لَكَ لَأَ
جَرَاعًا مِّنْ مَّوْنٍ ۚ ۳۶ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
عَظِيمٍ ۚ ۳۷ فَتَبَصَّرُ وَيَبْصُرُونَ ۚ ۳۸
يَكُمُ الْفِتْنُونَ ۚ ۳۹ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
مِمَّنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا
لَهُمْ دِينٌ ۚ ۴۰ فَلَا تَطِيعُ الْمَكِيدِينَ ۚ ۴۱
وَدَّالْوَلَدُ هُنَّ فَيُدْهِنُونَ ۚ ۴۲ وَلَا
تَطِيعُ كُلَّ حَلِافٍ مِّمَّنْ ۚ ۴۳ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ
بَيْنَهُمْ شَرِيعَ الْخَيْرِ مَعْدِي أَنَّهُمْ ۚ ۴۴ عَمِلَ
هَٰذَا لَكَ زَيْنٌ ۚ ۴۵ إِنَّ كَانَ ذَٰلِكَ لَمَالٍ
وَبَيْنَ ۚ ۴۶ إِذَا تَلَّ عَلَيْهِ يَا أَيُّهَا الْقَالَ
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ ۴۷ سَنَسِفُهُ عَلَى
الْخُرُوطِ ۚ ۴۸ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ۚ ۴۹ إِذَا قُضِيَ إِلَيْهِمْ
مِنْهَا مَصِيبٌ ۚ ۵۰ وَلَا يَسْتَنْوُونَ
فَطَافَ عَلَيْهِمُ طَائِفٌ مِّنْ رَبِّكَ وَهُمْ
نَاقِمُونَ ۚ ۵۱ فَاصْبِرْ كَاصْبِرْتُمْ
فَتَنَادُوا مَصِيبٌ ۚ ۵۲ أَنِ اعْبُدُوا عَلٰى
حَرْفِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ ۵۳ فَ
نُطْلَقُوا وَهُمْ

رایاری کند شمارا از غیر خدای بخشاینده نیستند کافران مکر در فریب ۲۱ آیا کیست اینکه روزی
میدهد شمارا اگر نگاه دارد روزی خود را بلکه حاجت کردند در سرکشی و مریدان ۲۲ آیا پس اینکه
راه میرود افتد بر روی خود راه یافته تراستی یا آنکه برادر و دایستاده بر راستی بر راه راست ۲۳ بگو او
آنکه اخیرید شمارا و گردانید برای شما گوش و دید ها و طهارات اندک است آنچه شکر میکنید ۲۴ بگو او
آنکه بر آنکه کرد شمارا در زمین و بسوی وحشر کرده میشوید ۲۵ و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر
هستید راست گویان ۲۶ بگو جز این نیست که آن دانش نزد خداست و جز این نیست که منم بیم دهند
هویدا ۲۷ پس چون بیند از نزدیک زشت کرد در روی های نا آنکه کافر شدند و گفته شوا اینست
آنچه بودید که از ایشان است این استید ۲۸ بگو خبر دهید مرا که اگر هلاک کند مرا خدا و آنرا که با من است
یا بخشاید ما را پس کیست که پناه دهد کافران از عذاب در زمان ۲۹ بگو او است بخشاینده ایمان
آوردیم با و بر و توکل کردیم پس نرود باشد که بدانید که کیست آنکه او در ضلالتی است هویدا ۳۰
بگو خبر دهید اگر بگرداب شما فرو شده پس کیست که بیاورد برای شما ابی ظاهر ۳۱

سورة قلم پنجاه و دو و ایدوان مکی است

بنام خدای بخشاینده مهربان
ت اقم قلم و آنچه مینویسند ۲ که نیستی تو بنعت پروردگار خود دیوانه ۳ و بدرستی که
برای تست هر آینه پاداشی بد و بدست ۴ و بدرستی که تو هر آینه بر خوی عظمی ۵ پس زود باشد
که به بینی و به بیند ۶ که با کدام یک از شماست جنون ۷ بدرستی که پروردگار تو اوست دانا
تر بآنکه گمراه شد از راه او و دانا تر است براه یافتگان ۸ پس فرمان مبر تکذیب کنندگان ۹
دوست میدارند اگر نرمی کنی پس نرمی کنند ۱۰ و فرمان مبر هر بسیار سو کند خورند خواران ۱۱
عیب کنند و رند بسوی چینی باز دارند از خیر تعدی کنند گناه کاران ۱۲ درشت خوی ستمکار
بعد از آن حرام زاده ۱۳ اینکه باشد صاحب مال و پسران ۱۴ هرگاه خوانده شود بر او آیه های ماکوید
که افسانه های پیشینیا است عاز و د باشد که داغ نمایم او را بر بینی ۱۵ بدرستی که ما مبتلا
کردیم ایشان را چنانچه مبتلا کردیم یاران بوستانان ۱۶ هنگامی که قسم خوردند که هر آینه بر نداشتند
آن میوه ها را در وقت صبح ۱۷ و استند آن کردند پس آمد بران اسپیی از پروردگار تو و ایشان
بودند خضکان ۱۸ پس گردید مثل میوه چیده شده ۱۹ پس و از دادند با ممداد کنندگان ۲۰ آنکه
بیرون بروید با ممدادان بر گشت خود اگر هستید میوه چینندگان ۲۱ پس رفتند و ایشان

يَتَخَفُونَ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ تُسَكِّنُ ۚ وَعَدُوا عَلَىٰ خُرْدٍ قَادِرِينَ ۚ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ۚ ۲۵ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۚ ۲۶ قَالَ
 أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسْكِنُ ۚ قَالُوا اسْجُدْ رُسُلَنَا وَكُنَّا طَائِفِينَ ۚ ۲۷ وَاقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ۚ ۲۸ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَائِفِينَ
 ۳۱ عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَ نَاحِيَةَ أَمْرِنَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُعِيتُونَ ۚ ۳۲ كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ ۳۳ إِنَّ لِلنَّاسِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۚ ۳۴ أَفَجَعَلُ السَّيِّئِينَ كَالْجَمِّ مِثْلَ ۚ ۳۵ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۚ ۳۶ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۚ ۳۷ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا خَيْرٌ مِنْ
 الْحَاقَّةِ ۚ ۳۸

الحاقة ۳۶۷ الحرق و بلیست و نامر

لَكُمْ آيَاتٍ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۚ ۳۹ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 بِذَلِكَ زَعِيمٌ ۚ ۴۰ أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَاثُوا
 لَشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صادِقِينَ ۚ ۴۱ يَوْمَ
 يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَىٰ السُّجُودِ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۚ ۴۲ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ
 تَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ
 السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ۚ ۴۳ قَدْ رَفِيَ وَنَ
 يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ۴۴ وَلَهُمْ آيَاتٌ
 كِيدِي مَتِينٌ ۚ ۴۵ أَمْ كُنَّا لَكُمْ أَجْرًا
 فَمِنْ مَنْ تَغْرَمُ مَثَقُلُونَ ۚ ۴۶ أَمْ عِنْدَهُ
 الْغَيْبُ فَمِنْ يَكْتُمُونَ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
 وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَ
 هُوَ مَكْفُومٌ ۚ ۴۷ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَ نِعْمَةً
 مِنْ رَبِّهِ لَكُنَّ عُرَاءَ وَهُمْ مَذْمُومٌ
 ۴۸ فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
 ۴۹ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
 بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
 إِنَّهُ جُنُونٌ أَوْ وَهَّاءٌ أَوْ ذَرْ لِّلْعَالَمِينَ ۚ ۵۰
 سَوَاءٌ أَمْرُهُمْ ۚ ۵۱ أَتَشَاءُ أَنْ يَبْلُغَكَ
 لِسَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ ۚ ۵۲ مَا الْحَاقَّةُ ۚ ۵۳ وَمَا أَمْرُكَ مَا الْحَاقَّةُ
 ۵۴ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِانْقَارِ عَجْرِ ۚ
 فَاثْمُودُ فَأَهْلِكُوا

پنهان میکنند که باید در نیاید در آن امروز بر شما بیچاره ۲۵ و بامداد در وقت بر منغ غروب توانا
 ۲۶ پس چون دیدند آنرا گفتند بد رستی که ما هر اینه که ما اینیم ۲۷ بلکه ما اینیم بی بهره شده کان ۲۸ گفت
 بهتر ایشان اینان گفتیم مر شما را که چرا پایا کی غی ستانید ۲۹ گفتند پاکست پروردگار ما بد رستی
 که ما بودیم ستمکاران ۳۰ پس و کردند بعضی ایشان بر بعضی که ملامت یکدیگر میکردند ۳۱ گفتند
 ای وای بر ما بد رستی که ما بودیم انحد در کردند کان ۳۲ شاید پروردگار ما عوض دهد بما بهتر از این
 را بد رستی که ما اینم بسوی پروردگار ما ان رغبت کنند کان ۳۳ همچنین است عذاب و هر اینه عذاب
 آخرت بزرگتر است اگر باشند که بداند ۳۴ بد رستی که مر پروردگار ما انراست نزد پروردگار ایشان
 بهشتهای با ناز و نعمت ۳۵ آیا پس میکردانیم مقادان را مانند گناه کاران ۳۶ چیست مر شما را
 چگونه حکم میکنید ۳۷ یا مر شما را کتابیست که در آن میخوانید ۳۸ بد رستی که مر شما را است در آن
 آنچه بر می گیرید ۳۹ یا مر شما را است سو کند های بر ما رسند بکمال تار و زیامت بد رستی که مر شما
 راست هر اینه آنچه حکم میکنید ۴۰ پرس از ایشان کدام یک از ایشان بان کفیلند ۴۱ یا مر ایشان را
 شریکان پس باید بیا و رند شریکان خود را اگر هستند راست گویان ۴۲ روزی که کشف کرده شود
 از ساق و خوانده شوند بسجود پس نتوانند ۴۳ فرو خوابید دید های ایشان فرا گرفته ایشان را لغو
 و بحقیقت بودند که خوانده میشدند بسجود و ایشان بودند تن درستان ۴۴ پس بگذر ما و کسی که
 تکذیب میکرد بان سخن بزودی در نوردم مرتبه مرتبه ایشان را از اینجا که ندانند ۴۵ و مصلحت دم
 مر ایشان را بد رستی که کید من محکست ۴۶ یا که میخوای از ایشان مری پس ایشان از غرامت گران را
 شدگانند ۴۷ یا نزد ایشان است غیب پس ایشان مینویسند پس بر کن برای حکم پروردگار خود و صفا
 مانند یار ما هی هنگامی که ندانند او پر بود از خشم ۴۸ اگر نه ان بود که دریافت ای انعتی از پروردگار
 او هر اینه نکند شده بود بصحری ای بی گیاه و اودمت کرده شده بود ۴۹ پس بر گزید و را پروردگار
 او پس گردانید او را از شایسته کان ۵۰ و بد رستی که نزدیاست که انانکه کافر شده اند هر اینه
 بلغزانند تو را بدید هاشان چون شنیدند ذکر را و میگویند بد رستی که او هر اینه دیوانه است

و نیست ان مکر ایست و انرا قریب جاه و انرا یار ان مکر ایست پس در عالمی است انرا
 نام خدای خشنایند و هر بان
 ان پیشک بوقوع آیند آنچه پیشک بوقوع آیند ۵۱ و چه دانان کرده تو را که چیدستان ان پیشک بوقوع
 آیند ۵۲ تکذیب کردند ثمود و عادیان در هم گویند ۵۳ اما ثمود پس هلاک کرده شدند بپای ان

بِالسَّاعِيَةِ هـ وَامَّا عَادُ فَاهْلَكَوْا بِرَيْحٍ مَرَصْرَعَاتِيَّةٍ ع سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا ١٦ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى هـ كَانَتْ اَعْمَارُ نَحْلٍ
 سَابِقَةٍ ١٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ١٨ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِأَلْحَابٍ ١٩ فَقَصَّوْا رِسَالَاتِ هَؤُلَاءِ لِقَوْمٍ اَعْبَادُ هَؤُلَاءِ
 حَلْدُكُمْ فِي الْبَحْرِ لِيَجْزِيَ اَكْبَرُ تَذَكُّرٍ ٢٠ وَتَبِعَهَا اِذْ هِيَ اَقْبَضُ ٢١ وَتَنفَخُ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً ٢٢ وَجَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً
 ع اَيُّومَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ٢٣ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ٢٤ وَاللَّهُ عَلَى رَجَائِهِمْ لَعَنٌ ٢٥ وَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ غَمًّا ٢٦ وَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ غَمًّا ٢٧ وَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ غَمًّا ٢٨ وَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ غَمًّا ٢٩ وَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ غَمًّا ٣٠
 الْحَاقَّةُ ٣١
 الْحَجَرُ وَبَيْتُ وَنَهْمُ

فَرَّصُونَ لَا تَخَفْ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ٣٢ فَا
 ثَمَّ مِنْ اَوْفَى كِتَابِهِ بَيِّنَةٌ ٣٣ فَيَقُولُ
 هَؤُلَاءِ اَوْفَى كِتَابِيَةٍ ٣٤ اَنْ يَكُنْتُمْ
 اَعْبَادًا لِّمِثْلِهِ ٣٥ هَؤُلَاءِ اَوْفَى كِتَابِيَةٍ ٣٦
 رَافِعَةٍ ٣٧ فِي حُجَّةٍ عَالِيَةٍ ٣٨ قَدْ وَفَّيْنَا
 دَانِيَةً ٣٩ كُلُّوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْئًا بِمَا
 اسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ٤٠ وَامَّا مَنْ
 اَوْفَى كِتَابُهُ بِشِمَالِهِ ٤١ فَيَقُولُ اَلَيْسَ لِي
 لِمَا اَوْتَيْتُ كِتَابِيَةً ٤٢ وَلَمْ اَدِرْ مَا
 حِسَابُهُ ٤٣ اَلَيْسَ لَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةُ
 بِيْ مَا اَعْنَى عَنِّيْ مَا لِيْهَا ٤٤ هَلْ اَعْنَى
 سُلْطَانِيَّةٍ ٤٥ خَذُوْهُ فَكُلُوْهُ
 ثُمَّ اَحْجَمْ صَوْلُوْهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
 ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ٤٦
 اِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ٤٧
 وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِيْنِ ٤٨ فَلَيْسَ
 لَهُ الْيَوْمَ فَهْمٌ مَّا حِجَمَ ٤٩ وَلَا طَعَامُ
 الْاٰمِنِ غَسْلِيْنِ ٥٠ لَا يَأْكُلُهُ الْاٰ
 الْخَالِطُوْنَ ٥١ فَلَا اَقْبِمُ بِنَاصِرُوْنَ
 وَمَا لَا يَبْصُرُوْنَ ٥٢ اِنَّهٗ لَقَوْلُ
 رَّسُوْلٍ كَرِيْمٍ ٥٣ وَمَا هُوَ يَقُوْلُ
 شَاعِرٌ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ٥٤ وَلَا
 يَقُوْلُ كَا هِيَ قَلِيْلًا مَا تَذَكَّرُوْنَ ٥٥
 تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ ٥٦ وَلَوْ تَقَوَّلَ
 عَلَيْنَا بَعْضُ الْاَقَاوِيلِ ٥٧ لَّا خَذْنَا
 مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ٥٨ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
 الْوَتِيْنَ ٥٩ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ
 حَاسِرِيْنَ ٦٠ وَاِنَّهٗ لَتَذِكْرَةٌ لِّلَّتَّقِيْنَ ٦١ وَرَاٰ اَلْنَعَمَ اَنَّ مِنْكُمْ مَّكَذِبِيْنَ كَوَّارِيْنَ

حد در گذشته هـ و اما عادی پس هلاک کردند بیادی بغایت سخت و رند بیرون از حد ع
 مستخرج کردانیدانرا برایشان هفت شب و هشت روز بیای ٢٦ پس دیدن گروه زادگان مردها
 هـ همانا که ایشان تهنای درخت خرمایند افتاده ٢٧ پس ایامی بقی مرایشان را هیچ باقی ماند ٢٨ و آمد
 فرعون و آنکه بودند پیش از او وزیر و زبیر شدهای بکناه ٢٩ پس نافرمانی کردند فرستاده پروردگار
 خود را پس گرفت ایشانرا گرفتنی در سختی ٣٠ بد رستی که ما چون انحد گذشت اب برداشتیم شما
 را در کشتی روان تا بگردانیم انرا برای شما پندی و نگاه داردانرا گوشه های نگاه دارند هـ پس
 انگاه که دمید شود در صورت میدانی یکرتبه ٣١ و برداشته شود زمین و کوهها پس هم زده
 شوند بهم زدن یکرتبه ٣٢ پس انروز بوقوع آید و قوع آیند ٣٣ و شکافه شود آسمان پس نیست
 انروز سست ٣٤ و فرشتگان باشند بر اطراف ان و بردارند عرش پروردگار تا بالایشان ان
 روز هشت تا ٣٥ انروز عرض کرده شوید نهان نماند از شما پوشیده ٣٦ پس اما کسی که داده شود
 نامه اش بدست راستش پس گوید بیاید بخوانید نوشته مرا ٣٧ بد رستی که من یقین میدهم
 که من رسند ام بحساب خود ٣٨ پس اوست در زندگانی پسندیده ٣٩ در هشتی بلند ٤٠
 که میوه های ان نزدیک باشد ٤١ بخورید و بیاشامید گواردن سبب انچه پیش کردید در روزگار
 گذشته ٤٢ و اما انکه داده شود نامه عمل او بدست چپا ٤٣ پس گویدای کاش من داده نشده
 بودم نامه ام را ٤٤ و ندانستمی چیست حساب من ٤٥ ای کاش این بودی میرانند به هیچ دفع
 نکرد از من مال من ٤٦ ضایع شد از من تسلط من ٤٧ بگیری و را پس غل کنید او را پس بد و ذبح
 در او رید او را پس در زنجیری که ذرع ان هفتاد ذرع است پس در کشید او را ٤٨ بد رستی که
 او بود که ایمان نمی آورد بخدای عظیم ٤٩ و رغبت نمیداشت بر طعام دادن بپیاره ٥٠ پس نیست
 مرا و ا امر و زاینجا مهربانی ٥١ و نه خورشی مگر از چوک جواحت ٥٢ نمیخوردنرا مگر کناه کاران
 ٥٣ پس سو کند میخورد با آنچه می بینید و آنچه نمی بینید ٥٤ بد رستی که ان هر اینه گفتار در پیوست
 گرامی ٥٥ و نیست ان گفته شاعر اندکی میگوید ٥٦ و نه سخن اختر کوئی بسیار اندک پند
 میگیرد ٥٧ و فرستاد نیست از پروردگار جهانیان ٥٨ و اگر افترا کرده بود بر ما بعضی گفتاد
 هارا ٥٩ هر اینه گرفته بودیم از و دست راست هـ پس هر اینه بریده بودیم از او ریک دل را ٦٠
 پس نمی بود از شما هیچ کس از وی منع کندگان ٦١ و بد رستی که ان هر اینه پند نیست مر پر هیز کار انرا
 ٦٢ و بد رستی که ما هر اینه میدانیم اینکه از شما است تکذیب کندگان ٦٣ و بد رستی که ان

هر اینه

لَهُ نَبِيٌّ أَمَدًا ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۚ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يُسَلِّتُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَخْلِفُهُ رَحْمَةً ۚ لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدَّاهُ
 بِسَالَاتٍ رَحِيمَةٍ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْلَصَ كُلَّيْنِ عَدَدًا ۚ سُوْرَةُ الزُّمَرِ عَشْرٌ آيَاتٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي اتَّخَذَ الْآلَافَ أَوْلِيَاءَ
 أَوْ تَقْصُ مِنْهُ قَلِيلًا ۚ أَوْذَعْنَاهُ وَلَئِنْ تَرَىٰ إِلَيْنَا تَرْسُلًا ۚ إِنَّا سَلَفْنَا مُلْكًا قَدِيمًا ۚ إِنَّا نَاسُخُ الْكَلِمَاتِ ۚ إِنَّا نُنْزِلُ الْوَحْيَ بِاللَّيْلِ ۚ إِنَّا نَنفُثُ فِي السَّحَابِ
 بِالْمَقَرِّ ۚ إِنَّا نَنْزِلُ الْوَحْيَ بِاللَّيْلِ ۚ إِنَّا نَنفُثُ فِي السَّحَابِ بِالْمَقَرِّ ۚ إِنَّا نَنْزِلُ الْوَحْيَ بِاللَّيْلِ ۚ إِنَّا نَنفُثُ فِي السَّحَابِ بِالْمَقَرِّ ۚ
 الْحَزْنُ وَبَيْتٌ وَهَر

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَعِلِّمٍ
 تُكَلِّمُ الَّذِينَ لَا يَدْرُونَ الْكُلُوبَ ۚ
 وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ ۚ وَمَذَاقًا الْبَاسِ ۚ
 تَرْجِفُ الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ ۚ وَكَانَ ثَجَابًا
 كَتَبْنَا مُهَيِّدًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ
 شَاهِدًا عَلَيْكَ ۚ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 رَسُولًا ۚ فَفَعَلَ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ لَعْنًا
 اخْذًا وَبَيِّنَاتٍ ۚ كَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كُنْتُمْ
 يَوْمًا تَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۚ الْآلَاءُ
 مُنْقَطِعَةٌ ۚ بَرَكَاتٍ وَعَدَةٌ مُفَعَّلَةٌ ۚ
 هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ ۚ كُنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَيْبِهِ
 سَبِيلًا ۚ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ
 تَقُومُ آتِيًّا مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ ۚ وَنُفِثَ
 وَثُلَاثُهُ ۚ وَطَائِفَةٌ مِنْ لَدُنْكَ مَعَكَ ۚ
 اللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عِلْمُ أَنْ
 تَخْصُوهُ ۚ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ فَاقْرَءُوا مَا
 تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ
 مِنْكُمْ مَرْضَىٰ ۚ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
 يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ
 مِنْهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَاتُّوا الزَّكَاةَ
 وَاقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَاقْتَدِمُوا
 لَأَنْفُسِكُمْ ۚ مِنْ خَيْرٍ مِمَّا تَدْرُسُونَ ۚ
 فَخَيْرٌ ۚ وَأَعْظَمُ ۚ أَخْرَأُوا اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ
 سُوْرَةُ الزُّمَرِ عَشْرٌ آيَاتٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برای و پروردگار من مدتی مدید ۲ دانای همان پس طمع نکردند برهانی خود احدی را ۳ مکر
 انرا که پسندید از رسول پس بد رستی که او در راورد از پیش او و از جانب عقب و نیکبانی را ۴
 تا بداند که بحقیقت رسانید اندیامهای پروردگارشان را و احاطه نمود با آنچه نزد ایشان است
 وضبط فرمود هر چیزی را سُوْرَةُ الزُّمَرِ عَشْرٌ آيَاتٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان
 ای حکیم بر خود بیچید ۱ بر غیر شب مکراند کی ۲ نیمه ان یا که کن از ان اند کی ۳ یا بیفرای بران و
 شمرده بخوان قوا را شمرده خواندنی ۴ بد رستی که ما زود باشد که القا کنیم بر تو گفتاری سنگین راه
 بد رستی که بر خواستن شبان سخت تراست در موافقت و راست تراست از راه گفتار بد رستی
 که مروت و داد در روز آمد و رفتی در از است ۵ و یاد کن نام پروردگار خود را و منقطع شو بسوی و منقطع
 شدنی ۶ پروردگار مشرق و مغرب است نیست اهل برای پرستش مکر و پس بگیا و را کار گذار و صبر کن
 بر آنچه میگویند و دوری کزین از ایشان دوری گردن نیکی ۷ و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان
 نعمت و مهلت ده ایشانرا اندکی ۸ بد رستی که نزد ما است بندهای کران و آتشی شدیدی ۹ و خود
 صاحب کلوکری و عذاب در دناک ۱۰ روزی که بلرزه آید زمین و کوهها و یا باشند کوهها فوریدند و
 روانی بپراکند ۱۱ بد رستی که ما فرستادیم بسوی شما فرستاده گواه بر شما چنانچه فرستادیم بسوی فرعون
 فرستاده راه ۱۲ پس نا فرمانی نمود فرعون ان فرستاده را پس گزفیم او را گرفتنی سخت ۱۳ پس چگونه برهن
 میکنید اگر کار فرشدید از روزی که میکرد اندک و گونا گونا پیران ۱۴ آسمان شکافته بسبب ان هست
 و عذاب او کرده شد ۱۵ بد رستی که این پسند نیست پس هر که خواست فرا گرفت بسوی پروردگار خود
 راهی ۱۶ بد رستی که پروردگار تو میداند انکه تو بر بخیزی کمتر از و ثلث شب و نیمه ان و سه یک ان
 و گروهی از انانکه با تواند و خدا اندازه میکند شب و روز را دانست که هر که ضبط نمیکند انرا
 پس قبول توبه نمود بر شما پس بخوانید آنچه متیسر شود از قران دانست که بزودی خواهند شد از شما ایمان
 و دیگر انرا که سفر میکنند در زمین که بجهت فضل خدا و دیگران که جهاد خواهند کرد در راه خدا
 پس بخوانید آنچه متیسر شود از ان و بپادارید نماز را و بد هید زکوة را و قرض هید خدا را قرضی نیکو
 و آنچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت انرا از خدا ان بهتر است و بزرگتر از
 مزد و امرش خواهد بود از خدا سُوْرَةُ الزُّمَرِ عَشْرٌ آيَاتٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ١ قَدْ قَاتَدِرَ ٢ وَدَبَّكَ فَكَبَّرَ ٣ وَثِيَابُكَ فَطَهَّرَ ٤ وَالرَّجَزَ فَاهْمَرَهُ ٥ وَلَا تَمْنَنَّ تَسْكَنْتَهُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧ فَإِذَا انْقَرَضَ النَّاقُورُ ٨ فَذَلِكَ
يَوْمُكَ يَوْمَ عَسِيرٍ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذُنُوبُهُمْ خَلَقَتْ وَحِيدًا وَجَعَلَتْ لَهُ مَلَأَ مِدْوَ ١١ وَبَيْنَ شُهُودٍ أَوْحَدَتْ لَهُ تَهْمِيدًا ١٢ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَرِيدَ ١٣ أَكَلًا إِنَّهُ كَانَ لَا يَأْتِيَنَّ عَنِيدًا ١٤ سَارُهُنَّ هُنَّ حَبُودًا ١٥ إِنَّهُ نَكَرَ وَقَدَرَ ١٦ أَفْقِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ١٧ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ١٨ ثُمَّ نَظَرَ ١٩ ثُمَّ عَبَسَ
وَبَسَرًا ٢٠ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢١ فَتَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا هَجْرٌ يُؤْتِرُهُ ٢٢ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٣ مَا صَلَّيْهِ سَقَرًا ٢٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرًا ٢٥
لَا يَقْنِي وَلَا تَدْرُ ٢٦ لَوْ أَهْرَ لِلْبَشَرِ ٢٧
مدفق ٣٥٣ الجحر و بليت و تهمر

ای پوشیده بجای خواب ١ بخیزین بیم نهای ٢ و پروردگار خود را پس بزرگی یاد کن ٣ و جامه ها خود
را پس پاکیزه کن ٤ و از اسباب عذاب پس دوری گیر ٥ و عطا مکن حال آنکه بسیار شماری و بر
پروردگار خود پس شکیبائی نمائ پس چون دمیده شود در صور قیامت ٨ پس این در آن روز است که
روزیت دشواری بر کافران نه اسان ١٠ و گذار مرا و کسی را که افویدم تنها و گردانیدم برای و مالی
کشید شد ١٢ و فرزندی حاضران ١٣ و سامان دادم برای و سامان دادنی عمر پس طمع کرد که
بفرایم ١٤ نه چنانست بدستی که او هست مرا نه ای ما را معاند آرد باشد که رسانم او را
بصعود ١٥ بدستی که او اندیشید و اندازد گرفت ١٦ پس گشته باد چگونه اندازد گرفته ١٧ پس گشته
باد چگونه اندازد کرده ٢٠ پس نگریت ٢١ پس روی درهم کشید و ترش روی شد ٢٢ پس پشت کرد و گردن
کش نمود ٢٣ پس گفت نیست این مکر جادویی که آموخته میشود ٢٤ نیست این مکر گفتار آدمی ٢٥ و زو
باشد که در آوریم او را بد و زرخ ٢٦ و چه دانا کرده ترا که چیت دوزخ ٢٧ نه باقی دارد و نم و گذار
٢٨ سینه کند است بر پوست بدنهارا ٢٩ برانند نوزده ٣٠ و نگر دانید هم مالکان اثر را مگر فرشتگان
و نگر دانید هم عدو ایشان را مگر از مایه های مرغان را که کافر شده اند تا یقین کنند آنانکه داده شده اند
کتاب را و بفرا بیدانان که ایمان آورده اند ایمانی و شک نکنند آنانکه داده شده اند کتاب را و مؤمنان را
بگویند آنانکه در پهای ایشان بیماریست و کافران چه چیز خواسته خدا باین از رحمت مثل همین
که راه میکند خدا هر که را میخواهد و هدایت میکند هر که را میخواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار تو
مکرا و نیست این مکر پندی برای آدمی ٣١ نه چنانست قسم بماه و شب چون پشت کند و طمع چون
روشن شود ٣٣ بدستی که آن هر این یکی از بزرگهاست ٣٤ بیم دهند مرادی را مرغان را که خواهد
از شما که پیشی گیرد یا پس افتد ٣٥ هر نفسی بانچه کسب کرده و در و است ٣٦ مکر یاران دست راست
٣٧ در پیشتهائی که میپرسند از کناه کاران چه چیز در او دشمنان دارد و زح کشند نبودیم از
نماز گذران ٣٩ و نبودیم که طعام دهیم بچاره را ٤٠ و بودیم که فرو میرفیم با فرور و نندگان ٤١
و بودیم که تکذیب میکردیم پروردگارا تا آمد ما را یقین ٤٢ پس سودند هدایشان را در خواست
شفاعت کنندگان ٤٣ پس چیت مرا ایشان را که از پند اعراض کنند گانند ٤٤ گویا ایشان کوره
خزانی اندر خم خورده ٤٥ که گنجینه باشند از شیر ٤٦ بلکه میخواهد هر مردی را ایشان آنکه داده
شود نامه های کثوره شده ٤٧ نه چنانست بلکه نمی ترسند از اخوت ٤٨ نه چنانست بدستی
که آن موعظه ایست پس هر که خواهد یاد کند ترا و یاد میکند مکر آنکه نخواهد خدا اوست

٤٨ كَلَّا إِنَّكَ تَذَكِّرُهُمْ مِنْ شَاءَ ذِكْرِهِ ٤٩ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ

اهل التقوى واهل المغفرة ۲۷ سورة القيمة ترجع ثلثون مرة بسم الله الرحمن الرحيم لا اقيم يوم القيمة اولا اقيم باليقين التوامة ۲ احسب الانسان ان لو جمع عظامه ۳ بلى قادرين على ان نسوي بنانه ۴ بل يبدى الانسان ليخبر امامه ۵ يستدل ايات يوم القيمة فاذا برق البصر ۶ وحسب القم ۷ وجمع القم والقمر ۸ يقول الانسان يومئذ اين امري ۹ كلا لا وزر الى ربك يومئذ المستقر ۱۰ يسئوالا انسان يومئذ بما قدمت واخلت ۱۱ انفسه بصيرة ۱۲ وكوالقى معاذرة ۱۳ الا تحرك بربنا لك لتجمل به ان علينا جمعه ۱۴ وقرانه فاذا قراناه فاتبع قرانه ۱۵ ثم ان علينا بيانه ۱۶

الجزء في بيست و غم

دهر

۳۵۴

كلا بل تجزون العاجلة ۱۷ وتندرون الاخرة ۱۸ وجوه يومئذ نافذة الى ربها باظرف ۱۹ وجوه يومئذ باسرف ۲۰ ان يفعل بها فاقرة ۲۱ كلا اذا بلغت التراقي ۲۲ وقيل من راق ۲۳ وقلن انه انفاق ۲۴ واكتفب لست بالساق ۲۵ الى ربك يومئذ المساقي ۲۶ فلا صدق ولا صلي ۲۷ ولكن كذبت وكوتى ۲۸ ثم ذهب الى اهله يمتلئ ۲۹ لاولى لك فاولى ۳۰ ثم اولى لك فاولى ۳۱ احسب الانسان ان يترك سدى ۳۲ ان يترك نطفة من منى يمتنى ۳۳ ثم كان علقة مخلوق فوئى ۳۴ فجعل منه الزوجين الذكر والانثى ۳۵ اليس ذلك بقادر على ان يحيى الموتى ۳۶

سورة الدهر الحمد وثلاثون مرة بسم الله الرحمن الرحيم هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا ۱ انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج بتكليمه فجعلناه نحيلا ۲ بهرا ۳ انا هديناه السبيل اما شاكر ۴ ولما كفرنا ۵ انما اعتدنا للكافرين سلاسل واغلالا وسعيرا ۶ ان الذين يشربون من كأس كان مزاجها كافورا ۷ عينا يشرب بها عباد الله يخجلون بها ۸ يخجلون ويخجلون ۹

اهل تقوى واهل	سورة قيامه سي ونزايه وان مكي است	امريدين ۲۷
<p>ام خدای بخشایند مهربان</p> <p>بسته سو کند بخورم پرور قیامت آسو کند بخورم بنفس ملامت کند ۲ ایامی پندار دمی که هرگز جمع نیایم استخوانهای او را ۳ آری توانایم بر آنکه راست کنیم سر انگشتان او را ۴ بلکه می خواهد دمی خور کند و پیش آمدش می پیرسد که کی خواهد بود روز قیامت پس آنگاه که خیره کرد دید ۵ و تیر کرد ماه ۶ و کرد آورده شوند قناب و ماه ۷ گوید دمی که کجاست کویزگاه ۸ نه چنین است نیست هیچ پناهی بسوی پروردگار تو است در آن روز جای قرار ۹ خبر کرده شوناد می در آن روز با نچه پیش فرستاده و بارش گذاشته ۱۰ بلکه دمی بر نفس خود بیناست ۱۱ و اگر چه بیاورد عذرها ی خود را ۱۲ حرکت ده بان زبان خود را تا شتاب نمائی بان ۱۳ بدرستی که بر ماست جمع کردن آن و خواندن آن ۱۴ پس چون خواندیم نماز او را پس ببرد کن خواندن آن را ۱۵ پس بدرستی که بر ماست بیان آن ۱۶ نه چنین است بلکه دوست میدارید شتابند ۱۷ و او میگذارد بخوت را ۱۸ و عایدست در آن روز با طراوت بسوی پروردگار خود نکرند ۱۹ و عایدست در آن روز در هم کشیده ۲۰ گمان میکند که کرده شود بان مهر پشت شکند ۲۱ نه چنین است آنکه که برسد بچهره های کردن ۲۲ و گفته شود که کیست فسون کرده ۲۳ و گمان برد که انست مفارقت ۲۴ و بهر هیچ دساقی بسا ۲۵ بسوی پروردگار رست آن روز راندن ۲۶ پس نه تصدیق کرد و نه نماز گذارد ۲۷ ولیکن تکذیب نمود و در کردانید ۲۸ پس رفت بسوی کسان خود که بتکبر میرفت ۲۹ سزاوارتر است بر تو را پس سزاوارتر است ۳۰ پس سزاوارتر است بر تو را پس سزاوارتر است ۳۱ ای پندار دمی که و گذاشته شود مامل ۳۲ آیا نبود نطفه از منی که ریخته شود ۳۳ پس بود خونی بسته پس او دید پس درست کرد ۳۴ پس کردانید از آن دو صنف را ازین</p> <p>و مادینه ۳۵ آیا نیست و توانا سوره هر سی یک پیر و ان نیست بر آنکه رنده کند ۳۶ گانرا ۳۷</p> <p>ام خدای بخشایند مهربان</p> <p>ایا آمد برادی هنگامی از روزگار که نبود چیزی ذکر شد آبد هستی که ما افردیم ادی را از نطفه ۱ هم آمیخته می زمایم او را پس کردانیدیم او را شنوای بدینا ۲ بدرستی که ما هدایت کردیم با و راه را با سپاس ۳ راست و با ناسپاس ۴ بدرستی که ما اماده کردیم برای کافران رنجیرها و غلها و آفتی پرسوز ۵ بدرستی که نیکان می آسانند از جامی که باشد مزاج آن کافورده چشمه که می شامند از آن بنده گان خدای روان میکند از روان کردن ۶ و فامیکند بندر و میرسند از روزی که هست محنت آن چهار سنده ۷ و میخورند خورشید بر دوستی و بهر بچاره و کوفت بی پدر و امیر ۸ اطعام نمیکیم شمار امکو برضای خدا نمیخواهیم از شما عوی</p>		

و اما شرم مستطیر ۱ و یطمون الطعام علی وجهه سکیا و پیما و سیرا ۲ انما نطعمکم لوجه الله لا نريد منکم تجرا ۳

وَلَا شُكُورًا ۱۹ أَنَا خَافُ مِنْ رَبِّيَ يَوْمًا عَبَسَ لِقَافِرًا ۱۰ فَوَقَّعَ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقِيَهُمْ نُفُورًا ۱۱ وَجَزَاءُكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ وَجَزَاءُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهَا عَلَى الْأَرْثِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَوْجًا ۱۲ وَذَانِيَّةٌ عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَدِيلًا ۱۳ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِّيَّةٍ مِنْ رَبِّهِ وَكَوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۱۴ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۱۵ وَيُتَّقُونَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۱۶ أَعْيُنُهُمْ فِيهَا نَكَبٌ مَلْسًا ۱۷ وَيُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتُمْ حُسْبِيَّتَهُمْ لَوْ لَوْ أَمْنُورًا ۱۸ وَإِذَا رَأَيْتُمْ نَعِيمًا مِمَّا كُتِبَ لَهُ ۱۹ عَالِمُكُمْ ثِيَابٌ مُسْتَبْرَقٌ وَاسْتَبْرَقُوا وَحَلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبَّمَا شَرَابًا طَهُورًا ۲۰

مرسلات ۳۵۵ الحز و بیست و هفتم

فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبَّمَا شَرَابًا طَهُورًا ۲۰
 اِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ
 مَشْكُورًا ۲۱ اَنَا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
 تَنْزِيلًا ۲۲ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
 اِيْمًا اَوْ كُفُورًا ۲۳ وَادْكُرْ اِسْمَ رَبِّكَ
 بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۲۴ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَسُبْحُهُ لَيْلًا طَوِيْلًا ۲۵ اِنَّ هُوَ لَا يُحِصُوْنَ
 الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيْلًا ۲۶
 اَنَا نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا نَسْرَهُمْ وَاِذَا
 شِئْنَا بِدَلٍّ اَلَمْثَلَهُمْ تَبْدِيْلًا ۲۷ اِنْ هُوَ
 نَذِيرٌ ۲۸ مَنْ شَاءَ اَلْتَّخِذْ اِلَى رَبِّهِ سَبِيْلًا
 ۲۹ وَمَا تَشَاوُنَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللَّهُ اِنَّهُ
 كَانَ عَلِيمًا حَكِيْمًا ۳۰ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ
 فِي رَحْمَتِهِ وَالطَّالِبِيْنَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۳۱
 سُوْرَةُ الْمُرْسَلَاتِ مِائَةً وَاثْنَيْ عَشَرَ اَيَّةً
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمِ
 وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۱ اَلَمْ نَعْصِفَا فِضْفًا
 ۲ وَالتَّائِيْرَاتِ نَشْرًا ۳ اَلَمْ نَقَارِفَاتِ قُرْآنًا
 ۴ اَلَمْ نَقْلِقِبَاتِ ذِكْرًا ۵ عَذْرًا اَوْ نُنَادِ
 اِيْمًا تَوَعْدُوْنَ لَوَاقِحَ ۶ فَاِذَا الْغَوَّاسُ سُتُّ
 ۷ وَاِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ ۸ وَاِذَا الْجِبَالُ
 سُفَّتْ ۹ وَاِذَا الرُّسُلُ اقْتَتَتْ ۱۰ اَلَا يَتَذَكَّرُ
 يَوْمًا ۱۱ اَجَلَتْ ۱۲ اَلْيَوْمِ الْفَصْلِ ۱۳ وَمَا
 اَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۱۴ وَبَلَّ
 يَوْمَئِذٍ لِّلْكَاذِبِيْنَ ۱۵ اَلَمْ يَكُنْ لَكَ

و نه سپاس گذاری بدرستی که ما سیرسیم از پروردگار خود و پروردگار تو که در هر کسند ترش و ست. این
 نگاه داشت ایشان را خدا از شر امروز و پیش آورد ایشان را تازه درونی و شادمانی ۱۱ و پا داشت را در دنیا
 بسبب آنچه صبر کردند بهشتی و حریری ۱۲ تکیه زده گان در آن بر تخت نهاده بنشیند در آن افتابی و نه
 سرمائی سخت ۱۳ و نزدیک بود برایشان سلامهای آن و خم کرده شد میوه های آن خم کردنی ۱۴ و گردید
 شود برایشان ظرفهای از نقره و کوزه های بی دسته که باشند شیشه های شیشه های از نقره که اندازه گرفته
 اند از آنها را اندازه گرفتند ۱۵ و آب داده شوند در آنها جام ای که باشند امیرشان از زنجبیل ۱۶ چشمه است
 در آن که نامیده میشود سلسبیل ۱۷ و بگردند برایشان پس را بی جا وید کرد اندک شد گان هرگاه به چشم
 ایشان را می پنداری ایشان را میروارید فشانده شد ۱۸ و چون نظر کنی اینجا به بنی همدان پادشاهی بزرگی ۱۹
 بزرگ برایشانست جامه های حریر نازک سبز و حریر سبزه و زیور کرده شوند بدست زنجهای از نقره و
 میاشامانند ایشان را پروردگار ایشان شربتی پاک پاک کنند ۲۰ بدرستی که این باشد در شمار پادشاهان و
 سعی شما نمود داده شد ۲۱ بدرستی که ما فرستادیم بر تو قرآن را و فرستادنی ۲۲ پس صبر کن برای فرمان
 پروردگار خود و فرمان بمرز ایشان کنه کاری یا ناسپاسی مرا ۲۳ و یاد کن نام پروردگار خود را در برآمد
 و شبانگاه ۲۴ و از شب پس سجده کن مرا و او بیایک یاد کن و از شب راز ۲۵ بدرستی که نان دوست
 میذارند این شتابنده را و میگذارند در پس خود و زکری را ۲۶ و افرویدیم ایشان را و سخت کردیم بندهایشان
 و هرگاه خواهیم عوض و دریم مانند های ایشان را بدو ۲۷ بدرستی که این یاد او نیست پس هر که خواهد
 گرفت بسوی پروردگار خود را ۲۸ و نمیخواهید مگر آنکه خواهد خدا بدرستی که خدا هست دانای
 درست کردار ۲۹ و در هر که خواهد در رحمت خود و ستمکاران را امان داده کرده برای ایشان

عذاب	سوره مرسلات پنجاه و ان میکی است	در دناک ۳۱
------	---------------------------------	------------

بسم خداوند بخشنده مهربان
 بخو فرستاده شد گان به نیکی این شتاب فرود روند گان بشتاب فرود رفتی ۲ و پراکنده کنند گان
 پراکنده کردنی ۳ پس جدا نمایند گان جدا کردنی ۴ پس القا کنند گان ذکر را به برای عذری یا بی ۵
 بدرستی که آنچه وعده داده میشود هر این بوقوع آید است ۶ پس انگاه که ستارگان بی نور گردند ۷
 و انگاه که آسمان پاره پاره شود ۸ و انگاه که کوهها از هم پاشیده شوند ۹ و انگاه که رسولان تعیین
 وقت کرده شوند ۱۰ برای کدام روز تا خیر شده آن و قیامت ۱۱ برای روز از هم جدا شدن ۱۲ و چه چیز
 دانا کرد مرا که چیست روز از هم جدا شدن ۱۳ و ای دران روز مرگ تکیب کنند گان را ۱۴ ایا هلاک

انتم كافوا لا يرحون حسابا ٢٠ وكذا ياتيها كذا باء ٢١ وكل شيء احصيناه كما انا ٢٢ فذوقوا فلن نزيدكم الا عذابا ٢٣ ان لم تتقن مفارا ٢٤ حدائق
واعنابا ٢٥ وكواعب انرابا ٢٦ وكما سادها قافا ٢٧ لا يستمعون فيها الخوا ٢٨ ولا كذا باء ٢٩ جزاء من ربك عطاء حسابا ٣٠ رب السموات والارض وما بينهما
الرحمن لا يملكون منه خطايا ٣١ يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا يتكلمون ٣٢ الا من اذن له الرحمن وقال صوابا ٣٣ ذلك اليوم الحق من شاء اتخذ
لي ذبحة ما باء ٣٤ انا انذرناكم عذابا قريبا ٣٥ يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا ٣٦ سورة النازعات من جبرائيل مكية

انجروسيام

٣٥٦

نازعات

بسم الله الرحمن الرحيم

والنازعات غرقا ١ والناشطات نشطا ٢ والناجيات سحبا ٣ والناجات سحبا ٤ فالمدبرات امراة ٥ يوم تخرج الجنة
وتتبعها الراية ٦ فكلوب يومئذ ٧ واجفة ٨ ابصارها خاشعة ٩ يقولون
اينما كنون في الخافرة ١٠ اء اذا كنا
عظما غفيرة ١١ قالوا تلك اذا كنون
خاسرة ١٢ يا نياحي زجرة واحدة ١٣
فاذا هم بالساهرة ١٤ هل اتيك حديث

موسى ١٥ اذ ناداه ربه بالواد المقدس
طوى ١٦ اذ صلب الى فرعون انه طوى ١٧
قل هل لك الى ان تزكى ١٨ واهدك
الى ربك فتحنن ١٩ فارسلنا الية الكبرية
٢٠ فكذب وعصى ٢١ فناد برجعه ٢٢
فخرقنا دى ٢٣ فقال انا ربكم الاعلى ٢٤
فاخذ الله نكال الاخرة والاولى ٢٥
ان في ذلك لعبرة لمن يخش ٢٦ انتم
اشد خلقا ام السماء ببنها ٢٧ رفع
سمكها فوسجها ٢٨ وانطس ليلها و
اخرج ضجها ٢٩ والارض بعد ذلك
دحجها ٣٠ اخرج منها ماءها وعمرها ٣١
وانجبال ارسيمها ما عالمكم و
لانعامكم ٣٢ فاذا لجأت الطائفة
الكبرى ٣٣ يوم يمشكون الانسان
ماصف ٣٤ وبرزت الجحيم لمن يرى ٣٥

بدستی که ایشان بودند که امید نمیداشتند حسابی راه ٢٠ و تکذیب میکردند زندهای ما را تکذیب
کردنی ٢١ و هر چیز را شمرده ایم انرا در کتابی ٢٢ پس بچشید پس هرگز نینفازیم شمار ما را مگر عذابی بدست
که هر پر خیزگار را تراست جای فیروزی ٢٣ باغها و انکورها ٢٤ و نار پستانهای هم سال ٢٥ و جام
شرابی ٢٦ نشوند در آن هیچ پیوده و نه تکذیب کردنی را ٢٧ جزائی از پروردگار تو بخشیده کافی ٢٨
پروردگار اسماءها و زمین و آنچه در میانهاست که بخشایند است مالک نباشند از او خطائی ٢٩
ه ٣٠ روزی که بایستند روح و فرشتگان صف کشیده سخن نگویند مگر آنکه دستور داد مرورا
خدای بخشایند و گوید سخن حق را ٣١ است روز حق پس هر که خواهد فراید بسوی پروردگار خود
بازگشته ٣٢ بدستی که ما ایم کردیم شمار از عذاب نزدیک ٣٣ روزی که بنکرد ادعی آنچه را که پیش
فرستاده دودست او بگوید سقنا نازعنا چهل و یک روزی ٣٤ کافی گاش من بودی خاک ٣٥

نام خدای بخشایند مهربان
قسم بکشند گان از روی قوت و شدت او بیرون کشند گان بیرون کشیدنی ٢ و شنا کنند گان
شنا کردنی ٣ پس پیشی گیرند گان پیشی گرفتنی ٤ پس بدیر کنند گان کار برآه روزیکه بلرزند لرزنده
که از پی درآید انرا از پی درآیند ٥ دلهادان روز باشند لرزان ٦ چشمهاشان فرو خوابید ٧
میگویند یا بدستی که ما هر این را باز گردانیده شد گانیم در حالت اول ٨ آیا انگاه که باشیم استخوان
پوسیده ٩ گویند این انگاه بازگشتی است بازیان ١٠ پس جز این نیست که آن فریاد است یکانه ١١
پس انگاه ایشان باشند در روی زمین ١٢ آیا آمد بتو حکایت موسی ١٣ انگاه که نذا کرد او را پروردگار
او در وادی پاکیزه که آن طوی است ١٤ ابرو بسوی فرعون بدستی که او را خد تجا و ز کرده ١٥ پس بگو
ایا امر ترا هست میل بانکه پاک شوی ١٦ و هدایت کنم تو را بسوی پروردگار تو پس برسی ١٧ پس نمود
بوی آیت بزرگ را ١٨ پس تکذیب نمود و نافرمانی کرد ١٩ پس پشت کرد که میشتافت ٢٠ پس جمع گردیدند
کرد ٢١ پس گفت من پروردگار شما ایم که بر تراست ٢٢ پس گرفت او را خد بعقوبت آخرت و دنیا ٢٣
بدستی که در این هر ایند عبرت نیست مرا که بتوسد ٢٤ آیا شما سخت ترید در خلقت یا اسمان
بنا کرد انرا ٢٥ بر افراشت سقف انرا پس راست نمود انرا ٢٦ و نار یک گردانید شب ترا و بیرون و
روز انرا ٢٧ و زمین را پس از آن کس ترانید انرا ٢٨ بیرون آورد از آن بشر را و چراگاهش را ٢٩ و کوهها
را استوار گردانید انرا برای بر خورداری شما و برای چهار پایان شما ٣٠ پس چون آید بلیه بزرگ
٣١ روزی که بخاطر آورد ادعی آنچه کوشیده ٣٢ و ظاهر گردانیده شود و نرخ برای آنکه بپریند ٣٣

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۖ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ ۖ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ وَإِذَا الصُّفُوفُ نُشِرَتْ ۖ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۖ وَإِذَا الْجِبَالُ أَزْلِفَتْ ۖ أُولَئِكَ أَنْفُسٌ مَّا كُنْصُرَتْ ۖ فَلَا أُفْسِمُ بِالنُّجُومِ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۖ وَاللَّيْلُ إِذَا أَعْتَسَسَ ۖ وَالنَّجْمُ إِذَا اسْتَفْسَسَ ۖ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۖ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۖ بِمُطْلَعِ قَنَاطِينٍ ۖ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۖ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْكَابِرِ ۖ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۖ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۖ فَإِنْ تَدَّبُّوْنَ ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۖ وَلَئِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۖ وَمَا تَشَاوُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۖ سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۖ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۖ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۖ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۖ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۖ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَفْتَ ۖ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۖ الَّذِي خَلَقَكَ فَتُبْدِكَ ۖ فَذَلِكَ بِأَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۖ كُلَّابِلٌ تَلْكُدُونَ بِالْإِثْمِ ۖ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۖ إَكْرَامًا كَاتِبِينَ ۖ يَعْلَمُونَ مَا تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَجْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمِهِمْ ۖ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۖ وَمَا لَهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۖ أَتَمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۖ أَيْوَمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۖ سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِينَ ثَلَاثُونَ آيَةً
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ۖ الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا لَوَاغِي النَّاسِ سَتَوْنَهُمْ ۖ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّوْهُمْ ۖ يَحْشُرُونَ ۖ لَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۖ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۖ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّهِمْ أَمَلِينَ ۖ كَلَّا ۖ إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِينٍ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۖ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۖ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

و چون دریاها مملو شوند ۱ و انگاه که نفسها جفت کرده شوند ۲ و انگاه که دختران زندگین پر سید شوند ۳ که بچه گناه کشته شده اند ۴ و چون نامه ها کشته شوند ۵ و چون آسمان بر روی هم بر چیده شود ۶ و چون دوزخ بر افروخته گردد ۷ و انگاه که هشت نزدیک کرده شوند ۸ بدانند نفسی آنچه را حاضر کرده ۹ پس سوگند میخورم بیا ز پسوندگان که سیر کنند پنهان شوند ۱۰ و شب چون تاریک شود و آورد ۱۱ و صبح چون بد مدد ۱۲ بد رستی که آن هارینه گفتار فرستاده است ۱۳ بزرگوار ۱۴ صاحب قوتی نزد صاحب عرش با منزلت ۱۵ فرمانبرده شده انجا امینی ۱۶ و نیست باز شما دیوانه ۱۷ و هارینه تحقیق که دید و دارد دامن هوی ۱۸ و نیست و بر غیب بخیل ۱۹ و نیست آن سخن شیطان را ندیده ۲۰ پس گما میر وید ۲۱ نیست آن مکر پندی برای جهانیان ۲۲ مرا و را که خواست از شما که ثابت قدم گردد ۲۳ و نخواهد مکر آنکه خواهد خدا پروردگار جهانیان ۲۴

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ نُوْرُهُ اَیْرَ وَاَنْ مَکِی اَسْت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
انگاه که آسمان بشکافد ۱ و انگاه که ستارگان فشانند شوند ۲ و انگاه که دریاها کشته شوند ۳ و انگاه که کورهارین و روزبرگردانید شوند ۴ بدانند نفسی آنچه را پیش فرستاده و تاخیر کرده ۵ ای دمی چه چیز فریفت تو را پروردگار تو که بزرگوار است ۶ آنکه خلق کرد ترا پس درست کرد تو را پس راست کرد تو را ۷ در هر صورتی که خواست ترکیب کرد تو را ۸ نه چنانست بلکه تکذیب می نماید روز جزا را تو بد رستی که بر شما هارینه نکبنا ناسند ۹ گرامی ها نویسندگان ۱۰ میدانند آنچه را می کنند بد رستی که نیکوکاران هارینه در هشتند ۱۱ و بد رستی که بدکاران هارینه درد و زحمت ۱۲ در آیند از درد و زحمت ۱۳ و نه اند ایشان از آن غایبان ۱۴ و چه دانا کرد ترا که چیست روز جزا ۱۵ پس چه دانا کرد ترا که چیست روز جزا ۱۶ روزی که مالک نبود هیچ نفسی برای نفسی چیزی را ۱۷ و فرمان در آن روز ۱۸ سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِينَ سی اَیْرَ وَاَنْ مَکِی اَسْت

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِينَ سی اَیْرَ وَاَنْ مَکِی اَسْت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وای هر که پیمانی را که چون کیل کند بر مردم تمام گیرند ۱ و هرگاه بکشد دهند ایشان را یا بوزن دهند ایشان را زیان میرسانند ۲ یا گمان نمیکند اینها که ایشان برانگیزه شوند گمانند برای روز بزرگی ۳ روزی که ایستاده شوند مردم برای پروردگار جهانیان ۴ حقا بد رستی که نامه اعمال بدکاران هارینه در سجین است ۵ و چه دانا کرد ترا که چیست سجین ۶ کتابیست رقم کرده شده ۷ وای هر که

بَلْ كَذَّبَتْ بِهٖ الْاَكْلُ مُتَعِدِّیْمٌ ۱۰ اِذَا تَنَاسَلْنَا عَلَیْهِ اَیُّنَا قَالَ اَسَاطِرُ الْاَوَّلَیْنِ ۱۱ اَكْلًا بَلْ رَانَ عَلَی قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوْا
 یَكْسِبُوْنَ ۱۲ اَنَّمَا هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ یَوْمَئِذٍ یَّحْجُوْنَ ۱۳ اَنَّمَا هُمْ لَصَآوُ الْحِجْمِ ۱۴ اَنَّمَا یَقَالُ هٰذَا الَّذِی كُنْتُمْ بِهٖ تُكْذِبُوْنَ ۱۵ اَكْلًا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِیْ عَلَیِّیْنَ ۱۶ وَمَا
 اَدْرٰكُ مَا عَلَیُّوْنَ ۱۷ كِتَابٌ مَّرْکُومٌ ۱۸ یَشْهَدُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۱۹ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِیْ نَعِیْمٍ ۲۰ عَلَی الْاَرَآئِكِ یَنْظُرُوْنَ ۲۱ اَتَعْرِفُ فِیْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِیْمِ ۲۲ یَسْقُوْنَ مِنْ
 رَحِیْقٍ مَّخْمُومٍ ۲۳ خِتَامُهُ مِسْكٌ ۲۴ فَبِیْنَمَا فِی السَّآفِرِ لَتَافِتُوْنَ ۲۵ وَمِنْ رَاجِعِهِمْ ۲۶ نَسِیْمٌ ۲۷ عِیْنًا یَنْفِرُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ۲۸ اِنَّ الَّذِیْنَ اَجْرُمُوْا كَآثَرًا مِّنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
 الْحَجْرُ وَسِیَامُ ۳۶

یَفْصَحُوْنَ ۲۹ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ یَتَعَٰمَرُوْنَ ۳۰
 وَاِذَا اَنْقَلَبُوْا اِلَیْ اٰهْلِیْهِمْ اَنْقَلَبُوْا فِیْهِمْ ۳۱
 وَاِذَا رَاوْهُمْ قَالُوْا اِنَّ هٰٓؤُلَآءَ لَصَآلُوْنَ ۳۲
 وَمَا رَسَلُوْا عَلَیْهِمْ حَافِیْطِیْنَ ۳۳ قَالُوْا
 الَّذِیْنَ اَسْنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ یَفْصَحُوْنَ
 عَلَی الْاَرَآئِكِ یَنْظُرُوْنَ ۳۴ هَلْ یَتُوبُ
 الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا یَفْعَلُوْنَ ۳۵
 سُوْرَةُ الْاِنشَاقِ خَمْسٌ وَعِشْرُوْنَ اٰیَةً
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اِذَا السَّمَآءُ اُنشَقَّتْ ۱ وَادَّتْ لِرَبِّهَا
 وَحَقَّتْ ۲ وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۳
 وَاَلْقَتْ مَا فِیْهَا وَتَحَلَّتْ ۴ وَادَّتْ
 لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۵ یٰۤاٰیُّهَا الْاِنْسَانُ
 اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَی رَبِّكَ كَدًا فَلَاحِقَہٗ
 فَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتَابًا بِیَمِیْنِهٖ ۶ فَسَوْفَ
 یُحَاسِبُ حِسَابًا یُسْرًا ۷ وَیُنْقَلِبُ اِلَیْ
 اٰهْلِیْهِ مَسْرُورًا ۸ وَآمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتَابًا
 وَرَآءَ ظَهْرِ اِفْسُوفٍ ۹ یَدْعُوْا شُرَكَآءَ
 یَصَلِّیْ سَعِیْرًا ۱۰ اِنَّہٗ كَانَ فِیْ اٰهْلِیْهِ سُرُوْرًا
 اِنَّہٗ ظَنَّنَ اَنْ لَّنْ یَّجُوزَ عَلَیْہِ اَنْ رَبُّہٗ كَانَ بِہِمْ
 بَصِیْرًا ۱۱ فَلَا اُنْقِیْمُ بِالشَّفِیْقِ الْعَٰلِیْلِ
 وَمَا وَسَّوْا ۱۲ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ السَّحَابَ لَرُبِّکَ
 طَبَقًا مِّنْ طَبَقٍ ۱۳ فَاَمَّا لَہُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۱۴
 وَاِذَا فِیْ عَلَیْمِ الْقُرْآنِ لَا یُجِدُوْنَ ۱۵
 بَلِ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا یُکْذِبُوْنَ ۱۶ وَ
 اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا یُوعُوْنَ ۳۳

مرکذیب کند کاروانا ۱۰ انا که نکذیب میکند روز جزا را و نکذیب نکند از امر که هر یک کند کنا
 کاری ۱۰ هرگاه خواند شود بر او آیت های ماکویدافسانهای پیشین است ۱۱ نه چنین است بلکه
 زند نکند بردهای ایشان آنچه بودند که کسب میکردند ۱۲ حاشا بدستی که ایشان از پروردگارشان
 انروز در حجاب بندگانند ۱۳ پس بدستی که ایشان هرینه در بندگان بد و نرختند ۱۴ پس گفته میشود که پیش
 آنچه بودید که بان نکذیب میکردید ۱۵ حقا بدستی که نامه اعمال نیکوکاران هرینه در علین است ۱۶
 وجه دانا کرد تو را که چیست علین ۱۷ نامریت رقم کرده شد کواهی دهند بران مقربان ۱۸
 بدستی که نیکوکاران هرینه در هشتند بر تختها نظر میکند ۱۹ می شناسی در وها ایشان طراوت
 ناز و نعمت را ۲۰ اشامید شوند از شراب صاف مهرزده شد که مهران مشک باشد و در این پس
 باید رغبت کند رغبت کنندگان ۲۱ و امیرشان از نسیم است ۲۲ چشمه است که می شامند از آن
 مقربان ۲۳ بدستی که انا که کناه کردند بودند از انا که ایمان آورده اند می خندیدند ۲۴ چون
 بگذشتند با ایشان بچشم اشاره میکردند ۲۵ و چون باز کردند بسوی کسان خود باز کردند لذت
 یافتگان ۲۶ و چون بر بنید ایشان را گویند بدستی که ایشان هرینه کراهانند ۲۷ و فرستاده اند
 برایشان نکه بانان ۲۸ پس امروز انا که ایمان آوردند از کاروان میخندند بر سر برها نظر میکند ۲۹

ایا جزا داده شوند کاروان آنچه سوره انشقاق بیست و پنج آیه ای و ان کی بودند که میکردند ۳۰
 نام خدای بخشاینده مهربان
 انگاه که آسمان شکافته شود ۱ و انقیاد نماید پروردگارش را ۲ و سزاوار شد و انگاه که زمین
 شود ۳ و بیفکند آنچه را که در آنست و خالی شود ۴ و فرمان بردار پروردگار خود را و سزاوار شد
 ای آدمی بدستی که تو گوشند بسوی پروردگار خود گوشیدنی پس ملاقات کند او را ۵ پس انا که
 داده شود نامه او بدست راستش پس و د باشد که حساب کرده شود حسابی اسان ۶ و باز کرد
 بسو کسان خود شادمان ۷ و اما انا که داده شود نامه او از پیشش ۸ و د باشد که بخواند هلا
 را ۹ و در ایدانش از فرخته را ۱۰ بدستی که ان بود در میان کسان خود شادمان ۱۱ بدستی که او
 پنداشت که هرگز باز نکرده ۱۲ اری بدستی که پروردگار او هست با و بدینا ۱۳ پس سو کند بخورم
 بشفق ۱۴ و شب و آنچه پوشانید ۱۵ و اما انگاه که تمام کرده ۱۶ که هرینه بر نشیند خالی بر بعد از
 خالی ۱۷ پس چیست مرایشان را که ایمان نمی و رند ۱۸ و چون خواند شود برایشان قرآن مجید می
 بلکه انا که کافر شده اند نکذیب مینمایند ۱۹ و خدا دانا تراست با آنچه نهان میکند در دل ۲۰

فَلْيَسِّرْ لَهُمُ بَعْدَ ذَلِكَ يَوْمَ الْآلَةِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ سَوْفَ يُبْرِجُ اثْنَانِ وَعَشْرًا تَمُوتُكُمَا فِيهِمَا الرَّحِيمُ وَالْمَاءُ ذَاتِ
الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمَ الْمُتَوَعَّدُونَ ۝ وَشَهِيدٌ مَشْهُودٌ قَتَلَ أَصْحَابَ الْأَعْدَادِ ۝ وَالنَّارُ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا مَقُودُونَ ۝ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
لَمْ يَكُنْ يُتَوَبَّوْا لَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ
الْحَجْرَ وَسَامِ

۳۶۱

الحجر وسام

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٍ ۝ إِنَّ هُوَ يَدْعُ
وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝
ذُو الْمَرَّةِ الْجَدِيدِ ۝ قَالُوا لِمَ يَدْعَا
هَذَا نَبِيًّا ۝ هَذَا الَّذِي كَفَرْنَا بِهِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۝ وَكَذَّبُوا عَنْهُ
فِي لَوَجٍ مُحْضٍ ۝

سورة الطارق سبع وعشرون آية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا الطَّارِقُ ۝ النُّجُومُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَعَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ
مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ
مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِفِ ۝ إِنَّهُ عَلَى
رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُنْفَخُ السَّرَائِرُ ۝

قَالَ هُ مِنْ قُوَّةٍ ۝ وَلَا نَاصِرَ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الْرُجُوعِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ
لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا هَرَجٌ ۝
إِنَّمَا يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَكَيْدُكُمَا
فَقِيلَ لِلْكَافِرِينَ أَمْ هَلُمُّوا دُونَهُ ۝
سورة الاعلى تسع عشرة آية
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ
ضُحًى ۝ وَاللَّيْلَ قَدَرٌ ۝ فَهْدَى ۝
وَالَّذِي خَرَجَ الْمَرْغَمَ فَعَمَلَهُ غَشَاءً
أَخْوَى ۝ سَنُقَرِّبُكَ فَلَا

بسر کرده ده ایشانرا بعد از این در دناک هم مکرانرا که ایمان آورده اند و کرده اند شایسته هارالمشیترا
مزدی نا سورة بر فوج بدست و در وایروان مکی است گاسته ۵

بسم خدای بخشاینده مهربان
بجو آسمان صاحب برجهات ۱ و روز وعده داده شده ۲ و گواه و گواهی داده شده ۳ که گشته
شدند اصحاب اخذ و دهم آن آتش صاحب برافروختگی ۴ انگاه که بودند ایشان بران نشیمنگاه
و ایشان بر آنچه میگردند بمؤمنان گواهان بودند ۵ و انتقام نکشیدند از ایشان مکرانکه ایمان آوردند
بخدای عزیز ستوده ۶ آنکه مرا و راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدای هر چیز گواهیست ۷ بدست
که آنانکه بیلا افکندند مردان با ایمان و زنان با ایمانرا پس توبه نکردند پس مرا ایشانراست عذاب و درج
و مرا ایشانراست عذاب سوزانده ۸ بدستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند شایسته هارالمشیترا
هشتمانی که میروند از زیر آنها جوینا اینست فیروزی بزرگ ۹ بدستی که گرفتن پروردگار تو هر
سخت بدستی که اوست او بدیدنی آورد و باز میگرداند او است امر زکارد و ستاد ۱۰ خداوند
عرش عظیم ۱۱ کند مرمر چه را خواهد ۱۲ ایامد بتوحکایت لشکرها ۱۳ فرعون و ثموده بلکه آنان
که کافر شدند در تکذیب نمودن ۱۴ و خدا از پس ایشان محیط است ۱۵ بلکه آن قرانیت بزرگ ۱۶

در لوحی نگاه سورة طارق هفده آیه وایروان مکی است داشته شده ۱۷

بسم خدای بخشاینده مهربان
بجو آسمان و اینده شب ۱ وجه چیز دانا کرده ترا که چیستان اینده شب ۲ ستاره ایست
دو خشنده ۳ نیست هیچ نفسی مگر که بر او نگهبانیت ۴ پس باید بگردادی که از چه آفریده
آفریده شد از آب جنده ۵ که بیرون می آید از میان پشت و استخوانهای سینه ۶ بدستی که او
بر باز گردانیدن آن هارینه تواناست ۷ روزی که ظاهر گردد نهانها ۸ پس نیست مرا و هیچ توانا
ونه یاوری ۹ قسم با آسمان صاحب رجعت ۱۰ و زمین صاحب شکاف ۱۱ بدستی که آن
هارینه گفتار است تمیز دهنده ۱۲ و نیستان پیورده ۱۳ بدستی که ایشان مکر می کنند مکر گردانند

و مکر می کنیم مکر گردانی پس همت سورة الاعلى وایروان مکی است ده کافر از اهل بیت ایشانرا اند

بسم خدای بخشاینده مهربان
تسبیح کن بنام پروردگار خود که برتر است ۱ آنکه آفرید پس راست کرد ۲ و آنکه تقدیر کرد پس
نمود ۳ و آنکه بیرون آورد چراگاه را ۴ پس گردانید از خشک سیاه زود باشد که بخوانیم بر تو پس از تو

تَنْسِيءَ الْأَمْشَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَنَّمَ وَمَا يُخْفَىٰ ۖ وَيُشْرِكُ لِلْيَسْرِ ۖ تَذَكَّرَ أَنْ تَنْفَعَكَ الذِّكْرُ ۖ سَيَذَكَّرُكَ مَنْ يَخْشَىٰ ۖ وَيُجَنِّبُكَ الْأَشْقَى الَّذِي يَصْلَى النَّارَ
الْكُبْرَى ۚ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۚ تَذَكَّرْ مِنْ تَرْكِ عَمَلٍ وَذَكَرْ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلِّ ۚ أَيْدِ تَوَثَّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۚ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ
الْأُولَى ۚ صَحُفَ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۚ سُورَةُ النَّاسِ مِائَتٌ وَعَشْرٌ وَإِيَّاهُ وَجِئْتُمْ بِحُكْمٍ ۚ هَلْ أَتَيْتُمْ حَدِيثَ النَّفَّاثَةِ ۚ وَجُوهَ يَوْمَئِذٍ
خَاشِعَةٍ ۚ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۚ تَسْقِي مِنْ عَيْنٍ آيَةٍ ۚ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۚ لَا يُفْنِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ
الْحَزْنُ وَنُحَامٌ ۚ ۳۶۲

لَسَعَهَا رَاضِيَةً ۙ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ
لَا تَمُوتُ فِيهَا الْأَغْنِيَةُ ۙ أَفَمِنْ جَانِبِهَا
فِيهَا سُرُورٌ مَرْفُوعٌ ۙ وَكَأَنَّ مَوْضِعَهُ
وَنَارُهَا مَصْنُوعَةٌ ۙ وَزَرَّاقِي يَبْشُرُونَ
أَنْ لَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَيْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۙ
وَالْيَاسْمَاءُ كَيْفَ رُفِعَتْ ۙ وَاللَّحْيَاءُ
كَيْفَ نُصِبَتْ ۙ وَالْيَ الْأَرْضُ كَيْفَ
سُطِحَتْ ۙ تَذَكَّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ ۙ
لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۙ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى
وَكُفِّرَ ۙ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۙ
إِنَّ إِلَهَنَا يَا أَيُّهَا الْمُرْتَدُّ عَلَيْهِمْ جَاءَ عَمَلُهُمْ ۙ
سُورَةُ الْفَجْرِ ثَلَاثٌ وَعَشْرٌ وَإِيَّاهُ وَجِئْتُمْ بِحُكْمٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ ۙ وَلِيَالٍ عَشِيرٍ ۙ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۙ
وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِيرُ ۙ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ
لِذِي جَبَرٍ ۙ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِهَادٍ
إِدْرَمَ ذَاتِ الْإِمَارَةِ ۙ الَّذِي لَمْ يُلْخَلِّفْ لَهُ
فِي الْبِلَادِ ۙ وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الْقَحْرَ
بِالْوَادِ ۙ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ۙ
الَّذِينَ ظَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۙ أَفَاكْثَرُوا فِيهَا
الْفُسَادَ ۙ نَفِثَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْفَ
عَذَابٍ ۙ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۙ
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
فَاكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۙ
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ
رِزْقَهُ

نکته ۱ مکرانچه خواسته باشد خدا بد رستی که او میداند آشکارا و آنچه نهانست ۲ و آنرا
گردانیم ترا برای طریق ما سان ۳ پس پند ده اگر سود دهد پند دادن ۴ و رود باشد که پند گیر داند که
میترسد ۵ و دوری گویند از آن بد بخت تر ۶ آنکه در آید در آتش بزرگتر ۷ پس غیر در آن و نیز زنده
ماند ۸ بحقیقت رستگار شد آنکه پاک شد ۹ و یاد گرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد ۱۰
بلکه بر میگردانید زندگانی دنیا را ۱۱ و آخرت بهتر و پاینده تر است ۱۲ بد رستی که این همراهی صحیفه
نخستین است ۱۳ سور غاشیه بر بد رستی ۱۴ و آن کیست صحیفه ای بر هم و ۱۵

بنام خدای بخشاینده مهربان
ایا آمد بتوحکایت فرا گیرند ۱ رویها از روزگار دارند ۲ کارکنان تعب کشندگان ۳ در آیند در آتش
در ضایع کرمی ۴ اشامانیده شوند از چشمه بغایت کرم ۵ نیست مرایشان از خوراک مکرار خور
زهر داره فربه نکند و باز ندارد هیچ کرسنگی را ۶ رویها در آن روز باشند با طراوت ۷ سر سبز
را خشنود ۸ در بهشتی بلند مرتبه ۹ آتشوند در آن پیوده ۱۰ در آنست چشمه روان ۱۱ در آنست
سر برهای برافراشته شده ۱۲ و قدحهای گذاشته شده ۱۳ و بالشهایی بهم پیوسته ۱۴ و فرشها
گسترده شده ۱۵ ایا پس نیکرند بسوی شکر چگونه افرید شده ۱۶ و بسو آسمان که چگونه بلند
گردانیده شده ۱۷ و بسوی کوهها که چگونه برپا شده ۱۸ و بسوی زمین که چگونه گسترده شده ۱۹
پس پند ده جز این نیست که تو پند نمایند ۲۰ نیست برایشان مسلط ۲۱ مکرانکه پشت کرد و گاه
شد ۲۲ پس عذاب خواهد کرد او را خدا عذاب بزرگتر ۲۳ بد رستی که بسو ما است باز گشت ایشان ۲۴

پس بد رستی که سور فجر بد رستی و نه ایراد از کسی است بر ما است حسابشان ۲۵
بنام خدای بخشاینده مهربان
قسم بصبح ۱ و شبهای ده گانه ۲ و شفع و وتر ۳ و شب چون در گذرد ۴ ایا در این سوگند
برای صاحب خرد ۵ ایا ندید که چگونه کرد پروردگار تو بعباده ارم صاحب عمارات رفیع ۶ که افرید
نشده ما سندان در شهرها ۷ و نمود آنانکه میریدند سنک در وادی ۸ و فرعون صاحب خیمها ۹
آنانکه تعدی کردند در شهرها ۱۰ پس بسیار گردانیدند در آنها فساد را ۱۱ پس بخت برایشان
پروردگار تو ناز یانه عذاب ۱۲ بد رستی که پروردگار تو همراهی در کین گاه است ۱۳ پس ادا می
چون از ما پیش نماید از پروردگار او پس بزرگ گرداند او را و نعمت دهد او را پس گوید پروردگار
من گرامی داشته مرا ۱۴ و اما هرگاه مبتلا گرداند او را پس تنگ گرداند بر او روزی او را

يُصَلِّي الْبُكْرَةَ
ذَلِكَ الْقَصْفُ
يَوْمَئِذٍ
سَكُنْ نَاعِمَةً

قسم بافتاب و روشنی چاشتن ۱ و ماه انگاه که از پی در آیدش ۲ و روز انگاه که جلا دهد از آسمان
و شب چون بپوشاند از آسمان و آن که بنام نمود از آسمان و زمین و آنکه گسترانید از آسمان و نفس و آنکه
راست گردانید از آسمان پس الهام کرد و را بدکاری و را پرهیزگاری و را که بحقیقت رستگار شد
کسی که پاک گردانید از آسمان و بحقیقت که نومید شد کسی که تباها ساخت از آسمان تکذیب نمود و نمود
ببیب طغیانش ۱۱ انگاه که برانگخت بد بخت ترش را ۱۲ پس گفت مرا ایشان از فرستاده خدا ناام
خدا و اب خواران را ۱۳ پس تکذیب کردند و را پس بی کردند از آسمان پس خشم گرفت بر ایشان پروردگار
ایشان بکنا هشان پس یکسان گردانید از اسطبل بسیت و آنکه گسترانید از آسمان و نمیرتید انجام از آسمان ۱۵

七

و ان
میکردانکه
وزند
زاده
صفتها
و تو ۱۹
پایان
در اثر
خشک
را خوار
مسعودین
در است
وفشها
بلند
د و ک
ن ۲۰
ان
است
افویه
بیمار
ایشان
ادی
ردگا

فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانِي ۚ أَكَلْتُ لَبَنًا لَّا تَكْرُمُونَ ۚ أَلَيْسَ لِي بِذُنُوبٍ عَظِيمَةٍ ۚ وَلَا تَخَاضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۚ وَأَنَّا كُنَّا أَكْلًا لَّمَّا ۚ وَتَحْتَوْنَ الْمَالَ جُبًا جَمًّا ۚ كَلَّا ۚ إِذَا رُكَّتِ الْأَرْضُ رَدًّا ۚ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۚ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَنَّةٍ يَوْمَئِذٍ لَّا تُنْفَخُ ۚ وَتَذَكَّرُ الْأَنْسَانُ وَأَنَّهُ الَّذِي ۚ يَقُولُ يَالَيْتَنِي تَدْرُمْتُ حَيَاتِي ۚ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۚ وَلَا يُؤْتِي وَفَاءَهُ أَحَدًا ۚ يَالَيْتَنِي أَنفُسُ الْمُطَهَّاتِ أَرْجَعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرَضِيَةً ۚ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۚ وَادْخُلِي جَنَّةَ سُورَةِ الْبَلَدِ عَشْرًا ۚ وَيَكْفِي ۚ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۚ لَا أُقِيمُ هَذَا الْبَلَدَ ۚ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَوَالِدٌ وَمَا وَلَدٌ ۚ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْدِيرٍ ۚ يُحْسِبُ أَنَّ لَن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۚ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۚ يُحْسِبُ أَنَّ لَم يَرِهِ أَحَدٌ ۚ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۚ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ فَكٌ رَّقِبَةٌ ۚ وَأُطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۚ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۚ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۚ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۚ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَةِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّهَا تَنَاهَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشَاةِ ۚ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوصَدَةٌ ۚ

الانسان في كبدكم يحسب ان لن
يقدر عليه احد ٥ يقول اهلكت
مالا لبدا ٦ يحسب ان لم يره احد ٦
لم يجعل له عينين ٩ ولسانا وشفتين ٩
وهديناه النجدين ١١ فلا اقتحم العقبة ١١
وما ادريك ما العقبة ١٢ فك رقبة ١٢
واطعام في يوم ذي مسغبة ١٣
يتيما ذا مقربة ١٤ او مسكينا ذا متربة ١٥
ثم كان من الذين آمنوا وتواصوا
بالصبر ١٦ وتواصوا بالمرحة ١٧
اولئك اصحاب المنى ١٨ والذين
كفروا يا ايها تناهاهم اصحاب المشاة ١٩
عليهم نار موصدة ٢٠

سورة الشمس عشر آيات وهي مكتبة
بسم الله الرحمن الرحيم
والشمس ونجمها ١ والقمر اذا تليها ٢
والنهار اذا جليها ٣ والليل اذا يسها ٤
والسماء وما بينهما ٥ والارض وما
لحمها ٦ ونجمها ٧ وسواها ٨
فانها نورها وثقوبها ٩ فاذنك
منها ١٠

سورة الشمس عشر آيات وهي مكتبة
بسم الله الرحمن الرحيم
والشمس ونجمها ١ والقمر اذا تليها ٢
والنهار اذا جليها ٣ والليل اذا يسها ٤
والسماء وما بينهما ٥ والارض وما
لحمها ٦ ونجمها ٧ وسواها ٨
فانها نورها وثقوبها ٩ فاذنك
منها ١٠

پس گوید پروردگار من خوار گردانید مرا ۱ نه چنین است بلکه گرامی بنیدارید یتیم را ۲ و غیب
نمی نماید بر طعام دادن بچاره ۳ و میخوردید میراث را خوردنی در هم ۴ و دوست میدارید مال را دوست
بسیار ۵ نه چنانست چون گوید کرد زمین گویدنی گویدنی ۶ و اید پروردگار تو و فرشته
صف صف ۷ و آورده شوند از روز و زخ را از روز پسند گیر دای و از کجا باشد مرا و پسند گرفتن
گویدای گاش من پیش فرستادی برای زندگی خود ۸ پس از روز عذاب نکند مثل عذابا و احده ۹
و بند نهید مانند بند دادن و احده ۱۰ ای نفس ارمیده باز گرد بسو پروردگار خو حال آنکه خوش
پسندیده پسندای در سوره بلد بیست و یک آیه است بندگان من و درای بهشت من ۲۱

بسم
نام خدای بخشاینده مهربان
سو کنید یاد میکنم باین شهر ۱ و تو می بینی باین شهر ۲ و به پدر و آنچه زاد ۳ که بحقیقت آفریدیم
انسان را در رنج ۴ ایامی پندارد که هرگز قادر نیست بر هیچ کس ۵ گوید تلف کردم مالی انبوه
ایا پندارد که نمی بیند و راهی کس ۶ ایان کردانیدیم برای او و چشم ۷ و زبانی و دلب ۸
و هدایت نمودیم او را بد و برجسته ۹ پس در نیامد بران پشته ۱۰ و چه چیز دانا کرد نور آنکه چسبند
ان پشته ۱۱ ازاد کردن بند است ۱۲ یا خورانید نیست در روز صاحب کرسنکی ۱۳ یتیمی را که
صاحب خویشی است ۱۴ یا بچاره صاحب فقر تمام ۱۵ پس باشد که ایمان آوردند و وصیت
کردند بشکیانی و وصیت کردند بمرغان ۱۶ انها یاران دست راستند ۱۷ و انانکه کافر شدند
بائهای ما ایشان یاران دست چپند ۱۸ برایشانست اتش سر پوشیده ۱۹

سورة الشمس عشر آيات وهي مكتبة
بسم الله الرحمن الرحيم
والشمس ونجمها ١ والقمر اذا تليها ٢
والنهار اذا جليها ٣ والليل اذا يسها ٤
والسماء وما بينهما ٥ والارض وما
لحمها ٦ ونجمها ٧ وسواها ٨
فانها نورها وثقوبها ٩ فاذنك
منها ١٠

$$\frac{019 - 01A}{050}$$

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَى ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنبْئُهُ عُقُوبَةً ۝ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝ فَسَنبْئُهُ لَعْنَةً ۝ وَمَا يَنْفَعِي مَالَهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهَدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝ مَا كَانَ ذِكْرُكُمْ نَارًا تَلْقَى ۝ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَ مَنْ نِعْمَةٍ تَحْرِجُ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَوْ يَرَى ۝ فِي سُورَةٍ مِّنَ الْفُصْحَىٰ عَشْرَةَ يُدْرِي ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَنِ الْغَيْبِ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَنِ الْغَيْبِ ۝ وَالصُّحُفُ وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَىٰ ۝ مَا مِلَّكَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 ۱- وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَى ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنبْئُهُ عُقُوبَةً ۝ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝ فَسَنبْئُهُ لَعْنَةً ۝ وَمَا يَنْفَعِي مَالَهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهَدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۝ مَا كَانَ ذِكْرُكُمْ نَارًا تَلْقَى ۝ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَ مَنْ نِعْمَةٍ تَحْرِجُ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَوْ يَرَى ۝ فِي سُورَةٍ مِّنَ الْفُصْحَىٰ عَشْرَةَ يُدْرِي ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَنِ الْغَيْبِ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَنِ الْغَيْبِ ۝ وَالصُّحُفُ وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَىٰ ۝ مَا مِلَّكَ

۳۶۴
 بسم الله الرحمن الرحيم

رَبِّكَ وَمَاتَ ۝ ۲- وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ ۳- وَلَوْ يَرَى ۝ رَبُّكَ نَرَضَىٰ ۝ ۴- الْمَرْحُومَ يَتَمَنَّاهُ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝ ۵- فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ ۝ ۶- وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ ۷- وَأَمَّا بِنْتٌ رَبِّكَ فَأَحْدِثْ ۝ ۸- سُورَةُ الْأَنْشَارِ ثَمَانِي آيَاتٍ مِّمَّنْ ۝ ۹- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ۱۰- الْمَنْشُورَ لَكَ صَدْرَكَ ۝ ۱۱- وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزِدَكَ ۝ ۱۲- الَّذِي تَقْضَىٰ كَيْدَكَ ۝ ۱۳- وَتَفْعَلُ لَكَ ذِكْرًا ۝ ۱۴- فَأَتَمَّ الْعُسْرَ يُسْرًا ۝ ۱۵- إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ ۱۶- فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ ۱۷- وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝ ۱۸- سُورَةُ الْتَيْنِ ثَمَانِي آيَاتٍ مِّمَّنْ ۝ ۱۹- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ۲۰- وَالتَّيْنُ وَالزَّيْتُونُ ۝ ۲۱- وَطُورِ سِينِينَ ۝ ۲۲- وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ ۲۳- لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ۲۴- ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ ۲۵- مَا يَكْذِبُ

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان

قسم بشب چون پوشاند ۱- و روز چون روشن شود ۲- و آن که افزید نرو ماده را ۳- بدرستی که کوشش شما هر ایند پراکنده است ۴- پس اما آنکه بخشش کرد و پرهیز کار شده و تصدیق نمودی که راء پس بزودی میسر گردانیم او را برای سانی ۵- و اما آنکه بخیلی کرد و استغنا نمود ۶- و تکذیب کرد نیکی را ۷- پس بزودی میسر گردانیم او را برای دشواری ۸- و کفایت نکند از اموال و انگاه که هلاک شود ۹- بدرستی که بر ما است هر ایند هدایت ۱۰- و بدرستی که برای ما است هر ایند آخرت و احوال پس بیم نمودیم شما را از آتشی که زبانه میکشد ۱۱- در نیاید از ما که بد بخت تری که تکذیب کرد و گردانیده ۱۲- و زود باشد که دور گردانیده شود از آن پرهیزکاری ۱۳- که میدهد مال خود را که پاک شود ۱۴- و نیست هر یکس از آن و هیچ نیمی که پاداش داده شود ۱۵- مگر جستن و پروردگار خود که بر تراست ۱۶- و هر ایند زود سوز خیزد که آید و آن کی است باشد که خشنود شود ۱۷-

نام خدای بخشاینده مهربان

قسم بچاشتگاه ۱- و شبانگاه که بیار آمد ۲- که نه واکداشت تو را پروردگار تو و نه دشمن کشت ۳- و هر ایند آخرت بهتر است برای تو از این جهان ۴- و هر ایند زود باشد که عطا فرماید بتو پروردگار تو پس خشنود شوی ۵- ایانیافت تو را ۶- پس جای داده و یافت ترا که شده پس راه نموده و یافت تو را در ویش پس نیاز گردانیده ۷- پس ما یتیم را پس قهر مکن ۸- و اما خواهند را پس زجر مکن ۹- و اما بنمت پروردگار خود سوز خیزد که هشتاد و یکمین سوره است ۱۰- کوی ۱۱-

نام خدای بخشاینده مهربان

ایا کشاده نکردیم برای تو سینه تو را ۱- و برداشتیم از تو بار تو را ۲- که بشکست در آورده بودیشت تو را ۳- و بلند گردانیدیم برای تو ذکر تو را ۴- پس بدرستی که باد شواری سانیست ۵- بدرستی که باد شواری سانیست ۶- پس چون فارغ شدی رنج بکش ۷- و بسوی پروردگار خود پیش رخت ۸- و

سوره تین هشتاد و یکمین سوره است

نام خدای بخشاینده مهربان

قسم بانجیر و زیتون ۱- و طور سینا ۲- و این شهر با امن و امان ۳- که بحقیقت افزیدیم آدمی را در نیکی و ترین راست کردی ۴- پس باز گردانیدیم او را فروترین و فرو تران ۵- مگر آنکه ایمان آوردند و کردند شایسته ها را پس مرا یتیم است مردی بدون منت نهاده شده ۶- پس چه چیز تکذیب می نماید

بَعْدَ بِالَّذِينَ السِّرَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ سُورَةُ الْمُلُوقِ عَشْرَةَ وَبَيِّنَتْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ
اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا كَمْ يَعْلَمُ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكَ رَبُّكَ الْقُرْآنَ
يُنْفِىءُ عُبْدًا أَصْلَى ١٠ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ١١ أَوْ أَمَرَ بِالْقُوَى ١٢ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ١٣ أَلَمْ يَعْلَمِ بِأَنَّ يَوْمَ الْقِيَامِ لَكُم مَبْعَدُ
بِالْحَيَاةِ نَاصِيَةٌ كَذِبُ خُلَافَةٍ أَفْلَحَ نَادِيَهُ سَدُّ زَبَانِيَةٍ ١٤ كَلَّا وَابْجُودْ أَقْرَبَ ١٥ سُورَةُ الْقَدَمِ عَشْرَةَ وَبَيِّنَتْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
الْحَرُوسَى ٣٤٥

ترابعد ازین در روز جزا آیا سو اقرانوز اید و ان نیست نیست خدا حکم کند برین حکم کند

نام خدای بخشاینده مهربان

بخوان بنام پروردگار خود که افید آ افیدادی را از خون بسته بخوان و پروردگار تو کریم است
آنکه آموخت بقلم آموخته آدمی را آنچه نمیدانست نه چنانست بدرستی که آدمی هرینه اخذ
بدر میرود آنکه بر بید خود را که بی نیار شده بدرستی که بسوی پروردگار رست بازگشته
آیا دیدی آنرا که باز میداشت به بند را چون نماز میکرد آ یا دیدی که اگر بود بر راه راست آ
یا امر کرد بر هر کار آ یا دیدی که اگر تکذیب نمود و روی گردانید آ یا امیدانست که خدا بخشد
نه چنانست هرینه اگر باز نه ایستد هرینه بکشیم البته بموی پیشانی او راه اموی پیشانی
دروغ کوی خطا کار آ این باید که بخواند هشتاد و دو بار آ و در باشد که بخوانیم زبانه را آ نه
چنانست فرمان مبر او را سویر قدیر پنج اید و ان کی است و سجد کن و نزدیک شو آ

نام خدای بخشاینده مهربان

بدرستی که ما فرو فرستادیم آنرا در شب قدر آ و چه داناکرد تو را که چیست شب قدر آ شب
قدر به تراست از هزار ماه آ فرستاد فرشتگان و روح در آن بادن پروردگارشان از هر کاری
سلامتستان تا سویر بیکه هشت اید و ان مد نیست وقت طلوع صبح ه

نام خدای بخشاینده مهربان

نبودند آنکسانی که گافشدند از اهل کتاب و شرک ارندگان باز ایستادگان تا بیاید ایشان را رحمت
آ فرستاده آن خدا که میخواند صحیفهای پاکیزه را آ در انماست نوشتههای درست و پراکنده
آنانکه داده شدند کتاب را مگر از پس آنچه آمد ایشان را حجتی آ و فرموده شدند مگر بپرستند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را عموما بیلحق و بیای دلوند نماز را و بدهند زکوة را و انست دین
درست ه بدرستی که آنانکه گافشدند از اهل کتاب و شرک ارندگان در انش و دزد اند جاود لیانند
آنکه و هندایشان بدترین افیدگان ه بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکیها را آنکه و
ایشان خوبترین افیدگان آ پادشاه ایشان نزد پروردگارشان هشتای مقیم دایمی است که میرود
از زیرانها جوینا جاودانان در انما همیشه خوشنود شد خدا از ایشان و ایشان خوشنود شد از او

این برای کیست که سویر نزال نرایر و ان مد نیست

نام خدای بخشاینده مهربان

فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
لَيْلَةُ الْقَدَرِ لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ
أَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ
حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ه

سورة البیتة ثانی آیت و بی نیت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
أَرْسُولُ اللَّهِ يُلَوِّحُ بِطَافِهِمْ
فِيهَا كُتِبَ الْقِيَمَةُ وَمَا قَرَّ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حَقِيقَةً وَيَقُولُوا الصَّلَاةُ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ه

ان الذين كفروا من اهل الكتاب والمشرکین

فی ناصیة خالدين فیها اولئک

ثم شرک لربکم و الا الذين امنوا و

عملوا الصالحات اولئک هم خيرکم

آمرکم فیند بقرآن جاد مد

تحریق بر خیرها الا انما خالدين

فیها ابتداء دینی الله منهم و دعوا

عنه ذلک لمن خیر و بقرآن

سورة الزلزال سبع آیت و نیت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة الهزرة تج ایت و می مکیت، بسم الله الرحمن الرحيم و بیل لکل هزرة لیزد آ الذي جمع مالا وعدده ٢ يحسب ان ماله اخلا ٣ كلال البند
 في الحطمة ٤ وما ادرتك ما الحطمة ٥ نارا لله الموقدة التي تطلع على الافئدة ٦ انها عليهم موصدة ٧ في عذم ممددة ٨ سوفيل غير مكية
 بسم الله الرحمن الرحيم الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل ١ الم يجعل كيدهم في تضليل ٢ وارسل عليهم طيرا ابابيل ٣ ترميهم بحجارة من سجيل
 ٤ فجعلهم كغصف ما كول ٥ سورة قریش اربع ایت و می مکیت، بسم الله الرحمن الرحيم لا يلافير قريش ١ ايلافهم رجلة الشتاء والصيف ٢
 الحز و سى ام ٣٤٦

سورة هزرة زاید وان مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان
 وای بر هر عیب کننده بد کوئی طعن زننده آنکه جمع کرد مالی و شمره انرا می پندارد که مال او جدا ویدی
 کرد اندا و راس نه چنان نیست هر آینه انداخته شود در آتش در هم شکنند ٢ وجه دانا کرد ترا که
 چیست ان آتش در هم شکنند ٣ آتش خدا فروخته شده که بزیاید بر طعنه بد رستی که ان برایش
 سر پوشیده شده در سورة قیل و نیل ١ و ان مکی است ستونهای کشیده شده ٢

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان
 ایان دیدی که چگونه کرد پروردگار تو با صاحب فیل ١ ایان کردانید بداندیشی ایشان را در تباهی
 و فرستاد برایشان پرند کروه کروه ٣ می انداختند ایشان را بسنگها از کل سنگ شده ٤ پس
 کردانید ایشان را چون سورة قریش چهار ایت و ان مکی است برک خورده شده ٥

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان
 برای الفت کردن قریش ١ الفت کردن ایشان در کوچ نستان و تابستان ٢ پس باید
 بپرستند پروردگار این خانه را ٣ آنکه طعام دادشان از گرسنگی و این گردش از بیم ٤

سورة ماعون هفت ایت و ان مکی است

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان
 ایادیدی آنکه تکذیب نمود بدین ١ پس نیست آنکه بجفا میراند یتیم را ٢ و تحریر نمیکند
 بر طعام درویشان ٣ پس وای مر نماز کنندگان ٤ انانکه ایشان از نمازشان غافلانده و
 انانکه ایشان بر یا کار کنند سورة کوثر سه ایت و ان مکی است و منع میکند منفعت را از خلق ٢

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان
 بد رستی که ماعطا کردیم ترا کوثر ١ پس نماز کن برای پروردگارت و نخر بکن ٢ بد رستی که معاند
 تو اوست سورة کافرون هفت ایت و ان مکی است دم بریده ٣

بسم الله الرحمن الرحيم
 نام خدای بخشاینده مهربان
 بگوای کافران ١ نمی پرستم آنچه را می پرستید ٢ و نه شما پرستند کاین آنچه را می پرستم ٣
 و نه من پرستند ام آنچه را پرستیدید ٤ و نه شما پرستند کاین آنچه را می پرستم من ٥ و شما را
 دین شما و مراست سورة زلزال سه ایت و ان مدنیست دین من ٦

فلیعبدوا رب هذا البيت الذي
 اطمعهم من جوع ٢ وامنهم من خوف ٣
 سورة الماعون سبع ایت و می مکیت
 بسم الله الرحمن الرحيم
 ارأیت الذي يكذب بالدين ١
 فذلك الذي يدع اليتيم ٢ ولا
 يحض على طعام المسكين ٣ فويل
 للصلين ٤ الذين هم عن صلاتهم
 ساهون ٥ الذين هم يراؤون ٦
 الماعون ٧

سورة الكوثر ثلث ایت و می مکیت
 بسم الله الرحمن الرحيم
 انا اعطيناك الكوثر ١ فصل لربك
 وانحر ٢ ان شانئك هو الاثر ٣

سورة الكافرون سبع ایت و می مکیت
 بسم الله الرحمن الرحيم

قل يا ايها الكافرون ١ لا اعبد
 ما تعبدون ٢ ولا انتم عابدون ٣
 ما اعبد ٤ ولا انا عابد ٥
 ه ٦ ولا انتم عابدون ما اعبد ٧
 لكم دينكم ٨ ولي دين ما

سورة النصر ثلث ایت و می مکیت

جامع ترین کلامیکه از رشحات اقلام اعلام عوالم قدس نقش پذیر تقریر و تحریر تواند شد کلمه
جامعه محمد داناى جهان اراتى است که جمیع تحرکات علویه و سیکنات سفلیه محض ثمر شجر
مشیت اوست هر صفحه از صفحات وجود و هر ورق از ورق اشجار غیب و شهود بر قدرت کامله اش
قرانی ناطق و هر حرف از حروف کلمات آیات ظاهر و بیدئات باهر بر حکمت شامله اش قرانی صادق
حکیمی که در عالم برونکی بنوعی نیز نک یکرنگی ریخته که تمامی موجودات را با این همه اختلاف در آفرینش از
خود راضی ساخته عبید را ببندد و عنید را بشرندد کى کل حزب بما الیدیم فرعون و درود فراوان
و ثنائى بی پایان بر صدر نشین نشین غیب و شهود و متكى بر بساط قرب و مقام محمود ارايشده عالم
نمائیش ده ادم را هنمائی که پرتوی از مشاعل قلب قابلیتش قرانیت که تمام بلغای قحطان از زیر مغوا
بلاغتش چشم و دل سپر آخرین نقشی است که از پرده خفا به عالم ظهور قدم گذاشته و لی قرنها قبل از وجود
ادم خاتم نبوت در انکشت مظهر نمایش نقش گشت بنیاد ادم بین الماء و الطین نگاشته و برال ایجادش
که روشنی بخش آسمان و زمین و فرمان خلافتشان در زمین است لاسیما قطب فلک امامت مرکز
دایره خلافت نقطه بای بسم الله وکیل کارخانه ایجاد حاکم باستحقاق اقالیم سبع شداد انکه محبتش
بر کائنات فرض عین و عین فرض است برهان الموحدين امیر المؤمنین و امام المتقین وصی رسول رب
العالمین اسد الله الغالب علی بن ابیطالب صلوات الله علیه اجمعین اما بعد چون کتاب
مستطاب حرز الامان و ثمره شجره حضرت سبحان للسمی بموائد الرحمن فی ترجمه القرآن که جناب
فخر المحققین و المدققین و المجتهدین جامع المعقول و المنقول و حاوی الفروع و الاصول مرجع الانام
و حجة الاسلام مروج اخبار و ناقد آثار و کاشف آیات قرانی و عارف اسرار ربانی المولی محمد بن حسین
ملقب بحمال الدین و معروف به اقا جمال و موصوف به محقق خونساری طاب ثراه حسیب الفروان
شاهنشاه ایران نادر شاه افشار از آغاز تا انجام بی زیاده و نقصان حرف بحرف و لفظ بلفظ از لغت
عرب بزبان فارسی ترجمه و نقل کرده مانند شاهیدی بقیصود یا کمال جمال حور در پرده خفایستور
بود و از فرط نور برای نزدیک و دور اقتضای بروز و ظهور می نمود تا که معنی فیهن خیرات حیات را
ظاهر سازد و بتفسیر کانهن الیا قوت و للرجان بهر دزد بسی و همت بلند جناب مستطاب ابوالفضائل
و الفاخر منتخب دفتر سعادت حاجی میرزا موسی سیاح اصفهانی که رای شکل کشایش معنی قوانین فقه
فضایل است بدست آمد لهذا در این وقت این بنده حضرت رب الارباب میرزا محمد ملک الکتاب حسیب
الامثاره ان عالیجناب این نجسته کتاب مستطاب را بر یورطبع در آورده اینک افتاب هدایت از

مطلع عالم بدرخشید و فیما بین معرفت الهی بر اجساد موجودات بوزید اگر طالبان طریقت
عمر کمرانمایه را انتشار این گوهر بی متنا نمایند بجاست و اگر فارسی دانان عالم نقد جان در بجای این در
یکتا بخشند روایت پس از هر بهتر همان که این حسن خدا داد را ختم بنام نامی ثوابه علیه عالیه
متعالیه ستر کبری و خدا علیا صیغه عصمت بانوی بانوان جهان خورشید بانو غرابانغی معروف
بخان قری شاهزاده فقار تیه نموده عذر عذرای خلاص را کلا کون و خود را در زمره دولتمندان

مقرون سازد تا طمنا این نامه نامی و فرمان کرامی خاطران را راه نمائی

و غایبان را از مغابی و ان علیا خدیره محترمه را در

صفحه عالم یادگار و نشانی باشد و کافه مسلمین

را خطی وافی و بهره کافی در این عالم فانی بدار

بانی حاصل آید و سبب رستگاری این

بند عاصی گردد دایره قریب

محبیب

چون این کتاب مستطاب موافق الرحمن از کتب خانه نادری به ارث به ثواب علیه عالیه موصوف رسیده
لذا حسب الاجازه ان مخدیره در دفتر کورنت هندوستان بموجب قانون ۲۰۶ ثبت گردید
کسی بدون اجازت طبع نفرماید جهت اطلاع عرض شد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

